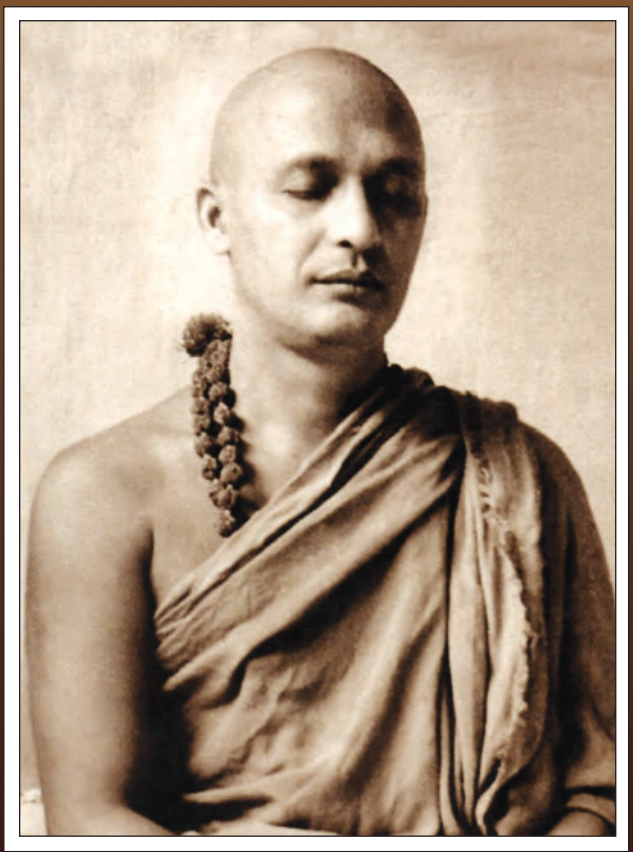
ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Mere Aradhya

Ο Αγαπημένος μου Γκούρου

Σουάμι Νταρμασάκτι Σαρασουάτι

Yoga Publications Trust, Munger, Bihar, India

Mere Aradhya

Ο Αγαπημένος μου Γκούρου

Με εγκάρδιους χαιρετισμούς, ॐ *και πρεμ*

Mere Aradhya

Ο Αγαπημένος μου Γκούρου

Σουάμι Νταρμασάκτι Σαρασουάτι

Yoga Publications Trust, Munger, Bihar, India

© Bihar School of Yoga 2011

Όλα τα δικαιώματα αυτού του βιβλίου ανήκουν στον εκδότη. Κανένα τμήμα αυτής της έκδοσης δεν επιτρέπεται να αναπαραχθεί, να μεταδοθεί ή να αποθηκευτεί σε σύστημα επανάκτησης, με οποιαδήποτε μορφή ή με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς τη γραπτή άδεια από το Yoga Publications Trust.

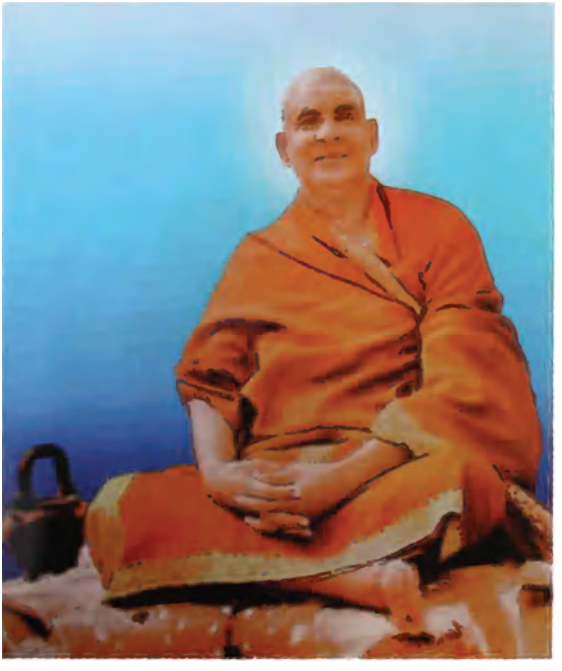
Οι όροι Satyananda Yoga© και Bihar Yoga© είναι σήματα κατατεθέντα που ανήκουν στην International Yoga Fellowship Movement (IYFM). Η χρήσης τους σε αυτό το βιβλίο γίνεται κατόπιν αδείας και δεν επηρεάζει την εγκυρότητά τους κατά κανένα τρόπο.

Εκδόθηκε από το Yoga Publications Trust
Πρώτη έκδοση 2011

Μετάφραση: Σατυανάνταρσραμ Ελλάδος 2022

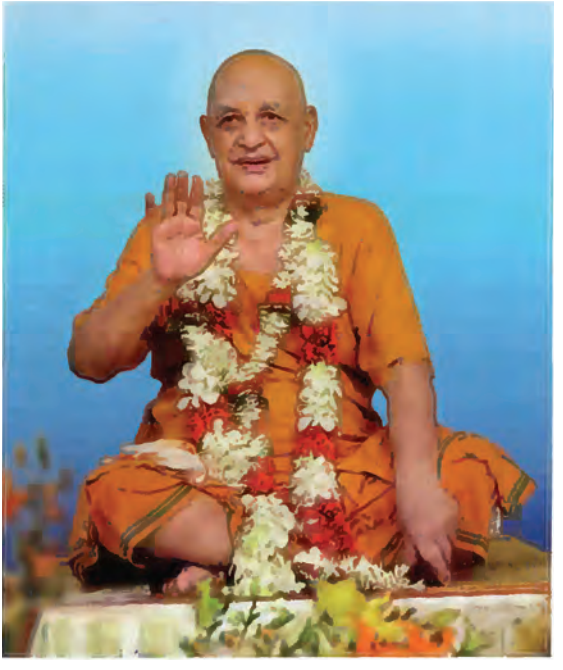
Εκδότης και διανομέας: Yoga Publications Trust, Ganga Darshan, Munger, Bihar, India.

Ιστοσελίδα: www.biharyoga.net

Αφιέρωση

Ταπεινά προσφέρουμε αυτή την αφιέρωση
στον Σουάμι Σιβανάντα Σαρασουάτι, που μύησε
τον Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι στα μυστικά της γιόγκα.

Αφιέρωση

Στον γκούρου μας Σρι Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι
που συνεχίζει να μας εμπνέει και να μας οδηγεί
στο πνευματικό μας ταξίδι.

Περιεχόμενα

Αφιέρωση *ix*

1: Ματιές στην παιδική ηλικία του Σρι Σουάμιτζι 1
2: Ματιές στη ζωή Γκούρουκουλ 33
3: Ματιές στον βίο ενός παριβρατζάκα 93
4: Οι απαρχές ενός άσραμ και ενός οργανισμού 203
5: Επέκταση και εδραίωση της αποστολής 361
6: Όπου κορυφώνεται το όνειρο του οραματιστή 413
7: Ποιήματα της Σουάμι Νταρμασάκτι 489

Γλωσσάριο 519

Αφιέρωση

Ταπεινά προσφέρω αυτά τα λίγα λόγια, που κατάφερα να γράψω, στα πόδια του αγαπημένου μου Γκούρουντεβ, Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι, αυθεντίας στη γιόγκα και μοναδικού γκυάνι, που μοχθεί για να απελευθερώσει τα οφέλη της γιόγκα για το καλό της ανθρωπότητας και αγωνίζεται να μετασχηματίσει τις βεδαντικές αρχές της μη δυαδικότητας και της ενότητας σε άφθαρτους δεσμούς οικουμενικής αγάπης και αδελφοσύνης.

Πρωτοείδα τον Σρι Σουάμιτζι στις 3 Απριλίου του 1953, και τον αναγνώρισα επιτόπου ως τον γκούρου που προοριζόταν για μένα. Από τότε γνώρισα σε βάθος και με λεπτομέρεια τις σκέψεις, τις πράξεις και τα οράματα του Σρι Σουάμιτζι. Μερικές φορές αναρωτιέμαι αν ένας άνθρωπος μπορεί πραγματικά να άρει τον εαυτό του σε τέτοια ύψη θεϊκής υπέρβασης, όπως έκανε ο Σρι Σουάμιτζι. Είναι η επιτομή των ποιοτήτων ενός *μαρυάντα πουρούσα*, του ιδανικού ανθρώπου, για τον οποίο η τυάγκα, η ταπάσυα, η γιόγκα και η σαννυάσα είναι τρόπος ζωής.

Ο Σρι Σουάμιτζι ξεκίνησε την πνευματική του αναζήτηση μόνος και κάπου στη διαδρομή έτυχε οι δρόμοι μας να συναντηθούν. Με μύησε σε μια ζωή αφιερωμένη στην παράδοση, την υπηρεσία και τη θυσία. Ο σύζυγός μου, ο γιός μου κι εγώ αφοσιωθήκαμε ολοκληρωτικά στη μεγαλειώδη αποστολή του Σρι Σουάμιτζι. Του ανήκει κάθε σταγόνα του ιδρώτα μας, κάθε ρανίδα του αίματός μας, κάθε σκέψη του νου μας, κάθε συναίσθημα της καρδιάς μας, κάθε δόνηση της πράνα μας. Αποφασίσαμε

να αφιερώσουμε τη ζωή μας στη διάδοση του ιερού ντάρμα που ο Σρι Σουάμιτζι στήριξε σε όλη του τη ζωή.

Στην αρχή ο Σουάμι Σατυαβρατανάντα, ο σύζυγός μου, συνδέθηκε με τον Σρι Σουάμιτζι ως γκούρου μπάι. Αργότερα, έχοντας αφοσιωθεί στην αποστολή του Σρι Σουάμιτζι, ο Σατυαβράτζι τον λάτρεψε ως γκούρου του. Ο γκούρου και ο μαθητής εργάστηκαν σαν δύο σώματα, αλλά μία ψυχή. Ότι θα μπορούσε να υπάρξει οτιδήποτε άλλο πέρα από το να εργάζεται για τον γκούρου, απόλυτα πιστός και παραδομένος σε αυτόν, ήταν μια σκέψη που ποτέ δεν πέρασε καν από τον νου του μαθητή.

Με τα λόγια του ίδιου του Σατυαβράτζι: «Θεωρώ τον εαυτό μου εξαιρετικά τυχερό που έχω πάρει μύηση από τον Τζαγκάτγκουρου Σουάμι Σιβανάντα και που, με τη χάρη του, βρήκα ένα ακριβές αντίγραφό του στη μορφή του Σουάμι Σατυανάντα, ο οποίος έγινε ο γκυάνα γκούρου μου, ο σαννυάσα γκούρου μου. Αυτό που αισθάνθηκα όταν μυήθηκα από τον Σουάμι Σιβανάντα είναι απερίγραπτο. Και μια μέρα όλος ο κόσμος θα δει και θα κατανοήσει τον Σουάμι Σατυανάντα όπως τον βλέπω και τον κατανοώ εγώ τώρα. Σήμερα ο κόσμος μπορεί να μην συνειδητοποιεί την αξία του, αλλά οπωσδήποτε θα έρθει ο καιρός που θα τον αναγνωρίσει και θα τον τιμήσει γι' αυτό που πραγματικά είναι. Είτε ζήσω για να δω αυτή τη μέρα είτε όχι, η ψυχή μου οπωσδήποτε θα την δει όπου και να βρίσκεται».

Και για έναν τέτοιο αφοσιωμένο μαθητή ο Σρι Σουάμιτζι είχε να πει το εξής: «Στη ζωή μου συνάντησα έναν μόνον άνθρωπο που βυθίστηκε στην υπηρεσία του γκούρου του σε τέτοιο βαθμό ώστε έγινε παράδειγμα για τον ίδιο τον γκούρου. Τόσο που ο γκούρου τον αναγνώρισε εσωτερικά ως δικό του γκούρου! Αυτός ο άνθρωπος ήταν ο Σατυαβράτ, που τον είχα σε ύψιστη εκτίμηση και σεβασμό. Κατανοούσαμε ο ένας τον άλλο στην εντέλεια. Κανείς δεν μπορεί ούτε καν να προσεγγίσει το επίπεδο της αμοιβαίας κατανόησης που είχαμε. Και γι' αυτό θα έχει πάντα ξεχωριστή θέση στην καρδιά μου».

Την ίδια επιμέλεια στο καθήκον, την πλήρη παράδοση στον γκούρου και την ακλόνητη δέσμευση στην αποστολή του εντοπίζει κανείς στον Σουάμι Νιράντζαν, που είναι κατ' εικόνα του

Σατυαβράτζι. Ποιος είναι ο Σουάμι Νιράντζαν; Τα γεγονότα που ξετυλίχθηκαν μας δίνουν μια ένδειξη, αλλά το μέλλον είναι γνωστό μόνο στον Γκούρουντεβ. Η πλήρης παράδοση του Σουάμι Νιράντζαν στον γκούρου του και η ανείπωτη εμπιστοσύνη και αγάπη του Σρι Σουάμιτζι για κείνον αποτελούν παραδειγματικό ιδεώδες για τον σύγχρονο πολιτισμό. Και η μητέρα δεν έχει να προσθέσει τίποτα, αισθάνεται υπέρμετρα ευλογημένη. Με τα λόγια του Σρι Σουάμιτζι: «Άξια μητέρα είναι μόνον εκείνη που ο γιος της είναι αφοσιωμένος στη θεότητα και στον δάσκαλό του».

Παρά τα πολλά βάσανα και τις δοκιμασίες που αντιμετώπισα, παρόλη την ίδια μου την ανυπότακτη φύση και τις επαναστατικές μου ιδέες, με τη χάρη του Θεού βρήκα έναν μεγάλο γκούρου, ο οποίος μου συμπεριφέρθηκε σαν να ήμουν κόρη του, με μύησε ως μαθήτριά του και με προετοίμασε για μια ξεχωριστή αποστολή. Κι από τη στιγμή που ξεκίνησα αυτή την αποστολή, το πεπρωμένο που ο ίδιος είχε προβλέψει για μένα άρχισε να πραγματοποιείται.

Ο Σατυαβράτζι ήταν γνωστός στην οικογένεια και στους κοινωνικούς κύκλους για την αγιοσύνη του και για τον ενάρετο χαρακτήρα του. Η έμπνευσή του και μόνο με οδήγησε να φέρω εις πέρας έναν τεράστιο όγκο δουλειάς για την οικογένεια και την κοινωνία. Η δική του έμπνευση ήταν που με οδήγησε να αρχίσω να γράφω γράμματα και άρθρα σε περιοδικά. Με την ενθάρρυνση του Σρι Σουάμιτζι και με τις ευλογίες του η γραφίδα μου έλαβε νέα ώθηση. Εκτός από την τεράστια αλληλογραφία του, άρχισα επίσης να απομαγνητοφωνώ και να αρχειοθετώ τις ομιλίες του.

Μια μέρα, από το πουθενά, ο Σατυαβράτζι μου είπε: «Οφείλεις να γράψεις τη βιογραφία του Γκούρουντεβ». Τα λόγια του με τρόμαξαν. Αυτό ήταν ένα έργο πολύ πέρα από τις ικανότητές μου. Αλλά η επιμονή του με ώθησε ν' αρχίσω να συλλέγω το σχετικό υλικό σύμφωνα με τις οδηγίες του. Υπήρχε αρκετό γραπτό υλικό στα ημερολόγιά μου, στα γράμματα και στα αρχεία μου, και άρχισα να το μελετώ από την αρχή. Ο Σρι Σουάμιτζι συνήθιζε να συνομιλεί κατ' ιδίαν με τον Σατυαβράτζι. Όταν ερχόταν η κουβέντα στα πρώτα χρόνια της ζωής του Σρι Σουάμιτζι, ο Σατυα-

βράτζι σημείωνε στενογραφώντας και αργότερα εγώ μετέγραφα στο ημερολόγιό μου. Είχα επίσης και η ίδια πολλές εμπνεύσεις και ιδέες, που συχνά τις κουβέντιαζα με τον Σρι Σουάμιτζι.

Ο τρόπος που λειτουργεί το πεπρωμένο είναι πραγματικά μυστηριώδης. Μετά το ατύχημα του Σατυαβράτζι όλα άλλαξαν. Αισθάνθηκα ότι η ζωή είχε φτάσει στο τέρμα της… Ο Σρι Σουάμιτζι ήρθε και αναδιοργάνωσε τα πάντα. Με τη δική του έμπνευση, τις οδηγίες και τις ευλογίες του, τα πράγματα άρχισαν να κινούνται όπως πριν. Άρχισα να εργάζομαι για όσα εκκρεμούσαν. Σκέφτηκα επίσης και το βιβλίο. Τα λόγια του Σατυαβράτζι αντηχούσαν δυνατά και καθαρά στ' αυτιά μου: «Υπάρχουν δεκαοκτώ Πουράνα, αλλά αυτή η Γκούρου Γκίτα που σου ζητώ να γράψεις μπορεί να γίνει η δέκατη ένατη».

Ο Σρι Σουάμιτζι ξέσπασε σε γέλια όταν πρωτάκουσε αυτό το σχόλιο. «Εντάξει, ας δούμε τι θα καταλήξεις να γράψεις», είχε πει γελώντας.

Όλες αυτές οι αναμνήσεις ήρθαν και με κατέκλυσαν ξανά. Η σκέψη να γράψω αυτό το βιβλίο επανερχόταν σαν τα κύματα στην ακροθαλασσιά. Αισθανόμουν ότι ο Σατυαβράτζι με μάλωνε: «Γιατί δεν άρχισες ακόμα το βιβλίο;» Ο Σουάμι Νιράντζαν ήθελε κι εκείνος να αφηγηθώ γραπτά τη σπουδαία ζωή του Σρι Σουάμιτζι. Συνειδητοποίησα ακόμα ότι σύντομα ερχόταν το τελευταίο κεφάλαιο της ζωής μου. Έπρεπε να ολοκληρώσω την Γκούρου Γκίτα μου. Ζητώντας τις ευλογίες του γκούρου και του Θεού για να επιτύχω το έργο μου, κι επίσης συγχώρεση για τυχόν λάθη μου, τελικά άρχισα να γράφω…

Αυτό το βιβλίο είναι χωρισμένο σε έξι μέρη:

1. Ματιές στην παιδική ηλικία του Σρι Σουάμιτζι
2. Μια περιγραφή της διαμονής του στο άσραμ του γκούρου του
3. Ματιές στη ζωή του ως περιπλανώμενου σαννυάσιν
4. Η αρχή του κινήματος της γιόγκα
5. Η διεύρυνση και η εδραίωση της αποστολής
6. Η κορύφωση του οράματος του ενορατικού.

Προσπάθησα να παρουσιάσω μια πλήρη και ολοκληρωμένη περιγραφή της ζωής και του έργου του Σρι Σουάμιτζι. Οι οδηγίες και οι διδασκαλίες του έχουν καταγραφεί σε δεκάδες βιβλία και

μεταφραστεί σε ισάριθμες γλώσσες. Αυτό το βιβλίο είναι μια ταπεινή προσθήκη σ' αυτή την όμορφη και εν εξελίξει σειρά.

Δεν ελπίζω απλώς αλλά πιστεύω βαθιά ότι αυτοί οι πνευματικοί θησαυροί από τη ζωή του Σρι Σουάμιτζι θα φωτίσουν το μονοπάτι του κάθε πνευματικού αναζητητή που τους διαβάζει. Αν η βεβαιότητά μου ακούγεται τολμηρή και ματαιόδοξη, ταπεινά ζητώ την επιείκεια του αναγνώστη...

Σουάμιτζι, είσαι η προσωποποίηση της αιώνιας σάντανα της ζωής. Οι μεγαλειώδεις διδασκαλίες σου διέλυσαν εντελώς το σκοτάδι της ζωής μου. Και με την αύρα αυτής της θεϊκής γνώσης έριξα μια φευγαλέα ματιά στην αιώνια, ανεξάντλητη ευδαιμονία που με ενέπνευσε να ξεκινήσω αυτό το ταξίδι στα μονοπάτια της μνήμης καταγράφοντας τις έντονες στιγμές, όπως και τα ορόσημα της επικής ζωής σου. Προσεύχομαι να λαμβάνω τη χάρη σου, την αγάπη και τις ευλογίες σου για πάντα.

Η ποιητική ιδιοφυΐα του Βαλμίκι αφυπνίστηκε
από τη θρηνητική κραυγή ενός απεγνωσμένου γερανού.
Η πένα μου σπάει όλα τα όρια,
καθώς ακούω τον μεταλλικό ήχο του θεϊκού ονόματος.

Η άνοιξη άνθισε μες στο φθινόπωρο,
δροσερό ρέει το νέκταρ
μέσα στο κατακαλόκαιρο.
Ο κόσμος θα χαρεί όταν θα διαβάζει
τα ορνιθοσκαλίσματα της πένας μου
που χορεύει περιχαρής στην επιφάνεια αυτού του χαρτιού.

Η πένα μου μπορεί να μην έχει τη δύναμη
να εμφυσήσει ζωή στο άψυχο,
όμως, Θεέ, δέξου ότι μπορεί να γράψει πάλι και πάλι
τη σάνγκα του γκούρου μου,
του υπέροχου και απαράμιλλου.

Μόνο σκόνη στα πόδια του γκούρου μου,
—Σουάμι Νταρμασάκτι Σαρασουάτι

Ματιές στην παιδική ηλικία του Σρι Σουάμιτζι

ॐ

Όταν ο κόσμος σκεπάζεται από πέπλα σκοτεινής άγνοιας, ένα μεγάλο πνεύμα κατέρχεται, κι ανάβοντας το λυχνάρι της γνώσης αφανίζει ολοκληρωτικά το σκοτάδι.

Ο Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι είναι ένας τέτοιος πνευματικός και ακλόνητος υποστηρικτής της εποχής μας. Αποφεύγοντας τις ανούσιες απολαύσεις και τις κοσμικές διασκεδάσεις επέλεξε το ένδυμα της αποστασιοποίησης, της σκληραγωγίας και της απάρνησης. Είναι γκυάνι και τυάγκι, όπως ακριβώς ο Άντιγκουρου Σανκαρατσάρυα. Βλέποντας τις γνήσιες ποιότητές του ως προς τον νου, την καρδιά και τη δράση, φαίνεται ότι ο Θεός τον έρανε με τα πιο διαλεχτά του δώρα. Η ακλόνητη αφοσίωσή του στον γκούρου του και η γλυκιά, τρυφερή συμπεριφορά του προς τους πάντες είναι ιδανικά άξια μίμησης.

Anaashritah karmaphalam kaaryam karma karoti yah
Sa sannyaasee cha yogee cha na niragnirna chaakriyah

Εκείνος που εκτελεί το επιβεβλημένο καθήκον του χωρίς να εξαρτάται από τα αποτελέσματα των πράξεών του – αυτός είναι σαννυάσι και γιόγκι, κι όχι όποιος απλώς απαρνείται τη φωτιά και την πράξη.

(*Μπαγκαβάτ Γκίτα, 6:1*)

Στον Σουάμιτζι βλέπουμε έναν μεγάλο ασκητή, έναν μεγάλο γκυάνι κι έναν μεγάλο κάρμα γιόγκι, ο οποίος προσωποποίησε το μέγα ιδανικό της *Μπαγκαβάτ Γκίτα*. Είναι το τέλειο μείγμα γκυάνα, κάρμα και ουπάσανα. Μια πραγματική επιτομή του «Σάτυαμ, Σίβαμ, Σούνταραμ».

ॐ

Αγκαλιασμένη από τις όμορφες οροσειρές των Ιμαλαΐων, μέσα σε απέραντες εκτάσεις με πανύψηλα έλατα και πεύκα, βρίσκεται η περιοχή που ονομάζεται Αλμόρα, πεδίο των αρχαίων παραδόσεων Κουμαόνι, που ξεχειλίζει από ιστορίες ιπποσύνης και θάρρους των αρχαίων βασιλέων Τσαντραβάνσι και των σύγχρονων βασιλέων με καταγωγή από το Νεπάλ. Κρυμμένο σ' αυτή τη γη των παραμυθιών βρίσκεται το μικρό φέουδο του Μπικιγυάσεν και του Γκατζ Μπαϊγκάν. Κι αυτός είναι ο κόσμος που γέννησε τον Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι.

Καταγωγή

Ο γαιοκτήμονας του Μπικιγυάσεν και του Γκατζ Μπαϊγκάν, ένας Βαϊσνάβα της παράδοσης των Τζαϊμίνι, ήταν μορφωμένος και καλλιεργημένος και η ιδιοκτησία του περιλάμβανε σαράντα χωριά. Η γυναίκα του ήταν μια ευσεβής και θρήσκα Θιβετανή κυρία και ο γιός του, ο Κρισνατσάντρα Νάιαλ, ένας ευγενής και ευφυής νέος. Υπήρχαν πολλοί ναοί στην περιοχή κτισμένοι από τους προπάτορές του και η διαρκής οδηγία του προς τους ιερείς των ναών ήταν: Μορφώστε καλά τα παιδιά της περιοχής, θα πρέπει όλα τους να γνωρίζουν χίντι, σανσκριτικά, την *Μπαγκαβάτ Γκίτα* και τη *Ραμαγιάνα*.

Όταν ολοκλήρωσε τις σπουδές του ο Κρισνατσάντρα έγινε αστυνομικός. Όπως κι ο πατέρας του έδινε κι αυτός μεγάλη σημασία στη μόρφωση, και ξεκίνησε σωστή εκπαίδευση στα χωριά

του. Ο Κρισνατσάντρα παντρεύτηκε ένα μέλος της βασιλικής οικογένειας του Νεπάλ. Η γυναίκα του ήταν μια μορφωμένη κυρία της βασιλικής οικογένειας. Η εκτεταμένη οικογένεια του Κρισνατσάντρα ήταν μείξη διαφορετικών παραδόσεων. Ο πατέρας του ήταν Κουμαόνι, η μητέρα του Θιβετανή και η γυναίκα του Νεπαλέζα. Οι γονείς του ακολουθούσαν το ορθόδοξο Σανάτανα Ντάρμα, ενώ ο ίδιος ο Κρισνατσάντρα είχε σύγχρονες απόψεις και ήταν Αρυασαμάτζι. Κατά καιρούς οι διαφορές θα πρέπει να έβγαιναν στην επιφάνεια. Τελικά ο Κρισνατσάντρα άφησε την αγροτική ιδιοκτησία του κι εγκαταστάθηκε στην Αλμόρα. Το σπίτι του ήταν στην περιοχή Ναϊαλκόλι.

Γέννηση

Τα παιδιά του Κρισνατσάντρα γεννήθηκαν στην Αλμόρα. Το πρώτο ήταν κορίτσι και το δεύτερο αγόρι. Θα πρέπει να πούμε κάτι για τα γραφικά τοπία της Αλμόρα. Είναι μαγευτικής ομορφιάς. Στην ευδαιμονική αγκαλιά των αστραφτερών χιονισμένων βουνοκορφών ρυάκια χρυσού φωτός έρεαν μέχρι τα βάθη της ύπαρξης του μικρού αυτού παιδιού κι άνθισαν και τον ευλόγησαν για να εκπληρώσει εκείνο που του επιφύλασσε το μεγαλειώδες πεπρωμένο του.

Ανάμεσα στα αέρινα βουνά και τις κοιλάδες της Αλμόρα, όπου οι νύχτες είναι αργυρές και οι μέρες χρυσές, όπου το χάραμα είναι τυλιγμένο σε μυστηριώδεις ομίχλες και οι χρυσές ακτίνες του ήλιου πλέκουν αστραφτερά, πολύχρωμα ουράνια τόξα, εκεί, κουρνιασμένο στην αγκαλιά του όρους Κάιλας, το νεογέννητο μωρό άνοιξε για πρώτη φορά τα μάτια του μόλις σήμαναν μεσάνυχτα, την 25η Δεκεμβρίου του 1923, κι από τα χείλη του ακούστηκαν οι ιερές λέξεις «Σάτυαμ, Σίβαμ, Σούνταραμ». Το αγόρι αυτό ήταν ο Νταρμέντρα Κουμάριες Νάιαλ.

Μαγεμένο από την ομορφιά των επιβλητικών, χιονισμένων οροσειρών και διερωτώμενο για τα μυστήρια που έκρυβαν οι πολυάριθμες σπηλιές, το αγόρι ατένιζε διαρκώς τις υπέροχες ανατολές και δύσεις του ήλιου με δέος και θαυμασμό. Μια εσωτερική παρόρμηση τον οδηγούσε να αφουγκράζεται με

προσοχή τους ήχους γύρω του – τα χαρούμενα τιτιβίσματα των πουλιών της ζούγκλας, τους δυνατούς βρυχηθμούς των άγριων ζώων και, πάνω απ' όλα, τα μακρινά βουνά και τις κοιλάδες να αντηχούν νοσταλγικά τους βεδικούς ύμνους μιας άλλης, περασμένης εποχής.

Από την αρχή ο Νταρμέντρα έβρισκε τη φύση μυστηριώδη και υποβλητική. Τα ανθισμένα λουλούδια κι ο επακόλουθος μαρασμός τους ήταν ένα ανεξήγητο μυστήριο. Χαιρόταν να βλέπει την ανατολή, το ίδιο και τις φεγγαρόλουστες νύχτες. «Ποιος βρίσκεται πίσω από όλα αυτά;» αναρωτιόταν για ώρες ατελείωτες. Αν ποτέ έκανε το λάθος να ρωτήσει τον πατέρα του έπαιρνε μια στερεότυπη απάντηση: «Είναι ανώφελο να αναρωτιέσαι για τέτοια πράγματα. Είναι κάτι φυσικό, αυτό είναι όλο. Κανείς δεν μπόρεσε να το εξηγήσει και κανένας δεν πρόκειται ποτέ». Αν ρωτούσε τη μητέρα του, του έλεγε: «Αυτό είναι το *λίλα* του Θεού, το θεϊκό του παιχνίδι. Μπορεί κανείς ποτέ να το κατανοήσει; Καλύτερα να εστιάσεις στο να αποκτήσεις όνομα και φήμη στη ζωή σου». Η περιέργεια του παιδιού δεν ικανοποιούνταν ποτέ, όμως οι σκέψεις πλήθαιναν. Και πήρε την απόφασή του: «Μια μέρα θα βρω την απάντηση σ' όλα αυτά».

Παιδικά χρόνια

Ο Νταρμέντρα ήταν τώρα τεσσάρων ετών. Οι γονείς του πρέπει να έτρεφαν μεγάλες ελπίδες για το ανεπτυγμένο παιδί τους. Ήταν εξαιρετικά συγκεντρωμένο και ευφυές παιδί. Σήμερα φαίνεται ότι εκείνα τα παιδικά παιχνίδια και τα χόμπι δεν ήταν τίποτε άλλο παρά μια ένδειξη του μέλλοντός του. Συχνά ήταν τόσο απορροφημένος κατασκευάζοντας πύργους και κτίρια με χρωματιστά κομμάτια ξύλου που ξεχνούσε καθετί άλλο. Μια μέρα βάλθηκε να φτιάξει ένα επταώροφο κτίσμα. Με τα μικρά του χέρια τοποθετούσε επιμελώς τα ξύλινα τουβλάκια το ένα πάνω στο άλλο κι εκείνα αργά ή γρήγορα γκρεμίζονταν. Αλλά το παιδί δεν δεχόταν την αποτυχία. Ξεκινούσε πάλι από την αρχή. Οι γονείς ήταν ενθουσιασμένοι με την εργατικότητα και τη συνέπεια του γιού τους. Ο πατέρας του έλεγε: «Ο γιος μας είναι

πολύ επιμελής και μεθοδικός. Θα τον κάνω μηχανικό». Η μητέρα του έλεγε: «Τι ανοησία! Θα γίνει μεγάλος ηγέτης, όπως ο θείος του». Το αγόρι, εντελώς ανυποψίαστο γι' αυτό που του επιφύλασσε το μέλλον, παρέμενε εντελώς αφοσιωμένο στο έργο του της στιγμής.

Δεν ήταν μόνο ευφυές αγόρι αλλά κι ενθουσιώδης ιδεαλιστής. Έκανε συνεχώς μεγαλεπήβολα σχέδια με τη μεγαλύτερη αδελφή του: «Θα φτιάξουμε νοσοκομεία και θα μοιράζουμε δωρεάν φάρμακα σε όλους. Δεν θα μείνει ούτε ένας άρρωστος άνθρωπος στον κόσμο», ή «θα χτίσουμε ναούς χωρίς πόρτες, όπου ο καθένας θα μπορεί να μπει να προσκυνήσει», ή «θα χτίσουμε κουζίνες με μεγάλους φούρνους και θα μαγειρεύουμε σε τεράστιες κατσαρόλες. Κανένας δεν θα ξαναπεινάσει», ή «θα μπούμε σε ένα αεροπλάνο και θα ταξιδέψουμε σε όλον τον κόσμο». Μερικές φορές οι κουβέντες τους ήταν γύρω από επιστημονικά θέματα κι άλλες φορές οι φυσικές ομορφιές γύρω τους τούς απορροφούσαν τόσο που έμεναν μαζί καθισμένοι για ώρες. Άλλες πάλι φορές συζητούσαν περίεργα και δυσνόητα θέματα. Κι ούτε φοβούνταν να προκαλέσουν τη δυσαρέσκεια του πατέρα τους.

Αλλά η γιαγιά τους έτρεφε παλιές αντιλήψεις. Ένα τετράχρονο αγόρι που σκέφτεται και μιλάει για επιστήμη και θρησκεία αρκούσε για να την θέσει σε συναγερμό. Έκανε ό,τι μπορούσε για να εξευμενίσει τους διάφορους θεούς και τις θεές και καλούσε ιερείς να κάνουν τζάπα και χάβαν για να αποτρέψουν κάθε επικείμενη κακοτυχία από το μικρό αγόρι. Η μητέρα του Νταρμέντρα ανησυχούσε κι αυτή λίγο για την ασυνήθιστη συμπεριφορά του, αλλά οι πολλές οικιακές της ασχολίες δεν της άφηναν χρόνο για τίποτα άλλο. Είχε εμμονή με την καθαριότητα, πράγμα που δεν της επέτρεπε να αφήνει τις δουλειές του σπιτιού στους υπηρέτες. Αυτή η αντίληψη έφτανε στο σημείο να μην αφήνει τα παιδιά να μπαίνουν στην κουζίνα. Στέκονταν έξω από την κουζίνα κι εκείνη τα σερβίριζε από μέσα. Ήταν ευσεβής και θρήσκα γυναίκα και μελετούσε τακτικά τις γραφές. Επίσης ήταν γενναιόδωρη και μεγαλόψυχη. Αλλά στις οικογενειακές παραδόσεις δεν δεχόταν κανέναν συμβιβασμό. Ίσως αυτός να ήταν ένας λόγος που ο Νταρμέντρα ανέπτυξε επαναστατική φλέβα.

Ο πατέρας του ήταν οπαδός της Άρυα Σαμάτζ, μελετούσε πολλά βιβλία, τρέχοντα αλλά και πνευματικά, κι έκανε χάβαν κάθε πρωί. Ήταν ένας κσατρίγια ιδιοκτήτης γης, που είχε διοικήσει τους υπηκόους του από τα νεανικά του χρόνια. Κι ύστερα η εργασία του στην αστυνομία τον είχε σκληρύνει περισσότερο. Όταν θύμωνε φώναζε: «Αν δεν με ακούσεις θα σε πυροβολήσω». Όπως ο πατέρας, έτσι κι ο γιός. Ο Νταρμέντρα δεν φοβόταν ούτε τρομοκρατούνταν ποτέ. Αντιμιλούσε με τον ίδιο τρόπο στον πατέρα του. Κι ήξερε να χειρίζεται και όπλο. Συχνά έλεγε ότι θα πήγαινε κυνήγι και θα σκότωνε μια τίγρη.

Μόρφωση

Καθώς τα παιδιά μεγάλωναν οι γονείς αγωνιούσαν για τη μόρφωσή τους. Μετά από σκέψη απέκλεισαν τη διδασκαλία κατ' οίκον. Πρώτα απ' όλα ήταν η ανεπίσημη ατμόσφαιρα που επικρατούσε στο σπίτι, μετά η άκρως τρυφερή φύση της γιαγιάς, χωρίς να υπολογίσουμε τους πολλούς συγγενείς και τους φίλους της οικογένειας που ζούσαν κοντά. Τα παλιά έθιμα που ακολουθούσαν στο σπίτι θα γίνονταν κι αυτά εμπόδιο στην απόκτηση μιας σύγχρονης αντίληψης και παιδείας. Αυτές οι σκέψεις οδήγησαν τον Κρισνατσάντρα να εγγράψει την οκταετή κόρη του και τον εξάχρονο γιό του σε μια γυναικεία ιεραποστολή του Ναϊνιτάλ. Ήταν ένα αγγλόφωνο σχολείο της βρετανικής περιόδου, όπου γίνονταν δεκτά μόνο παιδιά Άγγλων και λιγοστά παιδιά Ινδών προερχόμενα από βασιλικές οικογένειες.

Ο Νταρμέντρα ήταν πολύ άτακτο αγόρι, αλλά τα λόγια και οι πράξεις του είχαν μια γοητεία που εντυπωσίαζε τους πάντες. Τα λόγια του εξύφαιναν μεγαλειώδη όνειρα στον νου των ακροατών του. Σύντομα έγινε ο αδιαμφισβήτητος ηγέτης των συμμαθητών του. Οι αδελφές της ιεραποστολής τον αγαπούσαν κι αυτές πολύ. Μακριά από το σπίτι του έγινε εντελώς ανεξάρτητος και αυτάρκης. Οι σκέψεις και οι πράξεις του άρχισαν να ξετυλίγονται ελεύθερα και φυσικά, ένδειξη του δυναμικού μέλλοντός του.

Τα Εγγλεζάκια δεν άντεχαν την ανερχόμενη δημοτικότητα του Νταρμέντρα, όλα όμως τον φοβόντουσαν. Αν κάποιο από

τα παιδιά τολμούσε να του αντιπαρατεθεί ή να τον εκφοβίσει, αυτός το κατατρόπωνε. Οι αδελφές προσπαθούσαν να του εμφυσήσουν κάποια λογική, όμως είχε τις δικές του ιδέες. Δεν ανεχόταν ποτέ κανενός είδους αδικία.

Η πρώτη πνευματική εμπειρία

Ο Νταρμέντρα είχε επιστρέψει στο σπίτι για τις γιορτές. Αίφνης, μια μέρα, έπεσε κάτω κι έχασε τις αισθήσεις του. Ταράχτηκαν όλοι. Αλλά συνήλθε μετά από λίγο. Συνέχισε να έχει αυτή την περίεργη εμπειρία. Μερικές φορές έχανε εντελώς την επίγνωση του σώματός του. Άλλες φορές έβλεπε το σώμα του καθαρά απέξω. Αυτό δεν ήταν κάτι μόνιμο, αλλά σ' αυτό το διάστημα το σώμα του παρέμενε σε λανθάνουσα κατάσταση.

Η ανησυχία στην οικογένειά του μεγάλωνε με αυτά τα ανεξήγητα γεγονότα. Τον πήγαν σε γιατρούς, σε θεραπευτές και σε σαμάνους, αλλά όλα ήταν ανώφελα. Κανείς δεν μπορούσε να δώσει μια εξήγηση γι' αυτές τις μυστηριώδεις εμπειρίες. Πώς να μπορέσουν να εξηγήσουν κάτι που προερχόταν από ευοίωνο κάρμα και σαμσκάρα από παρελθούσες ζωές; Ο Νταρμέντρα ήξερε ακριβώς τι συνέβαινε, αλλά είχε το σώμα και τον νου ενός επτάχρονου. Πώς μπορούσε να το εξηγήσει στους άλλους; Θα τον περιγελούσαν όλοι.

Τις μέρες εκείνες, ο δρόμος προς το Μανσαροβάρ και το όρος Κάιλας περνούσε από την Αλμόρα. Άγιοι και σοφοί, καθ' οδόν για το προσκύνημα στο Κάιλας, σταματούσαν στην Αλμόρα. Η οικογένεια έδειξε τον Νταρμέντρα σε πολλούς από αυτούς.

Κάποια φορά πέρασε από κει ο Σουάμι Νιτυανάντα, ένας ηλικιωμένος και έμπειρος σουάμι πολύ μεγάλου διαμετρήματος. Κι όπως το έφερε η τύχη, ο Νταρμέντρα έπεσε αναίσθητος γι' άλλη μια φορά. Κάποια μέλη της οικογένειάς του πήγαν στον σουάμι και του ζήτησαν να ρίξει μια ματιά στο παιδί. Από απλή περιέργεια ο σουάμι ήρθε και είδε το αναίσθητο παιδί. Θα πρέπει να κατάλαβε την κατάστασή του, καθώς άρχισε να επαναλαμβάνει «Σρι Ραμ, Σρι Ραμ» στο αυτί του παιδιού. Σύντομα ο Νταρμέντρα ανέκτησε τη συνείδησή του!

Ο Σουάμι Νιτυανάντα είπε στους ανακουφισμένους γονείς: «Αυτό το παιδί δεν υποφέρει από κάποια αρρώστια. Μερικές φορές φτάνει μόνος του σε ένα υψηλό επίπεδο συνειδητότητας, γνωστό στη γιόγκα ως πρατυαχάρα. Πρέπει να του δοθεί πνευματική εκπαίδευση, θα κάνει θαύματα σ' αυτόν. Στο κάτω-κάτω είναι μια θεϊκή ψυχή».

Επίσης πρόσθεσε μια προειδοποίηση: «Μην προσπαθείτε να ωθήσετε το παιδί στην κοσμική ζωή. Αφήστε τον να ακολουθήσει το μονοπάτι της γιόγκα, γιατί αυτός είναι ο προορισμός του». Έδωσε οδηγία στον Νταρμέντρα να επαναλαμβάνει το μάντρα Ομ κι επίσης του μίλησε για τον Κύριο Ράμα και τα κατορθώματά του. Όποτε ο Νταρμέντρα άρχιζε να αισθάνεται ότι χάνει την αίσθηση του σώματός του, επαναλάμβανε το μάντρα Ομ και θυμόταν τον Κύριο Ράμα. Στη διάρκεια αυτών των άχρονων στιγμών αισθανόταν πανευτυχής και χαρούμενος. Τι θαύμα! Ατελείωτη, απεριόριστη συνειδητότητα κρυμμένη μέσα στο σώμα αυτού του μικρού αγοριού. Ίσως η θεότητα η ίδια είχε ενδυθεί αυτό το σώμα για μια μεγάλη αποστολή…

Πολύπλευρα ταλέντα

Από μικρός ο Νταρμέντρα είχε πολλούς φίλους και συντρόφους. Είχε ταλέντο σε πολλά παιχνίδια και αθλήματα. Του άρεσε ιδιαίτερα το κυνήγι. Ήταν επίσης πολύ καλός στα μαθήματά του. Έγραφε λογοτεχνικά πεζά κείμενα και ποίηση και τον ενδιέφεραν οι τέχνες και οι επιστήμες. Παρ' όλες αυτές τις αδιάκοπες δραστηριότητες, οι εσωτερικές πνευματικές του εμπειρίες συνεχίζονταν με αμείωτο ρυθμό, σαν να έρχονταν να του υπενθυμίσουν ξανά και ξανά ότι είχε έναν πλούτο πνευματικών σαμσκάρα κρυμμένο μέσα του, που αναμφίβολα θα εκδηλώνονταν στο μέλλον.

Άφηνε τους συμμαθητές του πολύ πίσω σε κάθε δραστηριότητα και εγχείρημα. Ήταν ο καλύτερος στην τάξη του, κι επίσης επικρατούσε στις δημόσιες συζητήσεις και στη ρητορική. Οι μεγαλύτεροι μαθητές τον ζήλευαν και τον φοβούνταν. Οι δάσκαλοί του, από την άλλη, χαίρονταν ιδιαίτερα βλέποντας να ξεδιπλώνονται τα πολυποίκιλα ταλέντα του.

Κάποτε μερικοί ξένοι ιερείς και αξιωματούχοι επισκέφθηκαν το σχολείο και οργανώθηκε προς τιμήν τους μια ιδιαίτερη τελετή. Ο Νταρμέντρα επιλέχθηκε για να εκφωνήσει το καλωσόρισμα και να απαγγείλει ένα ποίημα προς τιμήν των επισκεπτών. Ο αέρας και η κομψότητα του εννιάχρονου παιδιού δεν πέρασαν απαρατήρητα. «Αυτό το παιδί θα πετύχει σπουδαία πράγματα στη ζωή. Είτε ως μεγάλος πολιτικός ηγέτης είτε ως προικισμένος πνευματικός δάσκαλος, θα αφήσει το σημάδι του στη ζωή», προέβλεψαν, και ορθώς. Μετά από αυτό το γεγονός οι αδελφές της ιεραποστολής συμπάθησαν περισσότερο τον Νταρμέντρα. Συνέχισαν να τον ενθαρρύνουν και να τον κινητοποιούν για να αριστεύσει σε όλες τις όψεις της ζωής.

Ο πατέρας του Νταρμέντρα είχε εκπλαγεί με τα ταλέντα του πολύ ανεπτυγμένου για την ηλικία του παιδιού του. Ταυτόχρονα αγωνιούσε κι ανησυχούσε για τις πνευματικές του εμπειρίες. Ήταν ίσως καλύτερα να κρατήσει το παιδί κοντά του. Έτσι τον έφερε από το Ναϊνιτάλ και τον έγραψε σε ένα καλό σχολείο στην Αλμόρα. Αυτό στενοχώρησε πολύ τις αδελφές, που του είχαν ιδιαίτερη αδυναμία. Κι επειδή του το ζήτησαν, έστελνε τον Νταρμέντρα στο Ναϊνιτάλ κάθε τόσο να τις επισκεφτεί.

Οι προστάτιδες θεότητες της περιοχής της Αλμόρα χαίρονταν με τα κατορθώματα αυτού του προικισμένου παιδιού της γης τους. Λες και τον είχε ευλογήσει η Θεά Σαρασουάτι με ικανότητες και ταλέντα σε όλες τις τέχνες και τις επιστήμες, λες και το αηδόνι του είχε δανείσει τη γλυκύτητα της φωνής του, ο ήλιος την εκθαμβωτική λάμψη της προσωπικότητάς του και το φεγγάρι την κατευναστική του δροσιά.

Guru griha gaye padan raghurai, alpakaal vidya sab payee – στη *Ραματσαριταμάνας* ο Τούλσιντας διηγείται πώς ο Κύριος Ράμα πήγε να εκπαιδευτεί στο άσραμ του γκούρου του και σε πολύ σύντομο διάστημα έμαθε οτιδήποτε υπήρχε για να μάθει. Το ίδιο ισχύει και για τον Νταρμέντρα. Πέρα από την εκμάθηση των διαφόρων μαθημάτων που διδάσκονταν στο σχολείο, η κλίση του για τη λογοτεχνία, τη μουσική και τις καλές τέχνες άνθιζε. Τα ποιήματά του, με ψευδώνυμα όπως «Πάλαβ» (το φύλλο που βλασταίνει), «Χριντάγιαχιν» (ο άκαρδος), «Πρέμι»

(ο λάτρης), «Νιράλα» (ο απαράμιλλος) και «Βάχι» (Εκείνο) έλκυσαν εξίσου την προσοχή των γραμματιζούμενων αλλά και των αμύητων σε αυτά ανθρώπων. Οι άνθρωποι εκπλήσσονταν όταν μάθαιναν ότι αυτά τα όμορφα και ευαίσθητα γραπτά προέρχονταν από την πένα ενός δεκάχρονου παιδιού που πήγαινε ακόμα σχολείο. Τα ποιήματά του δημοσιεύτηκαν στο *Μα* και σε άλλα περιοδικά. Το *Μα* ήταν ένα τοπικό περιοδικό που είχε δημιουργηθεί από λογοτεχνίζοντες νέους και δημοσίευε ιστορίες, άρθρα και ποιήματα. Αλλά αυτό που έκανε το περιοδικό πραγματικά δημοφιλές ήταν τα ποιήματα ενός που ονομαζόταν «Χριντάγιαχιν».

Ο πατέρας του Νταρμέντρα ήταν Αρυασαμάτζι και, όντας αστυνομικός, γνώριζε την αξία της πειθαρχίας. Από την ηλικία των δέκα ετών ο Νταρμέντρα έπρεπε να κάνει χάβαν κάθε πρωί μετά το λουτρό του. Η μητέρα του πρόσθετε: «Τελείωνε την απαγγελία της Γκίτα πριν καθίσεις για πρωινό». Η γιαγιά του έλεγε: «Σήμερα είναι Τρίτη, πήγαινε στον ναό και κάνε προσφορά στον Χάνουμαντζι πριν από το πρωινό». Ή: «Πρώτα πήγαινε με τον υπηρέτη στο σπίτι του ιερέα να προσφέρεις το πρασάντ και μετά έλα για το πρωινό σου». Ο Νταρμέντρα ακολουθούσε τις οδηγίες όλων ήσυχα, μα μέσα του έλεγε: «Μπορεί να ακολουθώ τις εντολές των άλλων τώρα, αλλά όταν μεγαλώσω, με τίποτα».

Η επιρροή της ιδεολογίας του Γκάντι

Η μητέρα του Νταρμέντρα ήταν μονίμως απασχολημένη. Είτε διαβάζοντας τις γραφές, είτε σε τελετές λατρευτικές, είτε στην κουζίνα. Η αξία της καθαρότητας θεωρούνταν πολύ σημαντική τότε κι έτσι έκανε τις δουλειές της κουζίνας μόνη της. Τα παιδιά τα φρόντιζαν η νταντά ή η γιαγιά. Παρόλο το υπερφορτωμένο πρόγραμμά της η μητέρα του Νταρμέντρα έβρισκε χρόνο να διαβάζει τα βιβλία του Μαχάτμα Γκάντι.

Ο Γκάντιτζι ήρθε στην Αλμόρα το 1930 κι εκείνη είχε παρακολουθήσει τις δημόσιες συγκεντρώσεις του. Εντυπωσιάστηκε πολύ και τον συνάντησε προσωπικά. Η συνάντηση επέφερε βα-

θιά αλλαγή στην προσωπικότητά της. Οι αυστηρές αντιλήψεις περί καθαρότητας και αγνότητας έγιναν πιο ευέλικτες. Μια υπηρέτρια άρχισε να την βοηθάει στις δουλειές της κουζίνας. Έχοντας ελεύθερο χρόνο, η μητέρα του Νταρμέντρα άρχισε να συμμετέχει σε πολιτικές συναντήσεις και συγκεντρώσεις. Σύντομα έγινε δραστήριο μέλος του κινήματος για την ελευθερία. Συμμετείχε στην πρώτη γραμμή στις διαμαρτυρίες με πλακάτ μπροστά σε μαγαζιά που πουλούσαν δυτικά ρούχα, που τα έκαιγαν σε τεράστιες πυρές. Άρχισε να ταξιδεύει με τον Γκάντιτζι σε άλλες πόλεις και χωριά κουβαλώντας τόπια βαμβακερών υφασμάτων κάντι για διανομή.

Πολλές φορές ο ίδιος ο αστυνομικός επιθεωρητής Κρισνατσάντρα Σινγκ την συνελάμβανε μαζί με άλλους συναγωνιστές και συναγωνίστριές της για δραστηριότητες αντίστασης στου Βρεττανούς και μετά τους άφηνε στη ζούγκλα, είκοσι ή είκοσι πέντε χιλιόμετρα μακριά από την πόλη. Οι βουνίσιες γυναίκες ήξεραν καλά τις διαδρομές στους λόφους, κι επιπλέον ήταν ένθερμες πατριώτισσες. Επέστρεφαν σε χρόνο μηδέν και ξανάπιαναν τις επαναστατικές τους δραστηριότητες με διπλάσιο ενθουσιασμό!

Τα πράγματα ήταν εντάξει μέχρι το σημείο αυτό. Μετά ο Γκάντιτζι άρχισε ένα πρόγραμμα χειραφέτησης για γυναίκες κακόφημες. Η μητέρα του Νταρμέντρα συμμετείχε και σε αυτό ενεργά. Πήγαινε στα σπίτια αυτών των γυναικών, τους μιλούσε κι επίσης έτρωγε μαζί τους. Αυτό προκάλεσε την κατακραυγή του οικογενειακού της κύκλου. Οι συγγενείς το έκαναν θέμα. Προσπάθησαν ακόμα και να βάλουν λόγια στον Κρισνατσάντρα, αλλά εκείνος κατανοούσε την κατάσταση. Δεν ήταν εύκολο να τον προκαλέσεις. Έλεγε στους καλοθελητές με σιγουριά: «Μην ανησυχείτε για τη γυναίκα και για την οικογένειά μου. Είναι η σύζυγός μου και της έχω απόλυτη εμπιστοσύνη. Είναι ελεύθερη να δράσει σύμφωνα με τη συνείδησή της. Εκτός αυτού, ό,τι κάνει είναι σωστό. Δεν βρίσκω ότι σφάλλει σε κάτι».

Κάποια στιγμή η μητέρα του Νταρμέντρα φυλακίστηκε με τον Γκάντιτζι. Οι γείτονες και οι συγγενείς δεν έλεγαν τίποτε στον πατέρα, αλλά τρομοκρατούσαν τη γιαγιά απειλώντας την

ότι θα εξοστρακίσουν την οικογένειά της από τους κοινωνικούς κύκλους. Η γιαγιά δεν είχε τη δυνατότητα να πει ή να κάνει πολλά ως προς αυτό. Πούλησε περίπου εκατό γραμμάρια από τα χρυσά κοσμήματά της και κάλεσε κάποιους ιερείς να κάνουν χάβαν για να αποκατασταθεί η ειρήνη και η υγεία στην οικογένεια. Όταν το έμαθε ο πατέρας ενοχλήθηκε πολύ. Τα ευαίσθητα παιδιά του απορρόφησαν βαθιά μέσα τους τη διαπνεόμενη από υψηλές αρχές και θαρραλέα στάση του στο όλο θέμα.

Littérateur par excellence (άριστος λογοτέχνης)

Ο Νταρμέντρα είχε δύο στενούς φίλους, τον Ν.Σ. Τζόσι (Νάνου) και τον Ασουίνι Κουμάρ Παντ (Άαμι). Η φιλία τους ήταν βαθιά και έντονη. Με την καθοδήγηση του Νταρμέντρα ο Άαμι άρχισε κι αυτός να γράφει για το περιοδικό *Μα*. Σύντομα ο Νταρμέντρα άρχισε να επιμελείται το περιοδικό *Μπάρατ* και, με τη δική του ενθάρρυνση, ο Άαμι άρχισε επίσης να εκδίδει ένα περιοδικό με το όνομα *Αγκραγκάμι*. Τα παιδιά αυτά έγραφαν στο χέρι πολλά αντίτυπα ολόκληρου του περιοδικού και τα μοίραζαν σε όλους ανεξαιρέτως.

Μια φορά επισκέφτηκε την Αλμόρα ο βραβευμένος ποιητής Σουμιτρανάνταν Παντ, μάλιστα συνέπιπτε να είναι εκεί η γενέτειρά του. Τα παιδιά τον συνάντησαν και του έδειξαν τα αντίτυπα των περιοδικών τους. Ο Σουμιτρανάνταν Παντ χάρηκε που τους γνώρισε, ιδιαίτερα τον Νταρμέντρα Σινγκ Νάιαλ, που ήταν τότε μαθητής της ένατης τάξης. Τους επαίνεσε για τις προσπάθειές τους, αλλά τους συνέστησε συγχρόνως να ενώσουν τα ταλέντα τους και να εκδώσουν ένα περιοδικό από κοινού.

Ακολουθώντας τις οδηγίες του τα δύο παιδιά ξεκίνησαν το *Αγκραγκάμι Μπάρατ*. Παρά τα επανειλημμένα αιτήματα του Άαμι ο Νταρμέντρα αρνήθηκε να γίνει διευθυντής σύνταξης. Αυτή τη θέση έπρεπε να την πάρει ο Άαμι. Ο «Πάλαβ» έγινε βοηθός αρχισυντάκτη. Αλλά ο Πάλαβ ήταν στην πραγματικότητα η ψυχή του περιοδικού. Εκείνος ήταν που έκανε όλη την επιμέλεια και τις διορθώσεις των κειμένων.

Το εγχείρημα των παιδιών εντυπωσίασε πολύ τους πάντες.

Τα παιδιά λάμβαναν ενθάρρυνση και υποστήριξη από παντού. Όταν έδειξαν ένα αντίτυπο του νέου τους περιοδικού στον Σουμιτρανάνταν Παντ ευχαριστήθηκε πολύ κι έγραψε πολλά ποιήματα για να δημοσιευτούν στο περιοδικό. Παρ' όλα αυτά η καρδιά και η ψυχή του περιοδικού ήταν ο Νταρμέντρα, που έγραφε πολλά διηγήματα, ποιήματα και άρθρα με τα ονόματα Πάλαβ, Χριντάγιαχιν, Νιράλα, Πρέμι και Βάχι. Ακόμα και οι δάσκαλοί του εντυπωσιάστηκαν όταν είδαν τον αβίαστο και ορθό χειρισμό των χίντι, των σανσκριτικών και των αγγλικών. Την ίδια περίπου εποχή άρχισε να γράφει ποιήματα που αντιπροσώπευαν όλη τη μετρική τέχνη της ινδικής ποίησης. Και αυτό το φιλόδοξο εγχείρημά του στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία.

Το λογοτεχνικό ταλέντο του Πάλαβ και η ποιητική του ιδιοφυΐα είχαν πλέον ανθίσει πλήρως. Σε μια ποιητική συνάντηση που οργανώθηκε προς τιμήν του Σουμιτρανάνταν Παντ, το ποίημα του Πάλαβ που διαβάστηκε πήρε την πρώτη διάκριση. Σ' εκείνη την περίσταση ο Παντ σχολίασε: «Αυτό το παιδί θα βρει οπωσδήποτε τη θέση του στον κόσμο της χίντι λογοτεχνίας». Η προφητεία του Παντ έχει πραγματοποιηθεί σήμερα. Το χθεσινό αγοράκι, ο Νταρμέντρα, έχει μεταμορφωθεί σε έναν κορυφαίο σαννυάσιν του σήμερα, τον Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι, που τα βιβλία του στα χίντι και στα αγγλικά είναι παγκοσμίως γνωστά.

Εκτός από τα χίντι ο Νταρμέντρα είχε έφεση και στα σανσκριτικά και στα αγγλικά. Άρχισε να γράφει στα σανσκριτικά και να σχεδιάζει ένα αγγλικό περιοδικό. Τέτοια άπταιστη γνώση των τριών γλωσσών και των γραμματολογικών παραδόσεων, και μάλιστα σε τόσο μικρή ηλικία, ήταν εκπληκτική.

Ο Νταρμέντρα είχε μια στοχαστική και σοβαρή πλευρά εκ φύσεως από παιδί. Ήταν εξαιρετικά καλός στο σχολείο, και πάντα φρόντιζε να αριστεύει στα χίντι και στα αγγλικά. Οι δάσκαλοί του στα σανσκριτικά έλεγαν ότι έγραφε τόσο καλά που αν είχαν την ευκαιρία θα του έβαζαν δύο φορές άριστα.

Στα αγγλικά σχολεία που παρακολούθησε ο Νταρμέντρα οι δάσκαλοι δίδασκαν και τη Βίβλο. Βλέποντας την οξεία του αντίληψη, όπως και την άριστη κατανόησή του και στο θέμα

αυτό, οι επικεφαλής του σχολείου άρχισαν να τον προσέχουν ιδιαιτέρως. Σκέφτηκαν ότι θα γινόταν άριστος ιεροκήρυκας και ιεραπόστολος. Η ελπίδα τους επαληθεύτηκε, αν και όχι ακριβώς με τη δική τους πρόθεση. Ό Νταρμέντρα δεν έγινε απλώς ιεροκήρυκας, αλλά αυθεντία και κάτοχος των θρησκευτικών και των πνευματικών επιστημών. Είναι πραγματικά ένας σύγχρονος φωτοδότης της αρχαίας ινδικής πνευματικής σκέψης και του πολιτισμού.

Πνευματική κλίση

Ο Νταρμέντρα, σταδιακά, άρχισε να χάνει το ενδιαφέρον του για τη μονότονη και ανιαρή εκπαίδευση του σχολείου. Ενόσω ο δάσκαλος δίδασκε άλγεβρα και γεωμετρία στον πίνακα, εκείνος καθόταν στο τελευταίο θρανίο κι έγραφε ποίηση ή επιμελούνταν τα άρθρα του *Αγκραγκάμι Μπάρατ*. Συχνά έκανε θαρραλέες εξορμήσεις στα βουνά με τον Άαμι και καθόταν εκεί απομονωμένος απολαμβάνοντας τη θαυμαστή ομορφιά της Μητέρας Φύσης. Ατενίζοντας τις μακρινές βουνοκορφές των Ιμαλαΐων, ο Νταρμέντρα έχανε την αίσθηση της ύπαρξής του. Όποτε ο Άαμι τον ρωτούσε γι' αυτά τα επεισόδια, γελούσε και τα προσπερνούσε. Πώς μπορούσαν οι φίλοι του να ξέρουν ότι σε κείνες τις αστραφτερές βουνοκορφές των Ιμαλαΐων ο Νταρμέντρα έβλεπε κάποιες χρυσές αναλαμπές από το ίδιο του το μέλλον;

Οι σάντου και οι σουάμι που κατευθύνονταν στο Μανσαροβάρ του Κάιλας κατέλυαν συχνά στην Αλμόρα. Ο Νταρμέντρα τους συναντούσε και τους έκανε ερωτήσεις πάνω σε πνευματικά θέματα. Εκείνοι εντυπωσιάζονταν από την πνευματική του κλίση και τη λαχτάρα του και του έλεγαν με προθυμία πολλά για τη γιόγκα και την εσωτερική ζωή. Ο Σουάμι Νιτυανάντα περνούσε από εκεί κάθε χρόνο. Ήταν έμπειρος κρίγια γιόγκι και του ξεκαθάρισε πολλά σημεία σχετικά με την άσανα και την πραναγιάμα. Όταν ήταν εφτάχρονο παιδί ο Νταρμέντρα ρώτησε τον Σουάμι Νιτυανάντα για τη μαύρη μαγεία και τα μυστικά ξόρκια, για τα φαντάσματα και τους καλικάντζαρους. Ο Σουάμι Νιτυανάντα κρατούσε πάντα στο χέρι του ένα μικρό

ραβδί. «Είναι το μαγικό σου ραβδί;» τον είχε ρωτήσει ο Νταρμέντρα. Ο σουάμι του απάντησε: «Αυτό είναι το γιόγκα ντάντα μου, αλλά μπορώ να σου το δώσω, αν θέλεις». Το αγόρι χάρηκε εξαιρετικά που πήρε αυτό το πολύτιμο δώρο από τον σουάμι.

Ο Νταρμέντρα αγαπούσε πολύ τη ζωή και τα κατορθώματα του Σρι Ράμα. Τα αναλογιζόταν τακτικά. Έκανε ερωτήσεις και εξέφραζε τις αμφιβολίες του στους διάφορους σοφούς και τους σουάμι. Ο χαρακτήρας του Κυρίου Ράμα επιδρούσε πολύ και βαθιά στην ψυχή του. Σε τέτοιο βαθμό που τον δέχτηκε ως *ίστα* του, ως θεότητα της επιλογής του.

Η πρώτη ταντρική εμπειρία

Σε ηλικία δέκα ετών ο Πάλαβ δεν ασχολιόταν μόνο με τις σχολικές και τις λογοτεχνικές του επιδιώξεις αλλά άρχιζε να ενδιαφέρεται και για βιβλία με σοβαρά θέματα. Αυτή περίπου την εποχή κατάφερε να αποκτήσει ένα βιβλίο για την τάντρα. Μαζί με έναν φίλο του από τη γειτονιά μελέτησε ενδελεχώς το βιβλίο. Οι δυο τους αποφάσισαν να διερευνήσουν τις τεχνικές που περιγράφονταν στο βιβλίο. Στο μεταξύ συνάντησαν και έναν ταντρικό μπάμπα εκεί κοντά. Συναντούσαν τον μπάμπα συχνά και τον ρωτούσαν για τις πρακτικές πλευρές της τάντρα.

Σύντομα άρχισαν την ταντρική τους σάντανα. Μετά από λίγες μέρες αποφάσισαν να πάνε στον χώρο των αποτεφρώσεων για να τελειοποιήσουν το μάντρα τους. Με το «μαγικό ραβδί» τους ανά χείρας, οι δυο τους πορεύονταν προς τον χώρο των αποτεφρώσεων λέγοντας ο ένας στον άλλο: «Το μαγικό ραβδί είναι εδώ, μαζί μας, τι να φοβηθούμε; Η δύναμη του μάντρα μας θα δαμάσει τα φαντάσματα ολόγυρά μας. Μετά θα τα υποχρεώσουμε να κάνουν όλες τις καθημερινές μας αγγαρείες».

Όμως ο πατέρας του Νταρμέντρα κάπως πήρε είδηση τις νυχτερινές του περιπέτειες στον χώρο των αποτεφρώσεων. Εκνευρίστηκε πολύ και προειδοποίησε τον Νταρμέντρα: «Αν τολμήσεις να βγεις από το σπίτι νύχτα, θα σε πυροβολήσω…»

«Δεν μπορώ να εγκαταλείψω τη μάντρα σάντανά μου στα μισά», σκέφτηκε ο Νταρμέντρα. «Πρέπει να την τελειώσω με κάθε

κόστος». Οι δύο φίλοι αποφάσισαν να φέρουν τις στάχτες από τον χώρο αποτεφρώσεων και να ολοκληρώσουν τη σάντανά τους στην ταράτσα του Νταρμέντρα. Το επόμενο πρωί έφεραν τη στάχτη και την τοποθέτησαν σε μια γλάστρα στην ταράτσα. Το βράδυ, όταν όλοι είχαν πέσει για ύπνο, ο Νταρμέντρα, περπατώντας στις μύτες των ποδιών, πήγε στην ταράτσα. Από την ταράτσα του διπλανού σπιτιού πήδησε κι ο φίλος του. Σύντομα άρχισαν να ολοκληρώνουν τη δουλειά που είχαν αφήσει στη μέση…

Καθώς η σάντανά τους έφτασε σε μια κλιμάκωση, άρχισαν να συμβαίνουν περίεργα πράγματα. Όλο το σπίτι φαινόταν να σείεται. Ο μικρότερος αδελφός του Νταρμέντρα άρχισε να κλαίει και η μητέρα κι η γιαγιά του φοβήθηκαν πολύ. Ο πατέρας του άρχισε να τον ψάχνει, αλλά εκείνος ήταν κρυμμένος στην ταράτσα και η πόρτα της ταράτσας ήταν ασφαλισμένη με εξωτερικό σύρτη. Κάθε λεπτό που περνούσε ο πατέρας του θύμωνε όλο και περισσότερο. «Άνοιξε την πόρτα», φώναζε, «αλλιώς θα την σπάσω και θα σε πυροβολήσω». Όλη η ατμόσφαιρα είχε γίνει σκοτεινή και τρομακτική. Ο φίλος του Νταρμέντρα πήδηξε στη διπλανή ταράτσα του σπιτιού του κι εξαφανίστηκε. Ο πατέρας του Νταρμέντρα ούρλιαζε. Ο Νταρμέντρα πέταξε τη στάχτη και τα σύνεργα της πούτζα από την ταράτσα κι άνοιξε την πόρτα. Μόλις πέταξε τα ταντρικά αντικείμενα, η ατμόσφαιρα έγινε κανονική και ειρηνική. Παρόλο που ο πατέρας του ήταν αναστατωμένος, ηρέμησε κι αυτός αφού έψαξε την ταράτσα και δεν βρήκε τίποτε ανάρμοστο.

Την επόμενη μέρα τα δύο αγόρια πήγαν στον ταντρικό μπάμπα και του είπαν ολόκληρη την ιστορία. «Γιατί πετάξατε τη στάχτη που είχε φορτιστεί με το μάντρα; Τώρα το φάντασμα θα εκνευριστεί οπωσδήποτε και θα σας κάνει κάτι κακό», είπε σε τρομακτικό τόνο.

Ο Νταρμέντρα δεν φοβόταν τόσο εύκολα. «Μπα», είπε περιπαικτικά, «τι μπορεί να μας κάνει το φάντασμα;» Αλλά ο φίλος του τρόμαξε. Και όλως τυχαίως, μετά από δύο μέρες είχε ένα ατύχημα κι έσπασε το πόδι του. Περιττό να πούμε ότι ο Νταρμέντρα εγκατέλειψε για τα καλά την ταντρική σάντανα με τις στάχτες, τα πτώματα και τα φαντάσματα.

Κοινωνικό περιβάλλον

Όποτε ο Νταρμέντρα επισκεπτόταν τα χωριά του Γκατζ ή του Μπικιγυάσεν εισερχόταν σε ένα καταπιεστικό κοινωνικό περιβάλλον. Το έθιμο του γάμου μεταξύ παιδιών, καθώς και άλλες αρχαϊκές πρακτικές και παραδόσεις, ήταν πολύ διαδεδομένα σ' αυτά τα μέρη. Ο Νταρμέντρα ανήκε σε μια πλούσια οικογένεια γαιοκτημόνων και ο πατέρας του ήταν αστυνομικός. Οι ντόπιοι δεν μπορούσαν να πουν τίποτα μπροστά τους αλλά τους κουτσομπόλευαν πίσω από την πλάτη τους. Έλεγαν: «Η κόρη τους έχει μεγαλώσει τώρα. Για ποιο λόγο την στέλνουν στο κολέγιο; Θα έπρεπε να παντρευτεί όσο γίνεται πιο γρήγορα. Το ίδιο και το αγόρι, που έχει φτάσει κι αυτό σε ηλικία γάμου. Μπορεί να συνεχίσει τις σπουδές του παράλληλα». Στο σπίτι η γιαγιά ήθελε επίσης να δει τα εγγόνια της να παντρεύονται σύντομα.

Κάποια στιγμή μερικοί αυτόκλητοι φύλακες της κοινωνικής ευπρέπειας αποφάσισαν ότι δεν μπορούσαν να ανεχθούν άλλο αυτήν την κατάσταση και προσπάθησαν να επηρεάσουν τον πατέρα του Νταρμέντρα. Αλλά αυτός τους είπε καθαρά: «Μην ανησυχείτε για τα παιδιά μου. Γνωρίζω ποιο είναι το καλό τους». Η μητέρα των παιδιών εργαζόταν για το κόμμα του Κογκρέσου. Κι εκείνη διαφωνούσε με τον γάμο σε νεαρή ηλικία. Η γιαγιά ήταν η μόνη στην οικογένεια που στενοχωριόταν πολύ, αφού όλοι οι συγγενείς την ενοχλούσαν σχετικά.

Υπήρχε κι άλλος λόγος πίσω από την αγωνία της γιαγιάς. Είχε επισημοποιήσει τον αρραβώνα του εγγονού της όταν εκείνος ήταν δύο ετών! Στους Κουμαόνι, τα παιδιά σε ηλικία ενός ή δύο μηνών αρραβωνιάζονται, μερικές φορές ακόμα και παντρεύονται. Και σε μερικές περιπτώσεις ο γάμος συμφωνείται ακόμα και πριν από τη γέννηση. Δύο στενοί φίλοι αποφασίζουν εκ των προτέρων ότι αν ο ένας αποκτήσει γιο και ο άλλος κόρη θα τα παντρέψουν. Και τέτοιοι γάμοι συμβαίνουν πραγματικά.

Ακολουθώντας αυτή την πατροπαράδοτη συνήθεια, μόλις η γιαγιά είδε κάποια πολύ ταιριαστή περίπτωση στον κοινωνικό της κύκλο επισημοποίησε αμέσως τον αρραβώνα. Ο πατέρας του Νταρμέντρα μπορεί να διαφώνησε, αλλά η μητέρα του δεν είχε άλλη επιλογή σ' ένα τέτοιο θέμα.

Όταν ο Νταρμέντρα πήγαινε σχολείο στη Ναϊνιτάλ κι επέστρεφε στο σπίτι για τις διακοπές, όλα τα παιδιά της γειτονιάς μαζεύονταν για να παίξουν. Το κορίτσι με το οποίο τον είχαν αρραβωνιάσει ερχόταν κι αυτό. Ένα όμορφο κορίτσι, με το όνομα Σαρασουάτι, αγαπητό σε όλους. Τα παιδιά πείραζαν τον Νταρμέντρα σχετικά με κείνην. Αλλά αυτός δεν καταλάβαινε τον λόγο πίσω από τα αστεία τους. Όταν η μητέρα του τελικά του το είπε, πραγματικά εξοργίστηκε.

Καθώς ο καιρός περνούσε οι γονείς της Σαρασουάτι είχαν ακόμα μεγαλύτερη αγωνία. Η κόρη τους είχε κιόλας φτάσει σε ηλικία γάμου, αλλά οι προοπτικές ενός πρώιμου γάμου φαίνονταν να λιγοστεύουν. Ήρθαν να επισκεφτούν τον Κρισνατσάντρα και να συζητήσουν το θέμα. Ο Κρισνατσάντρα τους άκουσε υπομονετικά και τους διαβεβαίωσε ότι θα λύσει το θέμα σύντομα. Αλλά ήταν κι αυτός σε απόγνωση. Οι ανεξήγητες κρίσεις απώλειας της συνείδησης, από τις οποίες υπέφερε ο γιος του, οι παράξενες διαθέσεις και δραστηριότητές του, οι αινιγματικές προφητείες των περαστικών σοφών και αγίων – οι περιστάσεις δεν ήταν απλές και κανονικές. Ο ίδιος είχε πει στον γιο του πολλές φορές: «Τα χρήματα και η περιουσία δεν έχουν διαρκή αξία, γιε μου. Αυτό που έχει σημασία στη ζωή είναι οι αξίες που είναι σημαντικές για κάποιον και το ιδανικό στο οποίο προσβλέπει. Η *βαϊράγκυα*, η απουσία προσκόλλησης, είναι το βασιλικό μονοπάτι προς την επιτυχία. Αν κυνηγάς τον ίσκιο σου θα σου ξεφεύγει, αλλά αν του γυρίσεις την πλάτη θα σε ακολουθεί υπάκουα. Ο κόσμος είναι όπως η σκιά σου, το ίδιο και ο πλούτος και η πολυτέλεια. Μην τα κυνηγάς. Μάλλον μια ζωή με βαϊράγκυα και σαννυάσα, με απόσπαση και με απάρνηση, είναι η μόνη ζωή που αξίζει κανείς να ζει».

Η συνάντηση με μια ταντρική γιογκίνι

Ενόσω πήγαινε στο σχολείο στο Ναϊνιτάλ, η ζωή του Νταρμέντρα πήρε μια αποφασιστική τροπή. Συνάντησε μια ταντρική γιογκίνι η οποία, εξερευνώντας την εσώτερη ψυχή του, του

έδωσε φευγαλέες ματιές σε υπερβατικά πνευματικά πεδία. Εδώ έχουμε μια διήγηση αυτής της εκπληκτικής συνάντησης με τα ίδια τα λόγια του Νταρμέντρα:

Σε ηλικία δεκαεπτά ή δεκαοκτώ ετών είχα την ευκαιρία να συναντηθώ με μια ταντρική γιογκίνι στο Ναϊνιτάλ. Ήταν πολύ μεγαλύτερη από μένα. Τότε δεν είχα ιδέα τι είναι η σχέση γκούρου-μαθητή. Δεν ήθελα καν να γίνω σαννυάσιν. Ήμουν ένας ανέμελος νεαρός και στα μαθητικά μου χρόνια τα ενδιαφέροντά μου ήταν περισσότερο εστιασμένα σε θέματα σπουδών και στα αθλητικά, όπως το κρίκετ, το ποδόσφαιρο και το χόκεϋ. Προερχόμενος από οικογένεια κσατρίγια, είχα μια κάποια έπαρση, κι επίσης ματαιοδοξία. Πίστευα ότι μπορούσα να κάνω ό,τι θέλω. Αλλά η γιογκίνι υπερίσχυσε.

Μια μέρα, καθώς περπατούσα δίπλα στη λίμνη Ναϊνιτάλ, την είδα από απόσταση. Καθόταν πάνω σε έναν βράχο και ως σαννυάσιν είχε το τσίλουμ της, την πίπα της, στο πλάι. Μερικοί άνθρωποι κάθονταν ολόγυρα. Δεν της έδωσα σημασία και συνέχισα τον δρόμο μου. Αλλά εκείνη με είδε και με φώναξε: «Εεε, νεαρέ! Έλα εδώ». Γύρισα και κοίταξα προς τα κεί. Ναι, πράγματι, με φώναζε. Δεν ήμουν συνηθισμένος να δέχομαι προσταγές. Κανείς, ποτέ στη ζωή μου δεν με είχε προστάξει.

Αλλά αυτή η γυναίκα είχε φωνάξει «εεε, έλα εδώ». Το θεώρησα εξαιρετικά αγενές. Τα λόγια της και ο τόνος της φωνής της κέντρισαν την υπεροψία μου. Αλλά, παραδόξως, την υπάκουσα σαν πειθήνιο αρνάκι. Την πλησίασα ήσυχα. Μου έδωσε ένα δοχείο και μου είπε: «Πήγαινε και φέρε μου λίγο γάλα. Θα ήθελα να πιώ λίγο τσάι». Δεν μου έδωσε ούτε χρήματα.

Εν πάση περιπτώσει πήγα στο κοντινό παζάρι, στο Ναϊνιτάλ, και της έφερα λίγο γάλα. «Κάτσε κάτω», με πρόσταξε όταν γύρισα με το γάλα. Πάλι συμμορφώθηκα πειθήνια. Μου έδωσε το τσίλουμ της αλλά είπα «όχι, δεν καπνίζω».

«Τι!» φώναξε. «Όταν προσφέρω κάτι, καλά θα κάνεις

να το παίρνεις». Πήρα, απρόθυμα, μια μεγάλη, βαθιά ρουφηξιά. Δεν μου άρεσε καθόλου. Είπα στον εαυτό μου: «Το τσάι είναι εντάξει, ο καφές εντάξει, η σοκολάτα εντάξει, αλλά αυτό το τσίλουμ; Αυτό δεν είναι παρά άνοστος καπνός». Όμως, υπακούοντας στην προσταγή της, πήρα μερικές ακόμα ρουφηξιές.

Υπήρχαν και μερικοί άλλοι άνθρωποι εκεί, αλλά δεν ήταν μορφωμένοι, απλώς αγράμματοι χωρικοί. Τους μιλούσε για το άγκια τσάκρα, την κουνταλίνι, τα νάντι, τα λόκα, και για άλλα θέματα εσωτερισμού. Εκείνη την εποχή διάβαζα βιβλία διακεκριμένων σουάμι και σαννυάσιν, όπως ο Σουάμι Νταϋανάντα, ο Σουάμι Βιβεκανάντα και ο Ατσάρυα Σατυαντέβ από το Άρυα Σαμάτζ. Τότε διάβαζα βιβλία πάνω στην κουνταλίνι και τα τσάκρα. Κάθισα και την άκουγα, κι εξηγούσε κάθε θέμα με λεπτομέρεια. Οι περιγραφές της ήταν εξαιρετικά διαυγείς και καθαρές.

«Τι στην ευχή είναι αυτά που λέει;» θαύμασα. Την είχα πάρει για μια άξεστη, τρελή χωριάτισσα, αλλά οι γνώσεις της στα θέματα του εσωτερισμού ήταν εκπληκτικές. Την κοίταξα. Μιλούσε για το μπράχμα νάντι και το τσιτρίνι νάντι. Ακόμα κι όταν τελικά επέστρεψα στο σπίτι τα λόγια της τριγύριζαν ακόμη στον νου μου. Ήταν πραγματικά αξιοσημείωτη γυναίκα.

Εγώ, ο γεννημένος και μεγαλωμένος σε μια οικογένεια κσατρίγια, που δεν είχα δεχτεί ποτέ μια προσταγή από οποιονδήποτε, άρχισα να την υπακούω σαν οικόσιτο σκυλάκι. Μέχρι εκείνη τη μέρα δεν μου είχε πει κανείς να κάνω τούτο ή το άλλο. Αν κάποιος τολμούσε να το κάνει, η απάντηση ήταν: «Πρόσεξε! Ποιος είσαι εσύ που θα μου πεις τι να κάνω;» Ζούσα ανέκαθεν σαν βασιλιάς, διοικώντας και προστάζοντας άλλους. Ακόμα κι αν ο πατέρας μου μου έδινε κάποια οδηγία δεν τον άκουγα. Μια φορά μου είπε να μελετήσω την *Γκίτα*. «Ξέχασέ το, δεν πρόκειται», απάντησα. Προσπάθησε να με αναγκάσει. Πήρα ένα όπλο, τον σημάδεψα και είπα: «Θα την διαβάσω μόνον όταν θελήσω εγώ. Σε παρακαλώ, μην μου ξαναπείς λέξη γι' αυτό».

Κι όμως ακολουθούσα καθεμία από τις οδηγίες που μου έδινε η γιογκίνι. Με φώναξε και πήγα. Μου είπε να της φέρω γάλα και της πήγα γάλα. Μου ζήτησε να καθίσω και κάθισα. Μου έδωσε το τσίλουμ και το πήρα. Όλα όσα έκανα ήταν αντίθετα στην ίδια τη φύση μου. Μόνο αφού γύρισα σπίτι συνειδητοποίησα πόσο δυνατή και κυριαρχική ήταν η προσωπικότητά της.

Την επομένη πήγα να την δω πάλι, κι έτσι άρχισε μια σειρά από συναντήσεις. Την συναντούσα κάθε απόγευμα κι εκείνη έλεγε ως επί το πλείστον τα ίδια, που πολλοί σουάμι έχουν γράψει στα βιβλία τους, για το μούλανταρ τσάκρα, για τα ίντα και πίνγκαλα νάντι, για την πράνα, για τη σουάρα. Μερικές φορές μιλούσε για τους διάφορους κλάδους της τάντρα, όπως η βάμα τσάρα, η κάουλα τσάρα, η ντάκσινα τσάρα. Κατά τη γνώμη της, η βάμα τσάρα, το μονοπάτι του αριστερού χεριού, ήταν το καλύτερο. Αυτό ήταν κάτι που δεν ήμουν πρόθυμος να χωνέψω, επειδή αν η βάμα μάργκα ήταν πράγματι το ανώτερο μονοπάτι, τότε ο καθένας που ακολουθούσε τη φυσιολογική ροή των πραγμάτων θα έπρεπε να φωτίζεται. Αλλά κανείς δεν βίωνε κάποια αφύπνιση της κουνταλίνι, μόνο που γεννιόντουσαν όλο και περισσότερα παιδιά! Δεν ήμουν ικανοποιημένος από τα επιχειρήματά της στο θέμα αυτό.

Μια φορά την ρώτησα: «Από που πήρες αυτή τη γνώση; Ποια βιβλία διάβασες;»

«Βιβλία;» απάντησε απότομα. «Δεν γνωρίζω ούτε και πώς κρατάς ένα βιβλίο!»

Ήταν αλήθεια. Ήταν εντελώς αγράμματη, κι επίσης πολύ άσχημη στην εμφάνιση, χοντρή σαν βουβάλι και μαύρη σαν κάρβουνο. Η μυρωδιά του σώματός της ήταν ακραία αποκρουστική. Ποτέ δεν έκανε μπάνιο, ούτε άλλαζε ρούχα, ούτε έπλενε τα δόντια της. Η γλώσσα της ήταν πολύ άξεστη και χυδαία. Κάθε πρότασή της κατέληγε σε μια βρισιά. Ο καθένας γύρω της μπορούσε να γίνει στόχος της επίπληξής της. Παρ' όλα αυτά μιλούσε για την τάντρα, την κουνταλίνι, και τα νάντι με τον τρόπο γνήσιας αυθεντίας.

Ανέπτυσσε τα διάφορα στάδια της αυτοπραγμάτωσης, εξηγούσε την προέλευση της άγνοιας και την τελική της διάλυση. Μιλούσε για πράγματα που αναφέρονταν στις υψηλότερες γραφές, χωρίς να γνωρίζει τις ίδιες τις γραφές από τις οποίες προέρχονταν.

«Θα με διδάξεις τάντρα;» την ρώτησα μια μέρα.

«Ναι», απάντησε.

«Βάμα μάργκα, το μονοπάτι του αριστερού χεριού;» την ρώτησα πάλι.

«Ναι».

«Σμάσαν τάντρα, την τάντρα που γίνεται στον τόπο της αποτέφρωσης;»

«Ναι».

«Κάπαλ τάντρα, την τάντρα που γίνεται με ανθρώπινα κρανία;»

«Ναι».

Πήγα στον πατέρα μου και του είπα ότι ήθελα να καλέσω μια ταντρική γιογκίνι στο σπίτι για να μάθω την τάντρα. «Εντάξει», μου είπε, «όπως επιθυμείς». Την κάλεσα στο πατρογονικό μας χωριό και ήρθε σύντομα. Είχαμε μια όμορφη σπηλιά κοντά στο ποτάμι σε μια άκρη της ιδιοκτησίας μας, κι εγκαταστάθηκε εκεί.

Έδωσε αυστηρές οδηγίες να μην πλησιάζει κανείς προς τα εκεί. Άρχιζε να πίνει από νωρίς το βράδυ και συνέχιζε να πίνει και να καπνίζει και να τρώει κρέας όλη τη νύχτα. Κάπνιζε γκάντζα, χόρτο, στο τσίλουμ της μέρα και νύχτα, σαν να ήταν η ίδια η αναπνοή της. Στη διάρκεια της ημέρας πετούσε όλα τα ρούχα της και κοιμόταν στο ύπαιθρο σαν τεράστιο βουβάλι. Νομίζω ότι αν κανείς την έβλεπε στην κατάσταση αυτή θα πάθαινε καρδιακή προσβολή. Τόσο τερατώδες και τραγελαφικό ήταν το παρουσιαστικό της.

Μόλις τακτοποίησα τα της διαμονής της επέστρεψα στην Αλμόρα. Μία βδομάδα αργότερα πήγα να την επισκεφτώ και την ρώτησα: «Λοιπόν, ποιο είναι τώρα το σχέδιο;»

«Έλα εδώ ακριβώς τα μεσάνυχτα» απάντησε. «Και μην φέρεις μαζί σου το τουφέκι σου», πρόσθεσε.

Στις ζούγκλες του Κουμαόν κανείς δεν μπορεί να περπατήσει τη νύχτα άοπλος. Τίγρεις, λεοπαρδάλεις, λύκοι και άλλα άγρια ζώα κυκλοφορούν τριγύρω. Εκείνη τη σκοτεινή νύχτα έπρεπε να περπατήσω ενάμισι μίλι μέσα στη ζούγκλα χωρίς το τουφέκι μου. Δεν γνωρίζω πώς, πάντως κατάφερα να φτάσω στη σπηλιά της. Κι εκείνη τη νύχτα είχα βαθιές πνευματικές εμπειρίες. Αυτές οι εμπειρίες δεν ανήκαν στον κόσμο αυτό αλλά δεν ήταν και απλά όνειρα. Σχετίζονταν με την αφύπνιση της σάκτι.

Έμαθα τη βάμα μάργκα από κείνην και την εφάρμοσα για έξι περίπου μήνες. Την επισκεπτόμουν κάθε σαββατοκύριακο, και είχα εκπληκτικές εμπειρίες. Έχασα την επίγνωση του σώματός μου και η συνειδητότητά μου υψώθηκε πέρα από το γήινο πεδίο, εκεί όπου δεν υπάρχει ούτε ήλιος ούτε σελήνη. Θα πρέπει να την επισκέφτηκα περίπου πενήντα φορές στη διάρκεια αυτής της περιόδου. Έμενα μαζί της όλη τη νύχτα και γύριζα στο σπίτι μου το πρωί. Κάθε νύχτα έπρεπε να πιω οινόπνευμα. Εκείνη χρειαζόταν και κρέας και έκανα τα απαραίτητα γι' αυτό.

Παρόλο που είχα πολλές εξωπραγματικές εμπειρίες αυτή την περίοδο, δεν έχασα τη νοητική μου ισορροπία, ούτε την ψυχική μου υγεία. Διατήρησα τον έλεγχο του εαυτού μου. Πήγαινα σχολείο, πήγαινα στις εξετάσεις μου και συμμετείχα σε όλες τις άλλες δραστηριότητες του σχολείου. Ήμουν απουσιολόγος κι επίσης αρχηγός της σχολικής ομάδας. Είχα επωμιστεί πολλές ευθύνες. Η συμπεριφορά μου παρέμενε φυσιολογική κι εκτελούσα όλα τα καθήκοντά μου με ορθό τρόπο.

Αλλά μέσα μου είχα την ίδια εμπειρία που είχε ο Κάκα Μπουσούντι όταν μπήκε στο στόμα του Κυρίου Ράμα. Κατανόησα την εμπειρία μου μόνο αφού διάβασα για τον Κάκα Μπουσούντι στην *Ραματσαριταμάνας*. Είχα ακριβώς την ίδια εμπειρία που είχε η Μα Γιασόντα όταν ο Κρίσνα μωρό άνοιξε το στόμα του για κείνη. Το κατάλαβα αυτό όταν διάβασα την αφήγηση στην *Μπαγκαβάτα Πουράνα*.

Η γιογκίνι μού έδωσε μια υπερβατική εμπειρία, πέρα

από τα όρια του σώματός μου, πέρα από τις αισθήσεις μου, πέρα από τον νου μου και πέρα από όλους τους ορισμούς και τις περιγραφές που υπήρχαν στο σύνολο του λεξιλογίου μου. Αυτή η εμπειρία γενικά ονομάζεται *σάκτιπατ*, αλλά εκείνη την ονόμαζε χάρη.

Ήταν μια πολύ ικανή δασκάλα. Το όνομά της ήταν Σούκμαν Γκίρι, και ήταν σαννυασίνι της Τζούνα Ακάρα. Μια μέρα ξαφνικά είπε: «Φεύγω».

«Τότε, παρακαλώ, μύησέ με πριν φύγεις», ικέτεψα.

«Όχι» απάντησε εμφατικά. «Δεν δίνω μύηση σε κανέναν. Πρέπει να βρεις τον δικό σου γκούρου».

Μετά πρόσθεσε: «Εγώ είμαι εκείνη που σου έδωσε αυτές τις εμπειρίες. Δεν τις κέρδισες μόνος σου. Αυτό δεν είναι παρά μια φευγαλέα ματιά στα υπερβατικά πεδία, τα οποία ο αναζητητής χρειάζεται να βιώσει σε κάποιο σημείο του πνευματικού ταξιδιού του. Τώρα πήγαινε και απόκτησε αυτές τις εμπειρίες μόνος σου».

«Πώς;» ρώτησα.

«Ψάξε για τον γκούρου σου», είπε, κι έφυγε γρήγορα.

Κι από τότε και στο εξής συνέχισα να ψάχνω και να ψάχνω για τον ένα και μοναδικό που θα με βοηθούσε να ανακτήσω εκείνες τις ασύλληπτες εμπειρίες…

Ριζοσπαστικές σκέψεις αδελφού και αδελφής

Ο καιρός περνούσε. Το σχολείο και το κολέγιο, η ποίηση και η πρόζα, οι φίλοι και οι συγγενείς, οι άγιοι και οι σοφοί, η ιππασία και το κυνήγι στις ζούγκλες – όλες αυτές οι δραστηριότητες συνεχίζονταν. Τα ενδιαφέροντα του Νταρμέντρα και τα χόμπυ του ήταν αμέτρητα, μόνο που τώρα του φαίνονταν όλο και πιο ανούσια. Ο Νταρμέντρα και η αδελφή του είχαν αναπτύξει επαναστατικές τάσεις. Τον νου τους τον απασχολούσαν ριζοσπαστικές σκέψεις και ιδέες. Αποφάσισαν ότι δεν θα παντρευτούν, αλλ' ότι θα εργαστούν για να εξαλείψουν κοινωνικά δεινά, όπως οι παιδικοί γάμοι και οι ανέγγιχτοι. Θα περιόδευαν σε όλο τον κόσμο υπηρετώντας τους φτωχούς και τους βασανισμένους

και τελικά θα εδραίωναν μια νέα και καλύτερη κοινωνία. Σύντομα ο Νταρμέντρα και η αδελφή του άρχισαν να περνούν τις διακοπές τους στα νοσοκομεία φροντίζοντας τους αρρώστους. Έτσι τα φιλανθρωπικά τους ιδανικά άρχισαν να γίνονται πράξη.

Ο Νταρμέντρα αισθανόταν όλο και μεγαλύτερη απογοήτευση από τα εγκόσμια. Άλλοτε μελετούσε με μεγάλη επιμέλεια κι άλλοτε κοιτούσε τα βιβλία του και χανόταν στις σκέψεις του. Άλλοτε ατένιζε τις ζούγκλες, τα ποτάμια και τα βουνά γύρω του με τις ώρες. Άλλοτε κοιτούσε τα αστέρια, άλλοτε σκεφτόταν θέματα του κόσμου κι άλλοτε τον Ράμα, τον Κρίσνα και τον Βούδα.

Κι αυτή την εποχή είχε αρχίσει επίσης να σκέφτεται τη σαννυάσα. «Αν η σαννυάσα είναι ο στόχος μου», συλλογίστηκε, «θα μπορούσα να πάρω μύηση στο κοντινό Βιβεκανάντα Άσραμ». Συνάντησε τον επικεφαλής του άσραμ, που τον συμβούλευσε να ολοκληρώσει προηγουμένως τις σπουδές του. Εν τω μεταξύ το βάθος και η ένταση των στοχασμών του διαρκώς μεγάλωναν, μέρα με την ημέρα.

Ο πατέρας του Νταρμέντρα, ως αστυνομικός, ήταν πολύ απασχολημένος εκείνες τις μέρες. Ήταν 1940 και οι αγώνες για την ελευθερία υπό την ηγεσία του Ινδικού Εθνικού Κογκρέσου ήταν ορμητικοί. Η μητέρα του ήταν από τις κύριες ηγετικές φυσιογνωμίες του Κογκρέσου, που διέδιδαν το κίνημα. Περνούσε τον περισσότερο χρόνο της στις διαδηλώσεις και στις ταραχές και τον υπόλοιπο στη φυλακή. Όλοι στην οικογένεια ζούσαν πυρετωδώς εκείνη την εποχή.

Και τότε είναι που ο Νταρμέντρα αποφάσισε να πάει στο Μπενάρες , να μελετήσει ανατομία και φυσιολογία στο εκεί πανεπιστήμιο. Ο πατέρας του ήταν πολύ ευχαριστημένος. Σκεφτόταν ότι ο γιος του είχε τελικά κατασταλάξει. Αλλά τα γραμμένα της μοίρας δεν διαγράφονται εύκολα. Ο Νταρμέντρα είχε την ικανότητα να τελειώνει γρήγορα οτιδήποτε αναλάμβανε. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στο πανεπιστήμιο του Μπενάρες σε έξι μήνες. Δεν τον ενδιέφεραν καθόλου οι εξετάσεις και τα αποτελέσματα. Είχε μάθει ό,τι χρειαζόταν να μάθει.

Αφού γύρισε από το Βαρανάσι κι έμεινε λίγες μέρες στην

Αλμόρα, έφυγε ξανά. Ο φίλος του, ο Ασουίνι Κουμάρ Παντ, σπούδαζε νομικά στο Μπενάρες, ενώ ο Κ.Σ. Τζόσι ήταν ακόμα στην Αλμόρα. Και οι δύο γνώριζαν ότι ο Νταρμέντρα ήταν ένα άτομο πέρα από το συνηθισμένο. Ο Τζόσι ανησύχησε με την ξαφνική εξαφάνιση του Νταρμέντρα από την Αλμόρα. Μετά από τέσσερις μήνες έλαβε ένα απρόσμενο γράμμα από τον φίλο του. Το γράμμα προερχόταν από το Ινστιτούτο Κτηνιατρικών Ερευνών του Μούκτεσβαρ.

Επιθυμώντας να συναντήσει τον παλιό του φίλο, ο Τζόσι έφυγε για το Μούκτεσβαρ την επόμενη κιόλας μέρα. Πεζοπορώντας για δεκατέσσερα μίλια έφτασε τελικά στον προορισμό του. Ήταν τυχερός που πρόλαβε να φτάσει εγκαίρως. Ο Νταρμέντρα ετοιμαζόταν να αναχωρήσει για το χωριό του, το Γκατζ, που απείχε τέσσερα μίλια. Αφού πέρασαν δύο μέρες στο Μούκτεσβαρ οι δύο φίλοι ήρθαν στην Αλμόρα. Ο Νταρμέντρα έμεινε μία μέρα στο σπίτι του Τζόσι και μετά γύρισε στο Μούκτεσβαρ για να συνεχίσει τις σπουδές του στη βακτηριολογία.

Ο θάνατος της αδελφής

Ενόσω ο Νταρμέντρα σπούδαζε στο Μούκτεσβαρ, η αδελφή του απεβίωσε. Ο θάνατός της ήταν ξαφνικός κι εντελώς αναπάντεχος. Ολόκληρη η οικογένεια ήταν συντετριμμένη. Τα ιδεαλιστικά σχέδια του Νταρμέντρα διαλύθηκαν, κι ο ίδιος ήταν συγκλονισμένος. Το εφήμερο της ζωής έστρεψε τον νου του και πάλι σε σκέψεις αποστασιοποίησης και απάρνησης. Ο θάνατος της αγαπημένης του αδελφής τον είχε ταράξει άσχημα. Άφησε τις σπουδές του στη μέση και μηρύκαζε για ατελείωτες ώρες τις επόμενες πράξεις του.

Η φύση είχε ευλογήσει τον Νταρμέντρα με το βλέμμα του καλλιτέχνη και την ευαισθησία του ποιητή. Ένας ποταμός από ποιήματα έρεε από την πένα του, με τα ψευδώνυμα Πάλαβ, Χριντάγιαχιν, Πρέμι, Βάχι και Νιράλα. Όμως κυριαρχούσε η προσωπικότητα του Πάλαβ. Σιγά σιγά ο Πάλαβ οδηγήθηκε στην αιώνια ερώτηση: «Υπάρχει κάτι άλλο πέρα από αυτή την ορατή φύση;» Η σπαρακτική του ποίηση ήταν το πρώτο θύμα

των στοχασμών του, που τον απορροφούσαν εντελώς. Ο τρυφερός νους του ποιητή επιθυμούσε όλο και περισσότερο τη βεβαιότητα και τη σταθερότητα του Απόλυτου και του Αιώνιου, που όταν το γνωρίσεις τίποτε άλλο δεν απομένει να γίνει γνωστό.

Αλλά μια ριπή ανέμου ήρθε κι έφερε τη θύελλα στην καρδιά του ποιητή. Η λαχτάρα του για τη χαμένη αδελφή του έγινε ανυπόφορη. Ο άνθρωπος προτείνει, ο Θεός απορρίπτει. Τα μεγάλα σχέδια που είχε κάνει με την αδελφή του διαλύθηκαν σαν αέρας. Αντ' αυτών, φευγαλέες ματιές από το μέλλον άρχισαν να εμφανίζονται στην ψυχή του. Όσο και να προσπαθούσε, δεν μπορούσε να βρει άκρη με τη διαρκή ροή των σκέψεων που πολιορκούσαν τον νου του. Οι γονείς του αγωνιούσαν πολύ και ανησυχούσαν με την κατάστασή του. Πολλοί συγγενείς πρότειναν τον γάμο ως εγγυημένη θεραπεία. Οι γονείς της Σαρασουάτι επίσης πίεζαν για έναν πρώιμο γάμο. Εκείνη ήταν σε ηλικία γάμου τώρα και κάθε αναβολή θα γεννούσε κουτσομπολιά. Ο πατέρας του Νταρμέντρα ήταν σε δίλημμα. Ήταν άραγε ο γάμος σωστή επιλογή για το πρόωρα ανεπτυγμένο παιδί του;

Εσωτερική ταραχή

Ο Νταρμέντρα αγωνιούσε επίσης με το ίδιο ερώτημα. Είχε όλες τις ανέσεις και τις πολυτέλειες για μια καλή ζωή. Δεν του έλειπε τίποτα. Αλλά όλες οι εγκόσμιες επιθυμίες και φιλοδοξίες τον είχαν εγκαταλείψει. Ο τροχός του πεπρωμένου είχε τεθεί σε κίνηση. Ο ευαίσθητος ποιητής ήταν χαμένος σε βαθιές σκέψεις. Πνευματικά ρεύματα ανακινούνταν στα βάθη της ύπαρξής του, σαν να είχαν τελικά αφυπνιστεί πνευματικές σαμσκάρα πολλών ζωών. Λανθάνουσες πνευματικές δυνάμεις άρχισαν να εκδηλώνονται με γοργούς ρυθμούς. Μερικές φορές άκουγε περίεργους ήχους, άλλες φορές παρακολουθούσε ασυνήθιστες σκηνές. Οι θεϊκές δυνάμεις υπήρξαν πάντα αγαθές μαζί του. Ένα τετράχρονο παιδί βλέπει το σώμα του καθαρά απέξω, στην ηλικία των οκτώ ετών εντυπωσιάζει τους πάντες με την πρόζα και την ποίησή του στα χίντι, τα σανσκριτικά και τα αγγλικά, στα δέκα ξεκινάει άφοβα ταντρικές σάντανες – ένα τέτοιο άτομο εί-

ναι σίγουρα ευλογημένο και καθοδηγείται από θεϊκές δυνάμεις.

Μερικές φορές αναρωτιόταν: «Τι μου επιφυλάσσει το επρωμένο; Πρέπει να εμπλακώ στα δεσμά της εγκόσμιας ζωής; Έχω μια υπόνοια του μονοπατιού για το οποίο προορίζομαι. Αν το ακολουθήσω αλλά παραμείνουν μερικές εγκόσμιες σαμσκάρα και επιθυμίες, δεν θα με σύρουν προς τα κάτω αργότερα; Από την άλλη, αν αναγκάσω τον εαυτό μου να ριχτεί στην εγκόσμια ζωή, μήπως κολλήσει ο νους μου σ' αυτές τις εγκόσμιες απολαύσεις; Το μονοπάτι μου είναι καθαρό – απάρνηση, είτε το κάνω τώρα είτε αργότερα στη ζωή, όπως ο Βούδας, είναι το μόνο θέμα που μένει να λυθεί. Έχω απολαύσει όλα όσα μπορεί να προσφέρει η ζωή, απέκτησα κάθε είδους διαφορετικές εμπειρίες, και τώρα δεν έχω πλέον εγκόσμιες επιθυμίες. Η αισθησιακή ζωή που ακολουθούν οι άνθρωποι στον κόσμο είναι ύπουλη και γεμάτη οδύνη. Όποια και να είναι η απόλαυση των αισθήσεων, θα έχει μόνο ένα αποτέλεσμα στο τέλος…»

Ο Νταρμέντρα διαισθανόταν ότι μερικές υψηλές θεϊκές δυνάμεις τού έδιναν σημάδια και βοήθεια. «Με τις θεϊκές αυτές δυνάμεις στο πλευρό μου», σκέφτηκε, «που με υποστηρίζουν ενεργά, θα πρέπει να πάρω γρήγορα μια απόφαση. Δεν θέλω να γίνω διάσημος πολιτικός, επιστήμονας ή διανοούμενος ή πλούσιος επιχειρηματίας ή μέγας αξιωματικός. Θέλω απλώς να γίνω ένας αληθινός άνθρωπος».

«Μικρό παιδί», συλλογίστηκε, «ήμουν σαν πηλός, και οι γονείς μου με έπλασαν όπως ήθελαν. Αλλά γνώριζαν άραγε ότι αυτό το πήλινο δοχείο δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για νερό;» Ίσως ο δεξιοτέχνης κεραμοποιός εκεί επάνω είχε αντίθετα δημιουργήσει το κύπελλο αυτό μόνο για νέκταρ…

Όλα τα γεγονότα και οι ενέργειες πραγματοποιούνται σύμφωνα με τους νόμους της φύσης. Ο άνθρωπος είναι ανίσχυρος απέναντί τους. Μπορούσε η Γιασοντάρα να σταματήσει τον Σιντάρτα στο μονοπάτι του; Μπορούσε η Ρατνάβαλι να γίνει εμπόδιο στο μονοπάτι του Τούλσιντας ; Τότε πώς μπορούσε η γυναίκα Σαρασουάτι να γίνει εμπόδιο στην πορεία κάποιου να βιώσει την κατάσταση που συμβολίζει το όνομα Σαρασουάτι; Μια μέρα κι εκείνη επίσης απεβίωσε ξαφνικά. Ο Θεός πάντα

φροντίζει τους αγαπημένους του. Δημιουργεί τις κατάλληλες συνθήκες για να ακολουθήσουν το σωστό μονοπάτι στην ζωή.

Πτήση προς την ελευθερία

Οι σκέψεις κι ο εμμονικός αναστοχασμός εξακολουθούσαν αμείωτα. Τα πλούτη αφθονούν, αλλά δεν υπάρχει καμία επιθυμία γι' αυτά. Οι απολαύσεις τον κυκλώνουν, αλλά δεν υπάρχει προτίμηση γι' αυτές. Ο σεβασμός, η τιμή και η εξουσία είναι εκεί, διαθέσιμα, αλλά δεν υπάρχει προσκόλληση σ' αυτά. Η ευρυμάθεια και η σοφία αποκτήθηκαν και του αξίζουν, αλλά δεν υπάρχει υπερηφάνεια γι' αυτές. Αν αυτό δεν είναι βαϊράγκυα , τότε τι είναι; Τόσο πραγματική και διαρκής αποστασιοποίηση επέρχεται μόνο όταν οι αισθητηριακές και έντονες επιθυμίες μάς εγκαταλείπουν σαν ξεραμένα πέταλα κι όταν το εσωτερικό φως αρχίζει να φωτίζει τις σκοτεινότερες εσοχές της ύπαρξής μας.

Όλες οι συνθήκες ήταν τώρα ευνοϊκές για τον τελικό αποχωρισμό του Νταρμέντρα από τους φίλους και την οικογένεια. Η μητέρα του είχε φυλακιστεί κατά τη διάρκεια του κινήματος Quit India («Φύγετε από την Ινδία») το 1942. Με αυτό το περίεργο παιχνίδι της μοίρας, τα δεσμά της μητρικής στοργής και προσκόλλησης είχαν απομακρυνθεί από το προσκήνιο ήσυχα. Οι δεσμοί της αγάπης και της τρυφερότητας για την αδελφή του είχαν ήδη διαρραγεί. Δεν είχε άλλες υποχρεώσεις ή δεσμεύσεις. Μια λεπτή κλωστή παρέμενε, αλλά κι αυτή είχε σπάσει από μια τυχαία παρέμβαση της μοίρας. Ήταν ελεύθερος τώρα. Ο νεότερος αδελφός του είχε αποβιώσει μικρός. Δύο άλλα αδέλφια φοιτούσαν στο γυμνάσιο. Ένα αόρατο νήμα τραβούσε τώρα τον Νταρμέντρα σε μια εντελώς διαφορετική κατεύθυνση.

Ο τροχός του πεπρωμένου γυρίζει και τίποτα δεν τον σταματάει. Οι σελίδες του βιβλίου της ζωής του κυμάτιζαν με δύναμη, θέλοντας να περάσουν στο επόμενο κεφάλαιο της ζωής του. Κατασταλάζοντας τελικά στον σκοπό της πλήρους απάρνησης, ο «Χριντάγιαχιν» ανακοίνωσε στον πατέρα του την απόφασή του.

Ο πατέρας του προσπάθησε να τον μεταπείσει: «Σκέψου το καλά, προτού κάνεις το βήμα. Πού θα πας; Τι θα κάνεις;»

«Θα δω», απάντησε ο Νταρμέντρα. «Ίσως πάω σε ένα μέρος να γίνω σαννυάσιν. Τι υπάρχει στον κόσμο αυτό, έτσι κι αλλιώς; Εσύ ο ίδιος μου έλεγες "η βαϊράγκυα και η σαννυάσα είναι η κορύφωση του ταξιδιού στη ζωή. Θα ήμουν σε καλύτερη μοίρα αν είχα γίνει σαννυάσιν και δεν είχα εμπλακεί στις παγίδες της εγκόσμιας ζωής". Τότε γιατί με σταματάς τώρα;»

Ο πατέρας του επιχειρηματολόγησε υπομονετικά: «Προσπάθησε να μπεις στη θέση μου και να δεις τα πράγματα από τη δική μου σκοπιά, γιε μου. Λέω κάτι λανθασμένο; Δεν έχεις δει πώς πραγματικά είναι ο κόσμος. Πόσων χρονών είσαι εντέλει;»

«Η απόφασή μου είναι οριστική», απάντησε ο Νταρμέντρα αποφασιστικά. «Αν πραγματικά θέλεις να μου δώσεις κάτι, δώσε μου τις ευλογίες σου. Αλλά σε παρακαλώ, μην με εμποδίσεις».

«Όλα όσα έχω είναι δικά σου, ούτως ή άλλως, Νταρμέντρα», είπε ο πατέρας του, «αλλά θα πρέπει να ξανασκεφτείς την απόφασή σου. Δεν πρέπει να παρασύρεται κανείς από τα συναισθήματα σε τέτοια θέματα. Θα πρέπει να επιλέγει το μονοπάτι του στη ζωή προσεκτικά και με σοφία. Είμαι σίγουρος ότι θα πάρεις τη σωστή απόφαση».

Ο Κρισνατσάντρα ήταν ώριμο άτομο, με ικανότητα διάκρισης. Είχε δει και περάσει στη ζωή του πολλά κι έγινε σοφότερος. Δεν προσπάθησε να εκφοβίσει ή να απειλήσει τον Νταρμέντρα. Δεν τον πίεσε με κανέναν τρόπο. Αλλά του έθεσε επιχειρήματα με αγάπη. Βαθιά μέσα του συνειδητοποιούσε κι ο ίδιος ότι ο Νταρμέντρα δεν ήταν προορισμένος για τους συνηθισμένους εγκόσμιους δρόμους. «Οι τοίχοι του σπιτιού μας δεν μπορούν να τον χωρέσουν. Πάντα αγαπούσε την ελευθερία. Είναι προορισμένος να πετάξει στον ανοιχτό ουρανό, ελεύθερο, δυναμικό πουλί…»

Ένα βράδυ ο Νταρμέντρα πήγε απροσδόκητα στο σπίτι του πιστού του φίλου Κ. Σ. Τζόσι. Είπε στον Τζόσι ότι είχε αφήσει τα πάντα. Έμεινε εκεί για μία ή δύο μέρες και μετά, δίνοντας μια φωτογραφία του στον φίλο του, είπε: «Έριξα τη βάρκα μου

στην αγριεμένη θάλασσα. Ας δούμε πού θα φτάσει. Τώρα κατευθύνομαι στο Ρισικές». Και με αυτά τα λόγια έφυγε. Ο Τζόσι ήταν απελπισμένος με την αναχώρηση του Νταρμέντρα αλλά μετά σκέφτηκε «ίσως αυτό να ήταν το θέλημα του Θεού».

Μετά από μερικούς μήνες ο Τζόσι έλαβε ένα γράμμα από το Ρισικές. Έλεγε: «Αγαπητέ μου φίλε, αυτό είναι το τελευταίο μου γράμμα σε σένα. Το επόμενο γράμμα θα έρθει μόνο όταν γίνω αληθινός άνθρωπος».

Και το γράμμα τελείωνε με ένα δίστιχο ποίημα:

Αυτοί οι στίχοι είναι η πηγή της χαράς μου, κι η μοναξιά που με στοιχειώνει,
Μια σιωπηλή φωτιά καίει μέσα μου, μοιάζω με δαιμονισμένο…

Ματιές
στη ζωή Γκούρουκουλ

Ω κόσμημα ανάμεσα στους αναχωρητές!

Όσο μεγάλη κι αν είναι η χαρά των ακροατών ή των αναγνωστών που ακούν ή διαβάζουν για τις εξαιρετικές σου ποιότητες και πράξεις, ακόμα μεγαλύτερη είναι η δυσκολία που αντιμετωπίζει η αφηγήτρια να τις αφηγηθεί. Μόνη επιθυμία και προσευχή αυτής της ταπεινής αφηγήτριας είναι να παραμείνουν για πάντα χαραγμένα στις καρδιές όλων το λυτρωτικό σου όνομα και τα εμπνευσμένα σου κατορθώματα.

Ω λάτρη της αλήθειας και της σκληραγωγίας!

Είθε να συνεχίσεις να διδάσκεις την απελευθερωτική επιστήμη της γιόγκα στον κόσμο, είθε να συνεχίσεις να καθοδηγείς την ανθρωπότητα στο μονοπάτι της αλήθειας και της ειρήνης στους μέλλοντες αιώνες.

Shaanto namrasvabhavee cha shuddhavedaanta vaachakah
Lekhako jnaanagranthanaam nibandhaanaam vidhaayakah

Ω απόστολε της ειρήνης! Προσωποποίηση της ηρεμίας και της ταπεινότητας,
και των άχρονων επιταγών της βεδαντικής ενότητας και ένωσης,
μετέδωσες απεριόριστη γνώση, χαρά και απόλαυση
μέσα από αμέτρητα γραπτά που λάμπουν από θεϊκό φως …

ॐ

Όλο το εύρος της δημιουργίας στηρίζεται στον ακρογωνιαίο λίθο του κάρμα. Από το πιο μικρό μυρμήγκι μέχρι τον ισχυρότερο θεό, όλοι περιφέρονται εδώ κι εκεί ανάλογα με τα κάρμα τους. Ο τελικός σκοπός όλων των όντων είναι η επίτευξη της αιώνιας ευδαιμονίας. Η επιθυμία να απελευθερωθούν από τον πόνο και τα βάσανα βρίσκεται στον πυρήνα όλων των όντων, όμως, αιχμαλωτισμένα από τη μάια, παραμένουν αιωνίως ταραγμένα και αγωνιώντα. Η χειραφέτησή τους εξαρτάται εξ ολοκλήρου από τη χάρη του Θεού, του ευσπλαχνικού Υπέρτατου Όντος. Μόνον όσοι είναι προικισμένοι με ακλόνητη αφοσίωση σ' Εκείνον μπορούν να γίνουν υποδοχείς της αγάπης και της χάρης Του.

Ο άνθρωπος θεωρείται το ανώτερο απ' όλα τα δημιουργήματα. Η νοημοσύνη του είναι το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του γνώρισμα. Κάθε άνθρωπος έρχεται εφοδιασμένος με επίγνωση και νοημοσύνη, κι όμως αδυνατεί να εστιάσει τον διασκορπισμένο νου του σε οποιονδήποτε συγκεκριμένο στόχο. Σαν πλεούμενο που παραδέρνει στο μέσον του ωκεανού περιμένει τον τιμονιέρη που θα τον οδηγήσει σε ασφαλές λιμάνι. Αυτός ο τιμονιέρης έρχεται με τη μορφή ενός φωτισμένου σοφού. Ο Νταρμέντρα Σινγκ Νάιαλ, αληθινά σοφός ο ίδιος, αναζητεί τον δικό του τιμονιέρη.

Η αναζήτηση του τιμονιέρη

Οι σαμσκάρα από αμέτρητες ζωές καθοδηγούν τώρα τον Νταρμέντρα. Το πνεύμα της γιόγκα και της βαϊράγκυα δεν αποκτάται σε μία μόνο ζωή. Ο σπόρος της βαϊράγκυα γίνεται δέντρο και δίνει τους καρπούς της μόκσα , αλλά βλασταίνει μόνο μετά από εντατική ταπάσυα , που διαρκεί πολλές ζωές. Η πνευματική φλόγα μέσα στον Νταρμέντρα ήταν παμπάλαια και δυνατή, κι αυτό τον έκανε να απαρνηθεί τα πάντα. Αφήνοντας πίσω την αγάπη και τη στοργή της μητέρας, τον πλούτο και το κύρος του πατέρα και τη φιλία των συντρόφων του, ξεκίνησε το ταξίδι που θα τον έκανε αυτοκράτορα σε εκατομμύρια καρδιές.

Άρχισε να περπατάει και συνέχισε να περπατάει συναντώντας στον δρόμο του αμέτρητους ναούς, τζαμιά, γκούρντβαρα και εκκλησίες. Συνάντησε πολλούς αγίους και σοφούς, μερικούς με μαλλιά ράστα, άλλους με ξυρισμένα κεφάλια, κάποιους ειδικούς στην τάντρα, άλλους στα μάντρα. Έμεινε μαζί τους, μίλησε μαζί τους, έμαθε από αυτούς και συνέχισε τον δρόμο του. Είδε πολλές και διάφορες όψεις του κόσμου, απέκτησε ποικίλες εμπειρίες, εξέτασε λεπτομερώς όλα τα στρώματα της κοινωνίας. Σταματώντας σε κάθε σπηλιά δοκίμασε τη σταθερότητα των βράχων, μα πουθενά δεν βρήκε τον προορισμό του. Χωρίς να επηρεάζεται από κεραυνούς και αστραπές, από τη ζέστη και το κρύο, τα σύννεφα και τη βροχή, συνέχιζε να διασχίζει τα γεγονότα-ορόσημα της ζωής του. Και ποια ήταν η ηλικία του; Ούτε καν δεκαεννέα, μια ηλικία που οι νέοι είναι ακόμα παιδιά στη συμπεριφορά, χωρίς αρκετή αυτοπεποίθηση για να ανεξαρτητοποιηθούν και αναζητούν πάντα συντρόφους σε καθετί που αναλαμβάνουν. Για το «παιδί» αυτό όλος ο κόσμος ήταν σαν οικογένειά του, και ποτέ δεν αισθάνθηκε χαμένος ή μόνος.

Κάποτε ένας επαίτης του είπε: «Παιδί μου! Γέμισε το τσίλουμ μου, υπηρέτησέ με σωστά και θα έχεις ό,τι επιθυμείς». Από τα λόγια αυτά ο Νταρμέντρα εκτίμησε το διαμέτρημα του επαίτη. Συνέχισε τον δρόμο του.

Έχοντας συνομιλήσει μαζί του κάποιοι άγιοι του είπαν:

«Δεν έχουμε τα προσόντα για να σε διδάξουμε. Σε παρακαλούμε, βρες κάποιον άλλο». Ένας σάντου του είπε: «Νεαρέ! Πήγαινε στο Ρισικές. Εκεί θα βρεις έναν κατάλληλο γκούρου».

Απόδραση από την αρπάγη των ταντρικών

Στο κρατίδιο Ούταρ Πραντές ο Νταρμέντρα συνάντησε μερικούς ταντρικούς που προσπάθησαν να τον δελεάσουν για να ενταχθεί στην ομάδα τους. Ο Νταρμέντρα ανέκαθεν ενδιαφερόταν για την τάντρα, έτσι αποφάσισε να τους ακολουθήσει και να δει τι μπορούσε να μάθει από αυτούς, που τύχαινε να είναι ταντρικοί της παράδοσης αγκόρι. Σε μερικές μέρες οι ταντρικοί συνειδητοποίησαν ότι ο νέος αυτός δεν θα έμενε για πολύ. Γνώριζε μερικά από τα μυστικά τους ήδη και σύντομα θα προσπαθούσε να διαφύγει από την αρπάγη τους.

«Ας τον προσφέρουμε σαν ανθρώπινη θυσία στη θεότητά μας», αποφάσισαν. «Κανείς δεν θα υποψιαστεί την εγκληματική ενέργεια και θα αποκτήσουμε αποκρυφιστικές δυνάμεις για αντάλλαγμα». Σχεδίασαν σχολαστικά όλες τις λεπτομέρειες της θυσίας και οργάνωσαν μια ειδική τελετή για τον σκοπό αυτό. Άναψαν τη θυσιαστική πυρά και κάθισαν γύρω της. Παράλληλα με την απαγγελία των μάντρα, έπιναν κρασί κι έτρωγαν.

Ο Νταρμέντρα είχε το περίεργο αίσθημα ότι έπρεπε να το βάλει στα πόδια αμέσως. Η πόρτα μπροστά του ήταν πάντα κλειδωμένη, όμως σήμερα κατά τύχη είχαν ξεχάσει να πάρουν το κλειδί. Ο Νταρμέντρα είδε το κλειδί να κρέμεται στην κλειδαριά. Προσευχήθηκε νοερά στον Θεό και βγήκε γρήγορα από την πόρτα. Κλειδώνοντάς την απέξω πήγε κατευθείαν στον σιδηροδρομικό σταθμό. Κάποιο τραίνο ξεκινούσε. Χωρίς να το ξανασκεφτεί ανέβηκε.

Το τραίνο τον έφερε στο Χάριντβαρ. Περιπλανήθηκε στην πόλη, συγκέντρωσε πληροφορίες και τελικά κατευθύνθηκε στο Ρισικές. Εκεί έμεινε στο Κάλι Κάμλι ντάρμα σάλα. Ο τροχός του πεπρωμένου τον είχε φέρει μέχρι το Ρισικές. Τώρα απείχε λίγο από τον τελικό προορισμό του, αλλά κι αυτή η απόσταση πολύ σύντομα επρόκειτο να γεφυρωθεί.

Συνάντηση με τον γκούρου

Στο Ρισικές είχε οργανωθεί μια μεγάλη πνευματική συγκέντρωση, που την παρακολουθούσαν χιλιάδες σάντου και σαννυάσιν. Είχε έρθει, επίσης, η αγιότητά του, ο Σουάμι Σιβανάντα, για να τιμήσει την περίσταση. Ανάμεσα στις χιλιάδες που συνωστίζονταν, το βλέμμα του στάθηκε σ' έναν φωτεινό και ψυχωμένο νέο. Παρόλο που ο νεαρός ήταν δεκαεννέα ετών έμοιαζε δεκατεσσάρων ή δεκαπέντε. Ο νεαρός κοίταξε κι αυτός τον Σουάμι Σιβανάντα με κατάπληξη και θαυμασμό. Οι δυο ψυχές συνδέθηκαν με την πρώτη ματιά.

Ο Σουάμι Σιβανάντα του έκανε νόημα. Ο νους του Νταρμέντρα είχε ήδη πετάξει προς τον μεγαλόπρεπο Σουάμι, τώρα, με το νεύμα, έτρεξε και με το σώμα του προς το μέρος του. «Ω Τζι», του απευθύνθηκε ο Σουάμι Σιβανάντα με τον συνηθισμένο τρόπο που χαιρετούσε, «έλα να με συναντήσεις στο Ανάντα Κουτίρ αύριο το πρωί».

Όταν το ποτάμι ξεσπάσει ορμητικό από την καρδιά του βουνού, αργά ή γρήγορα θα βρει τις ακτές του ωκεανού και θα ενωθεί με την απεραντοσύνη του. Έτσι κάπως κι αυτός ο νέος είχε ξεκινήσει τη διαδρομή του προς τις πύλες του Ανάντα Κουτίρ.

Ο πάνσοφος γκούρου ατένισε τα βάθη της προσωπικότητας του νεαρού με θαυμασμό και έκπληξη. Συνειδητοποίησε ότι θα ήταν ο ιδανικός αγγελιαφόρος που θα διέδιδε τις διδασκαλίες του για το καλό και την ευτυχία των πολλών – (*bahujan hitaaya, bahujan sukhaaya*). Ο Αρτζούνα του Κρίσνα, ο Νάρα του Ναράγιανα, ο ένας και μοναδικός που ο Σουάμι Σιβανάντα περίμενε από καιρό. Τη στιγμή που έριξε το βλέμμα του στον νέο τού ζήτησε να έρθει στο άσραμ.

Την επομένη, στις 19 Απριλίου 1943, αυτός ο λαμπρός νέος, που επιζητούσε σφοδρά την εμπειρία της υπερβατικής συνειδητότητας και ευδαιμονίας, ξεκίνησε για το Ανάντα Κουτίρ. Θα πρέπει να ήταν πραγματικά μεγάλη η στιγμή που ο νέος έκλινε το κεφάλι του στα πόδια του τιμονιέρη που αναζητούσε. Η Μητέρα Γκάνγκα θα χόρεψε χαρούμενα παρακολουθώντας αυτή την ιστορική συνάντηση γκούρου και μαθητή. Και η Μητέρα Γη θα ένιωσε κι εκείνη έκσταση.

Γκούρου σέβα

Ο Νταρμέντρα ήθελε να μυηθεί στη σαννυάσα και ο Σουάμι Σιβανάντα τον δέχτηκε για μαθητή του. Η αίθουσα Μπάτζαν είχε μόλις χτιστεί εκείνο τον χρόνο, εκεί όπου αδιάκοπα, μέρα και νύχτα, απήγγελλαν το μάχαμαντρα *Χάρε Ράμα Χάρε Ράμα Ράμα Ράμα Χάρε Χάρε, Χάρε Κρίσνα Χάρε Κρίσνα Κρίσνα Κρίσνα Χάρε Χάρε*. Οι σουάμι τραγουδούσαν κίρταν με βάρδιες δύο ωρών, μέρα και νύχτα. Ο Νταρμέντρα συμμετείχε επίσης στις απαγγελίες του μάχαμαντρα κι επιπλέον έπλενε τα σκεύη στην κουζίνα, κουβαλούσε νερό από τον Γάγγη, έκοβε λαχανικά, μαγείρευε κι έφερνε λουλούδια, φύλλα μπελ και ξύλα από το δάσος. Άρχισε επίσης να μελετάει διεξοδικά τις γραφές.

Ο φιλοσοφημένος νέος έγινε σύντομα γνώστης των γραφών. Σύντομα άρχισε να ανεβαίνει τις βαθμίδες της πνευματικής ζωής, αναπτύσσοντας στο έπακρο τις ποιότητες της παράδοσης του εαυτού, της υπηρεσίας και της αυτοανάλυσης. Παρόλο που δόθηκε με την καρδιά και την ψυχή του στην εκτέλεση των καθηκόντων του, δεν φαινόταν κανένα ίχνος από εγώ ή έπαρση.

Όμως υπήρχε κάποια ιδιορρυθμία στον χαρακτήρα του. Το πρωί, όταν ήταν η ώρα να γεμίσει η δεξαμενή του άσραμ με νερό, όλοι οι μαθητές μαζεύονταν στον Γάγγη και κουβαλούσαν κουβάδες γεμάτους νερό και τους ανέβαζαν εβδομήντα πέντε ή ογδόντα σκαλοπάτια. Εκατοντάδες κουβάδες έπρεπε να ανέβουν. Ενόσω οι άλλοι ήταν απασχολημένοι να γεμίζουν τη δεξαμενή, εκείνος ξεγλιστρούσε στη ζούγκλα με ένα καλάθι στο χέρι και μάζευε λουλούδια και φύλλα μπελ για την πρωινή πούτζα. Κι ενόσω οι άλλοι κοιμόνταν βαθιά, εκείνος σηκωνόταν στις δύο ή δυόμισι το πρωί και γέμιζε τη δεξαμενή με εβδομήντα ή ογδόντα κουβάδες νερό μόνος του!

Όσο δύσκολη και να ήταν η κάρμα γιόγκα που του έδιναν την έφερνε εις πέρας με μέγιστο ενδιαφέρον και φροντίδα, είτε ήταν να γεμίζει τη δεξαμενή του νερού, να πλένει τα σκεύη, να μαγειρεύει, να κάνει κίρταν για έξι ή οκτώ ώρες, να κουβαλάει τούβλα για οικοδομικές εργασίες, να αλέθει βότανα για την παρασκευή φαρμάκων είτε να υπηρετεί έναν επισκέπτη. Οι άλλοι εντυπωσιάζονταν από την επιμονή του. Ακόμα και οι γκούρου

μπάι του είχαν εντυπωσιαστεί με τις ικανότητές του. Αλλά ο γκούρου τους ήξερε ότι το αίσθημα της βαϊράγκυα είχε ανθίσει στον νέο από την παιδική του ηλικία. Γεννημένος στη γενναιόδωρη φύση της όμορφης Αλμόρα δεν μπορούσε να αιχμαλωτιστεί από τα δεσμά της φύσης. Μια τέτοια ελεύθερη ψυχή είχε σίγουρα να εκπληρώσει έναν υψηλό σκοπό σε αυτό τον κόσμο.

Όταν κάποιο πρόσωπο στοχαστικό από τη φύση του κραυγάζει από πόνο και θλίψη για τα σκληρά βάσανα της ζωής, τότε πέφτει στην αγκαλιά της πνευματικής ζωής που τον πηγαίνει μακριά, πολύ μακριά από αυτό τον ταραγμένο κόσμο. Χωρίς να είναι αυτό φυγή ή απόδραση. Αντίθετα, υψώνοντας τη συνειδητότητά του στο πεδίο της απόλυτης αλήθειας και ευδαιμονίας, διαμορφώνεται σε ένα ιδεώδες για όλη την ανθρωπότητα.

Ο Νταρμέντρα δεν θα μπορούσε ποτέ να συλλάβει την πηγή της απόλυτης γνώσης στα στενά όρια των σχολείων του. Η κοσμικότητα που συναντούσε εκεί δεν ταίριαζε με την ιδιοσυγκρασία και την προσωπικότητά του. Κι έτσι, το πνευματικό ταξίδι αυτού του σίντα γιόγκι ξεκίνησε με την υψηλή ποίηση. Γράφοντας ποιήματα με το ψευδώνυμο Πάλαβ, είχε αρχίσει να αναζητεί το απεριόριστο Απόλυτο υπό το φως της περιορισμένης Φύσης.

Η ποιητική πλευρά της προσωπικότητάς του αναπτύχθηκε πολύ με τα χρόνια. Αλλά η προσωπικότητά του δεν περιορίστηκε σε αυτήν του ποιητή. Καθισμένος στα πόδια του γκούρου του, του Σουάμι Σιβανάντα, πρώτα απ' όλα τελειοποίησε τη σάντανα, την πνευματική προσπάθεια να συγχωνεύσει την ατομικότητά του με την απεραντοσύνη της προσωπικότητας του γκούρου του. Για κείνον ο Σουάμι Σιβανάντα ήταν η ενσάρκωση της θεότητας, πραγματικός ίστα του, η θεότητά του. «Ω Γκούρουντεβ, έχω εγκαταλείψει όλες τις φροντίδες και τις ανησυχίες μου στα πόδια σου» – αυτό ήταν το αίσθημα που οδηγούσε τις σκέψεις και τις πράξεις του όλη την ημέρα.

Τα επικείμενα γεγονότα ρίχνουν τη σκιά τους εκ των προτέρων. Η ζωή του Νταρμέντρα δεν ήταν εξαίρεση. Ο κόσμος κοιτούσε τον Νταρμέντρα με μεγάλη προσδοκία, επειδή ήταν προορισμένος να προσφέρει μεγάλη υπηρεσία σε όλη την ανθρω-

πότητα. Κι ο Νταρμέντρα έψαχνε επίσης το κλειδί για την επιτυχία αυτής της μεγάλης αποστολής της ζωής του. Και έτσι ο γκούρου του τον υποδέχθηκε θερμά στο άσραμ του και τον κράτησε κοντά του.

Ο Νταρμέντρα διέθετε διάνοια κοφτερή σαν ξυράφι. Σε όποιο έργο ή καθήκον του ανέθεταν πολύ γρήγορα μάθαινε τους τρόπους και τα μέσα και το εκτελούσε με επιδεξιότητα και αποτελεσματικότητα. Η μνήμη του ήταν ασυνήθιστη. Είχε απομνημονεύσει πολλές Ουπανισάδες, στότρα και βεδικά μάντρα. Εργάστηκε σε όλα τα τμήματα του άσραμ και συνεργαζόταν πολύ καλά με τα άλλα άτομα. Όσοι συνεργάστηκαν μαζί του τον επαινούσαν. Ήταν επίσης καλός τραγουδιστής και μουσικός. Συμμετείχε τακτικά στα βραδινά σάτσανγκ όπου τραγουδούσε όμορφα μπάτζαν και κίρταν από τα βάθη της ύπαρξής του, φέρνοντας τους ακροατές του σε θεϊκή έκσταση.

Όρκος της μπραχματσάρυα

Τον Μάρτιο του 1945, κατά την ιερή ημέρα του Σιβαράτρι, ο Σουάμι Σιβανάντα τον μύησε στο *μπραχματσάρυα ασράμα*, στην περίοδο της μαθητείας, δίνοντάς του το όνομα Μπραχματσάρι Σάτυα Τσαϊτάνυα. Ο νέος και αποφασισμένος Νταρμέντρα Σινγκ Νάιαλ διέσπασε τα δεσμά της μάια και, αποκτώντας το όνομα Μπραχματσάρι Σάτυα Τσαϊτάνυα, ορκίστηκε πίστη στην ύψιστη Αλήθεια. Παρήγαγε εκπληκτικό όγκο εργασίας, μόνον οικειοθελώς, χάρη στην εξαιρετικά ευφυή νοοτροπία του.

Ο Σουάμι Σιβανάντα πήγαινε στα δωμάτια των μαθητών του στις τρεις το πρωί και τους ξυπνούσε. Έβλεπε τι έκαναν, έθετε ερωτήσεις κι έδινε οδηγίες σχετικά με το τι και πώς να το κάνουν. Ο Σάτυα Τσαϊτάνυα είχε τη συνήθεια να ξαναπέφτει για ύπνο μετά την αναχώρηση του Σουάμιτζι. Ο Σουάμιτζι όμως τα μάθαινε όλα αργά ή γρήγορα. Ίσως να σκέφτηκε: «Αν σε αυτό το παιδί ανατεθεί η ευθύνη της λατρείας νωρίς το πρωί στον ναό Βίσουαναθ, θα ξυπνάει στην ώρα του και θα διεκπεραιώνει όλα τα καθήκοντά του με σωστό τρόπο».

Αλλά ο Σάτυα Τσαϊτάνυα ήταν πάντα ένα βήμα μπροστά απ'

τον γκούρου του. Ξυπνούσε στις δύο το πρωί κι έβαζε την κατσαρόλα με την σούπα κίτσαρι στη φωτιά (στον ναό Βίσουαναθ, το κίτσαρι ήταν το πρασάντ που προσφερόταν στη θεότητα). Στις τρεις το πρωί, κτυπώντας δυνατά τις καμπάνες και φυσώντας το κοχύλι, πρόσφερε το κίτσαρι στη θεότητα, έκανε το τελετουργικό άρατι και τραγουδούσε μπάτζαν και κίρταν. Μετά απ' αυτό ξαναπήγαινε για ύπνο! Πολλές φορές προσπάθησε ο Γκούρουτζι να τον διδάξει, να τον κάνει να καταλάβει, αλλά ματαίως. Στο τέλος τον έστειλε να μαγειρεύει και να καθαρίζει την κουζίνα. Σιγά σιγά ανέλαβε όλη την ευθύνη της κουζίνας, φέρνοντας τις απαραίτητες αλλαγές στις τεχνικές της μαγειρικής και του σερβιρίσματος.

Διάφοροι ρόλοι στο άσραμ

Την 8η Σεπτεμβρίου κάθε χρόνου γιορτάζονταν τα γενέθλια του Σουάμι Σιβανάντα σε μεγάλη κλίμακα. Για πολλές μέρες γίνονταν σάτσανγκ και γιορτές. Πολλοί επισκέπτες από μακρινά μέρη έρχονταν στο άσραμ για να παρακολουθήσουν τους εορτασμούς. Χιλιάδες έτρωγαν εκεί κάθε μέρα. Υπήρχαν παντού ανάγκες για πολλή δουλειά. Στη διάρκεια του προγράμματος ο Σάτυα Τσαϊτάνυα ήταν παντού, έκανε όλων των ειδών τις δουλειές και τις αγγαρείες. Έμπαινε μέσα στα τεράστια καζάνια και τα καθάριζε μόνος του. Αν είχε ποτέ λίγο ελεύθερο χρόνο, διάβαζε Ουπανισάδες ή έγραφε κάποιο πεζό ή ποίημα.

Βλέποντας τα θεωρητικά και τα λογοτεχνικά του ταλέντα ο Σουάμιτζι του έδινε τις ανάλογες εργασίες. Πολλά αγόρια και κορίτσια ήρθαν στο άσραμ για να μάθουν Μπαγκαβάτ Γκίτα, Ουπανισάδες και σανσκριτικά. Κάποια ταλαντούχα αγόρια από φτωχές οικογένειες έμεναν κι αυτά στο άσραμ, το οποίο φρόντιζε για τη διαμονή και τη διατροφή τους κι αναλάμβανε να τους στέλνει στο κολέγιο για να συνεχίζουν τις σπουδές τους. Ο Σουάμιτζι ανέθεσε ως εργασία στον Σάτυα Τσαϊτάνυα να διδάσκει αυτά τα παιδιά. Άρχισε να τους διδάσκει σανσκριτικά, χίντι και αγγλικά. Παρ' όλα αυτά είχε ελεύθερο χρόνο και συνέχιζε να γράφει άρθρα και ποιήματα. Κατόπιν ο Γκούρουτζι

του επέτρεψε να εργαστεί στο τυπογραφείο. Έμαθε όλες τις δουλειές στο τμήμα του τυπογραφείου – δίπλωμα, βιβλιοδεσία, σύνταξη, διορθώσεις, κι επίσης τη λειτουργία των μηχανών του πιεστηρίου. Ύστερα άρχισε να μεταφράζει τα βιβλία του Σουάμι Σιβανάντα στα χίντι. Η έκδοση των βιβλίων του Σουάμιτζι στα χίντι τού έδινε πολλή χαρά και ικανοποίηση, κι εργαζόταν μέρα και νύχτα για τη μετάφρασή τους.

Το 1945 άρχισαν οι εργασίες στο Αγιουρβεδικό Φαρμακείο και στο κέντρο διανομής φαρμάκων. Ο Σάτυα Τσαϊτάνυα εργαζόταν και εκεί, έφερνε βότανα από τη ζούγκλα, τα άλεθε για να φτιάξει διάφορα φάρμακα και τα χορηγούσε στους ασθενείς εξηγώντας όλες τις απαραίτητες λεπτομέρειες. Από τον τρόπο που μιλούσε και συμπεριφερόταν, όλοι πίστευαν ότι ήταν διπλωματούχος της Αγιουρβέδα!

Πολλοί άνθρωποι σχολίαζαν ότι είχε γεννηθεί για να εκπληρώσει τη θεϊκή αποστολή του Σουάμι Σιβανάντα. Και ο Σουάμιτζι τον αγαπούσε επίσης πολύ. Τον αποκαλούσε συνήθως Σάτυαμ. Δεν υπήρχε τμήμα στο άσραμ που να μην είχε εργαστεί ο Σάτυαμ με απόλυτη αφοσίωση και πλήρη επιτυχία.

Γνώριζε τις άσανα και την πραναγιάμα. Το σώμα του ήταν ελαφρύ, ευκίνητο και γεμάτο ενέργεια. Έκανε την κάθε εργασία με χαρά, σωστά και γρήγορα. Οι ικανότητες και τα ταλέντα του Σάτυα Τσαϊτάνυα είναι πάρα πολλά για να μπορέσει κανείς να τα απαριθμήσει. Η ζωή του αποτελεί πρότυπο για όλους τους ειλικρινείς αναζητητές.

Μύηση στη σαννυάσα

Την 8η Σεπτεμβρίου του 1947 εορτάστηκε η Αδαμάντινη Επέτειος του Σουάμι Σιβανάντα. Τέσσερις μέρες αργότερα, την αλησμόνητη μέρα της 12ης Σεπτεμβρίου 1947, ο Σουάμιτζι μύησε τον Σάτυα Τσαϊτάνυα, έναν πολυαγαπημένο μαθητή ο οποίος έτρεφε για τον γκούρου του απέραντη αγάπη, στοργή και αφοσίωση, ως ικανό διάδοχο στο μονοπάτι της σαννυάσα και της σάντανα. Τοποθετώντας τον στην κορυφή της πνευματικότητας ο Σουάμιτζι έδωσε τη μύηση της παραμαχάμσα σαν-

νυάσα στον Μπραχματσάρι Σάτυα Τσαϊτάνυα, που γινόταν τώρα ο Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι. Ο Σάτυαμ έλαβε τη μύηση στην ένδοξη παράδοση παραμαχάμσα σαννυάσα σε ηλικία μόλις είκοσι τεσσάρων ετών.

Παράλληλα η Αδαμάντινη Επέτειος του Σουάμιτζι εκτυλισσόταν με πλήρεις δράσεις. Τα δύο χαρμόσυνα γεγονότα συνέπεσαν χρονικά γεννώντας άσβεστες εντυπώσεις στον νου εκείνων που είχαν την τύχη να τα δουν. Από την ημέρα εκείνη ο Σουάμι Σατυανάντα άφησε πλήρως τις σχέσεις του τού παρελθόντος. Προσπαθώντας να αφομοιώσει τις διδασκαλίες και τις οδηγίες του γκούρου του ξεκίνησε για κείνο το αιώνιο μονοπάτι, που φευγαλέες αναλαμπές του είχε από την παιδική του ηλικία. Δημιουργώντας ένα όμορφο στολίδι με αυτή τη μείξη της Σάτυα, της αλήθειας, της Ανάντα, της ευδαιμονίας, και της Σαρασουάτι, της σοφίας, ο μεγάλος γκούρου αποκάλυψε σε όλους την αληθινή φύση του Σάτυαμ. Ο Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι είναι πραγματικά μια έκφραση αυτής της Ύψιστης Αλήθειας.

Μπορεί κανείς να διακρίνει τρεις ξεχωριστές όψεις στη ζωή και στον χαρακτήρα του, αφότου έλαβε τη μύηση στη σαννυάσα και του δόθηκε το όνομα Σατυανάντα: έναν αφοσιωμένο μαθητή του γκούρου του, έναν αποτελεσματικό κάρμα γιόγκι και έναν Χίντι littérateur par excellence, έναν άριστο λογοτέχνη. Οτιδήποτε και να πει ή να γράψει κανείς για κείνον δεν είναι παρά μια φευγαλέα ματιά σε μία από αυτές τις όψεις του.

Σύμφωνα με τους κανόνες των γραφών ο Σουάμι Σατυανάντα έπρεπε να ζήσει τη ζωή ενός παριβρατζάκα για ένα έτος μετά τη μύησή του στη σαννυάσα. Ακολουθώντας την οδηγία του γκούρου του πήγε να μείνει στο Ραμάσραμ, στο Ρισικές. Εκεί περνούσε τον χρόνο του με μελέτη, διαλογισμό και σάτσανγκ. Για τα γεύματά του πήγαινε μερικές φορές στον νεπαλέζικο χώρο σίτισης αννακσέτρα ή σε κάποιο άλλο κοντινό μέρος που προσέφερε ελεημοσύνη. Συνεχώς αναλογιζόταν και συζητούσε για την *Γκίτα* και τις Ουπανισάδες. Κάποτε, ενώ διέσχιζε τη γέφυρα συντροφιά με έναν γνωστό του, απήγγειλε τον ακόλουθο στίχο από την *Γκίτα* με πιο ανάλαφρο πνεύμα: «*Bahooni me*

vyateetaani janmaani tava chaarjuna». Και γελώντας σχολίασε: «Αυτός ο στίχος μπορεί να ερμηνευτεί με έναν ενδιαφέροντα τρόπο. "Έχω γεννηθεί πολλές φορές, αλλά κάθε φορά στις 4 Ιουνίου!"» Σαράντα χρόνια αργότερα, το 1987, απήγγειλε τον ίδιο στίχο με την ίδια εξήγηση στο Γκάνγκα Ντάρσαν, οδηγώντας το ακροατήριό του σε ξέσπασμα γέλιου.

Ο Σουάμι Σατυανάντα είχε πάει στο Ραμάσραμ για έναν χρόνο. Ο φόρτος εργασίας στο Ανάντα Κουτίρ είχε μεγαλώσει πολύ με την απουσία του. Οι άλλοι σουάμι δεν μπορούσαν να φέρουν εις πέρας όλες τις εργασίες που ολοκλήρωνε με άνεση μόνος του. Ο Σουάμι Σιβανάντα δεν είχε άλλη επιλογή παρά να τον καλέσει πίσω.

Ο Σουάμι Σιβανάντα ήταν πολυγραφότατος συγγραφέας. Από τη στιγμή που ξεκινούσε να γράφει τη νύχτα, συνέχιζε να γράφει χωρίς διαλείμματα. Το γράψιμο τον απορροφούσε τόσο που ξεχνούσε οτιδήποτε άλλο. Έγραφε σαράντα ή πενήντα σελίδες μονομιάς κι έμεναν σκορπισμένες στο πάτωμα. Το πρωί ο Σουάμι Σατυανάντα ερχόταν να μαζέψει όλες τις σελίδες. Αφού τελείωνε την καθαριότητα και άλλες ποικίλες δουλειές στο κουτίρ του Σουάμιτζι, καθόταν να δακτυλογραφήσει τις χειρόγραφες σελίδες κι έδινε το αντίγραφο του κειμένου στο τυπογραφείο. Εκτός από την καθαριότητα του κουτίρ του Σουάμιτζι και τη δακτυλογράφηση των χειρόγραφων, έκανε και οποιαδήποτε άλλη εργασία του ανέθετε ο γκούρου του.

Τέλεια γνώση της σανσκριτικής

Η 23η Μαΐου του 1948 ήταν η ιερή ημέρα του Βούδα Τζαγυάντι και οργανώθηκε ένα μεγάλο πρόγραμμα στις όχθες του ιερού ποταμού Γάγγη στο Ραμάσραμ προς τιμήν της ίδρυσης μιας παγκόσμιας οργάνωσης σάντου και σουάμι. Πολλοί μορφωμένοι άγιοι ήρθαν για να τιμήσουν την περίσταση, περιλαμβανομένων των Σουάμι Μπασκαρανάντα και Μπίκσου Μαχέντρα. Ο Σουάμι Σιβανάντα ήταν ο βασικός προσκεκλημένος. Μετά το κίρταν και κάποιες ομιλίες από τους συγκεντρωμένους αγίους ο Σουάμι Σιβανάντα είπε στον Σουάμι Σατυανάντα:

«Απευθύνσου στη συγκέντρωση στα σανσκριτικά». Υπακούοντας στην οδηγία του γκούρου του, χωρίς τον παραμικρό διστα-γμό, σηκώθηκε κι άρχισε να αυτοσχεδιάζει σε άπταιστα σανσκριτικά.

> «Αξιότιμοι άγιοι και πιστοί! Είναι ευτυχής συγκυρία για μας το ότι συγκεντρωθήκαμε εδώ σήμερα στις όχθες του επουράνιου ποταμού Γάγγη. Όλοι γνωρίζουν ότι σκοπός της ζωής δεν είναι παρά η *μόκσα*, η πλήρης και τελική απελευθέρωση. Χωρίς απελευθέρωση δεν είναι δυνατόν να κατακτηθεί η κατάσταση της απέραντης ευδαιμονίας, της ελευθερίας και του ευοίωνου. Μόνο η αφοσίωση στον Θεό δίνει αυτή τη χαρά και την απελευθέρωση. Σήμερα ας ενωθούμε με ειλικρίνεια και ενιαίο πνεύμα στη λατρεία του άπειρου, του ύψιστου Κυρίου, του δημιουργού και κυβερνήτη των αμέτρητων κόσμων, καθώς μόνο εκεί βρίσκεται το μονοπάτι που οδηγεί στον προορισμό του ταξιδιού της ζωής μας…»

Ο φωτεινός και εμπνευσμένος λόγος του στα σανσκριτικά συνεπήρε όλο το ακροατήριο. Η ομιλία του διήρκεσε πέντε λεπτά αλλά συγκίνησε τις καρδιές όλων των συγκεντρωμένων αγίων και σουάμι. Στη συνέχεια έγινε επικεφαλής του Τμήματος Χίντι στο άσραμ και σύντομα μετά από αυτό ο Σουάμι Σιβανάντα τον όρισε επίσης γραμματέα του άσραμ.

Ιδανικός κάρμα γιόγκι

Ο εγωιστικός υλισμός είναι παντού και ανεξέλεγκτος στη σύγχρονη εποχή. Για να αντιμετωπιστεί η αυξανόμενη επιρροή του, ο Σουάμι Σιβανάντα έδωσε οδηγία στους μαθητές του να κάνουν τη σάντανα της κάρμα γιόγκα. Όλοι οι μαθητές του αποδείχθηκαν σπουδαίοι κάρμα γιόγκι. Τα κάρμα είναι δύο ειδών: τα ιδιοτελή και τα ανιδιοτελή. Τα πρώτα γίνονται για την εκπλήρωση των προσωπικών επιθυμιών, κι έτσι η επιρροή τους και η εμβέλειά τους είναι περιορισμένες. Όταν κάποιος έχει απαρνηθεί όλες τις προσωπικές φιλοδοξίες και επιθυμίες και

όταν οι πράξεις γίνονται για το καλό των άλλων, τότε μόνο μπορούν να οριστούν ως ανιδιοτελείς. Τέτοιες πράξεις έχουν απεριόριστη εμβέλεια. Όντας σαννυάσιν, ο Σουάμι Σάτυαμ διάλεξε το μονοπάτι της ανιδιοτελούς δράσης, το μονοπάτι της κάρμα γιόγκα.

Η *νυάσα* δεν είναι παρά υπέρβαση των περιορισμένων εννοιών του «δικό μου» και «δικό σου». Όταν το πρόθημα *σαμ* προστίθεται σ' αυτή τη λέξη, τότε γίνεται *σαννυάσα*. Ο Σουάμι Σατυανάντα ακολούθησε αυτό το μονοπάτι κατά γράμμα. Βυθίστηκε σε αδιάκοπη δραστηριότητα για τη διάδοση του θεϊκού μηνύματος του Σουάμι Σιβανάντα σε όλο τον κόσμο. Παρόλο που κάθε σουάμι στο Σιβανάντα Άσραμ ήταν έμπειρος κάρμα γιόγκι, ο Σουάμι Σάτυαμ ήταν πρώτιστος ανάμεσά τους, πάντα έτοιμος να ολοκληρώσει κάθε εργασία, μεγάλη ή μικρή, με πλήρως ανιδιοτελή στάση.

Δεν ήταν μόνον ικανός ο Σουάμι Σάτυαμ στην κάρμα γιόγκα, ήταν επίσης εξαιρετικά γενναιόδωρος και μεγαλόψυχος. Οι επισκέπτες του άσραμ τον αντιμετώπιζαν ως φίλο και ευεργέτη τους, συζητώντας μαζί του κάθε είδους θέμα και πρόβλημα χωρίς δισταγμό. Οι απέραντες γνώσεις του Σουάμι Σάτυαμ σε διάφορα θέματα και η διαύγεια και το βάθος της σκέψης του ήταν εξαιρετικά. Τα πειστικά και αδιάσειστα επιχειρήματά του γονάτιζαν πολλούς φιλοσόφους και συζητητές. Οι ερμηνείες του ήταν καθαρές, διαυγείς και πυκνές. Και το συγγραφικό ύφος του στα χίντι θύμιζε την ομαλή, σιωπηλή ροή ενός μεγάλου ποταμού, αψεγάδιαστο στη μορφή και συναρπαστικό στην ανάγνωση.

Ως γραμματέας του άσραμ ο Σουάμι Σάτυαμ διηύθυνε τις διάφορες δραστηριότητες. Ενδιαφερόταν ιδιαίτερα για τη μετάφραση των βιβλίων του Σουάμι Σιβανάντα. Ο Σουάμι Σάτυαμ είχε εκπληκτική εργασιακή ικανότητα. Είχε επίσης οριστεί επικεφαλής του τυπογραφείου. Όταν μετέφραζε τα βιβλία του Σουάμιτζι τον απορροφούσε τόσο πολύ το έργο ώστε εργαζόταν όλη τη νύχτα, βυθισμένος, θα έλεγε κανείς, σε σαμάντι. Σε πολλές περιπτώσεις, συνέχιζε να γράφει επί μέρες συνεχόμενες. Η πλούσια συνεισφορά του Σουάμι Σιβανάντα

στην ινδική γραμματεία είναι στο σύνολό της αποτέλεσμα της εργασίας του Σουάμι Σάτυαμ. Κάποτε ο Σουάμι Σάτυαμ είχε πει: «Θα ήθελα να δω τα βιβλία του Σουάμιτζι μεταφρασμένα σε όλες τις γλώσσες. Όχι για λόγους δημοσιότητας, αλλά επειδή είναι η άμεση ανάγκη της σύγχρονης εποχής». Η αλήθεια αυτής της δήλωσης έχει επιβεβαιωθεί με το παραπάνω. Αυτή είναι η πραγματική *γκούρου μπάκτι*, η πραγματική αφοσίωση στον γκούρου. Δεν είναι περίεργο που πολλοί άνθρωποι σχολίαζαν: «Το φωτεινό χαμόγελο του Σίβα, η πρόσχαρη ιδιοσυγκρασία και η προθυμία για την εργασία αντανακλώνται στον Σάτυαμ».

Ο Σουάμι Σάτυαμ πήγαινε τακτικά στο ντάρσαν του γκούρου του. Σε αυτές τις περιπτώσεις δημιουργούνταν μια θαυμαστή ατμόσφαιρα. Έμοιαζε με ίσκιο του γκούρου του, με αντανάκλαση της πανσελήνου σε μια καθαρή, κρυστάλλινη λίμνη. Η αγνή, παιδική του φύση ήταν πολύ εμφανής εκείνες τις ώρες και ήταν κάτι που άξιζε να δει κανείς. Ήταν απερίγραπτα υψηλή εμπειρία, λες κι αντί να εμφανίζονται ο γκούρου και ο μαθητής εμφανίζονταν ο Νάρα και ο Ναράγιανα.

Η μεταφραστική εργασία του Σουάμι Σάτυαμ συνεχιζόταν ορμητική. Είχε ήδη φυσική κλίση για το γράψιμο και τώρα το ταλέντο του έβρισκε την πλήρη έκφρασή του. Η πένα του έγραφε χωρίς σταματημό. Οι μέρες και οι νύχτες συγχωνεύονταν καθώς εργαζόταν με φρενήρεις ρυθμούς, μεταφράζοντας βιβλία διακοσίων και τριακοσίων σελίδων. Εκδίδονταν επίσης πολλά περιοδικά στα χίντι και στα αγγλικά. Συνεισέφερε και σε αυτά, γράφοντας και επιμελούμενος άρθρα.

Η πείνα και ο ύπνος ήταν σαν υπηρέτες του. Έρχονταν μόνο όταν τους φώναζε, αλλιώς έμεναν μίλια μακριά. Τα πράγματα έφτασαν σε τέτοιο σημείο που ο Σουάμι Σιβανάντα χρειάστηκε να φροντίσει προσωπικά για το καλό του πρόωρα ανεπτυγμένου μαθητή του. Του Σουάμι Σάτυαμ του άρεσε να κολυμπάει προς τις δίνες στο μέσο του Γάγγη τη νύχτα ή να σκαρφαλώνει στους βράχους στα ρηχά του ποταμού και να κάθεται για ώρες διαλογιζόμενος. Ο Σουάμι Σιβανάντα τα μάθαινε όλα, αργά ή γρήγορα. Αναζητούσε πάντοτε τον Σάτυαμ τη νύχτα. Έστελνε κάποιον να δει πού ήταν και να τον φέρει κοντά του.

Στη διάρκεια της διαμονής του στο άσραμ ο Σουάμι Σάτυαμ έπαιξε πολλούς ρόλους στην εντέλεια. Υπηρετώντας προσωπικά τον γκούρου του, υπηρετώντας τους ενδεείς, γράφοντας, διδάσκοντας, τραγουδώντας μπάτζαν και κίρταν και κάνοντας δύσκολες σάντανα – έκανε τα πάντα συμπεριφερόμενος ισορροπημένα και δίχως προσκολλήσεις. Στο άσραμ υπήρχαν πολλοί αναζητητές που μιλούσαν τις γλώσσες τελούγκου και ταμίλ. Η διδασκαλία των χίντι και η αίσθηση εθνικής ενότητας που διαπότισε αυτούς τους ανθρώπους υπήρξε εξ ολοκλήρου έργο του Σουάμι Σάτυαμ. Πρωταρχικός στόχος του Σουάμι Σάτυαμ ήταν να παρουσιάζει τις ιδέες και τα ιδανικά του γκούρου του στο ευρύ κοινό, πράγμα για το οποίο έκανε υπεράνθρωπες προσπάθειες.

Ο Σουάμι Σάτυαμ βοήθησε να δημιουργηθεί το Πανεπιστήμιο του Δάσους Γιόγκα Βεδάντα (Yoga Vedanta Forest University) και φρόντιζε τις εργασίες των εκδόσεων του ιδρύματος. Μετά την ίδρυση του τυπογραφείου του Πανεπιστημίου ο Σουάμι Σάτυαμ έγινε η ψυχή του. Έκτοτε αυτή ήταν η έδρα της αδιάκοπης σάντανά του και το μέσον για να τελειοποιήσει την *γκούρου σέβα* του, την ανιδιοτελή υπηρεσία προς τον γκούρου του. Ήταν μονίμως βυθισμένος σε συνεχείς δραστηριότητες, κι όμως ελεύθερος από τα δεσμά του κάρμα, όπως τα σύννεφα που πλέουν ελεύθερα πάνω από τις αγέρωχες βουνοκορφές.

Ο Σουάμι Σάτυαμ έτρεφε πρωτότυπες και ανεξάρτητες σκέψεις για τη ζωή και τη θρησκεία. Βλέποντας κανείς την πλήρη αδιαφορία του για τον κόσμο, αλλά και τον μεγάλο σεβασμό και την ευλάβειά του προς τη ζωή, μαζί με μια φλογερή επιθυμία για τη διαρκή πρόοδό της, δεν μπορεί να τον ονομάσει απλό σαννυάσιν. Ανεξάρτητα από τη θέση που έχει κάποιος και τις περιστάσεις της ζωής του, το κάρμα ισχύει, η ζωή ισχύει και χρειάζεται να έχει κανείς πλήρη πίστη και αφοσίωση προς τη ζωή, προς τον Ζωοδότη. Αυτό το αίσθημα μαρτυρούν με τον καλύτερο τρόπο η μεγαλοψυχία και η ευρύτητα που παρουσίαζε η φύση του.

Εντυπωσιασμένος από την πρότυπη συμπεριφορά, τη φιλι-

κή διάθεση και την αντοχή του Σουάμι Σάτυαμ, ο Σουάμι Σιβανάντα του απένειμε δύο τίτλους εκ μέρους του Πανεπιστημίου του Δάσους Γιόγκα Βεδάντα: *Αντυάτμα Ράτνα*, πετράδι στο στέμμα της πνευματικότητας, και *Πραβάτσαν Πραβίν*, προικισμένος ρήτορας – αρμόζουσα έκφραση ευγνωμοσύνης προς τις γνήσιες ποιότητές του τού κεφαλιού, της καρδιάς και των χεριών.

Σχέση γκούρου-μαθητή

Ο Σουάμι Σάτυαμ κάποτε είπε:

> Ο γκούρου είναι η πρώτη και σπουδαιότερη προϋπόθεση στο πνευματικό μονοπάτι. Η δεύτερη είναι το μάντρα. Ο γκούρου και ο μαθητής είναι δύο μεγάλες ενέργειες. Είναι σαν δύο γιγάντιοι πυλώνες ηλεκτρικής ενέργειας, αλλά η αμοιβαία σχέση τους είναι πράγματι πολύ παράξενη. Οι απλοί άνθρωποι δεν μπορούν να το καταλάβουν. Ο γκούρου δεν είναι Θεός, κι ούτε ο μαθητής είναι λάτρης. Αν δεν μπορείς να γίνεις μια ισχυρή γραμμή μεταβίβασης, τουλάχιστον προσπάθησε να γίνεις μια μικρή.

Ακόμα και σήμερα ο Σουάμι Σάτυαμ λέει:

> Η μαθητεία δεν είναι παιδικό παιχνίδι. Ούτε το να είσαι γκούρου. Να παίζεις τον ρόλο του γκούρου στην εντέλεια είναι εξαιρετικά δύσκολο. Και τα καθήκοντα ενός μαθητή είναι ακόμη πιο δύσκολα. Δείτε εμένα, για παράδειγμα. Είμαι ένας σαννυάσιν, ο μαθητής ενός μεγάλου γκούρου. Όταν ήρθα να ζήσω στο άσραμ του γκούρου μου, του Σουάμι Σιβανάντα, μου δόθηκε ένα δωμάτιο για να κοιμάμαι. Η φύση μου ήταν πραγματικά παράξενη. Επέστρεψα την κουβέρτα που έλαβα από το άσραμ και κοιμόμουν στο γυμνό πάτωμα χωρίς κουβέρτα. Κι ακόμα, δεν έκλεινα ποτέ την πόρτα, καθώς δεν είχα τίποτα δικό μου. Δεν είχα ούτε καν ένα δοχείο ή ένα ποτήρι για να πίνω νερό. Όταν διψούσα πήγαινα κατευθείαν στις όχθες της Μητέρας Γάγγη. Για τις

φυσικές ανάγκες μου πήγαινα στη ζούγκλα. Και ήμουν γραμματέας του άσραμ! Μελετούσα την *Γκίτα* καθημερινά, και αναλογιζόμουν επίσης τη σχέση της με τη ζωή μου.

Οι πρακτικές τεχνικές διδασκαλίας του Σουάμι Σιβανάντα

Μια μέρα ο Σουάμι Σιβανάντα ήρθε να επιθεωρήσει το δωμάτιό μου. Κοίταξε μέσα στο ντουλάπι μου. Ήταν άδειο. Το κρεβάτι ήταν επίσης άδειο. «Δεν έχεις ούτε ένα ποτήρι για να πίνεις νερό;» ρώτησε.

«Όχι, δεν έχω», απάντησα.

«Γιατί;» ρώτησε.

«Επειδή δεν μου αρέσει να συσσωρεύω και να έχω πολλά πράγματα», είπα.

«Τι! Πού έμαθες αυτές τις ανοησίες;» ρώτησε ο Σουάμι Σιβανάντα. Ήταν άνθρωπος ολιγόλογος. Μιλούσε μόνο όταν ήταν απαραίτητο. Το βράδυ, όταν πήγε κάτω στο κουτίρ του, έδωσε την οδηγία να μεταφερθούν στο δωμάτιό μου οκτώ σετ από στρώματα, παπλώματα, κουνουπιέρες, σεντόνια και μαξιλάρια, οκτώ ποτήρια, μια σόμπα κηροζίνης, ένα μπουκάλι κηροζίνη και πακέτα με τσάι και ζάχαρη. Δεν μπορούσα να καταλάβω γιατί όλα αυτά τα πράγματα είχαν σταλεί στο δωμάτιό μου. Σκέφτηκα ότι ίσως το δωμάτιό μου προοριζόταν για αποθήκη. Έτσι έβαλα όλα τα πράγματα σε μια γωνία και το ξέχασα όλο αυτό.

Πολλές μέρες αργότερα ο Σουάμιτζι επισκέφτηκε πάλι το δωμάτιό μου. Κοίταξε τα πάντα και ρώτησε: «Χρησιμοποιείς το τσάι που σου έστειλα;»

«Όχι», είπα.

Ο Σουάμιτζι με έφερε σε τόσο δύσκολη θέση που άρχισα να κάνω τσάι από την επόμενη μέρα. Επίσης άρχισα να κλειδώνω το δωμάτιό μου.

Μια μέρα ο Σουάμιτζι ήρθε πάλι και ρώτησε: «Τελείωσε το τσάι;»

«Όχι», απάντησα, «κάνω λίγο κάθε μέρα».

«Για ποιον το κάνεις;» ρώτησε.

«Για μένα, βέβαια», είπα.

«Άρε», με κατσάδιασε, «γιατί δεν καλείς τον Μανταβανάντα, τον Κρισνανάντα και τους άλλους και να τους προσφέρεις επίσης τσάι;»

«Τι βάσανο!» είπα μέσα μου. «Ήμουν εδώ χωρίς ούτε ένα ποτήρι και τώρα πρέπει να κάνω τσάι για δύο!»

Όταν ο Σουάμι Σιβανάντα τελικά συνειδητοποίησε ότι αυτός ο ανόητος μαθητής του δεν καταλάβαινε γρυ από τα μαθήματά του, με κάλεσε και είπε: «Κοίταξε, Σάτυαμ! Δεν υπάρχει τίποτα κακό στα χρήματα και στα υπάρχοντα, στα στρώματα και στις κουβέρτες, στο τσάι και στη ζάχαρη – μπορείς να έχεις τα πάντα, αρκεί να είναι για τους άλλους. Όσοι δεν μπορούν να πιούν τσάι, μπορούν σίγουρα να το φτιάχνουν για τους άλλους».

Μετά ρώτησε: «Μελετάς την *Γκίτα*;»

«Ναι», απάντησα, και πρόσθεσα: «Τακτικά».

«Από σήμερα, σταμάτησε να μελετάς αυτό το βιβλίο. Αλλά άρχισε να κρατάς πολλά χρήματα πάνω σου. Να έχεις πέντε δωμάτια αντί για ένα. Να έχεις τριάντα στρώματα. Να δίνεις τσάι σε όποιον έρχεται στο δωμάτιό σου. Να δίνεις φάρμακα στους αρρώστους».

«Είναι αυτή η συμπεριφορά κατάλληλη για έναν σαννυάσιν;» ρώτησα σκεπτικός.

«Από τη στιγμή που θα συνειδητοποιήσεις ότι μέσω αυτής της συμπεριφοράς κάποιοι άλλοι παίρνουν μεγάλη χαρά και παρηγοριά, η δική σου ευτυχία θα πολλαπλασιαστεί. Γι' αυτό λέω να τα έχεις όλα. Να έχεις φάρμακα και να τα δίνεις στους ασθενείς, να έχεις κουβέρτες και να τις δίνεις σε όσους τις έχουν ανάγκη».

«Πολύ ωραία όλα αυτά, Σουάμιτζι», είπα, χωρίς να έχω πειστεί ακόμη, «αλλά είναι πολύ προβληματικό. Είναι εύκολο να πέσει κανείς στην παγίδα της μάια».

«Όχι», είπε ο Σουάμιτζι κουνώντας το κεφάλι. «Αν θέλεις να καταλάβεις τη δόξα της σέβα, το μεγαλείο της υπηρεσίας, τότε αυτό είναι οπωσδήποτε το μονοπάτι που πρέπει ν' ακολουθήσεις. Οι άλλοι αποκομίζουν άνεση και ευτυχία από

τέτοιες πράξεις κι όταν θα το συνειδητοποιήσεις, εσύ ο ίδιος θα αισθάνεσαι ευτυχής και ικανοποιημένος».

Έκτοτε το δωμάτιό μου μετατράπηκε σε πραγματικό μουσείο. Μπορούσε κανείς να βρει φάρμακα, φακέλους, γραμματόσημα, μολύβια, στυλογράφους – σχεδόν τα πάντα. Αν κάποιος ερχόταν στο δωμάτιό μου κι έλεγε «χρειάζομαι αυτό κι αυτό».

«Βέβαια», απαντούσα εγώ, «είναι σ' εκείνη τη γωνία. Μπορείς να το πάρεις μόνος σου».

Κάποιος άλλος μπορεί να ερχόταν βογκώντας: «Σουάμιτζι, υποφέρω από τρομερό στομαχόπονο».

«Πάρε εδώ αυτό το φάρμακο», έλεγα, «θα γίνεις γρήγορα καλά».

Βαθμιαία συνειδητοποίησα ότι απάρνηση δεν σημαίνει εγκατάλειψη των υλικών αντικειμένων. Αντίθετα σημαίνει την εγκατάλειψη του εγωισμού. Να εργάζεται κανείς για τους άλλους παρά για τον εαυτό του, αυτή είναι η πραγματική απάρνηση. *Κάαμυαναμ κάρμανααμ νυάασαμ* – «η απάρνηση των εγωιστικών επιθυμιών και πράξεων είναι σαννυάσα». Τώρα ήμουν σε θέση να εκτιμήσω πλήρως αυτόν τον στίχο της *Γκίτα*.

Τέτοια ήταν η λαμπρή φύση του Σουάμι Σιβανάντα, που διέπλαθε με επιμέλεια τους μαθητές του σε πραγματικούς ανθρώπους. Είχε επίγνωση και πρόσεχε την κάθε δραστηριότητα των μαθητών του.

Η αγάπη και η στοργή του Σουάμι Σιβανάντα για τους μαθητές του

Ο Σουάμι Σάτυαμ καταλαμβάνεται από συναίσθημα όταν μιλάει για τον γκούρου του. Λέει:

Τι άλλο μπορώ να πω για την φροντίδα του από το γεγονός ότι είχε επίγνωση ακόμα και για το τι ώρα κοιμόμουν και τι ώρα ξυπνούσα. Τις πρώτες μέρες ήμουν ο υπ' αριθμόν ένα όσων ξυπνούσαν αργά στο άσραμ. Η συνήθειά μου δεν διέ-

λαθε της προσοχής του Σουάμιτζι. Στις τρεις το πρωί άκουγα τον ήχο τακ-τακ που έκαναν τα ξύλινα σαντάλια του καθώς πλησίαζε στο δωμάτιό μου. Χτυπούσε την πόρτα μέχρι που ξυπνούσα. Μισοκοιμισμένος σηκωνόμουν απ' το κρεβάτι μου, αλλά μόλις έφευγε ξαναπήγαινα πίσω στο κρεβάτι!

Ο Σουάμιτζι το πήρε είδηση και όρισε ένα άτομο να κοιμάται στο δωμάτιό μου και να προσέχει τις συνήθειες του ύπνου μου και του ξύπνιου μου. Δεν ήταν τόσο εύκολο να ξεγελάσω τον Σουάμιτζι τώρα, αλλά, όπως λένε, όπου υπάρχει η θέληση βρίσκεται κι ο τρόπος. Ξυπνούσα νωρίς το πρωί κι έστελνα αυτό το άτομο έξω σε κάποιο θέλημα. Μόλις εξαφανιζόταν, έκλεινα την πόρτα και ξάπλωνα στο κρεβάτι μου συγχαίροντας νοερά τον εαυτό μου για την επιτυχία του σχεδίου μου. Αλλά ο Σουάμιτζι το ανακάλυψε κι αυτό. Στο τέλος αναγκάστηκα να αλλάξω τη συνήθειά μου και τώρα η μπραχμαμουχούρτα και το δικό μου ξύπνημα έχουν γίνει συνώνυμα. Ο Σουάμι Σιβανάντα αγαπούσε τους μαθητές του σαν να ήταν παιδιά του.

Κάθε βράδυ υπήρχε πρόγραμμα κίρταν στο άσραμ. Διαρκούσε δύο ώρες. Εξηγώντας τη σημασία και το μεγαλείο του κίρταν, ο Σουάμιτζι συχνά μιλούσε για τον Τσαϊτάνυα Μαχαπράμπου, τον μεγάλο άγιο του μεσαίωνα. Όταν έλεγε ιστορίες και ανέκδοτα από τη ζωή του έμπαινε σε κατάσταση θεϊκής έκστασης.

Η σάντανα του *Λαλίτα Σαχάσραναμ*, τα χίλια ονόματα της Τριπούρα Σούνταρι, της Συμπαντικής Μητέρας, συχνά διαρκούσαν όλη τη νύχτα. Αρχίζοντας από τις επτά το βράδυ και τελειώνοντας στις επτά το πρωί απαγγέλλαμε 125.000 τζάπα των θεϊκών ονομάτων. Ο ίδιος ο Σουάμιτζι έμενε εκεί όλη τη νύχτα κάνοντας τζάπα και εμπνέοντάς μας να ακολουθήσουμε το παράδειγμά του.

Η απαγγελία της *Μπαγκαβάτ Γκίτα* και της *Μαχαμπαράτα* γινόταν μερικές φορές από το χάραμα μέχρι το σούρουπο. Κάναμε επίσης εκατόν οκτώ επαναλήψεις του συνόλου των Ουπανισάδων στη διάρκεια τέτοιων απαγγελιών, χωρίς διακοπή.

Δύο φορές τον χρόνο κάναμε εβδομαδιαίες σάντανα μόουνα, τηρώντας απόλυτη σιωπή. Στην πραγματικότητα ήταν δύσκολο να διακρίνουμε τη διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στις δραστηριότητες της κάρμα γιόγκα μας και σε τέτοιες σάντανα. Η μία ανακατευόταν με την άλλη χωρίς προσπάθεια.

Ο Σουάμι Σιβανάντα φρόντιζε τους μαθητές του σαν μητέρα. Στη διάρκεια του χειμώνα μάς προμήθευε μεγάλες ποσότητες από αμύγδαλα, σταφίδες και άλλους ξηρούς καρπούς. Φρόντιζε να καθαριστούν και μετά έφτιαχνε ο ίδιος πακέτα με την αμυγδαλόψιχα και τα έστελνε στο δωμάτιο του κάθε μαθητή του. Κάθε τόσο ρωτούσε: «Τους τρώτε τους ξηρούς καρπούς, έτσι δεν είναι;» Μερικές φορές μπορεί να εμφανιζόταν στο δωμάτιο κάποιου για να δει αν όντως τους έτρωγε ή όχι!

Εγω-τομή

Παρόλο που ο Σουάμι Σιβανάντα ήταν εξαιρετικά στοργικός και τρυφερός, μπορούσε επίσης να γίνει πολύ αυστηρός και άκαμπτος όταν είχε να κάνει με θέματα αρχών και καθήκοντος. Κάποτε ένας γέρος προσκυνητής περιπλανιόταν στο άσραμ. Σύμφωνα με τη συνήθεια του άσραμ τού προσφέρθηκε πρασάντ στην κουζίνα. Όταν τελείωσε το γεύμα του σηκώθηκε να πλύνει το ποτήρι και το πιάτο του. Αλλά εγώ τον σταμάτησα, λέγοντας: «Αφήστε το πιάτο σας, μπάμπα. Θα το πλύνει ο Ραμντάνι».

Ήμουν ο υπεύθυνος της κουζίνας και ο Ραμντάνι ήταν ένας από τους υπηρέτες της κουζίνας. Ο Ραμντάνι με υπάκουε πάντα, αλλά εκείνη την ημέρα, όταν του είπα να πλύνει το πιάτο του προσκυνητή, ξαφνικά ξέσπασε: «Δεν θα πλένω τα βρώμικα πιάτα του καθενός. Αν αυτό δεν σας κάνει, παρακαλώ κάντε το λογαριασμό μου. Θα πάω σπίτι μου σήμερα κιόλας».

Η αγενής συμπεριφορά του πλήγωσε την περηφάνια μου. Του έκανα τον λογαριασμό και, δείχνοντάς του την πόρτα, του είπα: «Εξαφανίσου, αμέσως!». Πριν φύγει, ο Ραμντάνι

πήγε στον Σουάμι Σιβανάντα να τον χαιρετήσει. Ο Σουάμι Σιβανάντα έμαθε για το όλο επεισόδιο απ' τον Ραμντάνι και είπε: «Εντάξει, ο Σάτυαμ μπορεί να σε έδιωξε, εγώ όμως όχι. Δεν έχεις λόγους να φύγεις από το άσραμ. Μπορεί να φύγει εκείνος από το άσραμ, αν θέλει. Από σήμερα θα μείνεις κοντά μου, στην προσωπική μου υπηρεσία».

Όταν το άκουσα, μόρφασα από αγωνία. Ήταν πολύ μεγάλη η προσβολή για να την αντέξω!

Το επόμενο πρωί πήγα στο κουτίρ του Σουάμιτζι ως συνήθως. Αφού καθάρισα το δωμάτιό του και πήρα τις χειρόγραφες σημειώσεις του, κάθισα και τις δακτυλογράφησα. Όταν είχα δακτυλογραφήσει μερικές σελίδες τα χέρια μου ξαφνικά πάγωσαν. Ο Σουάμιτζι είχε γράψει ένα ολόκληρο ποίημα: «*Ω Σαννυάσιν, άφησε το εγώ σου, την υπερηφάνεια σου…*» Δάκρυα ευγνωμοσύνης έτρεξαν από τα μάτια μου καθώς διάβαζα αυτά τα λόγια. Το επόμενο λεπτό σηκώθηκα και πήγα στον Σουάμιτζι: «Έκανα ένα μεγάλο λάθος, Σουάμιτζι, σε παρακαλώ συγχώρεσέ με. Ο Ραμντάνι μπορεί να εργαστεί όπου θέλει. Θα καταπιώ την περηφάνια μου και θα συνεργαστώ».

Ο Σουάμι Σιβανάντα θεωρούσε ότι το εγώ ήταν ο κύριος εχθρός ενός σαννυάσιν και για να σώσει τους μαθητές του από τις αρπάγες του μπορούσε να γίνει σκληρός και αυστηρός σαν χειρουργός. Τώρα συνειδητοποιώ πως η αυστηρότητά του έκρυβε έναν ωκεανό επιείκειας και συμπόνιας.

Ο Σουάμι Σάτυαμ μένει σιωπηλός καθώς ανεβαίνει στον λαιμό του ένας κόμπος. Η φωνή του βάρυνε από συγκίνηση, προσδίδοντας στην ατμόσφαιρα βαρύτητα. Δόξα στον μεγάλο γκούρου, τον Σουάμι Σιβανάντα, και δόξα στον εξίσου μεγάλο μαθητή του, τον Σουάμι Σατυανάντα!

Ο Σουάμι Σιβανάντα έλεγε: «Ο σωματικός μόχθος είναι κι αυτός μια σάντανα. Εξαντλεί τις σαμσκάρα, κάνοντας τον νου να εστιάζεται σε ένα σημείο». Ο γκούρου είναι μεγάλος, ο δε μαθητής, γεννημένος και μεγαλωμένος μέσα στην πολυτέλεια, μορφωμένος σε ένα μοναστικό σχολείο για τις ελίτ, έχοντας τώρα αγκαλιάσει την μαθητεία απορροφά προσηλωμένος κάθε

λέξη του γκούρου του. Είναι μεγάλος πραγματικά ο μαθητής που ανεβοκατεβαίνει εκατοντάδες σκαλιά κουβαλώντας εξήντα ή εβδομήντα κουβάδες νερό από τον Γάγγη, κουβαλώντας βαριά φορτία τούβλων, πέτρες, ασβέστη και άμμο στην πλάτη του, που συλλέγει καυσόξυλα, φύλλα μπελ και λουλούδια από τη ζούγκλα, περπατάει μίλια μέχρι την αγορά και μεταφέρει πίσω βαριά φορτία με λαχανικά στο κεφάλι του. Αυτός που δεν είχε πλύνει ένα πιάτο στη ζωή του, τώρα πλένει καζάνια και σκεύη μεγαλύτερα από τον ίδιο. Δεν είναι εύκολο να καθαρίσεις καρβουνιασμένα καζάνια.

Μετά από όλο τον μόχθο, το φαγητό που λάμβαναν μόλις έφτανε για να γεμίσει τα στομάχια τους. Αλλά οι μαθητές έβλεπαν το απλό, πενιχρό φαγητό σαν νέκταρ. Επιβιώνοντας με ρύζι και ράσαμ, μπράχμα κίτσαρι και ξινόγαλο, αυτοί οι νεαροί έτρεχαν ολόγυρα όλη μέρα κάνοντας όλων των ειδών τις κοπιαστικές εργασίες. Μετά από ένα αναζωογονητικό λουτρό στον Γάγγη έμεναν συχνά ξύπνιοι όλη τη νύχτα τραγουδώντας κίρταν ή κάνοντας διαλογισμό στην παντμάσανα ή μεταφράζοντας βιβλία. Αυτή η ασυνήθιστη ικανότητα για εργασία ήταν αποτέλεσμα της ευλογίας του γκούρου και της αφοσίωσης των ίδιων των μαθητών. Η νοητική ικανότητα οπωσδήποτε ενισχύεται από τη σωματική δύναμη.

Όταν ο Σουάμι Σάτυαμ καθόταν να μεταφράσει, δεν ήξερε πότε τελείωνε η μέρα και πότε άρχιζε η νύχτα. Συνέχιζε να γράφει μέχρι την επόμενη μέρα. Τότε χρειαζόταν να επέμβει ο ίδιος ο Γκούρουτζι. Ακολουθεί μια ενδιαφέρουσα ιστορία.

Κάποτε ο Σουάμι Σάτυαμ είχε καθίσει να μεταφράσει ένα χοντρό βιβλίο. Παραλείποντας γεύματα και ύπνο έγραφε αδιαλείπτως. Τέτοιες ώρες το πρόσωπό του φωτιζόταν με μια απερίγραπτη λάμψη. Η Μάτα Κρισνανάντα τού έλεγε επανειλημμένα να κάνει ένα διάλειμμα και να φάει κάτι. Αλλά εκείνος ήταν σε μια κατάσταση σαν σαμάντι όταν έγραφε. Η Κρισνανάντα παρατήρησε ότι για δεύτερη συνεχόμενη μέρα ο Σουάμι Σάτυαμ δεν είχε σηκωθεί για ξεκούραση και γεύματα. Βρήκε λίγο γάλα στην κουζίνα και βάζοντάς το στο τραπέζι του είπε: «Δεν έφαγες τίποτα από χθες. Σε παρακαλώ, πιες αυτό το γάλα και μετά συνέχισε

να γράφεις». Καθώς ο Σουάμι Σάτυαμ δεν απαντούσε, επέμεινε: «Σε παρακαλώ, άκουσέ με και πιες το γρήγορα».

Ο Σουάμι Σάτυαμ ενοχλήθηκε πολύ από αυτή την επαναλαμβανόμενη παρεμπόδιση στο γράψιμο. Φώναξε «μη με ενοχλείς!» και χτύπησε δυνατά το χέρι του στο τραπέζι. Το ποτήρι με το γάλα έπεσε. Η Μάτα Κρισνανάντα έφυγε γρήγορα από το δωμάτιο. Το πρόσωπο του Σουάμι Σάτυαμ είχε κοκκινίσει. Έκλεισε την πόρτα, έδεσε ένα σεντόνι γύρω από το κεφάλι του και πήγε για ύπνο.

Οι γκούρου μπάι του, οι συμμαθητές του, ανησύχησαν πολύ. Καθώς ο Σουάμι Σάτυαμ δεν άνοιγε την πόρτα παρά τα επανειλημμένα κτυπήματα, πήγαν κι ανέφεραν το γεγονός στον Γκούρουτζι. Εκείνος ήρθε αμέσως στο δωμάτιο του Σουάμι Σάτυαμ και τον φώναξε. Ο Σουάμι Σάτυαμ άνοιξε την πόρτα και υποκλίθηκε στον Γκούρουτζι. Ο Σουάμι Σιβανάντα τον χτύπησε στην πλάτη και είπε: «Ω Σουάμι Σατυανάντατζι, παρακαλώ έλα στο κουτίρ μου μετά το γεύμα σου». Και για να βεβαιωθεί ότι θα έτρωγε το γεύμα του, του σέρβιρε το γεύμα ο ίδιος και μετά τον πήρε στο κουτίρ του. Του μίλησε για μερικά γενικά πράγματα και του έδωσε μερικές ειδικές εργασίες. Όταν ο Σουάμι Σάτυαμ επέστρεψε στη μεταφραστική του εργασία στο κουτίρ του ήταν και πάλι σε μεγάλα κέφια. Τόση ήταν η αγάπη και η φροντίδα με τις οποίες ο Γκούρουτζι έλουζε τους μαθητές του!

Οι μαθητές έπαιρναν οδηγίες να πλένουν τα ρούχα των αρρώστων και να μαλάσσουν τα πόδια τους. Έπρεπε να υποκλίνονται σε κείνους που τους μιλούσαν άσχημα και τους κορόιδευαν. Αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος για να απελευθερωθεί η ψυχή από τα δεσμά του εγώ.

Φροντίζοντας έναν λεπρό

Στο άσραμ ο Σουάμι Σατυανάντα ζούσε σε καθεστώς «πνευματικού υπηρέτη». Διηγείται ο ίδιος ένα σχετικό αποκαλυπτικό περιστατικό:

> Η ιστορία ξεκινάει στο Χάριντβαρ, όπου εκτυλισσόταν η Κούμπα Μέλα. Ο άξιος γκούρου μπάι μου, ο Σουάμι Τσιντανάντα,

είχε πάει να παρακολουθήσει τη γιορτή. Κάποια στιγμή πήγε σε μια κοντινή ζούγκλα για την ανάγκη του. Εκεί είδε έναν άνθρωπο ξαπλωμένο κάτω από ένα δέντρο μπελ να βογκάει με αγωνία. Το σώμα του είχε αλλοιωθεί από τη λέπρα, με μύγες να περιφέρονται πάνω από τις ανοιχτές πληγές που υπήρχαν παντού.

Ο Σουάμι Τσιντανάντα συγκινήθηκε πολύ από το θέαμα αυτό. Ήρθε τρέχοντας στο άσραμ και μου είπε: «Σάτυαμ, είδα κάποιον σε άθλια κατάσταση. Πρέπει να τον φέρουμε στο άσραμ όσο γίνεται πιο γρήγορα. Πάρε ένα μεγάλο τσουβάλι κι έλα μαζί μου αμέσως». Η ανυπόμονη βιασύνη του δεν μου έδωσε την παραμικρή ευκαιρία να κάνω ερωτήσεις. Τον ακολούθησα και μαζί μεταφέραμε τον άνθρωπο που επρόκειτο να δεχτεί τις φροντίδες μας στο άσραμ.

Από τις προκαταρκτικές έρευνες μάθαμε ότι πρωτύτερα εκείνος ήταν εντελώς υγιής και καθαρός από αρρώστιες. Όταν όμως έκανε μια βουτιά στο ποτάμι στην διάρκεια της Κούμπα Μέλα εμφανίστηκε η αρρώστια ξαφνικά. Συντονίζοντας οι δυο μας τις σκέψεις μας, αδυνατούσαμε να συνδυάσουμε το μπάνιο στο ποτάμι με την εκδήλωση αυτής της ασθένειας που σε λιώνει. Αλλά ένα μεγαλύτερο ερώτημα αναδυόταν για μας. Πώς να κανονίσουμε τη φροντίδα του και τη θεραπεία του; Κάναμε μερικούς χοντρικούς υπολογισμούς σχετικά με τα έξοδα. Το ποσό που εκτιμήσαμε έφτανε τις τέσσερις χιλιάδες ρουπίες! Από πού θα βρίσκαμε τόσα χρήματα;

Εκείνη τη στιγμή ακούσαμε το τακ-τακ, τον ήχο από τα ξύλινα σαντάλια, και να, ξαφνικά η μορφή του Σουάμι Σιβανάντα ήταν εκεί. Μας κοίταξε καλά-καλά και είπε χαμογελώντας «εντάξει, εντάξει, εντάξει, συνεχίστε τη σέβα σας», και λέγοντας αυτά αποχώρησε.

Ό,τι είχαμε κάνει μέχρι στιγμής είχε γίνει χωρίς να τον ενημερώσουμε. Τώρα συνειδητοποιούσαμε ότι ήταν αδύνατον να κάνουμε κάτι χωρίς να το γνωρίζει. Πήγαμε να τον δούμε και του θέσαμε το πρόβλημά μας. Στη διάρκεια της συζήτησής μας, ακούμπησε με απλότητα μπροστά μας

τέσσερις χιλιάδες ρουπίες. Σαν να ήξερε για τα χρήματα!

Τώρα ξεκινούσε η σάντανα της υπηρεσίας μας. Ο Σουάμι Τσιντανάντα κι εγώ μοιραστήκαμε τα καθήκοντα. Αλλά η «θεότητα» δεν ξεστόμιζε παρά μόνο βρισιές. Κάθε μικρή καθυστέρηση σε οτιδήποτε κατέληγε σε καταιγισμό από τις πιο εκλεκτές προσβολές: «Ήμουνα ξαπλωμένος ήσυχα κάτω από το δέντρο μπελ μέχρι που εσείς, κατεργαραίοι, με φέρατε στο άσραμ. Γιατί με φέρατε εδώ;»

Μια μέρα ο Σουάμι Τσιντανάντα καθάριζε το σώμα του αρρώστου και του έβαζε φάρμακο. Κατά λάθος τον πίεσε λίγο περισσότερο. Τότε η «θεότητα» εκτόξευσε χυδαίες βρισιές στον Σουάμι Τσιντανάντα και τον έφτυσε καταπρόσωπο. Ο Σουάμι Τσιντανάντα ζήτησε ταπεινά συγγνώμη για το ακούσιο λάθος του: «Λυπάμαι πάρα πολύ. Σε παρακαλώ, συγχώρεσέ με, δεν θα ξανασυμβεί». Όμως ο άρρωστος ήταν εξαγριωμένος: «Παλιάνθρωπε, γιατί με ακουμπάς, αφού δεν έχεις ούτε ευγένεια ούτε έγνοια;»

Μια μέρα, καθώς ξύριζα το γένι του, το ανεκπαίδευτο χέρι μου γλίστρησε κι ένα μικρό κόψιμο εμφανίστηκε στο πρόσωπό του. Με χαστούκισε δυνατά στο πρόσωπο κι εκτόξευσε έναν καταιγισμό από βρισιές. Ενοχλήθηκα πολύ και πήγα κατευθείαν στον Σουάμι Τσιντανάντα. «Σε παρακαλώ, φρόντισε τη θεότητά σου μόνος σου. Δεν πρόκειται να κάνω άλλο αυτή τη σέβα».

Παρ' όλα αυτά συνεχίσαμε να τον υπηρετούμε. Ένας άνθρωπος στη δική του κατάσταση δεν θα είχε αναρρώσει ούτε μετά από χρόνια τακτικής και κατάλληλης θεραπείας, όμως αυτός έγινε καλά σε δύο μονάχα μήνες και τότε μια μέρα εξαφανίστηκε χωρίς ν' αφήσει ίχνη. Κανείς δεν τον ξαναείδε ποτέ. Αλλά πριν να φύγει είπε: «Όλοι σ' αυτό το άσραμ είναι απατεώνες. Μόνο ο Σιβανάντα είναι πραγματικός σάντου, κι ο δεύτερος είναι ο Τσιντανάντα. Κι ο Σατυανάντα λιγάκι. Είδα την αληθινή όψη όλων των άλλων». Αυτό που εξέπληξε τους πάντες είναι ότι δεν πήρε τίποτα μαζί του. Δεν ξαναβρήκαμε ποτέ ίχνος του. Ένας θεός ξέρει ποιος ήταν!

«Πολύ ενδιαφέρον συμβάν», διέκοψα. «Νομίζω ότι ο ο

ίδιος ο Σουάμι Σιβανάντα ήταν ο σκηνοθέτης όλου αυτού του έργου».

«Τίποτα δεν αποκλείεται», απάντησε ο Σουάμι Σάτυαμ.

«Η ξαφνική του εμφάνιση την πρώτη μέρα με το σχόλιό του "Εντάξει, συνεχίστε τη σέβα σας" και το ότι μετά σας έδωσε τις τέσσερις χιλιάδες ρουπίες για έναν άγνωστο ταιριάζουν με αυτή τη θεωρία», συνέχισα.

Με απόμακρο βλέμμα, ο Σουάμι Σάτυαμ απάντησε: «Εκείνη την εποχή ο Σουάμι Σιβανάντα είχε φτάσει σε τέτοια πνευματικά ύψη που τα όρια του χώρου και του χρόνου δεν σήμαιναν τίποτα για κείνον. Ακόμα και τα πιο καλά κρυμμένα μυστικά εντελώς αγνώστων ανθρώπων τού ήταν ανοιχτό βιβλίο. Όσο για τα χρήματα, υπήρχε ίσως, εκτός από την ικανοποίηση να υπηρετήσει έναν αναξιοπαθούντα, και η επιθυμία να δοκιμάσει τους μαθητές του».

Άμεση συνέπεια της ανυπακοής

Ο Σουάμι Σάτυαμ συνέχισε: «Ακούστε ένα άλλο ενδιαφέρον συμβάν…»

Στο Χάριντβαρ γινόταν η Κούμπα Μέλα. Μεγάλα πλήθη ανθρώπων πηγαινοέρχονταν. Αποφάσισα κι εγώ να πάω στη μέλα για μια βουτιά στον ιερό Γάγγη. Αλλά ο Γκούρουτζι μου έδωσε εντολή: «Σάτυαμ, υπάρχει μια ειδική πούτζα αύριο και θα είσαι υπεύθυνος για την προετοιμασία του πρασάντ. Δεν θα μπορέσεις να παρακολουθήσεις τη μέλα αύριο».

Το παιδί μέσα μου επαναστάτησε με την εντολή αυτή: «Και βέβαια θα πάω», είπα στον εαυτό μου. «Θα τελειώσω τα καθήκοντά μου και μετά θα πάω, πώς αλλιώς!»

Άρχισα τις δουλειές μου τα μεσάνυχτα. Νωρίς το πρωί το πρασάντ ήταν έτοιμο κι εγώ ξεγλίστρησα και πήγα στη μέλα…

Καθώς πλησίαζα το γκατ από όπου βουτούσαν στο Χάριντβαρ, ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων κατευθύνθηκε ορμητικά προς το μέρος μου και το αποτέλεσμα, στο ποδοπάτημα που

επακολούθησε, ήταν να χάσω το πάνω τμήμα του ρούχου μου. Με τέτοιο συνωστισμό ήταν αδύνατον να επιστρέψει κανείς και να ψάξει. Με κάποιον τρόπο κατάφερα να φτάσω στο γκατ. Μπήκα στο νερό, αλλά και αυτό το σημείο ήταν φρακαρισμένο από προσκυνητές. Κάποιος πάτησε μίαν άκρη από το ντότι μου. Πριν ν' ανακτήσω την ισορροπία μου ή να ελέγξω το ντότι μου, άλλο μεγάλο πλήθος ήρθε ορμητικό, κι αλίμονο, το ντότι μου εξαφανίστηκε κι αυτό. Μου ήρθε στον νου το ατιμωτικό γδύσιμο της Ντραούπαντι…

Στεκόμουνα μέσα στο νερό μέχρι τη μέση, χωρίς ίχνος φορεσιάς στο σώμα μου. Μετανιώνοντας για τη μοίρα μου θυμήθηκα τις αντιρρήσεις του γκούρου μου. Κοίταξα γύρω ελπίζοντας να βρω κάποιον γνωστό, αλλά δεν έβλεπα κανένα γνώριμο πρόσωπο. Έριχνα ματιές εδώ κι εκεί και πήδηξα έξω από το νερό προσπαθώντας απελπισμένα να κρύψω τη γύμνια μου. Πήγα στα γρήγορα στο κοντινότερο δέντρο. Κάποιος προσκυνητής πρέπει να είχε ανάψει μια φωτιά κάτω από το δέντρο το προηγούμενο βράδυ. Οι στάχτες της ήταν ό,τι μου χρειαζόταν. Πασάλειψα γρήγορα όλο μου το σώμα με τις στάχτες και, κλείνοντας τα μάτια μου, προσποιήθηκα ότι βρίσκομαι σε βαθύ διαλογισμό. «Υπάρχουν τόσοι πολλοί νάγκα σάντου εδώ γύρω», είπα μέσα μου. «Ένας ακόμα δεν κάνει διαφορά…»

Το τέχνασμά μου λειτούργησε. Περνώντας με για μεγάλο σίντα νάγκα, μερικοί προσκυνητές άρχισαν να προσφέρουν χρήματα και φαγώσιμα στα πόδια μου. Σύντομα οι σταγόνες έγιναν κατακλυσμός κι ένας σωρός από χρήματα, φρούτα και γλυκά συγκεντρώθηκε μπροστά μου. Πέρασαν ώρες, αλλά καμιά προσφορά δεν μου ερχόταν σε ρούχο. Ξαφνικά αισθάνθηκα ότι κάποιος στέκεται μπροστά μου και με κοιτάει. Όταν άνοιξα τα μάτια μου το βλέμμα μου έπεσε σε κάποιον γνωστό. Εξεπλάγη που με είδε στην κατάσταση αυτή.

«Δεν έχω χρόνο να μιλήσω τώρα», είπα ανυπόμονα. «Φέρε μου γρήγορα μερικά ρούχα και βγάλε με από αυτή τη συμφορά. Θα σου τα εξηγήσω όλα αργότερα».

Όταν τελικά πήρα τον δρόμο για το άσραμ, είδα τον Σουάμι Σιβανάντα να στέκεται στην πύλη. Ίσως με περίμενε. Μόλις με είδε με ρώτησε χαμογελώντας: «Λοιπόν, Σάτυαμ, πώς είσαι; Μοιάζεις να πρέπει ν' αλλάξεις ρούχα…»

Γελούσε. Προσέπεσα στα πόδια του και είπα: «Πλήρωσα το ότι δεν υπάκουσα στις οδηγίες σου. Σε παρακαλώ, συγχώρεσέ με αυτή τη φορά. Δεν θα ξανακάνω το λάθος να σε παρακούσω άλλη φορά». Συμπερασματικά μπορώ μόνο να πω ότι το εσωτερικό του βλέμμα ήταν στραμμένο στους μαθητές του κάθε λεπτό, κάθε στιγμή, φυλάγοντας και προστατεύοντάς τους.

Ενόσω εξιστορεί αυτά τα γεγονότα από τον καιρό της διαμονής του στο άσραμ του γκούρου του, ο Σουάμι Σάτυαμ μπαίνει σε ένα εντελώς διαφορετική νοητικό πλαίσιο.

«Σιβανάντα Ντιγκβιντάια»

Το 1950 ο Σουάμι Σιβανάντα ξεκίνησε μια δίμηνη περιοδεία-αστραπή σε ολόκληρη τη χώρα. Από τα Ιμαλάια στον βορρά μέχρι τη Σρι Λάνκα στον νότο, από την Βεγγάλη στην ανατολή μέχρι τη Βομβάη στη δύση. Το επικό ταξίδι του άρχισε στις 9 Σεπτεμβρίου και ολοκληρώθηκε στις 8 Νοεμβρίου. Σε κάθε πόλη της διαδρομής, μεγάλη και μικρή, συνδιαλεγόταν με τον κόσμο και έδινε διαλέξεις προτρέποντας το κοινό να ακολουθήσει το πνευματικό μονοπάτι. Τον συνόδευε μια ομάδα από αφοσιωμένους μαθητές, μεταξύ των οποίων και ο Σουάμι Σατυανάντα.

Ο Σουάμι Σατυανάντα κατέγραφε λεπτό προς λεπτό όλη την περιοδεία και εξέδωσε ένα βιβλίο με τον τίτλο *Σιβανάντα Ντιγκβιντάια*. Αυτό το βιβλίο περιέχει λεπτομερείς περιγραφές για τον κάθε τόπο που επισκέφτηκε ο Σουάμι Σιβανάντα, για τον τρόπο μεταφοράς, για τα διάφορα προγράμματα που δόθηκαν εκεί και τις τιμές και την αναγνώριση που του αποδόθηκαν. Όπως ορθώς σημείωσε ο Σουάμι Μπραχμανάντα, «η *Σιβανάντα Ντιγκβιντάια* είναι αληθώς η πέμπτη Βέδα».

Ο εκδότης του βιβλίου σχολίασε στην εισαγωγή: «Είμαστε εξαιρετικά ευγνώμονες στον ταλαντούχο συγγραφέα μας,

Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι, γιατί διαφύλαξε και μας προσέφερε αυτή τη μεγαλειώδη περιγραφή του ιστορικού ταξιδιού που έκανε ο Σουάμι Σιβανάντα, ο υποστηρικτής και θεμελιωτής του Σανάτανα ντάρμα στη σύγχρονη εποχή».

Νωρίτερα ο Σουάμι Σατυανάντα είχε καταπλήξει τους πάντες με την έξοχα γραμμένη βιογραφία της ζωής του Σουάμι Σιβανάντα, υπό τον τίτλο *Τσαϊτάνυα Τζυότι*. Αυτό ήταν το δεύτερο σημαντικό έργο του.

Φόρος τιμής από διάφορους θαυμαστές

Ο Σουάμι Ραμανάντα είχε να πει τα εξής για τον Σουάμι Σατυανάντα, τον προικισμένο συγγραφέα του *Τσαϊτάνυα Τζυότι* και του *Σιβανάντα Ντιγκβιντάια*:

> Στις 19 Απριλίου 1943, όταν ένας νεαρός με το όνομα Πάλαβ υποκλίθηκε μπροστά στον Σουάμι Σιβανάντα, φάνηκε σαν να χύνεται ένα μικρό, γοργό ρυάκι μέσα σε έναν μεγάλο, φιδωτό ποταμό. Στη θερμή, γεμάτη αγάπη αγκαλιά του Σουάμιτζι ο Πάλαβ βρήκε νόημα και σκοπό στη ζωή του. Και ο Σουάμιτζι επίσης εντόπισε τεράστιες δυνατότητες στην προσωπικότητα του Πάλαβ, που περίμεναν την κατάλληλη στιγμή για να εκφραστούν. Ο Σουάμιτζι συνειδητοποίησε ότι είχε βρει έναν κατάλληλο αγγελιαφόρο για την διάδοση του μηνύματος της θεϊκής ζωής σε κάθε γωνιά του κόσμου. Ο Νταρμέντρα έμοιαζε με τον πολικό αστέρα στον φωτεινό γαλαξία των μαθητών του Σουάμιτζι. Τα κατορθώματα του Αρτζούνα και του Κρίσνα, του Νάρα και του Ναράγιανα έρχονται αυθόρμητα στον νου όταν κάποιος σκέφτεται τα ηράκλεια κατορθώματα του Πάλαβ. Διέθετε πραγματικά μια ανεξάντλητη πηγή πνευματικών σαμσκάρα βαθιά στην καρδιά του.
>
> Ο νεαρός, ευαίσθητος ποιητής ονομάστηκε Σάτυα Τσαϊτάνυα την ιερή μέρα του Σιβαράτρι, το 1945. Πήρε τον όρκο της μπραχματσάρυα δια βίου, δίνοντας όρκο πίστης στην αλήθεια και στην αγνότητα. Ο Σάτυα Τσαϊτάνυα είχε ατσάλινη αποφασιστικότητα, τεράστια δύναμη και

ακατάβλητο κίνητρο και ενέργεια. Αρίστευε στις διάφορες κρίγια της χάθα γιόγκα. Η επιμονή και η αφοσίωσή του στο καθήκον ήταν ασύγκριτες. Στη διάρκεια της μέρας τον απορροφούσαν στοχασμοί γύρω από τις υψηλές διδασκαλίες της γιόγκα και την πρακτική τους εφαρμογή. Η προσωπικότητα και η επιρροή του Σάτυαμ δεν περιορίζονταν στο άσραμ. Έδινε πλούσιες αποδείξεις των ταλέντων του σε διαλέξεις και ομιλίες προς άλλους σουάμι και σάντου. Οι περισσότεροι τρόφιμοι στο άσραμ εκείνη την εποχή είχαν ως μητρική τους γλώσσα την ταμίλ. Ο Σάτυαμ τους έμαθε να μιλούν χίντι, ενόσω και ο ίδιος έμαθε ταμίλ στην εντέλεια κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας. Είχε ήδη παραδώσει τα πάντα στα πόδια του γκούρου του. Οτιδήποτε έκανε στο εξής γινόταν μόνο ως υπακοή στις οδηγίες του.

Πολλές συλλογές από κείμενα του Σάτυαμ είχαν ήδη εκδοθεί στη διάρκεια των σχολικών του χρόνων, και κάποια από τα κείμενα αυτά τα είχε προσφέρει στον Γκούρουτζι. Αλλά όταν ήρθε στο άσραμ ξέχασε τα πάντα γύρω από την ποίηση και αφιερώθηκε σε ένα τρομακτικό έργο, να σχεδιάσει το μεγαλειώδες πορτραίτο του Γκούρου του σε εξαίσια πρόζα. Το όραμα υλοποιήθηκε με τη μορφή της ασύγκριτης δημιουργίας *Τσαϊτάνυα Τζυότι*, που αφηγείται την ιστορία της ζωής του Σουάμι Σιβανάντα με τη μορφή μυθιστορήματος. Ενόσω έγραφε αυτό το βιβλίο διερεύνησε εκτενώς τις λεπτομέρειες της ζωής του αγαπημένου του Γκούρουντεβ. Διέτρεξε αμέτρητα βιβλία και πήρε προσωπικές συνεντεύξεις από χιλιάδες ανθρώπους που σχετίζονταν με τον Σουάμιτζι. Όποιος είχε την καλή τύχη να διαβάσει το βιβλίο θα παρατήρησε το εμπνευσμένο και εντυπωσιακό ύφος του συγγραφέα. Απαλλαγμένο από μυστικιστικές και φιλοσοφικές προεκτάσεις, το βιβλίο παρουσιάζει το περιεχόμενό του πατώντας γερά στον ρεαλισμό. Το ότι ένας ποιητής –με τη φαντασία του να ίπταται πάνω στα φτερά της ομορφιάς και της υπερβατικότητας στους ουρανούς των γενέθλιων Ιμαλαΐων του– θα μπορούσε να σταματήσει το πέταγμά του και να κατέλθει στο γερό έδαφος της πρακτικής πνευματι-

κότητας είναι από μόνο του ένα αίνιγμα, αν όχι ένα θαύμα.

Το 1948 εγκαινιάστηκε το Πανεπιστήμιο του Δάσους Γιόγκα Βεδάντα και ο Σουάμι Σάτυαμ ορίστηκε επικεφαλής του Τμήματος Χίντι. Τα πολύπλευρα ταλέντα του σύντομα του επέτρεψαν να αναλάβει διάφορες ευθύνες, καθώς διέθετε νεανικούς αλλά στιβαρούς ώμους. Το 1950 ταξίδεψε με τον γκούρου του από τα Ιμαλάια μέχρι τη Σρι Λάνκα και μετέγραψε όλες τις διαλέξεις και ομιλίες του. Η σύνταξη και η έκδοση των λόγων του Σουάμιτζι, που μοιάζουν με νέκταρ, οφείλεται εξ ολοκλήρου στον "αντυάτμα ράτνα" του Σατυανάντα.

Σήμερα το όνομα του Σουάμιτζι, όπως το όνομα του Θεού, βρίσκεται σε όλα τα χείλη, κι όπως η φήμη του γκούρου του έτσι και η φήμη του μαθητή έχει επίσης διαδοθεί ευρέως ανάμεσα στους αναγνώστες και τους θαυμαστές του. Μόνον ένας υπομονετικός, συγκρατημένος και ευφυής συγγραφέας όπως αυτός μπορούσε να αναλάβει την ευθύνη να γράψει βιβλία σαν το *Τσαϊτάνυα Τζυότι* και το *Σιβανάντα Ντιγκβιντάια*. Το κείμενο είναι τόσο πλούσιο σε νοηματική διαστρωμάτωση και το ύφος του τόσο μαγευτικά ποιητικό που ο αναγνώστης έλκεται ακατανίκητα από αυτά τα βιβλία. Λες και η ίδια η Μητέρα Σαρασουάτι κάθισε πάνω στη γλώσσα του, στολισμένη με τα ομορφότερα κοσμήματά της. Στο κάτω-κάτω είναι ένας ποιητής από την Αλμόρα, γεννημένος και μεγαλωμένος στην αγκαλιά μιας υπέρμετρα γενναιόδωρης φύσης. Ο αναγνώστης, τα λόγια που διαβάζει και η πράξη της ανάγνωσης συγχωνεύονται ικανοποιητικά σε ένα σύνολο, χάρη στον χαριτωμένο ρυθμό της τραγουδιστής του γλώσσας.

Από πνευματική σκοπιά, αυτά τα βιβλία αξιολογούνται ως εξίσου σημαντικά με τις αρχαίες Πουράνες και άλλες γραφές. Εντοπίζει κανείς την όμορφη ποίηση της σανσκριτικής λογοτεχνίας και μια απέραντη συλλογή από πουρανικές ιστορίες συμπυκνωμένες σε ένα και μόνο βιβλίο. Αυτά τα βιβλία προορίζονται για σοβαρή μελέτη και βαθύ στοχασμό.

Εκτός από το να γράφει, να μεταφράζει και να εκδίδει βιβλία ο Σουάμι Σάτυαμ είχε επίσης την επιμέλεια των περιοδικών *Ααρόγκυα Τζίβαν* και *Γιόγκα Βεδάντα.* Μόνο στη δική του ξεχωριστή αφοσίωση και προσπάθεια οφείλεται το γεγονός ότι τόσα πολλά σπίτια στην καρδιά της χώρας λάμβαναν τις ζωογόνες διδασκαλίες του Σουάμι Σιβανάντα. Στον Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι οφείλεται επίσης ο σχολιασμός τόσων πολλών πρωτότυπων σανσκριτικών κειμένων.

Ο Ασουίνι Κουμάρ Παντ (Άαμι) ήταν στο Πανεπιστήμιο του Μπενάρες το 1950. Γράφει:

Ο νεαρός Νταρμέντρα, που έφυγε ξαφνικά από την Αλμόρα πριν από επτά χρόνια, είναι σήμερα ο ασκητής Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι του Ρισικές. Το αγόρι που είχε καταπλήξει τους πάντες με τα απίστευτα ταλέντα του σε μια λοφώδη μικρή πόλη, ασχολείται σήμερα αδιάκοπα με τη διάδοση των ιερών διδασκαλιών του Σουάμι Σιβανάντα σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη της χώρας. Θεωρώ τον εαυτό μου εξαιρετικά τυχερό και ευλογημένο που πέρασα τα χρόνια της διάπλασής μου με τη σεβαστή συντροφιά αυτής της μεγάλης προσωπικότητας.

Ο Κ.Σ. Τζόσι (Νάνου) γράφει:

Για επτά χρόνια δεν είχα κανένα νέο από τον φίλο Νταρμέντρα. Ρώτησα πάρα πολλούς ανθρώπους, όμως κανείς δεν μπορούσε να μου δώσει κάποια πληροφορία. Το 1950 βρισκόμουν στην Αλμόρα, όταν έλαβα ένα γράμμα από την Αλαχαμπάντ, από τον καλό μου φίλο, τον Ασουίνι Κουμάρ Παντ. Από το γράμμα έμαθα ότι ο δικός μας Νταρμέντρα είχε γίνει μαθητής του Σουάμι Σιβανάντα κι ότι θα ερχόταν στην Καλκούτα τον Σεπτέμβριο. Τον συνάντησα τότε εκεί. Έχει γίνει πράγματι σπουδαίος άνθρωπος. Η καρδιά μου φούσκωσε από υπερηφάνεια και χαρά όταν είδα τη φωτεινή, θεϊκή προσωπικότητά του. Πόσο τυχερός είμαι που έχω

περάσει τόσα χρόνια της ζωής μου μαζί του! Είθε να μακροημερεύσει, είθε να λάμπουν αιώνια το όνομα και η φήμη του.

Το *Γιόγκα Βεδάντα*, το μηνιαίο περιοδικό στα χίντι της Divine Life Society άρχισε να εκδίδεται το 1951. Η δεσποινίς Μάλτι γράφει:

Μπορώ να βεβαιώσω ότι η συλλογή και η έκδοση των διδασκαλιών του Πάραμγκουρου Σουάμι Σιβανάντα στα χίντι και η επακόλουθη αφύπνιση της πνευματικής ορμής στις μάζες οφείλονται ολοκληρωτικά στον Σουάμι Σατυανάντα, ως διευθυντή σύνταξης του *Γιόγκα Βεδάντα*.

Η αποφασιστική και ακλόνητη αφοσίωση του Σουάμι Σατυανάντα στον γκούρου του ενίσχυε τη λάμψη των πολύπλευρων θεϊκών του ποιοτήτων. Ήταν εντελώς απορροφημένος να εξυμνεί τις αρετές του γκούρου του και να διαδίδει τις διδασκαλίες του με κάθε μέσον. Η αφοσίωση, η αποτελεσματικότητα και η ικανότητά του να διευθύνει την έκδοση και την εκτύπωση του *Γιόγκα Βεδάντα* παρέχουν άφθονες αποδείξεις των διαχειριστικών του ικανοτήτων. Όλοι υποκλίνονται με σεβασμό σε έναν σαννυάσιν του δικού του διαμετρήματος.

Ο Σουάμι Σατυανάντα τρέφει μεγάλο σεβασμό και βαθιά πίστη στην αρχαία ινδική τέχνη και τον πολιτισμό. Είναι επίσης αξιοσημείωτος επιστήμονας και μουσικός. Δεν έχει ασχοληθεί μονάχα με τη νοητική και πνευματική εξέλιξη, υπήρξε επίσης πολύ δραστήριος στη σφαίρα της σωματικής καλλιέργειας. Το ελαφρύ και λεπτό του σώμα μαρτυρεί βαθιά γνώση των γιογκικών άσανα. Ως κολυμβητή λίγοι τον συναγωνίζονται. Οι γκούρου μπάι του σχολιάζουν: «Να κολυμπάει δεκατέσσερα ή δεκαπέντε μίλια με το ένα χέρι είναι παιχνιδάκι για κείνον. Του αρέσει ιδιαίτερα να κολυμπάει προς τις επικίνδυνες δίνες στο κέντρο του ποταμού!»

Ο Σουάμι Σατυανάντα είναι αυθεντία στη χάθα γιόγκα, στη ράτζα γιόγκα, στη γκυάνα γιόγκα και στην κάρμα γιόγκα.

Όμως πιστεύει περισσότερο στην κάρμα γιόγκα. Ακόμα και σήμερα η κάρμα γιόγκα είναι η αγαπημένη του γιόγκα. «Η κάρμα γιόγκα εξαγνίζει την ψυχή», λέει, «η κάρμα είναι πράγματι η ίδια η ζωή». Είναι ακούραστος εργάτης. Δεν εργάζεται απλώς με πλήρη αφοσίωση, αλλά γνωρίζει και την τέχνη να κάνει τους άλλους να εργάζονται. Για κείνον δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στην εργασία και την ξεκούραση.

Ο Σουάμι Σατυανάντα πιστεύει ότι η παρακμή και ο εκφυλισμός της χώρας μας οφείλονται κυρίως στην τυφλή, τη δεισιδαίμονα προσήλωση στις κυρίαρχες κοινωνικές και θρησκευτικές παραδόσεις. Εφόσον η υλιστική νοοτροπία μιας κοινωνίας βυθισμένης στην άγνοια δεν αλλάζει και δεν απορρίπτει άχρηστα δόγματα και τελετουργίες, είναι μάταιο να προσδοκά κανείς ακόμα και την παραμικρή πρόοδο. Με τα δικά του λόγια: «Η πραγματική θρησκεία διαπλάθει τη ζωή του ανθρώπου στα πρότυπα της αυτοσυγκράτησης και της πειθαρχίας. Ένα τέτοιο άτομο είναι εντελώς αύταρκες. Στρέφοντας το βλέμμα του προς τα μέσα, εξαλείφοντας τις αδυναμίες και τα ελαττώματά του και αντικαθιστώντας τα με θεϊκές ποιότητες και αρετές εμβαπτίζει τον εαυτό του στην υπηρεσία προς την ανθρωπότητα που υποφέρει, ενώ παράλληλα κατευθύνεται προς τον σκοπό της απώτατης τελειοποίησης του εαυτού του».

Η ενσυναίσθηση, η απάρνηση, η συμπόνια, η γενναιοδωρία, η παιδική αθωότητα, η ταπεινότητα, η σοβαρότητα, η διορατικότητα και η αταλάντευτη προσήλωση στην αλήθεια – αυτές οι θεϊκές αρετές εκφράζονται πλήρως στον χαρακτήρα του Σουάμι Σατυανάντα. Οι αρχές και τα ιδανικά του είναι άξια μίμησης. Το ντάρμα για το οποίο μιλάει είναι η τωρινή ανάγκη της ανθρωπότητας. Και είναι αναγκαίος ένας άγιος όπως ο Σουάμι Σατυανάντα, ο οποίος θα μπορεί να εξηγήσει τι πραγματικά σημαίνει αυτό το ντάρμα.

Ο Ραντέλαλ Σάρμα, εργαζόμενος σε τυπογραφείο, είπε τα ακόλουθα για τον Σουάμι Σατυανάντα:

Ο Σουάμι Σατυανάντα δεν είναι μόνο σαννυάσιν, είναι επίσης

ένας ανιδιοτελής κάρμα γιόγκι. Παρόλο που όλες οι σαμσκάρα του –ευοίωνες και μη– έχουν καεί στη φωτιά της σοφίας, εκείνος ρίχνεται στην ανιδιοτελή κάρμα γιόγκα για χάρη της ανύψωσης της ανθρωπότητας.

Οι Ινδοί, και ιδιαίτερα αυτοί που μιλούν τα χίντι, γνωρίζουν καλά την εξαίρετη συμβολή του στην μεγαλειώδη γκυάνα γιάγκια που έκανε ο Σουάμι Σιβανάντα. Όλα τα έργα του Γκουρουντέβα ήταν γραμμένα στα αγγλικά. Μεταφράζοντάς τα στα χίντι ο Σουάμι Σάτυαμ προσέφερε μεγάλη υπηρεσία στο κοινό που μιλάει χίντι. Εκτός από τα χίντι, τα σανσκριτικά και τα αγγλικά, ο Σουάμι Σατυανάντα κατείχε πολλές άλλες γλώσσες. Και γιατί όχι; Στο τέλος της γραφής, η Μητέρα Σαρασουάτι είναι πολύ παρούσα στις σκέψεις και στην ομιλία του. Όποιος ακούει τη γλυκιά του ομιλία έστω και μία φορά ανακουφίζεται αμέσως από την άγνοιά του. Ό,τι αμφιβολία ή πρόβλημα του φέρνει κανείς, λύνεται αμέσως.

Χρειάζεται να την δει κανείς για να την πιστέψει την ικανότητά του στη λογική και την επιχειρηματολογία. Μιλάει με ευφράδεια και πειστικότητα για οποιοδήποτε θέμα κάτω απ' τον ήλιο για ώρες ολόκληρες. Στις ομιλίες του παραθέτει στίχους από τις διάφορες γραφές με τέτοια ευκολία και αυτοπεποίθηση ώστε μοιάζει να γνωρίζει όλες τις γραφές απέξω. Η *Γκίτα* και οι Ουπανισάδες αποτελούν εγγενή στοιχεία της ζωής του.

Karmanyevadhikaaraste maa phaleshu kadaachan – «Σου ανήκει μόνο η πράξη, όχι οι καρποί της» είναι το μότο της ζωής αυτού του νεαρού σαννυάσιν. Από τη στιγμή που αναλαμβάνει μια ορισμένη εργασία, την κάνει επιμελώς αποκλείοντας καθετί άλλο. Ξεχνάει ακόμα και να φάει και να πιει, το μόνο πράγμα στη ζωή του είναι η γκυάνα γιάγκια του Γκούρουντεβ του. Ο Θεός ξέρει πού και πώς έμαθε αυτός ο νεαρός σουάμι από μέσα και απέξω τον χώρο της τυπογραφίας και των εντύπων. Είμαι στον χώρο αυτό εδώ και είκοσι πέντε χρόνια, κι όμως συνεχίζω να μαθαίνω καινούργια πράγματα από κείνον!

Ο κύριος Σάρμα είπε κι άλλα για τον Σουάμι Σατυανάντα:

> Κάποτε ο Σουάμι Σιβανάντα σκέφτηκε να αρχίσει και να τελειώσει ένα βιβλίο σε μία μόνο νύχτα, και έδωσε τις απαραίτητες οδηγίες στον πρόωρα ανεπτυγμένο του σαννυάσιν. Η εκπλήρωση της σανκάλπα του Γκούρουντεβ κατορθώθηκε μόνο μέσα από τις προσπάθειες του ικανού κάρμα γιόγκι, διαφορετικά η ολοκλήρωση ενός τόσο γιγάντιου έργου σε μία μόνο νύχτα ήταν σχεδόν αδύνατη. Η αποτελεσματικότητα και η ικανότητα του Σουάμι Σατυανάντα είναι πραγματικά αξιέπαινες. Κι έχει μια ζεστή και προσωπική σχέση με τους εργαζόμενους του τυπογραφείου, που εξαιτίας της βάζουν την καρδιά και την ψυχή τους στο ιδιαίτερο αυτό εγχείρημα. *Ατμαβάτσαρβα-μπούτεσου* – «να βλέπεις τον ίδιο τον εαυτό σου σε κάθε ον» ήταν το ιδανικό που κήρυττε και έπραττε ο Σουάμι Σατυανάντα, κι αυτό το αξίωμα έκανε τα αδύνατα δυνατά.
>
> Ο γκούρουντεβ ήταν εξαιρετικά ευχαριστημένος από τον δυναμισμό και τον ζήλο του ικανού μαθητή του. Μαζί με τις ευλογίες του, έδωσε στον Σουάμι Σατυανάντα τον τίτλο του «Press stambha» – του στυλοβάτη του τυπογραφείου. Δεν ήμουν ο μόνος, όλοι θαύμαζαν την αποτελεσματικότητα, την ικανότητα και την ευφυΐα του. Όπως ακριβώς ο Βυάσα, ο συγγραφέας της *Μαχαμπαράτα* είχε βρει έναν ικανό γραφέα στον Κύριο Γκανέσα, φαίνεται ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται στο άσραμ αυτό στο Ρισικές – τα ατελείωτα γραπτά του Σουάμι Σιβανάντα, όμοιου με τον Βυάσα, και οι ατελείωτες εκδόσεις τους από τον Σουάμι Σατυανάντα, όμοιο με τον Γκανέσα. Ούτε ο γκούρου κουράζεται να γράφει, ούτε ο μαθητής κουράζεται να τα εκδίδει.

Η άνθιση τέτοιων θεϊκών ποιοτήτων σε έναν τόσο νέο σαννυάσιν ήταν πραγματικά εκπληκτική. Όπως λέει η *Γκίτα*, τέτοια πλάσματα είναι γιόγκι από προηγούμενες γεννήσεις κι έρχονται στον κόσμο αυτό για να διασπείρουν την σοφία και να εξυψώσουν την ανθρωπότητα. Ευλογημένοι οι γκούρου που μεταδίδουν τέτοια γνώση και ευλογημένοι οι δεκτικοί μαθητές που την λαμβάνουν.

Μπορεί κανείς να κερδίσει τον κόσμο όλο, αλλά αν δεν κερδίσει την αγάπη του γκούρου του τι έχει κερδίσει; Μόνον αυτός που πλησιάζει τον γκούρου ξεχνώντας το κύρος, τη θέση, τις γνώσεις και την περηφάνια του μπορεί να κερδίσει τα πάντα. Κι αυτό μπορεί να συμβεί μόνο μέσα από τις σαμσκάρα που έχει αποκτήσει στη διάρκεια πολλών ζωών. Ένα τέτοιο άτομο είναι σαν ακατέργαστο διαμάντι που πέφτει στα χέρια του γκούρου. Ο γκούρου, αφού τον εξετάσει διεξοδικά, τον κόβει και τον γυαλίζει σε ένα ανεκτίμητο διαμάντι, κι αυτό ύστερα γίνεται το επιστέγασμα της ανθρωπότητας.

Ο Σέβακραμ, ένας στοιχειοθέτης του Πανεπιστημίου του Δάσους Γιόγκα Βεδάντα, είπε:

Ό,τι κι αν λεχθεί για τον Σουάμι Σατυανάντα δεν αρκεί για να περιγράψει το πραγματικό του μεγαλείο. Όταν ξεκίνησε το τυπογραφείο, ο Σουάμι Σιβανάντα όρισε τον Σουάμι Σατυανάντα διευθυντή του. Ο Σουάμι Σάτυαμ έβαλε την καρδιά και την ψυχή του στις δραστηριότητες του τυπογραφείου. Οι μεγαλύτερες ποιότητές του είναι η αμεροληψία, η αταραξία κι η μεγαλοψυχία. Σε λίγες μέρες απέκτησε τέτοια δεξιοτεχνία και εξειδίκευση στις δραστηριότητες του τυπογραφείου που άλλοι δεν είναι σε θέση να αποκτήσουν ακόμα και μετά από χρόνια στο επάγγελμα. Μετά τη μύησή του στη σαννυάσα, σύμφωνα με την παράδοση και την οδηγία του γκούρου του, ο Σουάμι Σατυανάντα πήγε στο Ραμάσραμ στο Ρισικές για να ζήσει ως παριβρατζάκα για έναν χρόνο. Κάποιος άλλος σουάμι τον αντικατέστησε στη διεύθυνση του τυπογραφείου. Ο νέος σουάμι προσπάθησε να κάνει ό,τι καλύτερο μπορούσε, αλλά η δουλειά δεν ήταν ικανοποιητική. Πολλοί και διάφοροι σουάμι δοκιμάστηκαν στην εργασία αυτή. Τελικά κάλεσαν έναν διευθυντή επ' αμοιβή. Ακόμα και τότε η λειτουργία του τυπογραφείου δεν έφτασε στο επιθυμητό επίπεδο. Μέσα σε έξι μήνες ο Γκούρουντεβ επανέφερε τον Σουάμι Σάτυαμ και του ανέθεσε και πάλι την ευθύνη του τυπογραφείου. Ο Σουάμι Σάτυαμ ήταν ήδη επικεφαλής των Τμημάτων Χίντι και Σανσκριτικών στο πανεπιστήμιο και, παράλληλα, επιμελητής του μηνιαίου περιοδικού *Γιόγκα Βεδάντα*. Η διεύθυνση του τυπογραφείου

ήταν επιπλέον φόρτος, αλλά παρά τις πολλές αυτές ευθύνες και τα καθήκοντα δεν έδειξε ποτέ αποκαμωμένος ή κουρασμένος. Φαινόταν να διαθέτει μια ανεξάντλητη πηγή ενέργειας μέσα του.

Η σφραγίδα της αριστείας του Σουάμι Σάτυαμ ήταν φανερή σε κάθε σημείο του άσραμ. Εντυπωσιασμένοι από τα ταλέντα του πολλοί τον ονόμαζαν «ίσκιο του Σιβανάντα». Στο Ρισικές έζησε πραγματικά τη ζωή ενός βεδικού ρίσι.

Το άσραμ απείχε λίγα μίλια από την πόλη του Ρισικές. Για όλες τις δουλειές ήταν αναγκαίο να πάει κανείς στην πόλη. Το άσραμ δεν είχε ούτε ένα ποδήλατο, πόσο μάλλον μηχανοκίνητα οχήματα. Οι μηνιαίες χορηγικές προμήθειες έρχονταν με τζιπ ή με φορτηγό, αλλά τα λαχανικά και άλλα είδη καθημερινής χρήσης έπρεπε να μεταφερθούν στο άσραμ πάνω στα κεφάλια κάποιων ανθρώπων.

Δεν υπάρχει έλλειψη σάντου και σαννυάσιν στο Ρισικές. Υπάρχουν πολλά ανακσέτρα, όπως το Κάλι Κάμλι, το Νεπάλι και άλλα, όπου οι σαννυάσιν και οι αναχωρητές μπορούν να γευματίσουν. Μια *λάνγκαρ*, μια κοινοτική κουζίνα, άρχισε επίσης να λειτουργεί στο Σιβανάντα Άσραμ το 1950. Ο Γκούρουντεβ είχε δώσει οδηγία να σερβίρεται όποιος εμφανίζεται στη λάνγκαρ την ώρα του φαγητού. Μερικές φορές ακόμα και διακόσια ή τριακόσια άτομα εμφανίζονταν την ώρα του μεσημεριανού. Αλλά τι να λέμε για τους ανθρώπους, ο Σουάμιτζι τάιζε ακόμα και τις γάτες, τους σκύλους και τις μαϊμούδες που εμφανίζονταν. Μόλις ετοιμαζόταν το φαγητό, το έβαζαν σε είκοσι ή είκοσι πέντε κύπελλα και το έφερναν με έναν μεγάλο δίσκο στον Σουάμιτζι. Όλα τα ζώα περίμεναν υπομονετικά εκεί κοντά. Μόλις πρόφερε τις λέξεις: «Έλα, κύριέ μου!» πλησίαζαν όλα τριποδίζοντας κι εκείνος τα τάιζε ένα ένα από το κύπελλο. Κάθονταν κι έτρωγαν από τα χέρια του και μετά, όταν χόρταιναν, πιλαλούσαν πέρα. Οι μαθητές αργότερα μάζευαν τα κύπελλα και τα έφερναν πίσω.

Οι ντόπιοι κάτοικοι της πόλης εκτιμούσαν ιδιαίτερα τους κάρμα γιόγκι μαθητές του Σουάμι Σιβανάντα. Όταν αυτοί πήγαιναν στην αγορά για θελήματα οι άνθρωποι υποκλίνονταν και άγγιζαν

τα πόδια τους. Κι έλεγαν, βλέποντας την ενόχληση και τον δισταγμό των μαθητών να δεχτούν τέτοιες τιμές: «Υποκλινόμαστε και σας χαιρετίζουμε με σεβασμό ελπίζοντας ότι, όταν εσείς αγγίξετε τα πόδια του Γκούρουντεβ, και τα δικά μας πρανάμ θα μεταφερθούν σε κείνον».

Νεαροί σαννυάσιν

Ο Σουάμι Σιβανάντα πίστευε ακράδαντα στις αρχαίες ινδικές παραδόσεις και τις ακολουθούσε, παρόλο που είχε εισαγάγει αλλαγές και μεταρρυθμίσεις όπου ήταν απαραίτητο. Σύμφωνα με τους κανόνες που θέτουν οι γραφές η σαννυάσα προοριζόταν αποκλειστικά για το τέταρτο ασράμα, το τέταρτο και τελευταίο στάδιο της ζωής κάποιου. Έτσι η ομάδα των σαννυάσιν του αποτελούνταν κυρίως από μεσήλικες και ηλικιωμένους σουάμι. Όταν άνοιξε το άσραμ κι άρχισαν να έρχονται νεαρά αγόρια, διέμεναν ως μπραχματσάρι. Η σαννυάσα δινόταν μόνο σε άτομα πάνω από τα σαράντα. Καμία γυναίκα δεν έμενε στο άσραμ μετά τις πέντε το απόγευμα. Είτε ήταν επισκέπτρια είτε πιστή, είτε κοριτσάκι είτε ηλικιωμένη, οι κανόνες του άσραμ δεν επέτρεπαν σε γυναίκα να διανυκτερεύσει στο άσραμ.

Τα πράγματα άρχισαν να αλλάζουν μετά το 1940. Νέοι προικισμένοι με βαϊράγκυα και με αποστασιοποίηση ήδη από τη γέννησή τους άρχισαν να έρχονται στο άσραμ του Σουάμι Σιβανάντα. Σύντομα δημιουργήθηκε μια ομάδα από οκτώ ή δέκα τέτοιους νέους. Η αποστολή του Σουάμιτζι άρχιζε κι εκείνη να αναπτύσσεται. Οι εργασίες συνεχώς πολλαπλασιάζονταν κι αυτοί οι νέοι ρίχτηκαν κατευθείαν στις διάφορες δραστηριότητες του άσραμ – μαγείρεμα, καθαριότητα, μεταφορά νερού, κόψιμο ξύλων στη ζούγκλα, συλλογή λουλουδιών και φύλλων μπελ για την πούτζα ή μεταφορά τούβλων και λάσπης για το χτίσιμο των κτιρίων. Οι πόροι και τα κτίρια του άσραμ επίσης αναπτύχθηκαν με τον καιρό. Πρωτύτερα τα βιβλία και τα περιοδικά του άσραμ τυπώνονταν στο Δελχί και στη Λαχώρη. Ένας σουάμι έπρεπε να πηγαίνει εκεί, να ελέγχει τα κείμενα και να φροντίζει να τυπωθούν τα βιβλία.

Αυτοί οι οκτώ ή δέκα νέοι, μεταξύ είκοσι και είκοσι πέντε χρόνων, ήρθαν λίγο πολύ την ίδια περίοδο. Όλοι τους ήταν εργασιομανείς, πρόθυμοι να εργαστούν μέρα και νύχτα. Μετά από μία μέρα σκληρής εργασίας απήγγελλαν από τις Βέδες και τις Ουπανισάδες τη νύχτα. Ό,τι και να λάμβαναν ως μπίκσα το έτρωγαν με μεγάλη ευχαρίστηση. Δεν είχαν κρεβάτια και κουνουπιέρες, όμως κοιμόνταν βαθιά. Ακόμα κι αν κυκλοφορούσαν γύρω τους φίδια και σκορπιοί, παρέμεναν προστατευμένοι από το αόρατο χέρι του γκούρου τους. Έμοιαζε λες κι οι ίδιοι οι θεοί είχαν κατέβει με ανθρώπινη μορφή για να δώσουν ένα παράδειγμα της βαϊράγκυα. Ήταν όλοι αγόρια από καλές οικογένειες, όλοι μορφωμένοι και με πτυχία, και τους ενδιέφερε η σαννυάσα.

Ο Γκούρουτζι δεν ήταν υπέρ του να δοθεί σαννυάσα στα νεαρά αυτά αγόρια. Αλλά εκείνοι επέμεναν λέγοντας: «Γκούρουτζι, δίνεις σαννυάσα σε ηλικιωμένα άτομα που έχουν αποσυρθεί από τον κόσμο. Είναι άνθρωποι κουρασμένοι και εξαντλημένοι που δεν μπορούν να κάνουν τίποτε για την κοινωνία. Ενδιαφέρονται μόνο για τη δική τους σωτηρία. Ζουν στις όχθες του Γάγγη στο άσραμ του γκούρου τους, στριφογυρίζουν τις χάντρες από το κομποσκοίνι τους όλη μέρα, μέχρι που κάποια μέρα πέφτει από τα άψυχα χέρια τους. Αντί γι' αυτό δώσε σε μας σαννυάσα. Θα πετύχουμε κάτι αξιόλογο για την κοινωνία. Θα μεταφέρουμε το μήνυμά σου σε κάθε γωνιά του κόσμου. Μπορούμε να κάνουμε σκόνη τα βουνά και ν' αλλάξουμε τον ρου των ποταμών με έναν λόγο σου. Αντιμετωπίζοντας τους κεραυνούς και τις καταιγίδες, μπορούμε να διασχίσουμε ωκεανούς και ηπείρους, να ενώσουμε τους ουρανούς με τη γη. Εσύ ο ίδιος έχεις επανειλημμένα πει: ''Ο κόσμος σήμερα δεν χρειάζεται τον ερημίτη της ζούγκλας. Πρέπει ν' αφήσει την απομονωμένη του σπηλιά και να μετακινηθεί σε όλα τα μήκη και πλάτη της χώρας για το καλό των πολλών που υποφέρουν''. Θέλουμε να κάνουμε πολλά πράγματα, αλλά τι μπορούμε αν δεν λάβουμε την ευλογία σου;»

Οι επίμονες παρακλήσεις των νεαρών οδήγησαν τον Γκούρουτζι να αναθεωρήσει την απόφασή του. Στα μάτια τους είδε

ν' αστράφτει η σπίθα ενός λαμπρού μέλλοντος. Στο τέλος τούς μύησε στην εξαγνιστική φωτιά της σαννυάσα ώστε να γίνουν άξιο παράδειγμα για ολόκληρο τον κόσμο.

Ο Γκούρουντεβ είπε στους μόλις μυημένους σαννυάσιν:

> Ο Θεός είναι πανταχού παρών. Ζει στον εσώτερο πυρήνα της ύπαρξής σας. Βρίσκεται σε κάθε αντικείμενο, μεγάλο ή μικρό, έμψυχο ή άψυχο. Η ύπαρξή σας δεν είναι παρά μια από τις δικές Του εκφράσεις. Υποκλίνομαι με δέος και σεβασμό σ' αυτόν τον αξιαγάπητο, παντοδύναμο Θεό. Είθε οι ευλογίες και η χάρη Του να είναι μαζί σας και είθε να αποκτήσετε μια καρδιά γεμάτη αφοσίωση, μια διάνοια αγνή και θαυμαστή, νου σταθερό και ήρεμο και συγκρατημένες αισθήσεις. Είθε να ζήσετε όπως το ελεύθερο πνεύμα που πραγματικά είστε, ακτινοβολώντας την εκτυφλωτική ομορφιά του άτμα από μέσα σας. Βουτήξτε στην ανιδιοτελή υπηρεσία. Θα γίνετε ο φάρος της ειρήνης, της αγάπης, της ελπίδας και της ενότητας. Οι θαυμάσιες σκέψεις, τα λόγια και οι πράξεις σας θα διαδώσουν την ειρήνη, την ευτυχία και την ευημερία σε όλο τον κόσμο. Θα λάμψετε σε όλο σας το μεγαλείο, όπως οι ρίσι και οι τζιβαμούκτα. Ας βασιλεύσει η ειρήνη σε όλο τον κόσμο και ας καλλιεργήσει ο καθένας στην καρδιά του την αγάπη. Είθε όλοι σας να μακροημερεύσετε, η χάρη του Θεού να είναι πάντα μαζί σας και να αποκτήσετε ειρήνη, αφθονία και ανέφελη ευδαιμονία.

Είναι δύσκολο να πει κανείς ποιος ήταν πιο ευλογημένος και τυχερός, οι φωτεινοί νέοι σαννυάσιν που έλαβαν τη σαννυάσα ή ο γκούρου που τους την έδωσε. Και οι δύο ήταν εξίσου σπουδαίοι, σαν θεϊκές ενσαρκώσεις. Όπως ο Σανκαρατσάρυα, ο Γκούρουτζι δίδασκε στους μαθητές του τις έξοχες διδασκαλίες από τις Βέδες, τις Πουράνες, τις Ουπανισάδες, την *Γκίτα*, το ντάρμα και τη γιόγκα. Οι μαθητές έπαιρναν την κάθε του λέξη κατάκαρδα και μετέφεραν κάθε διδασκαλία του στη ζωή τους. Λησμονώντας τον εαυτό τους γίνονταν ένα με τον γκούρου τους, σαν φωτεινές ακτίνες ολόγυρα στον ήλιο-γκούρου. Καμιά δουλειά στο άσραμ δεν ήταν μικρή ή ασήμαντη γι' αυτούς. Κάθε έργο είχε τη δική του αξία και σημασία.

Οι νέοι σαννυάσιν έπρεπε να πηγαίνουν σε άλλες πόλεις για την εκτύπωση των βιβλίων και των περιοδικών. Έμεναν εκεί και γύριζαν μόνο όταν η δουλειά είχε τελειώσει. Η εκτύπωση των βιβλίων στα χίντι ήταν ευθύνη του Σουάμι Σατυανάντα. Το 1947 ο Σουάμι Σατυανάντα είχε πάει στη Λαχώρη για να φροντίσει να τυπωθεί ένα βιβλίο. Έμενε στο τυπογραφείο κι εργαζόταν συνέχεια για το βιβλίο. Ακριβώς τότε ξέσπασαν ταραχές ανάμεσα στους ινδουιστές και τους μουσουλμάνους. Οι φρενήρεις ταραχές σύντομα ξέφυγαν από κάθε έλεγχο. Το τυπογραφείο κλειδώθηκε βιαστικά και οι εργαζόμενοι έτρεξαν να σωθούν. Ο Σουάμι Σάτυαμ κλειδώθηκε μέσα. Το δωμάτιο στον πάνω όροφο ήταν γεμάτο χαρτάκια και αποκόμματα. Όποτε άκουγε φωνές, πήγαινε σε κείνο το δωμάτιο, θυμόταν τον γκούρου και υμνούσε το όνομα του Θεού.

Την επόμενη μέρα ο φύλακας του τυπογραφείου κατάφερε να μπει μέσα κρυφά και να του φέρει λίγο τσάι και ζάχαρη. Υπήρχε μια σόμπα στο τυπογραφείο, άφησε και λίγη κηροζίνη για τη σόμπα. Κλείδωσε το τυπογραφείο απέξω κι έφυγε. Μέσα ο Σουάμι Σατυανάντα έφτιαχνε λίγο τσάι ή έτρωγε λίγη ζάχαρη και περνούσε τον χρόνο του με τζάπα και διαλογισμό. Μόνο μετά από μία ολόκληρη εβδομάδα ήρθε στρατός και η κατάσταση τέθηκε υπό έλεγχο. Ο φύλακας τους είπε για τον σουάμι τον έγκλειστο στο τυπογραφείο. Τον απεγκλώβισαν και τον έστειλαν πίσω στην Ινδία με δικό τους όχημα και με ένοπλη συνοδεία.

Παγκόσμιο Κοινοβούλιο Θρησκειών

Το 1953 ο Σουάμι Σιβανάντα διοργάνωσε ένα Παγκόσμιο Κοινοβούλιο Θρησκειών στις 2, 3 και 4 Απριλίου στο Ρισικές. Το όλο γεγονός το διαχειρίζονταν οι μαθητές του, οι οποίοι ανέλαβαν και όλες τις ευθύνες. Η συμβολή του Σουάμι Σατυανάντα –μεταξύ αυτών– υπήρξε ανεκτίμητη. Ο κόσμος τον έβλεπε παντού, σε πλήθος ρόλους, να κάνει κάθε είδους δουλειά. Το ειδικό αφιέρωμα του *Γιόγκα Βεδάντα*, που εξέδωσε ο Σουάμι Σατυανάντα για να τιμήσει το ιστορικό γεγονός, αξίζει να διαβαστεί

ακόμα και σήμερα. Όποιος ήρθε τότε σε επαφή με τον Σουάμι Σατυανάντα ήταν πανευτυχής που συναντούσε έναν σαννυάσιν, ποιητή και άγιο τόσο υψηλής συμπεριφοράς και τέτοιου διαμετρήματος. Εξέφρασαν την ελπίδα ότι, χάρη στις προσπάθειές του, δεν θα εμπλουτιζόταν μόνο το πεδίο της χίντι φιλολογίας, αλλά και ότι η επιστήμη του πνεύματος επρόκειτο να βρει τη θέση που της αρμόζει ως υπέρτατης επιστήμης. Όλοι αισθάνθηκαν ότι είχε επανέλθει η εποχή του Άντιγκουρου Σανκαρατσάρυα.

Χιλιάδες άνθρωποι παρακολούθησαν αυτό το μεγάλο γεγονός. Πολλοί απ' αυτούς είπαν στον Σουάμι Σιβανάντα ότι θα ήθελαν να οργανώσουν γιόγκα σιβίρ, συνέδρια και οφθαλμολογικά κέντρα στις πόλεις και στις κωμοπόλεις τους. Του ζήτησαν να στείλει μερικούς σουάμι από το άσραμ του για τον λόγο αυτό. Σύντομα πολλοί απ' αυτούς άρχισαν να οργανώνουν τέτοια προγράμματα και οι προσκλήσεις κατέφθαναν αθρόες.

Εν τω μεταξύ το άσραμ είχε επεκταθεί και αναπτυχθεί πολύ. Η αίθουσα των μπάτζαν –της μουσικής–, ο ναός, το τυπογραφείο, η βιβλιοθήκη, το ταχυδρομείο, το φαρμακείο, η κουζίνα – τώρα πλέον όλα είχαν κτιστεί μέσα στο άσραμ. Παρ' όλα αυτά, οι οικοδομικές εργασίες συνεχίζονταν με αμείωτο ρυθμό. Εκατοντάδες βιβλία είχαν ήδη μεταφραστεί και εκδοθεί στα χίντι. Χάρη στη λειτουργία του τυπογραφείου η έκδοση των βιβλίων είχε διευκολυνθεί πολύ. Πολλά βιβλία είχαν μεταφραστεί στη γλώσσα γκουτζαράτι. Η μετάφραση στις άλλες γλώσσες της Ινδίας και του εξωτερικού συνεχιζόταν με γρήγορους ρυθμούς.

Συνέδρια και προγράμματα σε διάφορα μέρη

Σύντομα ο Σουάμι Σάτυαμ άρχισε να επισκέπτεται τα διάφορα προγράμματα και συνέδρια. Είχε αποκτήσει κάποιες γνώσεις ιατρικής στη διάρκεια των σπουδών του και κοντά στον γκούρου του είχε επίσης αποκτήσει εμπειρία σε μικροχειρουργικές επεμβάσεις και χορήγηση φαρμάκων. Ο Σουάμι Σιβανάντα άρχισε να στέλνει τον Σουάμι Σάτυαμ στα οφθαλμολογικά κέντρα που οργανώνονταν σε διάφορα μέρη.

Τον Οκτώβριο του 1953 ο Σουάμι Σατυανάντα πήγε στο Γκουτζαράτ, σε ένα πρόγραμμα στο οφθαλμολογικό κέντρο του Πατάν. Ο Ράτιλαλ Σαχ, ο διοργανωτής του προγράμματος, έγραψε:

Ο Σουάμι Σατυανάντα είχε έρθει να συμμετάσχει στο πρόγραμμα του οφθαλμολογικού κέντρου του Πατάν. Έμεινε δέκα μέρες και ωφελήθηκα πολύ από τη συντροφιά του. Έδινε σάτσανγκ τα πρωινά και τα βράδια. Κάθε μέρα πριν από την ανατολή πήγαινε στην κοντινή ζούγκλα για περπάτημα. Τον συνόδευα τακτικά και στη διάρκεια αυτών των πρωινών συζητήσεων αποκτούσα μια ιδέα για το βάθος και την ωριμότητα της εξαιρετικής του προσωπικότητας.

Μια φορά είχαμε μια έντονη συζήτηση με τον Σουάμιτζι για τη μονιστική φιλοσοφία. Εκθέτοντας τα –κατ' εμέ– ισχυρά και πειστικά μου επιχειρήματα, δήλωσα εμφατικά ότι το δόγμα του μονισμού δεν θα μπορούσε ποτέ να αποδειχθεί ή να εδραιωθεί.

«Είμαι εδώ μια ολόκληρη εβδομάδα», παρατήρησε ο Σουάμιτζι με ήρεμο και σοβαρό τόνο. «Με λογικά επιχειρήματα μπορώ εύκολα να εδραιώσω την εγκυρότητα της μονιστικής θεώρησης του κόσμου. Αλλά αυτό θα ήταν απλώς διανοητική γυμναστική. Η πραγματική και πρακτική σημασία του μονισμού είναι η ανιδιοτελής και χωρίς όρους αγάπη. Η αγάπη για το κάθε πλάσμα της δημιουργίας γεννά τον αληθινό μονισμό. Να βλέπεις όλο τον έμψυχο και άψυχο κόσμο υπό το πρίσμα της ενότητας και να διαμορφώνεις τη ζωή σου ανάλογα, αυτό είναι το αληθινό μήνυμα του μονισμού. Προσπάθησε να καταλάβεις και να αφομοιώσεις αυτό το λεπτό μήνυμα. Άφησε τις λογομαχίες για τους ματαιόδοξους πάντιτ, τις αυθεντίες και τους φιλοσόφους».

Αυτή η νέα ερμηνεία της φιλοσοφίας του μονισμού με ενέπνευσε τα μέγιστα κι αισθάνθηκα ακόμα μεγαλύτερο σεβασμό για τον Σουάμιτζι. Αν μπορούσε όλος ο κόσμος να καταλάβει και να υιοθετήσει αυτό το μονοπάτι της ενότητας, πόση περισσότερη ειρήνη και ευτυχία θα υπήρχαν παντού...

Εύχομαι μακροημέρευση στον Σουάμι Σατυανάντα, φωτεινό υποστηρικτή του μονισμού και ενσάρκωση της βαϊράγκυα. Είθε να διαδώσει το μήνυμά του της οικουμενικής αγάπης και ενότητας και να προοδεύσει στο μονοπάτι του προς τη σοφία και την υπέρβαση.

Όποιος συναντούσε τον Σουάμι Σάτυαμ, είτε στο άσραμ είτε όταν ταξίδευε αλλού, γινόταν ένθερμος θαυμαστής του. Κανείς δεν μπορούσε να τον ξεχάσει. Αρχικά ο Σουάμι Σιβανάντα δίσταζε να τον στέλνει σε εκδηλώσεις και προγράμματα. Ακόμα κι αν ο Σουάμι Σατυανάντα εξέφραζε την επιθυμία να πάει και να υπηρετήσει εκεί, ο Σουάμι Σιβανάντα απέκρουε το αίτημά του. Μερικές φορές έλεγε: «Σάτυαμ, νομίζω ότι το εξωτερικό περιβάλλον δεν είναι κατάλληλο για σένα. Είσαι τόσο εργασιομανής που ξεχνάς τα πάντα εκτός από την εργασία σου, ξεχνάς ακόμα και τον εαυτό σου. Αυτό έχει αρνητικές συνέπειες για την υγεία σου». Τέτοιες στιγμές διέκρινε κανείς φευγαλέα την πατρική αγάπη και τη στοργή στα βαθιά, σκούρα μάτια του Σουάμι Σιβανάντα.

Με τον καιρό άρχισε να στέλνει τον Σουάμι Σάτυαμ σε τέτοιες εξωτερικές εκδηλώσεις και υποχρεώσεις, αλλά του εξηγούσε το καθετί πολύ προσεκτικά και όριζε έναν σουάμι να τον συνοδεύει και να προσέχει ιδιαιτέρως τη διατροφή και την ξεκούρασή του. Μερικοί ηλικιωμένοι σουάμι του άσραμ παρατηρούσαν ότι ο Σουάμι Σιβανάντα με τον καιρό είχε καλλιεργήσει στοργή και προσκόλληση προς τον Σάτυαμ. Γι' αυτό ανησυχούσε τόσο πολύ για τα ταξίδια του εκτός!

Προς το τέλος του 1953 ο Σουάμι Σάτυαμ είχε πάει στην Ουνταϊπούρ. Ο Μπαϊράβ Λαλ γράφει για την επίσκεψη αυτή:

Το παράρτημα της Divine Life Society της Ουνταϊπούρ είχε οργανώσει ένα σεμινάριο-σάντανα όπου είχα την καλή τύχη να συναντήσω από κοντά τον Σουάμι Σατυανάντα.

Ο ανυπέρβλητος και εμπνευσμένος τρόπος ζωής του με έκανε να αναρωτηθώ πώς αυτός ο προικισμένος νέος μπόρεσε να απαρνηθεί τον υλικό πλούτο και τις ανέσεις της κοι-

νωνίας και να ενστερνιστεί τη ζωή ενός σαννυάσιν. Για πόσο ένα διαμάντι μπορεί άραγε να κρύβεται ανάμεσα στα κάρβουνα; Η επιθυμία του Παντοδύναμου Θεού είναι να απλωθεί το φως της θεϊκής γνώσης και σοφίας σε όλο τον κόσμο, διαμέσου αυτού του αστραφτερού διαμαντιού.

Στη διάρκεια του συνεδρίου της Ουνταϊπούρ ο Σουάμι Σατυανάντα μίλησε επανειλημμένα για τους τρόπους και τα μέσα που υπάρχουν να εξευγενίσει και να μεταμορφώσει κανείς την εγκόσμια ζωή σε θεϊκή. Τα εμπνευσμένα του λόγια άφησαν ανεξίτηλη εντύπωση στην καρδιά μου. Για οποιοδήποτε θέμα και να μιλούσε, το ζωντάνευε με τον δυναμικό του λόγο και τη χαρισματική του προσωπικότητα. Μετά το πρόγραμμα στην Ουνταϊπούρ είχα την τύχη να ταξιδέψω μαζί του στο Άτζμερ και να τον εξυπηρετώ. Τα μαθήματα που έλαβα από τη δυναμική αλλά συγχρόνως ήρεμη συμπεριφορά και τον θεϊκό τρόπο ζωής του θα μείνουν για πάντα επίκαιρα και ζωντανά στην καρδιά μου.

Κι έτσι ο Σουάμι Σάτυαμ άρχισε να ταξιδεύει όλο και περισσότερο. Ήταν τόσο απορροφημένος εργαζόμενος για την αποστολή του γκούρου του ώστε λησμονούσε κάθε άλλο θέμα. Ο γκούρου και ο μαθητής, παρόλο που διαχωρίζονταν σωματικά, ήταν ένα ως προς το πνεύμα, τη σκέψη, την πράξη, το καθήκον και το αίσθημα – *Σάτυαμ, Σίβαμ, Σούνταραμ, Τατβαμάσι, Άχαμ Μπραχμάσμι*.

Τριακοστά πρώτα γενέθλια

Ο Πάραμ Γκούρου Μπουμανταλέσουαρ Σουάμι Σιβανάντα αποφάσισε ότι τα τριακοστά πρώτα γενέθλια του «Γκυαναγιαγκνοπάμπριτ Ρατζαγιόγκι» Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι θα εορτάζονταν με ιδιαίτερο και μεγαλόπρεπο τρόπο. Σχεδίασαν επίσης έναν αναμνηστικό τόμο ως ενθύμηση της περίστασης. Το σχέδιο υλοποιήθηκε σύντομα. Ο Σουάμι Σιβανάντα τιτλοφόρησε τον αναμνηστικό τόμο *Σουάμι Σατυανάντα: Η ζωή και το έργο του* κι έγραψε σ' αυτόν τις ακόλουθες ευχετήριες λέξεις:

Λίγοι είχαν τέτοια βαϊράγκυα σε τόσο νεαρή ηλικία. Ο Σουάμι Σατυανάντα είναι γεμάτος με το στοιχείο Νατσικέτα. Όμως, ακόμα κι όταν αναλαμβάνει οποιαδήποτε εργασία, την ολοκληρώνει με τέλειο τρόπο. Εργάζεται όσο τέσσερις άνθρωποι, κι όμως ποτέ δεν παραπονιέται. Είναι μια πολύπλευρη ευφυΐα και είναι, επίσης, γλωσσομαθέστατος. Κι όμως, είναι ταπεινός και απλός – ο ιδανικός σάντακα και Νισκάμυα σέβακ. Είναι ένας στυλοβάτης της Divine Life Mission.

Είθε να τον ευλογεί ο Θεός με υγεία, μακροημέρευση, ειρήνη, αφθονία και αιώνια ευδαιμονία.

— Σουάμι Σιβανάντα
26 Ιουλίου 1954

Ο «Μπάκτι Γιόγκι» Σουάμι Τσιντανάντα φώτισε κι εκείνος τη ζωή και τις πράξεις του. Ο «Βεδάντα Κέσαρι» Σουάμι Κρισνανάντα κι άλλοι γκούρου μπάι έγραψαν λαμπρές συνεισφορές και αυτοί, βασισμένες στις προσωπικές τους εμπειρίες με τον Σουάμι Σατυανάντα.

Ο «Ουπανισάντ Μπράχμα» Σουάμι Τζυοτιρμαγυανάντα έγραψε:

Κάποτε, καθώς πετούσε γλιστρώντας μεγαλοπρεπώς
πάνω από τα βαθύτερα χάσματα του απέραντου διαστήματος,
το σπάνιο πουλί Χόμα γέννησε τα αυγά του.
Κι ενώ τα αυγά έπεφταν στον απύθμενο ακάσα,
πουλάκια νεογνά φάνηκαν και τινάζοντας τα μικροσκοπικά φτερά τους
πέταξαν στο κενό, καλώντας τη μητέρα τους.

Ένα τους όμως ακολούθησε άλλον δρόμο.
Ετούτος ο μοναχικός προάγγελος κατήλθε στα θνητά πεδία
για να διαδώσει το μήνυμα της αθανασίας και του φωτός.
Τ' όνομά του Σάτυαμ – Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι.

Γιορτάζουμε τα τριακοστά πρώτα γενέθλια αυτής της μεγάλης ψυχής. Είθε να μακροημερεύσει με τη χάρη του Θεού. Είθε αυτό το αθάνατο πουλί των ελεύθερων ουρανών να τραγουδάει το αιώνιο τραγούδι της ελευθερίας στους αιώνες.

Τι ακριβής περιγραφή του Σουάμι Σάτυαμ!

Δύο από τα κείμενα του Σουάμι Σατυανάντα συμπεριλήφθηκαν επίσης στον αναμνηστικό τόμο. Και τα δύο εξαιρετικά εμπνευσμένα και πλούσια σε νοήματα. Ο Σουάμι Σιβανάντα τους προσέδωσε χαρακτήρα πνευματικών φρουρών τοποθετώντας τα στην αρχή του βιβλίου. Το πρώτο έχει τίτλο «Είμαι ένας σαννυάσιν». Είναι ένα μεγάλο ποίημα, που στη συνέχεια αναδημοσιεύτηκε στο *Γιόγκα Βεδάντα* και αργότερα και στο *Γιόγκα Βίντυα*. Ένα απόσπασμα από το ποίημα παρουσιάζεται εδώ:

Είμαι ένα πουλί του απέραντου ουρανού,
είμαι η αδιάκοπη ροή από νέκταρ,
είμαι ήρεμη αέναη ευδαιμονία,
είμαι το φωτεινό αστέρι της χαράς.
Φύγετε δάκρυα, θλίψη και στενοχώρια,
η φυλακή του πόνου έχει καταστραφεί.
Όπου υπήρχαν αγκάθια στο μονοπάτι, τώρα
το μονοπάτι μου είναι στρωμένο λουλούδια.

Ένα απόσπασμα από ένα άλλο κείμενο, «Είμαι ψηλότερος από τους ναούς»:

Προτιμώ να κατοικώ σ' εκείνους τους ναούς που περπατούν και μιλούν στην καθημερινή ζωή. Είμαι ο προστάτης της αέναης Αλήθειας. Το χέρι μου ανασηκώνεται πάντα σε χειρονομία ευλογίας όπου κι αν κάποιος άνθρωπος έχει εξαγνίσει την ψυχή του, όπου κι αν έχει ανάψει το φως της σοφίας και τα θυμιάματα των αρετών και όπου κι αν έχει κρούσει τον κώδωνα των αγνών σκέψεων στο εσωτερικό του ιερό. Γίνε ένας ναός για να μπορώ πάντοτε να σε εμπνέω και να σε οδηγώ από την αναλήθεια στην αλήθεια,

από τη θνητότητα στην αθανασία, από το σκοτάδι στο φως κι από την καταστροφή στην αναγέννηση.

Ο τόμος αυτός των 250 σελίδων είναι γεμάτος τιμητικές συνεισφορές και ευχολόγια στα αγγλικά, χίντι, σανσκριτικά, γκαρβάλι, γκουτζαράτι, μαράθι κα ταμίλ. Όλοι οι γνωστοί και οι ευχέτες του Σουάμι Σατυανάντα εξέφρασαν τα βαθιά τους συναισθήματα κι ευχήθηκαν τα καλύτερα για τη συνέχεια της πορείας του μεγάλου αυτού αγίου.

Γράφτηκαν επίσης ωραία κείμενα-συνεισφορές προς τους γονείς ενός τόσο αφοσιωμένου σαννυάσιν. Ένα μικρό άρθρο, «Η πραγματική προσφορά», γραμμένο από τον Σουάμι Σιβανάντα Κρισνανάντα, έναν γκούρου μπεχάν του Σουάμι Σάτυαμ, δημοσιεύτηκε στο *Γιόγκα Βεδάντα*:

> Οι φρέσκοι, ευωδιαστοί ανθοί, ανέγγιχτοι από τις αχτίδες του πρωινού ήλιου, με γυαλιστερές δροσοσταλίδες έτοιμες να κυλήσουν από τα λεπτεπίλεπτα πέταλα, είναι πραγματικά αυτό που αξίζει να προσφερθεί στον Θεό. Ο κηπουρός που τους κόβει πριν από την αυγή και τους προσφέρει στη θεότητά του επιτελεί πράγματι αξιόλογη προσφορά.
>
> Έτσι και μερικοί σοφοί κηπουροί-γονείς παίρνουν το πολυαγαπημένο τους παιδί στο ξεκίνημα της ζωής του, ακόμα ανέγγιχτο από τις απολαύσεις του κόσμου και διαποτισμένο με υπέροχο φως, δύναμη και σοφία, κι από τον κήπο της ασφάλειας του σπιτικού τους το προσφέρουν στα λουλουδένια πόδια του θεϊκού τους γκούρου. Αυτή είναι πραγματική παράδοση, είναι πραγματική θυσία. Σ' αυτήν έγκειται το κλειδί της επιτυχίας. Όταν τα ίδια χέρια που πότισαν κι έθρεψαν τον μικρό σπόρο προσφέρουν το νεαρό και δυνατό δεντράκι στον γκούρου, αυτή είναι πραγματική προσφορά. Ευλογημένοι οι γονείς που κάνουν τέτοια προσφορά, διπλά ευλογημένο το σπλάχνο που προσφέρθηκε και τριπλά ευλογημένος ο γκούρου που λαμβάνει την προσφορά.

Οι γονείς του Νταρμέντρα ήξεραν ότι είχε γίνει σαννυάσιν κι ότι ζούσε στο άσραμ του Σουάμι Σιβανάντα. Είχαν γράψει και δύο γράμματα στο άσραμ, στα οποία ο Σουάμι Σιβανάντα απάντησε προσωπικά. Ο πατέρας του Νταρμέντρα, ο Κρισνατσάντρα Νάιαλ, ήταν γαιοκτήμονας κσατρίγια από τη λοφώδη περιοχή του Κουμαόν. Οι Κουμαόνι είναι περήφανοι και ισχυρογνώμονες. Ο πατέρας του Νταρμέντρα είχε κι αυτός κληρονομήσει αυτές τις τάσεις, που προσέδωσαν σκληρότητα και ισχυρογνωμοσύνη στον χαρακτήρα του. Όντας αστυνομικός, είχε επιφυλάξεις για τους σάντου και τους σαννυάσιν. Εκτός αυτού υπήρχαν παλαιές παραδόσεις και προκαταλήψεις που επηρέαζαν τον ντόπιο πληθυσμό. Γι' αυτό τον λόγο ορισμένα μορφωμένα αγόρια και κορίτσια εξεγείρονταν και μερικές φορές έκαναν απερίσκεπτες, παρορμητικές ενέργειες. Σε τέτοιες περιστάσεις οι γονείς επέλεγαν να απορρίψουν και να αποκηρύξουν τα παιδιά τους παρά να χάσουν την τιμή και την υπόληψή τους. Παρότι καλλιεργημένος και μορφωμένος ο Κρισνατσάντρα δεν αποτελούσε εξαίρεση στον κανόνα. Παρόλο που ήταν Αρυασαμάτζι και σατβικό, ευγενές άτομο, έμεινε σε όλη τη ζωή του αμέτοχος και απόμακρος από τα παιδιά του.

Ο δεύτερος γιος του, ο Μπουπέντρα Νάιαλ, ηγήθηκε των επαναστατών κατά τη διάρκεια του αγώνα για την ανεξαρτησία. Στο τέλος τον πυροβόλησαν και τον σκότωσαν αστυνομικοί στην Καλκούτα το 1947. Ο τρίτος γιος του παντρεύτηκε μια μουσουλμάνα και ανέλαβε όλη την πατρογονική γη και περιουσία. Όλοι είχαν έρθει με το δικό τους φορτίο από σαμσκάρα. Ανεξάρτητα από τη στάση του προς τα παιδιά του, ο Κρισνατσάντρα Νάιαλ αξίζει τον σεβασμό μας. Πολλές γενιές θα του χρωστούν πολλά για το ανεκτίμητο δώρο που άφησε με τη μορφή του μεγαλύτερου γιου του.

Η ηγουμένη της γυναικείας μονής στο Ναϊνιτάλ, που αγαπούσε πολύ τον Νταρμέντρα, τον επισκέφτηκε δύο φορές στο άσραμ του Ρισικές. Οι δύο παιδικοί φίλοι του Σουάμι Σάτυαμ, ο Ασουίνι Κουμάρ Παντ και ο Κ.Σ. Τζόσι, έστειλαν επίσης τη συμβολή τους στον επετειακό τόμο. Οι δυο τους είχαν έρθει στην Καλκούτα το 1950, όταν εκείνος συνόδευε τον Σουάμι Σιβανάντα στην περιοδεία του ανά την Ινδία.

Ο Γκάνσυαμ Σάστρι έστειλε τις θερμότερες ευχές του από την Αλμόρα. Το γράμμα του είχε συνταχθεί στα γκαρβάλι και ο Σουάμι Σιβανάντα το δημοσίευσε ως είχε. Εδώ παρατίθεται η μετάφραση της επιστολής, όπως την έκανε ένας ηλικιωμένος γνωστός του Σουάμι Σάτυαμ:

Είναι μεγάλη χαρά το ότι γιορτάζουμε σήμερα τα γενέθλια ενός αποστασιοποιημένου νέου σαννυάσιν. Οι ίδιοι οι σαννυάσιν δεν χρειάζονται τέτοιες γιορτές, όμως αυτές δίνουν μεγάλη χαρά και έμπνευση στους ανθρώπους που γιορτάζουν και προσεύχονται για κείνους.

Αυτός ο νεαρός ασκητής από το Κουρμάντσαλ γεννήθηκε σ' ένα μικρό χωριό στην περιοχή της Αλμόρα, 31 χρόνια πριν, στις 25 Δεκεμβρίου του 1923. Ο πατέρας του ήταν πολύ μορφωμένος κι ευκατάστατος και ζούσαν με πολλές ανέσεις και πολυτέλειες. Δεν τους έλειπε τίποτα. Και τίποτα δεν αμέλησαν ως προς την ανατροφή του. Η οικογένεια ήταν στραμμένη προς τη θρησκεία κι εκείνος έλαβε την ίδια εκπαίδευση – ακούγοντας ιστορίες αρχαίων μπάκτα, λατρεύοντας τον Κύριο Σίβα, απαγγέλλοντας την *Γκίτα*. Ο πατέρας του ήταν Αρυασαμάτζι, κι έτσι έμαθε και πώς να κάνει χάβαν και γιάγκια. Τον έστειλαν σ' ένα καλό αγγλόφωνο σχολείο, σε γυναικείο μοναστήρι, όπου αρίστευσε σε όλα τα μαθήματα, εκτός από τα μαθηματικά. Ήταν επίσης πρώτος σε πολλά αθλήματα και παιχνίδια. Έχοντας διακριθεί στο σχολείο επέστρεψε τελικά στη γενέτειρά του.

Πολύ αναστατωμένος από τον εγκόσμιο θόρυβο και τις φλυαρίες, μια μέρα εγκατέλειψε ξαφνικά το σπίτι του αναζητώντας την παντοτινή ειρήνη. Αφού επισκέφτηκε πολλά άσραμ και τόπους προσκύνησης, έφτασε τέλος στο Ρισικές όπου συνάντησε τον παγκοσμίως διάσημο Σουάμι Σιβανάντα. Οι αναγνώστες γνωρίζουν καλά ότι στον σύγχρονο κόσμο, τον διαποτισμένο από τον υλισμό, είναι ο μόνος άγιος που διαδίδει το μήνυμα του ντάρμα και της πνευματικότητας. Ο νεαρός μας από την Αλμόρα προσέπεσε στα πόδια του Σουάμι Σιβανάντα.

Βλέποντας το κρυμμένο δυναμικό του ο Σουάμι Σιβανάντα

τον δέχτηκε στο ποίμνιό του. Τον μύησε στη σαννυάσα δίνοντάς του το όνομα Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι. Ο Σουάμι Σατυανάντα γνωρίζει άπταιστα τα αγγλικά, τα χίντι και τα σανσκριτικά. Από νεαρή ηλικία έγραφε όμορφα ποιήματα και δοκίμια. Εργαζόμενος στο τμήμα χίντι του άσραμ επιμελείται το μηνιαίο περιοδικό που γράφεται στα χίντι, το *Γιόγκα Βεδάντα*, και μεταφράζει πολλά βιβλία του Σουάμι Σιβανάντα στα χίντι. Ο ίδιος, επίσης, συνέγραψε πολλά βιβλία, ανάμεσα στα οποία το *Τσαϊτάνυα Τζυότι* και το *Σιβανάντα Ντιγκβιντάια*, πολύ γνωστά στο αναγνωστικό κοινό.

Εκτός από την εργασία του στο τυπογραφείο ως επιμελητής και γενικός διαχειριστής, είναι επίσης πολύ πεπειραμένος στο μπάτζαν, στο κίρταν και στον διαλογισμό. Έχει ιδιαίτερο ταλέντο στην παρασκευή και τη χορήγηση φαρμάκων. Αν και εξαιρετικά προικισμένος, δεν έχει ίχνος έπαρσης. Αντιμετωπίζει τους πάντες με θέρμη και τρυφερότητα. Τα λόγια του έχουν δύναμη αλλά και γλυκύτητα. Η ζωή του είναι αφιερωμένη στην εξύψωση της ανθρωπότητας. Εντέλει, δεν μπορώ παρά να προσεύχομαι για την καλή υγεία και τη μακροημέρευσή του.

Τα συγχαρητήρια και οι ευχές κατέφθαναν στον Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι από παντού. Έτσι άρχισε και κορυφώθηκε ένα μεγαλειώδες γεγονός, όπως το επιθύμησε και το οραματίστηκε ο Σουάμι Σιβανάντα. Η αφήγηση της γενναιόδωρης χάρης του γκούρου και της ανιδιοτελούς παράδοσης του μαθητή ταξίδεψαν σε όλα τα μήκη και πλάτη. Το όνομα και η φήμη του Σουάμι Σιβανάντα είχαν διαδοθεί σε όλη τη χώρα και σε όλο τον κόσμο. Πολλά παραρτήματα του Divine Life Society είχαν ήδη ιδρυθεί σε διάφορα μέρη. Τώρα η δράση τους συγκέντρωνε μεγαλύτερο ζήλο και ορμή.

Η ακτινοβόλα χαρά και το φως από το μεγάλο γεγονός του Ανάντα Κουτίρ εξακολουθεί να διαχέεται ακόμα και σήμερα. Αυτό το φως είναι η μεγαλόψυχη χάρη του Γκούρουντεβ Σουάμι Σιβανάντα, η γεννήτρια δύναμης και ενέργειας, που σχολα-

στικά σχεδίασε τη γιορτή των γενεθλίων του αγαπημένου του μαθητή Σουάμι Σατυανάντα, συμμετέχοντας ο ίδιος με μεγάλη χαρά και ενθουσιασμό. Είναι φανερό ότι η χάρις και οι ευλογίες του ακολουθούσαν ανέκαθεν τον Σουάμι Σατυανάντα.

Το λαμπερό αστέρι του Ανάντα Κουτίρ

Έχοντας λάβεις τις ευχές όλων και τις ευλογίες του γκούρου του, ο Σουάμι Σάτυαμ έλαμπε σαν την πανσέληνο του Ανάντα Κουτίρ. Η καθημερινή του ρουτίνα ήταν εργασία όλη τη μέρα, μετάφραση, μελέτη και σάντανα στη διάρκεια της νύχτας. Το σώμα του, μολονότι αδύναμο, έλαμπε με μια εσωτερική λάμψη που κατέπλησσε τους πάντες. Όταν μιλούσε, όλοι κρέμονταν από την κάθε λέξη που έβγαινε από το στόμα του. Κατά τις παγωμένες νύχτες του Δεκεμβρίου-Ιανουαρίου, στην καρδιά του χειμώνα των Ιμαλαΐων, είτε ήταν μεσάνυχτα είτε δύο η ώρα το πρωί, ανάμεσα στους εκκωφαντικούς ήχους των εκτυπωτικών μηχανών άκουγε κανείς ξαφνικά τις νότες της ταμπούρα από το αντικριστό με το τυπογραφείο δωμάτιο (το δωμάτιο του Σουάμι Σάτυαμ). Αν κάποιος τύχαινε να κρυφοκοιτάξει στο δωμάτιό του από απλή περιέργεια, θα έβλεπε στοίβες από βιβλία παντού. Πάνω στο γραφείο υπήρχαν αμέτρητα γράμματα, χαρτιά, φωτογραφίες κι αποκόμματα του τυπογραφείου κάτω από πολυάριθμα πρες παπιέ. Και στο μέσον όλων αυτών υπήρχε ένα ανοιγμένο βιβλίο. Ακόμη και μέσα σε τόση δουλειά, σε μια τόσο απόκοσμη ώρα, η βαθιά μελέτη των Ουπανισάδων συνεχιζόταν με αμείωτο ρυθμό.

Είναι ένα γεγονός που προκαλεί μεγάλη έκπληξη και θαυμασμό, ότι, μόλο που γεννήθηκε και μεγάλωσε μέσα στην πολυτέλεια, ο Σουάμι Σατυανάντα ζούσε μια ζωή τέτοιας απάρνησης, σκληραγωγίας και δυναμικής δραστηριότητας. Ακόμη και εν μέσω αυτής της αδιάκοπης δραστηριότητας διατηρούσε το ενδιαφέρον του για τις Ουπανισάδες και συνέχιζε τη σάντανά του της σοβαρής μελέτης. Η ζωή του είναι πραγματικά μια επιτομή σάντανα. Αληθινά πραγμάτωσε τη λαμπρότητα και το μεγαλείο της *καρμανίστα βαϊράγκυα*, δυναμικής αποστασιοποίησης, την

οποία δοξάζει το γκέρου ένδυμα. Έζησε αληθινά, σε πλήρη εναρμόνιση με τα λαμπρά ιδανικά του. Η ζωή του είναι πράγματι μια αρμονική σύνθεση από κάρμα, γκυάνα και μπάκτι.

Το ταλέντο έχει δύο φτερά που του επιτρέπουν να πετάξει πλήρως, την προσπάθεια και την επιμονή. Και τα δύο αυτά φτερά του Σουάμι Σατυανάντα ήταν ισχυρά και ικανά. Ήταν διαρκώς απορροφημένος στην υπηρεσία και στην πρακτική της γιόγκα ή σε συζητήσεις πάνω σε πνευματικά θέματα. Μνημόνευε συχνά με ευχέρεια αποσπάσματα από την *Γκίτα*, τις Ουπανισάδες, τις Μ*πράχμα Σούτρα* και τα σλόκα του Σανκαρατσάρυα.

Για τον Σουάμι Σιβανάντα ήταν πιο αγαπητός κι από τη ζωή την ίδια. Υπάκουε στις οδηγίες και στις διδασκαλίες του γκούρου του κατά γράμμα. Αυτός είναι ο λόγος που σήμερα είναι πόλος έλξης για όλους. Μόνο η χάρη του γκούρου είναι η στήριξη και η δύναμη του μαθητή.

Ο γκούρου είναι ο κεραμοποιός κι ο μαθητής το αγγείο,
επιμελώς απομακρύνει κάθε ατέλεια.
Το ένα χέρι επιφέρει ανελέητα χαστούκια απέξω
ενόσω το άλλο σταθερά υποστηρίζει από μέσα.

Τέτοιοι είναι οι μυστηριώδεις τρόποι του γκούρου. Μέσω της χάρης ο μαθητής τελικά γίνεται κατάλληλο δοχείο για να υποδεχτεί το θεϊκό νέκταρ.

Όποτε ο Σουάμι Σάτυαμ πήγαινε σε κατασκηνώσεις και σε σιβίρ, εργαζόταν ακούραστα, χωρίς παύση. Στις κατασκηνώσεις για τα μάτια, ασχολούνταν με επεμβάσεις και δεν γνώριζε μέρα και νύχτα. «Αυτό χρειάζεται να γίνει, εκείνο χρειάζεται να γίνει», επαναλάμβανε διαρκώς και δεν σταματούσε. Όταν επέστρεφε στο Ρισικές ο Σουάμι Σιβανάντα στενοχωριόταν πολύ βλέποντας την εύθραυστη υγεία του. Του έλεγε να ξεκουραστεί και του παρείχε ειδική διατροφή με γάλα και φρούτα. «Μείνε στο δωμάτιό σου, μη μιλάς σε κανέναν, πρέπει να ξεκουραστείς πλήρως», ήταν η αυστηρή οδηγία του. Αργότερα του έλεγε: «Γι' αυτό δεν σε στέλνω σε εξωτερικά προγράμματα. Είσαι τόσο απρόσεκτος με την υγεία σου».

Τον Ιανουάριο του 1956 ο Σουάμι Σατυανάντα προσεκλήθη να δώσει προγράμματα στο Μάχα Γκουτζαράτ και στο Σαουράστρα. Τα προγράμματα θα γίνονταν σε δεκαέξι πόλεις, από τη δεύτερη εβδομάδα του Ιανουαρίου μέχρι τη δεύτερη εβδομάδα του Μαρτίου. Τον συνόδευαν στην περιοδεία οι Σουάμι Μπουμανάντα, Σουάμι Σαντανάντα και Σρι Μανουβάρυα. Τα προγράμματα είχαν επιτυχία στο κοινό. Απολογισμοί των προγραμμάτων και μεταγραφές των διαλέξεων έρεαν στο Σιβανάντα Άσραμ, όπου τυπώνονταν στα επόμενα τεύχη του *Γιόγκα Βεδάντα* με τίτλο «Μάνας Μουκταβάλι».

Κατά καιρούς έχουν εμφανιστεί στη γη μεγάλοι αβατάρ, όπως ο Κύριος Βούδας. Είτε ονομάζονται αβατάρ ή αγγελιαφόροι του Θεού, είναι στην πραγματικότητα η έκφραση της ενέργειας και της χάρης του Θεού και φέρνουν, μέσω των πνευματικών ρευμάτων και σκέψεών τους, καινούργια ελπίδα στο πλήθος των ανθρώπων που υποφέρουν σε κάθε γωνιά της γης. Ο Σουάμι Σιβανάντα είναι ένας μεγάλος αβατάρ αυτής της εποχής, μια ενσάρκωση της ευσπλαχνίας και της συμπόνιας του Θεού. Κι ο ένας από τους νεαρούς ασκητές μαθητές του έχει αποφασίσει να ολοκληρώσει πλήρως την αποστολή του. Είναι απόφασή του να κάνει όλους εκείνους τους ανθρώπους, που έχουν ξεχάσει την πραγματική φύση τους και περιπλανιούνται στις απολαύσεις αυτού του κόσμου, να συνειδητοποιήσουν την πραγματική τους φύση. Βλέποντας αυτόν τον νεαρό ταπάσβι σαννυάσιν, δεν μπορεί κανείς παρά να συμπεράνει ότι ο Δημιουργός τον απέστειλε στον κόσμο για την εκπλήρωση ενός μεγάλου σχεδίου.

Με τη χάρη του Θεού και τις ευλογίες του γκούρου του έχει λάβει το δώρο της λαμπρής ομιλίας από τη Μητέρα Σαρασουάτι, την αργυρή ηρεμία από τη σελήνη και την εκθαμβωτική ακτινοβολία από τον ήλιο. Έγινε ένας αποτελεσματικός δίαυλος του γκούρου και διέδωσε το πνευματικό μήνυμά του σε κάθε γωνιά του Γκουτζαράτ. Όταν ο Σουάμι Σάτυαμ διέδωσε γενναιόδωρα τις λυτρωτικές διδασκαλίες του Σουάμι Σιβανάντα στις μεγάλες πόλεις και στα μικρά χωριά του Γκουτζαράτ, μετά από δύο μήνες επέστρεψε στα πόδια του αγαπημένου του Γκούρουντεβ.

Αγκαλιάζοντας τον αγαπημένο του μαθητή με τη θερμή χάρη του, ο Γκούρουντεβ τον έλουσε με τις πιο εκλεκτές ευλογίες του. Και ο γκούρου και ο μαθητής είναι πραγματικά ευλογημένοι!

Αναχώρηση από το άσραμ του γκούρου

Μια μέρα ο Σουάμι Σιβανάντα κάλεσε τον Σουάμι Σατυανάντα και του είπε: «Σάτυαμ, έχεις εργαστεί μέρα και νύχτα για την Divine Life Society στο Ρισικές. Αν μείνεις εδώ περισσότερο, θα γίνεις μπονσάι. Θα πρέπει να φύγεις από αυτό το μέρος τώρα, αποδεικνύεται πολύ μικρό για σένα». Έδωσε στον Σουάμι Σάτυαμ εκατόν οκτώ ρουπίες και του είπε: «Συνέχισε να προσθέτεις μηδενικά στα δεξιά αυτού του αριθμού. Αυτό μόνο χρειάζεται να κάνεις».

«Είμαι έτοιμος», απάντησε ο Σουάμι Σατυανάντα αποφασιστικά.

Εκείνη την ίδια μέρα ο Σουάμι Σατυανάντα είχε συμπληρώσει δώδεκα χρόνια ζωής στο άσραμ. Ο Σουάμι Σιβανάντα τον πήγε στο δικό του δωμάτιο της σάντανα και σε δέκα λεπτά του μετέδωσε την εμπειρία της κρίγια γιόγκα. Και ο γκούρου και ο μαθητής ήταν άξιοι και ικανοί. Ήταν σαν τον Νάρα και τον Νεράγιανα, άνθρωπος και Θεός. Ευλογημένο είναι το μεγαλείο του γκούρου και το δώρο της δεκτικότητας του μαθητή.

Ο Σουάμι Σάτυαμ υποκλίθηκε στον Γκούρουντεβ και βγήκε από το δωμάτιο. Έβαλε σε μια τσάντα δυο ντότι, κι έφυγε από το άσραμ αμέσως. Έφτασε στο Δελχί όπου έλαβε βοήθεια από τη Σιβανάντα Σιβάντζαλι (Μουκταράνι Μπατνάγκαρ) και τον Χάνουμαν Πρασάντ Μαθούρ. Σύντομα άρχισαν να οργανώνονται προγράμματα στην πόλη για κείνον.

Στο άσραμ, όταν οι γκούρου μπάι του έμαθαν την ξαφνική αναχώρησή του, αισθάνθηκαν έντονα την απουσία του. Αλλά καθώς ήταν σαννυάσιν κράτησαν την αυτοκυριαρχία τους και συνέχισαν τα καθήκοντά τους χωρίς να υποκύψουν σε συναισθηματισμούς.

Αργότερα ο Σουάμι Σιβανάντα έκανε τα ακόλουθα σχόλια στους διαμένοντες του άσραμ:

Έχει κανείς καταφέρει να εμποδίσει τον ποταμό να ρέει ή τον ήλιο και τη σελήνη να ανατέλλουν, πώς μπορούσα να σταματήσω κι εγώ τον Σάτυαμ; Έχει πολλά να επιτύχει. Είναι ο πραγματικός μου διάδοχος. Οι περισσότεροι μαθητές δεν είναι καθόλου αφοσιωμένοι στον γκούρου τους, κι από τους λίγους που απομένουν οι περισσότεροι έχουν τυφλή αφοσίωση. Μετά την αναχώρηση του γκούρου τους, η βάρκα τους αναποδογυρίζει. Αλλά ο Σάτυαμ είναι αυτή η λαμπερή φλόγα που θα συνεχίσει να διαδίδει το όνομα του Σίβα και το φως των διδασκαλιών του σε όλο τον κόσμο. Ο Σουάμι Σάτυαμ είναι πραγματικά σάτυαμ στον λόγο, στη σκέψη και στην πράξη.

Δόξα στον Σίβαμ και τον Σάτυαμ! Υποκλίνομαι βαθιά και εγκάρδια στα ευλογημένα πόδια τους!

Έχοντας βιώσει την παροδικότητα των επίγειων πραγμάτων από την παιδική του ηλικία, έχοντας σπάσει τα δεσμά της απόλαυσης, της επιθυμίας και του εγώ όπως ο Κύριος Βούδας, ο Νταρμέντρα είχε ξεκινήσει την πορεία του προς την αναζήτηση του αιώνιου, του απόλυτου, του ευδαιμονικού, κι αυτή η πορεία τον είχε τελικά οδηγήσει στα ιερά πόδια του Σουάμι Σιβανάντα…

Μετά από δώδεκα χρόνια στην ιερή παρουσία του γκούρου του, αφού εξάγνισε τον εαυτό του στις φωτιές της σκληραγωγίας, ο νεαρός σαννυάσιν, έχοντας τη λάμψη τη γνώσης και της σοφίας που του μετέδωσε ο γκούρου του και εφοδιασμένος με τις ευλογίες του για να κατακτήσει ολόκληρο τον κόσμο, ξεκίνησε την ευγενή αποστολή του εκπληρώνοντας την εντολή του γκούρου του. Διακηρύσσοντας δυνατά «είμαι σαννυάσιν» ξεκίνησε με σκοπό του να εξυψώσει την ανθρωπότητα από τα βάθη της εξαχρείωσης στα ύψη της θεϊκότητας.

Ματιές στον βίο ενός παριβρατζάκα

ॐ

Θεωρώ τον εαυτό μου πολύ ευλογημένο και τυχερό που έχω δει από τόσο κοντά την πηγή και την ουσία που συντηρεί την έμπνευσή μου, τον Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι. Δεν είναι μόνο ο γκούρου μου, είναι στ' αλήθεια ο Θεός μου. Ευδαίμων και ήρεμος, κι όμως ταυτόχρονα δραστήριος και δυναμικός – η ζωή του συνεχίζει να με εμπνέει στον πνευματικό δρόμο.

Το έργο της σύνταξης της βιογραφίας του γκούρου μου και η παρουσίαση της πραγματικής αυτής *Γκούρου Γκίτα* στους μαθητές, στους πιστούς και στον απλό κόσμο είναι –το λιγότερο που μπορεί να ειπωθεί– προκλητικά κοπιαστικό. Εντούτοις, η χάρη και η βοήθεια του Κυρίου Γκανέσα και της Μητέρας Σαρασουάτι είναι μέσα μου και, με τις ευλογίες του γκούρου μου, αυτή η προσπάθειά μου θα φέρει σίγουρα πλούσιους καρπούς.

Με τα λόγια του Σουάμι Ραμανάντα:

Δεν είμαι παρά ένα τόσο δα δείγμα
της Αλήθειας που ενσαρκώνεις…
Δεν είμαι παρά ένα τόσο δα κλάσμα
του Απόλυτου που αδιάκοπα αναζητείς…

ॐ

Ο Σατυαβράτ και η Μπασάντι Σριβάσταβα από το Ρατζναντγκαόν (εν συντομία Νάντγκραμ) είχαν ταξιδέψει στο Ρισικές για να παρακολουθήσουν το Παγκόσμιο Συνέδριο των Θρησκειών, που οργανωνόταν από τις 3 ως τις 5 Απριλίου του 1953. Εντυπωσιάστηκαν πολύ από τον Μπουμανταλέσουαρ Σουάμι Σιβανάντα και την ομάδα των αφοσιωμένων μαθητών του. Τρεις μέρες με σάτσανγκ και συναναστροφές με αγίους άλλαξαν εντελώς την πορεία της ζωής τους. Είδαν στον Σουάμι Σιβανάντα τον τζαγκάτγκουρου, μια πηγή μαγνητισμού και ενέργειας, ενώ ο Σουάμι Σατυανάντα τους θύμισε κάποιον αγαπημένο, χαμένο από καιρό. Αφού πέρασαν τέσσερις μοιραίες μέρες στο Ρισικές επέστρεψαν στη Νάντγκραμ, ένιωθαν όμως ότι η καρδιά και η ψυχή τους είχαν μείνει πίσω στο Ρισικές. Έφεραν πολλά βιβλία και περιοδικά από το άσραμ και τους επόμενους μήνες απορροφήθηκαν στην ανάγνωσή τους. Σύντομα άρχισαν να αλληλογραφούν με τον Σουάμι Σιβανάντα. Ο Σατυαβράτζι του ζήτησε να στείλει έναν σουάμι στο επικείμενο φεστιβάλ του Γκανέσα για να δώσει σάτσανγκ και τάξεις.

Η απάντηση του Σουάμι Σιβανάντα ήρθε γρήγορα: «Στο κρατίδιό σας, το Μάντυα Πραντές, ομιλούνται τα χίντι. Στο άσραμ μας, τώρα, υπάρχει μόνο ένας σουάμι που μιλάει τα χίντι, ο Σουάμι Σατυανάντα. Θα τον στείλω το συντομότερο

δυνατόν». Διαβάζοντας το γράμμα αισθάνθηκαν σαν να είχε εκπληρωθεί η μεγαλύτερη ευχή τους.

Όμως οι εορτασμοί για τα γενέθλια του Σουάμι Σιβανάντα διήρκεσαν μια βδομάδα μετά τις 8 Σεπτεμβρίου και ο Σουάμι Σατυανάντα δεν μπόρεσε να έρθει στο φεστιβάλ του Γκανέσα στη Νάντγκραμ. Αργότερα οργανώθηκε ένα άλλο πρόγραμμα για το οποίο έγιναν όλες οι απαραίτητες ενέργειες, αλλά και πάλι δεν μπόρεσε να έρθει.

Τον Απρίλιο του 1956, ο Σουάμι Σατυανάντα ήταν στο Δελχί. Ο Γκούρουντεβ Σουάμι Σιβανάντα είπε στην Μάτα Κρισνανάντα: «Γράψε ένα γράμμα στον Σατυαβράτ και ενημέρωσέ τον ότι ο Σουάμι Σατυανάντα είναι τώρα σε παριβρατζάκα και μένει προς το παρόν στο Δελχί. Ο Σατυαβράτ μπορεί να του γράψει και να τον προσκαλέσει στην πόλη του. Πρόσθεσε επίσης και την διεύθυνση στου Σατυανάντα στο Δελχί».

Μόλις έλαβε το γράμμα της Μάτα Κρισνανάντα, ο Σατυαβράτζι έγραψε αμέσως στον Σουάμι Σατυανάντα και τον προσκάλεσε στη Νάντγκραμ.

Ο Σουάμι Σατυανάντα απάντησε από το Δελχί:

Ό,τι έμαθε και ό,τι κατανόησε ο Σάτυαμ με τη χάρη του Γκούρουντεβ, τον καθοδηγεί στο μονοπάτι που διάλεξε. Μόλις γεννήθηκε η επίγνωση του εαυτού, το πρώτο πράγμα που έκανε ο Σάτυαμ στη ζωή του ήταν να σμιλέψει μια ανεξάρτητη προσωπικότητα. Η ζωή του Βούδα τον ενέπνευσε να λάβει τη σαννυάσα κι έχει τώρα συνειδητοποιήσει ότι πρέπει να διαβεί μόνος του το μονοπάτι που διάλεξε για τον εαυτό του.

Για δώδεκα χρόνια ήμουν στο Σιβανάντα Άσραμ. Κι εκεί, επίσης, είχα την ανεξάρτητη φύση και τον χαρακτήρα ενός σαννυάσιν. Τώρα είμαι έξω από το άσραμ αλλά συνεχίζω να έχω τον δικό μου τρόπο και προσωπικότητα. Δεν θέλω συναντήσεις και κοινωνικές σχέσεις με ανθρώπους με πρόσχημα τη διάδοση των διδασκαλιών του Γκούρουντεβ. Κι όμως, αυτό ακριβώς συμβαίνει.

Οι σκέψεις, τα λόγια και οι πράξεις μου μεταφέρουν τα υψηλά μηνύματα του Σουάμι Σιβανάντα, αλλά όπου και να πάω θα πάω ως μοναχικός σαννυάσιν, όχι σαν αντιπρόσωπος κάποιου ιδρύματος.

Τυπικά είμαι ο Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι του Ρισικές, αλλά στην πραγματικότητα δεν είμαι παρά ένας ασήμαντος μαθητής του Σουάμι Σιβανάντα. Από τη θέση μου θα τραγουδώ τα τραγούδια του Γκούρουντεβ και θα εκφράσω τις διδασκαλίες του με πρακτικό και οικουμενικό τρόπο. Το ανεκτίμητο δώρο που προσέφερε ο Γκούρουντεβ για να κατευνάσει την οδύνη των πολλών θα είναι η έμπνευση και η μέθοδος που θα εφαρμόσω. Οι πόρτες κάθε ιδρύματος θα είναι πάντα ανοικτές για μένα. Δεν γνωρίζω σε ποιο χωριό, σε ποια κωμόπολη ή σε ποια πόλη θα ταξιδέψω στη συνέχεια. Το μόνο που γνωρίζω είναι ότι πρέπει να ταξιδέψω. Όπου οδηγηθώ θα πάω. Δεν έχω σχεδιάσει ούτε σκεφτεί το θέμα αυτό, ούτε πρόκειται να το κάνω στο μέλλον.

Ξεκίνησα με τις ευλογίες του σεβάσμιου Γκούρουντεβ. Πού θα πάω, πότε θα πάω, δεν γνωρίζω. Δεν έχω σταθερά προγράμματα. Διαμορφώνονται όπου και όταν είναι βολικό. Λαμβάνω πολλή βοήθεια και υποστήριξη από τον Χάνουμαν Πρασάντ Μαθούρ και τη Μουκταράνι (Σιβάντζαλι).

Η πόλη σας ονομάζεται Νάντγκραμ. Αισθάνομαι μεγάλη οικειότητα και έλξη, βαθιά στην καρδιά μου, για τη Νάντγκραμ. Τώρα που με προσκαλέσατε εκεί θα έρθω οπωσδήποτε. Έχω μια υπόνοια ότι το έργο μου και η αποστολή μου θα ξεκινήσουν από κει. Η Νάντγκραμ θα γίνει πραγματικά η Σάρναθ μου. Είμαι ο Σάτυαμ και είσαι ο Σατυαβράτ. Είσαι η προσωποποίηση της απόφασής μου, του *βρατ* μου.

Είμαι ένας μοναχικός ταξιδιώτης. Οι παριβρατζάκα περιπλανιούνται μόνοι. Αν ένας παριβρατζάκα ενταχθεί σε ομάδα, δεν υπηρετείται ο σκοπός της περιπλάνησής του. Η ζωή ενός παριβρατζάκα έχει διττό σκοπό: να ενισχύσει την προσωπική του σάντανα και να διαδώσει τη σοφία και τη γνώση που αποκτήθηκε από τη σάντανα. Αυτοί οι στόχοι

μπορούν να εκπληρωθούν αν μένει μόνος του. Όταν ταξιδεύει με μια ομάδα σαννυάσιν εκπληρώνει μόνο τον δεύτερο στόχο και γίνεται εντέλει ιεροκήρυκας αντί για παριβρατζάκα και η προσωπικότητά του δεν έχει τη δύναμη και την αντοχή που μπορούν να προέλθουν μόνον από τη σάντανα. Ο Σάτυαμ ανήκει στην πρώτη κατηγορία των παριβρατζάκα.

Σύντομα έφτασε ένα άλλο γράμμα από τον Σουάμι Σάτυαμ:

Έλαβα το γράμμα σας, όπως και τη χρηματική επιταγή. Χρειάστηκε να αποδεχτώ το αίτημα των ντόπιων εδώ και να δώσω μια ομιλία στην εκδήλωση Τζαγυάντι του Βούδα. Κι επίσης το πρόγραμμά τους έχει δημοσιευτεί. Έτσι θα μπορέσω να έρθω μόνο μετά τις 23 Μαΐου.

Το Τζαγυάντι του Βούδα, η γενέθλια ημέρα που φωτίστηκε ο Βούδας, γιορτάζεται με μεγάλη χαρά και κέφι παντού. Όμως μπαίνει κανείς στον κόπο να θυμηθεί τη Γιασοντάρα, τη σύζυγο του Βούδα; Οι άνθρωποι δείχνουν να λησμονούν ότι χωρίς τη Γιασοντάρα ο Βούδας θα έμενε ατελής. Η θυσία της Γιασοντάρα ήταν πολύ μεγαλύτερη από του Βούδα. Η σάντανα του Βούδα είχε έναν στόχο προσανατολισμένο στο εγώ, ενώ η δική της ήταν εντελώς ανιδιοτελής. Εκείνος βάδισε μέχρι να φτάσει στη νιρβάνα, κι εκεί σταμάτησε. Αλλά εκείνη ακολούθησε ένα μονοπάτι δίχως τέλος και συνέχισε να βαδίζει και να βαδίζει.

Στη ζωή και στα έργα του Βούδα εντοπίζουμε αμφιβολίες, αβεβαιότητες και μια κάποια έλλειψη πληρότητας. Από την άλλη, η σκληραγωγία της Γιασοντάρα ήταν μια γήινη αντανάκλαση της ωριμότητας και της σοβαρότητας της αιώνιας Φύσης. Ο Βούδας εγκατέλειψε το σπίτι του. Εκείνη έμεινε εκεί. Εκείνος βρήκε τη νιρβάνα μέσω της απάρνησης. Εκείνη δεν απαρνήθηκε τίποτα, ούτε αναζήτησε τη νιρβάνα. Η δική της ήταν η υψηλότερη σάντανα και ταπάσυα που μπορεί να επιδιώξει μια γυναίκα, επειδή αντιπροσωπεύει την αιώνια εσωτερική ικανοποίηση. Ο άντρας είναι από τη

φύση του ένας ανικανοποίητος κυκεώνας από διασκορπισμένες σκέψεις. Η ζωή του Βούδα δεν αποτελούσε εξαίρεση, ενώ η Γιασοντάρα παρέμεινε αίνιγμα, μια πρόκληση για όσους πιστεύουν ότι η απάρνηση και η απόλαυση είναι εκ διαμέτρου αντίθετες και ότι διαρκώς αντιμάχονται η μια την άλλη. Διαφορετικά θα παρέμενε εμπλεγμένη στον ιστό της ζωής και θα είχε ξεχάσει τον πραγματικό εαυτό της μέσα στις απολαύσεις και τις χαρές του Καπιλαβάστου. Θα μπορούσε ο Βούδας να το κάνει αυτό;

Σε τελική ανάλυση βλέπει κανείς ότι η Γιασοντάρα βρήκε την αιώνια ουσία του Βούδα στον εαυτό της, ενώ ο Σιντάρτα παρέμεινε απλώς Γκαουτάμα και δεν μπόρεσε ν' ακολουθήσει το μονοπάτι της αιώνιας σάντανα. Συνέχισε την αναζήτηση χωρίς να το βρίσκει.

Τα γενέθλια του Μαχάτμα Βούδα εορτάζονται σε όλο τον κόσμο. Χιλιάδες χρόνια έχουν περάσει, όμως τα μηνύματα που έφεραν στην ανθρωπότητα τέτοιες μεγάλες ψυχές επιβιώνουν. Είναι καθήκον των σάντου και των σαννυάσιν να επαναλαμβάνουν τα μηνύματα ξανά και ξανά, ώστε η ανθρωπότητα να θυμάται αυτές τις αιώνιες αλήθειες και να αντλεί έμπνευση από τους βίους τέτοιων μεγάλων αγίων.

Τώρα πια πρέπει να γνωρίζετε καλά τις βαθύτερές μου σκέψεις και τα συναισθήματα. Θα έρθω στη Ρατζναντγκαόν μόλις τελειώσει το πρόγραμμα. Παρακαλώ, μην αναστατώνεστε για τη διαμονή και τα προγράμματά μου. Ας είναι απλά και ταπεινά. Χάρι Ομ.

Η καρδιά μας ξεχείλιζε από συναισθήματα κι ενθουσιασμό καθώς διαβάζαμε τα λόγια αυτού του μεγάλου αγίου. Οι σκέψεις μου πήγαν πίσω στις αξέχαστες εκείνες μέρες του Απριλίου του 1953, τότε που πήγαμε στο Ρισικές. Είχαμε φέρει πολλά βιβλία και περιοδικά από εκεί. Ενώ τα μελετούσα, το βλέμμα μου έπεσε σ' ένα άρθρο που είχε γράψει ο Σουάμι Σάτυαμ στις 8 Σεπτεμβρίου του 1950. Διάβασα και ξαναδιάβασα αυτό το άρθρο πολλές φορές. Ήταν λες κι ο ελκυστικός σαννυάσιν χαμογελούσε κι έλεγε: «Η έμπνευση του Γκούρουντεβ αναδεύεται μέσα

μου. Θα θεωρήσω τον εαυτό μου απελευθερωμένο από το χρέος του μόνον όταν θα έχω γεμίσει τις καρδιές εκατομμυρίων με τις διδασκαλίες του κι όταν, αλειμμένος με την ιερότερη σκόνη από τα ανθισμένα πόδια του λωτού, θα ξεκινήσω και θα συνεχίσω να βαδίζω στο μονοπάτι προς τον τελικό προορισμό της απόλυτης αλήθειας και της αλησμόνητης ομορφιάς…».

Ο Σατυαβράτζι ήταν επιστάτης στα Βαμβακοκλωστήρια Νάγκπουρ Βεγγάλης, της Εταιρείας Σαβάλις στη Νάντγκραμ. Ο διευθυντής και εννέα κύρια στελέχη ήταν Βρετανοί. Όλοι αγαπούσαν και θαύμαζαν τη φύση, τη συμπεριφορά και τον τρόπο δουλειάς του Σατυαβράτζι. Η ατμόσφαιρα στους χώρους του κλωστηρίου ήταν πολύ φιλική. Όλοι συνυπήρχαν εν ειρήνη και αρμονία. Στη διάρκεια του 1954-1955 η εταιρεία έπρεπε να φύγει από την Ινδία και άρχισε να ολοκληρώνει τις εργασίες της. Ο Β.Ν. Άργκβαλ από την Καλκούτα αγόρασε από την εταιρεία το κλωστήριο του Ρατζναντγκαόν. Όλοι οι ξένοι επικεφαλής της εταιρείας έφυγαν και προσέλαβαν νέους για να λειτουργήσουν το κλωστήριο. Οι ευθύνες και ο φόρτος εργασίας του Σατυαβράτζι μεγάλωσε πολύ. Η επιρροή του σε όλους τους τομείς της λειτουργίας του κλωστηρίου ήταν εμφανής.

Όταν σχεδιάστηκε η πρόσκληση του Σουάμι Σατυανάντα τον Απρίλιο του 1956 όλοι στο κλωστήριο συνεργάστηκαν με ζήλο και ενθουσιασμό. Έγινε μια συνάντηση, έγινε το πρόγραμμα και άρχισαν οι προετοιμασίες, δημοσιεύτηκαν ανακοινώσεις στην τοπική εφημερίδα, τυπώθηκαν φυλλάδια…

Άφιξη στη Νάντγκραμ

Προσκεκλημένος των «Σάτυα» και «Ντάρμα», στις 7 Ιουνίου, την ώρα που ξεπρόβαλαν οι πρώτες ηλιαχτίδες, ο Σουάμι Σατυανάντα πάτησε το πόδι του στη Νάντγκραμ. Εκατοντάδες άνθρωποι είχαν συγκεντρωθεί στον σιδηροδρομικό σταθμό για να τον προϋπαντήσουν. Αντίκρισαν έναν εντυπωσιακό σαννυάσιν με τη μορφή του Κυρίου Βάμανα, που ακτινοβολούσε τεράστια δύναμη και ενέργεια. Έπεσαν στα πόδια του με σεβασμό και

λατρεία. Όταν τελικά έφτασε στο σπίτι του Σατυαβράτζι, όλα θύμιζαν πανηγύρι.

Μερικοί άνθρωποι, που θεωρούσαν τον εαυτό τους μεγάλο σάντακα και διανοούμενο και που είχαν αρχίσει να εντυπωσιάζονται πολύ από τα γραπτά του Σουάμι Σατυανάντα, τον είχαν φανταστεί σοβαρό και μεγάλη προσωπικότητα κατά κυριολεξία – σοβαρό στην ομιλία και μεγάλο σε βάρος! Όταν είδαν έναν απλό στους τρόπους σαννυάσιν, που τα μέλη του και το βάδισμά του είχαν παιδική λεπτότητα και απλότητα , που η έκφραση του προσώπου του ήταν ένα μείγμα ευθυμίας και σοβαρότητας και που η συνολική αγορίστικη εμφάνισή του θύμιζε τον Κύριο Βάμανα, απογοητεύτηκαν πολύ. Αλλά όταν ο Σουάμι Σατυανάντα άρχισε να τους μιλάει σαν παλιός τους γνώριμος, να ρωτάει για την υγεία τους και τη διάθεσή τους με γλυκύτητα στη φωνή του, οι αμφιβολίες τους άρχισαν να χάνονται.

Στην έρημο αυτής της ζωής πολλοί είναι εκείνοι που κυνηγούν τις οφθαλμαπάτες της απόλαυσης και της ευτυχίας. Γι' αυτές τις παραπλανημένες και αυταπατώμενες ψυχές γίνεται οδηγός ο Σουάμι Σατυανάντα. Οι άνθρωποι αναζητούν κάποια δύναμη, μια δύναμη που δεν θα τους βοηθήσει μόνο στην αναζήτηση της ευτυχίας, αλλά θα ανακουφίσει τον πόνο και τη δυστυχία τους. Ο Σουάμι Σατυανάντα διαθέτει μια τέτοια δύναμη. Δεν είναι λοιπόν περίεργο ότι οι κάτοικοι της Νάντγκραμ εντυπωσιάστηκαν πολύ κι επηρεάστηκαν από την ομιλία του, τους τρόπους του, τα σάτσανγκ και τις διαλέξεις του.

Υπάρχουν πολλά ιδρύματα στη Νάντγκραμ όπου άγιοι και σοφοί έρχονται τακτικά και δίνουν προγράμματα. Ο Σατυαβράτζι είχε επαφές με όλα αυτά, αλλά η αδυναμία του ήταν η λέσχη των παιδιών του Σάνκαρ Μπαβάν (από όπου είχαν ζητήσει από τον Σουάμι Σιβανάντα να στείλει έναν σαννυάσιν για σάτσανγκ στη διάρκεια των εορτασμών του Γκανέσα τον Σεπτέμβριο). Μετά από ειδικό αίτημα των ανθρώπων του Σάνκαρ Μπαβάν αποφασίστηκε ότι τα βραδινά σάτσανγκ του Σουάμιτζι θα γίνονταν εκεί.

Οι άνθρωποι συνέρρεαν στο σπίτι του Σατυαβράτζι ολημερίς. Η μέρα άρχιζε στις πέντε το πρωί με τάξη άσανα και πραναγιάμα

και από τις έξι και μετά υπήρχε συνεχόμενη ροή παιδιών. Τα σχολεία είχαν κλείσει για τις καλοκαιρινές διακοπές, κι έτσι τα παιδιά έτρεχαν ελεύθερα παντού. Από τις δύο μέχρι τις τέσσερις το απόγευμα γινόταν ένα σάτσανγκ για τις κυρίες, και μετά τις έξι μ.μ. όλοι πήγαιναν στο Σάνκαρ Μπαβάν κι επέστρεφαν μετά το τέλος του σάτσανγκ, γύρω στις εννιά το βράδυ. Τα σάτσανγκ του Σουάμι Σατυανάντα σύντομα άρχισαν να δημοσιεύονται στις τοπικές εφημερίδες και τα περιοδικά.

Μετά από επίμονο αίτημα των κατοίκων της πόλης ο Σουάμι Σατυανάντα πήγε να μείνει στο Σάνκαρ Μπαβάν για μία βδομάδα. Το κλωστήριο B.N.C. ήταν λίγο έξω από την πόλη και χρειαζόταν κάποιο όχημα για να φτάσει κανείς εκεί, κι αυτό δυσκόλευε τους περισσότερους κατοίκους της πόλης να συναντήσουν τον Σουάμιτζι. Στο Σάνκαρ Μπαβάν, τα πλήθη άρχιζαν να καταφθάνουν στις πέντε το πρωί κι έμεναν εκεί μέχρι τις δέκα τη νύχτα! Τα παιδιά περνούσαν εκεί όλη τη μέρα τους. Ο Σουάμι Σατυανάντα είχε γίνει ο μεσσίας τους. Για πρώτη φορά στη ζωή τους είχαν την ευκαιρία να έρθουν σε επαφή με έναν άγιο και να απορροφήσουν πολύτιμη σοφία. Τα παιδιά ρωτούσαν αθώα: «Σουάμιτζι, γιατί δεν κάθεσαι σε ασημένιο θρόνο όπως οι άλλοι σουάμι που έρχονται εδώ; Και γιατί δεν τρως χαλβά μπάνταμ; Μια φορά ένας άλλος Σουάμιτζι ήρθε κι έφαγε στην καθισιά του ένα κιλό χαλβά μπάνταμ και μεγάλες ποσότητες από φρούτα και ξηρούς καρπούς! Και δεν μας έδωσε ούτε μπουκιά για πρασάντ. Γιατί δεν ζητάς να σου φτιάξουν λίγο χαλβά μπάνταμ; Δεν τρως σχεδόν τίποτα, κι έτσι όλος ο χαλβάς θα μας έρθει για πρασάντ. Θα 'χει πολλή πλάκα!»

Τα παιδιά επιδείκνυαν διάφορα ταλέντα όλη τη μέρα. Τραγουδούσαν, χόρευαν, έπαιζαν παιχνίδια κι έστηναν σκετς. Έμαθαν επίσης από τον Σουάμιτζι πολλά μπάτζαν. Οι άνθρωποι αναφωνούσαν έκπληκτοι: «Ποια είναι αυτά τα παιδιά; Οι βοσκοπούλες φίλες του Κρίσνα ή ο στρατός των πιθήκων του Σρι Ράμα ή τα φαντάσματα και τα ξωτικά του Κυρίου Σίβα; Και ποιος είσαι εσύ; Είναι πέρα από τη δική μας κατανόηση...» Ο Σουάμι Σατυανάντα ανταπαντούσε γελώντας: «Είμαι ένας απλός σαννυάσιν κι αυτά τα παιδιά είναι οι Ράμα, οι Κρίσνα

και οι Σίβα του μέλλοντος, οι μελλοντικοί ηγέτες του έθνους…»

Όποιος συναντούσε τον Σουάμι Σατυανάντα ή άκουγε τα σάτσανγκ του έστω και μία φορά δεν τον ξεχνούσε ποτέ. Όλοι αναρωτιόνταν: «Πώς μπορούν αυτές οι θαυμαστές αρετές και οι ποιότητες να αναπτυχθούν σε τόσο νεαρή ηλικία; Ενσυναίσθηση, αυτοθυσία, γενναιοδωρία, αλήθεια, αγάπη χωρίς όρους, τρυφερότητα, παιδική αθωότητα, ταπεινοφροσύνη, σοβαρότητα και διορατικότητα – όλες αυτές οι ποιότητες είναι βαθιά ριζωμένες μέσα του. Ο χαρακτήρας του είναι πραγματικά άξιος μίμησης».

Μετά από πρόσκληση του Τζάγκμοχαν Μοτιβάλα, ο Σουάμιτζι πήγε στη Μπούρχανπουρ στις 24 Ιουνίου. Από εκεί συνέχισε στην Ιντόρ. Επέστρεψε στις 30 Ιουνίου, έμεινε στο Ρατζναντγκαόν για δύο ή τρεις μέρες και μετά αναχώρησε για το Μπενάρες, να παρακολουθήσει μια συνάντηση σάντου και αγίων. Πριν να φύγει είπε ότι θα επέστρεφε στις 26 Ιουλίου.

Σε μια συνάντηση που έκαναν οι ντόπιοι θιασώτες και θαυμαστές του Σουάμιτζι αποφασίστηκε ότι θα πήγαιναν όλοι στον σταθμό στις 26 Ιουλίου για να τον προϋπαντήσουν και να τον φέρουν στο Σάνκαρα Μπαβάν. Μετά τα μπάτζαν, τα κίρταν, την πούτζα πρασάντ, το μεσημεριανό και το σάτσανγκ, ο Σατυαβράτζι θα τον έφερνε στο σπίτι.

Ο σταθμάρχης του σιδηροδρομικού σταθμού ήταν μαθητής του Σουάμι Σιβανάντα. Χάρηκε πολύ που θα ερχόταν στη Νάντγκραμ ο Σουάμι Σατυανάντα. Στις 26 Ιουλίου ήταν όλοι στον σταθμό στη μία η ώρα το μεσημέρι. Όταν ο σταθμάρχης είδε το μεγάλο πλήθος των ενηλίκων και των παιδιών να στριμώχνεται για να πάρει εισιτήρια για την αποβάθρα είπε: «Παιδιά, δεν χρειάζεστε εισιτήρια, απλώς φωνάξτε "Σουάμι Σατυανάντα κι τζάια" και μπείτε στον σταθμό!»

Μετά την άφιξη έφεραν τον Σουάμι Σατυανάντα στο Σάνκαρ Μπαβάν. Τα μπάτζαν και τα κίρταν συνεχίζονταν στην κυρίως αίθουσα. Ο Σουάμιτζι ξεκουράστηκε για λίγο, έκανε το λουτρό του και ήρθε στην αίθουσα. Πριν ακόμα καλά καλά καθίσει τα παιδιά ξετρελάθηκαν. Παρουσίασαν το Τάνταβα νρίτυα με την απαγγελία του *Άγκαν Μπαμ*, έβαλαν φανταχτερά ρούχα κι

έδειξαν τα μεγαλύτερα ταλέντα τους στον αγαπημένο τους Σουάμιτζι. Έπειτα συγκεντρώθηκαν τα κορίτσια και παρουσίασαν το μακρύ τραίνο. Ο Σουάμιτζι συμμετείχε κι εκείνος στην παράσταση, σαν να ήθελε να τους πει: «Κρατήστε τη γνώση, τη φιλοσοφία, την πνευματικότητά σας. Αφήστε τη ζωή μου να ρέει υπέροχα, σαν παιδιού. Αφήστε με να πετώ όπως τ' ανέμελα πουλιά. Αφήστε με να μείνω αθώος κι αδαής. Δεν χρειάζομαι τη μάθηση, ούτε τη λογιοσύνη σας. Αφήστε με να τραγουδώ μ' αυτά τα πουλιά, μη με σταματάτε, σας παρακαλώ».

Είμαι ένα πουλί στον απέραντο ουρανό,
είμαι η ατέρμονη ροή από νέκταρ,
είμαι η ήρεμη, αιώνια ευδαιμονία,
είμαι το φωτεινό αστέρι της χαράς.

Παιδιά, λουλούδια και μπαλόνια κατέκλυζαν την αίθουσα μεταδίδοντας γέλιο, χαρά και ευδαιμονία. Μετά το δείπνο στις πέντε το απόγευμα ο Σουάμιτζι απευθύνθηκε πλέον σε όλους και κατόπιν όλοι τον συνόδευσαν στο κλωστήριο.

Ο Σουάμιτζι έμεινε στο σπίτι μας τρεις μέρες. «Θα συνεχίσω να ταξιδεύω», είπε, «και το σπίτι σας θα είναι η έδρα μου. Οι επιστολές θα έρχονται εδώ. Θα πρέπει να απαντάτε στις επιστολές αυτές και να κανονίζετε τα προγράμματά μου όπως απαιτείται. Όπου πηγαίνω θα σας στέλνω τη διεύθυνση επικοινωνίας μου. Αν έχετε να ρωτήσετε κάτι ή να με ενημερώσετε για τα προσεχή προγράμματα, θα μου γράφετε σ' αυτή τη διεύθυνση. Εσείς οι δύο είστε σαν τους δίδυμους τροχούς του άρματός μου. Είστε και οι δυο εξαιρετικά ικανοί και γι' αυτό σας αναθέτω αυτή την ευθύνη». Αφού μας εξήγησε τα πάντα λεπτομερώς, ο Σουάμι Σάτυαμ έφυγε για το Μπενάρες στις 30 Ιουλίου, για να περάσει εκεί τα *τσατούρμα* του, τους τέσσερις μήνες των μουσώνων που παραδοσιακά αφιερώνονται στη σάντανα.

Αισθανθήκαμε τον Σουάμιτζι σαν πολύ δικό μας φίλο και συγγενή, κάποιον από τον οποίο μας χώρισε η μοίρα και τώρα η χάρη του Θεού μας ένωνε και πάλι. Ο Σουάμιτζι είχε δηλώσει ότι ο Σατυαβράτ είναι η ενσάρκωση του βρατ του. Τα δυο αδέλ-

φια που είχαν χαθεί για καιρό έχουν τώρα πράγματι γίνει ένα πνευματικά.

Τον Απρίλιο του 1953, κατά τη διάρκεια του πρώτου ντάρσαν στο Ρισικές, είχα δει τον Σουάμι Σάτυαμ με τη μορφή του Άντιγκουρου Σανκαρατσάρυα και του Σαντ Γκυανέσουαρ. Στις 7 Ιουνίου του 1956, όταν ήρθε στη Νάντγκραμ για πρώτη φορά, στον σταθμό με κοίταξε και είπε: «Μητέρα, εσύ…» κι όταν αποβιβάστηκε από το αυτοκίνητο στην πόρτα μας και πρόσφερα λουλούδια στα πόδια του, γέλασε και είπε: «Κι έτσι, εντέλει, έφτασα στο σπίτι σας». Θυμήθηκα τα λόγια του Σανκαρατσάρυα: «Μητέρα! Είχα υποσχεθεί ότι θα έρθω κοντά σου στις τελευταίες στιγμές σου, και τώρα κρατώ την υπόσχεσή μου». Και σκέφτηκα: «Είναι πραγματικά ο Σανκαρατσάρυα μου!» Περίμενα τον Σανκαρατσάρυα μου τόσον καιρό. Τώρα, τοποθετώντας τον Σουάμι Σατυανάντα στο βάθρο αυτό, αισθάνθηκα πραγματικά ευλογημένη.

Σχεδιάζοντας το ταξίδι στο Γκανγκότρι

Ο Σουάμι Σατυανάντα ήρθε στη Νάντγκραμ πάλι τον Νοέμβριο κι έμεινε τρεις μέρες. Οργανώθηκαν προγράμματα για κείνον στο Σάκτι, στο Αμράβατι, στη Ρέβα και στο Μπιχάρ.

«Τον Μάιο του χρόνου θα πάω στο Γκανγκότρι-Γιαμουνότρι», ανακοίνωσε μια μέρα.

«Θα θέλαμε να σε συνοδεύσουμε», είπε ο Σατυαβράτζι.

«Βεβαίως», απάντησε ο Σουάμιτζι, «αλλά αν θέλετε να κάνετε ένα τέτοιο ταξίδι στις κορυφές των Ιμαλαΐων, θα πρέπει ν' αρχίσετε να περπατάτε τρία ή τέσσερα μίλια καθημερινά. Μόνο τότε θα μπορείτε ν' αναλογιστείτε ένα τέτοιο ταξίδι. Η συνολική απόσταση βάδισης μέχρι το Γκανγκότρι-Γιαμουνότρι είναι περίπου τριακόσια μίλια. Θα βαδίζετε δέκα με δεκαπέντε μίλια την ημέρα σε απότομα, ορεινά μονοπάτια. Παρ' όλα αυτά, όλοι θα έπρεπε να προσπαθήσουν να επισκεφτούν τα Ιμαλάια τουλάχιστον μία φορά στη ζωή τους. Δεν αξίζει να επισκεφτεί κανείς το Κασμίρ, αν δεν έχει επισκεφτεί το Μπάντρι-Κένταρ και το Γκανγκότρι-Γιαμουνότρι. Η Σιβάντζαλι θέλει να έρθει κι εκείνη.

Γράψτε της, ορίστε τις ημερομηνίες και κανονίστε αναλόγως τις αναχωρήσεις σας. Όταν φτάσετε στο Ρισικές, θα πρέπει να πάρετε ντίκσα από τον Γκούρουτζι. Γράψτε στο Σιβανάντα Άσραμ και κάντε τις απαραίτητες ενέργειες. Σε περίπτωση που έχετε αμφιβολίες ή απορίες, ρωτήστε με. Θα συναντηθούμε πάλι στο Δελχί, του χρόνου τον Μάιο».

Ο Σουάμι Σατυανάντα δεν άφηνε ποτέ κανέναν ν' ακουμπήσει τα πόδια του κι αν κάποιος του προσέφερε κάτι δεν το δεχόταν. Αν κάποιος επέμενε ν' αφήσει μια χρηματική προσφορά, αγόραζε κάτι και το μοίραζε στα παιδιά. Ποτέ δεν δέχτηκε οτιδήποτε και ποτέ δεν κράτησε οτιδήποτε. «Οι άνθρωποι μου δίνουν τροφή για την κοιλιά μου και εισιτήρια στα τραίνα για τα ταξίδια μου», έλεγε. «Τι άλλο χρειάζομαι; Όταν ο Σατυαβράτζι είναι γραμματέας μου και η Μπασάντι ταμίας μου, γιατί ν' ανησυχώ για τέτοια θέματα;»

Στο Σάκτι ο Γκάτζαναν Σάρμα είχε οργανώσει ένα τριήμερο πρόγραμμα και στο Άμραβατι ο Βίσνου Μπαγκβάν είχε κανονίσει προγράμματα σε πολλά σχολεία και κολέγια. Μετά από πρόσκληση του Κρίσνα Τσάντρα Σέντρε πήγε στην Τζάμπαλπουρ. Εκεί ταξίδεψε κι επισκέφτηκε πολλά μέρη, μεταξύ των οποίων κι ορισμένα ιστορικά σπήλαια στις όχθες του Ναρμάντα. Από εκεί πήγε στη Ράιπουρ και στις κοντινές αγροτικές περιοχές. Συνέχιζε να λαμβάνει γράμματα και αντίτυπα των ομιλιών του απ' όλα αυτά τα μέρη. Τα γράμματα αφορούσαν συμβουλές για σάντανα και άλλα πνευματικά θέματα.

Τον Μάρτιο πήγε στην Μπάγκαλπουρ. Εκεί έμεινε στο Σιβ Μπαβάν κι έδωσε σάτσανγκ. Από την Μπάγκαλπουρ επισκέφτηκε την Άρα και την Τσάπρα. Τον Μάιο πήγε στο Μονγκύρ. Στο Μονγκύρ του άρεσε περισσότερο απ' όλα η Κάρνα Τσάουρα, ένας αρχαίος λόφος. Εκεί έκανε περίπατο κάθε μέρα και περνούσε κάποιον χρόνο με περισυλλογή και διαλογισμό.

Ο Σουάμιτζι συνέχιζε να στέλνει οδηγίες και κατευθύνσεις σχετικά με το επικείμενο ταξίδι στο Γκανγκότρι. «Θα φτάσω στο Δελχί στις 17 Μαΐου», ανακοίνωσε σ' ένα γράμμα του, «και θα σας συναντήσω στον σιδηροδρομικό σταθμό στις 19. Από το Δελχί θα πάμε στο Ρισικές και θα φτάσουμε στις 21. Γράψτε

ένα γράμμα στο Σιβανάντα Άσραμ και πληροφορήστε τους για την άφιξή μας στις 21. Επίσης ενημερώστε τους ότι θέλετε να λάβετε ντίκσα από τον Πούτζυα Γκούρουντεβ στις 23».

Όλα έγιναν σύμφωνα με το πλάνο. Έχοντας κανονίσει τα απαραίτητα για το ταξίδι φτάσαμε οι δυο μας στο Δελχί στις 19 Μαΐου. Ο Σουάμι Σατυανάντα μας συνάντησε στον σιδηροδρομικό σταθμό και διανυκτερεύσαμε στο σπίτι του Χάνουμαν Πρασάντ Μαθούρ. Η Σιβάντζαλι έφτασε κι εκείνη και την επόμενη μέρα πήγαμε όλοι στο σπίτι της, όπου συναντήσαμε φίλους και γνωστούς και ολοκληρώσαμε όλες τις προετοιμασίες για το ταξίδι μας. Στις 21 το πρωί φύγαμε για το Ρισικές με λεωφορείο. Ο Σουάμιτζι είχε ένα διήμερο πρόγραμμα στη Σαχαρανπούρ, έτσι αποβιβάστηκε στη διαδρομή λέγοντας ότι θα έφτανε στο Ρισικές στις 23 το απόγευμα. Ο Σατυαβράτζι, η Μπασάντι και η Σιβάντζαλι έφτασαν στο Ρισικές το βράδυ. Επειδή τους είχαν γράψει εκ των προτέρων, στο άσραμ είχαν κανονίσει τα της διαμονής και της διατροφής τους. Παρακολούθησαν το βραδινό σάτσανγκ κι έπειτα ξεκουράστηκαν εκείνη τη νύχτα.

Στις 22 πήγαμε στην τοπική αγορά κι αγοράσαμε μάλα, πρασάντ και άλλα απαραίτητα αντικείμενα για την ντίκσα. Πολλές δασκάλες από την περιοχή επισκέπτονταν το άσραμ για λίγες εβδομάδες κατά τη διάρκεια των καλοκαιρινών διακοπών. Η Σιβάντζαλι επισκεπτόταν κι εκείνη το άσραμ κάθε χρόνο. Χάρη σε κείνην έγινα φίλη με όλες τους. Συναντήσαμε και τους σουάμι του άσραμ, κάναμε σάτσανγκ μαζί τους, περπατήσαμε τριγύρω, κάναμε σέβα, συνομιλήσαμε με διάφορους ανθρώπους και λάβαμε πολλές χρήσιμες πληροφορίες για το ταξίδι μας στο Γκανγκότρι.

Ο Σατυαβράτ και η Μπασάντι ήταν δραστήριοι κοινωνικοί και πνευματικοί εργάτες, όχι μόνο για την άμεση οικογένειά τους και την κοινωνία αλλά και για όλη την πόλη της Νάντγκραμ. Η απαγγελία της *Γκίτα*, της *Ραμαγιάνα* και της *Μπαγκαβάτα* και άλλες διάφορες ιεροτελεστίες ήταν συνήθεις και χαρακτηριστικές δραστηριότητες στο σπίτι τους. Όσον όμως αφορά τη μαθητεία κοντά σε έναν ζωντανό γκούρου, είχαν μέσα τους

κάποιες τάσεις εξέγερσης. Αλλ' από τότε που επισκέφτηκαν το Ρισικές, το 1953, είχαν αναγνωρίσει τον Σουάμι Σιβανάντα ως γκούρου τους. Ο Σουάμι Σατυανάντα τους είχε πει να πάρουν επίσημη μύηση στο μάντρα από τον Γκούρουντεβ και ο Σατυαβράτζι είχε στείλει ένα σχετικό γράμμα στο Σιβανάντα Άσραμ. Στις 22 αγόρασε όλα τα απαραίτητα αντικείμενα από την αγορά, αλλά βλέποντας την ήσυχη έκφραση της Μπασάντι δήλωσε μόνο το δικό του όνομα για την ντίκσα, παρόλο που ο Σουάμι Σάτυαμ τους είχε συμβουλέψει ότι θα ήταν καλύτερα να πάρουν μαζί ντίκσα.

Το πρωί της Πέμπτης 23 Μαΐου βρίσκονταν όλοι στο σπιτάκι του Γκούρουντεβ. Η Μπασάντι καθόταν δίπλα στον Σατυαβράτζι, ακριβώς μπροστά στον Γκούρουντεβ. Η Σιβάντζαλι είχε κι εκείνη τη γνώμη ότι έπρεπε να πάρουν μάντρα ντίκσα και οι δύο από τον Γκούρουντεβ. Δεν μπορούσε να κρατηθεί και τελικά το ξεφούρνισε: «Σουάμιτζι, σας παρακαλώ μυήστε και την Μπασάντι».

Ο Γκούρουντεβ κοίταξε την Μπασάντι. Την ίδια στιγμή η Μπασάντι σήκωσε το κεφάλι της και κοίταξε τον Γκούρουντεβ… Αντί για τον Σουάμι Σιβανάντα, είδε να κάθεται εκεί ο Σουάμι Σατυανάντα! Συνέχιζε να τον κοιτά επίμονα. Ο Σουάμιτζι την κοιτούσε κι αυτός. Μετά άρχισε να γελάει και είπε: «Ω Τζι! Θα αποκτήσει γκούρου, αλλά την κατάλληλη στιγμή. Ο γκούρου της θα έρθει στο κατώφλι της για να την μυήσει, κι εκείνη θα δουλέψει πολύ για την αποστολή του».

Όταν ξανακοίταξα, είδα και πάλι τον Σουάμι Σιβανάντα να κάθεται μπροστά μου. Δεν μπορούσα να σκεφτώ καθαρά. Το μόνο που κατάφερα ήταν να προσπέσω στα πόδια του. Ο Σατυαβράτζι, όμως, ήταν πολύ ενοχλημένος μαζί μου που δεν πήρα ντίκσα από τον Γκούρουντεβ.

Μετά το μεσημεριανό ο Σατυαβράτζι πήγε στη στάση των λεωφορείων για να παραλάβει τον Σουάμι Σάτυαμ που ερχόταν από τη Σαχαρανπούρ. Στο άσραμ ο Σουάμι Σάτυαμ συνάντησε όλους τους γκούρου μπάι του με μεγάλη χαρά και τρυφερότητα. Οι εργαζόμενοι του τυπογραφείου ήταν ενθουσιασμένοι που τον έβλεπαν. Κι όταν πήγε στον Γκούρουτζι και υποκλίθηκε στα

πόδια του, ήταν σαν να τον αγκάλιασε ο Γκούρουτζι κι ένα κύμα στοργής να ανάβλυσε από την καρδιά του. Η συνάντηση του γκούρου και του μαθητή ήταν ένα θέαμα που άξιζε κανείς να δει. Λες κι η ίδια η σκιά του γκούρου είχε πάρει συμπαγή μορφή και σχήμα, κι όπως η αντανάκλαση της πανσελήνου στα κύματα του Γάγγη άπλωνε την αργυρή της ακτινοβολία παντού γύρω.

Στη διάρκεια του βραδινού σάτσανγκ ο Σουάμι Σάτυαμ έδωσε διάλεξη σύμφωνα με μια οδηγία του Γκούρουντεβ. Μετά την ομιλία του υποκλίθηκε στον Γκούρουντεβ. Ο Γκούρουντεβ γέλασε και, χτυπώντας την τσέπη του Σουάμι Σάτυαμ, είπε: «Φαίνεται ότι οι τσέπες του Σάτυαμ είναι γεμάτες μέχρι σκασμού».

«Οι τσέπες αυτού του σαννυάσιν είναι άδειες, Σουάμιτζι», απάντησε ο Σουάμι Σάτυαμ και μετά πρόσθεσε γελώντας: «Ο Σάτυαμ θα ξεκινήσει το ταξίδι του μόνο όταν θα έχετε γεμίσει τις τσέπες του μέχρι πάνω».

Ο Γκούρουντεβ άρχισε κι εκείνος να γελά και μετά είπε σε έναν από τους σουάμι: «Ω Τζι, τραγούδησε ένα κίρταν για να τιμήσουμε το ταξίδι του Σατυανάντα Μαχαράτζ στο Γκανγκότρι». Μετά το κίρταν έφυγε λέγοντας: «Τζάια χο, Τζάια Χο, δόξα στον Σουάμι Σατυανάντα και τους συνταξιδιώτες του, δόξα στη Μα Γκανγκότρι». Καθηλωμένοι όλοι παρακολούθησαν τη σκηνή. Όχι μόνον οι τσέπες του, αλλά όλες οι αποσκευές του Σουάμι Σάτυαμ είχαν γεμίσει πολύτιμους θησαυρούς!

Θα φεύγαμε στις 24 Μαΐου, στις τέσσερις το πρωί. Ο δρ. Τσάτερτζι από την Άρα και η Μάτα Κρισνανάντα και η Τριβένι Πόνταρ από τη Βομβάη είχαν επίσης αφιχθεί. Έτσι γίναμε επτά συνολικά ταξιδιώτες. Όλοι ήταν απασχολημένοι με τις τελευταίες προετοιμασίες, αλλά η Σιβάντζαλι και η Μπασάντι συνομιλούσαν μεταξύ τους. Είχαν ξυπνήσει από τις δύο τη νύχτα και πήγαν να καθίσουν στον Γάγγη. Η Σιβάντζαλι πάντα ερχόταν στο άσραμ στις διακοπές κι έκανε μεταφράσεις. Οι δύο «αδελφές» συνέχισαν να κουβεντιάζουν για τις εμπειρίες τους στο άσραμ.

Ο Σουάμι Σάτυαμ συνάντησε όλους τους διαμένοντες στο άσραμ για να τους αποχαιρετήσει. Μετά το σάτσανγκ έγινε μια συζήτηση σχετικά με το ταξίδι της επόμενης μέρας. Ο Σουάμι

Σάτυαμ είπε στην Μπασάντι: «Έπρεπε να έχεις πάρει μάντρα ντίκσα και εσύ από τον Σουάμιτζι. Εκείνος και μόνον είναι ο Γκούρου». Και λέγοντας αυτό απομακρύνθηκε. Χρειαζόταν να αποχαιρετήσει πολλούς ακόμα πριν από την πρωινή αναχώρηση. Πήγε σε κάθε γωνιά του άσραμ περνώντας από πολυσύχναστα μονοπάτια, συναντώντας κάθε θάμνο και δέντρο στον δρόμο του. Περπάτησε μέσα στη ζούγκλα και πάνω σε λόφους, και τελικά προς τη Μα Γκάνγκα και το αγαπημένο του σημείο, εκεί όπου η ροή αναστρέφεται και σχηματίζει μια επικίνδυνη ρουφήχτρα. Εκεί ήταν που πήγαινε να κολυμπήσει τα μεσάνυχτα όταν έμενε στο άσραμ. Είδε τον μεγάλο βράχο στις όχθες του ποταμού όπου καθόταν για διαλογισμό μετά τα μεσάνυχτα, εκεί όπου ο Γκούρουτζι ερχόταν να τον ψάξει. Περπατώντας κατά μήκος της όχθης κοντά στο κουτίρ του Σουάμιτζι έφτασε στο σημείο όπου κουβέντιαζαν οι δύο αδελφές. Έλαβε κι εκείνος μέρος στη συζήτηση. Οι τρεις τους απορροφήθηκαν τόσο μέσα στο σάτσανγκ που έχασαν την αίσθηση του χρόνου…

Πάνω στην ώρα ήρθε ο Σατυαβράτζι και ανακοίνωσε: «Σουάμιτζι, είναι τέσσερις η ώρα. Οι τόνγκα βάλα έχουν φτάσει». Ο Σουάμι Σάτυαμ απάντησε: «Θα πρέπει όλοι σας να πάρετε τις ευλογίες της Μα Γκάνγκα πρώτα», και προχώρησε προς το κουτίρ του Σουάμι Σιβανάντα. Ακριβώς τότε ακούστηκε ένα δυνατό ΟΜ και λίγα λεπτά αργότερα ο Γκούρουντεβ βγήκε από το κουτίρ του. Αυτή ήταν η ώρα που έκανε το καθημερινό του μπάνιο στον Γάγγη. Ο Σουάμι Σάτυαμ υποκλίθηκε μπροστά του. Πλησιάσαμε κι εμείς κι εκφράσαμε τα σέβη μας.

«Είθε να έχετε όλοι την ευλογία του Θεού. Δόξα στη Μα Γκάνγκα, δόξα στους προσκυνητές του Γκανγκότρι, δόξα στον Σουάμι Σατυανάντα Μαχαράτζ, Τζάια χο, Ομ Ναμό Ναράγιαναγια…» Και λέγοντας αυτό ο Σουάμιτζι μάς έδωσε τις ευοίωνες ευλογίες του.

Ταξίδι στο Γκανγκότρι

Το ταξίδι μας ξεκίνησε μ' αυτόν τον ευοίωνο τρόπο. Το Σιβανάντα Άσραμ βρίσκεται στο Μούνι Κι Ρέτι, δύο μίλια μακριά από

την πόλη. Αναχωρήσαμε από το άσραμ στις τέσσερις και μισή το πρωί και φτάσαμε στο Ρισικές, όπου πήραμε ένα λεωφορείο. Το λεωφορείο ξεκίνησε στις επτά και, καλύπτοντας απόσταση εβδομήντα οκτώ μιλίων σε ορεινούς δρόμους και σταματώντας σε πολλά μέρη κατά μήκος της διαδρομής, μας άφησε τελικά στο Ντάρασου το βράδυ. Η διαδρομή πεζή αρχίζει από εδώ. Ογδόντα μίλια μέχρι το Γκανγκότρι και ογδόντα μίλια επιστροφή. Η διαδρομή προς το Γιαμουνότρι αρχίζει επίσης από εδώ και είναι εκατό σαράντα μίλια πήγαινέ έλα. Τα δύο ταξίδια αθροίζουν συνολικά τριακόσια μίλια οδοιπορίας σε δύσκολο έδαφος. Ο Θεός θα μας δώσει σίγουρα τη δύναμη κι ο οδηγός μας θα μας καθοδηγεί συνεχώς.

Το ταξίδι μας άρχισε στις 25 Μαΐου, στις τρεισήμισι το πρωί. Είχαμε δύο κούληδες μαζί μας, που κουβαλούσαν τις αποσκευές και τα στρωσίδια μας. Υπήρχε κι ένας τρίτος κούλης, που κουβαλούσε στην πλάτη του ένα κάθισμα. Ήταν για τη Μάτα Κρισνανάντα, η οποία δεν μπορούσε να περπατήσει για πολύ. Οι υπόλοιποι έξι αρχίσαμε να πεζοπορούμε. Εγώ κρατούσα μόνο μια κάμερα, φάρμακα, βελόνα και κλωστή, κόκκινη βαφή, γαρύφαλλα και κάρδαμο σε μια μικρή τσάντα. Σταματούσαμε κάθε τόσο για τσάι και γεύματα, ξεκουραζόμασταν και μετά συνεχίζαμε τον δρόμο μας. Καταφέραμε να φτάσουμε στο Ουτάρκασι στις έξι το βράδυ. Τα πόδια μας πονούσαν μετά από δεκαοκτώ μίλια, που είχαμε διανύσει. Όμως η καρδιά μας πλημμύριζε από ενθουσιασμό. Είχαμε καλύψει δεκαοκτώ μίλια την πρώτη μέρα και νιώθαμε περηφάνια για το κατόρθωμά μας.

Ο Σουάμι Σάτυαμ είχε φτάσει στο Ουτάρκασι στις τέσσερις το απόγευμα με τους κούληδες. Νοίκιασε ένα δωμάτιο, φρόντισε να καθαριστεί και να τοποθετηθούν τα στρωσίδια μας. Όλα ήταν έτοιμα και μας περίμεναν να φτάσουμε. Οι γκούρου μπάι του Σουάμι Σάτυαμ –ο Σουάμι Σαρντανάντα, ο Σουάμι Ράμπρεμ και ο Σουάμι Αμπεντανάντα– είχαν έρθει στο Ουτάρκασι πριν από πολλά χρόνια για σάντανα και ζούσαν σε μικρά καλύβια. Μαθαίνοντας για την άφιξη του Σουάμι Σάτυαμ ήρθαν να τον επισκεφτούν. Όταν φτάσαμε στο Ουτάρκασι, το σάτσανγκ τους ήταν εν εξελίξει.

Στο Ουτάρκασι ξεκουραστήκαμε για λίγο, κατόπιν οδηγίας του Σουάμι Σάτυαμ. Μετά ήπιαμε λίγο τσάι, κάναμε μασάζ στα πόδια μας και πήγαμε για μια βουτιά στην Βαρούνι Γκάνγκα. Αφού κάναμε το μπάνιο μας πήγαμε για το δείπνο. Μετά το δείπνο γυρίσαμε στο δωμάτιό μας όπου συνεχίστηκε το σάτσανγκ. Όλοι οι διαμένοντες στην ντάρμα σάλα συγκεντρώθηκαν στο δωμάτιό μας για να παρακολουθήσουν το σάτσανγκ. Το σάτσανγκ συνεχίστηκε μέχρι τις εννέα το βράδυ και μετά περπατήσαμε λίγο για να ξεπροβοδίσουμε τους σουάμι. Θα μέναμε στο Ουτάρκασι για δύο μέρες, να ξεκουραστούμε και να δούμε διάφορα ενδιαφέροντα μέρη.

Μετά το πρωινό μπάνιο στον Γάγγη, το σάτσανγκ συνεχίστηκε από το σημείο που το είχαμε αφήσει το προηγούμενο βράδυ. Άρχισε μόλις έφτασαν οι γκούρου μπάι του Σουάμι Σάτυαμ. Τραγούδησαν όλοι μπάτζαν και κίρταν με χαρά και κέφι. Ο Σουάμι Ράμπρεμ ήταν κι εκείνος ποιητής. Το μπάτζαν του *Γκάνγκα κινάρε μέρα ντέρα* ήταν πολύ δημοφιλές. Απήγγειλε και τραγούδησε πολλά από τα ποιήματα και τα τραγούδια του. Ο Σουάμι Σαρντανάντα εργαζόταν στο στούντιο του άσραμ. Όλοι οι γκούρου μπάι μίλησαν για τη διαμονή τους στο άσραμ. Μετά το μεσημεριανό πήγαμε στο μικρό τους άσραμ, είδαμε τα αξιοθέατα, επισκεφτήκαμε ιστορικούς ναούς και κάναμε περίπατο στις όχθες του Γάγγη. Την τρίτη μέρα περπατήσαμε στους γύρω λόφους, πήγαμε σε ναούς και τελικά επισκεφτήκαμε το παζάρι για ν' αγοράσουμε ένα δοχείο να κουβαλήσουμε το νερό από το Γκανγκότρι. Αγοράσαμε κι ένα άλλο δοχείο για να βάλουμε νερό για το Ραμέσουαραμ. Αν και όποτε πηγαίναμε στο Ραμέσουαραμ, θα μεταφέραμε εκεί αυτό το νερό.

«Αγοράστε ακόμα ένα μικρό χάλκινο δοχείο», είπε ο Σουάμι Σάτυαμ. «Θα πάρουμε και λίγο νερό από το Γκανγκότρι για τον Σουάμι Σιβανάντα». Τι συναισθήματα και αισθήματα για τον γκούρου! Μόνο οι τυχεροί βλέπουν τέτοιους γκούρου και μαθητές στις μέρες μας.

Την επομένη ξεκινήσαμε και πάλι για το ταξίδι μας. Αναχωρούσαμε σταθερά στις τρεις το πρωί. Ο Σουάμι Σάτυαμ και οι κούληδες έφταναν στον επόμενο σταθμό μας γύρω στις δέκα με

έντεκα. Εκείνος νοίκιαζε ένα δωμάτιο σε μια ντάρμα σάλα, φρόντιζε να καθαριστεί και να ετοιμαστεί και μετά ξεκουραζόταν για λίγο. Σύντομα φτάναμε κι εμείς. Αφού ξεκουραζόμασταν για λίγο αγοράζαμε τρόφιμα από το μαγαζί της γειτονιάς. Ο καταστηματάρχης μας έδινε και μαγειρικά σκεύη, κι αν θέλαμε μας έδινε και τον υπηρέτη του να μας μαγειρέψει. Συνήθως κάναμε μπάνιο στον Γάγγη και μετά φέρναμε το φαγητό στο δωμάτιό μας. Αν υπήρχε ξενοδοχείο, τότε τρώγαμε στο ξενοδοχείο.

Την πρώτη μέρα η Μπασάντι είπε: «Θα μαγειρέψουμε μόνοι μας», στο οποίο ο Σουάμι Σάτυαμ απάντησε: «Στην περίπτωση αυτή θα 'πρεπε να μείνετε στο σπίτι. Τώρα που ήρθατε τόσο δρόμο μέχρι εδώ, θα πρέπει να απολαύσετε κάθε πλευρά του ταξιδιού. Δείτε τα πράγματα τριγύρω, ακούστε τους διάφορους ήχους, περπατήστε, συναντήστε και μιλήστε με τους άλλους ταξιδιώτες, δώστε φάρμακα σε όποιον τα χρειάζεται, διδάξτε κάτι που γνωρίζετε σε κάποιον, βοηθήστε όποιον έχει ανάγκη, και μετά δείτε πόση ευτυχία και χαρά σας προσέφερε αυτή η διαδρομή. Θα μάθετε τόσα πολλά πράγματα».

Μετά από αυτό, δεν έθεσα ποτέ ξανά το θέμα να μαγειρέψω η ίδια. Ήμασταν επτά προσκυνητές και τρεις κούληδες. Όταν τελειώναμε το γεύμα εκείνοι έπλεναν τα πιάτα και τις κατσαρόλες κι εγώ τα επέστρεφα στον καταστηματάρχη.

Πριν να ξεκινήσουμε την πορεία της ημέρας, ο Σουάμι Σάτυαμ μάς εξηγούσε τα πάντα προκαταβολικά – πού θα σταματούσαμε για τσάι, πού διακλαδιζόταν ο δρόμος, ποιο μονοπάτι θα παίρναμε, πού να προσέξουμε για κατολισθήσεις, κ.λπ. Αφού τα εξηγούσε όλα, ξεκινούσε γρήγορα ώστε να φτάσει στον επόμενο προορισμό νωρίς για να φροντίσει για τα δωμάτιά μας. Οι κούληδες περπατούσαν κι αυτοί γρήγορα κι έφταναν νωρίς. Εμείς φτάναμε το βράδυ και ακολουθούσε η ίδια ρουτίνα – ξεκούραση, μπάνιο στον Γάγγη, δείπνο, σάτσανγκ, ύπνος…

Περπατούσαμε δώδεκα με δεκαπέντε μίλια κάθε δεύτερη μέρα, και την επομένη ξεκουράζαμε τα πόδια μας. Απλώς κάναμε περιπάτους στις όχθες του Γάγγη ή στους γύρω λόφους

και βλέπαμε τις όμορφες σπηλιές και τους καταρράκτες. Έπειτα, στις τρεις το πρωί της επομένης, άρχιζε πάλι η πεζοπορία. Στον δρόμο μοιράζαμε φάρμακα σε άλλους προσκυνητές κι όταν οι ντόπιες γυναίκες μας συναντούσαν και μας απευθύνονταν με τις γλυκές, τραγουδιστές φωνές τους, «ω μητέρα, δώσε λίγο κοκκινάδι, δώσε μας βελόνες και κλωστή», τους τα δίναμε ευχαρίστως.

Περπατώντας, μιλώντας, παίζοντας, γελώντας και θέτοντας παιδιάστικες ερωτήσεις στη συντροφιά ενός μεγάλου αγίου διασχίζαμε λόφους, ρυάκια, θερμές πηγές, καταρράκτες και παγετώνες. Στον δρόμο είδαμε μερικές ιαπωνικές παγόδες. Ο Σουάμι Σάτυαμ μάς οδήγησε στο εσωτερικό τους. Τα αγάλματα ήταν όμοια με των ινδικών ναών, αλλά ο τρόπος καθίσματος και λατρείας ήταν ιαπωνικός. Ο Σουάμι Σάτυαμ μάς μίλησε για τον τρόπο του διαλογισμού τους και την ακλόνητη πίστη τους στον Θεό και στο μάντρα.

Είχε σκοτεινιάσει. Προσπάθησα να ανάψω ένα κερί. «Γιατί δεν ανάβεις το φως της ψυχής σου», παρενέβη ο Σουάμι Σάτυαμ, «που θα μείνει για πάντα αναμμένο; Αυτή η ζωή είναι παροδική όπως το κερί, σβήνει με το παραμικρό ρεύμα. Και τότε επέρχεται το σκοτάδι ακόμη πιο τρομακτικό. Όμως κανείς δεν μπορεί να εξαλείψει το φως της ψυχής. Η ψυχή και η λαμπρή της ακτινοβολία είναι αιώνια και παντοτινή».

Κατόπιν ο Σουάμι Σάτυαμ μάς οδήγησε στη θιβετιανή κατασκήνωση. Τους μίλησε στη δική τους γλώσσα, πράγμα που τους εντυπωσίασε πολύ. Μας πρόσφεραν ένα τσάι που είχε μυρωδιά και γεύση περίεργη, αλλά μέσα σε πέντε λεπτά αισθανόμασταν εντελώς ανανεωμένοι και όλο ενέργεια.

Γκανγκότρι

Έτσι, απολαμβάνοντας το ταξίδι τα μέγιστα, καλύψαμε όλη την απόσταση των ογδόντα μιλίων και στις δέκα η ώρα ενός όμορφου πρωινού φτάσαμε στο Γκανγκότρι. Όπως ακριβώς ένα μικρό παιδί περπατάει με τη μητέρα του κρατώντας το δάχτυλό της στο παχουλό του χεράκι και την ρωτάει «τι είναι αυτό;» και

«τι είναι εκείνο;» έτσι κι εμείς, κάνοντας όλον αυτό τον δρόμο ήρθαμε στο Γκανγκότρι με τη μητρική συντροφιά του Σουάμι Σάτυαμ. Φτάνοντας σ' αυτό το ιερό μέρος αισθανθήκαμε όλοι μας ένα κύμα πνευματικής ευδαιμονίας και χαράς να διατρέχει το σώμα μας.

Έκανε πολύ κρύο. Αν άφηνες έξω ένα ποτήρι νερό, πάγωνε από το κρύο. Αφήσαμε τις αποσκευές μας στην ντάρμα σάλα και πήγαμε για το ντάρσαν της Μητέρας Γκάνγκα. Όταν βουτήξαμε τα χέρια μας στο νερό αισθανθήκαμε σαν να αγγίζουμε πάγο. Με δυσκολία μπορούσαμε να ραντίσουμε με το ιερό νερό τα χέρια, τα πόδια και το πρόσωπο. Μόνο ο Σουάμι Σάτυαμ ήταν αρκετά γενναίος κι έκανε μπάνιο…

Φάγαμε μεσημεριανό σ' ένα ξενοδοχείο και μετά ξεκουραστήκαμε. Στις τρεις βγήκαμε και κάναμε έναν μεγάλο περίπατο στις όχθες του Γάγγη. Καθίσαμε σε διαλογισμό για λίγο και μετά επιστρέψαμε για το δείπνο. Μετά το δείπνο πήγαμε στον ναό που είναι αφιερωμένος στη Μα Γκάνγκα. Μέσα σε μπάτζαν και σε κίρταν ο Σουάμι Σάτυαμ μάς μίλησε για τη δόξα του Γάγγη. Το σάτσανγκ συνεχίστηκε μέχρι αργά τη νύχτα κι όλοι οι προσκυνητές έμειναν για να ακούσουν τα λόγια του Σουάμι Σάτυαμ. Όταν το σάτσανγκ τελείωσε και βγήκαν όλοι, τα παπούτσια της Μπασάντι είχαν χαθεί. Πολύ ταραγμένη από την απώλεια επαναλάμβανε: «Τα είχα αφήσει ακριβώς εδώ, ποιος μπορεί να τα πήρε…»

«Ηρέμησε», της είπε ήσυχα ο Σουάμι Σάτυαμ, «η απώλεια των παπουτσιών είναι καλό σημάδι. Απλώς σκέψου, αν κάποιος πήρε τα παπούτσια σου από το κατώφλι της Μα Γκάνγκα θα πρέπει να τα έχει πολλή ανάγκη. Αν κάποιος θρησκευόμενος προσκυνητής περπάτησε ογδόντα μίλια στα δύσκολα ορεινά μονοπάτια για να φτάσει στον ναό της Μα Γκάνγκα και μετά έκλεψε ένα ζευγάρι παπούτσια, να είσαι βέβαιη ότι θα είναι πολύ απεγνωσμένος. Να αισθάνεσαι ευτυχής που τα δικά σου παπούτσια του έδωσαν μια τόσο αναγκαία άνεση κι ανακούφιση. Έτσι κι αλλιώς, έχεις ένα δεύτερο ζευγάρι παπούτσια. Απλώς περπάτησε μέχρι τη ντάρμα σάλα ξυπόλυτη και βίωσε πώς είναι να είσαι ξυπόλυτος. Κι έλα πάλι στον ναό αύριο και

προσευχήσου στη Μητέρα ώστε να σου κλέβουν τα παπούτσια σου τρεις και τέσσερις φορές κάθε χρόνο, κι έτσι να κερδίζεις θετικό κάρμα άθελά σου».

Σκέφτηκα ότι άκουγα μια φωνή από τους ουρανούς. Γυρίσαμε στο δωμάτιό μας στην ντάρμα σάλα κι αρχίσαμε να τραγουδάμε μπάτζαν και κίρταν, αλλά εγώ παρέμενα χαμένη στις σκέψεις μου. Τι απίστευτη δύναμη μετέφεραν τα λόγια του Σουάμι Σάτυαμ, ώστε μετά από αυτό το περιστατικό, τουλάχιστον τρεις ή τέσσερις φορές κάθε χρόνο, εγώ ή ο Σατυαβράτζι χάναμε τα παπούτσια ή τις παντόφλες μας σε σάτσανγκ ή σε συνέδρια. Από τότε το έκανα συνήθεια να πηγαίνω παπούτσια ή σαντάλια στους σουάμι και στους άλλους διαμένοντες του άσραμ.

Οι άλλοι προσκυνητές, εξαντλημένοι από τις δυσκολίες του ταξιδιού, την επομένη έκαναν το μπάνιο τους, ολοκλήρωσαν την προσκύνησή τους και άλλες τελετουργίες στον ναό, γέμισαν τα δοχεία τους με νερό από το Γκανγκότρι και υμνώντας τις δόξες της Μα Γκάνγκα, ξεκίνησαν την ίδια μέρα για το ταξίδι της επιστροφής τους. Αλλά εμείς είχαμε σχεδιάσει να μείνουμε εδώ τέσσερις μέρες. Είχαμε καταφέρει να φτάσουμε στην αγκαλιά της Μητέρας Γκάνγκα με πολλές δυσκολίες, κι αυτό στη συντροφιά κάποιου με το μεγαλείο του Σουάμι Σάτυαμ. Τώρα θα περιπλανηθούμε στα βουνά και στις ζούγκλες αυτής της περιοχής για τις επόμενες λίγες μέρες και θα αξιοποιήσουμε όσο γίνεται τη διαμονή μας.

Ο Σουάμι Σουανάντα είναι ένας γκούρου μπάι του Σουάμι Σάτυαμ. Ζει σε ένα μικρό άσραμ εκεί στο Γκανγκότρι. Κάθε μέρα είχαμε σάτσανγκ μαζί. Κάναμε περιπάτους στις όχθες του Γάγγη κι αποτολμούσαμε μακρινές εκδρομές και βλέπαμε τα δέντρα, τους λόφους, τους βράχους και τις σπηλιές. Πολύ δύσκολα έβρισκε κανείς καρπούς ή λουλούδια στην περιοχή αυτή, μόνο δέντρα με σκληρό φλοιό. Όταν κουραζόμασταν να περπατάμε επιστρέφαμε κατευθείαν στο ξενοδοχείο. Εκεί ζουν μονίμως δύο αβαντούτα, ο ένας είναι ο Σουάμι Ραμανάντα και ο άλλος ο Σουάμι Κρισνανάντα, ο οποίος έχει μια μαθήτρια με το όνομα Μπαγκαβάτι. Είχαμε πολλά σάτσανγκ με τους δύο

αυτούς αβαντούτα. Ο Σουάμι Κρισνανάντα τηρούσε συνεχώς *μόουνα*, αδιάκοπη σιωπή. Επικοινωνούσε με χειρονομίες που τις διερμήνευε η Μπαγκαβάτι. Στη διάρκεια του χειμώνα κατεβαίνουν οι πάντες από το Γκανγκότρι. Οι ιερείς μεταφέρουν το είδωλο του ναού και οι ιδιοκτήτες των καταστημάτων και του ξενοδοχείου κατεβαίνουν επίσης, κλείνοντας τις εγκαταστάσεις τους. Μόνο οι δύο αβαντούτα και η Μπαγκαβάτι μένουν. Εκείνη την εποχή έχει χιόνι και πάγο παντού γύρω και δεν μπορούν να βγουν έξω. Παραμένουν απορροφημένοι σε ντυάνα και σαμάντι.

Αφήνοντάς μας στο Γκανγκότρι ο Σουάμι Σάτυαμ ξεκίνησε για το Γκομούκ. Μας είπε ότι ο δρόμος για το Γκομούκ ήταν πολύ επικίνδυνος κι ότι έπρεπε να μείνουμε στο Γκανγκότρι. Όμως όλοι αποφασίσαμε να πάμε μαζί του, όπως και να 'χει, και συνεχίσαμε να τον ακολουθούμε μέχρι που αναγκάστηκε να αλλάξει γνώμη και να μην πάει στο Γκομούκ. Εκείνο το βράδυ περπατήσαμε πολύ κατά μήκος του Γάγγη. Μας έδωσε οδηγία να καθίσουμε σε απόσταση ο ένας από τον άλλο και να κάνουμε τζάπα και διαλογισμό, κι εκείνος συνέχισε το περπάτημα. Μπήκα στον πειρασμό να τον ακολουθήσω αλλά μου το απαγόρευσε αυστηρά και συνέχισε τον δρόμο του. Σκοτείνιαζε, μετά από λίγο όλοι ξεκινήσαμε για να επιστρέψουμε στην ντάρμα σάλα. Αφού έδωσα τα υλικά για κίτσαρι στον υπηρέτη, αποφάσισα να πάω να ψάξω τον Σουάμιτζι μαζί με τον Σατυαβράτζι που κρατούσε έναν φακό. Δεν είχαμε περπατήσει πολύ όταν είδαμε από μακριά ένα φως να έρχεται προς την κατεύθυνσή μας. Ο Σατυαβράτζι είπε με φωνή όλο δέος και θαυμασμό: «Αυτός είναι ο Σουάμιτζι που έρχεται προς το μέρος μας. Τον συνοδεύει η θεϊκή ενέργεια αυτού του ιερού τόπου. Πρέπει να γυρίσουμε πίσω ήσυχα». Κι επιστρέψαμε στην ντάρμα σάλα.

Όταν γύρισε ο Σουάμιτζι το πρόσωπό του είχε μια ιδιαίτερη λάμψη. Τα μάτια του ήταν κόκκινα κι αν τον ρωτούσαμε κάτι, αντί απάντησης απλώς γελούσε και η εκτυφλωτική ακτινοβολία του προσώπου του σκορπιζόταν ολόγυρα. Του ζήτησα να φάει κάτι για βραδινό, αλλά αφού έφαγε τρεις ή τέσσερις μπουκιές πήγε ήσυχα στο κρεβάτι του. Καθίσαμε γύρω του για πολλή

ώρα. Καθώς τον καληνυχτίζαμε για να πάμε να κοιμηθούμε κι εμείς, είχαμε μια περίεργη εμπειρία. Τον είχαμε σκεπάσει με έξι ή επτά κουβέρτες, όμως τα πόδια του έδειχναν παγωμένα κι όταν τα αγγίζαμε κάτι σαν ρεύμα διαπερνούσε το σώμα μας.

Όλοι κοιμήθηκαν, μα εγώ δεν μπορούσα να κοιμηθώ. Το φαρμακερό κρύο έκανε τον διαλογισμό αδύνατο. Έμεινα ξαπλωμένη κι έκανα γιόγκα νίντρα. Στη διάρκεια της γιόγκα νίντρα οραματίστηκα ότι ο Σουάμι Σάτυαμ μας έβαλε να καθίσουμε χωριστά πλάι στον Γάγγη κι ότι εκείνος συνέχιζε να περπατάει. Υπήρχε χιόνι παντού κι ο Σουάμι Σάτυαμ περπατούσε κατά μήκος της όχθης του Γάγγη. Μετά σταμάτησε, φαινόταν σαν να έλεγε κάτι ή σαν να προσευχόταν σε κάποιον. Ένα εκτυφλωτικό φως εμφανίστηκε από τον Γάγγη και ο Σουάμι Σάτυαμ υποκλίθηκε με σεβασμό. Το φως εξαπλώθηκε σε έναν κοντινό, παγωμένο βράχο. Ο Σουάμι Σάτυαμ κάθισε να διαλογιστεί σε κείνο ακριβώς το σημείο και το φως τον έλουσε. Βαθμιαία το φως υποχώρησε, άρχισε να χιονίζει και ο Σουάμι Σάτυαμ αποκοιμήθηκε πάνω στον βράχο. Οι νιφάδες συνέχιζαν να πέφτουν πάνω του και σε λίγο τον κάλυψαν εντελώς. Προσπαθούσαμε να τον ξυπνήσουμε, όμως εκείνος επαναλάμβανε: «Θα με ξυπνήσετε μόνο αν με βοηθήσετε και με υποστηρίξετε, αν με ακούτε και αν κάνετε ό,τι σας λέω…» Και τότε το όνειρο τέλειωσε.

Υπάρχει μια αίσθηση χαράς και ευδαιμονίας παντού στο Γκανγκότρι. Η θεϊκή ενέργεια αυτού του μέρους εκδηλώθηκε στον Σουάμι Σάτυαμ και του έδωσε να εκπληρώσει μια ειδική αποστολή. Η Μα Γκάνγκα τον ευλόγησε επίσης με το ντάρσαν της κι εξακολουθούσε να μένει στο σώμα του για μία μέρα. Όλοι παρατήρησαν αυτό το εξαιρετικό γεγονός.

Ένα πρωί, ενώ ετοιμαζόμασταν να κάνουμε το μπάνιο μας στον Γάγγη, ο Σατυαβράτζι είπε στον Σουάμι Σάτυαμ: «Σουάμιτζι, παρακαλώ δώσε κάτι στη Μπασάντι».

«Αυτό το κάτι δεν είναι στη μοίρα της», απάντησε ο Σουάμιτζι, «αλλά είναι οπωσδήποτε μέρος του δικού μου πεπρωμένου. Θα σου δώσω κάτι, αλλά μετά θα μου το επιστρέψεις. Υποσχέσου μου ότι δεν θα το κρατήσεις, αλλά θα μου το επιστρέψεις».

«Ναι, θα το επιστρέψω», είπαμε και οι δύο και δώσαμε έναν

ιερό όρκο επιτόπου. Ο Σουάμιτζι πήρε λίγο νερό από τον Γάγγη στις παλάμες του, έκανε μια σανκάλπα και μετά, ραντίζοντάς μας με το νερό, είπε: «Σας το δίνω και θα το επιστρέψετε».

«Όπως επιθυμείς», απαντήσαμε…

Τα πρωινά, τυλιγμένοι στις εσάρπες μας, τα πλεκτά μας και τις κουβέρτες, καθισμένοι κοντά στη φωτιά, είχαμε σάτσανγκ με τον Σουάμι Σάτυαμ. Όταν ο ήλιος άρχιζε να λάμπει και να ζεσταίνει, τότε βγαίναμε έξω.

Ένα πρωί, ο Σουάμι Σάτυαμ είπε:

Αγάπησα αυτόν τον κόσμο και τους κατοίκους του από αμνημονεύτων χρόνων, επειδή μέσα σ' αυτόν και διαμέσου του είδα το πλήθος των λίλα που ενδύεται ο Παντοδύναμος. Οι θλίψεις του κόσμου έχουν γίνει δάκρυά μου και οι χαρές του γέλιο μου. Ποτέ δεν ταυτίστηκα με το υπερβατικό και ανεκδήλωτο Απόλυτο. Κι ούτε πρόκειται στο μέλλον. Αλλά αυτό το ταξίδι στο Γκανγκότρι συνέτριψε μερικά από κείνα τα όνειρα παντοτινής αγάπης για τον φανερωμένο κόσμο. Μέσα στο σώμα από λίλα του Κυρίου μπορώ κι ακούω νότες παραφωνίας. Τώρα, μόνο το φυσικό μου σώμα είναι εδώ, εγώ είμαι κάπου αλλού. Αισθάνομαι σαν να περπατώ μόνος μέσα σε βουνά, σε δάση, σε ποτάμια και σε χωράφια με αναβαθμίδες. Δεν υπάρχει κανείς παρά μόνον εγώ, ο περιπατητής. Αρχίζει να μου αρέσει η ήσυχη μοναχικότητα. Υπάρχουν αμέτρητα μονοπάτια που μπορώ να ακολουθήσω στα χιονοσκέπαστα, αιώνια Ιμαλάια.

Η βοή του Γάγγη που ορμάει κατεβαίνοντας από τα Ιμαλάια πνίγει όλους τους άλλους διαπεραστικούς και παράφωνους θορύβους του κόσμου. Η απόλυτη απεραντοσύνη των πανύψηλων κορυφών κάνει τα ασήμαντα ανθρώπινα εγώ να χορεύουν στα πόδια της. Μήπως αυτό είναι το μήνυμα που έχω να λάβω από τον Γάγγη και τα Ιμαλάια;

Άαμι γιάντρα, τούμι γιάντρι – «Είμαι μονάχα ένα όχημα και είσαι ο οδηγός του, ω Μητέρα». Σε όποιον δρόμο οδηγείς, αυτόν ακολουθώ. Αυτό είναι το κορυφαίο αίσθημα στον νου μου.

Τα απογεύματα, όταν η λιακάδα ζέσταινε, κάναμε περιπάτους στις όχθες του Γάγγη. Δεν τολμούσαμε να μπούμε στα παγωμένα νερά, ρίχναμε όμως δύο ή τρία κανατάκια νερό πάνω μας. Αφού μέναμε στον ήλιο για λίγο, αλλάζαμε ρούχα, στύβαμε τα βρεγμένα, τα φέρναμε στην ντάρμα σάλα για στέγνωμα και καθόμασταν κι εμείς γύρω από τη σόμπα. Όμως ο Σουάμι Σάτυαμ βουτούσε στο ποτάμι κάθε μέρα.

Την τρίτη μέρα ξαφνικά σκοτείνιασε και το απόγευμα άρχισε να βρέχει. Σύντομα η βροχή έγινε χιόνι. Μπάλες από λευκό βαμβάκι μοιάζανε να κυματίζουν. Οι κορφές των δέντρων, οι λόφοι, οι βράχοι, όλα καλύφθηκαν από χιόνι. Οι ντόπιοι είπαν: «Η Μητέρα Φύση σκηνοθετεί μια παράσταση για τον Σουάμιτζι. Δεν έχει χιονίσει έτσι μήνα Ιούνιο τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια. Αν συνεχίσει να χιονίζει για τις επόμενες τέσσερις ώρες, όχι μόνο θα υπάρχει παντού χιόνι αλλά θα παγώσει και το νερό του Γάγγη. Μετά θα πρέπει να σπάζουμε τον πάγο με σφυρί και καλέμι, να τον λιώνουμε στη σόμπα για να μπορούμε να τον πιούμε! Τα λίλα του Θεού είναι πράγματι εκπληκτικά…»

Μέχρι το βράδυ είχε σταματήσει να χιονίζει αλλά έκανε τρομερό κρύο. Τυλιγμένοι σε τρεις και τέσσερις κουβέρτες ο καθένας καθόμασταν γύρω από το τζάκι και ζεσταινόμασταν με τα τονωτικά λόγια του Σουάμι Σάτυαμ. Όταν σταματούσε να μιλάει αρχίζαμε να έχουμε πάλι ρίγη.

Ο Σουάμι Σάτυαμ έλεγε:

> Χιλιάδες προσκυνητές έρχονται κάθε χρόνο στο ιερό αυτό μέρος. Όταν ξεκινούν από τα σπίτια τους είναι υπερπλήρεις από αισθήματα μπάκτι και αφοσίωσης, φτάνοντας όμως στο κατώφλι της Μα Γκάνγκα μετά από ένα εξουθενωτικό ταξίδι αντιμετωπίζουν τη θεότητα και τον πιστό σαν δύο αντίθετους πόλους, πολύ απομακρυσμένους τον ένα από τον άλλο, και θεωρούν την προσφορά ενός κοινού δώρου στον Θεό ως τελική κορύφωση στο προσκύνημά τους. Αυτό καταστρέφει τον ίδιο τον σκοπό των ηράκλειων προσπαθειών που έκαναν οι άγιοι και οι σοφοί ανά τους αιώνες. Η σκληραγωγία που περιλαμβάνεται στο προσκύνημα, που υποτίθεται ότι γεφυρώνει την απόσταση ανάμεσα στον Θεό και τον

πιστό Του, χάνεται. Στις μέρες μας είναι πια εύκολο να φτάσει κανείς στο Μπάντρι-Κένταρ. Ναι, παραμένει δύσκολο να φτάσει κανείς στο Γκανγκότρι-Γιαμουνότρι, κι αυτό ακριβώς κάνει το προσκύνημα να αξίζει τον κόπο. Αλλά σε είκοσι ή εικοσιπέντε χρόνια αυτή η διαδρομή θα έχει γίνει εύκολη και η πραγματική χαρά και αξία του προσκυνήματος θα εξαφανιστεί. Ο άνθρωπος θα φτάσει στο φεγγάρι, αλλά θα απομακρύνεται όλο και πιο πολύ από την αληθινή του φύση.

Αυτός ο θεϊκός ποταμός Αλάκναντα είναι η ουσία όλων των ποταμών στον κόσμο. Το θεϊκό μεγαλείο του αντικατοπτρίζεται στην Κάαμπα και το Κάσι, σε κάθε εκκλησία και σε κάθε τέμενος. Είτε πρόκειται για τη Βίβλο, είτε για το Κοράνι, για την Αβέστα ή τις Πουράνα, όλα εμπεριέχουν τα τραγούδια των Ιμαλαΐων. Είτε κάποιος είναι σάντου είτε μάουλβι, ιερέας ή φακίρης, το εσωτερικό του πνεύμα δεν είναι παρά η αντανάκλαση του ιερού Μπάντρικασραμ. Το αιώνιο μήνυμά του είναι αυτό που ήρθαν να φέρουν ο Προφήτης Μωάμεθ και ο Ιησούς Χριστός, το θεϊκό μεγαλείο του είναι αυτό που ήρθαν να υμνήσουν ο Καμπίρ, ο Νάνακ, ο Νάμντεβ κι άλλοι.

Το αίμα του ανθρώπου δεν αποτελείται μόνο από ερυθρά και λευκά αιμοσφαίρια, αλλά προέρχεται από την ανέγγιχτη λευκότητα των χιονοσκεπών Ιμαλαΐων, από την καταπράσινη χλωρίδα των δασών τους, από τη γαλάζια έκταση των ουρανών τους και την καταρρακτώδη κίνηση του γοργού Αλάκναντα.

Αφού φάγαμε στο Μπάιρονγκατι εκείνο το βράδυ, ο Σουάμι Σάτυαμ έδωσε οδηγία να ξεκουραστούμε, όμως εμείς μαζέψαμε λίγα ξύλα κι ανάψαμε μια μικρή φωτιά, καθίσαμε γύρω γύρω κι αρχίσαμε να τραγουδάμε μπάτζαν. Ο Σουάμι Σάτυαμ γέλασε και είπε: «Ξέρω γιατί κάνετε τόση σέβα. Φαίνεται ότι θέλετε να πάμε και στο Κένταρναθ».

«Σουάμιτζι, ίσως να μην πάμε στο Μπάντρι-Κένταρ αυτή τη φορά», αναφωνήσαμε, «αλλά τουλάχιστον μπορείς να μας

δώσεις μια ιδέα από αυτά τα λαμπρά μέρη εδώ και τώρα». Ο Σουάμι Σάτυαμ χαμογέλασε κι άρχισε να μοιράζεται τις εμπειρίες του από το Μπάντρι-Κένταρ.

Περιγραφή του Μπάντριναθ και Κένταρναθ

Πήγα στο Μπάντριναθ και Κένταρναθ δύο φορές. Μεγάλοι ρίσι, όπως οι Παράσαρα, Βυάσα και Τζαϊμίνι, έζησαν στις όχθες του Σαρασουάτι κοντά στη Μάνα, τρία μίλια βορείως του Μπάντριναθ. Ο Βενταβυάσα συνέγραψε εκεί τις τέσσερις Βέδες. Εκεί επίσης γράφτηκαν οι *Μπράχμα Σούτρα*. Ο Πανίνι συνέθεσε εκεί τη σανσκριτική γραμματική του και ο Σοφός Κάσυαπ ξεκίνησε εκεί τη δική του παράδοση μούνι. Τους επόμενους αιώνες έζησαν εκεί και ο Ραμανουτζατσάρυα και ο Μανταβατσάρυα και συνέγραψαν τις πραγματείες τους για τη Βεντάντα. Ενώ οι αιώνιες οροσειρές των Ιμαλαΐων, πίσω από το Κένταρ, έχουν παραμείνει αδιαπέραστες διαμέσου των αιώνων, η προσβασιμότητα του Μπάντρικασραμ το κατέστησε ευάλωτο σε πολλές στρατιωτικές και πολιτισμικές ξένες εισβολές.

Αυτό το Μπάντρικασραμ είναι πραγματικό μνημείο του ένδοξου έπους του Μπαντάραγιαν, του μεγάλου οραματιστή και συγγραφέα των περισσότερων από τις πρωτότυπες σανσκριτικές γραφές μας. Είναι η πρώτη ιστορική προσωπικότητα αυτού του τόπου. Τα μύχια συναισθήματα του πολιτισμού των Ιμαλαΐων εκφράστηκαν αρχικά ως ποιήματα, ιστορίες και Βέδες στις όχθες του Αλάκναντα. Οι ιεροί ήχοι αυτού του επουράνιου ποταμού ήταν η έμπνευση πίσω από τα γαλήνια αλλά ισχυρά μάντρα της *Σάμα Βέδα*.

Η ιερή γη πότισε με ευλάβεια και αγνότητα τον νου των μεγάλων ψυχών που έζησαν εδώ. Στην ιερή αυτή γη δεν υπήρχαν νυκτερινά κέντρα και χορεύτριες, ούτε τσιγάρα και ποτά, ούτε άλλες αισθησιακές απολαύσεις. Για τον λόγο αυτό μπόρεσε να μυήσει αμέτρητες ψυχές στο μάντρα της αγνότητας και της αγιοσύνης, ανεξάρτητα από τις αμέτρητες εισβολές και τις ιστορικές αναταραχές. Εδώ βρίσκονται

διάσπαρτα τα υπολείμματα του πολιτισμού μας από την εποχή των Βεδών, των Μπραχμάνα, των Ουπανισάδων, των Πουράνα και από το απώτατο ακόμη παρελθόν. Οι ονομαστές βουνοκορφές Νάρα και Ναράγιανα στέκουν εκεί, μάρτυρες των οικτρών δεινών του Μπαράτβαρσα, και περιμένουν αιώνες τον κατάλληλο ήρωα που θα ανασύρει αυτό το έθνος από τον βούρκο στον οποίο έχει βουλιάξει.

Το Μπάντρικασραμ βρίσκεται σε υψόμετρο 10.480 ποδιών. Η δημιουργία του κατά την ύστερη φάση της ηφαιστειογενούς περιόδου είναι ο λόγος που η εσωτερική θερμότητά του δεν έχει καταψυχθεί, εν αντιθέσει με τα άλλα όρη των Ιμαλαΐων. Οι κορυφές του δεν έχουν ποτέ χιόνι. Σαν τις καρδιές των αγίων, εδώ φύονται μόνο δέντρα χωρίς αγκάθια, δίνοντας την εντύπωση ότι ακόμα και η πόλη αυτή των ναών έχει πάρει τη σαννυάσα. Το Τζυοτίρμαθ, αντίθετα από τη φήμη του, στερείται φυσικού πνευματικού πλούτου. Εδώ κανείς δεν θα βρει ούτε τον Άλακναντα ούτε τον ειρηνικό πολιτισμό των Ιμαλαΐων. Τους χειμώνες λατρεύεται εδώ ο Μπαντριναράγιαν. Το μονοπάτι διακλαδίζεται δεξιά προς το Μπαβίσυα Μπάντρι. Ο τοπικός ναός ανήκει στην περίοδο μετά τον Ασόκα και είναι χτισμένος κάπου στον έβδομο αιώνα μετά Χριστόν. Έχουν άραγε ακούσει οι γύρω κοιλάδες, σε κάποια παλαιότερη εποχή, την απαγγελία των μάντρα των Τρισάρανα και Παντσασίλα στον ναό αυτό; Τα πολυσύχναστα μονοπάτια των Αρίων, στις όχθες του Άλακναντα, θα άκουσαν τις απαγγελίες του Τρίπιτακ από τους περιπλανώμενους βουδιστές μπίκσου που τα περπάτησαν στο μακρινό παρελθόν. Αυτή είναι η γενέτειρα των Αρίων, οι οποίοι κατέκτησαν τους πάντες.

Εκατομμύρια Ινδοί έρχονται στον φυσικό αυτό θεό εδώ και αιώνες για να απομακρύνουν την άγνοια και τη στενομυαλιά από τον νου τους και ν' απαλλαγούν από τα διάφορα προβλήματα της ζωής. Αυτή η αιωνίως όμορφη, επουράνια πόλη μάς προσκαλεί να κάνουμε μια αναζωογονητική βουτιά στον Άλακναντα της αγνής αγάπης μεταξύ Θεού και πιστού. Αλλά έχει ποτέ κανείς αποδεχτεί αυτή την πρόσκληση

μεταμορφώνοντας τον εαυτό του σε ναό του θεϊκού στοιχείου;

Είναι δύσκολο να υπολογίσουμε το μέγεθος του πλήθους που έχει έρθει εδώ για να επισκεφτεί τον ναό αυτού του φυσικού Ναράγιανα. Ο εξωτερικός ναός είναι πάντα γεμάτος κόσμο, αλλά το εσωτερικό ιερό είναι πάντα κενό. Ποιος θα πάει εκεί να λάβει την αγάπη, τη χάρη, και τις ευλογίες του Ναράγιανα; Και ποιος θα μας πει τον δρόμο προς αυτόν τον υπερβατικό Ναράγιανα; Αμέτρητες προσφορές και δωρεές συνέρρευσαν στον ναό, αλλ' ω άθλιε άνθρωπε! Παρόλο που μπορεί να κομπάζεις για την αγάπη σου για τον Παντοδύναμο, αυτά που Του προσφέρεις είναι μόνον ασήμαντα, φθαρτά δώρα, ενόσω στον κόσμο προσέφερες την ανεκτίμητη περιουσία σου, την ίδια σου την ψυχή! Τι μεγάλη ειρωνεία! Ο Ναράγιανα σου έδωσε αυτή τη σπάνια ανθρώπινη γέννηση κι εσύ είσαι τόσο ανόητος που αντί να του προσφέρεις την ψυχή σου του δίνεις ευτελείς προσφορές που αγόρασες στον δρόμο. Κι εντούτοις παριστάνεις τον μεγάλο μπάκτα…

Ο Σουάμι Σάτυαμ είχε συγκινηθεί πολύ. Μετά, ανακτώντας την αυτοσυγκράτησή του, συνέχισε:

Τώρα ακούστε για τα άλλα μέρη. Ο ποταμός Μαντακίνι συνεχίζει να ρέει, σαν το υγρό ρεύμα της συνειδητότητας κάτω απ' όλα τα μεταβλητά ονόματα και τις μορφές. Είναι πραγματικά ένα ποτάμι από νέκταρ. Και μόνο η θέα του προσφέρει ξεκούραση και χαλάρωση στα μάτια, μουσική στα αυτιά, δροσιά στο σώμα, ευτυχία στην καρδιά και αγνότητα κι ευδαιμονία στην ψυχή. Αυτός ο θορυβώδης ποταμός, μες στη ζωντάνια της νεότητάς του, κόβει δρόμο προς τον στόχο του μέσα από αυτά τα υπερήφανα βουνά, όπως η Μαντακίνι του νου διαπερνά την αυτάρεσκη υπερηφάνεια των σάντου.

Αγαπώ τα δάση, τα βουνά, τους ποταμούς και το φεγγάρι. Απολαμβάνω να περπατώ μαζί τους. Για μένα, αυτά είναι τα πραγματικά συστατικά της ζωής. Αν δεν έχει κάποιος

απολαύσει τη χαρά και την ομορφιά της ζωής, τότε είναι πραγματικά μια κηλίδα πάνω σ' αυτή τη γη. Πώς μπορεί κανείς να απολαύσει το Κασμίρ αν δεν έχει πάει στο Κένταρ; Στην ίδια αυτή διαδρομή περπάτησαν πριν από χιλιετίες οι πέντε Πάνταβα, η σύζυγός τους Ντραούπαντι κι ένας μοναχικός σκύλος...

Αυτό το μονοπάτι είναι διαχρονικό και αιώνιο. Όλοι θα το βαδίσουν, αργά ή γρήγορα. Η ζωή μοιάζει με μια νύχτα σ' ένα πανδοχείο στην άκρη του δρόμου. Αφού περάσουμε μια νύχτα εκεί, αναζητούμε ένα άλλο πανδοχείο για να φάμε, να πιούμε και να ξεκουραστούμε. Και γρήγορα θα έρθει η ώρα να το αφήσουμε κι αυτό. Ο ταξιδιώτης που έχει αγωνία για το πήγαινε έλα θα θέλει να μείνει στο ίδιο πανδοχείο. Όμως όταν ο χρόνος του τελειώσει, θα τον διώξουν κακήν κακώς.

Έτσι λοιπόν, ω ταξιδιώτη, συνέχισε να περπατάς παρά τον ιδρώτα, την κούραση, τον καυτό ήλιο, τον παγωμένο αέρα, την πείνα που σε κατατρώει και την αγωνιώδη δίψα. Συνέχισε να περπατάς γιατί το Κένταρ, ο μεγαλειώδης προορισμός σου, είναι κοντά. Το μονοπάτι που οδηγεί στο Κένταρ μοιάζει με δεσποινάριο που τρέχει βιαστικά για να συναντήσει τον αγαπημένο της. Κι εγώ επίσης αισθανόμουν σαν να πήγαινα να συναντήσω κάποιον πολύτιμο.

Το Γκάουρικουντ, σε υψόμετρο έξι χιλιάδων ποδιών, βρίσκεται κοντά σε μια θερμή πηγή. Υπάρχει στη συνέχεια μια απότομη αναρρίχηση επτά μιλίων. Το ειρηνικό σεληνόφως, οι σιωπηλές χιονισμένες βουνοκορφές, οι κελαρυστοί ήχοι από τα τρικυμιώδη κύματα του ποταμού Μαντακίνι κι οι κινούμενοι ίσκιοι των δέντρων που λικνίζονται απαλά στον δρόμο μας συνέχιζαν να τραβούν την προσοχή μου, αλλά το πραγματικό κέντρο της έλξης που αισθανόμουν ήταν «κάποιος» που κατοικούσε σε έναν τόπο 12.750 πόδια από την επιφάνεια της θάλασσας, που η ομορφιά και η χάρη του έκαναν καθετί άλλο να ξεθωριάζει. Η αναρρίχηση ήταν πολύ απότομη. Συνέχιζαν όλοι να οδοιπορούν, ρωτώντας στον δρόμο τους οδοδείκτες πού βρίσκεται αυτός ο «κάποιος».

Μια νύξη ήρθε ως απάντηση, και συνεχίσαμε. Ένας φαρμακερός, κρύος αέρας φύσηξε και οι καρδιές μας άρχισαν να νιώθουν την καταπόνηση από την αναρρίχηση. Τα δέντρα άρχισαν να γελούν με τον αέρα. Έρχονταν άραγε να μας συναντήσουν οι χιονισμένες εκτάσεις του Κένταρ; Φορτωμένοι με στρώματα από κουβέρτες σαν βουνίσια μουλάρια, στηριγμένοι στα ραβδιά μας σαν τυφλοί και χωλαίνοντας στην πορεία μας σαν κουτσοί, όλοι με κάποιον τρόπο σερνόμασταν προς τα εμπρός, αναφωνώντας «Τζάια Κένταρναθ» κάθε τόσο. Φτάσαμε σε ένα υψόμετρο 10.500 ποδιών, ίδιο με του Γκανγκότρι. Οι βουνοκορφές που περιβάλλουν το μονοπάτι στις τρεις πλευρές είναι επικλινείς κι όχι κάθετες όπως στο Γκανγκότρι. Για τον λόγο αυτό οι πλαγιές σκεπάζονται από άφθονο χιόνι και είναι πολύ πιο κρύες απ' ό,τι του Γκανγκότρι.

Το Κένταρναθ βρίσκεται μπροστά μας, σε υψόμετρο 12.750 ποδιών. Χιονοσκέπαστες πλαγιές καλύπτουν τις τρεις όψεις του. Ούτε δέντρο, ούτε θάμνος δεν υπάρχει εκεί. Εντελώς φαλακρό, σαν κεφάλι σαννυάσιν! Το Κένταρ είναι σύμβολο θάρρους και ανδρείας, μια πρόκληση στην καλλιεργημένη επί μακρόν ραθυμία της ανθρωπότητας. Εκατομμύρια κτηνώδη «εγώ» έχουν θυσιαστεί στην αυλή του. Αλλά ποιος έχει όντως δει την αληθινή Του μορφή; Ποιος γνωρίζει πού βρίσκεται Εκείνος; Είναι πράγματι εκεί; Ποιος είναι ο Θεός που κρύβεται στον πέτρινο αυτό ναό; Ποιος θα θραύσει την κτηνώδη σαν πέτρα σκληρότητα για να εισέλθει στον ναό; Όποιος το κάνει, θα Τον δει.

Το λίνγκαμ στο Κένταρναθ είναι τραχύ και ακανόνιστο. Μια σημαντική αρχαιολογική αποτίμηση δείχνει ότι κάποια στιγμή στην αρχαιότητα πρέπει να ήταν είδωλο, που για κάποιον λόγο σμιλεύτηκε στην τωρινή του μορφή. Ο ναός φαίνεται ότι είναι της περιόδου μετά τον Ασόκα. Στον δεξιό τοίχο του ναού είναι σκαλισμένες δύο κεφαλές. Οι κεφαλές έχουν μεγάλα αυτιά και το μπούστο τους έχει σμιλευτεί.

Το απόγευμα άρχισε να βρέχει. Σύντομα η βροχή έγινε χιόνι κι άρχισε να φυσάει παγωμένος αέρας. Ο ιερέας μάς

έδωσε πρόσθετα παπλώματα και κουβέρτες, ακόμα κι ένα παχύ χαλί κι ένα κιλίμι, παρ' όλα αυτά το κρύο ήταν ανυπόφορο. Βγήκα εντέλει έξω στις πέντε η ώρα το βράδυ κι άρχισα να ανεβαίνω πιο ψηλά. Ο σουάμι που είχε έρθει μαζί μου δεν μπορούσε να συνεχίσει, είχε δυσκολία στην αναπνοή. Θα πρέπει να είχα προχωρήσει περίπου πεντακόσια πόδια. Η πλαγιά του βουνού ήταν πολύ απότομη και ήταν δύσκολο να βρω καλά πατήματα. Ήταν τέτοιο το κρύο που δεν μπορούσες καν να φτύσεις. Τα παπούτσια μου άρχισαν να παγώνουν, η καρδιά μου άρχισε να εξαντλείται, το επίπεδο του οξυγόνου συνέχιζε να πέφτει. Από εκεί είδα φευγαλέα την κρυφή πηγή του Μαντακίνι και του θρυλικού μονοπατιού που πήραν οι Πάνταβα για να ανέλθουν στα ουράνια. Αυτή η θέα δόνησε από χαρά όλη την ύπαρξή μου κι αισθάνθηκα ότι ήθελα να πηδήξω και να αγγίξω τον ουρανό.

Οι πανύψηλες κορυφές των Ιμαλαΐων ολόγυρα υπήρξαν οι σιωπηλοί μάρτυρες της αρχαιότητας. Όλη αυτή η θαυμαστή θέα είναι νέκταρ για τα μάτια. Μια πανάρχαιη μνήμη ενός άγνωστου παρελθόντος αναδύθηκε ξαφνικά στην επιφάνεια της εσωτερικής λίμνης του νου μου. Για πρώτη φορά στη ζωή μου έκλαψα χωρίς προφανή λόγο. Τα δάκρυα έτρεχαν ασταμάτητα και διακόπτονταν μονάχα από λυγμούς. Μια κατακλυσμιαία συγκίνηση ανάβλυσε από την καρδιά μου – Ω έθνος τέτοιας τεράστιας ομορφιάς, ζωτικότητας και αρετής! Τι έχεις απογίνει σήμερα; Πόσο χαμηλά έχεις πέσει; Πίνοντας το ζωογόνο νέκταρ του Μαντακίνι εξέμεσες στην κοινωνία δηλητήριο. Έχεις μπερδέψει τον διεγερτικό ήχο των κοχυλιών με τις θρηνητικές στριγκλιές μιας παιδικής κόρνας…

Ο πολιτισμός της Μπαγκαβάτα γεννήθηκε στα Ιμαλάια και, αφού κατηφόρισε με τα ρεύματα του Μαντακίνι τις πλαγιές των ψηλών βουνών, μέσα από φιδωτές κοιλάδες οδηγήθηκε στην υπόλοιπη Ινδία, στην Αραβία, στην Ελλάδα και σε ολόκληρο τον κόσμο. Αυτός είναι ο πολιτισμός που αφύπνισε τον Ιησού, τον Βούδα, τον Μωάμεθ και τον Μαχαβίρ, σήμερα όμως έχει γίνει απλό πρόσχημα που

εκμεταλλεύεται τα αισθήματα και τα συναισθήματα δειλών οικογενειαρχών. Ω Κένταρ! Εσύ δεν είσαι που άρθρωσες τις Βέδες με τη μορφή της Χιράνυα Γκάρμπα; Για δες, εκείνοι που αυτοαποκαλούνται απόγονοί σου ψελλίζουν: «Δώδεκα άνα, δέκα άνα, πέντε άνα, ό,τι θέλεις δώσε, αλλά σε παρακαλώ δώσε κάτι, στ' όνομα του Θεού…».

Και λέγοντας αυτά ο Σουάμι Σάτυαμ κατακλύστηκε από συναισθήματα και δεν μπορούσε πλέον να συνεχίσει…

Η επιστροφή μας

Την τέταρτη μέρα μας στο Γκανγκότρι κάναμε τα λατρευτικά τελετουργικά και προσευχηθήκαμε στη Μητέρα Γκάνγκα, γεμίσαμε τα κανάτια μας με νερό του ποταμού κι αναχωρήσαμε με βαριά καρδιά. Το ταξίδι της επιστροφής έγινε όπως και η ανάβαση, σταματούσαμε κάθε τόσο, ξεκουραζόμασταν, γελούσαμε, μιλούσαμε, παρακολουθούσαμε σάτσανγκ και κάναμε μπάνιο σε ποτάμια και καταρράκτες της διαδρομής. Διασχίσαμε έναν παγετώνα, που είχε μικρύνει σε μέγεθος από την τελευταία φορά που τον είδαμε. Σε πολλά σημεία ο πάγος είχε λιώσει και το νερό έρρεε από μέσα του. Σε τέτοιες συνθήκες είναι ιδιαίτερα επικίνδυνο να διασχίζεις τον παγετώνα. Παρ' όλα αυτά τον διασχίσαμε με ασφάλεια και την ευοίωνη μέρα της Γκάνγκα Ντουσέρα φτάσαμε στο Ουτάρκασι. Εκείνη τη μέρα οι Γκαρβάλι γιορτάζουν την κάθοδο του Γάγγη στη γη. Προσεύχονται στη Μα Γκάνγκα και μεταφέρουν το νερό της στα σπίτια τους. Απολαύσαμε τις γελαστές γυναίκες Γκαρβάλι ενδεδυμένες τα καινούργια τους ρούχα και κοσμήματα. Τα αιτήματά τους για κοκκινάδι, βελόνες και κλωστές αντηχούσαν πολύ ευχάριστα στ' αυτιά μας. Είχαν έρθει στο Ουτάρκασι από μακρινά μέρη για να λατρέψουν τη Μα Γκάνγκα.

Το ανοδικό ταξίδι μας έγινε απολαυστικό μόνο μετά το Μπατβάντι. Στην επιστροφή μας μείναμε εκεί για δύο μέρες. Η γραφικότητα αυτού του μέρους ήταν ονειρεμένη και

μαγευτική. Τα βράδια καθόμασταν πλάι στον καταρράκτη κι απολαμβάναμε τη φύση. «Σουάμιτζι», τόλμησα να σπάσω τη σιωπή, «αυτό το κεφάλαιο της ζωής μας θα τελειώσει σύντομα και θα βρεθούμε πάλι στα σκαμπανεβάσματα, στους ενθουσιασμούς και στις απογοητεύσεις του κόσμου. Ωραία που θα 'ταν να συνεχίζαμε να ταξιδεύουμε έτσι για πάντα!»

Ο Σουάμιτζι απάντησε:

Σκίσε τις παλιές σελίδες του βιβλίου της ζωής σου, το πνευματικό κεφάλαιο της ζωής σου έχει μόλις αρχίσει. Έχεις ξαναγεννηθεί στο Γκανγκότρι. Αυτή είναι η γιογκική ζωή. Έχω λάβει εντολή από τη Μα Γκάνγκα, μια σαφή εξουσιοδότηση από τις θεϊκές δυνάμεις. Και για να την εκπληρώσω θα σου προσφέρω «κάτι». Αυτό μπορεί να συμβεί ακόμα και τώρα, αλλά πρέπει προηγουμένως να περάσεις μια προκαταρκτική εκπαίδευση στο πνευματικό μονοπάτι. Να απομακρύνεις από το νοητικό σου πεδίο τη δυσαρμονία και τη δυσαρέσκεια, τη ζήλια και τη νωθρότητα και όλες τις περιοριστικές σκέψεις του παρελθόντος και του μέλλοντος. Στο σωματικό επίπεδο συνέχισε τα καθήκοντα του σπιτικού σου. Στο διανοητικό πεδίο συλλογίσου τα κάρμα της ζωής σου, αλλά, πέρα απ' αυτό, μην επιτρέπεις να υπεισέρχονται μέσα του εγκόσμιες σκέψεις και σαμσκάρα. Από τη στιγμή που ο αυλός έφτασε στα χέρια του Κανχάγια μόνο γλυκές νότες μπορούν να βγουν από μέσα του. Με τον ίδιο τρόπο, μια ζωή αφιερωμένη στην υπηρεσία του ίστα γίνεται αποθήκη φωτός, δύναμης και σοφίας. Είσαι ειλικρινής μαθητευόμενη, η δύναμη βρίσκεται μέσα σου. Τα βάρη του πόνου, της δυστυχίας και της απογοήτευσης ανήκουν στο παρελθόν. Το νέο κεφάλαιο της ζωής σου περιέχει ευδαιμονία, χαρά, ευτυχία, ενατένιση του ίστα σου και πραγμάτωση του εαυτού…

Ό,τι επιθυμήσεις, θα 'ρθει και θα πραγματοποιηθεί. Έτσι, μην κάνεις ποτέ δυσοίωνες σκέψεις, ούτε καν κατά λάθος. Ποτέ μην σκέφτεσαι αρνητικά για τον εαυτό σου ή για τους άλλους. «Ο κύριός μου μπορεί να κάνει τα πάντα. Θα κάνει πάντα αυτό που είναι ωφέλιμο για μένα» – όταν

αναπτύξεις μια τέτοια στάση, όλες οι οδύνες της ζωής θα εξαφανιστούν. Μην επιτρέπεις να σε φοβίσουν οι αποτυχίες. Μάθε να είσαι δυνατή κι αποφασιστική. Πέτα τις σελίδες των αποτυχιών του παρελθόντος στο σκοτεινό χαντάκι της άγνοιας. Η εγκόσμια ζωή είναι ένα μικροσκοπικό, στενάχωρο κλουβί με ελπίδες και θλίψεις, επιτυχίες κι αποτυχίες, ενώ η πνευματική ζωή είναι ένα ευρύ, ανοιχτό πεδίο ολόχαρης αγαλλίασης και γλεντιού. Μερικές φορές κερδίζουμε, μερικές φορές χάνουμε και μερικές φορές πληγωνόμαστε, όμως εξακολουθούμε να γελάμε. Ο πόνος, ο θυμός, το πάθος κι η λαγνεία πρέπει να εξαφανιστούν από τη ζωή σύντομα. Θα πρέπει αυτό να το καταλάβεις μόνη σου. Άσε να πέσουν γρήγορα τα φύλλα των παλιών συνηθειών και επιθυμιών, έτσι ώστε να φυτρώσουν νέα φύλλα και λουλούδια και να ανατείλει μια νέα άνοιξη.

Στο Ουτάρκασι μείναμε στην Μπίρλα ντάρμα σάλα. Οι γκούρου μπάι του Σουάμι Σάτυαμ –ο Σουάμι Σαρντανάντα, ο Αμπεντανάντα και ο Ραμπρεμανάντα– ήρθαν να μας συναντήσουν και περάσαμε πολλές ώρες με σάτσανγκ μαζί τους. Οι γκούρου μπάι μίλησαν για τις μέρες της διαμονής τους στο Σιβανάντα Άσραμ. Την επομένη μάς ξενάγησαν και μας έδειξαν πολλές αρχαίες σπηλιές και ναούς. Μείναμε για δύο ολόκληρες μέρες σ' αυτή την εμψυχωτική συντροφιά. Κάθε μέρα ο Σουάμι Ραμπρέμ τραγουδούσε το μπάτζαν *Γκάνγκα κίναρε μέρα ντέρα*. Ο Σουάμι Σάτυαμ τραγουδούσε το μπάτζαν *Νούλχαν τζάκι ράντα ράνι, ντούλχαου ναντ κουμάρ*. Εδώ ήταν που άρχισε να τραγουδάει αυτό το μπάτζαν, και το τραγουδούσε κάθε μέρα.

Καθώς έπεφτε η νύχτα προσπάθησα να ανάψω ένα κερί. «Δεν είναι ανάγκη να ανάψεις κερί», είπε ο Σουάμι Σάτυαμ, «άναψε το φως του νου σου. Ο νους καλύπτεται από ένα πέπλο άγνοιας και πάθους. Όταν απομακρύνεις το πέπλο, αυτό το εκτυφλωτικό φως θα λάμψει ολόγυρα». Έμεινα να ακούω τα λόγια της σοφίας του. Ένιωθα να εξαπλώνονται γύρω μου αναρίθμητες ακτίνες λαμπρού φωτός.

Ο Σουάμι Σάτυαμ έλεγε:

Το φως και το σκοτάδι είναι το κατώφλι αυτού του κόσμου. Μόλις μπεις μέσα, η όρασή σου περιορίζεται από τοίχους που σε καλύπτουν από τρεισήμισι πλευρές. Μετά από λίγες μέρες αρχίζεις να ασφυκτιάς. Επιθυμείς να αποδράσεις στα ευρύτατα Ηλύσια Πεδία, και γι' αυτό αισθάνεσαι την ανάγκη ενός αγίου που θα σε οδηγήσει και θα σε συντροφέψει.

Μάθε να εστιάζεις τις διάσπαρτες ακτίνες του νου σου και βίωσε τη χαρά του διαλογισμού με ακίνητο νου. Τώρα έχεις προσπεράσει το στάδιο της εξωτερικής λατρείας και ιεροτελεστίας. Έχεις προβιβαστεί στην επόμενη τάξη, στο στάδιο της *πάρα μπάκτι*, της υπέρτατης αφοσίωσης. Τώρα ο νους χρειάζεται να συγχωνευτεί με τα λεπτότερα στοιχεία του ονόματος και της μορφής. Συγχώνευσε όνομα και μορφή κι εσωτερίκευσε αυτή τη μορφή. Όταν η μορφή εσωτερικεύεται ανατέλλει η γνώση. Με άλλα λόγια, βύθισε τον νου στην τζάπα και στην ντάρανα, άφησε την τζάπα να συγχωνευτεί με την ντάρανα πάνω στον ίστα. Υλοποίησε τον ίστα μέσα σου. Μετά από αυτό το στάδιο οι προσπάθειες έχουν ολοκληρωθεί. Η διαφορά ανάμεσα στο σκοτάδι και το φως εξαφανίζεται. Από κει και πέρα το όχημα κινείται μόνο του…

Ο Σουάμι Σάτυαμ είχε τώρα χαθεί στον διαλογισμό. Ακούγοντας τα λόγια του, εισήλθαμε κι εμείς σε μια κατάσταση διαλογισμού…

Επιστροφή στο Ρισικές

Στις τρεις το πρωί ξεκινήσαμε για την τελευταία διαδρομή της καθόδου μας. Ο Σουάμι Σάτυαμ είχε προχωρήσει πολύ μπροστά, αλλά εμείς είχαμε πολλά προβλήματα στην κάθοδο από το Ουτάρκασι στο Ντάρασου. Το μεσημέρι είχε αρχίσει να βρέχει και σύντομα η βροχή μετατράπηκε σε χαλάζι. Ήταν δύσκολο να βαδίζουμε με βρεγμένα ρούχα. Ήμασταν κατάκοποι. Παρ' όλα αυτά συνεχίζαμε την πορεία μας. Ο Σουάμι Σάτυαμ είχε φθάσει στο Ντάρασου πολύ νωρίτερα. Καθώς σουρούπωνε βγήκε να μας ψάξει. Εμείς σερνόμασταν στο μονοπάτι. Μόλις

τον είδαμε, απερίγραπτη αίσθηση χαράς μας πλημμύρισε και τρέξαμε προς το μέρος του. Υποκλιθήκαμε και πανηγυρίσαμε: «Τα καταφέραμε μέσα σε βροχές και καταιγίδες, ολοκληρώσαμε τελικά το προσκύνημά μας».

«Επιστρέφετε από το ντάρσαν της Μα Γκανγκότρι έχοντας βαδίσει εκατόν εξήντα μίλια σε βασανιστικά κι επικίνδυνα μονοπάτια κι έχοντας περάσει πολλές σκληραγωγίες στον δρόμο», είπε ο Σουάμι Σάτυαμ χαμογελώντας. «Γι' αυτό και τα σύννεφα σας έραναν με νερό κι έκαναν την αμπισέκα σας. Στη Σάτυα και στην Τρέτα γιούγκα οι επουράνιοι έραιναν με λουλούδια, αλλά τώρα, σ' αυτή την εποχή της Κάλι γιούγκα, σας ραίνουν με χαλάζι για να γιορτάσουν την επιτυχημένη ολοκλήρωση του ταξιδιού σας».

«Αλλά, κατά κάποιον τρόπο, αυτή είναι απλώς η αρχή του πραγματικού ταξιδιού σας. Στην απέραντη, ευρεία σκηνή του κόσμου θα χρειαστεί να ολοκληρώσετε πολύ περισσότερες αποστολές. Ελάτε, κάντε ένα μπάνιο, δειπνήστε, καθίστε για σάτσανγκ και ξεκουραστείτε. Αύριο θα διανύσουμε εβδομήντα πέντε μίλια με το λεωφορείο και θα φτάσουμε στο Ρισικές».

«Τώρα που ξεκινήσαμε αυτό το ταξίδι μαζί σου», είπε ο Σατυαβράτζι, «μοιάζουμε με τυφλούς που περπατούν χωρίς το ραβδί τους. Είμαστε στη διάθεσή σου τώρα, Σουάμιτζι, στο χέρι σου είναι να μας σώσεις ή να μας εγκαταλείψεις. Πάντως εμείς δεν θα σ' αφήσουμε».

«Είμαστε συνταξιδιώτες στο μονοπάτι αυτό», απάντησε ο Σουάμι Σάτυαμ. «Θα σας στηρίξω και θα σας οδηγήσω στο μονοπάτι, αλλά το περπάτημα εσείς θα πρέπει να το κάνετε».

«Υπήρξαμε πολύ γενναίοι και δυνατοί αφού ολοκληρώσαμε αυτό το ταξίδι», διέκοψα. «Δεν αξίζουμε κάποια ανταμοιβή; Ο Σατυαβράτζι πήρε ήδη την άξια "ανταμοιβή" του από τον Σουάμι Σιβανάντα, να μην πάρω και εγώ την "ανταμοιβή" μου από σένα;» Η επιθυμία να λάβω ντίκσα από τον Σουάμι Σάτυαμ αναδύθηκε ξανά.

Ο Σουάμι Σάτυαμ κούνησε το κεφάλι του. «Να θεωρείς ότι έχεις λάβει κι εσύ το μάντρα σου από τον Σουάμιτζι», είπε, διατυπώνοντας για άλλη μια φορά τη θέση του, και πρόσθεσε:

«Παρ' όλ' αυτά θα σου δώσω κι εγώ "κάτι". Τι θα είναι αυτό, μόνον ο χρόνος θα το δείξει. Θα πρέπει ν' αρχίσεις σάντανα για ν' αποκτήσεις σοφία, αγνότητα και δύναμη. Η Μα Γκάνγκα μου έχει δώσει μια καθαρή εντολή. Θα δημιουργήσω ένα δέντρο μπάνυαν τόσο ψηλό που η πλατιά σκιά του θα προσφέρει προστασία και άνεση σε αμέτρητες πονεμένες ψυχές. Χρειάζεται να κάνεις σάντανα, το ίδιο κι εγώ. Κατανοητό; Τώρα έλα, ας φάμε μερικά ζεστά πακόρα. Μετά θα κάνουμε μια βουτιά στον Γάγγη κι όλη σου η κούραση θα εξαφανιστεί».

Φύγαμε το πρωί από το Ντάρασου και φτάσαμε στο Ρισικές αργά το βράδυ. Είχαμε το ντάρσαν του Γάγγη, ύστερα δειπνήσαμε. Τελικά φτάσαμε στο άσραμ στις εννιά το βράδυ. Βάλαμε τις αποσκευές μας στα δωμάτια και καθίσαμε στην όχθη του Γάγγη συνομιλώντας με κάποιους σουάμι μέχρι αργά τη νύχτα. Το πρωί πήγαμε στο ντάρσαν του Σουάμι Σιβανάντα. Σύμφωνα με τις οδηγίες του Σουάμι Σάτυαμ προσέφερα στον Σουάμιτζι ένα δοχείο με νερό από το Γκανγκότρι.

«Ω Τζι, ρίξε το νερό στις παλάμες μου», είπε και το πρόσωπό του έλαμψε από χαρά, «θα κάνω ατσάμανα». Με τρεμάμενα χέρια έριξα το νερό στις κουφωτές παλάμες του κι ο Σουάμι Σιβανάντα ακούμπησε τα χέρια του στο μέτωπό του και μετά ήπιε το νερό. «Πρόσφερε αυτό το ιερό νερό σε όλους. Δόξα στη Μα Γκάνγκα. Να σας ευλογεί ο Θεός όλους!»

Μας έβαλε να καθίσουμε πλάι του και μας έδωσε πρασάντ, καφέ και ντόσα. Μας ρώτησε για το ταξίδι μας και μετά μας αφηγήθηκε ορισμένες από τις δικές του εμπειρίες στα Ιμαλάια και στο Κάιλας-Μανσαροβάρ. Πήγαμε κατόπιν στον ναό του Βίσουαναθ και κάναμε πούτζα με το ιερό νερό από το Γκανγκότρι. Μείναμε στο άσραμ για δύο ακόμα μέρες, παρακολουθώντας τα σάτσανγκ του Σουάμι Σιβανάντα και κάνοντας επισκέψεις σε διάφορα άσραμ, ιδρύματα και άλλα ενδιαφέροντα μέρη του Ρισικές. Καθόμασταν στον Γάγγη για λίγο, μετά ερχόμασταν στο Γκίτα Μπαβάν, και μετά παίρναμε το ατμόπλοιο κι επιστρέφαμε στο άσραμ. Μετά το βραδινό σάτσανγκ καθόμασταν πάλι στον Γάγγη ώρες ολόκληρες.

«Ήρθαμε τώρα από το σπίτι της γιαγιάς μας στο σπίτι της

μητέρας μας», είπε ο Σουάμι Σάτυαμ σε μια τέτοια στιγμή. «Το Γκανγκότρι είναι σαν τη γιαγιά μας κι εμείς ήμασταν τα άτακτα εγγόνια της, που έκαναν κάθε είδους σκανταλιές στην αγκαλιά της. Η Γκάνγκα εδώ στο Ρισικές είναι η αυστηρή, σοβαρή μητέρα, με πλήρη συναίσθηση των καθηκόντων και των ευθυνών της. Μας αγαπά αλλά και μας κατσαδιάζει, ανάλογα με την ανάγκη της στιγμής…»

Φτάσαμε στο Χάριντβαρ με την πανσέληνο και το βράδυ πήγαμε στο Χαρ-κι-πάουρι για μπάνιο. Υπήρχαν μεγάλοι σωροί από ροδοπέταλα σε πολλά σημεία του γκατ. Οι προσκυνητές προσέφεραν στη Μα Γκάνγκα λουλουδένια λυχνάρια, μικρές χάρτινες κούπες με ένα μικροσκοπικό ροδοπέταλο βουτηγμένο στο γκι για φιτίλι. Ήταν θαυμάσιο θέαμα! Χιλιάδες φωτεινά λυχναράκια και λουλούδια επέπλεαν απαλά στα κύματα που πάφλαζαν.

«Η μόνη επιθυμία που έχουν αυτά τα λουλούδια», σχολίασε ο Σουάμι Σάτυαμ, «είναι να συνεχίσουν να παίζουν σαν ανέμελα παιδιά στην αγκαλιά της Μα Γκάνγκα».

Η Μάτα Κρισνανάντα και η Τριβένι αναχώρησαν από το Χάριντβαρ για τα σπίτια τους, αλλά εμείς μείναμε για μία επιπλέον εβδομάδα. Από νωρίς το πρωί αρχίζαμε να περιηγούμαστε τα αξιοθέατα, μερικές φορές επισκεπτόμενοι τη Μάνσα Ντέβι, άλλες την Τσάντι Ντέβι κι άλλες το Κάνακαλ. Μετά από μια ολόκληρη μέρα περιήγησης ερχόμασταν στο Χαρ-κι-πάουρι το βράδυ, όπου καθόμασταν για ώρες παρακολουθώντας το άρατι και κοινωνώντας τη θεϊκή αύρα του μέρους. Σύντομα, αναχώρησε και ο δρ. Τσάτερτζι αφήνοντας τους τέσσερίς μας – τον Σουάμι Σάτυαμ, τη Σιβάντζαλι, τον Σατυαβράτζι και μένα. Πήγαμε όλοι στο Δελχί και, αφού μείναμε εκεί για δυο τρεις μέρες, συνεχίσαμε οι τέσσερίς μας στη Μαθούρα.

Προσκύνημα στη Μαθούρα-Βρίνταβαν

Ήταν μήνας Ιούνιος, κι η ζέστη στις πεδιάδες της Ινδίας ήταν αφόρητη. Παρ' όλα αυτά περιπλανηθήκαμε στους δρόμους της Μαθούρα αποζητώντας κάποια χαρά, που όμως παρέμενε

άπιαστη. Το βράδυ φτάσαμε στις όχθες του Γιαμούνα, όπου οι άνθρωποι απολάμβαναν βαρκάδες. Ένας ηλικιωμένος βαρκάρης στεκόταν πλάι στην παλιά, σαραβαλιασμένη βάρκα του. Κανείς δεν τον προτιμούσε για βαρκάδα.

«Ας πάμε για βαρκάδα με τη βάρκα αυτού του γέροντα», πρότεινε ο Σουάμι Σάτυαμ. Οι ντόπιοι προσπάθησαν να αποτρέψουν τον Σουάμιτζι, ακόμα κι η Μπασάντι είχε αντίρρηση να μπουν στην παλιά, ξεχαρβαλωμένη βάρκα. Αλλά ο Σουάμι Σάτυαμ είπε: «Η "βάρκα" που χρησιμοποιούμε για να διασχίσουμε τον ωκεανό της σαμσάρα είναι πολύ παλιότερη απ' αυτή την ξύλινη βάρκα. Καθόλου δεν μας ενδιαφέρει που η "βάρκα" μας είναι σπασμένη και μπάζει νερά από πολλές μεριές. Όμως, για μια βαρκάδα στον Γιαμούνα θέλουμε μια ολοκαίνουργια βάρκα!»

«Δεν μας ενδιαφέρει σε ποια βάρκα είμαστε», είπε ο Σατυαβράτζι, «αρκεί να είσαι εσύ ο βαρκάρης μας. Όλο το φορτίο της ζωής μας είναι στα χέρια σου τώρα…»

Ο γέρο βαρκάρης ήταν κατευχαριστημένος που μας είχε στη βάρκα του, τόσο που μας τραγούδησε και μερικά μπάτζαν. Βλέποντας ότι πέφτει η νύχτα, όλες οι άλλες βάρκες άρχισαν να επιστρέφουν. Αλλά ο Σουάμι Σάτυαμ είπε στον βαρκάρη: «Θα συνεχίσουμε μέχρι τις εννιά το βράδυ. Συνέχισε να κωπηλατείς για άλλα τρία τέσσερα μίλια». Ο βαρκάρης ευχαριστήθηκε με το παραπάνω εξυπηρετώντας μας.

Η σκοτεινή νύχτα, τ' αστέρια που τρεμόσβηναν πάνω ψηλά, η μοναχική βαρκάδα στα βαθυγάλαζα νερά κι ο βαρκάρης που μας έλεγε την ιστορία του κάθε παλιού κτιρίου ή κατασκευής που προσπερνούσαμε, καθώς βεβαίως και των αρχαίων ερειπίων από το παλάτι του Κάμσα… Ήταν μαγικές στιγμές, πράγματι. Τελικά επιστρέψαμε στην όχθη στις εννιά το βράδυ.

Την επομένη πήγαμε στο Βρίνταβαν, όπου συνεχίσαμε το περπάτημα όλη μέρα κι επισκεφτήκαμε τους διάφορους ιερούς τόπους. Όταν γυρίσαμε στη Μαθούρα επισκεφτήκαμε κι εκεί όλες τις ιστορικές τοποθεσίες που είχαν ενδιαφέρον – τη γενέτειρα του Κρίσνα, τις παλιές και τις νέες φυλακές, δεν αφήσαμε σπιθαμή της πόλης να μην δούμε. Ακόμα και μετά από τόσα

αξιοθέατα δεν ήμασταν ικανοποιημένοι. Καθίσαμε στο Βίσραμ Γκατ και συζητούσαμε για ώρες. Μέσα στο νερό υπήρχαν μεγάλες χελώνες και φοβόμασταν να βουτήξουμε. Μετά από τόσα αξιοθέατα, πολλές περίεργες σκέψεις κόχλαζαν μέσα μας.

Καθώς ήμουν διαρκώς σε επαφή με την *Γκίτα* και την *Μπαγκαβάτα* από την παιδική μου ηλικία, είχα σχηματίσει στον νου μου μια εικόνα για τη μαγική Μαθούρα του Κυρίου Κρίσνα. Αλλά αυτή η εικόνα αποδείχτηκε όνειρο, ένα αποκύημα της φαντασίας μου. Γιατί άραγε αυτή η πόλη, η θεατρική σκηνή για την εναρκτήρια πράξη της περιπετειώδους ζωής του Κρίσνα, η αυλή των παιδικών του λίλα, ήταν τόσο ανυπόφορα ζεστή; Γιατί βασάνιζε όλο τον κόσμο μ' αυτή την αφόρητη ζέστη;

Ο Σουάμι Σάτυαμ είπε:

Αυτή η ζέστη προέρχεται από την αγωνία του αποχωρισμού των Γκόπι από τον αγαπημένο τους Κρίσνα, από την κατάρα του Ντούρβασα κι από τους συριγμούς που εκπέμπουν οι αμέτρητες κόμπρες που ζουν εδώ. Ολόκληρος ο κόσμος δεν είναι παρά μια αντανάκλαση αυτής της πόλης της Μαθούρα. Οι θηριωδίες του αλαζόνα Κάμσα, ο θυμός του Ντούρβασα, ο βασανιστικός πόθος για τον Κύριο και οι καυγάδες των ιερέων και των πάντιτ, που προβάλλουν αποκλειστική αξίωση πάνω Του, την δημιουργούν αργά αργά. Όταν μπαίνουμε, ο καυτός αέρας μάς χτυπάει κατευθείαν στο πρόσωπο.

Όλα τα μονοπάτια αυτού του χιμαιρικού κόσμου δεν είναι παρά τα σοκάκια και οι παράδρομοι της Μαθούρα. Στενά και ύπουλα δρομάκια υπάρχουν και στο νοητικό πεδίο του κάθε ανθρώπου. Οι απόψεις μας είναι περιορισμένες και μονόπλευρες. Παρόλο που υπάρχουν πολλές πόρτες και παράθυρα αγάπης στο σπίτι της ζωής μας, δεν επιτρέπουμε σε κανέναν να περάσει από αυτά. Αυτά τα παράθυρα μένουν ορθάνοιχτα σε μια ατέλειωτη αναμονή για τον Κρίσνα, τον θεϊκό αγαπημένο. Στο τέλος, οι καυτοί άνεμοι της λαγνείας, του μίσους και της θλίψης αρχίζουν να πνέουν διαπερνώντας τα.

Η Μαθούρα είναι μεταφορικά ο πνευματικός σας δρόμος. Είναι ένα σύμβολο της σκληρότητας, του θυμού, της

υποδούλωσης, του εγωισμού και του θλιβερού αποχωρισμού. Δεν υπάρχει χώρος για την ουράνια μέλλουσα νύφη, τη Ράντα, στη Μαθούρα. Ω σεις, σάντακα! Ανοίξτε τους δρόμους της Μαθούρα σας, διευρύνετε το οπτικό σας πεδίο σε οικουμενικό. Μόνο τότε θα αρχίσετε να βλέπετε φευγαλέα την εικόνα της Ράντα και του Κρίσνα.

Ίσως αυτός είναι ο λόγος που έφυγε ο Κρίσνα από τη Μαθούρα και ίδρυσε την πόλη Ντουάρικα. Όπως υποδεικνύει και το όνομα, η Ντουάρικα πρέπει να ήταν η πόλη με τις πολλές ορθάνοιχτες πόρτες. Οι καλοί και οι κακοί, οι μέθυσοι και οι δειλοί, όλοι ήταν ευπρόσδεκτοι εκεί. Δεν ετίθετο καν το θέμα της καταλληλότητας. Δεν υπήρχε χώρος για στενόμυαλους εγωισμούς.

Ω Κύριε! Οδήγησέ μας τότε στην Ντουάρικα, μεταμόρφωσέ μας σε μικρά αντίγραφα αυτής της υπέροχης πόλης, έτσι ώστε να έρθεις με όλες τις μορφές, μέσα από όλες τις πύλες, χωρίς ν' αφήσεις καμιά κακία ή στενομυαλιά να εμποδίσουν τον δρόμο σου. Κάνε μας ανοιχτόμυαλους και ανοιχτόκαρδους έτσι ώστε να μπορούμε να πάρουμε στην αγκαλιά μας «όλους τους Γιάνταβα». Άλλαξε το βλέμμα μου ώστε να μπορώ να βλέπω τη θετική πλευρά των πράξεων που κρίνονται ανάξιες και αμαρτωλές από την κοινωνία. Δώσε μου τη δύναμη να κατανοώ και να συγχωρώ τα λάθη των φίλων μου. Ενστάλαξε μέσα μου τη μεγαλοψυχία του δέντρου Ασόκα, που προσφέρει σκιά το ίδιο σε όλους όσους την αποζητούν. Κάνε με σαν τις αργυρές αχτίδες της σελήνης, που πέφτουν εξίσου σε όλους. Πάρε με μακριά από τη Μαθούρα και πήγαινέ με στην Ντουάρικα.

Και ο Σουάμι Σάτυαμ μπήκε σε μια βαθιά κατάσταση διαλογισμού…

Άγκρα, ο τελευταίος προορισμός

Μετά τη Μαθούρα, οι τέσσερίς μας επισκεφτήκαμε την Άγκρα. Περάσαμε ολόκληρη τη μέρα με επισκέψεις στα αξιοθέατα και

ύστερα, το βράδυ, πήγαμε να δούμε το Τατζ Μαχάλ. Περπατήσαμε γύρω από το σύμπλεγμα και μετά καθίσαμε και μείναμε με τα μάτια κλειστά για πάνω από δύο ώρες. Ο νους μας ήταν ανήσυχος και πολλές φορές μπήκαμε στον πειρασμό να ανοίξουμε τα μάτια και να κοιτάξουμε γύρω. Μια δυο φορές τα ανοίξαμε φευγαλέα, αλλά τα κλείσαμε γρήγορα επειδή αισθανθήκαμε κάπως φοβισμένοι. Το ρολόι σήμανε μεσάνυχτα και ο Σουάμι Σάτυαμ απήγγειλε «Χάρι Ομ» δυνατά. Οι τρεις μας υποκλιθήκαμε και τον κοιτούσαμε με προσδοκία.

«Το Τατζ είναι ένα σύμβολο αγάπης», είπε ο Σουάμι Σάτυαμ, και μετά από μια στιγμιαία παύση συνέχισε:

Η νύχτα της πανσελήνου, στο Γκανγκότρι, ήταν λες και κατέβηκε η σελήνη από τον ουρανό στο λίκνο των Ιμαλαΐων. Τα χιονισμένα βουνά έμοιαζαν να έχουν ειδικά στολιστεί για την περίσταση. Από τη σιωπηλή ερημία των δασών ερχόταν ο ήχος της βίνα, εξαγγέλλοντας χαρά, ειρήνη και φως. Ο Γάγγης έρεε ήσυχα, σαν να προσπαθούσε να αφουγκραστεί τη σιωπηλή μουσική αυτής της συμπαντικής ένωσης. Η σελήνη ήταν ο γαμπρός και ολόκληρη η φύση νύφη του. Τ' αστέρια στον ουρανό, οι ψηλές βουνοκορφές και οι προσκυνητές του Αιώνιου Μονοπατιού ήταν τα μέλη της γαμήλιας συνοδείας. Αυτός ήταν ο γάμος του Σίβα και της Πάρβατι, της Ράντα και του Κρίσνα, του ατομικού και του συμπαντικού πνεύματος. Ο Σίβα και η Πάρβατι διαπέρασαν όλο το σύμπαν…

Όπως ο Τούλσιντας είπε στη *Ραματσαριταμάνας*: Τζ*άακι ράχι μπάαβαναα τζάισιι, Πράμπου μούρατ τιν ντέκιι τάισιι* – «Η εμπειρία του Θεού σχηματίζεται από τη φύση των συναισθημάτων και των αισθημάτων κάποιου». Είχα την ίδια εμπειρία. Είμαι ακόμα ερωτευμένος με τη σελήνη, με το απέραντο χιόνι, με το ορμητικό ποτάμι, με το απότομο μονοπάτι του βουνού πλάι σ' αυτό το ποτάμι και με το μοναχικό περπάτημα σ' αυτό το μονοπάτι. Για μένα είναι οι γνήσιες πραγματικότητες της ζωής. Όποιος δεν έχει απολαύσει τη φυσική ομορφιά και το μεγαλείο της ζωής είναι όνειδος πάνω σ' αυτή τη γη.

Από την Άγκρα ο Σουάμι Σάτυαμ και η Σιβάντζαλι θα πάνε στο Δελχί, απ'όπου ο Σουάμι Σάτυαμ σχεδιάζει να πάει στο Άμαρναθ, ενώ ο Σατυαβράτ και η Μπασάντι θα γυρίσουν στη Νάντγκραμ.

Έχουμε τώρα φτάσει στον τελευταίο σταθμό του ταξιδιού μας. Είχαμε το σπάνιο προνόμιο να βρεθούμε στη συντροφιά του Σουάμι Σάτυαμ για εξήντα μέρες, κατά τις οποίες βαδίσαμε διασχίζοντας δάση, βουνά, σπηλιές και ποτάμια, συναντήσαμε σάντου και μαχάτμα, αγίους και σοφούς, παρακολουθήσαμε φωτισμένες συζητήσεις και μάθαμε να βλέπουμε και να ζούμε τη ζωή με απλό και όμορφο τρόπο. Περπατώντας, μιλώντας, πέφτοντας για ύπνο, ξυπνώντας, τρώγοντας, πίνοντας, γελώντας και παίζοντας στη συντροφιά ενός αγίου, είχαμε αφήσει τα πάντα στα χέρια του και γίναμε εντελώς ανέμελοι. Οι μνήμες αυτού του ταξιδιού θα μείνουν για πάντα χαραγμένες στον νου μας.

Κι ο νους μας τώρα επαναστατούσε στη σκέψη του αποχωρισμού από τον Σουάμι Σάτυαμ. «Τα παιδιά αποχαιρετούν με χαμογελαστά πρόσωπα και χαρά στην καρδιά», μας μάλωσε ο Σουάμι Σάτυαμ. «Τα καλά παιδιά κατανοούν τα αισθήματα αγάπης και στοργής της μητέρας. Δύο μήνες χαρούμενης συντροφιάς είναι αρκετοί για τώρα. Ό,τι κερδίσατε από αυτούς τους δύο μήνες διατηρήστε το ασφαλές και μοιραστείτε το με τους άλλους που μπορεί επίσης να ωφεληθούν. Τώρα χρειάζεται να επιστρέψετε στον κόσμο από τον οποίο ήρθατε. Να προσέχετε και να επαγρυπνείτε. Μείνετε πιστοί στις δεσμεύσεις σας και στις υποχρεώσεις σας. Αδιάκοπη προσπάθεια και αγώνας είναι το κλειδί της επιτυχίας στη ζωή. Οι θερμές μου ευχές και οι ευλογίες του Θεού θα είναι πάντα μαζί σας».

Λέγοντας αυτά ο Σουάμι Σάτυαμ έβαλε τα χέρια του πάνω στο κεφάλι μας και μας έδωσε τις ευχές του. Δεν μπορούσε να πει τίποτα περισσότερο. Εμείς βέβαια δεν ήμασταν σε θέση να πούμε τίποτα. Καθώς το τραίνο μας ξεφυσούσε αναχωρώντας αισθανθήκαμε ότι πάνω του βρισκόταν μόνο το σώμα μας. Το πνεύμα μας είχε μείνει πίσω, στα πόδια του μεγάλου αγίου…

Σέβα σε υποβαθμισμένα χωριά

Τον Αύγουστο ο Σουάμι Σάτυαμ πήγε στο Άμαρναθ κι από εκεί ήρθε στη Ρέβα. Οι επικεφαλής του Μπάρατ Σέβακ Σαμάτζ του ζήτησαν να επισκεφτεί μερικές από τις καθυστερημένες αγροτικές περιοχές της επαρχίας και να διδάξει ορισμένα χρήσιμα πράγματα. Ο Σουάμιτζι δέχτηκε πρόθυμα την πρότασή τους. Έμεινε στη Ράιπουρ Καλτσούριγιαν κι από εκεί επισκεπτόταν τα κοντινά χωριά. Κάθε μέρα κάλυπτε πολλά μίλια. Μιλούσε στους χωρικούς για την υγεία και την υγιεινή, τους δίδασκε πώς να παρασκευάζουν απλά φάρμακα χρησιμοποιώντας κοινά βότανα και συζητούσε για την *Γκίτα* και τη *Ραμαγιάνα*. Είχε τεράστιο ενθουσιασμό και ζήλο γι' αυτό το είδος εργασίας. Σε δύο μήνες κάλυψε εξήντα χωριά σε μια από τις πιο καθυστερημένες περιοχές της χώρας.

Οι προσπάθειες του Σουάμι Σάτυαμ έφεραν μαζική αφύπνιση στον αγροτικό πληθυσμό, αλλά είχαν και αρνητικές επιπτώσεις στη δική του υγεία. Όταν γινόταν μούσκεμα στις μπόρες, έμενε με τα βρεγμένα ρούχα και συνέχιζε τη δουλειά του. Μετά από λίγο άρπαξε ένα άσχημο κρυολόγημα με βήχα. Ο λαιμός του πονούσε, αλλά δεν έδινε σημασία. Όταν η κατάστασή του χειροτέρεψε πήγε στο Δελχί. Άρχισε να φτιάχνει τα δικά του αγιουρβεδικά φάρμακα για να φροντίσει τον εαυτό του. Οι συναντήσεις και τα προγράμματά του συνεχίζονταν αδιαλείπτως. Δεν ξεκουραζόταν, και γι' αυτό ο λαιμός του δεν βελτιωνόταν. Όταν ο Χάνουμαν Πρασάντ Μαθούρ και η Σιβάντζαλι είδαν την κατάστασή του να χειροτερεύει συνειδητοποίησαν ότι χρειαζόταν πλήρη ξεκούραση. Ήξεραν ότι μόνο ο Σατυαβράτζι μπορούσε να διαχειριστεί σωστά την κατάσταση. Έτσι έστειλαν τον Σουάμι Σάτυαμ στη Νάντγκραμ και εξήγησαν στον Σατυαβράτζι όλη την κατάσταση στο τηλέφωνο.

«Μην ανησυχείτε», τους διαβεβαίωσε ο Σατυαβράτζι, «όλα θα πάνε καλά. Θα εξασφαλίσω ότι για μία βδομάδα θα κάνει πλήρη μόουνα. Από την επόμενη εβδομάδα θα έχουμε σάτσανγκ μόνο τα βράδια».

Διαμονή στη Νάντγκραμ

Ο Σουάμι Σάτυαμ έφτασε στη Νάντγκραμ για ξεκούραση και ανάρρωση. Ο Σατυαβράτζι είχε πληροφορήσει επιλεκτικά μερικούς μόνον ανθρώπους για την άφιξή του. Για τρεις μέρες ο Σουάμι Σάτυαμ αναπαύτηκε πλήρως. Μόνο εμείς του μιλούσαμε, κι αυτό όταν ήταν απολύτως απαραίτητο. Αλλά για πόσο μπορούν η ευωδιά του άνθους και η λάμψη του ήλιου να μείνουν κρυφά; Σύντομα άρχισαν να καταφθάνουν με το σταγονόμετρο άλλοι γνώριμοι και γρήγορα αυτό το ρυάκι μετατράπηκε σε χείμαρρο. Ο Σατυαβράτζι και η Μπασάντι γρηγορούσαν ώστε ο Σουάμι Σάτυαμ να μη υπερβάλλει τον εαυτό του.

Ο Σουάμι Σάτυαμ άρχισε τα βραδινά σάτσανγκ, μετά άρχισε να πηγαίνει μακρινούς πρωινούς περιπάτους. Μετά άρχισε τις τάξεις γιόγκα. Τα παιδιά κατέφθαναν όλη μέρα. Τα απογεύματα γίνονταν σάτσανγκ με τις κυρίες από τις δύο μέχρι τις τέσσερις το απόγευμα. Τα βράδια, τα μπάτζαν και τα κίρταν άρχιζαν στις έξι και μισή και συνεχίζονταν μέχρι τις εννιά. Ύστερα ακολουθούσε συζήτηση μιας ώρας.

Η Ράτνα και ο Μανόζ, και οι δύο μαθητές του γυμνασίου, ήταν πάντα κοντά στον Σουάμι Σάτυαμ. Δική τους δουλειά ήταν να βεβαιώνονται ότι ο Σουάμι Σάτυαμ μιλούσε όσο το δυνατόν λιγότερο. Ένα αγόρι έξι ετών, ο Κίριτ, και δύο τρίχρονα κορίτσια, η Χάρσα και η Τζυότι, φρόντιζαν κι αυτά ιδιαιτέρως τον Σουάμιτζι. Έδιναν ανά λεπτό αναφορά για τον Σουάμιτζι στην Μπασάντι! Δεν ήθελαν να γυρίσουν στα σπίτια τους, μόνο ήθελαν να φροντίζουν ό,τι χρειαζόταν και ό,τι ήθελε να κάνει ο Σουάμιτζι. Πολλές φορές ο Σουάμιτζι έλεγε: «Τόσο μικρά κορίτσια να κάνουν τόση φασαρία για μένα! Με φροντίζουν τόσο καλά που μερικές φορές αναρωτιέμαι μήπως είναι η μητέρα μου ή η αδελφή μου που ξαναγεννήθηκαν σ' αυτά τα μικρά κορίτσια!» Τα κορίτσια ήθελαν να μιλάει λιγότερο και να ξεκουράζεται περισσότερο. Έτσι λοιπόν έφερναν άλλα παιδιά να λένε ιστορίες, να παίζουν παιχνίδια και να τραγουδούν. Ο Σουάμι Σάτυαμ είχε την απαιτούμενη ξεκούραση κι ήταν πολύ χαρούμενος, γινόμενος κι ο ίδιος παιδί στη συντροφιά τους.

Οι άνθρωποι έρχονταν στον Σουάμι Σάτυαμ με τα προβλήματά τους κι έφευγαν με το χαμόγελο στα χείλη. Οι προστριβές ανάμεσα σε πατεράδες και γιούς, ανάμεσα σε συζύγους, σε πεθερές και νύφες άρχισαν να εξαφανίζονται. Ο Σουάμι Σάτυαμ έγινε το αντικείμενο της λατρείας και της αγάπης όλων. Οι εργαζόμενοι στο κλωστήριο, από τον κατώτερο υπάλληλο μέχρι τον υψηλόβαθμο διευθυντή, περνούσαν οπωσδήποτε να συναντήσουν τον Σουάμιτζι καθ' οδόν προς τη δουλειά ή στην επιστροφή τους. Οι κυρίες επίσης άφηναν το νοικοκυριό τους κι έρχονταν να υποβάλουν τα σέβη τους στον Σουάμιτζι.

Για τα παιδιά ο Σουάμιτζι ήταν κατεξοχήν δικός τους. Τα μικρά παιδιά έρχονταν κλαίγοντας κι έχωναν τα πρόσωπά τους στην αγκαλιά του με παράπονο: «Η μητέρα μάς μάλωσε πάλι».

«Γιατί;»

«Συνέχεια μας λέει: "Να πάτε μόνο αφού κάνετε μπάνιο", "Να πάτε μόνο αφού φάτε το πρωινό σας", "Μη βγείτε τώρα, αργότερα"».

Τα μεγαλύτερα παιδιά παραπονιόνταν για τους συμμαθητές και τους δασκάλους τους. Οι σύζυγοι, άνδρες και γυναίκες, έρχονταν επειδή μάλωναν για ασήμαντα πράγματα. Ο Σουάμι Σάτυαμ καθόταν μαζί τους κι έλυνε την παρεξήγηση. Στο τέλος έλεγε γελώντας «γι' αυτό δεν παντρεύτηκα!»

Τα παιδιά τον πλησίαζαν κι έλεγαν: «Σε παρακαλώ, δίδαξέ μας ιστορία» ή «σε παρακαλώ, δίδαξέ μας γεωγραφία». Τα παιδιά που συμμετείχαν σε διαγωνισμούς ρητορικής έρχονταν και από τις δύο πλευρές για να τα καθοδηγήσει, κατέγραφαν τα σημεία που τους έδινε, πρόβαραν τις ομιλίες τους μπροστά του κι έφευγαν με τις ευλογίες του.

Ο Σουάμι Σάτυαμ ήταν πλέον σαν στενό μέλος των οικογενειών όλης της πόλης. Έμεινε στη Νάντγκραμ για τρεις μήνες και στη διάρκεια αυτή δέκα ή δώδεκα οικογένειες της περιοχής του κλωστηρίου δεν ήθελαν να τον αφήσουν μόνο ούτε για ένα λεπτό. Τα βράδια έρχονταν με το φαγητό τους κι έτρωγαν όλοι μαζί. Τα πρωινά κάποια οικογένεια προσκαλούσε άλλες οικογένειες για το μεσημεριανό. Όλες οι οικογένειες ζούσαν σε σπιτάκια με μεγάλους κήπους και παρτέρια με λουλούδια γύρω

γύρω. Τις Κυριακές συγκεντρώνονταν όλοι σε κάποιον κήπο, μαγείρευαν μαζί, έτρωγαν μεσημεριανό και παρακολουθούσαν το σάτσανγκ του Σουάμι Σάτυαμ. Πόσο υπέροχα περνούσαν όλοι! Το ρητό του *Βασουντέβα κουτουμπάκαμ*, «ολόκληρος ο κόσμος είναι οικογένειά μας», είχε κυριολεκτικά ζωντανέψει σ' αυτή την κοιμισμένη μικρή πόλη.

Τα πάρτι και οι συναθροίσεις στη Λέσχη των Αξιωματούχων ήταν κι αυτά ατελή χωρίς την παρουσία του Σουάμι Σάτυαμ. Τον προσκαλούσαν με τις κυρίες και τα παιδιά, κι εκείνος έδινε σάτσανγκ. Ο καιρός περνούσε γρήγορα. Τα σάτσανγκ και οι τάξεις του Σουάμι Σάτυαμ γίνονταν σε διάφορα μέρη. Καταρτίζονταν προγράμματα για σχολεία, κολέγια και για τις κοντινές αγροτικές περιοχές. Οι άνθρωποι έρχονταν σε ομάδες από το Ντουργκ, τη Ράιπουρ, το Μπιλάι και τη Νάγκπουρ, έμεναν για μια δυο μέρες, παρακολουθούσαν τα προγράμματα του Σουάμι Σάτυαμ και μετά σχεδίαζαν παρόμοια προγράμματα στις πόλεις και τις κωμοπόλεις τους.

Σχεδιάστηκε ένα πρόγραμμα μιας εβδομάδας με διαμονή στο Αμαρκάντακ τον Μάιο του 1958. Από εκεί ο Σουάμι Σάτυαμ θα πήγαινε στη Ρέβα και μετά στο Ρισικές και στο Μπάντριναθ και Κένταρναθ. Υπήρχε μεγάλη αφύπνιση στα χωριά της περιοχής της Ρέβα. Υπήρχε σχέδιο να ιδρυθεί μια μονάδα με χειροκίνητους αργαλειούς. Οι ιδιοκτήτες ήθελαν να έρθει ο Σουάμι Σάτυαμ να την εγκαινιάσει. Κατόπιν επιθυμίας τους έφυγε για τη Ρέβα στις 27 Φεβρουαρίου και κατέληξε να μείνει εκεί τέσσερις μήνες. Όταν ο Κρίσνα έφυγε από το Γκόκουλ για τη Μαθούρα, δεν έκλαιγαν μόνο οι άνθρωποι και τα αγρίμια αλλά και οι θάμνοι και τα δέντρα. Μια παρόμοια σκηνή παρακολουθήσαμε στη Νάντγκραμ κατά την αναχώρηση του Σουάμι Σάτυαμ για τη Ρέβα…

Ταξίδι στο Αμαρκάντακ

Τον Μάιο του 1958 ο Σατυαβράτζι, η Μπασάντι, ο Μανόζ και ο Σουάμι Ναραγιανανάντα από το Φάρχαντ έφυγαν για το Αμαρκάντακ. Ο Σουάμι Σάτυαμ ήταν ήδη στη Ρέβα. Μας συνάντησε

στη στάση της οδού Πένταρα. Το Αμαρκάντακ απέχει μια ώρα από εκεί και πήγαμε με το λεωφορείο. Κάποιοι άλλοι αφοσιωμένοι του επρόκειτο να μας συναντήσουν αργότερα.

Μείναμε σε μια ντάρμα σάλα στο Αμαρκάντακ. Τα πρωινά πηγαίναμε για μπάνιο στον ποταμό Ναρμάντα, μετά κάναμε διαλογισμό, τραγουδούσαμε μπάτζαν και κίρταν και παρακολουθούσαμε τα σάτσανγκ του Σουάμι Σάτυαμ. Τα απογεύματα περπατούσαμε στις ζούγκλες, στους λόφους και στα σπήλαια βλέποντας τα αρχαία τεχνουργήματα στη Σονμπάντρα και στο Μπρίγκου Καμαντάλ. Καθημερινά κάναμε περιπάτους στη Μάι-κι-Μάχιμα και στην Μπάγκιγια, και ακούγαμε για αρχαίους μύθους και ιστορίες. Τα βράδια, μετά από το μπάνιο μας στον Ναρμάντα, καθόμασταν στις όχθες του ώρες ολόκληρες. Μετά το δείπνο ο Σουάμι Σάτυαμ έδινε σάτσανγκ στην ντάρμα σάλα σε πολυπληθή ακροατήρια.

Παρόλο που είδαμε πολλούς όμορφους λόφους, δάση και σπήλαια, τίποτε δεν μπορούσε να ανασυστήσει τη μαγεία των Ιμαλαΐων. Όμως βιώσαμε μεγάλη ειρήνη και ηρεμία στις όχθες του Ναρμάντα και στη Μάι-κι-Μάχιμα. Πέρασε μια βδομάδα χωρίς να το καταλάβουμε. Αποφασίσαμε να περάσουμε την τελευταία μέρα βλέποντας αξιοθέατα, πριν φύγουμε από τη Ρέβα το επόμενο πρωί. Το βράδυ πήραμε ένα μήνυμα από το Μαχασαμούντ ότι είχε οριστεί η ημερομηνία του γάμου της ανιψιάς του Σατυαβράτζι, της Κίραν, κι ότι οι γαμήλιες προετοιμασίες θα άρχιζαν σε δύο μέρες. Μας ζήτησαν να επιστρέψουμε το συντομότερο.

Μετά το βραδινό σάτσανγκ καθίσαμε να συζητήσουμε το πρόγραμμά μας. «Και οι δύο πρέπει να πάτε στο Μαχασαμούντ», είπε ο Σουάμι Σάτυαμ με απόλυτο τρόπο.

«Θα πάμε μαζί μέχρι την Μπίλασπουρ αύριο», αποτόλμησα μια άλλη πρόταση. «Από κει ο Μανόζ κι εγώ θα πάμε στη Ράιπουρ και μετά στη Νάντγκραμ. Τα πράγματά μου είναι έτοιμα εκεί. Αφού μείνω στο σπίτι μια μέρα, θα φύγω την επομένη για τη Ράιπουρ και θα φτάσω στο Μαχασαμούντ το βράδυ για να συμμετάσχω στις γαμήλιες προετοιμασίες. Κανείς δεν θα παρατηρήσει την απουσία του Σατυαβράτζι. Πρέπει οπωσδήποτε να

πάει μαζί σου στο Μπάντρι-Κένταρ, όπως ήταν ο αρχικός σχεδιασμός. Σε παρακαλώ, πάρε τον μαζί σου». Μετά από πολλά παρακάλια και καλοπιάσματα ο Σουάμιτζι συμφώνησε με την πρότασή μου. Άλλοι δύο γάμοι γίνονταν επίσης στην περιοχή των κλωστηρίων. Φρόντισα να γράψει ο Σουάμιτζι τις ευλογίες του και σε αυτά τα προσκλητήρια.

Την επομένη, ο Μανόζ κι εγώ κατεβήκαμε στην Μπίλασπουρ και πήραμε το τραίνο για Ράιπουρ. Όλοι οι άλλοι συνέχισαν προς τη Ρέβα μέσω Σάντολ. Φτάσαμε στη Νάντγκραμ στις δύο το απόγευμα κι αφού συναντήσαμε φίλους και γνωστούς και περάσαμε μια μέρα στο σπίτι, την επομένη φύγαμε στις δώδεκα το μεσημέρι. Όταν φτάσαμε στη Ράιπουρ στις δύο το απόγευμα, ξαφνιαστήκαμε βλέποντας τον Σατυαβράτζι να μας περιμένει στον σταθμό.

«Χθες βράδυ στο Σάντολ», εξήγησε, «ο Σουάμιτζι είπε ξαφνικά: "Πρέπει να πας στο Μαχασαμούντ. Ο γαμπρός σου δεν ζει πια, κι αν δεν παρευρεθείς στον γάμο της ανιψιάς σου η αδελφή σου θα στενοχωρηθεί και θα πληγωθεί πολύ. Γι' αυτό δεν θα σε πάρω μαζί μου στο Μπάντρι-Κένταρ αυτή τη φορά. Έχεις έτσι κι αλλιώς να κάνεις πολλή δουλειά για μένα εδώ". Και λέγοντας αυτά ο Σουάμιτζι με έστειλε πίσω κι εκείνος πήρε το τραίνο για τη Ρέβα». Αυτός είναι ο Σουάμιτζι, λογικός, ευαίσθητος και συμπονετικός.

Από τη Ρέβα ο Σουάμι Σάτυαμ πήγε με τον Σουάμι Ναραγιανανάντα στο Ρισικές και στο Μπάντριναθ και Κένταρναθ. Εκεί είχε κάποιες ιδιαίτερες εμπειρίες. Επέστρεψε με τις ευλογίες των θεϊκών δυνάμεων αυτού του ιερού τόπου. Με τις ευλογίες του γκούρου του πήγε για προσκύνημα από το Ρισικές στο Ραμέσουαραμ, κι από εκεί ήρθε στη Νάντγκραμ τον Ιούλιο κι έμεινε μαζί μας για μια βδομάδα. Σχεδίαζε να περάσει τα τσατούρμα στο χωριό του Σουάμι Ναραγιανανάντα, στο Φάρχαντ, πέντε χιλιόμετρα από τη Νάντγκραμ, στην οδό Νάγκπουρ.

Αφότου ξεκίνησε τα τσατούρμα του στο Φάρχαντ, ο Σουάμι Σάτυαμ ερχόταν στη Νάντγκραμ κάθε Σάββατο βράδυ, έδινε σάτσανγκ για δύο μέρες και μετά επέστρεφε στο Φάρχαντ τη Δευτέρα το πρωί. Μερικές φορές ο Σουάμι Σάτυαμ ερχόταν

πάνω σε κάρο με βουβάλια κι άλλες φορές τον έφερνε ο Σατυαβράτζι με τη μοτοσικλέτα του και μετά τον γύριζε πίσω τη Δευτέρα το πρωί. Όσο έμενε στο σπίτι μας κατέφθαναν συνεχώς για να τον συναντήσουν άνθρωποι από το κλωστήριο και την πόλη .

Η μύησή μου

Μετά το ντάρσαν της Μα Γκάνγκα στο Γκανγκότρι γεννήθηκε στον νου μου η επιθυμία ν' αποκτήσω γκούρου μάντρα. Καθόμουν στην όχθη του Ναρμάντα στο Αμαρκάντακ όταν αυτή η επιθυμία αναδύθηκε ξανά, και συνέχισε να δυναμώνει. Όταν μίλησα με τον Σουάμι Σάτυαμ γι' αυτό, είπε: «Υπάρχει μόνο ένας γκούρου, και είναι ο Σουάμι Σιβανάντα. Θα έρθεις στο Ρισικές έτσι κι αλλιώς. Πάρε μάντρα ντίκσα και μετά πήγαινε στο Μπάντρι-Κένταρ».

«Αλλά ο Σουάμι Σιβανάντα μου είπε ότι θα μυηθώ στο ίδιο μου το σπίτι», αντέτεινα. Το πεπρωμένο είχε επιφυλάξει κάτι διαφορετικό για μας. Έπρεπε να επιστρέψουμε από το Αμαρκάντακ και το ταξίδι στο Μπάντρι-Κένταρ δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ.

Άρχισα να κάνω τακτική σάντανα. Έδινα τάξεις γιόγκα και δίδασκα επίσης άλλους. Αλλά όποτε καθόμουν για διαλογισμό, αναζητούσα ένα γκούρου μάντρα. Να συζητάω το θέμα με τον Σουάμι Σάτυαμ δεν ωφελούσε. Έλεγε μονίμως: «Ο Σουάμι Σιβανάντα είναι ο μόνος γκούρου. Θα πρέπει να πας στο Ρισικές πάλι. Όσο για μένα, δεν πρόκειται ποτέ να γίνω γκούρου ή να χτίσω άσραμ. Θα περιπλανιέμαι σαν επαίτης για δώδεκα χρόνια και ίσως μετά να ζήσω στο Γκανγκότρι». Συνέχιζα να εξευμενίζω τις ευσπλαχνικές θεϊκές δυνάμεις ώστε να πραγματοποιηθεί η επιθυμία μου για γκούρου μάντρα από τον Σουάμι Σάτυαμ.

Ο Σουάμι Σάτυαμ είχε λάβει τις ευλογίες και τις εντολές των θεϊκών δυνάμεων στα Ιμαλάια. Οι ευλογίες του Γκούρουντεβ ήταν πάντα εκεί για όποιον τις ζητούσε. Ο Σουάμι Σάτυαμ έκανε ο ίδιος πολλή σάντανα στη διάρκεια των τσατούρμα. Θα πρέπει να είχε λάβει εσωτερική έμπνευση ή εντολή, γιατί, όταν

ήρθε το Σαββατοκύριακο της 24ης Αυγούστου, έδωσε ομιλίες και σάτσανγκ για δύο μέρες όπως συνήθως, αλλά πριν φύγει τη Δευτέρα το πρωί είπε: «Θα έρθω την Πέμπτη 29, στις πέντε το πρωί. Κάνε ειδικές ετοιμασίες, ιδιαίτερα για το πρασάντ». Όλοι τον κοιτούσαν, ενόσω εκείνος γελούσε. Στο τέλος ρώτησα: «Τι ιδιαίτερο υπάρχει για τις 29 του μηνός και μου ζητάς να κάνω όλες αυτές τις ετοιμασίες;»

«Είναι η μέρα της αναγέννησής σου», είπε ο Σουάμι Σάτυαμ και γέλασε, «κι έτσι πρέπει να καλέσεις τους πάντες».

«Θα έχω προετοιμάσει τα πάντα, αλλά θα κάνω τις τελικές ετοιμασίες μόνον όταν έρθεις» είπα, καθώς δεν ήμουν ακόμη σίγουρη για τις προθέσεις του.

Η 29η Αυγούστου ήταν πανσέληνος και, όπως υποσχέθηκε, ο Σουάμι Σάτυαμ έφτασε νωρίς το πρωί. Σύντομα ολοκληρώθηκαν οι απαραίτητες ετοιμασίες, όλοι οι φίλοι μου και οι γνωστοί προσκλήθηκαν και ήρθαν γρήγορα. Τα μπάτζαν και τα κίρταν διήρκεσαν για κάποια ώρα και μετά, στη διάρκεια ενός χάβαν, έλαβα μάντρα ντίκσα. Για δεκαπέντε λεπτά η απαγγελία του μάντρα *Ομ Σρι Ραματσαντράγια Ναμαχά* συνεχίστηκε αδιάλειπτη. Ήταν μια ευχάριστη έκπληξη για όλους το γεγονός ότι όχι μόνο μου έδωσε μάντρα ο Σουάμιτζι δημοσίως, αλλά μου ζήτησε (όπως και από όλους τους παρόντες) να επαναλαμβάνω το μάντρα φωναχτά.

«Σουάμιτζι, η συνήθης πρακτική είναι να ψιθυρίζεται το μάντρα στο αυτί του αναζητητή, ενώ χτυπούν δυνατά τα όστρακα και τα κουδουνάκια», σχολίασε η κυρία Ράμα Ντάντεκαρ, «ούτε καν ο αναζητητής το ακούει, κι ούτε καταλαβαίνει το μάντρα σωστά, και πολύ λιγότερο οι άλλοι. Για πρώτη φορά στη ζωή μου βλέπω και καταλαβαίνω τα πράγματα με διαφορετικό τρόπο. Εκ μέρους όλων θέλω να πω κάτι. Μπορούμε, εγώ και οι άλλες κυρίες που δεν έχουμε γκούρου, να πάρουμε επίσης τις ευλογίες σας και ένα μάλα, όπως η Μπασάντι;»

«Ο ανθρώπινος νους προσλαμβάνει κάθε είδους εντυπώσεις, καλές και κακές», είπε ο Σουάμι Σάτυαμ, «κι αυτές οι εντυπώσεις παράγουν τα αποτελέσματά τους με τον καιρό. Οι εντυπώσεις που λαμβάνονται από σάτσανγκ και από επανάληψη του

ονόματος του Θεού οδηγούν τον νου σε μια κατάσταση θείας μέθης και υπερβατικής ευδαιμονίας. Όποτε υπάρχει συζήτηση για γκούρου και ντίκσα, θα θυμάστε τη σημερινή μύηση». Μετά πρόσθεσε: «Όσες από σας θεωρήσατε ότι λάβατε επίσης ντίκσα μαζί με την Μπασάντι, μπορείτε να δώσετε τα ονόματά σας στον Σατυαβράτζι. Ο Σατυαβράτζι θα προμηθευτεί μάλα για σας από το Ρισικές κι εγώ θα σας τα δώσω κατόπιν».

«Μερικοί κύριοι θα ήθελαν επίσης αυτό το προνόμιο. Μπορούμε να δώσουμε και τα δικά μας ονόματα;» ρώτησε ο Κρίσνα Σάνκαρ Ντεβ. «Σε θεωρούμε γκούρου μας έτσι κι αλλιώς, αλλά τα εύσημα για την εδραίωση αυτής της σχέσης ανήκουν στον Σατυαβράτ μπάι και στην Μπασάντι ντίντι. Αυτοί είναι οι πραγματικές γέφυρες ανάμεσα στη Νάντγκραμ και το Ρισικές». Μετά πρόσθεσε: «Σουάμιτζι, η Μιίνα Ντάβε λέει ότι εσύ είσαι ο μικρός Σουάμιτζι και ο θείος Σατυαβράτ είναι ο μεγάλος Σουάμιτζι, επειδή όλοι συνήθως τον φοβούνται».

«Η Μιίνα έχει δίκιο», γέλασε ο Σουάμι Σάτυαμ. «Εγώ είμαι ο μικρός Σουάμιτζι, ένας απλός, συνηθισμένος πνευματικός εργάτης. Αλλά ο Σατυαβράτζι είναι οπωσδήποτε ο μεγάλος Σουάμιτζι, γιατί σχεδιάζει συνέχεια μέρα και νύχτα μεγάλα προγράμματα. Μερικές φορές, όταν με κουράζει όλο αυτό, του λέω ότι θα πάω στη ζούγκλα, αλλά με κρατάει τόσο δυνατά που δεν μπορώ να ελευθερωθώ. Γι' αυτό θεωρώ αυτό το μέρος το δικό μου Σάρναθ. Και τώρα η Μπασάντι έχει κάνει ένα βήμα πιο πέρα. Ποτέ δεν θέλησα να είμαι γκούρου, αλλά τώρα που έγινα, αντί να αποκτήσω έναν μαθητή απέκτησα πολλούς με τη μία!»

Συνέχισε: «Σήμερα η Μπασάντι ντίντι έγινε Μα Νταρμασάκτι. Χρειάζεται τις ευλογίες σας, ώστε να μπορέσει να γίνει αντάξια του ονόματός της. "Σάτυα" και "Ντάρμα" θα είναι οι τροχοί πάνω στους οποίους θα πετάξει το άρμα του γιογκικού μου κινήματος. Ας μας ευλογούν όλους ο Θεός κι ο Γκούρουντεβ».

Για δύο μέρες είχαμε εμπνευσμένα σάτσανγκ με τον Σουάμιτζι. Η 30ή ήταν η μέρα της Ράκι, όλοι ήταν χαρούμενοι κι ενθουσιώδεις. Οι άνθρωποι έλεγαν: «Από τώρα δεν θα ονομάζουμε αυτό το μέρος σπίτι της Μπασάντι ντίντι, αλλά Σάτυανταμ».

Κατόπιν επιμόνου αιτήματος όλων να έρθει πάλι για σάτσανγκ ο Σουάμι Σάτυαμ είπε: «Η 7η Σεπτεμβρίου είναι η ευοίωνη ημέρα του Κρισνάσταμι και η 8η Σεπτεμβρίου είναι τα γενέθλια του Σουάμι Σιβανάντα. Θα έρθω το απόγευμα της 6ης και θα φύγω το πρωί της 9ης Σεπτεμβρίου». Οι επισκέψεις του Σουάμιτζι έφερναν πάντοτε μια ατμόσφαιρα χαράς και εορτασμών. Αυτή τη φορά δύο ιδιαίτερα γεγονότα συνέπιπταν με την επίσκεψή του. Όλοι γεμίσαμε με μίαν αίσθηση χαρούμενης αναμονής. Τα αγόρια προετοίμασαν ένα σκετς και τα κορίτσια έναν χορό Ραας-γκάρμπα για την επίσκεψη του Σουάμιτζι.

Στις δύο το απόγευμα της 5ης Σεπτεμβρίου ήρθε ο Σουάμι Ναραγιανανάντα και είπε: «Ο Σουάμιτζι δεν θα έρθει αύριο το βράδυ».

«Γιατί;» ρώτησα. «Για ποιον λόγο;»

«Ίσως είναι λίγο θυμωμένος. Είπε ότι δεν θα έρθει για έναν μήνα». Και λέγοντας αυτά ο Σουάμι Ναραγιανανάντα έφυγε για το Ναβαγκαόν.

Δεν μπορούσα να καταλάβω τον λόγο για την ξαφνική αλλαγή της διάθεσης του Σουάμιτζι. Ήμουν εντελώς μπερδεμένη. Τελικά κάθισα κάτω, μπροστά στη φωτογραφία του στο δωμάτιο του διαλογισμού μου, και ρώτησα: «Είσαι πράγματι ενοχλημένος μαζί μας, Σουάμιτζι; Όμως τίποτα δεν έχει συμβεί. Την τελευταία φορά είχες πει ότι θα έρθεις την 6η του μηνός. Για ποιον λόγο άλλαξε το πλάνο σου; Δεν είσαι μόνον ο γκούρου μας αλλά και ο πατέρας μας, και ως παιδιά σου έχουμε το δικαίωμα να ζητούμε αυτό που δικαιούμαστε».

Η γειτόνισσά μου επίσης ήρθε όταν άκουσε τα νέα. Όλοι είχαν ανησυχήσει. Τελικά αποφασίσαμε να γράψουμε ένα γράμμα στον Σουάμιτζι για να μάθουμε τον πραγματικό λόγο. Θέλαμε να βεβαιωθούμε ότι δεν ήταν μια από τις παλιές του σκανταλιές. Το γράμμα γράφτηκε και το στείλαμε με τον εργάτη του κλωστηρίου.

Η παραγωγή στο κλωστήριο γινόταν σε τρεις βάρδιες. Η πρώτη βάρδια ήταν από τις έξι και μισή το πρωί μέχρι τις τρεις το μεσημέρι, η δεύτερη από τις δύο και μισή το μεσημέρι μέχρι τις δέκα το βράδυ και η τρίτη από τις δέκα και μισή το βράδυ

μέχρι τις πέντε το πρωί. Οι εργάτες έρχονταν με ποδήλατα από τόπους που απείχαν ακόμα και δέκα και δώδεκα χιλιόμετρα. Τριάντα με σαράντα εργάτες έρχονταν συνήθως από το Φάρχαντ.

Ο Σουάμι Σάτυαμ έστειλε την απάντησή του με τον ίδιο εργάτη που παρέδωσε το γράμμα στις τρεις και μισή το απόγευμα κι έφυγε για τη βάρδια του στο κλωστήριο. Στο γράμμα ο Σουάμιτζι έγραφε:

Νταρμασάκτι,

Επιστρέφοντας εδώ μετά την πρόσκλησή σου, αποφάσισα να μείνω σε ένα μέρος για ένα μήνα και να μην πάω πουθενά. Ο ηλικιωμένος σουάμι περνούσε από τα μέρη σας και του ζήτησα να σας μεταφέρει αυτό το μήνυμα, εξηγώντας καθαρά τους λόγους και τις περιστάσεις. Τώρα αρχίζω να καΣάτυαμιταλαβαίνω ότι ο γέροντας προκάλεσε αναστάτωση, και για τον λόγο αυτό ανησυχήσατε. Αλλά να θυμάστε, είμαι ένας άνθρωπος με ρευστές αποφάσεις και υποσχέσεις. Τις αθετώ τόσο εύκολα όσο τις δίνω…

Είμαι παντού. Το σώμα μπορεί να μένει σε ένα μέρος τη φορά, αλλά εγώ βρίσκομαι παντού. Ποτέ μην αμφιβάλλεις γι' αυτή την αλήθεια. Πέρα από την ψευδαίσθηση του σώματος βρίσκεται το όραμα του Άτμα. Όσο τα μάτια σου βλέπουν μόνο το σώμα, δεν θα μπορείς να δεις την αρχή που το εμψυχώνει.

Υπάρχει κάτι πέρα από το σώμα μου, εξαιτίας του οποίου υπάρχω και γίνομαι αντιληπτός από τους άλλους. Αυτό είναι η αγνή συνειδητότητα. Βρίσκεται παντού. Μπορεί να πάρει μια μορφή και να υλοποιηθεί μπροστά σας. Αυτό ονομάζεται τσινμάγια βίγκραχα, η μορφή της συνειδητότητας. Θα πρέπει να προσπαθήσουμε να δούμε πέρα από τα χονδροειδή, φυσικά σώματα και να αντιληφθούμε το αιώνιο συνειδητό ον που κατοικεί μέσα τους. Κι όταν Αυτό γίνει αντιληπτό, θα μπορώ να είμαι μαζί σας όχι μόνο στις οκτώ του μηνός αλλά κάθε μέρα, ή μάλλον κάθε στιγμή.

Αλλά γι' αυτό χρειάζεται να ασκηθείς. Γνωρίζω είναι ένα πράγμα, πράττω είναι κάτι άλλο. Μόνο η άσκηση οδηγεί στην τελειότητα. Τώρα που γνωρίζεις τον τρόπο, γιατί αργείς; Άρχισε αμέσως. Το σάτσανγκ μαζί μου πρέπει να σε οδηγεί στην άτμα σάνγκα, στην κοινωνία με το πνεύμα σου. Δεν υπάρχει διαφορά στο επίπεδο του πνεύματος. Γνωρίζοντάς το, μην ξεμυαλίζεσαι με την απλή σωματική εμφάνιση. Αν ακόμη επιθυμείς τη σωματική μου παρουσία, τότε στείλε τον Σατυαβράτζι το βράδυ της 6ης Σεπτεμβρίου. Θα έρθω μετά τη δύση του ήλιου και θα φύγω πριν από την ανατολή, την επόμενη μέρα. Κάνε ιδιαίτερες προετοιμασίες για σάτσανγκ και πρασάντ. Μέχρι τότε σε χαιρετώ.

—Σάτυαμ

Το βράδυ της 6ης του μηνός ο Σατυαβράτζι πήγε στο Φάρχαντ να φέρει τον Σουάμιτζι. Περιμέναμε σε αναμμένα κάρβουνα. Όταν ο Σουάμι Σάτυαμ τελικά έφτασε στις έξι το απόγευμα, ήταν λες και είχε αφιχθεί ο ίδιος ο Θεός. Πλήθος άνθρωποι είχαν συγκεντρωθεί στο σπίτι μας. Μετά την πούτζα, τα μπάτζαν, τα κίρταν και το πρασάντ, ο Σουάμι Σάτυαμ επισκέφτηκε όλα τα γειτονικά σπίτια. Στο ένα καθοδήγησε το μπάτζαν και το κίρταν, σε ένα άλλο έδωσε μια ομιλία και σε ένα τρίτο αντάλλαξε ανάλαφρες, φιλικές κουβέντες. Όλη τη νύχτα συνέχιζε να μετακινείται από σπίτι σε σπίτι, δίνοντας σάτσανγκ και μπάτζαν. Όλοι μας τον συνοδεύαμε όλη τη νύχτα. Στις τέσσερις το πρωί γύρισε στο σπίτι μας και έκανε ένα μπάνιο. Στο μεταξύ έκανα λίγα ζεστά πακόρα και τσάι. Φάγαμε όλοι πακόρα για πρωινό και μετά περπατήσαμε για να ξεπροβοδίσουμε τον Σουάμι Σάτυαμ.

Ίδρυση του παραρτήματος της Divine Life Society στη Νάντγκραμ

Ένα σχέδιο για να ανοίξει ένα παράρτημα της Divine Life Society στη Νάντγκραμ ήταν ήδη εν εξελίξει. Λάβαμε την απαραίτητη έγκριση από το Ρισικές και τη διαβεβαίωση ότι θα παραλαμβάναμε

τα απαραίτητα έγγραφα και κείμενα του άσραμ τον επόμενο μήνα. Μετά το βραδινό σάτσανγκ, στις 8 Σεπτεμβρίου, αποφασίστηκε ότι θα αποκτούσαμε κι ένα μικρό σπίτι όπου θα κάναμε εβδομαδιαία μπάτζαν, κίρταν και σάτσανγκ και θα δημιουργούσαμε μια μικρή βιβλιοθήκη. Εκεί επίσης θα δίνονταν διαλέξεις από διαπρεπείς αγίους και σουάμι.

Οι ετοιμασίες ολοκληρώθηκαν τον Οκτώβριο. Από το Ρισικές λάβαμε τα αντίγραφα από τα επίσημα δικαιολογητικά της καταχώρισης της Divine Life Society , ένα γράμμα που μετέφερε τις ευλογίες του Σουάμι Σιβανάντα και πολλά βιβλία, περιοδικά και φυλλάδια.

Ο Σουάμι Σάτυαμ μας ζήτησε να αρχίσουμε τις ετοιμασίες για ένα τριήμερο συνέδριο τον Νοέμβριο. Τα νέα για το επικείμενο συνέδριο δημοσιεύτηκαν στις τοπικές καθημερινές εφημερίδες και σε φυλλάδια. Την ημέρα των εγκαινίων ο Σουάμι Σάτυαμ μίλησε για την Divine Life Society του Ρισικές και εγκαινίασε επισήμως το παράρτημά της στη Νάντγκραμ. Μετά την ομιλία τού κυρίως προσκεκλημένου, του Σρι Κ.Λ. Σούκλα, διαβάστηκε η επιστολή με τις ευλογίες του Σουάμι Σιβανάντα. Στην εκδήλωση μίλησαν εκπρόσωποι όλων των δογμάτων και θρησκειών, ινδουιστές, μουσουλμάνοι, σιχ, τζαϊνιστές, χριστιανοί, βουδιστές. Ο Σουάμι Ατμανάντα της Αποστολής Ραμακρίσνα από τη Ράιπουρ έκανε επίσης μια ομιλία. Κάθε μέρα υπήρχαν τέσσερα προγράμματα, στα οποία περιλαμβανόταν μια πρωινή τάξη άσανα και πρανα γιάμα. Ο Σουάμι Σάτυαμ και οι εκπρόσωποι των διαφόρων θρησκειών έδιναν διαλέξεις σε κάθε πρόγραμμα. Οι συμμετέχοντες είχαν έρθει από μακριά, ακόμα και από τον Ντουργκ, το Μπιλάϊ, τη Ράιπουρ και την Γκόντια.

Τότε ιδρύθηκε και μια αδελφότητα γιόγκα για γυναίκες. Μετά το συνέδριο συγκροτήθηκε ένα διοικητικό συμβούλιο για το νεοϊδρυθέν παράρτημα. Το διοικητικό συμβούλιο ήταν υπέρ της έκδοσης ενός περιοδικού δέκα ως δώδεκα σελίδων, που θα περιείχε τις δραστηριότητες του παραρτήματος, τα σάτσανγκ και τα μελλοντικά προγράμματα του Σουάμι Σάτυαμ. Αφού έλαβε την απαραίτητη έγκριση από το άσραμ του Ρισικές, το

περιοδικό άρχισε να κυκλοφορεί με τον τίτλο *Divine Life Message*. Μόλις άρχισαν οι δραστηριότητες του νέου παραρτήματος ο Σουάμι Σάτυαμ πήγε στη Βομβάη.

Τον Δεκέμβριο ο Σουάμι Σάτυαμ επισκέφτηκε την Μπουρχανπούρ και το Ιντόρ, κι από εκεί γύρισε στη Νάντγκραμ μέσω Καμγκαόν. Επιθεώρησε τις δραστηριότητες του παραρτήματος της Divine Life Society κι αφού έδωσε ένα σάτσανγκ συνέχισε στο Μαχασαμούντ, όπου έκανε ένα τριήμερο πρόγραμμα, κι από εκεί πήγε στο Ράιγκαρ και στο Δελχί.

Ήθελε να αρχίσουμε να εκδίδουμε βιβλία. Στο επόμενο γράμμα του έγραψε: «Δημιουργήστε ένα αρχείο με όλα τα χειρόγραφα στα αγγλικά και δακτυλογραφήστε το. Όταν έρθω θα δω αυτό το αρχείο και θα σας πω τι να κάνετε μετά».

Ο φόρτος εργασίας του Σατυαβράτζι είχε αυξηθεί σημαντικά. Εκτός από την εργασία του στο γραφείο, φρόντιζε τα προγράμματα και τις δραστηριότητες του παραρτήματος της Divine Life Society και της βιβλιοθήκης του, κανόνιζε τα προγράμματα του Σουάμι Σάτυαμ, διαχειριζόταν την αλληλογραφία του και αρχειοθετούσε τα χειρόγραφα των ομιλιών του. Παρόλο τον φόρτο, όλα προχωρούσαν ομαλά. Σχεδιάστηκε ξανά ένα ταξίδι στο Μπάντρι-Κένταρ και έγιναν οι απαραίτητες προετοιμασίες.

Ειδικό σάντανα σιβίρ

Τον Ιανουάριο ο Σουάμι Σάτυαμ πήγε στη Ράιπουρ-Ρέβα. Από εκεί πήγε στο Κάτρασγκαρ και στην Τσάπρα, όπου έδωσε προγράμματα. Μετά τα προγράμματα γύρισε πίσω στη Ράιπουρ-Ρέβα. Σχεδίαζε να μείνει εκεί δύο μήνες. Μας έγραψε: «Κανονίστε ένα ησυχαστήριο σε μια απομονωμένη αγροτική περιοχή κατά τη διάρκεια του Μαΐου. Οι δυο σας κι εγώ πρέπει να επιδοθούμε σε πολλή και ειδική σάντανα. Θα πάμε οπωσδήποτε στο Μπάντρι-Κένταρ το 1960. Ο Σεθ Ράντα Κίσαν έχει στο χωριό του έναν ωραίο, απομονωμένο κήπο. Προσπαθήστε να κλείσετε αυτό το μέρος για το ησυχαστήριο».

Έστειλα στον Σουάμι Σάτυαμ μια γιρλάντα και μερικά

γκούλαλ επ' ευκαιρία της ευοίωνης γιορτής του Χόλι. Η απάντησή του ήταν διαφωτιστική:

> Έλαβα το γράμμα σου και τα δώρα, αλλά το Χόλι μου δεν έχει έρθει ακόμα. Όταν ολοκληρωθεί η σάντανά μου, τότε θα χρωματιστώ πραγματικά. Σατυαβράτ και Μπασάντι, θα σας χρωματίσω με το χρώμα του μαύρου (του Κρίσνα), ώστε να είστε για πάντα προσηλωμένοι στη θύμησή Του. Θα σας πασπαλίσω με το χρώμα της μπάκτι, θα σας βυθίσω στο χρώμα της σάντανα, θα σας μεθύσω με το όνομά Του και θα σας ξεπλύνω με τα νερά της ανάμνησής Του. Έχετε δει μόνο το Χόλι που χρωματίζει το σώμα, τώρα χρωματίστε τον νου και απολαύστε το!

Τελικά για το ησυχαστήριο επιλέχτηκε το χωριό του Μπαγκαβάτι Μπάμπου, το Πάταν Ντότζι. Η οικογένειά του ήταν γαιοκτήμονες της περιοχής και ο Σατυαβράτζι είχε επισκεφτεί αυτό το μέρος πολλές φορές. Βρισκόταν σε μια απομονωμένη ζούγκλα αλλά μόνο τα τέσσερα πρώτα μίλια ήταν δύσκολα στην πρόσβαση. Τα καλοκαίρια μπορούσες να πας πάνω σε κάρο με βουβάλια αλλά στις εποχές των βροχών μόνο με ποδήλατο ή με τα πόδια. Ο Μπαγκαβάτι Μπάμπου είχε ζητήσει πολλές φορές από τον Σουάμι Σάτυαμ να επισκεφτεί τα μέρη του. Το δικό του μέρος είχε όλα όσα θα μπορούσε κανείς να επιθυμήσει – ένα μεγάλο σπίτι, μια μεγάλη ακολουθία από υπηρέτες κι όλες τις απαραίτητες ανέσεις.

Επτά μόνον άνθρωποι συνόδεψαν τον Σουάμι Σάτυαμ – η Βίσουαπρεμ και ο θείος της ο Χαρσινγκάνι, ο Σατυαβράτζι, η αδελφή του η Αναπούρνα, η Μπασάντι, η μικρότερη αδελφή της η Ρατνά και η φίλη της η Μπαράτι. Ο Σουάμι Σάτυαμ δεν ήθελε μεγάλο πλήθος, όμως οι ντόπιοι χωρικοί ήταν ευπρόσδεκτοι στα σάτσανγκ το Σαββατοκύριακο.

Ο Σουάμι Σάτυαμ έφτασε στη Νάντγκραμ τον Απρίλιο, και τον Μάιο πήγαμε στο χωριό του Μπαγκαβάτι Μπάμπου. Ταξιδέψαμε τριάντα μίλια με το λεωφορείο μέχρι το Μπάντα Μπαζάρ. Εκεί είχαν έρθει δύο κάρα για να μας παραλάβουν. Αφού διασχίσαμε τέσσερα μίλια σε μια πυκνή ζούγκλα φτάσαμε τελι-

κά στο Πάταν Ντότζι. Ξεναγηθήκαμε σε όλο το σπίτι και μετά το μεσημεριανό φαγητό τακτοποιηθήκαμε στα δωμάτιά μας. Κατόπιν πήγαμε περίπατο στη ζούγκλα. Οι λόφοι και τα ποταμάκια μάς θύμισαν τα Ιμαλάια. Μακριά από τη βοή της πόλης, αυτό το μέρος έμοιαζε παράδεισος ειρήνης και ηρεμίας. Τα βράδια οι χωρικοί απήγγελλαν τη *Ραμαγιάνα* κι άλλα μπάτζαν και κίρταν.

Το πρόγραμμα στο ησυχαστήριο άρχισε από το επόμενο πρωί με άσανα, πραναγιάμα, μπάτζαν, κίρταν, τζάπα, ντυάνα, και τέλος μια συνεδρία ερωταποκρίσεων. Μετά το μεσημεριανό ξεκουραζόμασταν. Έπειτα, στις δύο το μεσημέρι, διαβάζαμε το βιβλίο του Σουάμι Σιβανάντα με τον τίτλο *Σάντανα* και είχαμε σάτσανγκ με τον Σουάμι Σάτυαμ. Κατόπιν πηγαίναμε περίπατο. Μετά το δείπνο δινόταν μια ομιλία πάνω στην *Γκίτα*, τη *Ραμαγιάνα* και την *Μπαγκαβάτα*. Όλοι οι χωρικοί συγκεντρώνονταν για την ομιλία. Άκουγαν προσεκτικά κι έκαναν και μερικές ερωτήσεις στο τέλος. Τους εντυπωσίαζαν το βάθος και η έκταση των γνώσεων του Σουάμι Σάτυαμ. Σύντομα άρχισαν να του συμπεριφέρονται σαν στον «πατέρα» τους. Καλούσαν συγγενείς και γνωστούς τους από τα γύρω χωριά λέγοντας: «Ένας μεγάλος, σοφός άγιος έχει έρθει στο χωριό μας. Είναι πάνω από εκατό χρονών αλλά μοιάζει νέος. Ο Θεός ο ίδιος εμφανίζεται μπροστά του και του δίνει τη γνώση που χρειάζεται. Όλοι σας πρέπει να έρθετε για το ντάρσαν του. Η ζωή σας θα είναι ευλογημένη».

Η σάντανα όλων μας προόδευε προς τις κατευθύνσεις που καθόριζε ο Σουάμι Σάτυαμ. Εγώ έκανα τις περισσότερες άσανα, καθώς και τη σιρσάσανα, τη στήριξη στο κεφάλι. Ο Σουάμι Σάτυαμ κοίταξε προσεκτικά τη σιρσάσανά μου και μου είπε να την κάνω για πέντε λεπτά. Εν συνεχεία μου είπε να κάνω την *πουραστσάρανα*, μια μάντρα σάντανα. Χρειαζόταν να κάνω τζάπα εκατόν πενήντα μάλα καθημερινά. Μου έδωσε λεπτομερείς οδηγίες για την πουραστσάρανα – πόσο χρόνο να δώσω στην τζάπα, πόσο χρόνο στην ξεκούραση, κ.ο.κ. Με έχρισε με τσάνταν τίλακ και, δίνοντάς μου τις ευλογίες του, μου είπε να αρχίσω την πουραστσάρανά μου. Την πρώτη μέρα η τζάπα

τελείωσε στις δέκα το βράδυ. Συνέχισα την τζάπα την επομένη. Την τρίτη μέρα ένα έντονο, φλογερό φως εμφανίστηκε στην οθόνη του διαλογισμού μου. Το φως αυξανόταν και εξασθενούσε σε ένταση περιοδικά. Σύντομα η θερμότητα έγινε τόσο ανυπόφορη που δεν μπορούσα να συνεχίσω την τζάπα μου. Την τέταρτη μέρα το φως έγινε ακόμα δυνατότερο. Βίωσα μεγάλη ζέστη και δυσφορία. Ένα κύμα φόβου με κατέκλυσε ξαφνικά. Άρχισα να κλαίω και πήγα να το πω στον Σουάμιτζι. Μου είπε να ξεκουραστώ για μία ώρα και μετά να ξαναρχίσω την πρακτική. Όσο κι αν προσπάθησα δεν μπόρεσα να τελειώσω ούτε ένα μάλα εκείνη την ημέρα. Τότε ο Σουάμιτζι μου είπε να κάνω τζάπα με άλλους, κι όχι μόνη μου. Ακόμα και τότε, μόλις έκλεινα τα μάτια μου, βίωνα περίεργα πράγματα. Τελικά ο Σουάμι Σάτυαμ μου είπε: «Δώσε τέλος στην ανουσθάνα σου. Κάνε απλώς *λίκιτ τζάπα*, γράψιμο του μάντρα, και *σουαντυάγια*, μελέτη του εαυτού». Μου ήταν δύσκολο να κάνω έστω και αυτό. Έκλαιγα ανεξέλεγκτα αμέσως μόλις ξεκινούσα οποιαδήποτε πρακτική. Στο τέλος μου είπε να τα σταματήσω όλα.

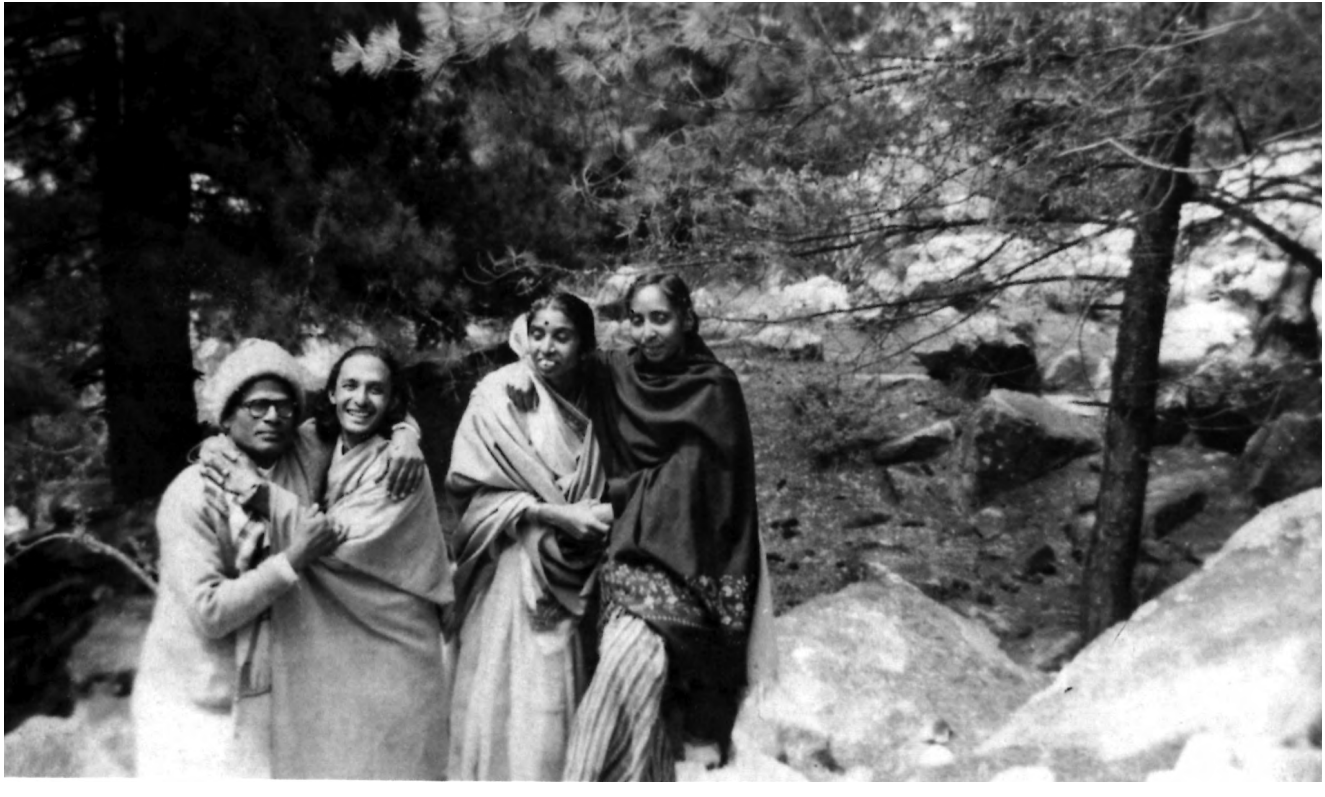
Μια μέρα, ξαφνικά, η Βίσουαπρεμ ανέβασε υψηλό πυρετό. Ήταν παιδί της πόλης κι αυτή η ξαφνική επιδείνωση της υγείας της σε άγνωστο, αγροτικό περιβάλλον την φόβισε και την ανησύχησε. «Έλα», την μάλωνε κάθε τόσο ο Σουάμι Σάτυαμ, «δώσε μου τον πυρετό σου και γίνε πάλι καλά». Όλοι γελούσαν με το αθώο σχόλιο. Ο Σουάμι Σάτυαμ της έδωσε και κάποια ομοιοπαθητικά φάρμακα. Μέχρι το βράδυ ο πυρετός της είχε εξαφανιστεί.

Την επομένη, όμως, ο Σουάμι Σάτυαμ είχε υψηλό πυρετό! Δεν μπορούσε ν' ανοίξει τα μάτια του, ούτε να πιεί νερό ή τσάι. Ο Σατυαβράτζι κατάφερε με κάποιον τρόπο να του δώσει τρεις τέσσερις κουταλιές τσάι, αλλά τα έβγαλε όλα. Έκανε εμετό ακόμα και το ομοιοπαθητικό φάρμακο που του δόθηκε. Ο Σατυαβράτζι άρχισε να του κάνει μασάζ στα πόδια και στα πέλματα. Συνήθως ο Σουάμι Σάτυαμ δεν άφηνε κανέναν να ακουμπήσει τα πόδια του, όμως σήμερα δεν είπε τίποτα.

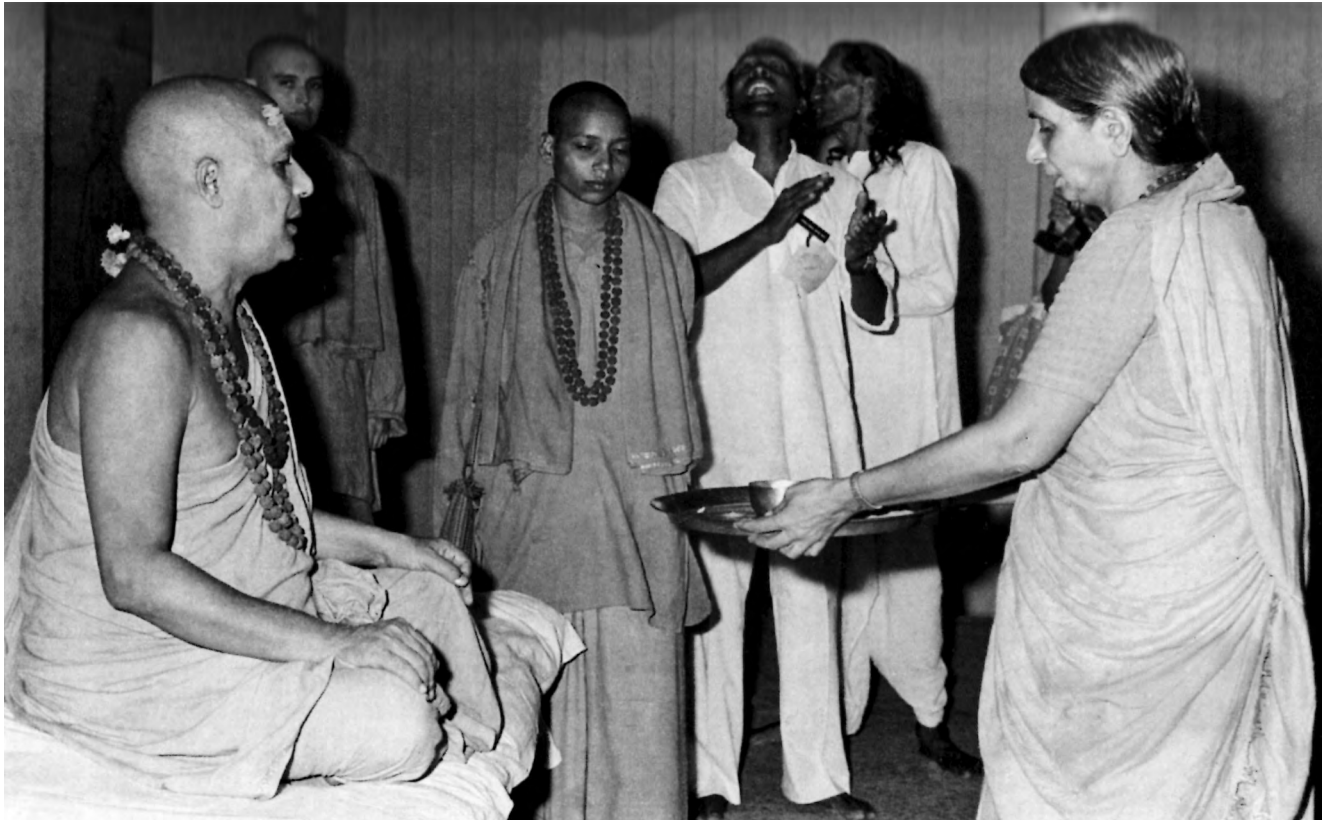
Η Αναπούρνα κι εγώ σκεφτήκαμε ότι θα πρέπει να τον είχαν ματιάσει οι χωρικοί. Αποφασίσαμε να χρησιμοποιήσουμε τσίλι

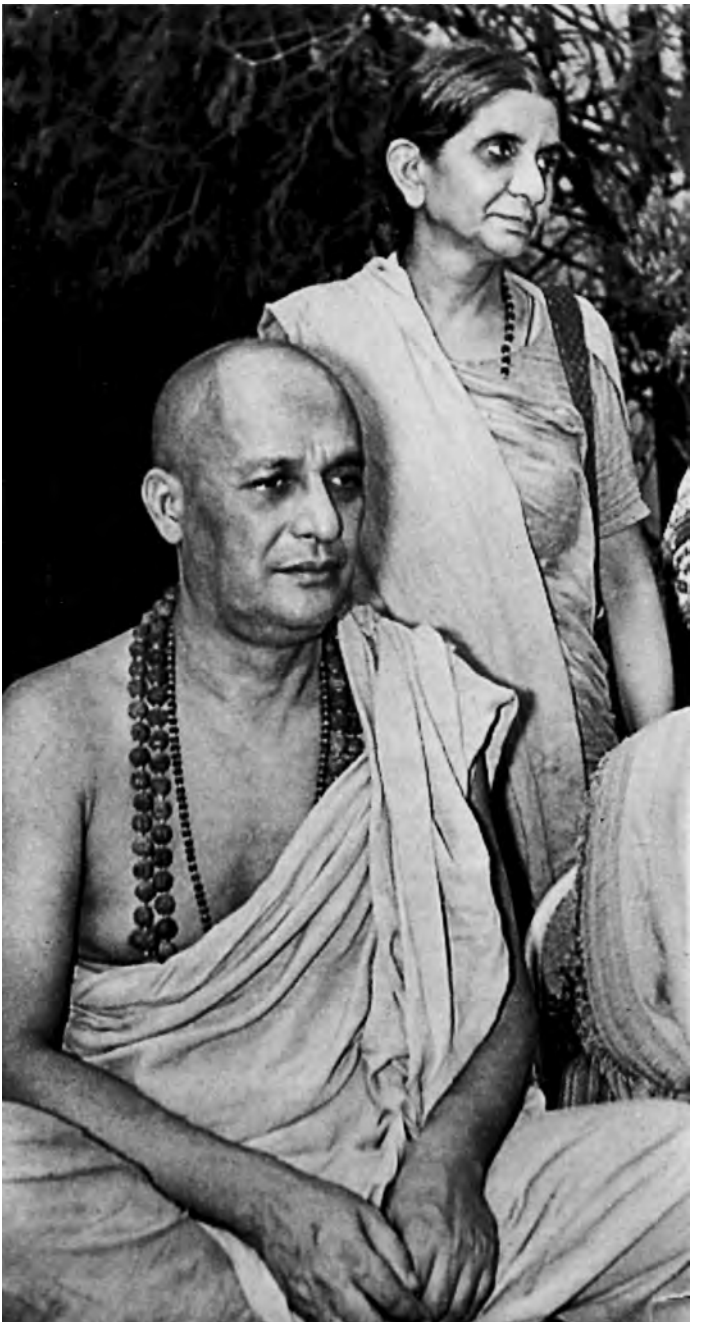

για να απομακρύνουμε το κακό μάτι. Αλλά φοβόμασταν ότι ο Σατυαβράτζι θα νευρίαζε αν το ανακάλυπτε. Τον κάλεσα έξω με κάποια πρόφαση. Εν τω μεταξύ η Αναπούρνα έφερε γρήγορα λίγο αλάτι και τσίλι, τα περιέφερε κυκλικά πάνω από τον Σουάμι Σάτυαμ και, έχοντας στον νου της τους χωρικούς, τα έριξε στον φούρνο. Και, ω του θαύματος! Λίγο αργότερα ο Σουάμι Σάτυαμ για πρώτη φορά είπε μερικές λέξεις. Ήμασταν πολύ ευχαριστημένες με το αποτέλεσμα του «πειράματός» μας και συνεχίσαμε να το επαναλαμβάνουμε κάθε μισή περίπου ώρα. Στο μεταξύ ο Σουάμι Σάτυαμ ήπιε λίγο νερό, κατάπιε λίγες γουλιές τσάι, πήρε κάποια φάρμακα και συνέχισε να μας μιλάει. Μέχρι τις τρεις το απόγευμα είχαμε κάνει τα «τσίλι-μαγικά» μας επτά φορές. Προς το βράδυ ο Σουάμιτζι είπε: «Ας πάμε μια μικρή βόλτα έξω. Εσείς θα μιλάτε κι εγώ θ' ακούω». Ήμασταν χαρούμενες βλέποντας τα σημάδια μιας θαυματουργής ανάρρωσης. Λέγαμε αστεία, ιστορίες και διασκεδάζαμε τον Σουάμι Σάτυαμ. Από την επομένη επανήλθε η ρουτίνα του προγράμματος.

Για τις επόμενες τέσσερις μέρες η τακτική τζάπα, η ντυάνα, τα μπάτζαν, τα κίρταν και τα σάτσανγκ πάνω στην *Μπαγκαβάτα* και τη *Ραμαγιάνα* συνεχίζονταν χωρίς διακοπή. Το δεκαπενθήμερο πρόγραμμά μας έφτασε στο τέλος του και όλοι γυρίσαμε στη Νάντγκραμ. Τη επομένη η Βίσουαπρεμ κι ο θείος της έφυγαν για τη Βομβάη.

Οι εισαγωγικές εξετάσεις εξακολουθούσαν στη Νάντγκραμ. Μόνο δύο μαθήματα είχαν απομείνει. Μία από τις γνωστές μας, η Μάντζου Μπαμπάρια, ανέβασε υψηλό πυρετό τη νύχτα κι η μητέρα της ήρθε κλαίγοντας στο σπίτι μας: «Μόνο το τελευταίο μάθημα της έμεινε. Τι θα γίνει αν δεν μπορέσει να δώσει σήμερα;»

«Μην ανησυχείς», την παρηγόρησε ο Σουάμι Σάτυαμ. «Όλα θα πάνε καλά. Να την φέρεις εδώ με ένα ρίκσω».

Το κορίτσι ήρθε στο σπίτι μας. Είχε πολύ υψηλό πυρετό. Ο Σουάμι Σάτυαμ της ψιθύρισε: «Δώσε τον πυρετό σου σε μένα. Πιες λίγο καφέ και θα γίνεις γρήγορα καλά». Μετά, χαϊδεύοντας το κεφάλι της, της ευχήθηκε να πάει καλά στις εξετάσεις

και την έστειλε στο σχολείο με τον αδελφό της. Το απόγευμα ο Σουάμι Σάτυαμ ανέβασε υψηλό πυρετό!

Πολλές και διάφορες σκέψεις περνούσαν απ' τον νου μου. Κάποια κατάλληλη στιγμή, πήρα τον Σατυαβράτζι κατά μέρος και του είπα: «Ο Σουάμιτζι είχε πει το ίδιο στη Βίσουαπρεμ, στο χωριό. Εκείνη έγινε καλά αμέσως κι εκείνος πήρε την αρρώστια της. Σήμερα ψιθύρισε πάλι τα ίδια λόγια και τώρα, δες, ανέβασε υψηλό πυρετό. Εκεί χρειάστηκε να χρησιμοποιήσουμε τσίλι επτά φορές…» και του τα είπα όλα.

Ο Σατυαβράτζι εκνευρίστηκε πολύ όταν έμαθε για τα «τσίλι-μαγικά» μας. «Αυτό που κάνατε ήταν λάθος. Δεν έχετε καταλάβει ακόμα ποιο είναι το διαμέτρημα του Σουάμιτζι; Θ' αρχίσει να καλυτερεύει το βράδυ και το πρωί θα είναι εντελώς καλά. Αύριο πρέπει να του πεις τις ανοησίες σου και να του ζητήσεις συγγνώμη».

Το επόμενο βράδυ, καθώς καθόμασταν όλοι μαζί, εκμυστηρεύτηκα τα πάντα μπροστά στον Σουάμιτζι – πώς σκεφτήκαμε ότι ο πυρετός του ήταν αποτέλεσμα του ματιάσματος από τους χωρικούς και πώς βάλαμε αλάτι και τσίλι στη φωτιά έχοντας τους χωρικούς στον νου μας. Ο Σουάμι Σάτυαμ ενοχλήθηκε στην αρχή αλλά μετά άρχισε να γελάει. «Γιατί δεν μου το είπατε τότε;» αναφώνησε, και τα μάτια του έλαμψαν παιχνιδιάρικα. «Ήθελα κι εγώ να δω και να μάθω πώς ματιάζεται κάποιος και πώς ξεφορτώνεται το κακό μάτι. Θα είχα έτσι απομακρύνει κι έναν σωρό φαντάσματα…»

Ο Σουάμι Σατυανάντα ακόμα και σήμερα αναφέρει κάθε τόσο το περιστατικό, παρόλο που έχουν περάσει δεκαετίες από τότε. «Υπάρχει πράγματι κάποια αλήθεια σε ό,τι λένε για το μάτιασμα» λέει, και κρυφογελάει. «Μια φορά μου συνέβη και μένα. Η Νταρμασάκτι χρειάστηκε να χρησιμοποιήσει αρκετά τσίλι για να με ξανακάνει καλά!»

Μια βδομάδα αργότερα έφυγε για το όρος Άμπου, όπου πήρε μια ανάσα από τον τρομερό καλοκαιρινό καύσωνα. Ο Σουάμι Σάτυαμ πέρασε τα παιδικά του χρόνια στην Αλμόρα και μετά πολλά χρόνια στο Ρισικές. Καθώς τώρα ταξιδεύει στις απέραντες πεδιάδες της κεντρικής Ινδίας, η ζέστη είναι εκείνο που

τον ταλαιπωρεί περισσότερο απ' όλα. Στη Νάντγκραμ, η θερμότητα από τα κοντινά κλωστήρια ανεβάζει κι άλλο τη θερμοκρασία. Αυτός είναι ο λόγος που κάνει συνεχώς σχέδια για ταξίδια στα Ιμαλάια. Μερικές φορές στο Γκανγκότρι, άλλες στο Μπάντρι-Κένταρ, άλλες σε άγνωστα μέρη…

Τσατούρμα στο Μπάντα Μπαζάρ

Ο Σουάμι Σάτυαμ είχε αποφασίσει να περάσει τα επόμενα τσατούρμα στο Μπάντα Μπαζάρ. Ήρθε στη Νάντγκραμ τον Ιούλιο, έμεινε για μία βδομάδα και επιμελήθηκε όλα τα προγράμματα και τις δραστηριότητες. Διέτρεξε τους φακέλους της αλληλογραφίας κι έδωσε τις απαραίτητες οδηγίες για τα μελλοντικά προγράμματα και τις εκδηλώσεις. Τέσσερις μέρες πριν από την Γκούρου Πουρνίμα ο Σεθ Ράντα Κίσαν ήρθε για να παραλάβει τον Σουάμι Σάτυαμ. Ο Σατυαβράτζι τον συνόδευσε και γύρισε την επόμενη μέρα.

Το πρωί της Γκούρου Πουρνίμα ο Σατυαβράτ και η Νταρμασάκτι πήγαν στο Μπάντα Μπαζάρ. Ο δρόμος ήταν αρκετά κατεστραμμένος και σε πολλά σημεία διακοπτόταν από υδάτινα ρεύματα και μικρά ρυάκια. Χρειάστηκαν πάνω από δύο ώρες για τριάντα σχεδόν μίλια ως το Μπάντα Μπαζάρ. Ο δεντρόκηπος του Σεθ Ράντα Κίσαν απείχε λίγα χιλιόμετρα από το χωριό. Στο κέντρο του υπήρχε ένα αγροτόσπιτο με δύο δωμάτια και βεράντες στην κάθε του πλευρά. Εκεί κοντά υπήρχε κι ένα πηγάδι. Οι τοίχοι του σπιτιού καλύπτονταν από κλαδιά και φύλλα δέντρων μπελ, κάνοντάς το να μοιάζει με το καλύβι κάποιου ρίσι. Ένας κηπουρός κι ένας φύλακας κατοικούσαν κοντά στην είσοδο. Ο Σουάμι Σάτυαμ είχε πάρει τη σανκάλπα ν' αρχίσει μια ειδική σάντανα από το Εκαντάσι. Δεν επρόκειτο να πάει πουθενά τους επόμενους τέσσερις μήνες και θα έκανε μόουνα όλη την ημέρα. Το βράδυ, γύρω στις έξι, έρχονταν ο Σεθ Ράντα Κίσαν μαζί με άλλους κι εκείνη την ώρα ο Σουάμι Σάτυαμ διέκοπτε τη μόουνα κι έκανε σάτσανγκ μαζί τους. Στις οκτώ και μισή το βράδυ έφευγαν όλοι κι εκείνος ξανάρχιζε μόουνα. Στη διάρκεια των δύο πρώτων μηνών σχεδίαζε να τρώει μόνο

φρούτα μία φορά την ημέρα και τους επόμενους δύο μήνες ένα γεύμα την ημέρα.

Ο Σατυαβράτ και η Νταρμασάκτι έφτασαν εκεί στις εννέα το πρωί. Μίλησαν με τον Σουάμι Σάτυαμ για λίγο και μετά η Νταρμασάκτι ρώτησε για την γκούρου πούτζα. «Ας πάμε σ' αυτόν τον λοφίσκο πίσω μας», πρότεινε ο Σουάμι Σάτυαμ. «Υπάρχει ένας μικρός ναός του Χάνουμαν εκεί πάνω. Θα καθίσουμε και θα μιλήσουμε». Ο λόφος ήταν στην πραγματικότητα ένας τεράστιος βράχος πάνω στον οποίο είχε χτιστεί ένας ναός με μια μικρή, τετράγωνη αυλή. Εκεί κοντά υπήρχε και μια λιμνούλα. Περί τα σαράντα πέντε σκαλοπάτια οδηγούσαν στον ναό.

Όταν φτάσαμε στον ναό, ο Σουάμι Σάτυαμ κάθισε στα σκαλοπάτια και ο Σατυαβράτ και η Νταρμασάκτι έκαναν την πούτζα του. Ο Σουάμι Σάτυαμ έμεινε καθισμένος με τα μάτια κλειστά καθ' όλη τη διάρκεια. Όταν τελείωσαν κάθισαν κοντά στα πόδια του κι έκλεισαν τα μάτια τους σε διαλογισμό. Η Νταρμασάκτι είχε μια απίθανη εμπειρία. Αισθάνθηκε ότι είχε αναβλύσει ένα φως από τον Σουάμι Σάτυαμ και ότι είχε διαχυθεί πάνω της. Η θερμότητα από το έντονο αυτό φως την έκανε να ιδρώσει πολύ. Χρειάστηκε να καλύψει τα μάτια της με τα χέρια για να τα προστατέψει από το εκθαμβωτικό φως. Ο Σουάμιτζι ξέσπασε σε γέλια.

«Δώσε μας πρασάντ», έσπασε τη σιωπή ο Σατυαβράτζι, «πεινάμε όλοι μας». Η Νταρμασάκτι παρατήρησε ότι το φως εξαφανίστηκε μόλις γέλασε ο Σουάμι Σάτυαμ. Μοιράστηκαν το πρασάντ και συζήτησαν για λίγο. Ο Σατυαβράτ και η Νταρμασάκτι έπρεπε να φύγουν στις τρεις το απόγευμα, ώστε να φτάσουν ως τις πέντε στο σπίτι όπου όλα τα παιδιά θα αδημονούσαν να λάβουν το πρασάντ από τον Σουάμι Σάτυαμ. Καθώς έφευγαν ο Σουάμι Σάτυαμ ρώτησε: «Κάνεις τακτικά τις άσανα, έτσι δεν είναι; Εντάξει, συνέχισε επίσης με τη σιρσάσανα».

Η σάντανα του Σουάμι Σάτυαμ συνεχίστηκε χωρίς διακοπή. Ο Σατυαβράτζι πήγαινε εκεί κάθε Σάββατο με τα πιο σημαντικά γράμματα και θέματα, έμενε την Κυριακή κι επέστρεφε τη Δευτέρα το πρωί.

Κάθε μέρα ο Σεθ Ράντα Κίσαν ερχόταν ο ίδιος στις τέσσερις το απόγευμα με τσάι, φρούτα και ξηρούς καρπούς. Ο Σουάμι

Σάτυαμ έτρωγε κάτι λίγο και μοίραζε τα υπόλοιπα ως πρασάντ. Πέρασαν δύο μήνες με αυτό τον τρόπο. Μετά άρχισε να τρώει ένα γεύμα τα βράδια. Η μόουνα και η σάντανα συνεχίζονταν χωρίς διακοπή.

Τον Νοέμβριο επρόκειτο να γιορτάσουμε την ημέρα της ίδρυσης του παραρτήματος της Divine Life Society στη Νάντγκραμ. Ο Σατυαβράτζι έκανε όλες τις ετοιμασίες έχοντας συμβουλευτεί τον Σουάμι Σάτυαμ. Κάθε φορά που ο Σατυαβράτζι πήγαινε να τον επισκεφτεί, ο Σουάμι Σάτυαμ ρωτούσε: «Γιατί δεν ήρθε η Νταρμασάκτι;» Κι ο Σατυαβράτζι απαντούσε: «Της ζήτησα να έρθει, αλλά…» Εγώ ήθελα να πάω, αλλά υπήρχε κι ένας δισταγμός. Όμως συνέχιζα με τις άσανά μου και με όλες τις δουλειές του νοικοκυριού.

Τον Νοέμβριο ήρθε ο Σουάμι Σάτυαμ για τους εορτασμούς της πρώτης επετείου του παραρτήματος της Divine Life Society, που θα γίνονταν στο δημαρχείο. Όλη η εκδήλωση έγινε με τη μορφή του προγράμματος του προηγούμενου χρόνου. Εκατοντάδες άνθρωποι ήρθαν για να παρακολουθήσουν το πρόγραμμα. Εκπρόσωποι διαφόρων θρησκειών μίλησαν ο καθένας για τη δική του πίστη. Είχε έρθει και η αδελφή του Σατυαβράτζι, η Αναπούρνα, για να παρακολουθήσει το πρόγραμμα. Εκείνη κατάλαβε τι έτρεχε και μίλησε στον Σουάμιτζι για την κατάστασή μου. Ο Σουάμιτζι γέλασε με την καρδιά του…

«Κάνεις ακόμα τις άσανα; Και τη σιρσάσανα;» με πείραξε. Μετά μου έδωσε οδηγίες: «Εντάξει, στο εξής να κάνεις μόνο παουανμουκτάσανα και σουκ πουρβάκ πραναγιάμα. Πήγαινε μεγάλους περιπάτους τα πρωινά και τα βράδια. Να διαβάζεις καλά και εμπνευσμένα βιβλία. Να σκέφτεσαι τον Ράμα της Καουσάλυα και τον Κρίσνα της Γιασόντα και να ζεις συγκρατημένη και πειθαρχημένη ζωή». Γυρνώντας στην Αναπούρνα είπε: «Χρειάζεται να μείνεις με την Νταρμασάκτι από τον Ιανουάριο». Αμέσως μετά έφυγε για τη Βομβάη.

Προικισμένος με τις ευλογίες της Μα Γκάνγκα και του Πούτζυα Γκούρουντέβ του, ο Σουάμι Σάτυαμ είχε κατακλύσει με τη χάρη του μια μαθήτρια που λαχταρούσε έναν γιό, ενόσω ο ίδιος έκανε σκληρή σάντανα επικαλούμενος ένα εξαιρετικό πνεύμα

που θα επωμιζόταν την ευθύνη της αποστολής του και θα την προωθούσε αλματωδώς. Με τις ευλογίες των θεϊκών δυνάμεων και τη χάρη ενός μεγάλου γκούρου, η σανκάλπα εμφανίστηκε…

Η γέννηση του Σουάμι Νιράντζαν

Νωρίς το πρωί της 14ης Φεβρουαρίου του 1960 ένα όμορφο μωρό ανήγγειλε την έλευσή του σ' αυτόν τον κόσμο. Ο Σουάμι Σάτυαμ ήταν τότε στη Βομβάη κι εκείνη την ημέρα είπε στη Βίσουαπρεμ: «Εκείνος που περίμενα έφτασε τελικά. Σήμερα θα λάβουμε το τηλεγράφημα για τη γέννησή του». Στις 20 Μαρτίου ο Σουάμι Σάτυαμ ήρθε στη Νάντγκραμ. Παίρνοντας το αγοράκι στην αγκαλιά του κι ευλογώντας το, είπε:

> Το φως του Θεού κατήλθε με τη μορφή αυτού του παιδιού για να φωτίσει τις σκοτεινότερες γωνιές τούτης της γης. Γεννήθηκε μέσω μιας αγνής, θεϊκής σανκάλπα. Δεν ήρθε για να γίνει απλώς ο χαϊδεμένος σας γιός. Ήρθε για να εκπληρώσει έναν μεγαλειώδη σκοπό και μια σπουδαία αποστολή. Όλοι μας του οφείλουμε χρέος καθήκοντος και ευθύνης. Δεν θα του αρέσουν τα κανακέματα και η υπερβολική προσκόλληση. Θα πρέπει να τον προετοιμάσουμε για το μεγάλο έργο που έχει έρθει ν' αναλάβει, ένα έργο που θα ενδυναμώσει αμέτρητες άλλες ψυχές.
>
> Είναι η ενσάρκωση του θεϊκού φωτός κι έχει έρθει με τα απαραίτητα συστατικά στοιχεία. Ποτίστε αυτόν τον νεαρό σπόρο με το ιερό όνομα του Ράμα και, με τον καιρό, αυτό το πολύτιμο άνθος θα διαχύσει το θεϊκό του άρωμα σε όλο τον κόσμο. Νταρμασάκτι, μου ζήτησες ένα κατάλληλο όνομα για το παιδί κι έτσι λέω: «Είναι ο "Νιράντζαν" και το μαχαμάντρα σου θα είναι:
>
> *Μάντρα σάτυαμ, πούτζα σάτυαμ, σάτυαμ ντεβό νιράντζαναμ*
> *Γκουρορβάακυαμ σάνταα σάτυαμ, σατυαμέβα παράμ παντάμ.*

Εκδόσεις βιβλίων

Ο Σουάμι Σάτυαμ έμεινε για λίγες μέρες στη Νάντγκραμ και μετά επισκέφτηκε το Μπιλάι, τη Ράιπουρ, την Μπίλασπουρ και το Ράιγκαρ. Από εκεί πήγε στη Βομβάη και προς το τέλος του Ιουνίου ήρθε στο Νιμγκαόν, όπου πέρασε δύο μήνες των τσατούρμα. Τον Σεπτέμβριο γύρισε στη Νάντγκραμ, όπου όλες οι ετοιμασίες για την έκδοση των βιβλίων του είχαν ολοκληρωθεί. Κοίταξε τα αρχεία, έκανε ανακατατάξεις στο υλικό και τελικά, τον Οκτώβριο του 1960, τα πρώτα τρία βιβλία της αποστολής του τυπώθηκαν στο τυπογραφείο Ντες Σέβα, στην Αλαχαμπάντ. Το πρώτο ήταν το *Μαθήματα για τη Γιόγκα, Μέρος πρώτο*, ένα βιβλίο διακοσίων εξήντα σελίδων, που περιλάμβανε τις επιστολές προς τη Βίσουαπρεμ και τον Σατυαβράτ. Το βιβλίο έγινε πολύ δημοφιλές. Οι αναγνώστες αισθάνονταν ότι τα γράμματα απευθύνονταν σ' αυτούς τους ίδιους. Τα άλλα δύο βιβλία ήταν στα χίντι, *Κουρουκσέτρα κι λάνταϊ* και *Γιόγκα Άσανα*, πενήντα με εξήντα περίπου σελίδες το καθένα.

Πολλοί ήταν αυτοί που γίνονταν μαθητές του Σουάμι Σάτυαμ. Παρόλο που είχε ξεκινήσει ολομόναχος, το καραβάνι του μεγάλωνε συνεχώς. Αιτήματα για προγράμματα κατέφθαναν από πολλά μέρη. Κάθε τόσο ένα τριήμερο ή τετραήμερο πρόγραμμα οργανωνόταν στην πόλη του χάλυβα, το Μπιλάι. Άλλα μέρη όπου οργανώνονταν συχνά προγράμματα ήταν το Ντουργκ, η Ράιπουρ και η Μπίλασπουρ. Όλοι ήθελαν να χτίσει ο Σουάμι Σάτυαμ ένα άσραμ στη δική τους πόλη. Εκείνος όμως υπεξέφευγε σχετικά με αυτό το θέμα. Ο Σατυαβράτζι ήθελε να εγκατασταθεί ο Σουάμι Σάτυαμ στο Ρατζναντγκαόν. Είχε μάλιστα αποκτήσει ένα κομμάτι γης στη οδό Νάγκπουρ, στα προάστια της πόλης. Ο Σουάμι Σάτυαμ όμως είπε: «Δεν επιθυμώ να δημιουργήσω άσραμ τώρα. Πρώτα θα πρέπει να εκδώσετε πολύ περισσότερα βιβλία».

Ολόκληρος ο κόσμος είναι οικογένειά του για τον Σουάμι Σάτυαμ και δεν ξεχωρίζει τους ανθρώπους σε φίλους και αγνώστους. Αυτή ήταν η εντολή που του δόθηκε από τον γκούρου του και η σανκάλπα του τώρα είναι να βοηθάει τους ανθρώπους που κυνηγούν ματαίως την ψευδαίσθηση της ευτυχίας στην

έρημο της ζωής. Έχοντας στον νου του αυτόν τον σκοπό καθοδηγεί και προστατεύει όλες τις ακυβέρνητες ψυχές που συναντάει.

Ο κόσμος είναι μια απέραντη, ευρεία σκηνή κι ο άνθρωπος ένας μικρός ηθοποιός επάνω της. Μια φορά ο Σουάμι Σάτυαμ έκανε ένα πρόγραμμα στην Μπίλασπουρ και μετά πήγε στο Ράιγκαρ. Αυτό συνέβη το 1956. Δεν γνώριζε κανέναν στο Ράιγκαρ εκείνη την εποχή. Το Ράιγκαρ είναι μια πόλη πλούσιων εμπόρων και επιχειρηματιών. Ο Σουάμι Σάτυαμ πήγε εκεί με μόνο μια κουρελιασμένη τσάντα, κρεμασμένη στον ώμο του. Περπάτησε στην πόλη μέχρι αργά το απόγευμα και κανείς δεν ενδιαφέρθηκε να του μιλήσει. «Ίσως είναι όλοι πολύ απασχολημένοι εδώ», σκέφτηκε. «Πρέπει να πάρω την πρωτοβουλία ν' αρχίσω εγώ μια συζήτηση». Στάθηκε έξω από ένα μεγάλο μαγαζί και φώναξε δυνατά: «Χάρι Ομ». Ο ψηλομύτης μαγαζάτορας τον επέπληξε με σκληρότητα και του είπε να πάει να χαθεί. Απαντώντας «Χάρι Ομ» ο Σουάμι Σάτυαμ συνέχισε τον δρόμο του. Η πείνα και η δίψα τον βασάνιζαν αλλά ο νους του ήταν απορροφημένος στην ατζάπα τζάπα.

Υπήρχε μια μικρή εκκλησία στο πλάι αυτού του δρόμου. Από εκεί ένας ηλικιωμένος ιερέας είδε αυτόν τον λαμπερό, νεαρό σαννυάσιν. Πλησίασε τον Σουάμι Σάτυαμ και τον ρώτησε: «Θέλεις λίγο τσάι;» «Βέβαια», απάντησε ο Σουάμι Σάτυαμ. Από ένα μικρό ξενοδοχείο εκεί κοντά ο ιερέας τού αγόρασε τσάι και μπισκότα.

Σύντομα το όνομα και η φήμη του Σουάμι Σατυανάντα διαδόθηκαν στην περιοχή μέσω των εφημερίδων. Μαθαίνοντας για τα προγράμματά του στο Σάκτι και στην Μπίλασπουρ, οι κάτοικοι του Ράιγκαρ έγραψαν ένα γράμμα στον Σουάμι Σάτυαμ και του ζήτησαν να πάει να δώσει προγράμματα κι εκεί. «Θα πρέπει να πάω», μας είπε ο Σουάμι Σάτυαμ. «Οριστικοποιήστε τις ημερομηνίες». Τελικά σχεδιάστηκε ένα πρόγραμμα. «Δεν θα σε αφήσω να πας εκεί μόνος σου. Θα σε συνοδεύσω», είπε ο Σατυαβράτζι. «Δεν εμπιστεύομαι τους ανθρώπους στο Ράιγκαρ». Συνόδεψε τον Σουάμι Σάτυαμ στο Ράιγκαρ όπου πραγματοποιήθηκε ένα πολύ επιτυχημένο τριήμερο πρόγραμμα. Αργότερα,

πολλοί κάτοικοι του Ράιγκαρ έγιναν πιστοί και μαθητές του κι άρχισαν να του ζητούν επίμονα να χτίσει εκεί ένα άσραμ. Ο Σουάμι Σάτυαμ αρχικά αρνήθηκε, αλλά στο τέλος κατάφεραν με τον τρόπο τους να χτιστεί ένα άσραμ. Κι όπως τα φέρνει η τύχη, το άσραμ είναι λίγα βήματα μακριά από το μαγαζί, την εκκλησία και το ξενοδοχείο όπου ο Σουάμι Σάτυαμ είχε πάρει την πρώτη του «γεύση» από το Ράιγκαρ…

Υπερνικώντας τους αντιπάλους του

Ένα ενδιαφέρον περιστατικό συνέβη και στη Νάντγκραμ. Ήταν Οκτώβριος του 1958 και ο Σουάμι Σάτυαμ περνούσε τότε τα τσατούρμα στο χωριό Φάρχαντ. Οι επικεφαλής τού Σάνκαρ Μπαβάν Μπαλ Σαμάτζ είχαν ζητήσει από τον Σουάμι Σάτυαμ να δώσει ομιλίες στις 20 και 21 Σεπτεμβρίου, τις ημέρες του φεστιβάλ του Γκανέσα και είχε δεχτεί. Αλλά όταν πήγαν να τον πάρουν, είπε: «Δεν θα έρθω. Δεν μου αρέσουν οι περιττές επισημότητες και η επίδειξη, πολύ περισσότερο οι μάταιοι ανταγωνισμοί. Έτσι έχουν καταντήσει αυτά τα προγράμματα. Αν πάω εκεί, μπορεί να καταλήξω να λέω πράγματα που θα ταράξουν τα νερά. Καλύτερα λοιπόν να μην πάω». Και δεν πήγε.

Όταν οι άνθρωποι του Μπαλ Σαμάτζ τον προσκάλεσαν πάλι, στη διάρκεια του φεστιβάλ της Ντούργκα, στο Ναβαράτρι, ο Σουάμι Σάτυαμ δέχτηκε να δώσει μια ομιλία. Μετά την οριστικοποίηση της ημερομηνίας το γεγονός δημοσιοποιήθηκε ευρέως. Ο Σουάμι Σάτυαμ έφτασε την καθορισμένη νύχτα και, αφού έκανε έναν γύρο στις εκδηλώσεις για το Ναβαράτρι σε όλη την πόλη, έφτασε στο Σάνκαρ Μπαβάν. Μεγάλο πλήθος είχε συγκεντρωθεί μπροστά από το Σάνκαρ Μπαβάν για ν' ακούσει την ομιλία του. Η ομιλία άρχισε στις εννιά το βράδυ. Το πλήθος πρέπει να ξεπερνούσε τις είκοσι χιλιάδες. Όλοι άκουγαν με προσοχή τον Σουάμιτζι.

Στη διάρκεια της ομιλίας ο Σουάμι Σάτυαμ έφερε σιγά σιγά το θέμα εκεί που ήθελε η καρδιά του:

Σήμερα ο κόσμος τρέχει σαν τρελός σε θεάματα και πανηγύρια και σέρνει στην τρελή αυτή κούρσα ακόμα και τους θεούς και τις θεές. Συμπεριφέρεστε στην Ντούργκα σαν σε Θεϊκή Μητέρα, αλλά δεν σκέφτεστε ότι σπαταλάτε δέκα ή δώδεκα χιλιάδες ρουπίες σε άχρηστες επιδείξεις και στολισμούς. Αυτές οι επιδείξεις δεν αρέσουν καθόλου στη Μητέρα. Όλα τα παιδιά είναι ίσα στα μάτια της. Θέλει τα παιδιά της να ζουν μαζί και να μοιράζονται ό,τι έχουν. Σπαταλάτε τόσα χρήματα χάριν του θεάματος, του ανταγωνισμού, του ονόματος και της φήμης, ενώ η ζώσα Ντούργκα αγνοείται και προσβάλλεται. Η δική μου Ντούργκα περιπλανιέται ντυμένη με κουρέλια, κάνει βαριές δουλειές για να ζήσει, μαζεύει αγελαδινές κοπριές από τους δρόμους για να μαγειρέψει το μοναδικό καθημερινό της γεύμα και στο τέλος περιφρονείται από την ίδια την κοινωνία που υπηρετεί! Η Μητέρα λέει: «Δεν χρειάζομαι φανταχτερά θεάματα και στολισμούς, αντί γι' αυτό κάντε κάτι γι' αυτές τις δύσμοιρες γυναίκες…»

Το πλήθος συγκινήθηκε πολύ με την ομιλία του Σουάμιτζι. Σε μερικούς, όμως, στενόμυαλους ανθρώπους και κάποιους αλαζόνες πάντιτ δεν άρεσαν τα λόγια του και εξέφρασαν τις αντιρρήσεις τους. Ξεκίνησε ένας καυγάς με ορισμένους θερμόαιμους νέους που πήραν το μέρος του Σουάμιτζι. Στο τέλος οι πάντιτ προκάλεσαν τον Σουάμιτζι σε μια αντιπαράθεση βασισμένη στα παραδοσιακά κείμενα για το θέμα. «Εντάξει», απάντησε ο Σουάμι Σάτυαμ, «θα μιλήσουμε γι' αυτό αύριο».

Την επομένη έγιναν μεγάλες προετοιμασίες για την επικείμενη αντιπαράθεση που δημοσιοποιήθηκε ευρέως. Στήθηκε μια μεγάλη εξέδρα με μεγάφωνα παντού έτσι ώστε να μπορούν να παρακολουθήσουν κάποιοι και από πολύ μακριά. Ως το βράδυ είχαν συγκεντρωθεί τριάντα με τριανταπέντε χιλιάδες άνθρωποι. Στις εννιά άρχισε το πρόγραμμα. Οι πάντιτ άρχισαν να παρουσιάζουν τα επιχειρήματά τους με δηλώσεις του τύπου «αυτό κι εκείνο το πράγμα είναι γραμμένα στο τμήμα τάδε στις Βέδες». Και ο Σουάμι Σάτυαμ απαντούσε: «Ναι, έτσι είναι. Αλλά

δεν γράφει επίσης ότι…» και εξηγούσε τη δική του άποψη με τόσο απλά και διαυγή σανσκριτικά που όλοι οι παρόντες έμεναν άφωνοι και απορούσαν. Μίλησε με μεγάλη αξιοπιστία, παραθέτοντας εκτεταμένα αποσπάσματα από τις Βέδες, τις Ουπανισάδες, τις Πουράνες, την *Μπαγκαβάτα*, την *Γκίτα* και τη *Ραμαγιάνα*. Αντιμετωπίζοντας τα πειστικά και αδιάσειστα επιχειρήματά του και τις γνώσεις του της κλασικής σανσκριτικής γλώσσας, οι πάντιτ άρχισαν να κλονίζονται. Η αντιπαράθεση πρέπει να κράτησε μιάμιση ώρα και μετά οι πάντιτ παραδόθηκαν. Ανακοίνωσαν ότι ευχαρίστως αποδέχονται την ήττα τους από τον Σουάμι Σατυανάντα, τον φωτεινό μαθητή του Σουάμι Σιβανάντα, κι έκαναν πρανάμ στα πόδια του.

«Δεν είμαι παρά ένα παιδί μπροστά σε ευρυμαθείς λόγιους όπως εσείς», απάντησε ταπεινά ο Σουάμι Σάτυαμ. «Όπως και να ’χει, το θέλημα του Θεού επικρατεί πάντα. Προσφέρω τα σεβαστικά μου πρανάμ στα πόδια των άξιων “αντιπάλων” μου».

Η ατμόσφαιρα πλημμύρισε ενθουσιώδεις φωνές και επαινετικά συνθήματα. Παιδιά και ενήλικες χοροπηδούσαν από χαρά. Ο Σουάμι Σάτυαμ άρχισε να τραγουδάει το μπάτζαν *Άγκαντ Μπαμ* και τα παιδιά άρχισαν να χορεύουν τόσο δυναμικά τον χορό Τάνταβα ώσπου κι όλοι οι άλλοι ξεκίνησαν να πηδούν και να χορεύουν. Τι θέαμα ήταν αυτό!

Ο Σουάμι Σατυανάντα είναι παιδί ανάμεσα στα παιδιά, σοβαρός ανάμεσα στους ενήλικες, ανιδιοτελής κάρμα γιόγκι ανάμεσα στους φτωχούς, αγράμματους χωρικούς, απλός και προσγειωμένος ανάμεσα στους κοινούς ανθρώπους και στοχαστής και έξοχος ρήτορας ανάμεσα στους λόγιους. Ανάμεσα στους πιστούς είναι ένας σάμραατ, ένας δεξιοτέχνης του μπάτζαν και του κίρταν, και για τους σάντακα είναι ένας ολοκληρωμένος γιογκατσάρυα. Για τις ψυχές αυτού του κόσμου, που βρίσκονται σε σύγχυση, είναι ένας φωτεινός φάρος που γνωρίζει τις τρεις περιόδους του χρόνου σαν τις παλάμες των χεριών του. Προτιμάει να παραμένει ανώνυμος και άσημος στο παρασκήνιο, όμως βγαίνει στο προσκήνιο προκειμένου να υποβάλει τα σέβη του και να τιμήσει τους άλλους. Οι γνώσεις του είναι βαθιές και απέραντες, όμως πολύ πιο αξιόλογος είναι ο ζήλος του

να προσφέρει υπηρεσία και οι ακούραστες προσπάθειές του να εξυψώσει τους άλλους. Βλέποντας τις ανάγκες και τις απαιτήσεις της σύγχρονης κοινωνίας διαμόρφωσε τη ζωή του με τέτοιο τρόπο ώστε κερδίζει τις καρδιές όλων εύκολα και χωρίς προσπάθεια. Για κείνον παιδιά και ηλικιωμένοι, άντρες και γυναίκες, όλοι ενσαρκώνουν τον Απόλυτο Θεό. Βλέπει το ίδιο πνεύμα σε όλους και δεν κάνει διακρίσεις ανάμεσα στους ανθρώπους. Όπως μια μητέρα αγαπάει εξίσου όλα της τα παιδιά, έτσι και η αγάπη του Σουάμι Σατυανάντα είναι αμερόληπτη και οικουμενική.

Τον Νοέμβριο ο Σουάμι Σάτυαμ ταξίδεψε στην Γκόντια για ένα πενθήμερο πρόγραμμα. Από εκεί πήγε στη Βομβάη, με ένα διήμερο πρόγραμμα στη Νάγκπουρ και στο Αμραβάτι καθ' οδόν. Έμεινε στη Βομβάη δύο μήνες κι έκανε προγράμματα σε τόσο διαφορετικά μέρη που οι άνθρωποι της Βομβάης αποφάσισαν να εκδώσουν μια συλλογή με τα σάτσανγκ που έδωσε εκεί.

Όταν ο Σουάμι Σάτυαμ γύρισε στη Νάντγκραμ, κοίταξε τα αρχεία και είπε: «Από τώρα και στο εξής θα πρέπει να εκδίδονται βιβλία συνεχώς. Θα πρέπει να αποκτήσουμε δικό μας τυπογραφείο. Γνωρίζετε πολύ καλά τις δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε για να τυπώσουμε τα βιβλία στο Αλαχαμπάντ. Το τυπογραφείο πρέπει να γίνει τώρα η πρώτη μας προτεραιότητα».

«Αν αυτό θέλεις, θα υλοποιηθεί οπωσδήποτε» απάντησε ο Σατυαβράτζι.

Περιπλάνηση στο Μπιχάρ

Ο Σουάμι Σάτυαμ επισκέφτηκε το Μπιχάρ τον Ιανουάριο του 1961. Έκανε ένα πρόγραμμα στην Τσάπρα και μετά έμεινε εκεί για έναν μήνα, με προγράμματα σε κοντινά μέρη. Από εκεί ήρθε στο Μονγκύρ.

Τις πρώτες μέρες έμεινε στο σπίτι ενός μαθητή, στη Λαλ Νταρβάζα. Αργότερα άρχισε να μένει στο Ανάντα Μπαβάν, του Ραϊμπαχαντούρ Κένταναθ Γκοένκα, ένα όμορφο και ιστορικό μέρος. Είναι μια μεγάλη ιδιοκτησία, καλοσχεδιασμένη

αρχιτεκτονικά, που κτίστηκε από έναν τοπικό βασιλιά, τον Μιρ Κασίμ, πολλούς αιώνες πριν. Μέσα στο κτήμα υπάρχουν κήποι με δέντρα κατάφορτα από καρπούς, περιποιημένοι χλοοτάπητες και εξωτικά φυτά και δέντρα κάθε είδους. Αξίζει να δει κανείς τη φυσική ομορφιά αυτού του μέρους.

Υπάρχει, όμως, και κάτι άλλο που κάνει αυτό το μέρος ιδιαίτερο. Χωμένη πίσω από δέντρα, λουλουδιασμένα παρτέρια και σιντριβάνια υπάρχει μια μικρή τετράγωνη πλατεία, με καρέκλες και πάγκους για ξεκούραση και χαλάρωση. Ακριβώς από κάτω ρέει ο μέγας Γάγγης, σαν να φιλάει τα τείχη του οικοδομήματος. Ο ποταμός είναι πολύ πλατύς στο σημείο αυτό. Όταν κάθεται κανείς εδώ, όπου και να κοιτάξει βλέπει γαλάζιο ουρανό προς τα πάνω και γαλάζια νερά προς τα κάτω. Μπορεί να κάθεται με τις ώρες χωρίς να χορταίνει τη θέα.

Αυτό το γραφικό μέρος, μακριά από τη βοή της πόλης, το αγάπησε πολύ ο Σουάμι Σατυανάντα. Εδώ συνέθεσε και το βιβλιαράκι με τα μπάτζαν *Siddha Prarthana*, που τελικά τυπώθηκε στο Αλαχαμπάντ. Κάθε φορά που επισκεπτόταν το Μπιχάρ, η αγάπη και η ζεστασιά του Γκοένκατζι και η ομορφιά του Ανάντα Μπαβάν τον έλκυαν στο Μονγκύρ, κι έμενε εκεί αρκετές μέρες. Τώρα προστέθηκε ένας νέος πόλος έλξης – η Κάρνα Τσάουρα. Εκεί πήγαινε όποτε το αισθανόταν, πρωί, μεσημέρι ή βράδυ, και πάντα είχε πολύ ιδιαίτερες εμπειρίες.

Όποτε έμενε στο Μονγκύρ, πήγαινε εξάπαντος στην Κάρμα Τσάουρα και καθόταν στην αρχαία εξέδρα. Μερικές φορές διαλογιζόταν, άλλες φορές κοιμόταν κιόλας. Κάποιες φορές έβλεπε οράματα που τον συγκλόνιζαν, όμως επέστρεφε πάντα σ' αυτό το μέρος.

Ο Γκοένκατζι επιθυμούσε να εγκατασταθεί ο Σουάμιτζι στο Μονγκύρ. Μονίμως έλεγε: «Σε παρακαλώ, μείνε εδώ στην πόλη αυτή που είναι ευλογημένη από την *ουταρβαχίνι*, από τον Γάγγη, που πλέει κατά τα βόρεια. Αν θέλεις θα σου χτίσουμε κι ένα άσραμ». Στο οποίο ο Σουάμι Σατυανάντα μονίμως απαντούσε: «Δεν θέλω να χτίσω άσραμ. Αλλά όποτε επισκέπτομαι το Μονγκύρ, θα μένω οπωσδήποτε στο Ανάντα Μπαβάν».

Στην Μπάγκαλπουρ έμενε στο Σιβ Μπαβάν. Η κυρία Αντυάβατι Σάχεϋ γνώριζε τον Σουάμι Σάτυαμ από τον καιρό της διαμονής του στο Ρισικές και όλοι στην οικογένειά της του έτρεφαν μεγάλο σεβασμό. Πολλά από τα μέλη της οικογένειας πήραν μύηση στο μάντρα από τον Σουάμιτζι –η κυρία Σουσίλα Σάχεϋ, ο δρ. Μπ. Λ. Πρασάντ και η κυρία Χεμλάτα Πρασάντ– και ήταν στενοί μαθητές που βοηθούσαν επίσης με κάθε δυνατό τρόπο.

Στην Τσάπρα ο Σουάμιτζι έμενε με τον Κάιλασπατι Ναράγιαν, αφοσιωμένο μαθητή που τελικά εξέδωσε ένα βιβλίο με τα σάτσανγκ του. Από το Μονγκύρ ο Σουάμι Σάτυαμ ταξίδευε στην Μπάγκαλπουρ, στην Τσάπρα, στο Κάτρασγκαρ, στο Σιτάμαρχι, στην Πάτνα και σε άλλα μέρη δίνοντας σάτσανγκ και μετά επέστρεφε στο Μονγκύρ.

Η μεταστροφή του αλαζόνα θακούρ

Μαθητές και πιστοί του Σουάμι Σατυανάντα υπάρχουν παντού. Ο χαρακτήρας του είναι τέτοιος που όποιος τον συναντήσει ή παρακολουθήσει σάτσανγκ του έστω και μία φορά, δεν μπορεί να τον ξεχάσει για το υπόλοιπο της ζωής του. Ακόμα κι αν κάποιος είναι άθεος ή σταθερά αντίθετος στις απόψεις του, όταν τον συναντήσει μεταμορφώνεται σε φλογερό οπαδό του. Επιτρέψτε μου να σας διηγηθώ ένα γεγονός που υπογραμμίζει αυτή την πλευρά της προσωπικότητας του Σουάμιτζι.

Υπάρχει ένα μικρό χωριό που λέγεται Ράιπουρ στην περιφέρεια της Ρέβα. Όλο το χωριό αισθανόταν δέος για τον γαιοκτήμονα - θακούρ, τον Ραβινάνταν Σινγκ. Ο μικρότερος αδερφός του, ο Ναρέντρα Σινγκ, ήταν αξιωματικός του στρατού και υπηρετούσε στο Δελχί όταν ο Σουάμιτζι ζούσε στο Ρισικές. Πήγαινε τακτικά στο Ρισικές και συναντούσε τον Σουάμι Σάτυαμ, για τον οποίο έτρεφε μεγάλο σεβασμό. Έκανε πολλή προσωπική σάντανα κι έγραφε συχνά στον Σουάμι Σάτυαμ ζητώντας την καθοδήγησή του. Έθετε διαρκώς το ίδιο αίτημα στον Σουάμιτζι: «Αν ποτέ τύχει να επισκεφτείς τη Ρέβα, σε παρακαλώ πήγαινε και στο πατρογονικό χωριό μου. Είναι μια πολύ καθυστε-

ρημένη και οπισθοδρομική περιοχή. Η παρουσία σου θα επιφέρει οπωσδήποτε θετική αλλαγή στην οικογένειά μου και σε όλο το χωριό».

Όταν ο Σουάμιτζι επισκέφτηκε τη Ρέβα το 1959, αποφάσισε να πάει και στο χωριό Ράιπουρ. Μόλις μπήκε στο χωριό οι χωρικοί τον προειδοποίησαν: «Μαχάτματζι, σε παρακαλούμε γύρνα από κει που ήρθες. Ο δεσποτικός θακούρ μας δεν το 'χει σε τίποτα να αρπάζει ακόμα και τα πενιχρά υπάρχοντα των σάντου και των σαννυάσιν».

«Ήρθα εδώ για να επισκεφτώ το σπίτι του ίδιου του θακούρ», απάντησε ο Σουάμιτζι. «Σας παρακαλώ, δείξτε μου τον δρόμο».

Οι χωρικοί τον εκλιπαρούσαν: «Σε παρακαλούμε, μην πας. Αν πας, θα σε προσβάλει και θα σε ταπεινώσει. Μια φορά ένας σάντου πλησίασε τον θακούρ τραβώντας την αγελάδα του. Ο θακούρ άρπαξε την αγελάδα, ξυλοφόρτωσε τον σάντου όταν διαμαρτυρήθηκε και τον έστειλε από κει που ήρθε. Κουβαλάει πάντα τουφέκι. Ακόμα κι οι ζητιάνοι φοβούνται να τον πλησιάσουν. Λοιπόν, Μαχαράτζ, σε παρακαλούμε, άσε την ιδέα να συναντηθείς μ' αυτό το κτήνος».

«Τότε», είπε μειδιώντας ο Σουάμι Σατυανάντα, «πρέπει να τον συναντήσω οπωσδήποτε». Λέγοντας αυτά πορεύτηκε προς το κατώφλι του.

Η συμπεριφορά του θακούρ προς τον Σουάμι Σατυανάντα κατά την πρώτη τους συνάντηση ήταν, το λιγότερο, σκληρή. Στο τέλος του είπε: «Αφού σε έστειλε ο μικρότερος αδελφός μου, θα σου ζητήσω να μείνεις μία μέρα στο σπίτι μου». Ο θακούρ Ραβινάνταν Σινγκ είχε έναν φίλο, τον Ντάρμαντας Μίσρα, που ήταν απόστρατος αξιωματικός της αστυνομίας. Και οι δύο φίλοι είχαν σάτσανγκ με τον Σουάμιτζι εκείνη τη μέρα. Όταν ετοιμαζόταν να φύγει την επομένη, ο θακούρ του είπε: «Μαχαράτζ, μείνε για άλλη μία ή δυο μέρες».

«Ο γκούρου μου μού έδωσε εντολή να κάνω σάτσανγκ με όλους, ανώτερους ή κατώτερους κοινωνικά, πλούσιους ή φτωχούς», είπε ο Σουάμιτζι, «κι έτσι θα μείνω στον κοντινό ναό και θα κάνω εκεί σάτσανγκ με τους χωρικούς».

«Τότε, στην περίπτωση αυτή, θα προσκαλέσω τους χωρικούς εδώ. Αλλά πρέπει να μείνεις στο σπίτι μου», είπε με έμφαση ο θακούρ.

Λιγοστοί χωρικοί ήρθαν τρέμοντας από φόβο, όταν προσκλήθηκαν στο σάτσανγκ του Σουάμιτζι,. Όσο για την αναχώρηση του Σουάμιτζι, αυτή συνέχιζε να αναβάλλεται και κατέληξε να μείνει στο σπίτι του θακούρ σχεδόν έναν μήνα. Σιγά σιγά, και οι χωρικοί άρχιζαν να παρακολουθούν πολυάριθμοι τα σάτσανγκ του Σουάμιτζι .

Ο θακούρ αγαπούσε το μπανγκ και του το ετοίμαζαν καθημερινά. Η πρακτική του πούρνταχ ήταν τόσο αυστηρή που όχι μόνον κανένας θνητός αλλά ούτε και ο ήλιος δεν μπορούσε να ρίξει το βλέμμα του στα πρόσωπα των γυναικών του σπιτικού. Η κουλτούρα των όπλων ήταν τόσο βαθιά ριζωμένη στην περιοχή ώστε ακόμα και οι κυρίες οπλοφορούσαν. Τα αγοράκια πήγαιναν με τουφέκια στο σχολείο. Τα κορίτσια βεβαίως δεν πήγαιναν καθόλου σχολείο.

Η οικογένεια του θακούρ ήταν εξαιρετικά πλούσια, αλλά και τόσο παραδόπιστη που μετά από κάθε μουσώνα έβγαζαν «χρυσό, ασήμι και μετρητά» και τα στέγνωναν στον ήλιο από φόβο μήπως σκουριάσουν! Πριν από το άπλωμα στον ήλιο ζυγίζονταν όλα, και μετά ξαναζυγίζονταν προτού να τα φυλάξουν. Αν οι υπηρέτες μετρούσαν κάτι απ' όλα λίγες ουγκιές λιγότερο, αυτό ήταν αποδεκτό. Αν πάλι μετρούσαν τον ακριβή αριθμό, ο θακούρ έλεγε: «Δεν έχουν στεγνώσει καλά, αφήστε τα έξω στον ήλιο πάλι αύριο!»

Ο θακούρ ήταν πολύ προσεκτικός όταν πήγαινε ταξίδια. Αν έπρεπε να πάει σε ένα χωριό δέκα μίλια μακριά, έκανε μεγάλες ετοιμασίες για το ταξίδι. Έπρεπε να προετοιμαστεί μπανγκ, έπρεπε να είναι έτοιμος ένας ελέφαντας για τη μεταφορά του κι έπαιρνε πολλούς ανθρώπους για συνοδεία. Αν ανακάλυπταν ότι ταξίδεψαν δώδεκα μίλια και προσπέρασαν τον προορισμό τους, τότε έστηναν τις σκηνές τους ακριβώς εκεί κι απολάμβαναν φαγητό, ποτό και μπανγκ μέχρι αργά τη νύχτα και μετά γυρνούσαν στο σπίτι. Την επομένη επαναλάμβαναν τις πολυτελείς ετοιμασίες, αλλά αυτή τη φορά ήταν προσεκτικοί, ρωτούσαν

στον δρόμο πολλούς ανθρώπους κι έτσι έφταναν αμέσως στον προορισμό τους. Τέτοιες ήταν οι παράξενες συνήθειες του θακούρ!

Τα σάτσανγκ του Σουάμι Σατυανάντα έφεραν ριζικές αλλαγές στο σπιτικό του θακούρ. Οι γυναίκες άρχισαν να παρακολουθούν τα σάτσανγκ, τα κορίτσια άρχισαν να πηγαίνουν στο σχολείο, οι φτωχοί χωρικοί άρχισαν επίσης να προσκαλούνται στα σάτσανγκ. Ο θακούρ κάθε τόσο βοηθούσε κάποιον φτωχό αναξιοπαθούντα. Την ημέρα της αναχώρησης του Σουάμι Σατυανάντα ο θακούρ του έδωσε πεντακόσιες ρουπίες.

«Δεν μπορώ να το δεχτώ», είπε ο Σουάμιτζι. «Ως σαννυάσιν, αυτό που θέλω είναι να γίνονται κατανοητές οι διδασκαλίες μου από τους ανθρώπους και να προσπαθούν να ζήσουν σύμφωνα μ' αυτές, εν ειρήνη, αδελφοσύνη και αρμονία. Μου προσφέρατε τροφή και ρούχα, και είμαι σίγουρος ότι θα μου προσφέρετε ένα εισιτήριο για το ταξίδι μου. Τι ανάγκη έχω λοιπόν αυτά τα χρήματα;»

Ο θακούρ έβγαλε το ρεβόλβερ του και σημάδεψε τον Σουάμιτζι. «Μαχαράτζ», είπε, «έχω ληστέψει πολλούς σημαδεύοντάς τους με το όπλο. Τι να πω για τους σάντου, εδώ δεν λυπήθηκα ούτε τους ζητιάνους. Και τώρα, με αυτό το ίδιο όπλο, θα σε αναγκάσω να τα δεχτείς αυτά. Για πρώτη φορά στη ζωή μου δίνω αντί να παίρνω. Αν δεν τα πάρεις θα σε πυροβολήσω».

Ο Σουάμιτζι γελούσε, ενώ τα δάκρυα έτρεχαν ποτάμι στα μάγουλα του θακούρ, σαν τον Γάγγη και τον Γιαμούνα.

Τη στιγμή εκείνη ο Σουάμι Σατυανάντα είπε: «Εντάξει, δέχομαι την προσφορά σου. Σε παρακαλώ στείλε τα στον Σατυαβράτζι, μόνον αυτός διαχειρίζεται το έργο μου, τα έξοδά μου και τις εκδόσεις των βιβλίων μου. Ό,τι στείλεις εκεί θα βοηθήσει την αποστολή μου».

Τέτοια ήταν η αλλαγή που επέφερε ο Σουάμι Σάτυαμ στην καρδιά του θακούρ Ραβινάνταν Σινγκ και στον φίλο του Ντάρμαντας Μίσρα. Αυτός που ήταν κάποτε ο φόβος κι ο τρόμος των χωρικών έγινε για όλους μέλος της οικογένειάς τους. Αργότερα ο Ντάρμαντας Μίσρα ήρθε στο άσραμ του Μονγκύρ, και τελικά έλαβε μύηση στη σαννυάσα τον Ιανουάριο του 1965.

Ίδρυση του International Yoga Fellowship

Τα πρώτα γενέθλια του Σουάμι Νιράντζαν εορτάστηκαν την 14η Φεβρουαρίου του 1961. Η φωτογραφία του εκείνης της ημέρας ήταν πολύ ωραία. Ένα αντίγραφό της στάλθηκε στον Σουάμι Σατυανάντα. Δύο μήνες αργότερα λάβαμε ένα πακέτο με αντίτυπα των τελευταίων βιβλίων του, *Γιόγκα Νίντρα* και *Η επιστήμη της Πραναγιάμα*. Χαρήκαμε βλέποντας εκείνη τη φωτογραφία τυπωμένη στο βιβλίο με τη λεζάντα:

> Η κατάβαση ενός μεγάλου μαθητή, που είναι προορισμένος να αναβιώσει την πνευματική κουλτούρα της Ινδίας και να ηγηθεί της γιογκικής αναγέννησης.

Το 1961 ο Σουάμι Σάτυαμ καθοδήγησε πολλά προγράμματα στο Μπιχάρ. Ανάμεσα στα διάφορα προγράμματά του έμενε στο Ανάντα Μπαβάν και εργαζόταν πάνω σε πολλά και διάφορα βιβλία. Ένα από αυτά ήταν η μετάφραση του *Μαθήματα για τη Γιόγκα* στα χίντι με τον τίτλο *Γιόγκα Σάντανα, Μέρος 1*. Συγχρόνως συλλέγονταν οι επιστολές για το *Γιόγκα Σάντανα, Μέρος 2*. Επίσης προγράμματα πραγματοποιούνταν και στις πόλεις Βομβάη, Αμραβάτι, Νάντγκραμ, Μπιλάι, Μπίλασπουρ, Ράιγκαρ και Καλκούτα. Οι μαθητές της Βομβάης είχαν ετοιμάσει για εκτύπωση τα σάτσανγκ του Σουάμιτζι στα αγγλικά, σε τέσσερις τόμους.

Τον Ιανουάριο του 1962 ο Σουάμι Σάτυαμ ήρθε στη Νάντγκραμ. Ένα εσωτερικό κάλεσμα τον προέτρεπε να ξεκινήσει ένα οργανωμένο κίνημα. Αφού συμβουλεύτηκε τον Σατυαβράτζι, αποφάσισε. Την 9η Ιανουαρίου συγκάλεσε μια συνάντηση όπου προσκλήθηκαν ο γνωστός συγγραφέας δρ. Μπάλντεβ Πρασάντ Μίσρα, ο Υπουργός Οικονομικών Κ.Λ. Σούκλα και άλλα διακεκριμένα άτομα. Ο Σουάμι Σάτυαμ εξήγησε τα κίνητρα και το όραμα πίσω από τη δημιουργία του International Yoga Fellowship Movement. Αποφάσισαν ομόφωνα να ετοιμάσουν όλα τα απαραίτητα έγγραφα για την οργάνωση και την εφαρμογή των στόχων και των σκοπών του.

Στη διάρκεια της επόμενης συνάντησης, στις 15 Ιανουαρίου, ο Σουάμι Σάτυαμ είπε: «Θα γίνει ένα σιβίρ στη Νάγκπουρ και

μετά από αυτό θα πάω στη Βομβάη. Εκεί υπάρχουν πολλά βιβλία έτοιμα προς έκδοση. Τα οκτώ βιβλία στα αγγλικά είναι τα *Satyam Speaks, Words of Satyam, The Practice of Trataka, Yoga Chudamani Upanishad, Yogashakti Speaks, Steps to Yoga, Yoga Initiation Papers* και *Pawanmuktasana*, ενώ στην Μπάγκαλπουρ, στην Τσάπρα και στο Μονγκύρ θα τυπωθούν στα χίντι πέντε βιβλία, *τα Γιόγκα Σάντανα (Μέρος 1 και 2)*, *Αμαρσανγκίτ, Σούρυα Ναμασκάρα* και *Γιογκάσανα Μούντρα Μπάντα*. Όλα τα βιβλία, αφού τυπωθούν, θα μεταφερθούν στη Νάντγκραμ και θα τα διαχειριστεί το Satyananda Publication Society, Nandgram». Αποφασίστηκε ότι γραμματέας του Satyananda Publication Society οριζόταν ο Σατυαβράτζι κι ότι το σωματείο έπρεπε να καταχωριστεί το συντομότερο.

Η επόμενη συνάντηση του International Yoga Fellowship Movement έγινε στις 25 Φεβρουαρίου και τότε συγκροτήθηκε σε σώμα το διοικητικό συμβούλιο. Ο Σουάμι Σάτυαμ εξήγησε πώς θα ολοκληρώνονταν τα γραφειοκρατικά και πώς θα λειτουργούσαν οι διάφορες δραστηριότητες της κίνησης. Αφού εξήγησε τα πάντα λεπτομερώς είπε: «Θα πρέπει επίσης ο Σατυαβράτζι να αρχίσει προετοιμασίες για το μελλοντικό τυπογραφείο. Τόσα πολλά βιβλία τυπώνονται τώρα, ποιος ξέρει πόσα θα τυπωθούν στο μέλλον. Η θεμελίωση της αποστολής μας στηρίζεται σ' αυτά τα βιβλία. Έχω επίσης έμπνευση και ιδέες για ένα περιοδικό γιόγκα. Ο Σατυαβράτ και η Νταρμασάκτι θα πρέπει να επωμιστούν όλες αυτές τις ευθύνες».

«Η ζωή είναι σαν τριαντάφυλλο», πρόσθεσε. «Για να πάρεις το τριαντάφυλλο, θα πρέπει να αντιμετωπίσεις τα αγκάθια. Η ζωή είναι σαν το κόσμημα στο κεφάλι της κόμπρας. Για να πάρεις το κόσμημα, χρειάζεται να παλέψεις με την κόμπρα. Η ζωή είναι σαν το σανταλόξυλο. Για ν' αποκτήσεις το αρωματικό ξύλο χρειάζεται να κόψεις προσεκτικά τα κλαδιά χωρίς να ξεσηκώσεις τα δηλητηριώδη φίδια που βρίσκονται κουλουριασμένα γύρω τους. Αυτό είναι το μονοπάτι της κόψης του ξυραφιού που πρέπει και αυτοί οι δύο να ακολουθήσουν. Στην εποχή μας η υπερβατική εμπειρία μπορεί να επιτευχθεί πολύ πιο εύκολα από έναν οικογενειάρχη απ' ό,τι από έναν σαννυάσιν».

Αφού περιέγραψε όλες τις μελλοντικές δραστηριότητες και μας είπε σε ποιες εταιρείες να απευθυνθούμε για τα μηχανήματα του τυπογραφείου, ο Σουάμι Σάτυαμ έφυγε για το Μπιχάρ. Από τις 24 ως τις 30 Μαρτίου ήταν στο Σιταμάρχι και μετά γύρισε στη Νάντγκραμ. Μέχρι τότε είχαν ολοκληρωθεί οι διατυπώσεις της καταχώρισης του International Yoga Fellowship. Επιθεώρησε τα σχετικά έγγραφα, έδωσε οδηγίες σχετικά με την επόμενη φάση της αποστολής και, αφού δημιούργησε μια ατμόσφαιρα έμπνευσης και χαράς, έφυγε για τη Νάγκπουρ. Από τη Νάγκπουρ πήγε στη Βομβάη, όπου έμεινε μέχρι το τέλος Απριλίου. Στις αρχές Μαΐου επέστρεψε στη Νάντγκραμ.

Έγραψε ένα γράμμα στον Σουάμι Σιβανάντα πληροφορώντας τον για την ίδρυση του International Yoga Fellowship και ζητώντας τις ευλογίες του για την επιτυχία της αποστολής. Σύντομα λάβαμε ένα γράμμα με τις ευλογίες του Σουάμι Σιβανάντα:

Θεϊκό Πνεύμα,

Χαιρετισμούς!

Στέλνω σε όλους σας τα θερμότερά μου συγχαρητήρια για την ίδρυση του International Yoga Fellowship Movement! Είθε ο Παντοδύναμος Θεός να στέψει με πλήρη επιτυχία την ευγενή αυτή αποστολή σας. Γι' αυτό σας στέλνω το πρασάντ του Κυρίου Βίσουναθ.

Η πνευματική ειρήνη είναι το σήμα κατατεθέν του ινδικού πολιτισμού. Είναι μια θεϊκή ποιότητα, που αφορά το βασίλειο του πνεύματος. Αυτή η ειρήνη ανθίζει σε μια αγνή καρδιά. Είτε το ονομάσεις ειρήνη είτε απελευθέρωση, πνεύμα του Θεού, είναι ένα και το αυτό. Αυτή η ειρήνη γίνεται εφικτή μέσω του διαλογισμού, της αφοσίωσης, της τζάπα και της προσευχής.

Είναι αδύνατον να βρεις την ειρήνη μέσω της απόκτησης πλούτου ή άλλων εγκόσμιων αντικειμένων. Όποιος εγκαταλείπει τα πάθη και τις επιθυμίες επιτυγχάνει παντοτινή ειρήνη.

Απαλλαγείτε από το μίσος, την πλεονεξία, την ψευδαίσθηση, τον εγωισμό και τη ζήλια, που είναι βαθιά ριζωμένα στην ανθρώπινη κοινωνία, και μεταδώστε το μήνυμα της εσωτερικής ειρήνης. Μόνο η εσωτερική ειρήνη μπορεί να οδηγήσει τον κόσμο στην ειρήνη. Αυτό και μόνο είναι αληθινή υπηρεσία στην ανθρωπότητα. Είθε να σας βοηθήσει και να σας συντρέξει ο Θεός στο μεγάλο αυτό έργο που βρίσκεται μπροστά σας.

Με πίστη, αγάπη και Ομ,
Σουάμι Σιβανάντα Σαρασουάτι

Divine Life Society,
Σιβανάντα Ναγκάρ (Ρισικές)

Σύντομα μετά τις ευλογίες του μεγάλου γκούρου άρχισαν οι δραστηριότητες της αποστολής. Όλοι ήταν εξαιρετικά εμπνευσμένοι και ενθουσιώδεις για τα ιδανικά της κίνησης.

Τσατούρμα στο Ανάντα Μπαβάν του Μονγκύρ

Ο Σουάμι Σάτυαμ ήρθε στο Μονγκύρ για τα τσατούρμα. Όποτε ερχόταν στο Μονγκύρ έμενε στο Ανάντα Μπαβάν. Εκτός από το τεράστιο κεντρικό οικοδόμημα, στο Ανάντα Μπαβάν υπάρχει κι ένα μικρότερο, το Γκολ Κόθι, με όλες τις ανέσεις. Αποφάσισε να μείνει σ' αυτό το κτίριο για τα τσατούρμα. Το σιωπηλό, απομονωμένο περιβάλλον του μέρους αυτού του ταίριαζε πολύ. Τη νύχτα ούτε καν οι φύλακες τολμούσαν να μείνουν στο παλαιό αυτό και φορτωμένο με ιστορία σύμπλεγμα. Στις έντεκα το βράδυ οι φύλακες κλείδωναν τα κτίρια, έδιναν τα κλειδιά στον Σουάμι Σάτυαμ κι έφευγαν από την περιοχή. Δεν επέστρεφαν παρά μόνο το επόμενο πρωί, στις πέντε η ώρα.

Ο Σουάμι Σάτυαμ έκανε δύσκολες σάντανα εκείνη την εποχή. Έτρωγε φρούτα μία φορά την ημέρα. Είχε αρχίσει να κάνει μια σύνθετη σάντανα της χάθα γιόγκα. Οι νύχτες ήταν εντελώς ήσυχες και σιωπηλές και το Ανάντα Μπαβάν, ανάμεσα στα ψηλά δέντρα με τις πυκνές φυλλωσιές, έμοιαζε με καράβι, με το

μικρότερο Γκολ Κόθι στο πλάι του. Όλη η φύση ήταν σιωπηλή, με την εξαίρεση των ήχων από τα κύματα του Γάγγη, που πάφλαζαν απαλά στη γειτονική όχθη. Στο πρόσφορο αυτό περιβάλλον ο Σουάμι Σάτυαμ βυθίστηκε εντελώς στη σάντανά του, κάποιες φορές συνεχίζοντας την τζάπα σάντανα όλη τη νύχτα.

Μια νύχτα ο Σουάμι Σάτυαμ άκουσε τους ήχους κάποιου που χόρευε με τη συνοδεία απόκοσμης μουσικής. Σκέφτηκε ότι οι υπηρέτες συνήθως έφευγαν το βράδυ, ίσως όμως να είχαν φέρει κάποια χορεύτρια εκείνη τη νύχτα. Πήγε στα δωμάτιά τους για να βεβαιωθεί, αλλά τα βρήκε κλειδωμένα. Παρ' όλα αυτά άκουγε τον ήχο του μελωδικού ράγκα *Μπασάντ Μπαχάαρ*. «Αυτό το σπιτάκι κάποτε ανήκε στον Μιρ Κασίμ», μονολόγησε. «Ίσως κάποιος βασιλιάς ή ευγενής δολοφόνησε μια χορεύτρια και το πνεύμα της περιπλανιέται ακόμα εδώ». Άκουσε τη μουσική προσεκτικά. Ηχούσε πραγματική και ζωντανή. Η μελωδία, η αρμονία και ο ρυθμός ήταν ευχάριστα στ' αυτιά, και συνέχιζε την ακρόαση.

Άκουσε αυτή τη μουσική πολλές φορές κατά τη διάρκεια της παραμονής του στο Ανάντα Μπαβάν. Αλλά δεν τον ενόχλησε ποτέ και η σάντανά του ολοκληρώθηκε με επιτυχία. Μετά ο Σουάμι Σάτυαμ μετακινήθηκε στο μεγαλύτερο κτίριο. Οκτώ ως δέκα κηπουροί και φύλακες ήταν εκεί στη διάρκεια της ημέρας. Άνθρωποι έρχονταν για περίπατο στους όμορφους κήπους. Ο Γκοένκατζι με την οικογένειά του περνούσαν κι εκείνοι πολλές φορές, αλλά κανείς δεν έμενε τη νύχτα. Όχι μόνον δεν έμενε, αλλά κι ούτε τολμούσε να πλησιάσει. Εκείνες τις μέρες το Μονγκύρ ήταν αραιοκατοικημένο. Υπήρχε επίσης εκεί κοντά ένα νεκροτομείο, άλλος ένας λόγος που οι άνθρωποι φοβούνταν το μέρος. Το ονόμαζαν «στοιχειωμένο σπίτι» και το απέφευγαν τη νύχτα.

Αλλά ο Σουάμι Σάτυαμ αγαπούσε πολύ αυτό το μέρος. Το αγαπημένο του ήταν το πίσω μέρος του κτιρίου, που είναι κοντά στον Γάγγη κι όπου οι άνθρωποι φοβούνταν να πάνε ακόμα και τη μέρα. Καθόταν εκεί συχνά απολαμβάνοντας την ειρήνη της Μητέρας Φύσης, μακριά από τις φροντίδες και τις ανησυχίες ενός κόσμου τρομερής βιασύνης.

Παράξενα γεγονότα άρχισαν να συμβαίνουν και στο κεντρικό κτίριο. Πολλές φορές ο Σουάμι Σάτυαμ άκουγε τον ήχο κάποιου που μετρούσε κέρματα στο διπλανό δωμάτιο. Ήξερε ότι δεν υπήρχε κανείς εκεί, επειδή η πόρτα ήταν ασφαλισμένη και κλειδωμένη και το κλειδί το είχε ο ίδιος. Υπήρχαν κι άλλα ανεξήγητα γεγονότα. Ενόσω έκανε τη σάντανά του και την ανουσθάνα του τη νύχτα, σμήνη πτηνών έμοιαζαν να πετούν στο δωμάτιο. Ο Σουάμι Σάτυαμ ποτέ δεν έδινε σημασία σ' αυτά τα φαινόμενα. Είχε μείνει στο Ανάντα Μπαβάν πολλές φορές κι αυτά τα φαινόμενα συνέβαιναν μόνο όταν έκανε σχολαστική σάντανα. Είτε αυτά ήταν φαντάσματα είτε σίντι από τη σάντανα, ο Σουάμι Σάτυαμ δεν έδινε καμία σημασία και, αγνοώντας τα εντελώς, συνέχιζε τη σάντανά του.

«Ένα μέρος της προσωπικότητάς μου ήταν πάντα διανοητικό», λέει ο Σουάμι Σάτυαμ. «Το πνεύμα της έρευνας και της ανάλυσης ήταν ισχυρό από την παιδική μου ηλικία. Στο άσραμ του γκούρου μου, παρόλο που περνούσα τον περισσότερο χρόνο μου στην κάρμα γιόγκα, έβρισκα πάντοτε χρόνο να μελετώ κλασικά συστήματα φιλοσοφίας και σάντανα. Η φιλοσοφία της Σάμκυα είναι η αγαπημένη μου. Θα πρέπει να έχω διαβάσει ό,τι υπάρχει προς ανάγνωση για τις διάφορες θρησκείες και φιλοσοφίες του κόσμου.

Όποτε συναντούσα τον γκούρου μπάι μου, τον Σουάμι Τσιντανάντα, για τον οποίο τρέφω τεράστια εκτίμηση, το πρώτο πράγμα που μου έλεγε ήταν: "Δεν θα λογομαχήσω μαζί σου, Σάτυαμ. Ό,τι λες είναι σωστό". Ο Σουάμι Βενκατεσανάντα έλεγε το ίδιο. Ακόμη και σήμερα οι γκούρου μπάι μου με θεωρούν μαχητικό διανοούμενο. Κι εξαιτίας αυτής της φυσικής μου τάσης, ο φόβος και ο τρόμος δεν με επηρεάζουν. Έχω τον δικό μου τρόπο σκέψης για τα πράγματα».

Αυτή είναι η φύση των μεγάλων προσωπικοτήτων.

Εν τω μεταξύ, το κλωστήριο B.N.C. στη Νάντγκραμ έχει μείνει κλειστό εδώ και πολλούς μήνες. Δεν υπήρχε ελπίδα ότι θα ξαναρχίσει να λειτουργεί στο άμεσο μέλλον. Ο ιδιοκτήτης ζούσε στην Καλκούτα και το κλωστήριο το διηύθυναν ο γιος του κι ο γαμπρός του. Φίλοι και συγγενείς κατείχαν όλες τις

υπόλοιπες σημαντικές διοικητικές θέσεις. Όταν οι ιδιοκτήτες δεν μπορούσαν πλέον να λειτουργήσουν όπως έπρεπε το κλωστήριο, το έκλεισαν. Οι διευθυντές εξακολουθούσαν να πηγαίνουν στα γραφεία τους αλλά οι πέντε χιλιάδες περίπου εργάτες είχαν σταματήσει. Υπήρχε διαμάχη ανάμεσα στο εργατικό συνδικάτο και την εργοδοσία. Οι τοπικοί πολιτικοί τροφοδοτούσαν τη διαμάχη υποκινώντας τους εργάτες.

Το σάντανα σιβίρ στο Ρατζγκίρ

Τον Οκτώβριο του 1962 οργανώθηκε από τους μαθητές της Μπάγκαλπουρ ένα σιβίρ σάντανα δεκαπέντε ημερών στο Ρατζγκίρ και το παρακολούθησαν σάντακα από την Τσάπρα, τη Βομβάη και την Μπάγκαλπουρ. Ο Σατυαβράτ και η Νταρμασάκτι ήρθαν από τη Νάντγκραμ για να παρακολουθήσουν το πρόγραμμα σάντανα. Έφεραν και τον Νιράντζαν, που ήταν τότε ενάμισι έτους. Το Ρατζγκίρ είναι ένα μέρος που αξίζει να επισκεφτεί κανείς για τη φυσική ομορφιά και την αρχαία ιστορία του. Το μέρος αυτό το επισκεπτόταν συχνά και ο Βούδας. Είχε ζήσει, για ένα διάστημα, στο γειτονικό βουνό Γκρίντακουτ. Υπάρχουν εκεί πολλές σπηλιές και βιχάρα, που χρονολογούνται από την εποχή του Βούδα. Οι μαγευτικοί καταρράκτες, οι λόφοι και οι θερμές πηγές κόβουν την ανάσα. Στην εποχή της Μαχαμπαράτα, αυτή ήταν η πρωτεύουσα του βασιλιά Τζαρασάντα και ο Κύριος Κρίσνα είχε έρθει εδώ με τον Αρτζούνα και τον Μπίμα.

Το καθημερινό πρόγραμμα του σιβίρ περιλάμβανε σάντανα, σάτσανγκ, ομιλίες, αναζωογονητικά λουτρά στις θερμές πηγές και μακρινούς περιπάτους στην όμορφη φύση. Ο Σουάμι Σάτυαμ διηγόταν ενδιαφέροντα γεγονότα και ιστορίες. Τα βράδια καθόμασταν κοντά του και παρακολουθούσαμε εμπνευσμένα σάτσανγκ:

> Είναι πραγματικά τυχεροί εκείνοι που η καρδιά τους είναι γεμάτη τρυφερά συναισθήματα για τον γκούρου, επειδή στο μονοπάτι αυτό τα συναισθήματα είναι σαν το ηλεκτρικό ρεύμα. Αν αυτοί οι σάντακα με την πλούσια συναισθη-

ματική ενέργεια δεν την χρησιμοποιήσουν σωστά, θα καταλήξουν έχοντας χάσει την ευκαιρία μιας ζωής. Πρώτα απ' όλα είναι πολύ δύσκολο να βρει κάποιος την αγάπη στον κόσμο αυτό, αλλά, ακόμα κι αν την βρει, αυτή κηλιδώνεται συνήθως από τη λαγνεία, το πάθος και άλλα πρωτόγονα συναισθήματα, κι είναι ο λόγος που η εγκόσμια αγάπη καταλήγει είτε σε μίσος είτε σε εμμονή. Το ίδιο συμβαίνει με την αγάπη προς τον γκούρου. Τις περισσότερες φορές απουσιάζει, κι ακόμα κι αν υπάρχει παίρνει τη μορφή χλιαρών αισθημάτων σεβασμού και λατρείας, δεν είναι ένας ισχυρός δεσμός αγάπης και τρυφερότητας. Ακόμα κι όταν υπάρχει ισχυρό αίσθημα αγάπης, βαθμιαία αυτό το αίσθημα έχει την τάση να παραμορφωθεί και να διαστρεβλωθεί.

Αλλ' όποτε ο γκούρου και ο μαθητής ενώνονται σε όλα τα επίπεδα και δεν υπάρχει παραμόρφωση ή διαστρέβλωση στη σχέση, εκεί αφυπνίζονται όλες οι θεϊκές ενέργειες και δυνάμεις. Η αγάπη θα πρέπει να είναι βαθιά και εξαιρετική, κι όμως να παραμένει αγνή και ανυπέρβλητη. Όπως ο ηλεκτρισμός κινητοποιεί τον πομπό και τον δέκτη, έτσι και το αίσθημα της αληθινής αγάπης ζωογονεί τον γκούρου και τον μαθητή. Αν έχετε τέτοια εγγύτητα με τον γκούρου, τότε βαδίστε θαρραλέα το μονοπάτι της ντυάνα διασχίζοντας με γενναιότητα κάθε σταθμό. Ακούστε το κάθε μήνυμα που στέλνω. Χρησιμοποιήστε την εσωτερική γλώσσα του νου για να στέλνετε και να λαμβάνετε μηνύματα στο νοητικό πεδίο. Κατανοήστε αυτές τις έννοιες και μετά εφαρμόστε τις. Διαλογιστείτε, διαλογιστείτε… Χαθείτε στη ροή της διαρκούς ενθύμησης. Τι συνέβη, γιατί συνέβη, τι θα συμβεί – αυτές είναι ασήμαντες ερωτήσεις. Ποτέ μη χάνετε τον χρόνο σας με τέτοιες σκέψεις. Τα πάντα είναι απλώς και μόνο δώρο του Θεού προς εσάς. Είναι ο μόνος Δωρητής. Μη σκέφτεστε γιατί Εκείνος δίνει στον έναν κι όχι στον άλλο. Είναι καθαρή τρέλα να καλλιεργείτε τέτοιες σκέψεις.

Υπερβείτε τις ποταπές αντιδράσεις της καθημερινής ζωής. Είναι μια σάντανα ανώτερου επιπέδου. Εφαρμόστε τη μη-προσκόλληση. Η δυσαρμονία κι η παραφωνία είναι

νοητικές φαντασιώσεις. Η δυστυχία δεν είναι παρά νοητικό δημιούργημα. Να είστε ευδαίμονες κι ευτυχείς. Αυτή είναι η πραγματική σαννυάσα. Το να εμπλέκεστε σε όλα είναι σημάδι κοσμικότητας. Η ταλάντωση του εκκρεμούς μεταξύ της ευτυχίας και της δυστυχίας διαταράσσει τη σάντανα. Αφήστε τη ζωή να ακολουθεί τον δικό της γλυκό δρόμο. Να είστε πάντα χαρούμενοι. Δεν χρειάζεται να κάνετε κάτι, ο Θεός θα κάνει ό,τι είναι απαραίτητο. Εσείς να λειτουργείτε όπως η μηχανή.

Με ενδιαφέρουν μόνο τα έργα και οι δραστηριότητες της αποστολής μου. Δεν έχω ανάγκη από περιστασιακούς φίλους. Φυγόπονοι και χασομέρηδες απομακρύνονται αυτομάτως. Η εργασία μου θα προχωρήσει με τον Σατυαβράτ και την Νταρμασάκτι. Βλέπω την ολοκλήρωση σε σας τους δύο. Κι άλλοι είναι ικανοί και χρήσιμοι, αλλά δεν μπορώ να τους πω δικούς μου. Ακόμα κι αν μεταστρεφόμουν και κάπως ξέφευγα εσείς οι δύο δεν θα με εγκαταλείπατε ποτέ, ενώ όλοι οι άλλοι θα απέστρεφαν το πρόσωπό τους και θα έφευγαν.

Η πρόοδός σας είναι ικανοποιητική. Επιμείνετε στη σάντανά σας. Τα σύννεφα της άγνοιας θ' απομακρυνθούν οπωσδήποτε και το φως της γνώσης θα αποκαλυφθεί. Κρατήστε πάντα στον νου σας αυτό το ένα όνομα και αυτή τη μία μορφή. Μην τα ξεχνάτε ούτε στιγμή. Αφήστε τα νοητικά κύματα να καταλαγιάσουν, αφήστε τις καταιγίδες να περάσουν. Μόλις καταλαγιάσουν και τα νοητικά κύματα στο υπόστρωμα της ψυχής, τότε…

Μια γυναίκα προοδεύει αργά αλλά σταθερά αποφασιστικά. Οι γυναίκες δεν βάδισαν σχεδόν ποτέ αυτό το μονοπάτι στο παρελθόν, γιατί ποιος ασχολήθηκε να τους δείξει τον τρόπο; Μερικοί προσπάθησαν αλλά έχασαν κι οι ίδιοι τον δρόμο. Είναι μια σπουδαία και σπάνια σύμπτωση ότι και οι δύο με ακολουθείτε βαδίζοντας σε ακριβώς παράλληλα μονοπάτια. Αυτή είναι πρωτοφανής σαμσκάρα. Νταρμασάκτι, παρέλαβες ένα «κόσμημα» ως αντίδωρο για την ταπάσυα και τις καλές σου σαμσκάρα. Καταβύθισε τον

εαυτό σου σε μια ζωή με τυάγκα, με ταπάσυα και με σάντανα, ώστε να διασφαλίσεις ένα λαμπρό μέλλον στο «κόσμημα» αυτό. Αργά, ένα προς ένα, άρχισε να αποσύρεις τα κύματα της σκέψης χρησιμοποιώντας τα εργαλεία του «ονόματος» και της «μορφής». Μερικές φορές θα δεις σύννεφα, μερικές φορές αστραπές, μερικές φορές άστρα, μερικές φορές σεληνόφως, μερικές φορές έναν περίπατο στον ουρανό… Καταλαβαίνεις;

Και μερικές φορές θ' ακούς ήχους από βίνα, σιτάρ και τύμπανα, μερικές φορές φορές τον βόμβο των μελισσών και μερικές φορές το *anahad*, τον υπερβατικό ήχο. Όταν η σάντανα γεμίζει χαρά κι ευδαιμονία, σχεδόν όλοι έχουν την τάση να χάνονται μέσα σ' αυτή την ευδαιμονία. Κι αυτό επίσης μπορεί να γίνει εμπόδιο. Ποτέ να μην επιτρέπεις στις εμπειρίες του πόνου, της απόλαυσης ή της ευδαιμονίας να σηκώνουν κεφάλι στη διαρκή ενθύμηση του *μάντρα*, του ονόματος, και του *ίστα*, της μορφής. Όσο περισσότερη προσοχή δίνεις στον νου σου και στις ιδιοτροπίες του τόσο μεγαλύτερη θα είναι η αγωνία, η ανησυχία, η σύγχυση, η δυσαρμονία και η λησμοσύνη του ίστα σου. Η αληθινή αγάπη είναι μια εμπειρία πέρα από κάθε περιγραφή, ενώ τα σκιρτήματα του νου θυμίζουν ελάφι περιορισμένο στο κλουβί που δημιούργησε η μάια. Θα πρέπει να απασχολείσαι πάντα με τη σάντανα και μόνο. Η πρόοδος συμβαίνει και θα συμβαίνει.

Ο νους μια γυναίκας είναι πράγματι όμοιος με τον υδράργυρο. Η φύση της είναι σαν το νέκταρ, αλλά τυφλωμένη από τον εγωισμό μπορεί επίσης να μετατραπεί σε δηλητήριο. Αν ο νους της επιτύχει την απόλυτη συγκέντρωση και τη σταθερότητα ως προς τον στόχο, τι θαύματα μπορεί να κάνει! Οι άνθρωποι ρωτούν αν οι άντρες και οι γυναίκες διατηρούν τα διαφορετικά χαρακτηριστικά τους και στο πνευματικό πεδίο. Στο σωματικό επίπεδο αυτό, βέβαια, ισχύει, όχι όμως στο πνευματικό. Εκεί είναι αμφότεροι ένα στοιχείο, μία ενέργεια, μία ροή, και αμφότεροι πρέπει να υποστούν τη φωτιά της σάντανα και να σμιλέψουν τον νου

τους με το μάντρα και τον ίστα, με το όνομα και τη μορφή. Οι διαφορές που βλέπουμε οφείλονται στην ανατροφή, την εκπαίδευση και τις λοιπές κοινωνικές επιδράσεις. Μόλις ωριμάσει η σάντανα, τα παλιά φύλλα πέφτουν κι αρχίζει η άνοιξη. Όλες οι αμφιβολίες εξαφανίζονται και αντικαθίστανται από την αυτοπεποίθηση και την πίστη.

Στην πραγματικότητα, η κοινωνία έχει επιθέσει τα δικά της μειονεκτήματα και τις δικές της ατέλειες στον γυναικείο νου. Κι έτσι η γυναίκα εξαναγκάστηκε να διαμορφώσει τον εαυτό της ανάλογα με τις επιταγές της κοινωνίας. Οι γυναίκες όλων των εποχών αναγκάστηκαν να υποστούν εξευτελιστικές δοκιμασίες και βάσανα, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι είναι υποδεέστερες. Σε τελική ανάλυση η πραγματική φύση του καθενός είναι το πνεύμα, *σατ-τσιτ-ανάντα*. Οι σαμσκάρα που εκδηλώνονται εξωτερικά δεν είναι παρά απλή επικάλυψη.

Οι ντόπιοι έφυγαν μετά το σάτσανγκ, αλλά όσοι συμμετείχαν στο σάντανα σιβίρ έμειναν με τον Σουάμιτζι. Απευθυνόμενος σε μας ο Σουάμι Σάτυαμ είπε:

Όταν το πνευματικό ρεύμα εντείνεται, η μνήμη του ονόματος και της μορφής αρχίζει να ρέει αδιάκοπα. Όταν αυτό συνεχίζεται στην ονειρική κατάσταση, να ξέρετε ότι έχουν αγγίξει την εσώτερη συνειδητότητά σας. Όταν βιώνετε πρόοδο στον διαλογισμό, να γνωρίζετε ότι η ενθύμηση του ονόματος και της μορφής έχει ενταθεί. Όταν αρχίζει να εμφανίζεται σαν πραγματικότητα, να ξέρετε ότι η μνήμη έχει ευαισθητοποιηθεί. Ο ποταμός της έμπνευσης ρέει εσωτερικά, αφήστε τον να πλατύνει την κοίτη του. Θα πρέπει να αναβαθμίσετε εντελώς τις σανκάλπα σας και να τις δώσετε συγκεκριμένη μορφή. Τινάξτε τα παλιά φύλλα των περασμένων χρόνων. Αφήστε τα νέα φύλλα, τα νέα άνθη, τα νέα κλαδιά να αναγγείλουν την έλευση μιας καινούργιας άνοιξης.

Μην επιτρέψετε στην αδυναμία να διεισδύσει στις σανκάλπα σας. Δυναμώστε την πίστη σας. Η νύχτα των αμφιβολιών περνάει. Είθε να λάμψει ο ήλιος της πίστης έτσι ώστε

να μπορέσετε να οδηγήσετε κι άλλους στο μονοπάτι αυτό. Οι σκέψεις σας θα πρέπει να έχουν μία και μοναδική κατεύθυνση. Πίσω από την κάθε σκέψη θα πρέπει να υπόκειται η επιθυμία να τελειοποιήσετε την αντίληψη της μορφής.

Τελειοποιήστε τη σάντανά σας σε απομόνωση. Χρησιμοποιήστε τζάπα, μάλα, εικόνες, πουραστσάρανα, μόουνα, απομόνωση, άσανα, πραναγιάμα, μελέτη του εαυτού, γραπτό μάντρα και διαλογισμό. Την ενατένιση του Θεού ακόμα και στον ύπνο σας, την τζάπα και την ντυάνα ακόμη και στα όνειρά σας! Για τις επόμενες δεκαπέντε μέρες ξεχάστε τα όλα και βυθιστείτε στην ανώτερη ευδαιμονία.

Πρέπει να εργαζόμαστε έχοντας πάντα κατά νου τον στόχο μας. Μέσα από την τζάπα και την ντυάνα, την πίστη και την πεποίθηση, πρέπει να αφυπνίσουμε και να εκδηλώσουμε μια ισχυρή ενέργεια. Πρέπει να εκφράσουμε τον ίστα μας ως συνειδητή και ζώσα οντότητα. Πρέπει να μάθουμε να κλείνουμε τις πύλες των αισθήσεων, έστω κι ένα ή μισό λεπτό είναι αρκετό. Μόνο τότε μπορούμε να προσδοκούμε ότι οι εσωτερικές πύλες θ' ανοίξουν. Αυτή είναι η κατάσταση του διαλογισμού, για την οποία η σιωπή του νου είναι ουσιώδης. Κι αυτό γίνεται εφικτό μόνο μέσω της διαρκούς ενθύμησης και της τζάπα του ονόματος.

Θα πρέπει να εξαλείψετε παντελώς κάθε είδος φόβου. Δεν χρειάζεται να φοβάστε ούτε την αλήθεια ούτε το ψεύδος, ούτε την αμαρτία ούτε την αρετή, ούτε τα ναι ούτε τα μη, ούτε τον θεό ούτε τον δαίμονα. Ο φόβος αναδύεται από πράγματα κρυμμένα στην καρδιά, από πράξεις που σκόπιμα αποκρύπτονται από τους άλλους. Όταν ακούτε αρνητικά πράγματα για τους άλλους ή υποστηρίζετε τον έναν σε βάρος ενός άλλου, κι αυτά επίσης παράγουν αίσθημα φόβου. Αλλά ο πραγματικός φόβος δημιουργείται από την απώλεια της πίστης στον Θεό. Όλοι οι άλλοι φόβοι είναι απλώς διαφορετικές εκδηλώσεις αυτού του αρχέγονου φόβου. Όσο υπάρχει φόβος, παραμένουν η άγνοια και η δυσοίωνη κατάσταση. Θα πρέπει να βάλετε στην άκρη τους φόβους σας και να διαλογιστείτε βαθιά. Με

τζάπα με κάθε εισπνοή και εκπνοή, με βαθμιαία διακοπή όλων των σκέψεων, θριαμβεύοντας πάνω στην αγωνία και στη νευρικότητα, με διαλογισμό, και με ακόμα περισσότερο διαλογισμό. Τότε μόνον θα μπορέσετε να εισέλθετε. Όταν εισέλθετε, θα βρείτε τον τρόπο να προχωρήσετε. Κλείστε όλες τις πύλες. Οι άνεμοι των εγκοσμίων θα τις ανοίξουν και πάλι. Και πάλι θα πρέπει να τις κλείσετε αποφασιστικά. Αν η τζάπα του ονόματος σταματήσει, τότε όλα θα περιέλθουν σε μια άχαρη ακινητοποίηση.

Ο νους πάει να βοσκήσει
Το άγχος είναι σαν αγκάθι στο πλάι
Άνθη προσελκύουν τον νου.

Το κοράκι κράζει διαπεραστικά
Το αηδόνι μαγεύει
Ο παπαγάλος πυροδοτεί μνήμες.

Το καλοκαίρι είναι ζεστό
Ο χειμώνας παγώνει μέχρι το κόκκαλο
Στερέωσε τον νου σε μία σκέψη.

Άσε τον σκύλο να γαβγίζει
Κρατήσου απόμακρος και ανεπηρέαστος
Να είσαι ελεύθερος από ευσεβείς πόθους.

Ποιος δεν έχει φροντίδες και ανησυχίες; Ο ποταμός κυλάει, αυτή είναι η φύση του. Η ζωή προχωράει, αυτή είναι η φύση της. Αν πρέπει να έχουμε άγχος, τότε ας είναι για ένα πράγμα – πώς να ρίξουμε μια ματιά στη «Θεϊκή Μορφή». Αυτή θα 'πρεπε να είναι η διαρκής σκέψη μας, η διαρκής ανησυχία μας. Μη νομίζετε ότι λαμβάνοντας ένα μάντρα απελευθερωθήκατε. Ήμασταν ανέκαθεν ελεύθεροι, πότε κάναμε αμαρτίες έτσι κι αλλιώς; Τι είναι σωστό και τι λάθος στο κάτω της γραφής; Ένας δολοφόνος λαμβάνει την τιμωρία του στον κόσμο αυτό. Δεν έχουμε λάβει τη μάντρα ντίκσα για να απελευθερωθούμε, αλλά έχουμε λάβει μάντρα για να συνειδητοποιήσουμε τον Θεό. Τον αγαπάμε, γι' αυτό ξεκινήσαμε

σάντανα. Απαλλαγείτε από όλα τα βάρη του σωστό-λάθος, δεσμά-απελευθέρωση κι από κάθε άλλη άχρηστη έννοια.

Η εγκόσμια αγάπη οδηγεί στην πτώση. Η θλίψη του αποχωρισμού, η ευτυχία της επανένωσης – αυτά είναι συμπτώματα εγκόσμιας αγάπης. Η πραγματική αγάπη είναι ώριμη και σοβαρή. Έχει τη φύση της αιώνιας ειρήνης και της ατελείωτης χαράς. Ο Θεός μου δεν πάει πουθενά, δεν έχει έρθει από κάπου, βρίσκεται σε κάθε κύτταρο της ύπαρξής μου – αυτή θα πρέπει να είναι η στάση μας. Μόνο τότε μπορούν ο γκούρου και ο μαθητής να αποφύγουν την παγίδα των δεσμών και της πτώσης. Μόνο τότε μπορεί ο μαθητής να κερδίσει μια ματιά στην ανώτερη γνώση. Αφυπνίστε και ξεσηκώστε το πνεύμα σας και, σκίζοντας τα όρια του χώρου και του χρόνου, ενωθείτε με τον γκούρου σας στον διαλογισμό. Απλή, μηχανική επανάληψη του ονόματος του γκούρου δεν αρκεί. Αυτή η γιόγκα θα πρέπει να συνεχίζεται μέρα και νύχτα. Ο κόσμος είναι ένα κλουβί περιορισμένο στα όρια της επιτυχίας και της αποτυχίας, της ελπίδας και της απελπισίας, ενώ η πνευματική ζωή είναι ένα πλατύ, ανοιχτό πεδίο χαρούμενου παιχνιδιού. Μερικές φορές κερδίζουμε, μερικές φορές χάνουμε, μερικές φορές πληγωνόμαστε, όμως ανασηκωνόμαστε γελώντας. Χάρι Ομ.

Τα σάτσανγκ συνεχίζονταν σ' αυτό το πνεύμα καθημερινά. Πολλοί άνθρωποι παρακολουθούσαν τα σάτσανγκ, έκαναν ερωτήσεις, συζητούσαν τα προβλήματά τους. Ακόμα και τα λόγια κοινωνικότητας του Σουάμι Σάτυαμ είχαν την ποιότητα ενός σάτσανγκ. Όταν τον ρωτούσαν κάτι απαντούσε με ευκρινή και καθαρό τρόπο. Μια μέρα, αναπτύσσοντας το θέμα της στάσης ενός μπάκτα που έχει παραδοθεί ολοκληρωτικά, είπε: «Ένας πραγματικός μπάκτα δέχεται εξίσου τη χαρά και την οδύνη, την απόλαυση και τον πόνο ως ευοίωνα δώρα του Θεού».

Εκείνο που θεωρείς κατάρα
κι αιτία για την πύρινη λαίλαπα παντού
είναι μεταμφιεσμένη ευλογία του Θεού.
Θυμήσου για πάντα αυτή τη χρυσή αλήθεια.

Έπειτα διηγήθηκε μια μικρή ιστορία για να διευκρινίσει αυτό το σημείο. Όταν ο Σρι Ράμα και ο Λάκσμαν έψαχναν τη Σίτα, έφτασαν στις όχθες της λίμνης Πάμπα. Μπήγοντας τα βέλη τους στη μαλακή άμμο, βούτηξαν στο νερό για μπάνιο. Μετά το μπάνιο, όταν ανέσυραν τα βέλη τους, ένα από αυτά είχε αίμα στην άκρη. Συνειδητοποίησαν ότι το βέλος μάλλον τρύπησε κατά λάθος έναν βάτραχο. Στενοχωρήθηκαν πολύ και είπαν στον βάτραχο: «Έπρεπε να φωνάξεις δυνατά όταν σε τρύπησε το βέλος».

Ο βάτραχος απάντησε θλιμμένα: «Όποτε αντιμετώπιζα δυσκολίες ή κινδύνους, φώναζα *Ράμα Ράμα* για να με σώσει. Αλλά σήμερα, όταν ο ίδιος ο σωτήρας έγινε φονιάς, ποιον να καλούσα σε βοήθεια; Και γιατί; Αυτό το τραύμα είναι άλλη μια μορφή της χάρης του Κυρίου μου». Πόσο μεγαλειώδη είναι τα αισθήματα ενός τέτοιου μπάκτα!

Συνεχίσαμε να κολυμπάμε στη συνεχόμενη ροή των σάτσανγκ του Σουάμιτζι για μια βδομάδα περίπου. Και μετά, με νέο σθένος και ενθουσιασμό, ετοιμαστήκαμε να επιστρέψουμε καθένας στον τομέα της εργασίας του. Πήγαμε όλοι μια επίσκεψη στην κοντινή Ναλάντα. Επίσης έγινε και μια συνάντηση του διοικητικού συμβουλίου του International Yoga Fellowship, όπου σχεδιάστηκαν μελλοντικά προγράμματα με τις αναλυτικές οδηγίες του Σουάμι Σάτυαμ.

Έναρξη του Τυπογραφείου Γιόγκα Βίντυα

Ο Σουάμι Σάτυαμ έδωσε οδηγίες για την εγκατάσταση των εκτυπωτικών μηχανών στη Νάντγκραμ. «Μπορεί να πάρει τέσσερις ή πέντε μήνες», είπε, «μέχρι να φτάσουν οι μηχανές, να εγκατασταθούν και ν' αρχίσουν να τυπώνουν. Αποφάσισα ν' αρχίσω την έκδοση περιοδικών γιόγκα στα αγγλικά και στα χίντι από τον Ιανουάριο του 1963. Έχετε πολλή δουλειά να κάνετε. Τα βιβλία έχουν ήδη αρχίσει να φτάνουν σε σας, στη Νάντγκραμ. Η εκτύπωσή τους θα συνεχίζεται και θα τα αποθηκεύετε εδώ. Τα μελλοντικά βιβλία θα τα τυπώσουμε στο δικό μας τυπογραφείο». Εξήγησε τα πάντα σχετικά με τις μηχανές. Του δείξαμε

τους καταλόγους και τις μπροσούρες που είχαμε προμηθευτεί για τις διάφορες εκτυπωτικές μηχανές.

Ο Σουάμι Σάτυαμ έφτασε στο Μονγκύρ μέσω της Μπάγκαλπουρ και της Τσάπρα. Το έργο του αναπτυσσόταν αλματωδώς. Λάμβανε μεγάλη υποστήριξη από όλες τις περιοχές για τη διάδοση της γιόγκα. Ο Πρεμνίτι Μπάμπου είχε κάνει μια ταινία με 500 ποδιών φιλμ για τις σειρές παουανμουκτάσανα του Σουάμιτζι, κι επίσης έδωσε ειδικές προστατευτικές θήκες για φιλμ. Ο Ντεβανίτι Μπάμπου δώρισε ένα αντίγραφο έγχρωμης ταινίας με φιλμ 12.000 ποδιών για τις γιόγκα άσανα. Ο Γκοένκατζι και άλλοι μαθητές προσέφεραν έναν προβολέα δεκαέξι χιλιοστών, τρία μαγνητόφωνα, μαγνητοταινίες, μετασχηματιστές και ωρολόγια χειρός.

Ο Σουάμι Σάτυαμ δέχεται και θα συνεχίσει να δέχεται πολλά πράγματα από τους μαθητές του, αλλά τα πράγματα που δέχτηκε τις πρώτες μέρες της αποστολής του έχουν ιδιαίτερη θέση στην καρδιά του. Ακόμα και τώρα συγκινείται όταν μας μιλάει γι' αυτά. Λέει: «Αυτά τα πράγματα αποδείχτηκαν ανεκτίμητα εκείνη την εποχή, επειδή μόνο με αυτά ξεκίνησε κι αναπτύχθηκε το εκδοτικό έργο της γιόγκα. Οι άνθρωποι που τα προσέφεραν είναι οι άνθρωποι που πραγματικά συνέβαλαν στο ξεκίνημα της γιογκικής αποστολής μου». Και πολύ γρήγορα η γιογκική αποστολή του άρχισε να διαδίδεται στο Μπιχάρ.

Ο Σουάμι Σάτυαμ έπαιζε μπάτζαν και σάτσανγκ με το μαγνητόφωνό του όπου κι αν πήγαινε. Συναντούσε συχνά σπουδαίους αγίους και σοφούς και μαγνητοφωνούσε τις ευεργετικές ομιλίες και διαλέξεις τους. Παράλληλα πρόβαλλε ταινίες για τις παουανμουκτάσανα και άλλες γιόγκα άσανα. Πολλά νέα βιβλία τυπώνονταν. Δεκαπέντε βιβλία με εξήντα ως τριακόσιες σελίδες είχαν ήδη τυπωθεί και σταλεί στη Νάντγκραμ. Ο Σουάμιτζι διένεμε αυτά τα βιβλία δωρεάν σε όλους.

Τον Ιανουάριο του 1963 λάβαμε μια επιστολή από τον Σουάμι Σατυανάντα που έγραφε: «Έστειλα προς εκτύπωση τα τεύχη Ιανουαρίου δύο περιοδικών, του *Γιόγκα Βίντυα* στα χίντι και του *Yoga* στα αγγλικά. Για τους επόμενους δύο ή τρεις μήνες θα τυπώνονται σε εξωτερικά τυπογραφεία, αλλά όταν το

τυπογραφείο σας είναι έτοιμο, όλες οι εκτυπωτικές εργασίες θα μεταφερθούν στη Νάντγκραμ. Το τυπογραφείο σας θα ονομάζεται Yoga Vidya Press. Να το κατοχυρώσετε με το όνομα αυτό». Τα περιοδικά εκδόθηκαν εγκαίρως και όλοι οι μαθητές, οι οπαδοί και οι φίλοι έλαβαν αντίτυπα. Όλοι εκτίμησαν θερμά αυτό το νέο εγχείρημα και υποσχέθηκαν κάθε δυνατή βοήθεια και υποστήριξη.

Ο Σατυαβράτζι απέκτησε ένα σπίτι στην καρδιά της πόλης και τοποθέτησε στην πρόσοψη πινακίδες που έγραφαν «Εκδοτική Εταιρεία Σατυανάντα» και «Τυπογραφείο Γιόγκα Βίντυα». Έπειτα άρχισε να κανονίζει τον εξοπλισμό του τυπογραφείου. Δεν ήταν εύκολη δουλειά για κείνον. Από τη μια το κλείσιμο του κλωστηρίου είχε αυξήσει τον φόρτο εργασίας του στο γραφείο και από την άλλη δεν είχε προγενέστερη γνώση ή εμπειρία σχετική με μηχανές τυπογραφείου. Ο Σατυαβράτζι ανέθεσε την ευθύνη της εγκατάστασης του τυπογραφείου στον Τζάι Ναράγιαν, έναν από τους αδελφούς της Νταρμασάκτι, που είχε λειτουργήσει το Τυπογραφείο Σουρούτσι στη Νάγκπουρ για τέσσερα χρόνια. Ο Τζάι Ναράγιαν πήγε στο Αμριτσάρ και στο Αλαχαμπάντ για να δει τα διάφορα διαθέσιμα μοντέλα. Μετά, σύμφωνα με τις οδηγίες του Σουάμι Σάτυαμ, προμηθεύτηκε δύο εκτυπωτικές μηχανές, μια μεγάλη και μια μικρή, μαζί με όλα τα συνοδευτικά εξαρτήματα. Μια κοπτική μηχανή ήρθε από την Καλκούτα και τα τυπογραφικά στοιχεία από το Αλαχαμπάντ και την Πουν. Όταν όλος ο εξοπλισμός έφτασε στη Νάντγκραμ, ήρθαν μηχανικοί από τη Νάγκπουρ για να εγκαταστήσουν τις μηχανές.

Τις πρώτες μέρες η λειτουργία του τυπογραφείου αποδείχτηκε μεγάλη ταλαιπωρία. Για το παραμικρό εξάρτημα ή ανταλλακτικό έπρεπε κανείς να τρέχει στη Νάγκπουρ ή στη Ράιπουρ. Η επισκευή των διαφόρων τμημάτων των εκτυπωτικών μηχανών μπορούσε να γίνει μόνο στην Καλκούτα, επειδή δεν υπήρχαν καλοί μηχανικοί στη Νάντγκραμ. Πριν από το 1963 υπήρχαν μόνο δύο τυπογραφεία στη Νάντγκραμ. Το Τυπογραφείο Γιόγκα Βίντυα ήταν το τρίτο που άρχισε να λειτουργεί, και μέχρι το 1983 (όταν το Τυπογραφείο Γιόγκα Βίντυα

έκλεισε τελικά) υπήρχαν τριάντα δύο τυπογραφεία εν λειτουργία. Κάθε είδους παροχή είναι τώρα διαθέσιμη, μηχανικοί, ανταλλακτικά και άλλα εξαρτήματα.

Ο Σουάμι Σάτυαμ έμεινε στην Τσάπρα τον Ιανουάριο και τον Φεβρουάριο του 1963. Τον Μάρτιο ήρθε στη Νάντγκραμ και την 15η έφυγε για τη Νάγκπουρ. Αφού έδωσε ένα πρόγραμμα εκεί, πήγε στη Βομβάη. Τον Απρίλιο γύρισε στη Νάντγκραμ, επιθεώρησε τις μηχανές του τυπογραφείου κι αφού έδωσε λεπτομερείς οδηγίες σχετικά με τη λειτουργία του τυπογραφείου, την εκτύπωση των περιοδικών και την αποστολή τους στις διευθύνσεις των συνδρομητών, έφυγε για την Τσάπρα. Από εκεί έστειλε σε μας στη Νάντγκραμ όλο το υλικό για τα περιοδικά και κατόπιν πήγε στο Μονγκύρ, όπου σκόπευε να μείνει για ένα διάστημα.

Με τη χάρη του Σουάμι Σάτυαμ σύντομα πήραν όλα τον δρόμο τους. Οι μηχανές άρχισαν να λειτουργούν ικανοποιητικά, και όλα τα αρχεία, τα κατάστιχα, οι φόρμες, τα λογιστικά βιβλία, το υλικό για τα περιοδικά (μαζί με το τελικό πλήρες υλικό για το τεύχος του Μαΐου) και οι διευθύνσεις των συνδρομητών έφτασαν από την Τσάπρα. Και με τις ευλογίες του μεγάλου αγίου το Τυπογραφείο Γιόγκα Βίντυα έκανε την έναρξη της λειτουργίας του με τα τεύχη του Μαΐου του *Γιόγκα Βίντυα* και του *Yoga*.

«Είμαι πολύ χαρούμενος που έχουμε το δικό μας τυπογραφείο τώρα», είπε με αφορμή αυτή την περίσταση ο Σουάμι Σάτυαμ. «Τα βιβλία είναι το θεμέλιο της αποστολής μας. Θα ήθελα να δημιουργήσω σύγχρονα τυπογραφεία στις τέσσερις γωνιές της χώρας, απ' όπου τα βιβλία μας θα τυπώνονται και θα διανέμονται σε πολλές διαφορετικές γλώσσες. Τώρα που άρχισε το Τυπογραφείο Γιόγκα Βίντυα στη Νάντγκραμ, που είναι και τα κεντρικά του International Yoga Fellowship Movement, εκτός από κέντρο διακίνησης όλων των βιβλίων μας στο μέλλον η Νάντγκραμ θα είναι και το κέντρο όλων των δραστηριοτήτων της αποστολής μας».

Οι άνθρωποι στο Ράιγκαρ επέμεναν να χτίσουν ένα άσραμ για να μπορεί να μένει μόνιμα ο Σουάμι Σάτυαμ. Αλλά ο Σουάμι

Σάτυαμ έλεγε πάντα: «Δεν θα κάνω ποτέ άσραμ. Θα είμαι ένας περιπλανώμενος σάντου μέχρι το 1968. Όταν ολοκληρώσω δώδεκα χρόνια επαιτείας θα πάω στα Ιμαλάια». Παρ' όλα αυτά εκείνοι έχτισαν σε ένα μέρος και το ονόμασαν άσραμ. Για να είμαστε ειλικρινείς, ακόμα και ο Σατυαβράτζι είχε ένα άσραμ στον νου του και γι' αυτό τον λόγο είχε αγοράσει ένα κομμάτι γης. Όμως, ακολουθώντας τις οδηγίες του Σουάμι Σάτυαμ, παρέμενε απασχολημένος με το τυπογραφείο και την έκδοση των βιβλίων και των περιοδικών. Είχε ξεχάσει ακόμα και το ότι σχεδίαζε κάποτε να χτίσει ένα άσραμ ή ένα σπίτι στο οικόπεδο αυτό.

Μετά από ιδιαίτερο αίτημα του Γκοένκατζι ο Σουάμι Σάτυαμ αποφάσισε να περάσει τα τσατούρμα στο Ανάντα Μπαβάν. Μετά από αίτημα των ντόπιων ο Σουάμι Σάτυαμ άρχισε να δίνει μια τάξη άσανα από τις πέντε μέχρι τις έξι το πρωί και σάτσανγκ από τις πεντέμισι μέχρι τις επτά το απόγευμα. Στις 4 Ιουλίου, την ιερή μέρα της Γκούρου Πουρνίμα, ο Σουάμι Σάτυαμ ξεκίνησε τη χάθα γιόγκα σάντανά του. Η σκέψη ενός άσραμ δεν υπήρχε πουθενά στη νοητική του οθόνη. Αλλά το πεπρωμένο φυγείν αδύνατον. Μερικές φορές εκδηλώνεται με τους πιο αφάνταστους τρόπους…

Το Μάχα Σαμάντι του Σουάμι Σιβανάντα

Στις 3 το πρωί της 14ης Ιουλίου του 1963 ο Σουάμι Σάτυαμ είχε μια υπερβατική εμπειρία, που περιγράφεται πιο κάτω με τα δικά του λόγια:

> Στις 14 Ιουλίου του 1963 κοιμόμουν στο κρεβάτι μου στο Μονγκύρ, όταν ξαφνικά ξύπνησα εσωτερικά. Δεν μπορώ να πω ποιο ήταν αυτό το πεδίο της συνειδητότητας (εδώ δεν χρησιμοποιώ τη λέξη όνειρο ή όραμα). Ήμουν σε βαθύ ύπνο κι ενώ κοιμόμουν, ξαφνικά η συνειδητότητά μου υπερέβη τις εμπειρίες του σώματος και του νου. Στεκόμουν στη δεξιά όχθη του Γάγγη στο Ρισικές κι ένα ατμόπλοιο τον διέσχιζε προς την άλλη όχθη. Ο γκούρου μου, ο Σουάμι Σιβανάντα, καθόταν σε μια καρέκλα στην πρύμνη του πλεούμε-

νου, κοιτώντας προς το Σουάργκασραμ. Σάλπιγγες και βούκινα αντηχούσαν και καμπάνες χτυπούσαν.

Τότε, για μια στιγμή, ο Σουάμι Σιβανάντα γύρισε και με κοίταξε, ενώ συγχρόνως η προπέλα του πλοίου τίναξε νερό πάνω στο σώμα μου. Αυτό ήταν το τέλος της εσωτερικής αφύπνισης, αλλά όταν σηκώθηκα από το κρεβάτι μου η εμπειρία ήταν τόσο πραγματική που ακόμα δεν ήξερα αν ήμουν στο Ρισικές ή στο Μονγκύρ. Όταν κοίταξα γύρω μου σκέφτηκα: «Τι είναι αυτό; Ονειρεύομαι;» Σκέφτηκα ότι το Ρισικές ήταν η πραγματική εμπειρία και ότι τώρα ονειρευόμουν το Μονγκύρ. Η κατάσταση της σύγχυσης έγινε ανυπόφορη. Σιγά σιγά ανέκτησα τον έλεγχο του εαυτού μου και συνειδητοποίησα ότι ήμουν στο Μονγκύρ, όχι στο Ρισικές.

Αυτή η εσωτερική εμπειρία ήταν εξαιρετικά ζωντανή, δεν ήταν όνειρο. Αισθάνθηκα σαν να είχα φύγει από το *πρίτβι λόκα*, αυτό το γήινο πεδίο, και είχα ταξιδέψει στο τσάντρα λόκα για να συναντήσω τον Σουάμι Σιβανάντα. Ολόκληρη η εμπειρία ήταν πολύ ευκρινής και είχα υπάρξει εντελώς συνειδητός σε όλη της τη διάρκεια. Ήταν πραγματικά μια υπερβατική, αιώνια εμπειρία.

Αμέσως μετά απ' αυτό ο Σουάμι Σατυανάντα είπε στον Γκοένκατζι: «Πηγαίνω στο Ρισικές. Ο Γκούρουτζι έχει φύγει». Πήγε στον σταθμό και πήρε ένα τραίνο για το Ρισικές. Όταν έφτασε εκεί, ακούγονταν ακάντα κίρταν. Ήταν σαν να είχαν συγκεντρωθεί εκεί όλοι οι μαθητές και οι πιστοί, ολόκληρη η «οικογένεια» του Σουάμι Σιβανάντα, για να υποβάλουν τα σέβη τους για τελευταία φορά.

Στις 16 Ιουλίου ο Σουάμι Σιβανάντα δέχτηκε το μπου σαμάντι του στον ιερό χώρο του Σαμάντι Μαντίρ, που είχε ήδη χτιστεί. Ο Σουάμι Σιβανάντα γνώριζε για πόσον χρόνο θα έμενε το θνητό του σώμα σ' αυτή τη γη. Την παραμονή του Σιβαράτρι είχε πει: «Όποιος θέλει να πάρει σαννυάσα, θα πρέπει να την πάρει τώρα. Ποιος ξέρει αν θα είμαι εδώ στο επόμενο Σιβαράτρι». Τον Ιούνιο είχε πει: «Αυτή είναι η τελευταία μου

ομιλία και σάτσανγκ». Από την επομένη κιόλας αρρώστησε. Γελώντας ρωτούσε τους μαθητές του που μαζεύονταν γύρω του: «Ποιος έρχεται μαζί μου;» Όταν κάποιος έλεγε ναι κουνούσε το κεφάλι του κι έλεγε: «Κάποιος άλλος θα έρθει μαζί μου». Σύμφωνα με τους γιατρούς η κατάστασή του ήταν σοβαρή, αλλά όταν τον ρωτούσαν κάτι απαντούσε με απόλυτη προσοχή, σαν να είχε πλήρη έλεγχο των συνειδητών του ικανοτήτων. Για δύο μέρες δεν έφαγε τίποτα, ούτε καν ήπιε μια σταγόνα νερό. Το βράδυ της 13ης ζήτησε νερό από τον Γάγγη και ήπιε πάνω από μισό ποτήρι. Μετά από αυτό ήταν πολύ χαρούμενος. Βλέποντας αυτή την όψη της ήρεμης χαράς κι ευδαιμονίας στο πρόσωπό του, οι μαθητές θα πρέπει να είχαν κάποιο προαίσθημα. Του ζήτησαν μια τελευταία οδηγία. Χαμογελώντας έγραψε: «Να ξεχνάτε και να θυμάστε – Σιβανάντα». Με αυτές τις τελευταίες λέξεις ο Σουάμι Σιβανάντα υπενθύμισε στους μαθητές του να ξεχάσουν τον κόσμο και να θυμούνται τον Θεό.

Το θνητό σώμα του Σουάμι Σιβανάντα μπορεί να έχει φύγει, αλλά η κληρονομιά του μένει μαζί μας. Τι είναι εντέλει αυτό που πραγματικά έφυγε; Όλα είναι ακόμη εδώ. Ο Σουάμι Σιβανάντα εξαφανίστηκε από αυτό το μέρος και από αυτή την εποχή για να γίνει αιώνιος. Είχε κατέλθει στον πλανήτη αυτόν για να εδραιώσει και να διαδώσει τη γιόγκα. Και για να μεταμορφώσει αυτή τη γιόγκα σε παγκόσμιο πολιτισμό, ο αγαπημένος μαθητής του, ο Σουάμι Σατυανάντα, είχε ήδη ιδρύσει το International Yoga Fellowship Movement με τις ευλογίες του.

Τέλος της επαιτείας

Λαμβάνοντας τις ευλογίες του πανταχού παρόντος και παντογνώστη γκούρου του ο Σουάμι Σατυανάντα επέστρεψε στο Μονγκύρ. Η αδιάλειπτη ενατένιση της εντολής που του είχε δώσει ο γκούρου του συνεχίστηκε στις επόμενες μέρες. Και τότε άστραψε η επόμενη εντολή: «Η ζωή σου ως επαίτη τελείωσε. Τώρα πρέπει να ιδρύσεις ένα άσραμ για να διαδώσεις τη γιόγκα σε διάφορα κοινωνικά τμήματα. Έχεις πολλά να κάνεις».

Και ο Σουάμι Σατυανάντα πήρε την απόφαση: «Από τώρα και στο εξής θα μείνω εδώ, στο Μονγκύρ», είπε στον Γκοένκατζι. «Σε παρακαλώ, χτίσε ένα μικρό άσραμ για μένα». Ο Γκοένκατζι ήταν πανευτυχής με την υπηρεσία που αναλάμβανε. Αυτό επιθυμούσε εξαρχής. Ακόμα και το Ανάντα Μπαβάν είχε πλέον τη μορφή και την αίσθηση ενός άσραμ ήδη εκείνη την εποχή, με τους μαθητές και τους αφοσιωμένους του Σουάμιτζι να έρχονται και να μένουν εκεί για πολλές, συνεχείς μέρες. Ο Γκοένκατζι φρόντιζε με χαρά όλες τις ανάγκες τους σε αυτές τις περιστάσεις.

Ο Σουάμι Σατυανάντα περιέγραψε σε γενικές γραμμές τα σχέδια του άσραμ – μια μεγάλη αίθουσα, ένα δικό του δωμάτιο, μια κουζίνα, μια αποθήκη, τρία δωμάτια επισκεπτών, ένα χάβαν κουντ, μια αυλή κι έναν κήπο με γρασίδι. Τα σχέδια ετοιμάστηκαν κι άρχισε η κατασκευή δίπλα στην ντάρμα σάλα του Γκοένκα.

Ο Σουάμιτζι ήρθε στη Νάντγκραμ τον Οκτώβριο. Είπε: «Έχω λάβει αιτήματα για προγράμματα, σιβίρ και σάτσανγκ από πολλά μέρη. Θα πάω σε όλα αυτά τα μέρη τις επόμενες μέρες, αλλά φέτος τον Δεκέμβριο η περίοδος της επαιτείας μου τελειώνει. Από τον Ιανουάριο του 1964 θα μένω στο Μονγκύρ. Στο Μπασάντ Παντσάμι θα ανάψω ένα ακάντα τζυότι στο όνομα του αγαπημένου μου Γκούρουντεβ και θα αποδεχτώ την πειθαρχία να ζω σε ένα μέρος». Έδωσε οδηγίες πώς να τυπωθούν τα επιστολόχαρτα με το λογότυπο, τα σημειωματάρια, τα μπλοκ αποδείξεων κ.λπ. για το νέο ίδρυμα που ετοιμαζόταν στο Μονγκύρ.

Αχ, οι ιδιοτροπίες του διαρκώς ευμετάβλητου Χρόνου! Υπήρχε μια περίοδος που είχαμε το ντάρσαν του μεγάλου μας αγίου χωρίς να βγούμε από τα όρια του σπιτιού μας. Ένας απαράμιλλος εκφραστής της γιόγκα ερχόταν και μετέδιδε τις σπάνιες κι ανεκτίμητες διδασκαλίες της γιόγκα στο ίδιο μας το κατώφλι. Τώρα δεν θα έχουμε πια αυτό το σπάνιο προνόμιο.

Ο Σουάμι Σατυανάντα πρόκειται τώρα να οργανώσει και να φέρει εις πέρας ένα ακόμα μεγαλύτερο έργο. Τον Ιανουάριο του 1964 ο ρόλος της παριβρατζάκα του θα τελειώσει κι εκείνος θα

ενστερνιστεί τη θέση και τον ρόλο ενός παραμαχάμσα. Δεν θα ταξιδεύει πουθενά, παρά θα μένει στο Μονγκύρ. Απορροφημένος σε μια κατάσταση εσωτερικής κοινωνίας με το θείο, το κύριο έργο του θα είναι να ενορχηστρώσει την πνευματική ανάπτυξη όλων των πλασμάτων. Οι δυνάμεις ενός αγίου είναι πολύ πιο αποτελεσματικές όταν είναι σε κατάσταση εσωτερίκευσης. Η σιωπή είναι πολύ πιο ισχυρή από τα λόγια. Το πνευματικό του φως θα απλωθεί από το Μονγκύρ, εμπνέοντας και καθοδηγώντας άλλους στο μονοπάτι της σάντανα και της εσωτερικής προόδου. Όλοι οι αφοσιωμένοι, μαθητές και αναζητητές, θα συναντούν τώρα τον Σουάμι Σατυανάντα στο άσραμ του, στη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ, στο Μονγκύρ.

Οργανώθηκαν προγράμματα παντού. Ο Σουάμι Σατυανάντα επισκέφτηκε τη Βομβάη, την Πούνα, το Αμραβάτι, το Καμγκαόν, το Νιμγκαόν και τελικά την Ατζάντα-Ελόρα. Εκεί έλαβε ειδικές οδηγίες και ευλογίες από τον Γκούρουντεβ και άλλες θεϊκές οντότητες. Έλαβε επίσης οδηγίες για τη σάντανα και το καθεστώς που ταιριάζει σε έναν παραμαχάμσα. Εκεί πήρε έναν όρκο και αποτάχθηκε την κούρτα, το ρολόι και τα παπούτσια του. Μετά επισκέφτηκε τη Νάγκπουρ, την Γκόντια και το Ντονγκαργκάρ και τελικά έφτασε στη Νάντγκραμ, όπου έμεινε για πέντε μέρες. Από νωρίς το πρωί μέχρι αργά το βράδυ το σπίτι μας κατακλυζόταν από ανθρώπους που ήθελαν να τον συναντήσουν. Βλέποντας τον Σουάμι Σατυανάντα τυλιγμένο με ένα μόνο ντότι μέσα στο καταχείμωνο οι ηλικιωμένες κυρίες μόρφαζαν από πόνο. Οι άνθρωποι εξακολουθούσαν να συρρέουν από ολόκληρη την πόλη κι από πολλά κοντινά χωριά επίσης για το ντάρσαν του. Έρχονταν απ' όλα τα μέρη που είχε επισκεφτεί, καθώς και από μέρη που δεν είχε πάει ποτέ. Εκφράζοντας την επιθυμία τους για μάντρα ντίκσα, έλεγαν: «Γκούρου μαχαράτζ, είμαστε φτωχοί άνθρωποι, δεν έχουμε πολλά να σου προσφέρουμε», και τότε ξεσπούσαν σε δάκρυα.

Με τα λόγια του δόκτορος Μπαλντέβ Πρασάντα Μίσρα:

> Πολλά χρόνια πριν, ο Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι είχε έρθει στη Νάντγκραμ ως νεαρός, μοναχικός ασκητής. Οι εγγενείς πνευματικές του σαμσκάρα είχαν την ευκαιρία να

ανθίσουν όταν έλαβε τις ευλογίες του ιδρυτή της φημισμένης Divine Life Society, της αυτού Αγιότητας, του Σουάμι Σιβανάντα, τον οποίον αποδέχτηκε ως γκούρου του. Όταν ξεκίνησε την παριβρατζάκα του, η Νάντγκραμ είχε την τύχη να γίνει ο πρώτος σταθμός της λαμπρής πορείας του. Δεν αξιοποίησε απλώς τα μοναχικά και απομονωμένα μέρη της περιοχής για την προσωπική του σάντανα, αλλά υιοθέτησε διάφορους τρόπους και μέσα για να βοηθήσει και να εξυψώσει τις μάζες των ντόπιων. Αν και μονήρης, τόλμησε να ονειρευτεί μια παγκόσμια οργάνωση για τη διάδοση της γιόγκα. Και δεν έμεινε απλός ονειροπόλος, αλλά υλοποίησε το όνειρό του.

Είτε επιλέγει κάποιος να γίνει μαθητής του Σουάμι Σατυανάντα είτε όχι, ωφελείται τα μέγιστα από την υψηλή συντροφιά του. Όσο μπερδεμένες και περίπλοκες κι αν είναι οι ερωτήσεις, ποτέ δεν ενοχλείται. Αντίθετα, είναι πάντα πρόθυμος να διαλύσει κάθε αμφιβολία και αβεβαιότητα οποιουδήποτε με τον πιο καθαρό και κατανοητό τρόπο. Γνωρίζει πολλές τεχνικές για τη διατήρηση ενός υγιούς σώματος και νου. Ακόμα κι οι σταγόνες που θα δεχτεί κανείς από τον ωκεανό της σοφίας του είναι ανεκτίμητες.

Κάποτε ο Σουάμι Σατυανάντα είπε:

«Να έχετε έναν και μόνον έναν ίστα. Είτε είναι μια μορφή του Θεού ή ένα απλό μαύρο στίγμα, θα πρέπει να παραμένει πάντοτε στη συνειδητή σας αντίληψη κατά τη διάρκεια της τζάπα, και η σύνδεσή σας θα πρέπει πάντα να παραμένει νέα και ζωντανή. Όταν η προσοχή σας αρχίζει να ταλαντεύεται από τον ίστα, θα πρέπει να σταματήσετε την τζάπα σας». Σε μια άλλη περίσταση είπε: «Η άσανα, η πραναγιάμα, η τζάπα και η ντυάνα γίνονται για να ενσταλάξουν νέα ενέργεια, νέα ζωτικότητα στις καρδιές μας. Αν μια ορισμένη πρακτική ή σύστημα οδηγεί σε μεγαλύτερη κούραση αντί για ανανέωση και ευδαιμονία, να γνωρίζετε ότι το σύστημα έχει σφάλμα. Κι αν δεν μπορείτε να διορθώσετε το σφάλμα, θα πρέπει να το εγκαταλείψετε εντελώς».

Σε μια άλλη περίπτωση είπε:

> Κατάλληλο να γίνει γκούρου είναι μόνο το πρόσωπο που η παρουσία του ενσταλάζει ειρήνη και γαλήνη, και που μπορεί να λύσει τα προβλήματα των άλλων. Ένας αναζητητής προοδεύει μέσω της δικής του πίστης και πεποίθησης, κι όχι επειδή ενδιαφέρεται για τις αρετές και τις αμαρτίες του γκούρου. Η ντίκσα από έναν εν ζωή γκούρου έχει τη δική της σημασία. Η μορφή του, η διδασκαλία και το μάντρα καταστρέφουν τις αρνητικές σαμσκάρα, τις ενσωματωμένες στα υποσυνείδητα και ασυνείδητα στρώματα του νου. Επομένως θα πρέπει οπωσδήποτε να βρει κανείς έναν γκούρου. Αλλά θα πρέπει να επιλέξει μόνο το πρόσωπο εκείνο που μπορεί να αφυπνίσει την εσωτερική του πίστη. Είτε ο μαθητής μυείται ατομικά είτε ομαδικά, η πίστη και η αφοσίωσή του είναι τα ουσιαστικά συστατικά για την πρόοδό του.

Αποσαφηνίζοντας περισσότερο αυτό το θέμα, σε άλλη περίσταση είπε:

> Το ότι έγινες μαθητής γκουρουμούκι του γκούρου δεν σημαίνει ότι γίνεσαι σκλάβος του γκούρου ή ότι δεν μπορείς ποτέ να τον αφήσεις. Αν ο μαθητής το επιθυμεί, με την άδεια του γκούρου του μπορεί να πάει σε έναν άλλο οδηγό. Κι αν το θέλει, μπορεί να επιστρέψει το μάλα στον γκούρου του και να σπάσει τους δεσμούς μαζί του για πάντα.

Τα λόγια του ήταν εντελώς πρακτικά και αληθινά. Κάποτε είπε ακόμη: «Αν ένας οικογενειάρχης μπορεί να είναι σαννυάσιν, γιατί ένας σαννυάσιν δεν μπορεί να είναι οικογενειάρχης;»

Οι πέντε μέρες συντροφιά με τον Σουάμιτζι πέταξαν αστραπιαία και ήρθε η ώρα να φύγει. Ευλογώντας μας όλους, προσκαλώντας μας όλους στο νέο άσραμ του Μονγκύρ, δεχόμενος την αγάπη, τη λατρεία και τον σεβασμό χιλιάδων υποστηρικτών αναχώρησε για το Ντουργκ. Τον συνόδευσε ο Σατυαβράτζι. Εγώ δεν μπορούσα να πάω επειδή υπήρχαν πολλοί επισκέπτες στο σπίτι. Επιπλέον, πολλοί μαθητές που είχαν έρθει από τα κοντινά χωριά, είχαν αιτηθεί να τους πω περισσότερα, εγώ η

«ντίντι» τους, για τον Γκούρουτζι και την αποστολή του και είχα οδηγία από τον Σουάμι Σατυανάντα να διαβάσω αποσπάσματα από το *Γιόγκα Σάντανα, Μέρος 1* και να τα εξηγήσω στους χωρικούς.

Είχα επισκεφτεί πολλά από αυτά τα χωριά με τον Σουάμι Σατυανάντα και είχα διδάξει αυτές τις γυναίκες άσανα και πραναγιάμα, κι επίσης μερικά απλά σπιτικά γιατροσόφια. Όλες οι χωρικές με αποκαλούσαν «ντίντι». Έρχονταν συχνά όταν αντιμετώπιζαν προβλήματα ή για να ζητήσουν τη συμβουλή μου σε κάποιο σημαντικό θέμα. Κι άλλες φορές, όταν πήγαιναν στο παζάρι, περνούσαν για δέκα ή δεκαπέντε λεπτά. Οι ευλογίες του μεγάλου γκούρου μάς έλουζαν όλους, όπως ακριβώς μια μητέρα μοιράζει καλούδια σε όλα τα παιδιά της. Ήταν οδηγία του να μοιράζομαι με όλους όσα είχα κερδίσει για τον εαυτό μου.

Έγιναν προγράμματα στο Ντουργκ, στο Μπιλάι, στη Ράιπουρ, στην Μπίλασπουρ και στο Ράιγκαρ. Ο Σατυαβράτζι γύρισε από το Ράιγκαρ, ενώ ο Σουάμι Σατυανάντα πήγε στην Καλκούτα, μετά στην Τσάπρα, στην Μπάγκαλπουρ και τελικά στο Μονγκύρ. Οι κατασκευαστικές εργασίες στο άσραμ είχαν σχεδόν ολοκληρωθεί. Ο Γκοένκατζι ήταν απασχολημένος προετοιμάζοντας τα εγκαίνια του άσραμ και την υποδοχή των επισκεπτών. Ήταν απερίγραπτα ευτυχισμένος.

Στο τεύχος *Γιόγκα* του Δεκεμβρίου, δημοσιεύτηκε το ευχετήριο μήνυμα του Σουάμι Σατυανάντα:

Ευλογημένε Εαυτέ,

Ομ Ναμά Σιβάια!

Την παραμονή της εισόδου μου στο ιερό τάγμα των Παραμαχάμσα, την ευοίωνη μέρα του Μπασάντ Παντσάμι, την 19η Ιανουαρίου του 1964, ευχαριστώ όλους τους μαθητές μου, αφοσιωμένους και θαυμαστές, που μου παρείχαν την ευγενική τους βοήθεια και συνεργασία στη διάρκεια της ζωής μου ως παριβρατζάκα, δίνοντάς μου έτσι τη δυνατότητα να διαδώσω πνευματική και γιογκική γνώση από πόρτα σε πόρτα και από μέρος σε μέρος σε όλη την Ινδία.

Εφεξής δεν θα μπορώ να μετακινούμαι, αλλά θα είμαι πάντα έτοιμος να βοηθήσω όσους ζητήσουν τη συμβουλή και την καθοδήγησή μου με αλληλογραφία ή με προσωπικές οδηγίες στη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ, που πρόκειται να αρχίσει να λειτουργεί στο Μονγκύρ, με την ευγενική υποστήριξη του Σρι Κένταρ Ναθ Γκοένκα. Αυτή η σχολή θα παρέχει δεκαπενθήμερη εκπαίδευση σε όλους τους κλάδους της γιόγκα με την προσωπική μου καθοδήγηση ως επικεφαλής ατσάρυα. Ζητείται από όλους σας να εγγραφείτε στη σχολή, τη μόνη στο είδος της στη χώρα και στο εξωτερικό που παρέχει πρακτικές γνώσεις στη γιόγκα.

Την ημέρα αυτή, στη μνήμη του Γκούρου μου, της Αυτού Αγιότητος Σρι Σουάμι Σιβανάντα Σαρασουάτι, που έφτασε στο μάχα σαμάντι την 14η Ιουλίου 1963, ένα ακάντα ντίπακ θα ανάψει και θα διατηρηθεί για πάντα, ως ένδειξη εκτίμησης και ευγνωμοσύνης προς τον Γκούρουτζι, από τον οποίο μπόρεσα να μάθω όλες τις πρακτικές πλευρές της γιόγκα. Είμαι βέβαιος ότι όλοι θα συνεχίσετε την ευγενή σας βοήθεια και υποστήριξη όπως πριν για την ευρεία μετάδοση αυτής της αρχαίας επιστήμης της γιόγκα σε όλο τον κόσμο με έναν σύγχρονο και επιστημονικό τρόπο.

Τέλος, προσεύχομαι στον Παντοδύναμο Θεό να μας λούσει με τις ευλογίες του για ειρήνη, ευημερία και καϊβάλυα. Είθε να ζήσετε όλοι σας γιογκική ζωή και να φτάσετε στη θεϊκή πραγμάτωση.

Προσευχόμενος,
Σουάμι Σατυανάντα

Τον Απρίλιο του 1956 ο Παραμγκούρου Σουάμι Σιβανάντα είχε δώσει στον Σουάμι Σατυανάντα τις ευλογίες του και είχε πει: «Σάτυαμ, πήγαινε και κατάκτησε τον κόσμο!» Και τώρα ο υπάκουος μαθητής, διαδίδοντας το μήνυμα της γιόγκα παντού και φέροντας τον μανδύα του παραμαχάμσα σαννυάσιν, ήταν έτοιμος να ανάψει την αιώνια φλόγα, αφιερωμένη στον γκούρου του.

Τα αισθήματα που ο Σρι Κέσαβ Ντουτ Παντέυ είχε εκφράσει το 1954 φαίνονται τώρα ιδιαιτέρως εύστοχα:

Έχει κανείς ποτέ πετύχει πλήρη νίκη και κυριαρχία στους κατοίκους αυτού του κόσμου; Όχι. Αλλά, από καιρού σε καιρό μερικοί μεγάλοι άνθρωποι εμφανίστηκαν στον πλανήτη αυτό και πέτυχαν να κατακτήσουν πλήρως και παντοτινά όλα τα πλάσματα του πλανήτη. Όχι μόνο πήραν με το μέρος τους τους ανθρώπους της εποχής τους, αλλά όπως ο Βούδας ή ο Σανκαρατσάρυα άφησαν επίσης ανεξίτηλο αποτύπωμα στις καρδιές των μεταγενέστερων γενεών.

Κήρυξαν άραγε τον πόλεμο σε βασίλεια και έθνη; Επικράτησαν χρησιμοποιώντας όπλα και στρατούς; Όχι, οπωσδήποτε όχι. Θυσιάζοντας τη δική τους απόλαυση και ευτυχία μόχθησαν για το καλό του κόσμου και ενθάρρυναν άλλους να πράξουν το ίδιο. Οι διδασκαλίες τους δεν ήταν μόνο λέξεις, παρά ήταν εξωτερικές εκφράσεις των εσωτερικών εμπειριών που οι ίδιοι απέκτησαν στο μονοπάτι. Όταν αυτές οι εμπειρίες πήραν τη μορφή διδασκαλιών φορτίστηκαν με την προσωπική πεποίθηση και με τη δύναμη ψυχής αυτών των μεγάλων ανθρώπων. Αυτά είναι τα όπλα με τα οποία αυτοί οι μεγάλοι άνθρωποι θα κυβερνήσουν τις καρδιές των ανθρώπων στους αιώνες των αιώνων.

Βλέποντας αυτόν τον νεαρό ασκητή, δεν μπορεί παρά να σκεφτεί κανείς ότι ο Δημιουργός τον έστειλε εδώ για να εκπληρώσει μια μεγάλη αποστολή. Από την αυγή της ζωής του, αυτός ο ασκητής βρήκε έναν γκούρου του πιο μεγάλου διαμετρήματος και παρέδωσε τη ζωή του στα πόδια του ολοκληρωτικά. Από τον γκούρου του έμαθε την τέχνη της αληθινής ζωής. Ακολουθώντας τις βασικές αρχές της μπραχματσάρυα, της σάτυα, της αχίμσα, της σέβα, της καρούνα και της πρεμ, έφτασε τέλος στην αυτοπραγμάτωση.

Από την παιδική του ηλικία επέδειξε ευρυμάθεια στα σανσκριτικά, στα χίντι και στα αγγλικά, και αφότου ήρθε στο άσραμ του γκούρου του απέκτησε ευφράδεια σε πολύ περισσότερες γλώσσες. Η Σαρασουάτι του έδωσε αγνό και ισχυρό λόγο, η σελήνη γαλήνια ηρεμία και ο ήλιος το φως της γνώσης.

Η ακατανίκητη έλξη που ασκεί το φωτεινό, χαμογελαστό του πρόσωπο έχει γίνει σύνηθες φαινόμενο σε αυτά τα μέρη. Τα λόγια του έχουν τόση γλυκύτητα ώστε τα διψασμένα αυτιά δεν ξεδιψούν ποτέ. Επιθυμεί κανείς να τον ακούει ξανά και ξανά.

Έχει φέρει στο προσκήνιο πολλά βιβλία στα χίντι και στα αγγλικά για το κοινό καλό. Δεν είναι μόνο πολυγραφότατος συγγραφέας, είναι επίσης έξοχος ποιητής και ρήτορας. Ακόμη κι όταν είναι στρατευμένος στην υπηρεσία προς την κοινωνία και την ανθρωπότητα δεν χάνει ποτέ απ' τα μάτια του τον στόχο του. Έχει αποκτήσει ενδελεχή γνώση για κάθε στάδιο της πνευματικής ζωής και για τον λόγο αυτό έχει αναγνωριστεί παγκοσμίως ως αξιόπιστος και εμπνευσμένος οδηγός στον πνευματικό δρόμο, με την καρδιά του να ξεχειλίζει από την επιθυμία να ενώσει κάθε ψυχή με το αιώνιο πνεύμα του σύμπαντος. Ένας αληθινός κάρμα γιόγκι – η ζωή του μπορεί να συνοψιστεί στα ακόλουθα λόγια:

Ο νεαρός Νταρμέντρα του χθες,
ο Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι του σήμερα,
κι ένας επιφανής παραμαχάμσα σαννυάσιν του αύριο.

Είθε ο Θεός να τον βοηθήσει στην εκπλήρωση της σανκάλπα του και να κρατήσει το όνομά του ζωντανό στις καρδιές των ανθρώπων στους αιώνες των αιώνων!

Οι απαρχές ενός άσραμ και ενός οργανισμού

ॐ

Ο Σρι Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι δεν απέκτησε απλώς σίντι περνώντας τη ζωή του σε σαμάντι στα δάση. Είναι μάλλον ένας από τους μοναδικούς σάντου και τους σπάνιους γιόγκι που χρησιμοποίησαν ευρέως τη γιόγκα σάκτι τους για την ευημερία και το καλό της ανθρωπότητας – γι' αυτό και είναι ο αδιαμφισβήτητος άρχοντας εκατομμυρίων αφοσιωμένων και μαθητών στην Ινδία και το εξωτερικό.

Ω θριαμβευτή ήρωα στο πεδίο της πνευματικής μάχης! Είθε η λαμπρή σου πορεία να είναι ευοίωνη. Είθε ο Θεός και η Μα Γκάνγκα να σου δίνουν τις πιο εκλεκτές τους ευλογίες!

Satyam bhaktam sadaa shaantam tattvajnamchaiva yogināṃ
Sinaanandam cha tachchhishaym satyaanandam namaamyaham

Υποκλίνομαι στον Σουάμι Σιβανάντα και στον μαθητή του, τον Σουάμι Σατυανάντα, που είναι αμφότεροι η απόλυτη ενσάρκωση της αλήθειας, της αφοσίωσης και της αιώνιας ειρήνης. Που έχουν πραγματώσει την Απώτατη Αρχή και είναι κορυφαίοι γιόγκι!

ॐ

Το Μονγκύρ είναι το *ταπομπούμι* του Σοφού Μούντγκαλ, ο τόπος όπου τέλεσε τις ιερές σκληραγωγίες του. Εδώ ο Γάγγης αλλάζει κατεύθυνση κι αρχίζει να ρέει προς βορρά, δημιουργώντας μια αστραφτερή ημισέληνο που κυκλώνει την πόλη από τρεις πλευρές. Αφού σκότωσε τον Τάντακα και εξασφάλισε την ασφαλή ολοκλήρωση της γιάγκια του Σοφού Βισουαμίτρα, ο Κύριος Ράμα πέρασε από το άσραμ του Σοφού Γκαουτάμα και τελικά αναπαύτηκε στο φημισμένο Κασταχαράνι Γκατ του Μονγκύρ προτού συνεχίσει προς την Τζανακπούρ για να παρακολουθήσει τη *σουαγιαμβάρα* της Σίτα, όπου εκείνη θα διάλεγε σύζυγο. Το Μονγκύρ είναι ένας τόπος γεμάτος ιστορία.

Η ιερή γη του Μπιχάρ ήταν ο τόπος του άσραμ του Μαχαρίσι Βαλμίκι, όπου η Μα Σίτα είχε φέρει στον κόσμο τον Λουβ και τον Κους. Εκεί ο Σοφός Βαλμίκι τους είχε εκπαιδεύσει και μορφώσει ανάλογα με τον χαρακτήρα και το επίπεδο του ηρωικού πατέρα τους Ράμα, του απόγονου της λαμπρής δυναστείας σουρυαβάμσι Ικσβάκου. Τόσο που οι δύο πρίγκιπες μπόρεσαν να ταπεινώσουν τον κατακτητή στρατό της Αγιόντυα όταν έφτασε στο κατώφλι του άσραμ τους. Στην ιερή αυτή γη γράφηκε το έπος της *Ραμαγιάνα*, το πλέον σχετικό με την εποχή μας ιερό κείμενο.

Ο Κύριος Κρίσνα, μαζί με τον Μπίμα και τον Αρτζούνα, είχαν έρθει στο Ράτζγκιρ, την πρωτεύουσα της Τζαρασάντα. Ο

Κύριος Βούδας γεννήθηκε επίσης στα ιερά χώματα του Μπιχάρ. Περιπλανήθηκε σε όλα τα μήκη και πλάτη του Μπιχάρ με μια ακολουθία χιλιάδων μοναχών. Ο Κύριος Μαχαβίρα επίσης ευλόγησε τα χώματα αυτής της περιοχής με τα ιερά του πόδια. Η γη του Μπιχάρ είναι πραγματικά τυχερή.

Ο Κύριος Σίβα είναι παντοτινά παρών εδώ με τη μορφή του Μπαϊντυανάθεσουαρ. Το όρος Μάντρατσαλ βρίσκεται κι αυτό εδώ, και τοποθετήθηκε πάνω στον αβατάρ Κύριο Βίσνου, που είχε τη μορφή χελώνας, και χρησιμοποιήθηκε σαν ραβδί-αναδευτήρας όταν ανάδευσαν τον ωκεανό οι θεοί και οι δαίμονες. Ο Κύριος Βάμανα είχε κάνει σκληραγωγίες σ' αυτό το ίδιο βουνό. Η γη του Μπιχάρ έχει υπάρξει η σκηνή όπου παίχτηκαν τα πολυποίκιλα λίλα του Θεού.

Στην περιοχή του Σάχαρσα υπάρχει ένα χωριό που λέγεται Μαχίσι. Σήμερα είναι ένα συνηθισμένο χωριό, όμως κάποια εποχή ήταν το χωριό του μεγάλου κάρμα καντίν Μάντανα Μίσρα. Ο τζαγκάτγκουρου Σανκαρατσάρυα είχε έρθει στο χωριό αυτό από μακριά, από την Κεράλα, για να αντιπαρατεθεί στον Μάντανα Μίσρα. Ο Μάντανα Μίσρα τελικά αποδέχτηκε την ήττα του. Δέχτηκε να γίνει μαθητής του Σανκαρατσάρυα με το όνομα Σουρεσουαρατσάρυα κι έφυγε προς τα νότια, αλλά τα ερείπια του σπιτιού του και ο ναός της κούλαντεβι του, της Ουγκρατάρα, επιβιώνουν μέχρι σήμερα.

Η ίδρυση της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ στο Μονγκύρ

Μεγαλόψυχοι και γενναιόδωροι βασιλείς όπως ο Κάρνα κυβέρνησαν την ιερή γη του Μονγκύρ, και σήμερα τη θέση του την πήρε ένας άγιος οικογενειάρχης, ο Ραϊμπαχαντούρ Κένταρναθ Γκοένκα. Χάρη στην αγάπη και την τρυφερότητά του ο Σουάμι Σατυανάντα έμεινε στην ιδιοκτησία του, στο Ανάντα Μπαβάν, κι έκανε εκεί εντατική σάντανα. Στη διάρκεια της σάντανά του έλαβε ντάρσαν, ευλογίες και εντολή από τον μεγάλο του γκούρου κι άρχισε να λάμπει σαν πνευματικός φάρος. Ο Γκοένκατζι λειτουργούσε ήδη έναν ναό, ένα νοσοκομείο, μια ντάρμα σάλα, ένα σχολείο κι ένα κολέγιο στο Μονγκύρ. Το μόνο που έλειπε

από τον κατάλογο ήταν ένα άσραμ, και τώρα αυτή η έλλειψη αναπληρώθηκε. Περατώνοντας το άσραμ, τον Ιανουάριο του 1964, έδεσε τελικά τον Σουάμι Σάτυαμ με την πόλη του Μονγκύρ.

Όλοι οι θιασώτες, οι μαθητές και οι γνώριμοι του Σουάμιτζι έλαβαν μια πρόσκληση: «Την 19η Ιανουαρίου του 1964, ευοίωνη ημέρα του Μπάσαντ Παντσάμι και της Σαρασουάτι Πούτζα, θα τελεστούν τα εγκαίνια του άσραμ και η αφή του ακάντα τζυότι. Είστε όλοι προσκεκλημένοι να λάβετε μέρος στο γεγονός και να δεχθείτε τις θεϊκές ευλογίες».

Θιασώτες και μαθητές εισέρευσαν από το Ουτάρ Πραντές, τη Μαχαράστρα, το Μάντυα Πραντές, τη Βεγγάλη, το Γκουτζαράτ, την Ορίσα κι από άλλες επαρχίες. Στη διάρκεια της ευοίωνης Σαρασουάτι πούτζα, με τη συνοδεία μπάτζαν, κίρταν και μάντρα, ο Σουάμι Σατυανάντα άναψε το ακάντα τζυότι, σύμβολο της λαμπρής παράδοσης και του ακτινοβόλου δυναμικού της της γιόγκα.

Καθώς άναβε το Σιβανάντα τζυότι ένα δάκρυ κύλησε στο μάγουλο του –κατά τα λοιπά– ατάραχου και αδέσμευτου σαννυάσιν, λες και μια σταγόνα από τον Γάγγη είχε στάξει από τους πλεγμένους βοστρύχους του Κυρίου Σίβα για να νίψει τα πόδια του γκούρου. Το φως του γκούρου έλουσε τον άξιο μαθητή και το μήνυμά του της γιόγκα άρχισε να απλώνεται προς όλες τις κατευθύνσεις.

Όταν χρίστηκε παραμαχάμσα σύμφωνα με τις οδηγίες του γκούρου του κι έχοντας ανάψει την αιώνια φλόγα εις μνήμην του στη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ, της οποίας ήταν ο ατσάρυα, ο Σουάμι Σατυανάντα ορκίστηκε να μην αφήσει το άσραμ για τρία χρόνια. Στα προγράμματα γιόγκα, τα σιβίρ και τα συνέδρια θα έστελνε τους σαννυάσιν μαθητές του. Ο ίδιος θα ακολουθούσε τους όρους του όρκου του κατά γράμμα.

Ο Σουάμιτζι εγκαινίασε με την ευκαιρία αυτή και τη Βιβλιοθήκη Ερευνών Σατυανάντα Γιόγκα (Satyananda Yoga Research Library). «Θα μείνω στο άσραμ», είπε, «και θα κάνω τάξεις και σάτσανγκ στα δεκαπενθήμερα προγράμματα. Από καιρού σε καιρό θα οργανώνω και συνέδρια. Θα διοργανώνονται εξειδικευμένα προγράμματα στο Μπάσαντ Παντσάμι,

στην Γκούρου Πουρνίμα, στο Σιβανάντα Τζανμοτσάβ και σε άλλες σημαντικές περιστάσεις. Οι θιασώτες και οι μαθητές μπορούν να έρθουν εδώ όποτε θέλουν».

Κύριος σκοπός πίσω από την εγκατάλειψη του τρόπου ζωής παριβρατζάκα από τον Σουάμιτζι και την ανάληψη του ρόλου ενός παραμαχάμσα ατσάρυα είναι η αποτελεσματική διάδοση της γιογκικής παράδοσης του γκούρου του, του Σουάμι Σιβανάντα.

Ο *χάμσα*, ο κύκνος, συμβολίζει ένα στάδιο στη ζωή ενός σαννυάσιν όπου ο κύκνος του πνεύματός του παραμένει στο Μανσαροβάρ, την ανώτερη συνειδητότητα, και δεν πηγαίνει πουθενά. Είναι ένα στάδιο της ανθρώπινης εξέλιξης που εξωτερικά αντικατοπτρίζεται στην τήρηση ορισμένων κανόνων και πειθαρχιών.

Είναι αλήθεια ότι ο Σουάμι Σιβανάντα δεν είναι πλέον σωματικά παρών ανάμεσά μας. Είναι επίσης αλήθεια ότι οι μεγάλοι άγιοι δεν πεθαίνουν ποτέ. Το θνητό τους σώμα μπορεί να εξαφανίζεται, αλλά η πραγματική ουσία του πνεύματός τους διαπερνά κάθε γωνιά της δημιουργίας. Η δύναμη και η ακτινοβολία που είχαν συνενωθεί στη μορφή του Σουάμι Σιβανάντα φωτίζουν τώρα τις καρδιές εκατομμυρίων ανά τον κόσμο.

Είμαστε όλοι μας πολύ υπερήφανοι που ο Γκούρουντέβ μας είναι και ο ίδιος ένας μεγάλος γιόγκι και που ο Πάραμ Γκούρουντέβ μας ήταν μια παγκοσμίως αναγνωρισμένη πνευματική προσωπικότητα. Ο Σουάμι Σιβανάντα δεν ήταν απλώς ένας μεγάλος άγιος, του οφείλουμε επιπλέον όλοι μας πολλά επειδή δημιούργησε μια πνευματική γεννήτρια με τη μορφή του Σουάμι Σατυανάντα για την ευημερία και την καθοδήγηση του κόσμου. Ας είναι ευλογημένοι ο γκούρου και ο μαθητής! Ταπεινά υποκλινόμαστε στα πόδια τους.

Σύντομα άρχισαν δεκαπενθήμερα προγράμματα στη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ, το Σιβανάντα άσραμ, με εντατικούς ρυθμούς. Τις τάξεις δίδασκε ο ίδιος ο Σουάμιτζι. Άσανα και πρανγιάμα τα πρωινά, ακολουθούμενα από ελαφρύ πρωινό βρώμης, μετά απαγγελία της *Γκίτα* και των Ουπανισάδων και μεσημεριανό στις δέκα το πρωί. Από τη μία το μεσημέρι γινόταν λίκιτ τζάπα, νάντα γιόγκα, γιόγκα νίντρα, κάρμα γιόγκα για μία ώρα

περίπου και μετά δείπνο στις πέντε το απόγευμα. Μετά το δείπνο μπάτζαν, κίρταν και σάτσανγκ. Τα φώτα έσβηναν στις οκτώ το βράδυ. Σανκαπρακσάλανα την τέταρτη μέρα. *Μόουνα βρατ*, αδιάκοπη σιωπή, τη δέκατη τρίτη μέρα. Η ίδια ρουτίνα ακολουθούσε εκείνη την ημέρα, εκτός από την απόλυτη σιωπή. Στις τέσσερις το απόγευμα ο Σουάμιτζι έλεγε «Χάρι Ομ», όλοι απαντούσαν «Χάρι Ομ» και η μόουνα τελείωνε. Όλοι κάθονταν στο γρασίδι και έτρωγαν βρώμη, κι ακολουθούσε το βραδινό και τα μπάτζαν και σάτσανγκ. Με τον τρόπο αυτό, η μόουνα και η νηστεία πήγαιναν χέρι χέρι. Τη δέκατη τέταρτη μέρα η ρουτίνα διαρκούσε μέχρι τις δύο το απόγευμα και μετά ξεκινούσε η απαγγελία της *Ραμαγιάνα*. Οι κάτοικοι της πόλης συμμετείχαν κι αυτοί στην απαγγελία της *Ραμαγιάνα*. Το άρατι τελούνταν στις πέντε το απόγευμα κι ακολουθούσαν το πρασάντ και το βραδινό. Συχνά αυτήν την καταληκτική ημέρα του προγράμματος έρχονταν ξεχωριστές λιχουδιές από το Λάκσμι Μπαβάν του Γκοένκατζι. Και τη δέκατη πέμπτη μέρα ο Σουάμιτζι αποχαιρετούσε τους συμμετέχοντες.

Σιγά-σιγά οι συμμετοχές στα προγράμματα αυτά αυξάνονταν και οι επιπλέον συμμετέχοντες διανυκτέρευαν στην κοντινή ντάρμα σάλα του Γκοένκα. Τα βιβλία *Ατζάπα Τζάπα Σάντανα, Τζάπα Γιόγκα, Άσανα Πραναγιάμα, Μούλα Μπάντα, Σαμάντι Βίντυα* και *Σουάρα Γιόγκα* εκδόθηκαν στα χίντι και στα αγγλικά. Εκδόθηκε επίσης στα χίντι το *Βαϊράγκυα Βιχάρ*, μια μετάφραση του Βαϊράγκυα Σάτακ του Μπαρτιχάρι. Ο Σουάμιτζι είχε κάνει αυτή την όμορφη ποιητική μετάφραση στη διάρκεια των καλοκαιρινών διακοπών στο πατρογονικό χωριό του Μπικιγυάσεν το 1938, στην τρυφερή ηλικία των δεκαπέντε ετών!

Στη διάρκεια του Τσάιτρα Ναβαράτρι αυτού του χρόνου, το ακόλουθο άρθρο γράφτηκε από τον Σρι Ντ. Ν. Γκούπτα, τον εκδότη του *Σάτσι Μπάατ*, και δημοσιεύτηκε στο *Γιόγκα Βίντυα*.

Τα χώματα του Μονγκύρ και η ταπάσυα ενός σαννυάσιν

Η θρησκεία και η πνευματικότητα παρήκμασαν απότομα στη σύγχρονη εποχή. Τα συναισθήματα και τα αισθήματα

πίσω από τη λατρεία μας της Μα Ντούργκα ή της Κάλι αμβλύνθηκαν με τα χρόνια και σήμερα τα θρησκευτικά μας αισθήματα έχουν περιοριστεί σε διαπεραστικούς ήχους από τα εκκωφαντικά μεγάφωνα που κοσμούν τους ναούς και τα προσκυνήματά μας.

Αλλά φέτος στο άσραμ είδα το φεστιβάλ του Ραμναβάμι να τελείται με την αγνότητα και τη θέρμη που αποτελούσαν το σήμα κατατεθέν της κουλτούρας μας. Περίπου διακόσιοι πενήντα άνθρωποι, στην πλειοψηφία τους μορφωμένες κυρίες από εύπορες οικογένειες, συναθροίστηκαν στη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ για το Ραμναβάμι, όπου συμμετείχαν σε μια αγρυπνία και μετά τραγούδησαν Ράμα κίρταν με τον Σρι Σουάμιτζι στο τέλος της απαγγελίας. Η όλη ατμόσφαιρα είχε διαποτιστεί από ειρήνη, αφοσίωση και γαλήνη.

Ύστερα ένα νεαρό κορίτσι ήρθε στο προσκήνιο για να τραγουδήσει ένα μπάτζαν. Με απαλή, μελωδική φωνή απότισε λαμπρό φόρο τιμής στον Τούλσινταστζι, τον συγγραφέα της *Ραματσαριταμάνας*. Η φωνή της σταδιακά γινόταν απαλότερη και απαλότερη και το μπάτζαν ολοκληρώθηκε γαλήνια. Διατηρώντας την ήσυχη, αξιοπρεπή ψυχραιμία της η κοπέλα γύρισε στη θέση της. Δεν χειροκρότησαν, ούτε υπήρξε κάποια άλλη χειρονομία εκτίμησης. Η ατμόσφαιρα παρέμεινε ιερή και ειρηνική. Ακολούθησε το σάτσανγκ του Σρι Σουάμιτζι και τελικά μοιράστηκε πρασάντ σε όλους.

Ποια ήταν η κατάσταση αυτού του μέρους μέχρι πριν από λίγους μήνες; Οι άνθρωποι δίσταζαν να έρθουν εδώ αλλά τώρα, σαν από το μαγικό λυχνάρι του Αλαντίν, αυτό το μέρος μεταμορφώθηκε σε ένα δυναμικό, γεμάτο πηγαιν' έλα άσραμ. Το άσραμ είναι πραγματικά ένας ναός, αλλά χωρίς ειδώλια ή θεότητες, εκτός από ένα φως που θα παραμείνει αναμμένο στην αιωνιότητα. Αυτός ο ναός είναι αφιερωμένος στη λατρευτή μνήμη του Σουάμι Σιβανάντα, αυθεντίας στη γιόγκα, και, ακολουθώντας το παράδειγμά του, είναι εντελώς απαλλαγμένος από κάθε μεγαλοπρέπεια ή επίδειξη. Χωρίς κακόγουστες εικόνες ή αγάλματα, με μόνο

το μειδίαμα του αγίου του Ρισικές, που φαίνεται να διαπερνά ολόκληρο το μέρος.

Όπως ο ναός Σιβαλάια, η Ντάρμα Σάλα, το Τσαντικαστάν κ.ά. οφείλουν την ύπαρξή τους στην οικογένεια Γκοένκα, έτσι κι αυτό το όμορφο άσραμ κι αυτός ο νεαρός σαννυάσιν, που αφιέρωσε τη ζωή του στην αναγέννηση της γιόγκα, βρίσκονται εδώ εξαιτίας του Σρι Κένταρναθ Γκοένκα.

Η οικογένεια Γκοένκα συνέβαλε τα μέγιστα στην κοινωνία. Αυτό το μέρος, που είχε αφεθεί παραμελημένο για τόσο καιρό, ζωντάνεψε ξαφνικά μετά από την κατασκευή του άσραμ. Η αγνή και όμορφη ατμόσφαιρα του γειτονικού ναού Σιβαλάγια ενισχύθηκε επίσης με τον ερχομό αυτού του άσραμ.

Πολλοί άνθρωποι ήρθαν στο άσραμ με σωματικές ασθένειες και νοητικά άγχη, και με τα θαυμαστά αποτελέσματα αυτού του ιδιαίτερου περιβάλλοντος βρίσκουν την ειρήνη και την παρηγοριά που τους έλειπε σε όλη τη ζωή τους. Για κάθε νεοφερμένο το άσραμ είναι ένα παράθυρο σε έναν εντελώς διαφορετικό κόσμο, σ' έναν κόσμο ειρήνης και αγνότητας.

Οτιδήποτε έχει ιστορική αξία κι ενδιαφέρον θα πρέπει να διατηρείται, ώστε να μπορέσουν να το εκτιμήσουν οι επερχόμενες γενεές. Πολύ πιθανόν αυτό το άσραμ της σύγχρονης γιόγκα και τα αρχαία ερείπια απέναντί του να γίνουν πόλος έλξης για αναζητητές από όλη την υφήλιο. Μόνον τότε θα αναβιώσει η αρχαία αίγλη αυτού του ιερού τόπου.

Αυτό το όνειρο του Σρι Ντ. Ν. Γκούπτα, τον οποίον όλοι στοργικά αποκαλούσαν «Ντάντατζι», πραγματοποιήθηκε τελικά πολλά χρόνια αργότερα. Το άρθρο που εξέφραζε το όνειρό του γράφτηκε το 1964 και το όνειρό του πραγματοποιήθηκε το 1978.

Η απλή παρουσία και η συντροφιά του Σουάμι Σατυανάντα αρκούν για να μεταμορφώσουν τη ζωή των ανθρώπων. Βλέπουμε ένα τέλειο παράδειγμα στο ακόλουθο άρθρο, δημοσιευμένο από την Κουμάρι Ρατνά στο *Γιόγκα Βίντυα*.

Η λυδία λίθος

Αυτό το γεγονός συνέβη πολλά χρόνια πριν. Ο Σρι Σουάμιτζι είχε έρθει στο σπίτι μας και σχεδίαζε να δώσει σάτσανγκ εκείνο το βράδυ. Παρά τις αντιρρήσεις της οικογένειάς της, η Ρατνά, η ενσάρκωση του πείσματος και της ισχυρογνωμοσύνης, πήγε αντ' αυτού σε έναν κινηματογράφο εκείνο το βράδυ. Όταν τελείωσε το έργο και γύρισα σπίτι στις δέκα η ώρα, είδα έκπληκτη τον Σρι Σουάμιτζι καθισμένο στην είσοδο. Δεν είχε πάει ακόμα για ύπνο και καθόταν έξω σε μια κουνιστή πολυθρόνα. Τα πόδια μου κοκάλωσαν. Δεν μπορούσα να μπω μέσα αλλά ούτε κι είχα το θάρρος να μείνω στην παρουσία του Σρι Σουάμιτζι. Είχα συλληφθεί επ' αυτοφώρω. Προσπάθησα να μπω πατώντας στις μύτες των ποδιών μου όταν ο Σρι Σουάμιτζι φώναξε: «Ρατνά, έλα εδώ. Πού πήγες;»

Χωρίς να το θέλω ξεστόμισα την αλήθεια: «Στον κινηματογράφο».

«Σε ποιο έργο;»

«*Χαμ πάντσι εκ ντααλ κε* [*Είμαστε τα πουλιά ενός δέντρου*]» απάντησα.

Ο Σρι Σουάμιτζι μου είπε να καθίσω. Κατάλαβα ότι με περίμενε γερή κατσάδα. Δεν είχα άλλη επιλογή παρά να καθίσω.

«*Άρρε*! Αμάν! Όλα τα πουλιά είναι από ένα μόνο δέντρο, αλλά κάθονται σε διαφορετικά κλαδιά. Πάρε εμένα για παράδειγμα. Το κλαδί μου έχει όμορφους, γλυκούς καρπούς. Δεν υπάρχει πρόβλημα στο μονοπάτι που διάλεξα στη ζωή. Είναι εύκολο, σπαρμένο με λουλούδια. Δεν έχω έγνοια να πάω στο γραφείο ή να βγάλω καθημερινά το ψωμί μου. Γνωρίζεις όμως τι είδους φρούτα κρέμονται από το κλαδί που κάθεσαι εσύ; Λαχταριστά απέξω και πικρά από μέσα!»

Δεν είχα καμία διάθεση να ακούσω μια διάλεξη εκείνη την ώρα μέσα στη νύχτα. Ένα κύμα θυμού αναδύθηκε από μέσα μου. «Τι περίεργος άνθρωπος! Χθες έλεγε ότι η ζωή της σαννυάσα είναι σαν την κόψη του ξυραφιού και τώρα λέει το ακριβώς αντίθετο». Κράτησα όμως τις σκέψεις μου

για τον εαυτό μου. Με απασχόλησε για λίγη ώρα με κουβεντούλα και μετά είπε:

«Πες μου κάτι, Ρατνά. Αν σε πήγαιναν σε ένα βρομερό μέρος και σου έκαναν μια ένεση για να ξεχάσεις την μπόχα, τι θα συνέβαινε;»

Χαμογέλασα με τη φαινομενική του άγνοια. «Αυτό είναι προφανές, έτσι δεν είναι; Τίποτα δεν θα συνέβαινε στην αρχή, αλλά αργότερα αυτή η μπόχα θα έδειχνε τις βλαβερές της συνέπειες».

«Ρατνά», είπε σε πιο σοβαρό τόνο, «αργότερα θα μελετήσεις στην ψυχολογία ότι ο ανθρώπινος νους έχει τρία δομικά στοιχεία, το συνειδητό, το υποσυνείδητο και το ασυνείδητο. Ο νους απορροφά πάντοτε τα αρνητικά πράγματα πρώτα. Ποτέ δεν συνειδητοποιούμε πότε και πώς αυτά τα αρνητικά πράγματα συσσωρεύονται στον ασυνείδητο νου, επειδή προς το παρόν βρισκόμαστε υπό την επήρεια της "ένεσης" στον συνειδητό νου.

»Δεν λέω ότι θα πρέπει να αποφεύγεις εντελώς τις ταινίες. Βλέπε τις, αλλά σταδιακά μείωσε την ποσότητα. Μια φορά ένας γιατρός έδωσε μια ενδιαφέρουσα συμβουλή σε έναν αλκοολικό: "Δεν είναι κακό να πίνεις οινόπνευμα κάθε μέρα, αλλά την πρώτη μέρα, αφού πιείς ένα ποτήρι, γέμισε το άδειο τμήμα του μπουκαλιού με νερό. Την επόμενη μέρα πιες πάλι ένα ποτήρι και γέμισε το υπόλοιπο μέρος του μπουκαλιού με νερό. Επανάλαβέ το για λίγες μέρες". Ο αλκοολικός ακολούθησε τη συμβουλή. Κι έφτασε μια μέρα που δεν υπήρχε καθόλου οινόπνευμα στο μπουκάλι του παρά μόνο νερό, κι ο αλκοολικός ανέπτυξε μια αποστροφή για το οινόπνευμα. Με τον ίδιο τρόπο, μια μέρα δεν θα θέλεις να δεις καμιά ταινία.

»Κάθε πλάσμα σ' αυτόν τον πλανήτη βαδίζει σε κάποιο μονοπάτι. Ακόμα κι ένα γαϊδούρι. Αλλά ακόμα κι αν βαδίσει εκατό μίλια, ένα γαϊδούρι παραμένει γαϊδούρι. Μόνο ο άνθρωπος έχει τη δυνατότητα είτε να εκφυλιστεί είτε να γίνει θεϊκός αφού περπατήσει εκατό μίλια. Τι χρησιμότητα έχει η ζωή που υψώνεται σαν το κύμα του ωκεανού κι αφού

χτυπήσει την ακτή εξαφανίζεται πάλι μες στον ωκεανό; Δεν θα ήθελες, όταν περάσεις στην άλλη πλευρά, να συγκεντρώνονται οι άνθρωποι στον τάφο σου, να προσφέρουν λουλούδια στη μνήμη σου και να γραφτεί το όνομά σου με χρυσά γράμματα στις σελίδες της ιστορίας;

»Και τα καλά και τα κακά πράγματα πουλιούνται στην αγορά αυτού του κόσμου. Μπορείς να αγοράσεις ό,τι θέλεις. Αλλά θυμήσου ότι όταν κάποιος καταλήξει να αγοράζει πόνο, τα δάκρυα που τον συνοδεύουν φαίνονται γλυκά αντί για αλμυρά. Το λουλούδι μπορεί να κοπεί μόνο αφού περάσεις μέσα από τα αγκάθια, και το άρωμα μπορεί να εξαχθεί μόνο αφού συνθλιβεί το λουλούδι. Κάνε τον νου σου σαν λουλούδι. Συνθλίβοντας τα μύρια χρώματα και σχήματά του, βγάλε το νέκταρ από μέσα του. Η ζωή είναι μικρή κι οι ματαιότητες της ζωής περνάνε γρήγορα, αλλά αν θέλεις μπορείς να αφήσεις ένα σημάδι. Κανείς δεν γεννιέται Γκάντι ή Βούδας».

Ο Σουάμιτζι σταμάτησε να μιλάει κι η ονειροπόλησή μου διακόπηκε ξαφνικά. Τι μαγεία έχουν τα λόγια του Σουάμιτζι! Πάντοτε πετυχαίνουν ν' αγγίξουν τον εσώτερο πυρήνα της ύπαρξης. Τα λόγια του είναι απλά και ευθέα, αλλά είναι τόσο εμπνευσμένα που μπορούν να αλλάξουν την πορεία της ζωής σου. Είχα ακούσει πολλά για τη "λυδία λίθο" αλλά αυτή ήταν η πρώτη που έβλεπα. Όποιος έρχεται σ' επαφή με τον Σουάμιτζι μεταμορφώνεται εντελώς, οι ιδέες και η συμπεριφορά του αλλάζουν εντελώς.

Αυτά τα λόγια του Σουάμιτζι μένουν πάντα ζωντανά στη μνήμη μου. Όταν η ζωή περνάει από μια σκοτεινή φάση, αυτά τα πετράδια φωτίζουν το μονοπάτι μου και με εμπνέουν να συνεχίσω να βαδίζω στο μονοπάτι που μου έδειξε.

Διάφορες δραστηριότητες και προγράμματα στο άσραμ του Μονγκύρ

Στις 14 Ιουλίου τελέστηκε η πρώτη επέτειος του μάχα σαμάντι του Σουάμι Σιβανάντα. Ανάμεσα στις απαγγελίες των μπάτζαν

και κίρταν προσφέρθηκε πλουσιοπάροχη τροφή σε εκατόν οκτώ φτωχούς ανθρώπους από την περιοχή και τους δόθηκαν κουβέρτες ως πρασάντ. Στο βραδινό σάτσανγκ ο Σρι Σουάμιτζι διηγήθηκε τις εμπειρίες του με τον Σουάμι Σιβανάντα.

Το πρωί της Γκούρου Πουρνίμα, όταν τελείωσαν το χάβαν και η πούτζα, μια Πάρσι κυρία από τη Βομβάη άναψε την *ακάντα άγκνι*, την αιώνια φωτιά του χάβαν κουντ που θα διατηρείται για πάντα ζωντανή με ξύλα από το δέντρο μάνγκο.

Στις 8 Σεπτεμβρίου εορτάστηκε η εβδομηκοστή έβδομη επέτειος των γενεθλίων του Σουάμι Σιβανάντα. Προήδρευσε της τελετής ο αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου της Μπάγκαλπουρ, ο δρ. Ράμνταρι Σινγκ Ντίνκαρ. Στην εναρκτήρια ομιλία του είπε: «Ο Σουάμιτζι ξεπληρώνει το χρέος του στον γκούρου του διαδίδοντας το μήνυμα της γιόγκα για την απόκτηση δύναμης και γαλήνης. Είναι ζήτημα μεγάλης υπερηφάνειας για τη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ ότι άνθρωποι από όλες τις χώρες και τις θρησκείες έρχονται για να μάθουν και να ασκηθούν στη γιόγκα». Παρευρέθηκαν στην τελετή ο υπουργός Εργασίας του κρατιδίου, ο υπουργός Θρησκευμάτων, ο υπουργός Κοινωνικής Πρόνοιας, ο υπουργός Παιδείας, ο πρόεδρος της Βουλής και ο προσωπικός γιατρός του Προέδρου της Ινδίας, ο δρ. Ντούκαν Ραμ, μεταξύ άλλων. Οι αξιωματούχοι περιδιάβηκαν το άσραμ και εξέφρασαν την ικανοποίηση και τη χαρά τους. Το πρόγραμμα ολοκληρώθηκε με μια μουσική παράσταση του Σρι Τσαντρασέκαρ Καν, διάσημου μουσικού από το Μπιχάρ.

Αργότερα τον ίδιο χρόνο άρχισαν οι εργασίες κατασκευής του Γιόγκα Νίντρα Βιχάρ, δίπλα στο Παντσαβάτι (το δωμάτιο του Σρι Σουάμιτζι).

Ο Σρι Ραντεσυάμ Αγκραβάλ, ένας δικηγόρος, κοινωνικός λειτουργός και σάντακα με κύρος από τη Νάντγκραμ, είχε συνδεθεί με τον Σουάμιτζι από το 1956. Είχε επισκεφτεί πολλά μέρη για σάντανα, αλλά όταν συνάντησε τον Σουάμιτζι βρήκε τελικά το μονοπάτι του. Μετά την κατασκευή του άσραμ στο Μονγκύρ πήγε εκεί για να συμμετάσχει σε ένα πρόγραμμα και, στο τέλος του προγράμματος, του ζήτησαν να εκφράσει

τις ευχαριστίες του εκ μέρους όλων των συμμετεχόντων σάντακα:

Οι ευχαριστίες είναι μια τυπικότητα που λαμβάνει χώρα σε συναντήσεις και σε συνέδρια, αλλά αυτή η σχολή γιόγκα είναι ένα μέρος όπου κάθε δραστηριότητα έχει πίσω της βαθιά και μεγαλειώδη φιλοσοφία. Η εξύψωση του νου και της διάνοιας οδηγούν στην ανάπτυξη της καρδιάς και, προσφέροντας τη δική μου καρδιά στη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ και στον Παραμαχάμσα Σατυανάντατζι, θα ήθελα να πω κάτι εκ μέρους όλων των μαθητών.

Έμεινα σε πολλά άσραμ και είδα ακόμα πιο πολλά απέξω. Βρήκα κάτι αξιόλογο σε μερικά από αυτά, έλαβα λίγη ικανοποίηση σε κάποια άλλα, όμως πουθενά δεν αισθάνθηκα πληρότητα. Παντού παρέμενε το ίδιο βασικό πρόβλημα – ποια σάντανα θα πρέπει να κάνουμε όταν επιστρέφουμε στο σπίτι; Οι σκέψεις μου κλωθογυρνούσαν συνέχεια γύρω από αυτό το ερώτημα. Ακόμα κι αν κάποιος πήγαινε στα Ιμαλάια, ποια είναι η σάντανα που θα έπρεπε να κάνει εκεί…

Σήμερα με μεγάλη μου χαρά σας βεβαιώνω ότι, έχοντας μείνει σ' αυτό το άσραμ για δεκαπέντε μέρες, όσα κατάφερα να κάνω υπό τις οδηγίες του σεβαστού Σουάμιτζι, όση έμπνευση κατάφερα να απορροφήσω για το μέλλον καταλάγιασαν όλες μου τις αμφιβολίες και τα ερωτήματα. Το πιο δύσκολο πράγμα στην πρακτική της γιόγκα είναι να βρεις το σωστό μονοπάτι για τον εαυτό σου. Από τη στιγμή που βρίσκεται το σωστό μονοπάτι, ο αναζητητής θα φτάσει οπωσδήποτε στον στόχο του. Το πόσο γρήγορα θα διασχίσει το μονοπάτι εξαρτάται απολύτως από το εσωτερικό του δυναμικό και από την προσπάθεια που κάνει στη σάντανά του.

Είναι πραγματικά μεγάλη τύχη για τους κατοίκους του Μονγκύρ που τα Ιμαλάια, το λίκνο της γιόγκα, κυριολεκτικά κατέβηκαν στη μικρή τους πόλη με τη μορφή τούτης της σχολής γιόγκα. Είναι άραγε σύμπτωση ότι ο Γάγγης που γεννιέται στις κορφές των Ιμαλαΐων κατέβηκε για να κρα-

τήσει αυτό το μέρος στην αγκαλιά του; Οι κάτοικοι του Μονγκύρ θα πρέπει να γνωρίζουν τις μοναδικές ποιότητες αυτού του άσραμ, που εξασφάλισαν λαμπρό μέλλον για το ίδιο το άσραμ και για την πόλη του Μονγκύρ.

1. Οι δραστηριότητες αυτού του γιόγκα άσραμ οργανώθηκαν με τέτοιο τρόπο που, ακόμα και στους πιο κοινούς ανθρώπους, αφυπνίζεται το ενδιαφέρον και η έλξη προς την επιστήμη της γιόγκα, ενώ σε άλλα άσραμ ούτε καν οι έμπειροι αναζητητές κατορθώνουν να βρουν την κατάλληλη καθοδήγηση ή κάποιο κίνητρο. Αυτή η σχολή αναλαμβάνει το αξιέπαινο έργο να διαμορφώσει τους αναζητητές από πηλό σε ολοκληρωμένα δοχεία, που, αν ψηθούν σωστά στη φωτιά της σάντανα, θα γίνουν πολύ χρήσιμοι για την κοινωνία και το έθνος.

2. Το πρόγραμμα σπουδών που ακολουθείται σ' αυτή τη σχολή είναι σαφές και ενδιαφέρον και είναι το μόνο ίδρυμα στην Ινδία, και πιθανόν σ' ολόκληρο τον κόσμο, όπου οι τάξεις της γιόγκα γίνονται με την παράδοση παθσάαλα. Είναι ένα μέρος όπου η εκμάθηση και η κατανόηση πηγαίνουν χέρι-χέρι, μια βιβλιοθήκη και ένα εργαστήριο συνδυασμένα σε ένα.

3. Όπως ο Θεός παρέχει βοήθεια σε όλες τις κατηγορίες πιστών, τους άρτα, τους αρθάρτι, τους τζινγκιάσου και τους γκυάνι, έτσι και οι αναζητητές κάθε είδους βρίσκουν καταφύγιο στη σκιά αυτού του οργανισμού. Αυτό το άσραμ είναι σαν ένα όμορφο ρυάκι που μεταφέρει το ζωογόνο νερό της επιστήμης της γιόγκα. Εδώ οι αναζητητές έχουν την ευκαιρία ν' αποκτήσουν σωματική υγεία με την άσανα και την πραναγιάμα, νοητική υγεία με την πρατυαχάρα και την ντάρανα και πνευματική εμπειρία με τις ανώτερες πρακτικές, όπως η τσίντακας ντάρανα κ.ά.

4. Οι αναζητητές σπανίως παρακολουθούνται προσωπικά σε άλλα άσραμ. Οι μαθητές μονίμως πεθαίνουν να συναντήσουν τον επικεφαλής σουάμι αλλά εκείνος δεν έχει ποτέ χρόνο γι' αυτούς, ενώ στη σχολή αυτή ο ίδιος ο Σρι Σουάμιτζι είναι πάντα έτοιμος και πρόθυμος να συναντήσει τους

συμμετέχοντες, ρωτώντας τους για τα προβλήματά τους και δίνοντάς τους αξιόπιστες συμβουλές.

5. Μέγιστη πρακτική και εκμάθηση στον ελάχιστο δυνατό χρόνο – αυτό είναι ένα μοναδικό χαρακτηριστικό των προγραμμάτων αυτής της σχολής. Μέσα στο σύντομο διάστημα των δεκαπέντε ημερών αποκτά κανείς επαρκή γνώση και εμπειρία για να συνεχίσει τις πρακτικές μόνος του. Η γιόγκα είναι ένα ευρύ και σοβαρό θέμα, και είναι δύσκολα κατανοητό και αφομοιώσιμο ακόμη κι αν μείνεις και μελετήσεις για χρόνια σε άλλα άσραμ, όμως εδώ μαθαίνει κανείς πολλά σε δεκαπέντε μόνο μέρες. Αυτό το άσραμ είναι πραγματικό δώρο για τους ειλικρινείς αναζητητές.

6. Οργανώνονται ειδικές τάξεις για γυναίκες και παιδιά. Πολύ λίγα άσραμ δίνουν ευκαιρίες και ενθάρρυνση στις γυναίκες. Αυτή η σχολή πέτυχε ιδιαιτέρως να γεννήσει το ενδιαφέρον στα παιδιά γύρω από το θέμα και να εμφυτεύσει θετικές σαμσκάρα μέσα τους.

Δεν είναι άτοπο να αναφέρω εδώ ότι δεν μπορεί κανείς να βρει τέτοια εκπαίδευση στη γιόγκα σε τόσο χαμηλό κόστος. Το άσραμ χρεώνει μόνον είκοσι μία ρουπίες για το πρόγραμμα των δεκαπέντε ημερών, που περιλαμβάνει διαμονή και φαγητό και όλα τα άλλα έξοδα.

Τέλος, εκ μέρους όλων των μαθητών, θα ήθελα να εκφράσω τη βαθιά μου ευγνωμοσύνη στη διοίκηση και στους εθελοντές αυτής της σχολής γιόγκα, και ιδιαίτερα στον Σρι Σουάμιτζι.

Τι όμορφη και εμπνευσμένη περιγραφή του άσραμ!

Οι διάφορες δραστηριότητες του άσραμ άρχισαν να γίνονται με τακτικό και αποτελεσματικό τρόπο και οι επισκέπτες και οι μαθητές συνέχιζαν να έρχονται σε αυξημένους αριθμούς. Το έργο διαδόθηκε, η φήμη διαδόθηκε και ο μεταδοτικός ενθουσιασμός και ζήλος του Σουάμιτζι διαδόθηκαν επίσης σε όλους.

Πρώτο Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα, 1964

Ο Σρι Σουάμιτζι αποφάσισε να οργανώσει ένα συνέδριο γιόγκα από την 1η μέχρι την 7η Νοεμβρίου. Όλοι οι μαθητές του, οι πιστοί και οι συνεργάτες του χάρηκαν πολύ ακούγοντας τα νέα.

Εκτός από τον Σρι Κένταρναθ Γκοένκα, που παρείχε διαρκή υποστήριξη και ενθάρρυνση, ο γιος του, ο Κρίσνα Καντ Γκοένκα, συνεισέφερε επίσης πολλά στην αποστολή του Σρι Σουάμιτζι. Ως γραμματέας διεκπεραίωνε κάθε οδηγία και εντολή του. Το συνέδριο σχεδιάστηκε και σύντομα άρχισαν σοβαρές προετοιμασίες με την εκτύπωση καρτών και φυλλαδίων. Οι πληροφορίες για το επικείμενο πρόγραμμα δημοσιοποιήθηκαν επίσης μέσω των περιοδικών *Γιόγκα* και *Γιόγκα Βίντυα*.

Ο Πρόεδρος, ο δρ. Ρατζέντρα Πρασάντ, και ο Πρωθυπουργός, Παντίτ Τζαβαχαρλάλ Νεχρού, έστειλαν συγχαρητήρια μηνύματα. Οι τζαγκάτγκουρου έστειλαν τις ευλογίες τους και τις θερμές ευχές τους. Ο Σουάμι Τσιντανάντα ήρθε από το Ρισικές ως επίσημος προσκεκλημένος του προγράμματος. Οι μαθητές, οι πιστοί, οι συμπαθούντες και μέλη του International Yoga Fellowship ήρθαν κατά χιλιάδες για να παρακολουθήσουν το συνέδριο.

Ο Σρι Σατυέντρα Ναθ Σίνχα (πρόεδρος της Βουλής του Μπιχάρ), ο Σρι Ανάντ Μόχαν Σαχέυ (πρώην Γενικός Γραμματέας της Κυβερνήσεως της Ινδίας), ο δρ. Ντούκαν Ραμ (MLA), ο Σρι Κ.Π. Σίνγκ, ο Σρι Ν.Κ. Σίνχα, ο Σρι Ι.Ν. Θακούρ, ο Σρι Βινοντανάντα Τζα, ο Σουάμι Ατμανάντα από το Βιβεκανάντα Άσραμ της Ράιπουρ και ο δρ. Μπάλντεβ Πρασάντ Μίσρα από τη Νάντγκραμ ήταν ορισμένοι από τους διακεκριμένους αξιωματούχους που παρευρέθηκαν.

Το συνέδριο εγκαινίασε την 1η Νοεμβρίου ο Σρι Ανάντ Σάιαναμ Αϊένγκαρ, Κυβερνήτης του Μπιχάρ. Όλες οι προετοιμασίες του συνεδρίου, καθώς και η διαμονή, η διατροφή και το πρόγραμμα έλαβαν χώρα στην ντάρμα σάλα της οικογένειας Γκοένκα. Κάθε μέρα γίνονταν τέσσερα προγράμματα και ο Σρι Σουάμιτζι ήταν παρών σε όλα. Διάφοροι ερευνητές και ασκούμενοι στη γιόγκα ήρθαν στο συνέδριο από μακρινά μέρη και έδωσαν διαλέξεις πάνω σε πολλές και διάφορες πλευρές της

γιόγκα. Άγιοι και σουάμι που είχαν προσέλθει έδωσαν επίσης διαλέξεις. Όλοι συγκινήθηκαν από τις ομιλίες του Σουάμι Τσιντανάντα και του Σουάμι Σατυανάντα. Οι δύο γκούρου μπάι αφηγήθηκαν πολλές ιστορίες και εμπειρίες από το άσραμ του γκούρου τους.

Η προσπάθεια όλων των εθελοντών ήταν πραγματικά αξιέπαινη. Ο Σρι Σουάμιτζι τους είχε εκπαιδεύσει πολύ καλά. Το επταήμερο συνέδριο διεξήχθη στο σύνολό του με όμορφο τρόπο. Επ' ευκαιρία του συνεδρίου κυκλοφόρησε μια αναμνηστική έκδοση με τίτλο *Μηχανισμοί του Διαλογισμού*, κι έγινε θερμά δεκτή από το κοινό. Αυτό το βιβλίο μεταφράστηκε και στα χίντι κι έχει ανατυπωθεί επανειλημμένα.

Μετά το συνέδριο οι κύριες εφημερίδες του Δελχί, του Παντζάμπ, του Μαντράς, του Ούταρ Πραντές και άλλων περιοχών δημοσίευσαν βιβλιοπαρουσιάσεις των εκδόσεων της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ, καθώς και των περιοδικών *Γιόγκα* και *Γιόγκα Βίντυα*. Ένα κύμα περιέργειας κι ενδιαφέροντος για τη γιόγκα δημιουργήθηκε στο κοινό. Άρχισαν να καταφθάνουν επιστολές από παντού. Καθώς ο Σρι Σουάμιτζι δεν ταξίδευε καθόλου, έστειλε τη Σουάμι Γιογκασάκτι στο Τσάντιγκαρ, στο Δελχί και στη Βομβάη. Μετέφερε το μήνυμα του Σουάμιτζι σε όλα αυτά τα μέρη. Διένειμε τα βιβλία του άσραμ και πρόβαλε ταινίες σχετικές με τη γιόγκα σάντανα του άσραμ. Έχοντας διαβάσει γι' αυτά τα προγράμματα στις εφημερίδες ή δει τις ταινίες οι άνθρωποι άρχισαν να οργανώνουν προγράμματα στις πόλεις τους και πολλοί άρχιζαν να έρχονται και στο Μονγκύρ.

Δραστηριότητες στη διάρκεια του 1965

Τον Ιανουάριο του 1965, με την ευκαιρία του Μπάσαντ Παντσάμι, εορτάστηκε η πρώτη επέτειος της ίδρυσης του άσραμ με ένα τριήμερο πρόγραμμα σάτσανγκ.

Στις 10 Μαρτίου επισκέφτηκε το άσραμ ο Μαχάρσι Μέχιτζι. Ένα ειδικό πρόγραμμα σάτσανγκ οργανώθηκε για κείνη την ημέρα. Ήταν επίσης η τελευταία μέρα της τέταρτης ετήσιας σειράς μαθημάτων γιόγκα και οι συμμετέχοντες παρέλαβαν τα

πιστοποιητικά τους. Για την περίσταση προβλήθηκε και μια ταινία σχετική με τις άσανα.

Η Σουάμι Γιογκασάκτι έφυγε πάλι για περιοδεία στις 12 Μαΐου, μεταφέροντας τις ευλογίες και το μήνυμα του Σρι Σουάμιτζι. Υπήρχε μεγάλο ενδιαφέρον και ισχυρή υποστήριξη στην αποστολή του Σουάμιτζι στις πόλεις Τατανάγκαρ, Ράιγκαρ, Μπίλασπουρ, Ράιπουρ, Μπιλάι, Νάντγκραμ, Γκόντια, Μπάλαγκατ, Βομβάη, Δελχί και Καλκούτα. Σε όλες αυτές τις πόλεις οργανώνονταν προγράμματα, αλλά ο Σουάμιτζι δεν επρόκειτο να ταξιδέψει για τα επόμενα τρία χρόνια. Γι' αυτό άρχισε να στέλνει σε όλα αυτά τα μέρη τους σαννυάσιν μαθητές του. Εν τω μεταξύ ο κόσμος ερχόταν στη σχολή για να μάθει γιόγκα από το Μάντυα Πραντές, την Μαχαράστρα, το Γκουτζαράτ, το Ρατζαστάν κι από το εξωτερικό.

Στις 14 Ιουλίου του 1965 εορτάστηκε η «ημέρα νιρβάνα» του Σουάμι Σιβανάντα. Οργανώθηκε πλουσιοπάροχο γεύμα για τους εκατόν οκτώ απόρους της περιοχής, που έλαβαν ως πρασάντ κούρτα. Ο ίδιος ο Σρι Σουάμιτζι σερβίρισε το φαγητό. Ολόκληρη η οικογένεια Γκοένκα και άλλοι μαθητές βοήθησαν στο σερβίρισμα. Μετά το γεύμα επακολούθησε απαγγελία της *Ραμαγιάνα*, κίρταν και διανομή πρασάντ. Το βράδυ προβλήθηκε μια ταινία που περιέγραφε τη ζωή του Ιησού Χριστού.

Η Γκούρου Πουρνίμα εορτάστηκε στις 17 Ιουλίου με χάβαν, πούτζα και διανομή πρασάντ. Είχε έρθει μεγάλος αριθμός ανθρώπων από πολλά διαφορετικά μέρη. Το βραδινό σάτσανγκ και το πρόγραμμα κίρταν το παρακολούθησαν και ντόπιοι από την πόλη.

Το πρωί της 26ης Ιουλίου έγινε χάβαν και σάτσανγκ. Ακολούθησε μια συνάντηση όπου αποφασίστηκε ότι το δεύτερο Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα θα διαρκούσε από την 1η μέχρι την 7η Νοεμβρίου. Έγινε ο σχεδιασμός της εκδήλωσης και στάλθηκαν προσκλήσεις σε πολλούς αγίους και λόγιους. Σύντομα οι προετοιμασίες κορυφώθηκαν.

Στις 8 Σεπτεμβρίου, στα γενέθλια του Σουάμι Σιβανάντα, οργανώθηκε ένα πρόγραμμα με σάτσανγκ, μπάτζαν και απαγγελία της *Ραμαγιάνα*.

Στις 15 Σεπτεμβρίου ο Ατσάρυα Βινόμπα Μπάβε επισκέφτηκε το Μονγκύρ. Έφτασε στο άσραμ στις εννιά το πρωί και τον υποδέχτηκε ο Σρι Σουάμιτζι. Οι δυο τους είχαν μια γόνιμη συζήτηση. Μετά το μεσημεριανό έγινε μια συνάντηση εθελοντών από την κίνηση Σαρβοντάια στην αίθουσα του άσραμ. Ο Βινόμπατζι και οι συνεργάτες του εντυπωσιάστηκαν πολύ από το άσραμ και την αποστολή του Σρι Σουάμιτζι. Εξέφρασαν την έντονη επιθυμία τους να συμμετάσχουν στο δεύτερο συνέδριο γιόγκα. Ο Βινόμπατζι και οι συνεργάτες του έφυγαν από το άσραμ για τον επόμενο προορισμό τους στις έξι το απόγευμα, μετά το δείπνο.

Η κυρία Βιτζέιλακσμι Πάντιτ περιόδευε στο Μπιχάρ τον Οκτώβριο και επισκέφτηκε το άσραμ. Το άσραμ και η γνωριμία της με τον Σρι Σουάμιτζι την επηρέασαν βαθιά. Η ομιλία της, μετά το σάτσανγκ του Σουάμιτζι, διήρκεσε τρεις συνεχόμενες ώρες. Έφυγε από το άσραμ πολύ χαρούμενη.

Δεύτερο Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα, 1965

Την 1η Νοεμβρίου ξεκίνησε ένα επταήμερο συνέδριο, στο οποίο συμμετείχαν πάνω από χίλιοι πεντακόσιοι εκπρόσωποι από την Ινδία και το εξωτερικό. Την έναρξη του συνεδρίου κήρυξε η Αυτού Αγιότητα, ο Σουάμι Νιράντζαν Ντεβ Τίρτ, Σανκαρατσάρυα του Πούρι Πιτ, και τη λήξη του ο Σρι Ανάντ Σάιαναμ Αϊένγκαρ, Κυβερνήτης του Μπιχάρ. Ο δρ. Σαμπουρνανάντα, ο Κυβερνήτης του Ρατζαστάν, κυκλοφόρησε τον αναμνηστικό τόμο του συνεδρίου.

Το συνέδριο παρακολούθησαν, ανάμεσα σε άλλους, ο Σουάμι Τσιντανάντα από το Ρισικές, ο Σουάμι Ρανγκαναθανάντα από την Αποστολή Ραμακρίσνα της Καλκούτα, ο καθηγητής Τριπουράρι Τσακραβάρτι, ο Σουάμι Ατμανάντα από τη Ράιπουρ, ο Μαχαρίσι Μέχι Ντάστζι από την Μπάγκαλπουρ, ο Γιόγκιρατζ Σρι Νίτυα Τσαϊτάνυα από το Δελχί, ο Σρι Μαντουσουντανατσάρυα από το Ρατζγκίρ, ο Σρικάντ Θακούρ, εκδότης του *Αρυαβάρτα* από την Πάτνα, η Μητέρα Μαρία από τη Ρώμη, ο δρ. Μπρους Ρόμπερτσον από τον Καναδά, η κυρία Σακουντάλα

Γκοσουάμι από το Βρίνταβαν, ο Βιραγκίτζι από το Βαρανάσι, ο Σουάμι Σαντανανάντα από το Άσαμ, ο Γιόγκιρατζ Μανουβάρυα από το Αχμενταμπάντ, ο Σρι Τζανάρνταν Σουάμι από τη Νάγκπουρ, ο Σρι Ραμ Κουμάρ από τον Σύλλογο Γιόγκα της Καλκούτα, ο Σρι Πρακάς Τσάντρα Σουρ, η κυρία Σουμίτρα Ντέβι (Υπουργός Πληροφοριών του Μπιχάρ), ο Σρι Σίβα Σανκάρ, ο Σρι Βινοντανάντα Τζα (τέως Πρωθυπουργός του Μπιχάρ), ο Σρι Μπαλέσουαρ Ραμ (Υπουργός Τουρισμού του Μπιχάρ) και ο δρ. Ντούκαν Ραμ από την Πάτνα.

Κάτι αξιοσημείωτο συνέβη κατά τη διάρκεια του συνεδρίου. Οι αδελφές από το Αμερικανικό Ινστιτούτο Νοτρ Νταμ της Τζαμαλπούρ παρέβησαν τους αυστηρούς κανόνες και κανονισμούς τους και συμμετείχαν σε όλη την διάρκεια του επταήμερου συνεδρίου. Κάθε μέρα γίνονταν τέσσερις συνεδρίες και ο Σρι Σουάμιτζι έδινε μία διάλεξη σε κάθε συνεδρία. Το θέμα του συνεδρίου ήταν «Ο ρόλος και οι δυνατότητες της γιόγκα ως βοήθειας για την ανθρωπότητα». Όλοι οι συγκεντρωμένοι άγιοι και αξιωματούχοι εξέφρασαν τις απόψεις τους για το θέμα. Κυκλοφόρησε επίσης ένας αναμνηστικός τόμος με θέμα *Η δυναμική της Γιόγκα*. Το συνέδριο τελείωσε σε θετικό κλίμα και οι συγκεντρωμένοι επισκέπτες και πιστοί επέστρεψαν στα σπίτια τους με ανανεωμένο ζήλο και ενθουσιασμό.

Δραστηριότητες στη διάρκεια του 1966

Το πρώτο Περιφερειακό Συνέδριο Γιόγκα οργανώθηκε στην Γκόντια από τις 28 ως τις 30 Ιανουαρίου του 1966. Συγκεντρώθηκαν αναζητητές και πιστοί από τη Νάγκπουρ, το Αμραβάτι, το Καμγκαόν, τη Νάντγκραμ, το Μπιλάι, τη Ράιπουρ, την Μπίλασπουρ κι από πολλά άλλα μέρη. Το συνέδριο διηύθυνε η Σουάμι Γιογκασάκτι. Ένας άγιος εκατόν πενήντα τριων ετών από τη Μάνταλα, ο σεβάσμιος Σουάμι Σιταράμ Ντάστζι, ήρθε επίσης για να τιμήσει το συνέδριο. Μετά την ευχετήρια ομιλία του, ο Σρι Βιράγκιτζι έδωσε στη δημοσιότητα τον αναμνηστικό τόμο του συνεδρίου. Ο Τζανάρνταν Σουάμι από τη Νάγκπουρ και ο Σουάμι Πραρτανάντα από το Μονγκύρ μίλησαν επίσης. Η

κυρία Σακουντάλα Γκοσουάμι έδινε διαλέξεις πάνω στη *Ραμαγιάνα* κάθε μέρα. Η Κούμαρι Ρατνά Σριβάσταβα μίλησε εξ ονόματος όλων των συμμετεχουσών κυριών. Ο Σρι Ντάρμαντας Μίσρα από τη Ράιπουρ-Ρέβα έλαβε μύηση στη σαννυάσα. Το τριήμερο συνέδριο εξελίχθηκε σε μεγάλη επιτυχία.

Στις 7 Φεβρουαρίου του 1966 ο Σουάμι Τσιντανάντα, Πρόεδρος της Divine Life Society του Ρισικές, ήρθε στο άσραμ ως κύριος προσκεκλημένος για τους εορτασμούς της δεύτερης επετείου της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ. Μετά τις ομιλίες του κύριου προσκεκλημένου και άλλων διακεκριμένων συμμετεχόντων, ο Σρι Σουάμιτζι έκανε μια συγκλονιστική ομιλία πάνω στην *Γκίτα*, κατά την οποία τόνισε τη σημασία της κάρμα γιόγκα. Στο τέλος προέτρεψε όλους τους παρόντες να συμβάλουν ολόψυχα στο κίνημα της γιόγκα και να βοηθήσουν να διαδοθεί το μήνυμά της σε όλα τα μήκη και πλάτη, αντί να δημιουργήσουν μια προσωποκεντρική λατρεία.

Στις 2 Ιουλίου του 1966 εορτάστηκε στη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ η Γκούρου Πουρνίμα Μαχοτσάβ. Στην ομιλία του ο Σρι Σουάμιτζι εξήγησε ότι αυτή η ιερή μέρα δεν σημαίνει τον εορτασμό της γέννησης κάποιου συγκεκριμένου γκούρου, αντίθετα είναι αφιερωμένη σε όλους τους μπραχμανίστα, τους γκούρου που πραγμάτωσαν τον Θεό.

Το απόγευμα πραγματοποιήθηκε μια συνάντηση κατά την οποία ο Σρι Σουάμιτζι ανέφερε τις γενικές γραμμές για το τρίτο Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα, από την 1η ως την 7η Νοεμβρίου του έτους. Αφού ανέθεσε διάφορες ευθύνες στα μέλη ανέφερε ότι ο Ράντσχοτζι, ένας γκυάνι και κρίγια γιόγκι τετρακοσίων ετών, θα ερχόταν στο Μονγκύρ για να ευλογήσει το γεγονός. Στην παράδοση είναι γνωστός απλώς ως Μπάμπατζι και είναι διάσημος για τα προγράμματα οφθαλμολογικών θεραπειών και τις κοινωνικές κουζίνες που οργανώνει σε διάφορα μέρη.

Ο ιδρυτής του Βουδιστικού Πανεπιστημίου Μαϊτρέγια της Νορβηγίας, ο ογδοντάχρονος κύριος Ιναρμπίαρ, επρόκειτο επίσης να παρακολουθήσει το τρίτο συνέδριο της γιόγκα ως επικεφαλής όλων των ξένων εκπροσώπων.

Από το ίδιο ήδη βράδυ ξεκίνησε συστηματική μελέτη της

Γκίτα υπό την επίβλεψη του Σρι Σουάμιτζι, και συνεχίστηκε μέχρι τις 30 Οκτωβρίου.

Στις 14 Ιουλίου, την «ημέρα Νιρβάνα» του Σουάμι Σιβανάντα, οργανώθηκε ένα πλούσιο γεύμα για τους φτωχούς και τους απόρους και μετά ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε σάτσανγκ. Ένα ειδικό πρόγραμμα σάτσανγκ οργανώθηκε και στις 8 Σεπτεμβρίου.

Τρίτο Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα, 1966

Οι προετοιμασίες για το τρίτο Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα, από την 1η ως την 7η Νοεμβρίου, κορυφώνονταν. Πολλοί άγιοι και λόγιοι άρχισαν να καταφθάνουν για το συνέδριο, μεταξύ των οποίων ο Κρίγιαγιογκι Μπάμπα, ο Βουδιστής Γιόγκι Ιναρμπίαρ από τη Νορβηγία, ο Σουάμι Τσιντανάντα, η Μάτα Σεβανάντα και ο Σουάμι Καρουνανάντα από το Ρισικές, ο Σρι Μπιραγκίτζι, ο Σρι Γκολβάλκαρ, ο Σρι Σ. Μ. Μπάτ και ο Γιογκατσάρυα Ταγματάρχης Κ. Μ. Κάμαθ από τη Βομβάη, ο Σρι Ρ. Σ. Γκούπτα από τη Σίμλα, ο Σουάμι Σιβανάντα από το Άσαμ, ο δρ. Μπάλντεβ Πρασάντ Μίσρα από τη Νάντγκραμ, ο Σρι Μ. Ντ. Τζαφέτ από τη Βομβάη, η Τριπουράρι Τσακραβάρτι από την Καλκούτα, ο Γιογκατσάρυα Κ. Μπ. Σαχασραμπούντε από το Ράιγκαρ, ο Παραμαχάμσα Ραμχριντάια Ντας από το Βαρανάσι, ο Σρι Μανουβάρυα από το Αχμενταμπάντ, ο Παριβρατζάκα Σανταναντάντα και ο δικαστής Μ. Λ. Αμπαγυανκάρ από τη Βομβάη, ο Σρι Τζ. Μίσρα από την Νταρμπάγκα, ο Σρι Μπ. Π. Σίνχα και ο Σρι Τζαγκάτ Ναράγιαν Λαλ από την Πάτνα, ο Γουίλιαμ Χουβερίνγκερ από τις ΗΠΑ, το δεκατριάχρονο κορίτσι- θαύμα Κουμάρι Σαρότζ Μπάλα, ο Γιογκατσάρυα Μπαϊντυούκ Πασέκ από την Πολωνία, ο Σρι Τ. Ν. Μπάρντε από τη Βομβάη, η Γιογκατσάρυα Σου Χόλμς από το Μεξικό, ο Γιογκατσάρυα δρ. Ρ. Πόλντερμαν από την Ολλανδία, ο δρ. Σάρμα από το Ράιγκαρ, η Σουάμι Πουρνανάντα από την Κεράλα, ο Σάντι Κουμάρ Μπατ από τη Βομβάη, ο Σουάμι Νίτυα Τσαϊτάνυα Γιάτι από το Δελχί, ο Σουάμι Σαρανανάντα από το Βρίνταβαν, η Γιογκατσάρυα Ρόμα Μπλαιρ από το Σύδνεϋ, η Γιουκίκο Φουτζίτα από την Ιαπωνία, η Σουάμι Ατμανάντα από τη Ράιπουρ, ο Γιόγκι Χιμαλάια

από την Κεράλα, ο Πράμπα Άτρε από το Ραδιόφωνο *All India* της Βομβάης και μέλη του Συλλόγου Γιόγκα από την Καλκούτα για την παρουσίαση των άσανα.

Περίπου δύο χιλιάδες συμμετέχοντες από την Ινδία και το εξωτερικό συγκεντρώθηκαν για το συνέδριο. Σ' αυτούς περιλαμβάνονταν θιασώτες και μαθητές του Σρι Σουάμιτζι, καθώς και μέλη και εθελοντές του International Yoga Fellowship. Όσο διαδιδόταν η φήμη του Σουάμιτζι και του έργου του τόσο μεγάλωνε και ο αριθμός των ενδιαφερόμενων που κατέφθαναν στο Μονγκύρ. Μια τεράστια τέντα με εξέδρα είχε στηθεί στην Γκοένκα ντάρμα σάλα για την εκδήλωση. Η ντάρμα σάλα ανέλαβε και την τροφοδοσία. Εκατοντάδες εθελοντές απασχολήθηκαν στις διάφορες δραστηριότητες του συνεδρίου. Βοηθούσαν επίσης οι γνωστοί και οι αφοσιωμένοι.

Ένα ερώτημα όμως βάραινε πολύ τις σκέψεις όλων. Ο Σουάμι Σατυανάντα είχε κάνει νύξη ότι θα έμπαινε στο μάχα σαμάντι μετά το τρίτο Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα. Αυτός ήταν ο λόγος που οι μαθητές και οι οπαδοί του αισθάνονταν άβολα κι ανήσυχα.

Ο αναμνηστικός τόμος του 1966 είχε τίτλο *Η επιστήμη της γιόγκα*. Είχε επίσης έρθει για το συνέδριο και ο κύριος Πάι από τη Βομβάη. Είχε παρακολουθήσει και τα δύο προηγούμενα συνέδρια. Κινηματογράφησε όλη τη διαδικασία, από την έναρξη μέχρι τη λήξη. Αυτή η ταινία προβάλλεται κατά καιρούς στο άσραμ.

Μετά την έναρξη του συνεδρίου την 1η Νοεμβρίου ο Σρι Σουάμιτζι δήλωσε: «Όπως ο Γάγγης, έτσι και η γιόγκα πρέπει να κατέβει από τα Ιμαλάια στις απέραντες, πλατιές πεδιάδες». Ο Σουάμι Τσιντανάντα μίλησε με θέμα «Η ανθρώπινη ζωή – μια ανεκτίμητη ευκαιρία». Η Σουάμι Σεβανάντα, Νοτιοαμερικανή μαθήτρια του Σουάμι Σιβανάντα, μοιράστηκε τις εμπειρίες της στο πεδίο της γιόγκα.

Ο Σρι Καρουνανάντα, ένας Αυστραλός μαθητής του Σουάμι Σιβανάντα, που ζει τώρα στο Κουρουκσέτρα ως ασκητής γιόγκι ενδεδυμένος με κάουπιν, έκανε μια καταπληκτική παρουσίαση της άσανα και της πραναγιάμα. Το μπάτζαν του, *Brahma*

murari surarchita lingam, και τα κίρταν που τραγούδησε με τον ρυθμό του κάρταλ μάγεψαν τους πάντες. Κατόπιν γενικής απαιτήσεως τραγουδούσε κίρταν κάθε μέρα.

Ο Σρι Σουάμιτζι έδινε διαλέξεις και σάτσανγκ σε κάθε συνεδρία του επταήμερου προγράμματος. Οι συγκεντρωμένοι άγιοι και λόγιοι εξέφρασαν επίσης τις απόψεις τους για τις διάφορες πλευρές της γιόγκα. Όπως και τα προηγούμενα χρόνια, ο δήμος του Μονγκύρ οργάνωσε προς τιμήν του μια δεξίωση στις 6 Νοεμβρίου, όπου τον συνεχάρησαν όλοι οι συγκεντρωμένοι αξιωματούχοι, θιασώτες και μαθητές.

Ύστερα από αυτό ο Σρι Σουάμιτζι μεταβίβασε τον τίτλο ατσάρυα της σχολής στη μαθήτριά του Σουάμι Ατμανάντα. Μπροστά σε χιλιάδες εκπροσώπους και επισκέπτες τοποθέτησε το ντότι του γύρω από τους ώμους της υποδηλώνοντας το χρίσμα της ως ατσάρυα. Τι θα γίνει μετά; Αυτή ήταν η βασική ερώτηση όλων.

Συγχαρητήρια μηνύματα και ευχές έφτασαν από την κυρία Ίντιρα Γκάντι και άλλους εθνικούς ηγέτες. Οι αφοσιωμένοι οπαδοί και οι συμπαθούντες του Σρι Σουάμιτζι είχαν ήδη εκφράσει την υποστήριξη και τις ευχές τους. Το μόνο που απέμενε ήταν η οδηγία από τον Γκούρουντεβ. Ο Σρι Σουάμιτζι περίμενε από εκείνον μια ένδειξη για την πορεία του στο μέλλον. Συνέχισε να προσεύχεται για καθοδήγηση και εντολές.

Και τότε οι ευλογίες του μεγάλου γκούρου έπεσαν σαν βροχή στον άξιο μαθητή. Εκτός από τις ευλογίες, ο Σρι Σουάμιτζι έλαβε και μια ειδική εντολή από τον γκούρου του:

> Ξέχνα το σαμάντι για τώρα! Έχεις πολλή δουλειά να φέρεις εις πέρας. Είσαι ο Μπαγκιράθα του Γιόγκα-Γκάνγκα, πρέπει να μεταφέρεις αυτήν τη ζωοποιό επιστήμη από τις χιονισμένες σπηλιές των Ιμαλαΐων στον σπαρασσόμενο βίο των συνηθισμένων αντρών και γυναικών σε όλο τον κόσμο. Θα συνεχίσεις να λαμβάνεις τις οδηγίες και την καθοδήγησή μου.

Το πρόγραμμα της τελευταίας μέρας έληξε μέσα σε μεγάλη χαρά και ευδαιμονία. Όλοι οι συμμετέχοντες γύρισαν στις πόλεις

τους με τις ευλογίες του Γκούρουντεβ και με ανανεωμένο ενθουσιασμό.

Η φήμη του Σρι Σουάμιτζι και το έργο που αναλάμβανε συνέχιζαν να διαδίδονται. Η κυρία Βιτζάια Πρεμνίτι, στενή συνεργάτρια του Σρι Σουάμιτζι, εξέφρασε τις απόψεις της για το θέμα σε ένα άρθρο που δημοσιεύτηκε στο *Γιόγκα Βίντυα*, στο τεύχος Νοεμβρίου 1963. Εκείνη την εποχή το Σιβανάντα Άσραμ ήταν ακόμη υπό κατασκευή. Πόσο εύστοχες είναι οι επισημάνσεις της:

Το όνειρο ενός σαννυάσιν

Αν χρειαζόταν να κάνετε κάποια έρευνα σχετικά με τα όνειρα, θα συνειδητοποιούσατε ότι η εντολή για τη δημιουργία σπουδαίων θεσμών και κινημάτων έρχεται συνήθως σε μεγάλες ψυχές μέσω των ονείρων. Το όνειρο του Γκούρουντέβ μας ήταν να βγάλει την αρχαία επιστήμη της γιόγκα από τον τάφο και να μην σταματήσει μέχρι να πετύχει να την ενσωματώσει με επιτυχία στη σύγχρονη κουλτούρα και τον πολιτισμό.

Ο Σρι Σουάμιτζι είναι ένας ολοκληρωμένος και πλήρης γιόγκι. Μέσω της προσωπικής του άσκησης δοκίμασε τις αρχές της γιόγκα κι ανακάλυψε ότι αυτή η επιστήμη, που παραδόθηκε από τους αρχαίους ρίσι, είναι απολύτως αληθινή και έγκυρη. Χρησιμοποιώντας αυτές τις αρχές έθεσε τα θεμέλια για την επερχόμενη κουλτούρα και τον πολιτισμό. Οι βάσεις και η δομή της ανθρώπινης κοινωνίας δημιουργήθηκαν από μεγάλους οραματιστές και προφήτες. Ο απλός άνθρωπος ξέρει μόνο πώς να ζει μέσα σ' αυτήν την προκατασκευασμένη δομή. Από καιρού σε καιρό εμφανίζονται ξεχωριστοί άντρες και γυναίκες, που δεν πτοούνται από τις κακουχίες, τις προσβολές, την παραμέληση και τη χλεύη, παρά αφήνουν ένα ανεξίτηλο αποτύπωμα στην κοινωνία.

Ο Γκούρουτζί μας ανέλαβε κι εκείνος μια αποστολή που η σημασία και τα εκτεταμένα αποτελέσματά της δεν γίνονται πιθανόν αντιληπτά από τους απλούς ανθρώπους, όμως

οι μελλοντικές γενιές θα συνειδητοποιήσουν οπωσδήποτε τη συνεισφορά των ποικίλων και πολύπλευρων προσπαθειών του Σρι Σουάμιτζι στην υγεία και στο πνεύμα της κοινωνίας μας. Απαράμιλλη υπήρξε η συμβολή του στην επαναφορά του χαμένου μεγαλείου της επιστήμης της γιόγκα, καθώς έφερε στο φως τις αρχαίες πρακτικές και επιστήμες χωρίς συμβιβασμούς ως προς τις βασικές αξίες τους. Ανέδειξε τη γιόγκα ως ισάξια με την επιστήμη κι απέδειξε ότι είναι ένα εξαιρετικά χρήσιμο σώμα γνώσης για τη σύγχρονη κοινωνία. Είναι εξίσου σημαντική σ' αυτή την εποχή της Κάλι γιούγκα του σιδήρου, του ατσαλιού, του άνθρακα, του χαλκού, του ατμού, του ηλεκτρισμού και της ατομικής ενέργειας όσο ήταν και στην εποχή της Σάτυα γιούγκα, την εποχή των ρίσι και των σοφών. Ο Σρι Σουάμιτζι προκάλεσε ανοιχτά τους αποκαλούμενους μορφωμένους ανθρώπους της εποχής μας να εξασκηθούν λίγο προτού μιλήσουν για ένα θέμα που δεν γνωρίζουν.

Ο Σρι Σουάμιτζι είναι πραγματικός προφήτης. Έχει μια καθαρή εικόνα για την πορεία του πολιτισμού στο μέλλον. Έβλεπε συνήθως σε αναλαμπές το μέλλον, ακόμα και πρόσωπα αγνώστων ανθρώπων, στα όνειρα, στον διαλογισμό και σε υπερβατικές καταστάσεις. Άκουγε φωνές σε βαθιές καταστάσεις διαλογισμού. Ήξερε εκ των προτέρων για πολλούς αναζητητές, συνεργάτες και μαθητές, ήξερε ότι θα πρόσφεραν μεγάλη βοήθεια και υποστήριξη στην αποστολή. Ακόμα και σήμερα ο Σρι Σουάμιτζι γνωρίζει ακριβώς τι χρειάζεται να γίνει σε κάθε τομέα εργασίας και πώς να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για την εργασία αυτή. Γνωρίζει την τέχνη της παρουσίασης της γιογκικής κουλτούρας στον απλό άνθρωπο με επιστημονικό τρόπο. Και μοιράζεται τις ιδέες του με οποιονδήποτε προθυμοποιείται να δώσει προσοχή.

Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι, όπως ο Σάτυαβρατ, η Μπασάντι, η κυρία Αντυάβατι Σαχέυ, η Ντέβιντουτ Τζόσι και άλλοι, που γνωρίζουν τον Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι από τον καιρό που ζούσε στο άσραμ του γκούρου του.

Υπάρχουν πολλοί που έχουν πάρει μύηση από τον Σουάμι Σιβανάντα αλλά θεωρούν τον Σουάμι Σατυανάντα ως τον σάντανα γκούρου τους. Υπάρχουν πολλοί γνώριμοι από τα παιδικά του χρόνια και τωρινοί φίλοι του Σρι Σουάμιτζι, που ζουν στο Δελχί, στη Βομβάη, κ.λπ., που έγιναν μαθητές του και κάνουν σάντανα με την καθοδήγησή του.

Είναι όνειρο του Σρι Σουάμιτζι να εντάξει ο καθένας τη γιόγκα στον τρόπο της ζωής του με τον ίδιο τρόπο που έχει υιοθετήσει τα πανωφόρια, τα παντελόνια, τις πιτζάμες και τις γραβάτες. Το γενικό κοινό δεν έχει την ικανότητα της αυτόνομης σκέψης και λογικής, μονίμως παρασύρεται από κάποια εξωτερική επιρροή. Αυτό προσθέτει μεγαλύτερη ευθύνη στους ώμους των μεταρρυθμιστών και των οικοδόμων της κοινωνίας. Είναι και ο λόγος που οι άγιοι και οι σαννυάσιν επωμίζονται αυτό το φορτίο. Μη έχοντας προσωπικά κίνητρα και δρόμους να διανύσουν, επιπλέον πετυχαίνουν τους στόχους τους.

Είδα πολλούς ανθρώπους να προσεγγίζουν τον Σρι Σουάμιτζι για βοήθεια και υποστήριξη – θλιμμένοι και πονεμένοι, νέοι και γέροι, άντρες και γυναίκες, και στον καθένα δείχνει έναν δρόμο και μια μέθοδο κατάλληλα για κείνον ή εκείνην. Πόσο δυστυχισμένη είναι η ζωή του απλού ανθρώπου, πόσο πολύ χρειάζεται το φως της πραγματικής γνώσης. Όλα αυτά δεν μπορούν να εκτιμηθούν από υψηλόβαθμους κυβερνητικούς αξιωματούχους που έχουν παγιδευτεί στην ύπνωση των προνομίων και των μισθών. Σήμερα ο καθένας ενδιαφέρεται πρώτα και κύρια για τη δική του ευημερία. Μόνο μετά θα σκεφτεί να βοηθήσει κάποιον άλλο. Μπορεί όμως να σκέφτεται ένας σαννυάσιν με τον τρόπο αυτό; Ποτέ. Μένει πιστός στο μονοπάτι που επέλεξε, ανεξάρτητα από τα εμπόδια που εμφανίζονται.

Με τέτοια σιδερένια θέληση και ατσάλινη αποφασιστικότητα ο Σρι Σουάμιτζι εκπληρώνει το έργο της αναβίωσης της αρχαίας γιογκικής κουλτούρας. Με βιβλία, περιοδικά, μαγνητοφωνήσεις και ταινίες, με ομιλίες σε προγράμματα και κοινότητες σε όλη τη χώρα, παίζει αποκλειστικά έναν

μουσικό σκοπό, τη μελωδία της γιόγκα. Ευδαίμων σαννυάσιν και ακτινοβόλος γιόγκι, ο Σρι Σουάμιτζι δεν είναι πλέον σήμερα ένα μόνον άτομο. Μάλλον έχει γίνει θεσμός ο ίδιος. Οι άνεμοι ενός σαρωτικού κινήματος πνέουν μέσα από τις σελίδες των περιοδικών του International Yoga Fellowship.

Ο Σρι Σουάμιτζι ιδρύει μια σχολή γιόγκα στο Μονγκύρ τον Ιανουάριο του 1964. Αναμφίβολα, αυτό θα είναι το πρώτο ίδρυμα του είδους του στην Ινδία. Υπάρχουν νέα ότι πρόκειται να δημιουργηθεί ένα Ινστιτούτο Ερευνών για τη Γιόγκα, όπου θα μετρώνται τα αποτελέσματα των πρακτικών της γιόγκα στο σώμα και τον νου και θα καταγράφονται με σύγχρονα επιστημονικά όργανα. Αυτό το ινστιτούτο θα είναι και το πρώτο στο Μπιχάρ, αν όχι και σε όλη την Ινδία. Με την κυβέρνηση να ενθαρρύνει επίσης αυτές τις προσπάθειες, έχω την ακράδαντη πεποίθηση ότι κάτι ωραίο θα ανθίσει στο Μπιχάρ.

Αυτό το άρθρο γράφτηκε το 1963 αλλά προέβλεψε το μέλλον με τόση ευκρίνεια και καθαρότητα. Και σήμερα το όνειρο του Σρι Σουάμιτζι έχει οπωσδήποτε επαληθευτεί.

Δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του 1967

Ένα τριήμερο συνέδριο γιόγκα διοργανώθηκε στο Ράιγκαρ από τις 13 έως τις 15 Ιανουαρίου. Το σιβίρ εγκαινιάστηκε και διεξήχθη από τον ίδιο τον Σρι Σουάμιτζι. Ο Σρι Σουάμιτζι είχε λάβει όρκο να παραμείνει στο Μονγκύρ για τρία χρόνια. Με τη συμπλήρωση τριών ετών, και με την ευκαιρία του τρίτου συνεδρίου γιόγκα τον Νοέμβριο του 1966, ελευθερώθηκε από αυτή τη δεσμευτική πειθαρχία. Κι έτσι στις 12 Ιανουαρίου, ξεκινώντας το πρώτο του ταξίδι έξω από το Μονγκύρ, έφτασε στο Ράιγκαρ.

Πολλοί άγιοι και σοφοί, θιασώτες και αναζητητές είχαν έρθει από διάφορα μέρη για να παρακολουθήσουν το τριήμερο συνέδριο. Οι συγκεντρωμένοι αξιωματούχοι έδωσαν διαλέξεις και ομιλίες. Ο Σρι Σουάμιτζι έδινε σάτσανγκ σε κάθε

συνεδρία και τα βράδια η Σακουντάλα Ντέβι σχολίαζε τη *Ραμαγιάνα*.

Οι κάτοικοι του Ράιγκαρ είχαν χτίσει ένα άσραμ και ήθελαν να το αναλάβει ο Σρι Σουάμιτζι. Αλλά ο Σρι Σουάμιτζι ήταν διστακτικός. Ανέβαλλε συνεχώς την απόφασή του. Πρώτα απ' όλα δεν ήταν ποτέ υπέρ της κατασκευής άσραμ. Τώρα που είχε χτίσει τελικά ένα άσραμ στο Μονγκύρ έλεγε ότι αυτό ήταν υπεραρκετό.

Ο Σρι Σουάμιτζι είχε έρθει για πρώτη φορά στο Ράιγκαρ τον Νοέμβριο του 1956. Τότε κανείς δεν είχε καν μπει στον κόπο να του απευθύνει τον λόγο. Ένας πλούσιος επιχειρηματίας του είχε μάλιστα απευθυνθεί με σκληρά λόγια, και σήμερα το ίδιο πρόσωπο ζητάει να δωρίσει ένα άσραμ! Δεν είναι άραγε τα γεγονότα πιο παράξενα από τη μυθοπλασία;

Μετά από επίμονα αιτήματα ο Σρι Σουάμιτζι συμφώνησε να εγκαινιάσει το άσραμ στις 23 Μαΐου. Οι διοργανωτές ζήτησαν επίσης να ανάψει και στο άσραμ τους ένα ακάντα ντίπακ. Τελικά αποφασίστηκε να έρθει ο Σρι Σουάμιτζι με το ντίπακ από το Μονγκύρ στις 23 Μαΐου και να κατευθύνει ένα ειδικό τριήμερο πρόγραμμα.

Ο τζαγκάτγκουρου Αμπινάβ Βίντυα Τίρτ, Σανκαρατσάρυα της Σαράντα Πιτ στο Σρίνγκερι, ήρθε στο Μονγκύρ στις 16 Μαρτίου του 1967 και έμεινε για δύο μέρες. Τον υποδέχτηκαν σύμφωνα με τις παραδόσεις του νότου. Είχε το ντάρσαν του ακάντα τζυότι, της αιώνιας φλόγας που φυλάσσεται μονίμως αναμμένη στη μνήμη του Σουάμι Σιβανάντα. Όλοι οι Σανκαρατσάρυα φέρνουν μαζί τους τις θεότητες της πούτζα τους και το *τσαντραμαουλέσουαρ λίνγκαμ* (ένα σιβαλίνγκαμ από μπλε ζαφείρι). Το πρωί της 17ης Μαρτίου πραγματοποιήθηκε μια παραδοσιακή *ντούγκντα αμπισέκα* (αμπισέκα με γάλα) στο σιβαλίνγκαμ. Η τελετή ολοκληρώθηκε σύμφωνα με τους καθορισμένους κανόνες και τα τελετουργικά, με πενήντα λίτρα γάλακτος. Χιλιάδες πιστοί και αξιωματούχοι είχαν συγκεντρωθεί στους χώρους της σχολής για να παρακολουθήσουν αυτή την περίφημη αρχαία λατρεία.

Εν συνεχεία ο Σανκαρατσάρυα εκφώνησε μια ευχετήρια

ομιλία. Μίλησε για τη ζωή του Σουάμι Σιβανάντα και επαίνεσε τις προσπάθειες του Σουάμι Σατυανάντα στο πεδίο της γιόγκα. «Οι τζαγκάτγκουρου είναι οι αιώνιες πηγές της βεδικής παράδοσης», είπε. Ο Άντι Σανκαρατσάρυα είχε καθιερώσει τέσσερα μαθ στις τέσσερις γωνιές της χώρας για να δέσει ολόκληρο το έθνος με ένα πνευματικό νήμα. Τα τέσσερα μαθ είναι: το Γκοβάρνταν Πιτ στο Τζάγκαναt Πούρι στα ανατολικά, το Ντουάρικα Πιτ στα δυτικά, το Τζόσιμαθ στο Μπαντρικάσραμ στον βορρά και το Σαράντα Πιτ στο Σρίνγκερι στον νότο. Η γκούρου παραμπάρα της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ, στο Μονγκύρ, συνδέεται με το Σρίνγκερι Μαθ.

Τον Μάιο οι κάτοικοι του Ράιγκαρ είχαν ναυλώσει δύο σιδηροδρομικά βαγόνια για το ταξίδι του Σρι Σουάμιτζι από το Μονγκύρ στο Ράιγκαρ. Περίπου ογδόντα έως ογδόντα πέντε αφοσιωμένοι από το Μονγκύρ, την Μπάγκαλπουρ και την Τσάπρα συνόδευαν τον Σρι Σουάμιτζι. Ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε για το Ράιγκαρ έχοντας ανάψει ένα ντίπακ από την αιώνια φλόγα του Μονγκύρ, το οποίο μετέφερε σε μια προθήκη με τη μορφή μικρού ναού. Κατά τη διαδρομή εντάχθηκαν στην ομάδα και πιστοί από την Καλκούτα, την Κάραγκπουρ και το Τατανάγκαρ. Το ντίπακ το φρόντισαν με μεγάλη προσοχή σ' όλη τη διάρκεια του ταξιδιού.

Το απόγευμα της 23ης Μαΐου το τραίνο έφτασε στο Ράιγκαρ. Εκατοντάδες άνθρωποι είχαν συγκεντρωθεί στον σιδηροδρομικό σταθμό για να τους υποδεχτούν. Όταν ο Σρι Σουάμιτζι αποβιβάστηκε με το ντίπακ στα χέρια του όλοι τον χαιρετούσαν και τον στεφάνωναν με ανθισμένες γιρλάντες, ενώ σερβίρονταν αναψυκτικά και αντηχούσαν μπάτζαν και κίρταν. Μισή ώρα αργότερα ξεκίνησε μια δημόσια πομπή υπό τους ήχους μιας ορχήστρας και των κίρταν. Η πομπή εκτυλίχθηκε αργά ως τη Χάνουμαν ντάρμα σάλα, όπου είχε κανονιστεί η διαμονή και το φαγητό της συνοδείας. Έκαναν όλοι ένα λουτρό, έφαγαν μεσημεριανό και μετά ξεκουράστηκαν. Πολλοί είχαν έρθει κι από άλλες πόλεις για να παρακολουθήσουν αυτό το ειδικό πρόγραμμα.

Ως τις τέσσερις το απόγευμα είχαν όλοι φτάσει στο άσραμ.

Το ντίπακ εγκαταστάθηκε δεόντως κι επακολούθησαν μπάτζαν, κίρταν και σάτσανγκ. Για τις επόμενες δύο μέρες το πρόγραμμα συνεχίστηκε από το πρωί μέχρι το βράδυ. Παραδίδοντας το ακάντα ντίπακ στον Σουάμι Σαντανανάντα ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε οδηγίες ως προς τη λειτουργία του άσραμ και τη διδασκαλία της γιόγκα. Συγκρότησε μια εκτελεστική επιτροπή για τη διαχείριση του άσραμ κι έχοντας κάνει τις απαραίτητες ρυθμίσεις επέστρεψε στο Μονγκύρ με τους μαθητές του. Έτσι ξεκίνησε το πρώτο άσραμ στο Μάντυα Πραντές. Το παράδοξο της μοίρας είναι ότι το άσραμ ιδρύθηκε σε μικρή απόσταση από την εκκλησία και το ξενοδοχείο όπου ένας ιερέας, πριν από πολλά χρόνια, είχε προσφέρει αναψυκτικά σε έναν κουρασμένο, πεινασμένο και διψασμένο Σρι Σουάμιτζι.

Πρώτο Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Δασκάλων Γιόγκα

Η ζήτηση για εκπαιδευμένους δασκάλους γιόγκα αυξανόταν τόσο στην Ινδία όσο και στο εξωτερικό. Μερικοί δάσκαλοι γιόγκα από το εξωτερικό είχαν χρηματοδοτηθεί από τις κυβερνήσεις τους για να λάβουν την εκπαίδευση δασκάλων στη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ (BSY) και αναμένονταν τον Ιούλιο. Ο Σρι Σουάμιτζι αποφάσισε ότι το Διεθνές Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα Δασκάλων Γιόγκα θα διεξαχθεί στο Μονγκύρ. Το πρόγραμμα θα διαρκούσε εννέα μήνες, κι έτσι για την περίοδο αυτή τα δεκαπενθήμερα προγράμματα μεταφέρθηκαν από το Μονγκύρ στο Ράιγκαρ.

Για τη σειρά μαθημάτων των εννέα μηνών σχεδιάστηκε μια περιεκτική διδακτέα ύλη. Στόχος αυτού του προγράμματος, που διεξήχθη από την 1η Ιουλίου 1967 έως τις 31 Μαρτίου 1968, ήταν να λάβουν ειδική εκπαίδευση στις λεπτότερες πτυχές της γιόγκα άτομα που είχαν ήδη κάποιο προηγούμενο υπόβαθρο και εκπαίδευση στη γιόγκα.

Οι συμμετέχοντες από την Ινδία και το εξωτερικό άρχισαν να καταφθάνουν για το πρόγραμμα από τον Ιούνιο. Κάποιοι από τους συμμετέχοντες είχαν λάβει υποτροφίες από τις αντίστοιχες κυβερνήσεις τους. Είχαν ενημερωθεί εκ των προτέρων

με τα ενημερωτικά φυλλάδια του προγράμματος για τις δυσκολίες και τις δοκιμασίες του τρόπου ζωής στη διάρκεια της εκπαίδευσης. Όφειλαν να τηρούν την μπραχματσάρυα στη σκέψη και την πράξη. Δεν θα είχαν καμία επαφή με άτομα έξω από το άσραμ. Δεν θα μπορούσαν ούτε καν να κοιτούν έξω από τα τείχη του άσραμ.

Κατά τη διάρκεια του προγράμματος ο Σρι Σουάμιτζι σκόπευε να ασχοληθεί με τη γιόγκα σάντανα με τους εκπαιδευόμενους μαθητές του. Αφού λάμβαναν αυτή την εκπαίδευση, οι μαθητές θα γίνονταν αγγελιαφόροι της ινδικής πνευματικής κουλτούρας και παράδοσης επιστρέφοντας στις αντίστοιχες χώρες τους.

Τέταρτο Διεθνές Συνέδριο της Γιόγκα στην Γκόντια

Παραμονές της Γκούρου Πουρνίμα, από τις 18 ως τις 20 Ιουλίου, διοργανώθηκε ένα τριήμερο πρόγραμμα στο Μονγκύρ. Στις 21 του μηνός εορτάστηκε η Γκούρου Πουρνίμα με μεγάλη ζέση και αφοσίωση. Ήρθαν πολλοί να παρακολουθήσουν τους εορτασμούς της Γκούρου Πουρνίμα. Ήρθαν και πιστοί από την Γκόντια. Ένα άσραμ είχε δημιουργηθεί κι εκεί. Εγκάρδια επιθυμία των κατοίκων της Γκόντια ήταν να διεξαγάγει ο Σρι Σουάμιτζι το τέταρτο Διεθνές Συνέδριο της Γιόγκα στην Γκόντια από την 1η έως την 7η Νοεμβρίου. Ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε την έγκριση και τις ευλογίες του για το συνέδριο της Γκόντια και τους καθοδήγησε σε διάφορα οργανωτικά θέματα σχετικά με αυτό. Έπρεπε να προσκληθούν πολλοί διακεκριμένοι άγιοι και λόγιοι. Εξήγησε λεπτομερώς ποιον να προσκαλέσουν και τι να γράψουν στις προσκλητήριες επιστολές.

Ο Σανκαρατσάρυα της Ντουάρικα Πιτ, ο τζαγκάτγκουρου Αμπινάβ Σατσιντανάντα, θα καλούνταν να εγκαινιάσει το συνέδριο. Κάποιοι σουάμι θα έρχονταν από το Μονγκύρ έναν μήνα πριν από την έναρξη του συνεδρίου. Μέχρι τότε ο Σατυαβράτζι θα πήγαινε κάθε τόσο για να βοηθήσει στις προετοιμασίες. Ο Σρι Σουάμιτζι θα έφτανε στην Γκόντια με τους αφοσιωμένους και τους μαθητές του στις 29 Οκτωβρίου.

Έχοντας λάβει τις πολύτιμες συμβουλές, τις οδηγίες και τις ευλογίες του Σρι Σουάμιτζι οι μαθητές της Γκόντια επέστρεψαν στη γενέτειρά τους και άρχισαν να τυπώνουν έντυπα και φυλλάδια και να στέλνουν προσκλητήριες επιστολές.

Οι δραστηριότητες του Σατυαβράτζι εντάθηκαν κι άλλο μετά την ίδρυση του άσραμ στο Μονγκύρ. Όταν έκλεισε το κλωστήριο, τον Απρίλιο-Μάιο του 1962, πέντε χιλιάδες εργαζόμενοι είχαν μείνει άνεργοι. Οι εργάτες προκάλεσαν ταραχές, η υπόθεση πήγε στα δικαστήρια, όμως η διαφωνία παρέμενε ανεπίλυτη. Τελικά παρενέβη η κυβέρνηση και ανέλαβε το κλωστήριο. Έχοντας μείνει κλειστό πάνω από δεκαπέντε μήνες τελικά ξανάνοιξε υπό τη διαχείριση του Σρι Ράτζα Ραμ Γκούπτα. Εκείνος ήρθε κι επιθεώρησε τα πάντα και κάλεσε όλους τους προϊσταμένους σε συναντήσεις και συζητήσεις. Πολλά μηχανήματα ήταν σε κακή κατάσταση λόγω αχρηστίας. Παρήγγειλαν νέα μηχανήματα, επιδιόρθωσαν τα παλιά, ο λέβητας ενεργοποιήθηκε και το κλωστήριο έγινε και πάλι λειτουργικό.

Ο Σατυαβράτζι ήταν απασχολημένος με τη λειτουργία του τυπογραφείου και την έκδοση βιβλίων και περιοδικών. Είχε αποφασίσει να μην επιστρέψει στην παλιά του δουλειά στο κλωστήριο. «Έχω όλη αυτή τη δουλειά στο τυπογραφείο. Μετά υπάρχει και το άσραμ στο Μονγκύρ, το οποίο πρέπει να επισκέπτομαι κάθε τόσο, καθώς ο Σρι Σουάμιτζι δεν φεύγει καθόλου από το Μονγκύρ». Με αυτές τις εξηγήσεις, ο Σατυαβράτζι δεν παρευρέθηκε σε καμία από τις συναντήσεις που συγκάλεσε ο Ράτζα Ραμ Γκούπτα. Εκείνος έστειλε τον υπάλληλό του πολλές φορές, κι ακόμα τηλεφώνησε μερικές φορές, αλλά ο Σατυαβράτζι έβρισκε προφάσεις κάθε φορά.

Μια μέρα ο ίδιος ο Ράτζα Ραμ Γκούπτα ήρθε στο σπίτι μας (στο τυπογραφείο) και είπε: «Είμαι καινούργιος σ' αυτή την εταιρεία και δεν έχω πολλή εμπειρία σε αυτό το είδος δουλειάς. Πρέπει να επιστρέψεις στο κλωστήριο και να με βοηθήσεις να το ξαναλειτουργήσουμε. Συνέλεξα όλες τις σχετικές πληροφορίες και, μετά από μια βδομάδα στη δουλειά, απέκτησα και κάποια πρακτική εμπειρία. Έχω δει τα αρχεία και τις εγγραφές

σου κι έχω ακούσει πολλούς επαίνους για σένα από άλλους. Γι' αυτό ήρθα να σε πάρω. Χωρίς την υποστήριξή σου δεν θα μπορέσω να διευθύνω το κλωστήριο. Δούλεψε στο κλωστήριο και ταυτόχρονα συνέχισε να διευθύνεις το τυπογραφείο σου και τις υποθέσεις του γκούρου σου. Μπορείς να πηγαίνεις στο Μονγκύρ όποτε χρειάζεται. Μόλις λειτουργήσει επιτυχώς το κλωστήριο δεν θα σε ξαναενοχλήσω. Αλλά για τα επόμενα δύο ή τρία χρόνια πρέπει να με βοηθήσεις. Τώρα που ήρθα ως το κατώφλι σου, δεν θα φύγω μέχρι να συμφωνήσεις να έρθεις μαζί μου».

Ο Σατυαβράτζι τον συνόδευσε στο κλωστήριο και αναδιοργάνωσε όλες τις υποθέσεις του. Ήρθαν σε επαφή με παλιούς συνεργάτες, έστειλαν γράμματα σε παλιούς πελάτες και σιγά σιγά οι τύχες του κλωστηρίου μεταστράφηκαν. Ο Σατυαβράτζι πήγε να μείνει στην περιοχή του κλωστηρίου, ενώ εγώ συνέχισα να μένω στο τυπογραφείο. Το τυπογραφείο λειτουργούσε τώρα αρκετά καλά. Είχαμε προσλάβει έναν έμπειρο άνθρωπο, τον Ανίλ Ράι, ο οποίος φρόντιζε για όλες τις διαδικασίες του.

Ο Σουάμι Νιράντζαν μονίμως ανυπομονούσε να πάει στο Μονγκύρ. Μετά την κατασκευή του άσραμ, το 1964, πήγαινε συχνά. Μερικές φορές με τον Σατυαβράτζι, μερικές φορές με την Νταρμασάκτι κι άλλες φορές πήγαιναν και οι τρεις μαζί και περνούσαν εκεί μερικές μέρες.

Το 1967 ο Σατυαβράτζι πήγε στο Μονγκύρ για τη συνάντηση του Μπάσαντ Παντσάμι. Επιστρέφοντας είπε στον Ράτζα Ραμ Γκούπτα: «Εργάστηκα τρία χρόνια στο κλωστήριο από την επαναλειτουργία του. Τώρα που λειτουργεί ομαλά, νομίζω ότι ήρθε η ώρα να παραιτηθώ».

Ο Ράτζα Ραμ Γκούπτα φυσικά δεν ήταν πολύ πρόθυμος να δεχτεί την πρότασή του. Αλλά ο Σατυαβράτζι εξήγησε: «Θα μένω σ' αυτή την πόλη. Αν και όταν προκύπτει ανάγκη σίγουρα θα σας βοηθάω. Και, παρομοίως, κάπου κάπου μπορεί κι εγώ να ζητάω τη βοήθειά σας. Σε παρακαλώ, επίτρεψέ μου να φύγω τώρα και να τακτοποιήσω όλους τους λογαριασμούς μου».

Με τη χάρη του Θεού όλα πήγαν καλά. Τον Απρίλιο ο Σατυαβράτζι τελικά εγκατέλειψε τη δουλειά στο κλωστήριο και μέσα σε δεκαπέντε μέρες ο λογαριασμός του είχε εκκαθαριστεί. Τον Μάιο έφυγε από την κατοικία της εταιρείας και ήρθε να μείνει στην πόλη. Ο Γκούπτατζι τον ήθελε στα καταλύματα της εταιρείας. «Δεν χρειάζεται να εγκαταλείψεις τα κεντρικά της εταιρείας. Μείνε για έναν χρόνο ή περίπου. Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που έφυγαν από την εταιρεία πριν από επτά ή οκτώ χρόνια αλλά εξακολουθούν να κρατούν τα διαμερίσματα της εταιρείας. Γιατί βιάζεσαι τόσο να παραιτηθείς από το δικό σου;» Αλλά ο Σατυαβράτζι ήταν αποφασισμένος.

Παρά την αποχώρηση του Σατυαβράτζι από το κλωστήριο, η σχέση του με τον Ράτζα Ραμ Γκούπτα παρέμεινε εξαιρετική. Κάθε φορά που μάθαινε ότι ο Σατυαβράτζι πήγαινε στο Μονγκύρ, έστελνε σεντόνια ή κουνουπιέρες για το άσραμ. Βοηθούσε και υποστήριζε το άσραμ με όποιον τρόπο μπορούσε. Τον Μάιο πήγε στο Ράιγκαρ για να συναντήσει τον Σρι Σουάμιτζι, τον οποίο σεβόταν πολύ.

Ο Κρισνανάντα και ο Πραρτανανάντα ήρθαν από το Μονγκύρ τον Σεπτέμβριο για να εργαστούν για το συνέδριο της Γκόντια. Με εντολή του Σουάμιτζι ο Σατυαβράτζι πήγε στην Γκόντια τον Οκτώβριο και ο Πραρτανανάντα επέστρεψε στο Μονγκύρ. Ο αριθμός των συμμετοχών αυξανόταν σε κάθε επόμενο συνέδριο. Αυτή τη φορά λεγόταν ότι θα το παρακολουθούσαν περισσότεροι άγιοι και σοφοί.

Εκατό στρέμματα γης είχαν αποκτηθεί για το άσραμ της Γκόντια. Το μέρος ήταν δύο χιλιόμετρα έξω από την πόλη, στην οδό Κούρβα. Υπήρχε προγραμματισμός να ιδρυθεί ένα «Δημόσιο Σχολείο Σιβανάντα» στις εγκαταστάσεις του άσραμ. Υπήρχαν επίσης σχέδια για την καλλιέργεια λαχανικών, λουλουδιών και οπωροκηπευτικών. Ο κύριος Πατβάρνταν ήταν τότε δασάρχης της περιοχής. Με τις ιδιαίτερες προσπάθειές του και την υποστήριξη των ντόπιων το άσραμ κατασκευάστηκε γρήγορα.

Στους χώρους ενός γυμνασίου στην καρδιά της πόλης στήθηκε μια μεγάλη τέντα για το Διεθνές Συνέδριο. Η διαμονή

των συμμετεχόντων ρυθμιζόταν σ' αυτές τις σχολικές εγκαταστάσεις.

Ο αναμνηστικός τόμος που τυπώθηκε για το συνέδριο ήταν το *Δαμάζοντας την Κουνταλίνι* (*Taming the Kundalini*). Ο Σατυαβράτζι βρισκόταν ήδη στην Γκόντια. Η Αναπούρνα έφτασε στη Νάντγκραμ από τη Ράιπουρ. Η ίδια, η Νταρμασάκτι και ο Νιράντζαν επρόκειτο να συνοδεύσουν τον Σρι Σουάμιτζι στην Γκόντια στις 29 Οκτωβρίου.

Ο Σουάμιτζι επρόκειτο να φτάσει στη Νάντγκραμ στις έντεκα το πρωί, στις 29 του μηνός. Είχαν κλείσει τρία βαγόνια για τη συνοδεία του, την οποία αποτελούσαν ενενήντα μαθητές από το εννιάμηνο Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Δασκάλων, πέρα από τους μαθητές και τους πιστούς από το Μονγκύρ, την Μπάγκαλπουρ, την Τσάπρα και την Πάτνα. Το τραίνο σταματούσε για είκοσι πέντε ή τριάντα λεπτά σε κάθε σταθμό αντί για την καθορισμένη διάρκεια των πέντε ή δέκα λεπτών. Ο Σρι Σουάμιτζι ερχόταν εδώ μετά από τέσσερα χρόνια. Χιλιάδες άνθρωποι συνωστίζονταν σε κάθε σταθμό περιμένοντας να φτάσει το τραίνο του. Έφερναν τόσο μεγάλες ποσότητες από φρούτα, λουλούδια, πρασάντ και αναψυκτικά που πολλά περίσσευαν ακόμα και μετά τη διανομή σε όλους όσοι ήταν παρόντες στον σταθμό!

Το τραίνο έφτασε τελικά στη Νάντγκραμ στη μία το μεσημέρι. Βλέποντας το τεράστιο πλήθος που είχε συγκεντρωθεί για το ντάρσαν του ο Σουάμιτζι αποβιβάστηκε στην αποβάθρα. Η Νταρμασάκτι μπήκε στο τραίνο μαζί με τον Νιράντζαν και την Αναπούρνα. Μια χιονοστιβάδα από λουλούδια, γιρλάντες και αναψυκτικά κατευθυνόταν προς το μέρος τους. Το τεράστιο πλήθος ήταν πλέον ανεξέλεγκτο. Το τραίνο, που κανονικά θα σταματούσε για τρία λεπτά, έμεινε στην αποβάθρα για τριάντα λεπτά. Στη μιάμιση η ώρα τελικά αναχώρησε από τον σταθμό της Νάντγκραμ κι αφού σταμάτησε κατά τη διαδρομή του στο Ντόνγκαργκαρ, έφτασε τελικά στην Γκόντια στις τέσσερις το απόγευμα. Ήταν τόσο τεράστιο το πλήθος στον σταθμό της Γκόντια που οι εθελοντές χρειάστηκαν μία ώρα για να μας βγάλουν σώους από τον σταθμό.

Πολλοί μεγάλοι άγιοι και μαχάτμα είχαν έρθει να παρακολουθήσουν το συνέδριο: ο τζαγκάτγκουρου Σρι Σατσιντανάντα Μαχαράτζ από το Ντουάρκα Πιτ, ο Μπάμπα Σίταραμ Ντας, εκατόν πενήντα έξι ετών, από τη Μαντάλα, οι Σουάμι Τσιντανάντα και Σουάμι Καρουνανάντα από το Ρισικές, ο Σουάμι Μανουβάρυα από το Αχμενταμπάντ, η Σουάμι Ατμανάντα από τη Ράιπουρ, ο Σουάμι Σαρανανάντα από το Βρίνταβαν, η Σουάμι Πουρνανάντα από την Κεράλα, ο Σουάμι Σιβανάντα από το Άσαμ, η Σουάμι Νιρμαλανάντα από την Αυστραλία, ο Σρι Μοράρτζι Ντεσάι, ο Σρι Μπαμπασαχέμπ Μπάρντε, ο Σρι Μπάσαντ Ράο Νάικ, Πρωθυπουργός της Μαχαράστρα, ο Σρι Ν.Ντ. Τσαουντάρι, Υπουργός Παιδείας της Μαχαράστρα, ο Σουάμι Καρμανάντα, ο δρ. Τατζούκ Πάσεκ από την Πολωνία, ο δρ. Ρ. Πόλντερμαν, θεραπευτής γιόγκα από την Ολλανδία, ο δρ. Μ. Ντ. Τζαφέτ από τη Βομβάη, ο Α. Ε. Βικαράμα από την Κεϋλάνη, η κυρία Σούλεϋ Χάντσον, Πρόεδρος του Ινστιτούτου Γιόγκα της Αλμπουκέρκης, η Γιογκίνι από το Νέο Μεξικό, ο Σρι Κ.Σ. Κέντε από την Πούνα, ο Σρι Κ.Σ. Τζόσι από το Σάγκαρ, η Βίντυαματα από το Παρίσι, η Σουάμι Ντάιασαγκαρ από το Παρίσι, ο Ρίσιτζι Μαχαράτζ από το Παρίσι, ο Κακασαχέμπ Κέλκαρ από το Νέο Δελχί, η Σαβίτα Μπεν Μέτα από το Πορμπαντάρ και ο Σρι Ασόκ Μέτα από τη Νάγκπουρ.

Το θέμα του συνεδρίου ήταν «Εισάγοντας τη γιόγκα στο πεδίο της εκπαίδευσης». Το συνέδριο εγκαινίασε ο Σανκαρατσάρυα του Ντουάρικα Πιτ. Ο Σρι Σουάμιτζι ήταν παρών σε όλο το πρόγραμμα, το οποίο περιλάμβανε σάτσανγκ, μπάτζαν και κίρταν και παρουσιάσεις άσανα. Τα βράδια η κυρία Σακουντάλα Γκοσουάμι σχολίαζε τη *Ραμαγιάνα*. Καθημερινά προβάλλονταν επίσης ταινίες για τη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ.

Τρεις κυρίες από το εννιάμηνο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα Δασκάλων επρόκειτο να λάβουν μύηση στη σαννυάσα στις 2 Νοεμβρίου, στις τρεις το πρωί. Ο Σρι Σουάμιτζι είπε στον Σατυαβράτζι: «Πρέπει κι εσύ να πάρεις σαννυάσα σήμερα».

«Οτιδήποτε από εσάς είναι θείο δώρο», απάντησε ο Σατυαβράτζι, «οπότε δεν τίθεται θέμα αποδοχής ή απόρριψης».

Κατά συνέπεια τέσσερις μαθητές μυήθηκαν στη σαννυάσα

στις 2 Νοεμβρίου το πρωί, την ευοίωνη ημέρα του Ντιβάλι: η Σουάμι Ντεβατμανάντα Σαρασουάτι, η Σουάμι Γιογκεσουαρανάντα Σαρασουάτι, ο Σουάμι Σατυαβρατανάντα Σαρασουάτι και η Σουάμι Βιβεκανάντα Σαρασουάτι.

Τα σάτσανγκ, τα μπάτζαν και τα κίρταν συνεχίστηκαν σ' όλη τη διάρκεια της υπόλοιπης μέρας. Το βράδυ ολόκληρη η πόλη φωτίστηκε από χιλιάδες φώτα. Τα αστραφτερά πυροτεχνήματα φώτισαν τον νυχτερινό ουρανό και οι βροντεροί ήχοι τους αντήχησαν παντού. Οι πολίτες της Γκόντια τίμησαν με δεξίωση τους τέσσερις προσφάτως μυημένους σαννυάσιν. Ο τζαγκάτγκουρου Σανκαρατσάρυα και ο Σρι Σουάμιτζι εκφώνησαν ομιλίες για την περίσταση.

Σε όλη τη διάρκεια του επταήμερου συνεδρίου οι ομιλητές εξέφρασαν τις απόψεις τους σχετικά με τους τρόπους και τα μέσα ενσωμάτωσης της γιόγκα στο εκπαιδευτικό σύστημα. Πολλοί άγιοι και μαχάτμα τίμησαν επίσης το συνέδριο με την παρουσία τους. Έδωσαν σάτσανγκ για τη γιόγκα και γι' άλλα πνευματικά θέματα. Επί επτά ημέρες μια συνεχής Γιόγκα-Γκάνγκα έρεε σε όλη την πόλη. Την έκτη ημέρα οργανώθηκε μια δεξίωση προς τιμήν του Σρι Σουάμιτζι και την έβδομη ημέρα έγινε η συνεδρία λήξης. Ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε για το Μονγκύρ στις 8 του μηνός με τους μαθητές, τους αφοσιωμένους του και τους μαθητές του εκπαιδευτικού. Έδωσε εντολή στον Σουάμι Σατυαβρατανάντα, τον άρτι μυημένο σαννυάσιν μαθητή του, να μείνει στη Νάντγκραμ και να διαχειριστεί τις υποθέσεις του τυπογραφείου, των βιβλίων και των περιοδικών όπως πριν.

Δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του 1968

Ένα συνέδριο γιόγκα διοργανώθηκε από την 1η ως την 3η Ιανουαρίου στην Πάτνα. Ο Σρι Σουάμιτζι διηύθυνε το πρόγραμμα.

Το άσραμ της Γκόντια ήταν έτοιμο πια. Οι κάτοικοι της Γκόντια είχαν προσκαλέσει τον Σρι Σουάμιτζι για την τελετή των εγκαινίων στις 12 Φεβρουαρίου. Από την Γκόντια ο Σρι Σουάμιτζι επρόκειτο να πάει στη Νάγκπουρ για ένα μονοήμερο

πρόγραμμα, εν συνεχεία στη Βομβάη για ένα εβδομαδιαίο συνέδριο και, τέλος, στη Μουζαφαρπούρ για άλλο ένα εβδομαδιαίο πρόγραμμα. Ήρθε μια επιστολή από τον Σρι Σουάμιτζι: «Η Νταρμασάκτι θα με συνοδεύσει στο ταξίδι μου. Μετά την επίσκεψη στην Γκόντια, τη Νάγκπουρ, τη Βομβάη και τη Μουζαφαρπούρ, θα έρθει να μείνει στο Μονγκύρ για λίγες μέρες».

Ο Σρι Σουάμιτζι έγραψε χωριστά στον Νιράντζαν: «Νιράντζαν, σου ζήτησα να πας σχολείο για να μάθεις το αλφάβητο. Έμαθες αυτό που έπρεπε να μάθεις. Γράφεις και εξαιρετικές επιστολές τώρα. Σε όλους εδώ αρέσει να διαβάζουν τις επιστολές σου. Τώρα ήρθε η ώρα να αποφασίσεις πού θέλεις να ζήσεις».

Κι ο Νιράντζαν πήρε αμέσως την απόφασή του. Δεν είχαμε να πούμε πολλά πάνω στο θέμα. Είχαμε αφήσει τα πάντα στα χέρια του Σρι Σουάμιτζι. «Αποφάσισα να πάω στο Μονγκύρ για να ζήσω με τον Σουάμιτζι», και λέγοντας αυτό ο Νιράντζαν πήγε στο σχολείο του και είπε στον διευθυντή του: «Φεύγω για το Μονγκύρ. Παρακαλώ, διαγράψτε το όνομά μου από τους καταλόγους σας».

Όλοι οι δάσκαλοί του ενοχλήθηκαν πολύ. Προσπάθησαν να τον μεταπείσουν: «Μείνε για μερικούς μήνες ακόμα. Οι εξετάσεις σου πλησιάζουν, τον Μάρτιο...» Ήρθαν ακόμα και στο σπίτι μας και προσπάθησαν να μας λογικέψουν. Στο κάτω-κάτω ο Νιράντζαν ήταν το αστέρι τους, ο μαθητής που είχε γίνει ονομαστός και που αναδείκνυε το σχολείο. Άριστος στη δευτέρα τάξη σε ηλικία πέντε ετών, άριστος στην τρίτη τάξη σε ηλικία έξι ετών. Εκτός του ότι ήταν ο απουσιολόγος της τάξης του, ο Νιράντζαν ήταν ένα πολυτάλαντο παιδί που διακρινόταν σε όλες τις σχολικές δραστηριότητες. Βοηθητικός και συνεργάσιμος, με τη στάση του αυτή είχε γίνει ο ευνοούμενος των δασκάλων του. Αν αρίστευε στις επόμενες εξετάσεις για την τετάρτη, η φήμη του σχολείου σίγουρα θα ανέβαινε. Τελικά όμως επικράτησε το σχέδιο του πεπρωμένου...

Ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στην Γκόντια στις 12 του μηνός, στις τέσσερις το απόγευμα, με δεκαπέντε έως είκοσι αφοσιωμένους και μαθητές του εννιάμηνου Προγράμματος Εκπαίδευσης Δασκάλων. Ο Νιράντζαν και η Νταρμασάκτι τον συνόδευσαν

από τη Νάντγκραμ. Ο Σατυαβράτζι έφερνε βιβλία και περιοδικά στη Νάγκπουρ. Θα μας συναντούσε εκεί στις 14 κι από εκεί και πέρα θα μας συνόδευε στη Βομβάη.

Οι κάτοικοι της Γκόντια είχαν κάνει όλα τα απαραίτητα για το πρόγραμμα. Το πρόγραμμα ξεκίνησε όταν ο γραμματέας της Εταιρείας Πολιτισμού και Εκπαίδευσης Σιβανάντα (Sivananda Cultural and Educational Society), ο Σρι Μαχαντέβ Ντότε, παρέδωσε όλα τα έγγραφα και τα κλειδιά του άσραμ στον Σρι Σουάμιτζι. Ο Σρι Σουάμιτζι παρέδωσε επιτόπου τα αρχεία, τα κλειδιά και την πλήρη ευθύνη του άσραμ στη Σουάμι Γιογκασάκτι. Στην ομιλία του περιέγραψε το όραμά του για το Δημόσιο Σχολείο Σιβανάντα. «Έχω πολλά να ολοκληρώσω», είπε. «Δεν μπορώ να μένω σε ένα μέρος, αλλά οι μαθητές μου θα μείνουν εδώ και θα συνεχίσουν το έργο μου. Αναμένω την πλήρη υποστήριξη και συνεργασία σας σε αυτό το θέμα. Με τη βοήθειά σας, το έργο του σχολείου και του αγροκτήματος σίγουρα θα ευημερήσει. Θα συνεχίσω να έρχομαι κάθε τόσο».

Συγκαλώντας συνάντηση της διαχειριστικής επιτροπής του άσραμ και εξηγώντας τα πάντα στην επικεφαλής σουάμι και στους τέσσερις βοηθούς της σαννυάσιν ως προς τα σχετικά έντυπα, τα φυλλάδια, τους κανόνες και τους κανονισμούς του άσραμ, ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε για τη Νάγκπουρ με τραίνο το βράδυ της 13ης Φεβρουαρίου.

Έφτασε στη Νάγκπουρ την 14η το πρωί. Είχαν οργανωθεί προγράμματα σε τρία ή τέσσερα μέρη στην πόλη και συνεχίστηκαν όλη την ημέρα. Ο Σρι Σουάμιτζι μας έστειλε να δούμε τα αξιοθέατα, το τοπικό μουσείο και τους κήπους της εταιρείας. Μετά το δείπνο έκανε ένα πρόγραμμα στους χώρους του Ράμα Μαντίρ και έπειτα πήρε ένα τραίνο για τη Βομβάη.

Το τραίνο έφτασε στη Βομβάη το βράδυ της 15ης Φεβρουαρίου. Εγκατασταθήκαμε σε ένα παραθαλάσσιο αρχοντικό σαν παλάτι. Το επταώροφο κτίριο είχε γραφεία και ξενοδοχείο στους επάνω ορόφους, ενώ οι κάτω όροφοι χρησιμοποιούνταν για συναντήσεις, γάμους και άλλες παρεμφερείς δραστηριότητες. Ο χώρος διεξαγωγής του συνεδρίου της Βομβάης ήταν ο τοπικός ιππόδρομος, όπου είχε στηθεί μια μεγάλη τέντα.

Πολλοί άγιοι και σοφοί τίμησαν το συνέδριο με την παρουσία τους. Συμμετείχαν επίσης πολλοί εθνικοί ηγέτες, μεταξύ των οποίων ο Αντιπρόεδρος Σρι Β.Β. Γκίρι, ο Σρι Μοράρτζι Ντεσάι και άλλοι. Ένα μεγάλο συνέδριο στην οικονομική και βιομηχανική πρωτεύουσα της Ινδίας ήταν βέβαιο ότι θα προσείλκυε και μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Ο κόσμος συνέρρεε στον συνεδριακό χώρο από όλα τα μέρη της πόλης.

Οι κάτοικοι της Βομβάης εξέφρασαν την επιθυμία για ένα άσραμ. Ο χώρος αποκτήθηκε στο Somaiya Building Trust (Γκατκοπάρ) και στις 22 Φεβρουαρίου 1968 ο κυβερνήτης της Μαχαράστρα, ο Σρι Π.Β. Τσέριαν, έθεσε τον θεμέλιο λίθο για τη Σχολή Γιόγκα της Βομβάης. Ο Σρι Μοράρτζι Ντεσάι και η κυρία Σαβίτα Μπεν από το Πορμπάντερ εκφώνησαν ομιλίες για την περίσταση.

Στις 23 Φεβρουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι πήγε στο Πορμπάντερ για μια μέρα. Μετά την επιστροφή του φύγαμε όλοι από τη Βομβάη στις 24 του μηνός. Ο Σατυαβράτζι επέστρεψε στη Νάντγκραμ. Η ομάδα του Σρι Σουάμιτζι έφτασε στη Μοκάμα το απόγευμα της 25ης. Ένα αυτοκίνητο κι ένα λεωφορείο είχαν έρθει στον σταθμό για να μας παραλάβουν. Τελικά φτάσαμε στο Μουζαφαρπούρ στις τέσσερις το απόγευμα. Υπάρχει μια μεγάλη ντάρμα σάλα στις εγκαταστάσεις του ναού Σάτι Ράνι, και η διαμονή μας είχε τακτοποιηθεί εκεί.

Τα εγκαίνια του προγράμματος στο Μουζαφαρπούρ ήταν προγραμματισμένα για τις 25, το ίδιο βράδυ. Μια μεγάλη τέντα είχε στηθεί στους χώρους του ιπποδρόμου. Το βράδυ έγιναν μπάτζαν, κίρταν και ομιλίες. Το κανονικό πρόγραμμα ξεκίνησε στις τέσσερις το πρωί της επομένης. Το επταήμερο συνέδριο είχε μεγάλη επιτυχία. Ο Σρι Σουάμιτζι αλληλεπίδρασε με τους συμμετέχοντες και πολλοί έλαβαν επίσης μάντρα ντίκσα.

Στις 3 Μαρτίου ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε για το Μονγκύρ οδικώς. Ένα γεύμα είχε κανονιστεί στη διαδρομή, στην αγροικία του Μίσρατζι. Αφού σταμάτησε εκεί για μεσημεριανό και ξεκούραση μιας ώρας, η ομάδα συνέχισε το ταξίδι της και έφτασε στο άσραμ του Μονγκύρ στις τρεις το απόγευμα.

Η εκπαίδευση των συμμετεχόντων στο εννιάμηνο πρόγραμμα

Εκπαίδευσης Δασκάλων Γιόγκα έφτανε επίσης στο τέλος της. Εν μέσω της απαιτητικής τους σάντανα τούς είχαν επίσης μεταφέρει στο συνέδριο της Γκόντια. Η εκπαίδευσή τους και η σάντανα συνεχίστηκαν μετά την επιστροφή τους από την Γκόντια. Οι μαθητές από το εξωτερικό ήταν πολύ χαρούμενοι που είχαν την ευκαιρία να περιοδεύσουν στην Ινδία και να συμμετάσχουν σε διάφορα συνέδρια για έναν σχεδόν μήνα κατά την ολοκλήρωση του προγράμματός τους. Είδαν, άκουσαν και βίωσαν πολλά διαφορετικά πράγματα και ήταν πολύ ευχαριστημένοι με τον σεβασμό που εισέπραξαν ως δάσκαλοι γιόγκα στα διάφορα μέρη.

Τα σχέδια για την πρώτη παγκόσμια περιοδεία του Σρι Σουάμιτζι έχουν αρχίσει να αποκρυσταλλώνονται. Προγραμματίζεται να αναχωρήσει στις 27 Απριλίου. Πριν αναχωρήσει για το εξωτερικό, θα επισκεφτεί το άσραμ του γκούρου του και θα λάβει τις εντολές και τις ευλογίες του στο ιερό προσκύνημα του σαμάντι του. Ο Σρι Σουάμιτζι αποφάσισε να εορτάσει την 31η Μαρτίου ως «ημέρα της έλευσης της γιογκικής συνειδητότητας» και κατόπιν να μεταβεί στο Ρισικές την 1η Απριλίου. Θα διευθύνει ένα Παγκόσμιο Σεμινάριο Γιόγκα από τις 19 έως τις 21 Απριλίου, στο οποίο ο Αντιπρόεδρος, ο Σρι Β.Β. Γκίρι, έχει ευγενικά δεχτεί να έρθει. Όλα έχουν κανονιστεί γι' αυτό το πρόγραμμα.

Στις 31 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε ειδικό πρόγραμμα σάτσανγκ για την έλευση της γιογκικής συνειδητότητας. Την 1η του μηνός ο Σρι Σουάμιτζι αναχώρησε για το Δελχί συνοδευόμενος από δεκαπέντε ή δεκαέξι αφοσιωμένους από το Μονγκύρ κι από όλους τους μαθητές του προγράμματος Εκπαίδευσης Δασκάλων Γιόγκα. Ο Νιράντζαν και η Νταρμασάκτι πήγαν επίσης με τον Σουάμιτζι. Φτάσαμε στο Δελχί στις 2 Απριλίου, που έτυχε να είναι η ευοίωνη μέρα του Ραμνάβμι.

Ο Σρι Μανοχάρ Λαλ Γκούπτα ήρθε στον σταθμό να μας υποδεχτεί. Είχε κανονίσει τη διαμονή μας στο σπίτι του στην Κάμλα Νάγκαρ. Μείναμε εκεί τρεις μέρες. Μας έδειξε όλους τους τόπους ιστορικού και τουριστικού ενδιαφέροντος. Ο Σρι Σουάμιτζι πήγε στο Τριμούρτι Μπαβάν, όπου συναντήθηκε με

την Σρίματ Ίντιρα Γκάντι, η οποία είχε μακρά και ικανοποιητική συζήτηση μαζί του. Επισκέφτηκε επίσης τον Σρι Γιασουάντ Ράο Ταουχάν και είχαν άλλη μια γόνιμη συζήτηση. Πολλά προγράμματα διεξήχθησαν επίσης σε διάφορα σημεία του Δελχί.

Ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε για το Ρισικές στις πέντε το πρωί κι έφτασε εκεί το βράδυ. Οι αρχές του άσραμ είχαν ήδη ενημερωθεί για την άφιξη του Σρι Σουάμιτζι. Δύο σουάμι είχαν έρθει από το άσραμ στον σταθμό του λεωφορείου για να μας υποδεχτούν. Μας μετέφεραν όλους με λεωφορείο στο Σιβανάντα Άσραμ. Ήμασταν εβδομήντα ή ογδόντα στην ομάδα και φιλοξενηθήκαμε όλοι στο άσραμ. Οι διαμένοντες επιφύλαξαν ειδική υποδοχή στον Σουάμι Σατυανάντα. Ολόκληρη η ομάδα ξεναγήθηκε στο άσραμ και είδε το τυπογραφείο, τον ναό του Βίσουαναθ, το ιερό προσκύνημα του Σαμάντι, το κουτίρ του Γκούρουντεβ, την Αναπούρνα Μπαβάν, την αίθουσα του ακάντα κίρταν, το νοσοκομείο και τη βιβλιοθήκη. Το βράδυ τα μπάτζαν, τα κίρταν και το σάτσανγκ έγιναν στην αίθουσα του ακάντα κίρταν.

Την επόμενη μέρα ο Σρι Σουάμιτζι είπε σε όλους: «Πηγαίνετε να δείτε τα αξιοθέατα στην πόλη, αλλά φροντίστε να επιστρέψετε για το μεσημεριανό». Είπε στους ξένους μαθητές πού να πάνε και πώς να φτάσουν εκεί. Υπήρχαν επίσης έξι ή επτά Ινδές κυρίες στην ομάδα. Τους είπε: «Η Νταρμασάκτι έχει έρθει εδώ πολλές φορές. Γνωρίζει τα κατατόπια. Πηγαίνετε να δείτε μαζί της τα αξιοθέατα».

Συνήθως κάναμε μπάνιο στον Γάγγη το πρωί και μετά επισκεπτόμασταν τον ναό του Σαμάντι, το τυπογραφείο, το Γκίτα Μπαβάν και άλλα κοντινά μέρη. Μετά το μεσημεριανό γεύμα πηγαίναμε στη Λάκσμαν Τζούλα και βλέπαμε τους διάφορους ναούς. Γυρίζαμε εγκαίρως για το δείπνο και μετά συμμετείχαμε στο βραδινό πρόγραμμα σάτσανγκ. Η Νταρμασάκτι και ο Νιράντζαν συνήθιζαν να κάθονται για ώρες κοντά στον Γάγγη, πλάι στο κουτίρ του Σουάμι Σιβανάντα. Εκεί είχαν και το ντάρσαν του τζυότι του.

Ο Σρι Σουάμιτζι επισκέφθηκε το σαμάντι και το κουτίρ του γκούρου του και μετά περιπλανήθηκε κατά μήκος της όχθης

του Γάγγη και στα γνώριμά του βουνά, στις ζούγκλες και τις πηγές. Πήγε παντού και συνάντησε τους πάντες.

Τελικά έλαβε την εντολή και την ευλογία του γκούρου του. Την τρίτη μέρα έγινε ένα ειδικό πρόγραμμα σάτσανγκ το βράδυ. Ο Σρι Σουάμιτζι και οι γκούρου μπάι του μίλησαν με αυτή την αφορμή. Ο Σουάμιτζι έλαβε ένα κιβώτιο με βιβλία και φρούτα ως δώρο από το άσραμ του γκούρου του. Προσφέρθηκε σε όλους ειδικό πρασάντ. Το τέταρτο πρωί φύγαμε για το Δελχί και την επόμενη μέρα φτάσαμε στο Μονγκύρ.

Η τελετή λήξης του Διεθνούς Προγράμματος Εκπαίδευσης Δασκάλων Γιόγκα πραγματοποιήθηκε στο Μονγκύρ στις 19, 20 και 21 Απριλίου. Αφού απονεμήθηκαν τα πιστοποιητικά και δόθηκαν βιβλία στους μαθητές, ο Σρι Σουάμιτζι μίλησε για τη σημασία της περίστασης. Είπε: «Τούτα εδώ τα "βρέφη της γιόγκα" ανατράφηκαν μέσα στη μήτρα αυτής της μητέρας σχολής γιόγκα επί εννέα μήνες και τώρα ήρθε η ώρα να τα αφιερώσουμε σε έναν μεγάλο σκοπό, την ευημερία και το καλό της ανθρωπότητας. Σ' αυτή την ευοίωνη περίσταση είναι ειλικρινής μου ελπίδα και επιθυμία τα παιδιά αυτά της γιόγκα, που μοιάζουν με τους Λουβ και Κους, να αποδειχθούν ικανά να χαλιναγωγήσουν το άγριο άλογο του υλισμού».

Οι άγιοι και οι μαχάτμα που συγκεντρώθηκαν για την περίσταση εξέφρασαν κι εκείνοι τις απόψεις τους. Οι μαθητές εξέθεσαν τις δικές τους εμπειρίες και τα συναισθήματα για τους αρχαίους σοφούς της Ινδίας, οι οποίοι δημιούργησαν και τελειοποίησαν την επιστήμη της γιόγκα στα ύψη των Ιμαλαΐων, και στη Μητέρα Γκάνγκα, η οποία κυριολεκτικά κατέβασε αυτή την επιστήμη από τα χιονισμένα Ιμαλάια στο κατώφλι της ανθρωπότητας που υποφέρει. Καθένας από τους μαθητές εξέφρασε τη βαθύτατη ευγνωμοσύνη του προς τον αγαπημένο τους Γκούρουντεβ, τον Σρι Σουάμιτζι. Την τελική ομιλία εκφώνησε ο Πρωθυπουργός του Μπιχάρ, Σρι Μπόλα Πάσουαν.

Στις 22 Απριλίου ο Σρι Σουάμιτζι αποχαιρέτησε όλους τους μαθητές του Προγράμματος Εκπαίδευσης Δασκάλων Γιόγκα κι έδωσε τις ευλογίες του για το επικείμενο έργο τους να διαδώσουν τη γιόγκα στις πατρίδες τους.

Είχαν έρθει άνθρωποι από πολλά και διάφορα μέρη για να παρακολουθήσουν την τελετή λήξης του προγράμματος. Ο Σουάμι Σατυαβράτ είχε φτάσει από τη Νάντγκραμ στις 17 του μηνός. Μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος οι κάτοικοι του Ράιγκαρ ζήτησαν από τον Σρι Σουάμιτζι την άδεια να διοργανώσουν το πέμπτο Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα στο Ράιγκαρ.

«Ωραία», συναίνεσε ο Σρι Σουάμιτζι. «Ξεκινήστε τις προετοιμασίες για το γεγονός. Πρέπει να καλέσετε τον Σανκαρατσάρυα του Σάρντα Πιτ ως επίσημο προσκεκλημένο. Αρχίστε να στέλνετε προσκλητήριες επιστολές το συντομότερο δυνατόν. Διαφημίστε το συνέδριο στα περιοδικά *Γιόγκα* και *Γιόγκα Βίντυα*. Θα στείλω τη Σουάμι Γιογκεσουαρανάντα από εδώ τον Αύγουστο. Θα επιβλέψει όλες τις προετοιμασίες. Ζητήστε συμβουλές από τον Σατυαβράτζι όποτε χρειάζεται. Έντυπα, φυλλάδια, βιβλία – όλα θα τυπωθούν στο τυπογραφείο μας, στη Νάντγκραμ. Αργότερα κι άλλοι σουάμι θα έρθουν από εδώ για να βοηθήσουν στις προετοιμασίες. Θα έρθω αφού επιστρέψω από την παγκόσμια περιοδεία μου, ίσως δύο ή τρεις μέρες πριν από την έναρξη του συνεδρίου».

Ο Σουάμι Σατυαβράτ ζήτησε άδεια να πάρει τον Νιράντζαν στη Νάντγκραμ όσο ο Σρι Σουάμιτζι θα έλειπε στην παγκόσμια περιοδεία του. Το σχέδιο ήταν να τον φέρουμε πίσω στο Μονγκύρ για τους εορτασμούς της Γκούρου Πουρνίμα. Ο Σρι Σουάμιτζι συμφώνησε και φύγαμε όλοι για την Καλκούτα στις 24 του μηνός. Στις 25 ο Σρι Σουάμιτζι πέταξε στη Βομβάη, όπου ήταν προγραμματισμένη η διεθνής πτήση του στις 26 του μηνός. Ο Σουάμι Σατυαβράτ, ο Νιράντζαν και η Νταρμασάκτι αναχώρησαν από την Καλκούτα για τη Νάντγκραμ.

Η πρώτη παγκόσμια περιοδεία

Ο Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι, προάγγελος μιας παγκόσμιας γιογκικής αναγέννησης, ξεκίνησε την πρώτη του παγκόσμια περιοδεία από τη Βομβάη στις 26 Απριλίου του 1968. Το Μπόινγκ 747 απογειώθηκε με προορισμό την Κουάλα Λουμπούρ (Μαλαισία) στις έντεκα και μισή το πρωί. Το αεροσκάφος ήταν

βαμμένο σε απόχρωση σαφράν και σε όλο το εσωτερικό του υπήρχαν αντίγραφα τοιχογραφιών της Ατζάντα. Λες και ο Σρι Σουάμιτζι είχε ακουμπήσει το κεφάλι του σε συννεφένια μαξιλάρια επιπλέοντας στη σιωπηλή έκταση ενός απέραντου ουρανού.

Ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στην Κουάλα Λουμπούρ, τον τόπο εργασίας του Γκούρουντέβ του, του Σουάμι Σιβανάντα, τότε που εργαζόταν ως γιατρός στις φυτείες καουτσούκ της πάλαι ποτέ Μαλαισίας. Το αεροπλάνο του προσγειώθηκε στη Σιγκαπούρη στις εννέα το βράδυ. Αμέσως τον περικύκλωσε πλήθος ανυπόμονων δημοσιογράφων. Εν συνεχεία οι πολίτες της Σιγκαπούρης τον υποδέχτηκαν σε δεξίωση. Στις 27 Απριλίου έδωσε ένα σάτσανγκ κι επισκέφτηκε διάφορα μέρη και ιδρύματα της πόλης. Τον υποδέχτηκαν και τον καλωσόρισαν θερμά σε κάθε μέρος που επισκέφτηκε. Οι άνθρωποι της Σιγκαπούρης γνωρίζουν καλά τη ζωή και το έργο του Σουάμι Σιβανάντα. Η τάξη των μορφωμένων και πεπαιδευμένων ανθρώπων τρέφει βαθύ σεβασμό για κείνον.

Ο Σρι Σουάμιτζι αναχώρησε για το Χονγκ Κονγκ στις 3 Μαΐου. Στο αεροδρόμιο του Χονγκ Κονγκ τον περικύκλωσαν και πάλι δημοσιογράφοι, οι οποίοι του έκαναν πολλές ερωτήσεις. Από το Χονγκ Κονγκ πέταξε στο Σύδνεϋ όπου έμεινε επτά μέρες. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του, εκτός από τη διεξαγωγή προγραμμάτων σε πολλά και διάφορα μέρη, έδωσε και δεκαέξι τηλεοπτικές συνεντεύξεις. Από το Σύδνεϋ πήγε στο Τόκιο, μετά στη Χονολουλού και τελικά έφτασε στη Βόρεια Αμερική. Εκεί επισκέφτηκε το Βανκούβερ, το Σαν Φρανσίσκο, το Λος Άντζελες, το Σικάγο και το Τορόντο.

Διασχίζοντας τον Ατλαντικό ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στην Ευρώπη. Έμεινε στο Λονδίνο έντεκα μέρες, διεξάγοντας προγράμματα νυχθημερόν. Δεν είχε ούτε μια στιγμή ξεκούρασης, ακόμα και τα γεύματά του έμοιαζαν με συνεντεύξεις. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του έδωσε μια ομιλία στο Αββαείο του Ουεστμίνστερ. Για κείνη την εποχή ήταν ανήκουστο ένας Ινδός σαννυάσιν, ντυμένος με δύο ντότι, να δίνει διάλεξη από τον εκκλησιαστικό άμβωνα. Αλλά ήταν τέτοια η δύναμη της

προσωπικότητάς του που το μήνυμά του γινόταν πρόθυμα αποδεκτό.

Ο Σρι Σουάμιτζι έστειλε τις ευχές του για την Γκούρου Πουρνίμα από τη Γαλλία. Διεξήγαγε προγράμματα στη Νορβηγία, τη Φινλανδία, την Ολλανδία, το Βέλγιο, τη Δανία, τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ελβετία και την Αυστρία. Έχοντας ανάψει τη σπίθα της γιογκικής αναγέννησης σε όλο τον κόσμο σε διάρκεια πέντε μηνών, επέστρεψε στην Ινδία στις 17 Σεπτεμβρίου.

Φτάνοντας στο Δελχί στις 17 του μηνός ξεκίνησε μια περιοδεία στην Ινδία, μένοντας μια μέρα σε καθεμία από τις πόλεις Πορμπάντερ, Αχμενταμπάντ, Τζάιπουρ, Κάμγκαον, Αμραβάτι και Νάγκπουρ. Έμεινε στην Γκόντια και στη Νάντγκραμ από τρεις μέρες. Επισκέφτηκε επίσης τις πόλεις Μπιλάι, Ράιπουρ, Μπίλασπουρ, Κάτακ, Μπουμπάνεσβαρ και Καλκούτα από μία μέρα. Σε όλα αυτά τα μέρη τού επιφύλαξαν ηρωική υποδοχή.

Ο Σουάμιτζι έφτασε στο Μονγκύρ στις 25 Οκτωβρίου. Έμεινε εκεί δύο μέρες και έφυγε για το Ράιγκαρ στις 27 του μηνός με τον Σουάμι Νιράντζαν. Έφτασαν στο Ράιγκαρ το πρωί της 29ης. Μερικοί άλλοι σουάμι και πιστοί από το Μονγκύρ έφτασαν στο Ράιγκαρ στις 30 του μηνός.

Πέμπτο Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα, Ράιγκαρ

Με την ευκαιρία του πέμπτου Διεθνούς Συνεδρίου Γιόγκα οι πολίτες του Ράιγκαρ ζήτησαν την ανατύπωση ολόκληρης της βιβλιογραφίας του Σουάμιτζι στα χίντι. Η Νταρμασάκτι και ο Σουάμι Σατυαβράτ, συνοδευόμενοι από δύο υπηρέτες, έφτασαν στο Ράιγκαρ στις 29 του μηνός μεταφέροντας όλα αυτά τα βιβλία.

Λαμπρή ομήγυρη πνευματικών και πολιτικών ηγετών συμμετείχε και στο συνέδριο αυτό. Ο τζαγκάτγκουρου Αμπινάβ Σατσιντανάντα από το Ντουάρκα Πιτ ήταν ο επίσημος προσκεκλημένος του συνεδρίου. Ο Σουάμι Σατσιντανάντα, ο γκούρου μπάι του Σρι Σουάμιτζι, είχε έρθει από τη Νέα Υόρκη για να παρευρεθεί στο συνέδριο.

Το συνέδριο εγκαινιάστηκε επισήμως από τον Σανκαρατσάρυα την 1η Νοεμβρίου και προήδρευσε ο Σρι Σουάμιτζι. Τα μπάτζαν, τα κίρταν, τα σάτσανγκ και οι διαλέξεις διήρκεσαν όλη την ημέρα. Το θέμα αυτού του συνεδρίου ήταν «Εκπαίδευση και γιόγκα». Πενήντα επιφανείς Ινδοί άγιοι εξέφρασαν τις απόψεις τους κατά τη διάρκεια του συνεδρίου. Η Σρίματ Σακουντάλα Γκοσουάμι έδωσε ωραίες διαλέξεις για τη *Ραμαγιάνα* και την *Μπαγκαβάτα*. Την έβδομη μέρα ο Σουάμι Σατσιντανάντα από τη Νέα Υόρκη σήμανε την επίσημη λήξη του συνεδρίου.

Ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε από το Ράιγκαρ την επόμενη μέρα μαζί με τους πιστούς και τους μαθητές του. Έφτασαν στην Καλκούτα την 9η του μηνός και στο Μονγκύρ στις 10. Στις 20 Νοεμβρίου επρόκειτο να ξεκινήσει τρίμηνο πρόγραμμα Εκπαίδευσης Δασκάλων Γιόγκα. Η Νταρμασάκτι συνόδευσε κι εκείνη τον Σρι Σουάμιτζι στο Μονγκύρ, για να μείνει για τρεις μήνες.

Επέκταση του άσραμ

Στην αρχή δεν υπήρχαν πολλά δωμάτια στο άσραμ. Καθώς άρχιζαν να έρχονται όλο και περισσότεροι άνθρωποι, η έλλειψη χώρων διαμονής έγινε πρόβλημα επαναλαμβανόμενο. Το Γιόγκα Νίντρα Βιχάρ χτίστηκε το 1965. Το 1966 ένα μεγάλο δωμάτιο με το όνομα Ώτζι κατασκευάστηκε δίπλα του για να χρησιμοποιηθεί ως βιβλιοθήκη. Ένα άλλο δωμάτιο προστέθηκε δίπλα του, με ένα «υπόγειο» δωμάτιο κάτω του για τη σάντανα του Σρι Σουάμιτζι. Υπήρχε ένα κουτίρ με αχυροσκεπή μπροστά του, όπου ο Σρι Σουάμιτζι έδινε μυήσεις στην κρίγια γιόγκα. Η Νταρμασάκτι έλαβε και κείνη τη μύησή της στην κρίγια γιόγκα σε αυτό ακριβώς το μέρος το 1965. Η αχυροκαλύβα ήταν φτιαγμένη από χόρτο και λάσπη και γύρω της κρεμόταν μια κληματαριά. Εκείνη την καθάριζε κάθε μέρα απλώνοντας στο δάπεδο φρέσκια κοπριά αγελάδας. Της θύμιζε τα κουτίρ των σοφών στα περασμένα χρόνια, που τα είχε δει σε παλιές φωτογραφίες. Το 1967 χτίστηκε εκεί ένα γραφείο δύο δωματίων. Στη

διάρκεια του εννιάμηνου προγράμματος Εκπαίδευσης Δασκάλων Γιόγκα οι επιπλέον επισκέπτες φιλοξενούνταν στην κοντινή ντάρμα σάλα. Μερικές φορές ο Σρι Σουάμιτζι έπαιρνε όλους τους μαθητές κι έμεναν στο Ανάντα Μπαβάν.

Όταν πολλοί αλλοδαποί εξέφρασαν έντονο ενδιαφέρον να παρακολουθήσουν το επόμενο πρόγραμμα Εκπαίδευσης Δασκάλων Γιόγκα, άρχισε να κατασκευάζεται ένα τριώροφο κτίριο, με τη συμβουλή και τη βοήθεια του Γκοένκατζι. Οι εργασίες ξεκίνησαν τον Ιούλιο και το κτίριο ήταν έτοιμο τον Οκτώβριο. Αυτό το κτίριο μπορεί εύκολα να στεγάσει εκατόν πενήντα μαθητές, διακόσιους αν προκύψει ανάγκη, και διακόσιους πενήντα κατά τη διάρκεια προγραμμάτων.

Ενόσω ο Σρι Σουάμιτζι περιόδευε στο εξωτερικό, του ζητήθηκε να διευθύνει άλλο ένα πρόγραμμα Εκπαίδευσης Δασκάλων Γιόγκα, κι έτσι αποφασίστηκε να ξεκινήσει ένα πρόγραμμα στις 20 Νοεμβρίου. Εκατόν είκοσι πέντε υποψήφιοι μαθητές είχαν ήδη αποστείλει τις αιτήσεις τους. Μερικοί από τους υποψήφιους είχαν ήδη έρθει για να παρακολουθήσουν το Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα στο Ράιγκαρ και μετά το τέλος του συνεδρίου ήρθαν στο Μονγκύρ με τον Σρι Σουάμιτζι.

Εκατόν είκοσι πέντε μαθητές από το εξωτερικό και είκοσι πέντε ή τριάντα Ινδοί μαθητές συμμετείχαν στο πρόγραμμα Εκπαίδευσης Δασκάλων Γιόγκα που ξεκίνησε στις 20 Νοεμβρίου του 1968. Όλοι οι μαθητές φιλοξενήθηκαν στο νέο κτίριο. Κατά τη διάρκεια αυτού του τρίμηνου προγράμματος, που γινόταν στην αγγλική, οι συμμετέχοντες έλαβαν οδηγίες και εκπαίδευση σε πολλές πτυχές της γιόγκα. Στο τέλος του προγράμματος τους απονεμήθηκαν τα πιστοποιητικά τους σε ειδική τελετή λήξης, που πραγματοποιήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου. Οι μαθητές εξέφρασαν την εγκάρδια ευγνωμοσύνη τους στον Σρι Σουάμιτζι και έλαβαν επισήμως την απόφαση να διαδώσουν το μήνυμα της γιόγκα στις πόλεις καταγωγής τους.

Κάποια φορά ο Σρι Σουάμιτζι είπε:

> Δεν πιστεύω ότι μπορεί κανείς ν' ακολουθεί μια αφηρημένη φιλοσοφία ή σύστημα. Ο άνθρωπος πρέπει να αναζητήσει αυτή την υπέρτατη αλήθεια, που, όταν την κατακτήσει, το

μη πραγματικό και το αναληθές εξαφανίζονται στην ασημαντότητα.

Ό,τι κι αν κάνω, το κάνω για την εκπλήρωση του οράματος του Γκούρουντεβ, όχι από κάποια προσωπική επιθυμία ή φιλοδοξία. Γι' αυτό τη μια μέρα πρέπει να συντρίβω κάποιον με τις ζεματιστές ακτίνες της οργής και την άλλη μέρα να είμαι με κάποιον άλλο σαν τις καταπραϋντικές ακτίνες του φεγγαριού. Τη μια μέρα να απολαμβάνω το ότι υπηρετώ ένα άλλο ανθρώπινο ον, όμως την επόμενη μέρα, αν πρέπει να πατήσω τα κουμπιά ενός άλλου για να γίνει μια δουλειά, να θεωρώ τον εαυτό μου εντελώς αθώο για οποιαδήποτε αδικοπραγία.

Η τάση της δυσφήμισης και της συκοφαντίας, που παρατηρείται συνήθως στις γυναίκες, είναι κάτι που αντιπαθώ εντελώς. Γκούρου σέβα δεν σημαίνει να υποδύεσαι τον ευσεβή αφοσιωμένο και να τρως το φαγητό που έμεινε στο πιάτο του γκούρου στα γενέθλιά του. Η πλήρης προσφορά του σώματος, του νου και της ψυχής στον γκούρου συνιστούν και την αληθινή υπηρεσία στον γκούρου.

Η καρδιά του γκούρου είναι ένας ωκεανός αγάπης, ελέους και συμπόνιας. Ακόμα κι αν κάποιος πρόκειται να κάνει ένα εκατομμύριο λάθη, ο γκούρου δεν θα έχει το κουράγιο να πληγώσει την καρδιά αυτού του ανθρώπου.

Δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του 1969

Τον Φεβρουάριο του 1969 εορτάστηκε η Ημέρα Ίδρυσης της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ στο Μπάσαντ Παντσάμι. Για την περίσταση οργανώθηκε ένα τριήμερο πρόγραμμα με μπάτζαν, κίρταν, σάτσανγκ και απαγγελίες από τη *Ραμαγιάνα*.

Την 1η Μαρτίου του 1969 ο Σρι Σουάμιτζι ξεκίνησε μια περιοδεία *μάντου σαντσάυ* (συγκομιδής μελιού) ανά την Ινδία με επτά μαθητές. Το μέλι προέρχεται από αμέτρητα, πολύχρωμα λουλούδια και οι ιδιότητες και χρήσεις του είναι αναρίθμητες. Χρησιμοποιείται στη γιάγκια, για την παρασκευή προσφορών στον Κύριο, *παντσαμρίτ*, για λαχταριστές λιχουδιές, φάρμακα

και τονωτικά και σώζει τη ζωή βρεφών. Οι μέλισσες είναι αληθινά άγιες. Με τα μικροσκοπικά, λεπτεπίλεπτα σώματά τους ρουφούν το νέκταρ από τα λουλούδια και το αποθηκεύουν στις κυψέλες τους. Μετά φεύγουν πάλι μακριά για τον επόμενο γύρο τους. Αυτή δεν είναι μόνο η καθημερινή τους ρουτίνα, αλλά και μια δια βίου σάντανα.

Κάθε λουλούδι έχει μια ορισμένη ποσότητα νέκταρ. Αλλά το ίδιο το λουλούδι δεν μπορεί να βγάλει και να προσφέρει αυτό το νέκταρ. Οι μέλισσες ρουφούν το νέκταρ και φτιάχνουν μέλι από αυτό. Ομοίως και οι καρδιές μας περιέχουν νέκταρ, μα ποιος γνωρίζει την τέχνη της εξαγωγής του; Ποιος θέλει να θυσιάσει τη ζωή του αναζητώντας πώς να προσφέρει μέλι στην ανθρωπότητα; Πόσο σπουδαίο και τεράστιο έργο! Μπορεί να επιτευχθεί μόνο από κάποιον που είναι άψογος, ατρόμητος, επίμονος, εργατικός και φωτισμένος κάρμα γιόγκι. Με αυτόν τον στόχο και τον σκοπό κατά νου ξεκίνησε ο Σρι Σουάμιτζι την Πανινδική Μάντου Σαντσάυ περιοδεία του. Οι πιστοί του οργάνωσαν διήμερα, τριήμερα και τετραήμερα προγράμματα σε διάφορα μέρη.

Ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε από το Μονγκύρ με επτά μαθητές και έχοντας διευθύνει προγράμματα στις Μπάγκαλπουρ, Πάτνα, Μουζάφαρπουρ, Ντάνμπαντ, Καλκούτα, Κάραγκπουρ, Ταταναγκάρ, Ράιγκαρ, Μπίλασπουρ, Σάμπαλπουρ, Ράιπουρ, Γκόντια, Νάντγκραμ, Μπιλάι, Νάγκπουρ, Αμραβάτι, Βομβάη, Πούνα, Πόρμπαντερ, Αχμενταμπάντ, Τζαϊπούρ, Δελχί, Μποπάλ, Σαγκάρ, Τζαμπάλπουρ και Γκόρακπουρ, επέστρεψε στο Μονγκύρ στις 2 Ιουνίου. Αυτή ήταν μια ιστορική τρίμηνη περιοδεία.

Η *μάντου βίντυα* του Σρι Σουάμιτζι, η τεχνική του της διανομής νέκταρ, είναι λεπτή και μυστηριώδης, όμως αξεπέραστη στην αποτελεσματικότητά της. Πραγματικά, μοιράζει νέκταρ από τον Απρίλιο του 1956, την ημέρα που άφησε το άσραμ του γκούρου του. Ξεκίνησε ξανά, με το δοχείο του γεμάτο νέκταρ, στις 26 Απριλίου 1968, όταν έκανε την πρώτη του παγκόσμια περιοδεία. Σε όλες τις χώρες που επισκέφτηκε μοίρασε ελεύθερα το νέκταρ της γιόγκα τόσο σε πιστούς όσο και σε μη πιστούς.

Ο Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι είναι μια σπάνια προσωπικότητα που προτιμάει να πράττει παρά να λέει. Η ζωή του εμψυχώνεται από τη δίδυμη ροή της γκυάνα και της κάρμα. Η μπράχμα γκυάνα των *Μπράχμα Σούτρα* και η ανιδιοτελής κάρμα γιόγκα της *Μπαγκαβάτ Γκίτα* μοιάζουν να έχουν συγχωνευτεί αδιαχώριστα, και οι δύο, στον τρόπο ζωής και τη νοοτροπία του. Σοφία στη σκέψη και ικανότητα στη δράση: η σύγκλιση των δύο παρατηρείται μόνο σε εξαιρετικά χαρισματικά άτομα. Στην Ινδία δεν έλειψαν ποτέ οι μεγαλόψυχοι άγιοι και οι περίφημοι λόγιοι. Μεγάλοι σοφοί, άγιοι και αυθεντίες γεννήθηκαν σ' αυτή την ιερή γη. Αλλά σπάνια έχει συμπυκνωθεί τόσο πολύπλευρο ταλέντο στην προσωπικότητα ενός αγίου.

Μεγάλες αλλαγές λαμβάνουν χώρα στην παράδοση σαννυάσα. Η συνήθεια να διαφεύγει κανείς από τα προβλήματα υιοθετώντας τη σαννυάσα τελειώνει τώρα. Η σοφία και η διάκριση αναδύονται στον νου των ανθρώπων από νεαρή ηλικία. Η κοιμώμενη ενέργεια της Ινδίας αρχίζει να αφυπνίζεται.

Στο μήνυμά του για την Γκούρου Πουρνίμα, τον Ιούλιο, ο Σρι Σουάμιτζι είπε:

> Η ιστορία μας, γεμάτη σφαγές και λουτρά αίματος, οδηγεί στο αναπόφευκτο συμπέρασμα ότι ούτε οι ναοί μας, ούτε η μηχανική επανάληψη των στότρα, ούτε καν οι υπερφυσικές δυνάμεις που λατρεύαμε ήταν σε θέση να μεταμορφώσουν τη ζωή μας ή να μας βοηθήσουν στις ώρες μας της κρίσης. Πού ήταν η λεγόμενη θαυματουργή θεότητα του Σόμναθ όταν ο Μοχάμαντ Γκαζνάβι την λεηλάτησε και την έσπασε δεκαοκτώ φορές; Πού ήταν η υποτιθέμενη θεότητα του Κάσι Βίσουαναθ όταν έγινε το επίκεντρο επιθετικών πολέμων; Πού ήταν οι σίντα και οι γιόγκι όταν η καταστροφική πυρκαγιά του πολέμου μετέτρεπε την καρδιά της Ινδίας σε στάχτη;
>
> Οι ιερείς, οι εύπιστες μάζες, τα υπερ-υλιστικά θεοποιημένα πρόσωπα – οι πρόδρομοι του δικού σας και δικού μου πεπρωμένου–, αυτά ήταν που μας έβλαψαν περισσότερο από όσο ο Νάντιρ Σαχ και ο Ταμερλάνος μαζί. Κι αν θέλετε

να σηκωθείτε, να σταθείτε στα πόδια σας και να περπατήσετε, ακούστε το από αυτόν τον σάντου, ότι μόνον οι δικές σας αδιάλλακτες προσπάθειες θα πραγματοποιήσουν το πολυπόθητο σχέδιό σας. Κανένας θεός ή θεά, κανένας ιερέας ή ασκητής δεν μπορεί να βοηθήσει την υλική ευημερία ενός έθνους. Υποφέρουμε εδώ και αιώνες εξαιτίας της παρηκμασμένης πνευματικότητάς μας, ενόσω ο υπόλοιπος κόσμος τρέχει μπροστά προς την υλική πρόοδο.

Οι «ζώντες άγιοι» κάθε εποχής και έθνους έχουν υπηρετήσει αποτελεσματικά τον ανθρώπινο σκοπό. Ο Σάνκαρα ήταν το άτομο που άλλαξε ολοκληρωτικά τη δομή της Ινδίας. Ο Τούλσιντας πέτυχε με θαυμαστό τρόπο να προκαλέσει πλήρη ανατροπή στις φιλοδοξίες και την έκφραση των συμπατριωτών μας. Εξάλειψε αναμφίβολα από τις μάζες τη μάστιγα των φαντασμάτων, των δαιμόνων και των κακών δυνάμεων. Αυτός ήταν που αποθάρρυνε την κακή χρήση των σίντι. Ο Ραμακρίσνα ήταν αυτός που προετοίμασε την Ινδία να αγωνιστεί για τον πραγματικό της σκοπό. Σήμερα είναι καθήκον μας να αποδώσουμε τα οφειλόμενα σε κείνους – στους πρωταθλητές του ανθρώπινου σκοπού.

Η Γκούρου Πουρνίμα είναι η μέρα της αφύπνισης και της έγερσης. Στην αυγή αυτής της *κάρμα γιούγκα*, της εποχής της αδιάλειπτης κάρμα γιόγκα, είθε να έχουμε ζωτική ενέργεια, είθε να αναπτύξει ο νους μας ένα πλατύ και διευρυμένο όραμα, ώστε να μπορέσουμε να δούμε τον δικό μας Εαυτό, τον ζώντα Θεό, μέσα σε κάθε άνθρωπο.

Έκτο Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα, Σύδνεϋ

Το έκτο στη σειρά των διεθνών συνεδρίων γιόγκα έλαβε χώρα στο Σύδνεϋ από τις 9 ως τις 16 Σεπτεμβρίου, κατόπιν ειδικού αιτήματος των Αυστραλών πιστών. Ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε από το Μονγκύρ στις 5 Σεπτεμβρίου. Εξακόσιοι ογδόντα εκπρόσωποι από πολλές και διάφορες χώρες συμμετείχαν στο συνέδριο, το οποίο διηύθυνε ο ίδιος ο Σρι Σουάμιτζι.

Μετά το συνέδριο ο Σρι Σουάμιτζι ταξίδεψε στη Νέα Υόρκη,

το Παρίσι και τη Βιέννη, πριν να επιστρέψει στο Μονγκύρ στις 30 Σεπτεμβρίου.

Ένα ειδικό σιβίρ για καθυστερημένα και παραβατικά παιδιά διεξήχθη από την 1η ως τις 31 Οκτωβρίου στο Μονγκύρ.

Ένα πρόγραμμα κρίγια γιόγκα πραγματοποιήθηκε στο Μονγκύρ από την 1η ως τις 7 Νοεμβρίου, με την καθοδήγηση του ίδιου του Σρι Σουάμιτζι. Ογδόντα συμμετέχοντες εκπαιδεύτηκαν κατά τη διάρκειά του.

Μετά από ιδιαίτερο αίτημα Ινδών μαθητών διεξήχθη τρίμηνο πρόγραμμα σάντανα στα χίντι, από τις 20 Νοεμβρίου ως τις 20 Φεβρουαρίου. Περί τα ενενήντα άτομα συμμετείχαν στο πρόγραμμα. Κάποιοι ζήτησαν να διεξαχθεί άλλο ένα τέτοιο πρόγραμμα στο εγγύς μέλλον.

Δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του 1970

Το πρόγραμμα Μπάσαντ Παντσάμι στις 10 Φεβρουαρίου του 1970 τίμησε την Ημέρα Ίδρυσης του άσραμ. Το πρόγραμμα περιλάμβανε μπάτζαν, κίρταν, ομιλίες και σάτσανγκ.

Στις 12 Φεβρουαρίου ο Σουάμι Σατυαβράτ, η Νταρμασάκτι και η Κουμάρι Ρατνά (η μικρότερη αδελφή της Νταρμασάκτι) έφτασαν στο Μονγκύρ. Είχαν έρθει για να γιορτάσουν τα γενέθλια του Σουάμι Νιράντζαν στις 14 Φεβρουαρίου και σχεδίαζαν να μείνουν μια βδομάδα. Από τότε που ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στη Νάντγκραμ, το 1956, η Ρατνά ήταν αρχηγός του «στρατού των Πιθήκων» του, που αποτελούνταν από τα παιδιά της Νάντγκραμ. Ο Σρι Σουάμιτζι την αποκαλούσε στοργικά «Ραμ-ράταν». Στο βραδινό σάτσανγκ σύστησε τη Ραμ-ράταν σε όλους και θυμήθηκε τα περιστατικά του 1956-57. Στο τέλος της ζήτησε να πει λίγα λόγια:

> Από τότε που ήρθα εδώ σκέφτομαι εκείνες τις πρώτες μέρες. Τώρα δεν είναι παρά μακρινές αναμνήσεις της ζωής μου. Εκείνες τις μέρες ο Σρι Σουάμιτζι κινούνταν κι έπαιζε σαν παιδί ανάμεσά μας. Εμείς τα παιδιά είχαμε απόλυτη εξουσία τις πρωινές και τις βραδινές ώρες. Δεν επιτρέπαμε ποτέ στον Σρι Σουάμιτζι να διακόψει την ατελείωτη σειρά

των ιστοριών που μας έλεγε. Μόλις τελείωνε η μία ζητούσαμε μίαν άλλη. Δεν φοβόμασταν ποτέ τις επιπλήξεις της Ντίντι (Νταρμασάκτι). Σπανίως εμφανιζόταν η έκφραση κάποιας κόπωσης στο πρόσωπο του Σρι Σουάμιτζι. Είχε μια απέραντη ικανότητα να ανέχεται τα ξεσπάσματά μας. Ήμασταν, αναμφίβολα, κάπως άγρια και σκληρά μαζί του, λησμονώντας το μεγαλείο του ανθρώπου και την αποστολή που είχε στον νου του. Σήμερα μας είναι ξεκάθαρο ότι δεν ήταν απλώς ο καλύτερος φίλος και συμπαίκτης μας, αλλά μια κορυφαία οικουμενική μορφή. Έχει την αύρα της αυτοπεποίθησης εκείνου που πρόκειται να εισαγάγει μια νέα εποχή. Κι όμως έχει τη συμπόνια ενός ευαίσθητου ηγέτη. Προκάλεσε μια επανάσταση που αναφλέγει ολόκληρο τον κόσμο. Δεν είναι εξωτερική επανάσταση, αλλά σιωπηλή, εσωτερική, με απαιτήσεις πολύ μεγαλύτερες από τις δικές μας παιδικές, ασήμαντες απαιτήσεις. Ο κόσμος περίμενε από καιρό έναν τέτοιο ηγέτη.

Ο Σρι Σουάμιτζι είναι η έμπνευση πίσω από ένα παγκόσμιο κίνημα γιόγκα και ο προσωπικός οδηγός μιας μεγάλης ομάδας ταλαντούχων σαννυάσιν, Ινδών και ξένων. Τεράστια ευθύνη βαραίνει τους ώμους του, που τον κρατάει απασχολημένο όλη την ημέρα. Δεν έχει την πολυτέλεια να ανατρέξει στα προηγούμενα κεφάλαια της ζωής του, κεφάλαια τα οποία για μας τα παιδιά συνιστούν τα λαμπερά παιδικά μας χρόνια όπου βρίσκονται καταχωνιασμένοι οι ψυχικοί μας αγώνες. Μπαίνω στον πειρασμό, ξανά και ξανά, να τον ρωτήσω: «Τώρα που είσαι ένας τιτάνας με απεριόριστες δυνατότητες, θυμάσαι ποτέ εκείνες τις χρυσές στιγμές που σκηνοθετούσαμε σκετς και παίζαμε παιχνίδια μαζί, που μας έλεγες ιστορίες σαν μητέρα, που μας πρόσταζες σαν πατέρας; Εμείς μουτρώναμε κι εσύ μας καλόπιανες. Μακάρι να μπορούσα να ξαναζήσω γι' άλλη μια φορά αυτές τις χρυσές στιγμές!»

Ο Σρι Σουάμιτζι μπορεί να μην γνωρίζει περιορισμούς, αλλά είναι όμως μέσα στο δικό μας πνεύμα. Η 7η Ιουνίου του 1956 είναι για πάντα χαραγμένη στη μνήμη μου γιατί

ήταν η πιο γλυκιά κι όμορφη μέρα της ζωής μου. Το πρωί της 7ης Ιουνίου η περιέργειά μου υπερίσχυσε των αμφιβολιών που βασάνιζαν το μυαλό μου, και φτάνοντας στον σιδηροδρομικό σταθμό της Νάντγκραμ έμεινα κατάπληκτη όταν είδα μπροστά μου έναν όμορφο νεαρό, με ακτινοβόλο πρόσωπο πλαισιωμένο από κυματιστά μαλλιά, λες και είχε ζωντανέψει ένα μεγαλειώδες ελληνικό άγαλμα. Το θεϊκά μυστηριώδες χαμόγελό του έφερνε στον νου την εικόνα ενός Θιβετιανού λάμα, του οποίου το πρόσωπο, υποφωτισμένο από μια τρεμάμενη, μικροσκοπική λάμπα πετρελαίου σ' ένα σκοτεινό μοναστήρι, φέρει το ίδιο ανεξιχνίαστο χαμόγελο. Ένιωσα λες κι ένα οικείο μέρος του δικού μου πνεύματος, που το είχα από καιρό αποχωριστεί, επανενωνόταν μαζί μου. Γοητεύοντάς μας εμάς τα παιδιά με τα απλά, αθώα χαμόγελα και το γέλιο του, έγινε σύντομα ο μεσσίας μας. Τον θεωρήσαμε ισότιμο με τον Σρι Ράμα και τον Κρίσνα, και αυτό το μεγάλο οικοδόμημα γιόγκα που βλέπουμε σήμερα οφείλεται εξ ολοκλήρου στη μαγεία του αγαπημένου μας «μεσσία».

Αμέτρητα ρεύματα συμπόνιας κυλούν από την ύπαρξή του στην πληγωμένη καρδιά κάθε βασανισμένης ψυχής σ' αυτή τη γη. Οι φλόγες της γιόγκα και της ταπάσυα του έχουν φωτίσει αμέτρητα σπίτια. Είναι σαν καθαρό κέλυφος στρειδιού, μέσα στο οποίο γεννήθηκε το όμορφο μαργαριτάρι Νιράντζαν, ο *μάνας πούτρα* του. Αν και μικρός στην ηλικία, ο Νιράντζαν δεσμεύτηκε ότι θα ακολουθήσει τα βήματα του γκούρου του κι ότι θα πραγματοποιήσει τα όνειρά του.

Στο πεδίο της μάχης, που ξεχειλίζει συγκρούσεις και που ονομάζεται ζωή, ο «Σάτυαμ» σαλπίζει το κοχύλι της γιόγκα όπως ο Σρι Κρίσνα και θέτει τα θεμέλια μιας νέας εποχής και μιας νέας κουλτούρας. Οι ομιλίες του, τα τραγούδια του και, πάνω απ' όλα, το κίνημά του της γιόγκα φέρνουν τη μεγάλη αφύπνιση στα στήθη των βασανισμένων μαζών.

Το ακροατήριο συγκινήθηκε πολύ από τα λόγια της Κουμάρι Ρατνά. Ο «Ντάντα», ο εκδότης του *Σάατσι Μπααt*, είπε: «Παιδί μου, μ' έκανες να δακρύσω...»

Στις 17 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε στην Πάτνα ένα τριήμερο σιβίρ. Μετά το σιβίρ ο Σρι Σουάμιτζι θα επιστρέψει στο Μονγκύρ τη νύχτα της 19ης και κατόπιν θ' αναχωρήσει για την Μπίλασπουρ στις 21 του μηνός. Μετά τη διεξαγωγή τριήμερου προγράμματος από τις 23 έως τις 25 του μηνός θα επιστρέψει στις 26 του μηνός. Είχε πει στον Σουάμι Σατυαβράτ: «Θα πάμε όλοι μαζί. Θα είστε και οι τρεις και θα με συνοδεύσει και ο Νιράντζαν. Παρακαλώ, φροντίστε για πέντε εισιτήρια».

Προκειμένου να επεκταθούν οι δραστηριότητες του κινήματος γιόγκα στο Μονγκύρ ο Σρι Κένταρναθ Γκοένκα αγόρασε ένα μεγάλο σπίτι μέσα στην περιοχή του Κάστρου και το δώρισε στον Σρι Σουάμιτζι. Τον Ιούνιο του 1970 ο Σρι Σουάμιτζι εγκαινίασε με επισημότητα αυτό το κτίριο και το ονόμασε Σιβανάντα Κουτίρ Γιογκάσραμ (SKY). Σ' αυτό το νέο κτίριο ξεκίνησαν επταήμερα και δεκαήμερα μαθήματα. Τα μηνιαία και τριμηνιαία προγράμματα συνεχίστηκαν στο Σιβανάντα Άσραμ.

Έβδομο Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα, Παρίσι

Το έβδομο Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα διοργανώθηκε από τις 16 έως τις 18 Μαΐου του 1970 στο Παρίσι από τη Σουάμι Ντεβατμανάντα. Ο Σρι Σουάμιτζι κήρυξε την έναρξη και διηύθυνε όλα τα προγράμματα του συνεδρίου. Στην Πρεσβεία της Ινδίας στο Παρίσι ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε μια διάλεξη με θέμα «Οι μέθοδοι και οι τεχνικές της τάντρα», στην οποία ξεκαθάρισε πολλές παρερμηνείες σχετικά με την τάντρα. Έδωσε επίσης διαφωτιστικές ομιλίες για τη σουάρα γιόγκα, την κουνταλίνι γιόγκα και την κρίγια γιόγκα. Επέστρεψε στην Ινδία έχοντας ολοκληρώσει τα σχέδια για την κατασκευή δύο νέων άσραμ, στο Παρίσι και στην Ιρλανδία.

Η Γκούρου Πουρνίμα εορτάστηκε στις 18 Ιουλίου στο Μον-

γκύρ παρουσία χιλιάδων πιστών από την Ινδία και το εξωτερικό. Εν μέσω μπάτζαν, κίρταν και απαγγελιών μάντρα έγινε γκούρου πούτζα και ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε μύηση σε εκατοντάδες μαθητές. Το βραδινό σάτσανγκ προσείλκυσε τέτοιο πλήθος από το Μονγκύρ που το ακροατήριο ξεχύθηκε μέχρι τον δρόμο έξω από την κύρια πύλη του άσραμ. Παρακολουθούσαν μαγεμένοι τα μπάτζαν, τα κίρταν και το σάτσανγκ.

Με την αφορμή αυτή ο Σρι Σουάμιτζι εγκαινίασε και τη Διεθνή Βιβλιοθήκη Γιόγκα. Θα χρησιμοποιείται κατά την τριετή εκπαίδευση στη σαννυάσα που θα αρχίσει στις 8 Σεπτεμβρίου του τρέχοντος έτους. Στο εγγύς μέλλον θα γίνει η μεγαλύτερη βιβλιοθήκη του είδους της στον κόσμο.

Στις 18 Αυγούστου ο Σρι Σουάμιτζι ξεκίνησε την τέταρτη παγκόσμια περιοδεία του. Σ' αυτή την περιοδεία επισκέφτηκε την Αγγλία, τη Βόρεια Ιρλανδία, τη Δανία, τη Γαλλία, το Βέλγιο, τη Δυτική Γερμανία, την Ελβετία και την Αυστρία, όπου διεξήγαγε σεμινάρια γιόγκα, έδωσε δημόσιες διαλέξεις και μύησε μαθητές στο μάντρα. Η περιοδεία στέφθηκε από μεγάλη επιτυχία από κάθε άποψη και ο Σρι Σουάμιτζι επέστρεψε στο Μονγκύρ στις 6 Σεπτεμβρίου.

Η τριετής εκπαίδευση στη σαννυάσα ξεκίνησε στις 8 Σεπτεμβρίου. Η εκπαίδευση προσείλκυσε μεγάλο αριθμό υποψηφίων, από τους οποίους επιλέχθηκαν τελικά εκατόν οκτώ άτομα.

Τριετής εκπαίδευση στη σαννυάσα

Η εκπαίδευση των εκατόν οκτώ υποψηφίων ξεκίνησε στις 8 Σεπτεμβρίου στις τέσσερις το πρωί, κατά την ευοίωνη ώρα της μπράχμα μουχούρτα. Ήταν η επέτειος της γέννησης του Σουάμι Σιβανάντα Σαρασουάτι. Σ' αυτή την ιερή γη του Μπιχάρ αντήχησαν για άλλη μια φορά οι ιεροί ύμνοι των σαννυάσιν, κάτι που δεν είχε ξανακουστεί ούτε ιδωθεί από τη χρυσή εποχή του αυτοκράτορα Ασόκα.

Με τα λόγια του Σουάμι Νιράντζαν:

Ο Σουάμι Σιβανάντα καλλιέργησε μια ελπίδα κι ένα όραμα,
κι ο Σουάμι Σατυανάντα έκανε το όνειρό του να καρποφορήσει.
Είναι το πρώτο και το πιο αγαπημένο όνειρο της Ινδίας,
να δώσει στην ανθρωπότητα ένα εξελιγμένο, αφυπνισμένο ον.

Η σαννυάσα δεν είναι απάρνηση
αλλά προετοιμασία για θυσία.
Θυσία δεν σημαίνει αυτοεκμηδένιση
αλλά δια βίου υπηρεσία με απόλυτη αφοσίωση.

Η απλή περιβολή με τα ενδύματα στο χρώμα της ώχρας δεν χρωματίζει τον νου,
κι ούτε το ξυρισμένο κεφάλι και τα πλεγμένα μαλλιά κάνουν κάποιον σαννυάσιν.
Για κείνους που είναι πάντοτε έτοιμοι να υπηρετήσουν, μήπως δεν είναι η φροντίδα των μαλλιών περιττή αγγαρεία;

Ένας σαννυάσιν κυριεύεται από μια και μόνη εμμονή που καίει τα πάντα:
Το καθήκον – προς τον γκούρου του και την αποστολή του γκούρου του.
Το καθήκον προς τον συνάνθρωπό του και τον Δημιουργό του.

Σάντανα, σουαντυάγια και σέβα. Χωρίς ύπνο, ξεκούραση, ρούχα, φαγητό, κουτσομπολιό. Εκτός από την πρακτική γνώση της ανθρώπινης ανατομίας και φυσιολογίας, και διεξοδική μελέτη των γραφών – των Βεδών, των άγκαμα, των νίγκαμα, των Πουράνα και των ντάρσανα. Πρόκειται να γίνει επίσης εκπαίδευση ως προς τη φυσιολογία του σώματος, τις διάφορες σάντανα της γιόγκα, τη διαχείριση του άσραμ, τις οργανωτικές δεξιότητες, τη γνώση διεθνών πολιτισμών και άλλων, σχετικών θεμάτων. Εν ολίγοις, κατά τη διάρκεια των επόμενων τριάντα έξι μηνών αυτοί οι σαννυάσιν θα διέλθουν ένα πρόγραμμα κατάρτισης, εμπειρίας και μελέτης του εαυτού, με σκοπό την ανάπτυξη της *πράγκυασακτι*, της *μπακτιμπάβανα* και της *κάρμασακτι*, δηλαδή τις ικανότητες του κεφαλιού, της καρδιάς και των χεριών.

Επί έξι μήνες κανένα άλλο πρόγραμμα δεν πραγματοποιήθη-

κε στο άσραμ, λόγω του προγράμματος εκπαίδευσης στη σαννυάσα. Ούτε ο Σρι Σουάμιτζι ταξίδεψε έξω από το άσραμ. Ήταν μια εποχή έντονης σάντανα και ταπάσυα για όλους τους διαμένοντες. Το άσραμ παρέμεινε κλειστό ακόμα και για τους ντόπιους πιστούς του Μονγκύρ.

Η σάντανα των εκατόν οκτώ υποψήφιων σαννυάσιν ξεκίνησε ευθυγραμμισμένη με τα αρχαία γκούρουκουλ των περιόδων Τρέτα και Ντουαπάρα. Για κάποιο χρονικό διάστημα ο Σρι Σουάμιτζι έμεινε στο Ανάντα Μπαβάν με όλους τους συμμετέχοντες, και όλοι τους βυθίστηκαν σε εντατική σάντανα. Τον Δεκέμβριο ήρθε ο Κέρτζιβαλτζι από το Ντάνμπαντ. Προσκάλεσε τον Σρι Σουάμιτζι και όλους τους εκπαιδευόμενους σαννυάσιν να πάνε να μείνουν στο Ντάνμπαντ για έναν μήνα. Εκείνος θα φρόντιζε ό,τι χρειαζόταν. Υπήρχε άφθονος χώρος εκεί με πολλά δωμάτια, με αγρόκτημα, κήπο, ακόμα και μια πισίνα. Η ιδιοκτησία του βρισκόταν στο Ντάνσαρ, τέσσερα μίλια από το Ντάνμπαντ. Το ανθρακωρυχείο, η καντίνα και τα γραφεία ήταν επίσης κοντά.

«Εντάξει», είπε ο Σρι Σουάμιτζι, «θα έρθουμε τον Ιανουάριο».

Δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του 1971

Την 1η Ιανουαρίου του 1971 τρεις σουάμι ταξίδεψαν από το Μονγκύρ στο εξωτερικό. Γινόταν συζήτηση για το αν θα πάει και ο Σουάμι Νιράντζαν στην Ιρλανδία. Ο Σουάμι Σατυαβράτ και η Νταρμασάκτι έλαβαν ένα τηλεγράφημα κι ήρθαν στην Καλκούτα την 1η Ιανουαρίου. Οι Σουάμι Αμριτανάντα και Σατσιντανάντα αναχώρησαν για το Μπέλφαστ στις 2 Ιανουαρίου. «Θα φύγω για την Ιρλανδία στις 28 Φεβρουαρίου», είπε ο Σρι Σουάμιτζι. «Ο Νιράντζαν θα με συνοδεύσει. Ελάτε τώρα μαζί μου στο Μονγκύρ». Έφτασαν όλοι στο Μονγκύρ στις 4 Ιανουαρίου. Αποφασίστηκε ότι θα πήγαιναν όλοι στο Ντάνμπαντ στις 8 Ιανουαρίου. Ο Σουάμι Σατυαβράτ θα έμενε εκεί για δύο μέρες και μετά θα έφευγε για τη Νάντγκραμ. Η Νταρμασάκτι θα έμενε για μία βδομάδα.

Ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε όλες τις απαραίτητες οδηγίες για τη σάντανα στους εκπαιδευόμενους σαννυάσιν που έμειναν στο Μονγκύρ κι έπειτα αναχώρησε για το Ντάνμπαντ με πενήντα εκπαιδευόμενους. Εκείνοι θ' ασκηθούν εκεί στη σάντανα για έναν μήνα και θα διδάξουν γιόγκα στους χωρικούς της περιοχής. Μετά θα κατευθυνθούν πεζή στην Ορίσα διδάσκοντας στη διαδρομή *Γκίτα*, *Ραμαγιάνα* και γιόγκα στους χωρικούς και ζώντας με ελεημοσύνες. Ο τελικός προορισμός τους είναι η Σάμπαλπουρ, που θα φιλοξενήσει το όγδοο Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα από τις 3 Απριλίου. Οι σαννυάσιν θα οργανώσουν προγράμματα και μαθήματα σε πολλά μέρη μέσα και γύρω από τη Σάμπαλπουρ για την προετοιμασία του συνεδρίου.

Στο άσραμ είχε ξεκινήσει από τις 8 Σεπτεμβρίου του 1970 ένα καθημερινό, ωριαίο πρόγραμμα κίρταν. Ο Σρι Σουάμιτζι ερευνούσε τις επιδράσεις του κίρταν στον νου και τα συναισθήματα. Υπήρχαν δύο ή τρία κίρταν που έστελναν εξαρχής όλους τους σουάμι σε έκσταση. Οι σουάμι άρχιζαν να ταλαντεύονται και να χορεύουν στον ρυθμό του κίρταν και πολλοί έχαναν τις αισθήσεις τους. Πολλές φορές περιερχόταν σε έκσταση και ο Σρι Σουάμιτζι.

Ο Σουάμι Σατυαβράτ έφυγε για τη Νάντγκραμ στις 11 Ιανουαρίου. Η Νταρμασάκτι ακολούθησε επίσης στις 16 του μηνός. Και ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε επίσης από το Ντάνμπαντ την τελευταία βδομάδα του Ιανουαρίου κι επέστρεψε στο Μονγκύρ με τον Σουάμι Νιράντζαν. Οι υπόλοιποι σαννυάσιν συνέχισαν τη σάντανά τους στο Ντάνμπαντ κι έμειναν εκεί μέχρι τις 10 Φεβρουαρίου.

Ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε για την Καλκούτα στις 27 Φεβρουαρίου. Την 1η Μαρτίου αναχώρησε για την Ιρλανδία με τον εντεκάχρονο Σουάμι Νιράντζαν. Αφήνοντας τον Σουάμι Νιράντζαν στο άσραμ του Μπέλφαστ, ο Σρι Σουάμιτζι διηύθυνε αρκετά συνέδρια και σεμινάρια γιόγκα σε πολλές χώρες της Ευρώπης κι επέστρεψε στο Μονγκύρ στις 28 Μαρτίου.

Όγδοο Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα, Σάμπαλπουρ

Την οργάνωση του όγδοου Διεθνούς Συνεδρίου Γιόγκα στη Σάμπαλπουρ ανέλαβε εξ ολοκλήρου το Lions Club. Το εργοστάσιο χαρτοποιίας του Βράτζρατζ Ναγκάρ (The Orient Paper Mill) έχει την έδρα του στη Σάμπαλπουρ. Οι εγκαταστάσεις του ήταν αρκετά ευρύχωρες, με πολλά γραφεία, χώρους διαμονής για τους επισκέπτες –πελάτες κι επιχειρηματίες–, αποθήκες, χώρους στάθμευσης και μεγάλη αυλή. Η τεράστια τέντα του συνεδρίου και όλοι οι χώροι διαμονής και εστίασης των συνέδρων στήθηκαν σ' αυτές τις εγκαταστάσεις.

Ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στη Σάμπαλπουρ στις 2 Απριλίου. Χιλιάδες σύνεδροι είχαν έρθει για να παρακολουθήσουν. Υπήρχαν επίσης πολλοί εκπρόσωποι από το εξωτερικό. Το συνέδριο εγκαινίασε ο Πρόεδρος του Ανώτατου Δικαστηρίου της Ορίσα, Σρι Μίσρατζι. Το θέμα του συνεδρίου ήταν «Γιόγκα και κοινωνική υπηρεσία». Ο Σρι Σουάμιτζι διηύθυνε όλες τις συνεδρίες αυτοπροσώπως. Όπως πάντα, γίνονταν τέσσερις συνεδρίες κάθε μέρα. Κάθε συνεδρία περιλάμβανε μπάτζαν, κίρταν και ομιλίες από επιφανείς αγίους και αξιωματούχους. Ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό αυτού του συνεδρίου ήταν ότι ο τόνος και το γενικό πνεύμα των ομιλιών ήταν επιστημονικά μάλλον παρά θρησκευτικά. Κι αντί να είναι αφηρημένες και θεωρητικές, οι διαλέξεις ήταν πρακτικές. Το πενθήμερο συνέδριο ολοκληρώθηκε το βράδυ της 7ης Απριλίου. Στις 8 Απριλίου ο Σρι Σουάμιτζι πήγε στο Κόναρκ και επέστρεψε στις 10 του μηνός. Στη Σάμπαλπουρ είχαν στα σκαριά ένα άσραμ. Ήταν σχεδόν έτοιμο και τα εγκαίνια είχαν προγραμματιστεί για τον επόμενο μήνα.

Στις 12 του μηνός, το απόγευμα, ο Σρι Σουάμιτζι επισκέφτηκε τον Βράτζρατζ Ναγκάρ και είδε το εργοστάσιο Χαρτοποιίας της Ανατολής και τον ποταμό Σάνκα. Αφού ξεκουράστηκε και δείπνησε στον ησυχαστήριο χώρο της εταιρείας ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε ένα σάτσανγκ στους χώρους του τοπικού ναού Μπίρλα. Μετά το σάτσανγκ έφυγε για το Ράιγκαρ κι έφτασε εκεί στις δύο το πρωί. Έμεινε τέσσερις μέρες δίνοντας σάτσανγκ και διαλέξεις. Συγκάλεσαν μια συνάντηση για να

συζητηθούν τα μελλοντικά σχέδια γύρω από το άσραμ του Ράιγκαρ. Ο Σρι Σουάμιτζι σχεδίαζε να επιστρέψει στο Μονγκύρ, αλλά μετά από μια ειδική πρόσκληση του Σουάμι Σατυαβράτ συμφώνησε να έρθει στη Νάντγκραμ. Ένθερμη επιθυμία του Σουάμι Σατυαβράτ ήταν να μείνει ο Σρι Σουάμιτζι στη Νάντγκραμ με τους εκπαιδευόμενους σαννυάσιν του μέχρι την Γκούρου Πουρνίμα. Η εκπαίδευση των σαννυάσιν θα συνεχιζόταν στη Νάντγκραμ. Είχε ήδη μιλήσει με τους τοπικούς συνεργάτες και εθελοντές στη Νάντγκραμ και είχαν πλήρως δεσμευτεί για το σχέδιο αυτό.

Το άσραμ της Νάντγκραμ απέχει τέσσερα χιλιόμετρα από την πόλη. Έξι εκτάρια γης είχαν αγοραστεί στην οδό Τζ. Ε., ανοίχτηκε εκεί πηγάδι και κατασκευάστηκε μια αίθουσα 80 επί 30 πόδια. Υπάρχει μια μεγάλη βεράντα στην κάθε πλευρά της αίθουσας με δωμάτια στη γωνία της κάθε βεράντας, συνολικά τέσσερα δωμάτια. Μια αποθήκη, μια κουζίνα και μια μεγάλη τραπεζαρία ήταν υπό κατασκευή εκείνη την εποχή. Το δωμάτιο του Σρι Σουάμιτζι, ένα επιπλέον δωμάτιο στο εμπρός μέρος, τουαλέτες και λουτρά χτίζονταν επίσης εκείνη την εποχή. Υπήρχε μια μεγάλη αυλή όπου είχε στηθεί μια προσωρινή κουζίνα για το μεσοδιάστημα. Εν τω μεταξύ, ένα από τα τέσσερα γωνιακά δωμάτια είχε προετοιμαστεί για τον Σρι Σουάμιτζι και τα υπόλοιπα τρία χρησιμοποιήθηκαν ως αποθήκη, γραφείο και βιβλιοθήκη. Έχοντας έτσι τακτοποιήσει τα πράγματα, ο Σουάμι Σατυαβράτ εξέθεσε τα σχέδιά του στον Σρι Σουάμιτζι.

«Εντάξει», είπε ο Σουάμιτζι, «θα έρθω στη Νάντγκραμ με τους σαννυάσιν μου, που θα συνεχίσουν εκεί τη μελέτη, τον διαλογισμό και την κάρμα γιόγκα τους. Θα μείνουμε μέχρι την Γκούρου Πουρνίμα, αν και θα συνεχίσω να πηγαινοέρχομαι».

Όταν οι κάτοικοι του Ράιγκαρ και της Μπίλασπουρ έμαθαν τα σχέδια αυτά ζήτησαν από τον Σρι Σουάμιτζι να δώσει προγράμματα και στις πόλεις τους. Αφού έμεινε στο Ράιγκαρ τέσσερις μέρες, ο Σουάμιτζι ήρθε στην Μπίλασπουρ κι έκανε ένα τετραήμερο πρόγραμμα. Μετά έκανε κι ένα πρόγραμμα στην Κόρμπα. Ο Σουάμι Σατυαβράτ επέστρεψε στις 16 του μηνός για να συνεχίσει τις προετοιμασίες στη Νάντγκραμ. Πήγε στο

Κλωστήριο B.N.C., συνάντησε τον Ράτζα Ραμ Γκούπτα, του εξέθεσε τα σχέδιά του και ζήτησε πολλά σεντόνια και ντούρι. Ο Γκούπτατζι του είπε ότι μπορούσε να πάρει όσα ήθελε.

Στις 20 Απριλίου ο Σρι Σουάμιτζι έστειλε όλους τους σαννυάσιν στη Νάντγκραμ με την Νταρμασάκτι. Ο ίδιος πήγε στο Σάγκαρ με δύο σουάμι. Θα έφτανε στη Νάντγκραμ στις 23 του μηνός.

Όταν ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στη Νάντγκραμ το κοινό τον καλωσόρισε με ανοιχτές αγκάλες και καρδιές. Τον υποστήριξαν πλήρως σε όλες του τις προσπάθειες. Η εκπαίδευση των σαννυάσιν ξεκίνησε εκ νέου την 1η Μαΐου. Βοήθησαν στις τρέχουσες κατασκευαστικές εργασίες του άσραμ ως μέρος της κάρμα γιόγκα τους. Κάθε βράδυ γινόταν σάτσανγκ από τις έξι ως τις οκτώ, όπου δεν συμμετείχαν μόνον οι ντόπιοι αλλά και κάτοικοι από τα κοντινά χωριά και τις πόλεις. Ο Σρι Σουάμιτζι ανταποκρίθηκε στα σωματικά, νοητικά, συναισθηματικά και πνευματικά προβλήματα όλων εκείνων που ζητούσαν τη βοήθειά του.

Με φανερό το ενδιαφέρον του κοινού ξεκίνησαν πρωινές τάξεις άσανα. Στις 29 Απριλίου εορτάστηκαν στο άσραμ τα επετειακά γενέθλια του Σανκαρατσάρυα. Πολλοί ήρθαν από τη Νάντγκραμ κι από άλλα μέρη για να παρακολουθήσουν το πρόγραμμα. Κάποια επιφανή πρόσωπα μίλησαν για τη ζωή και τις πράξεις του Σανκαρατσάρυα. Ο Σρι Σουάμιτζι είπε στην ομιλία του: «Ο τζαγκάτγκουρου Σανκαρατσάρυα απείχε από κάθε σύγκρουση και αντιπαράθεση, και οργάνωσε τους σαννυάσιν σε μια ισχυρή και ανθεκτική παράδοση. Παρουσιάστηκε ως ενωτική δύναμη στην κοινωνία της εποχής του, επανασυνδέοντας τα κατακερματισμένα τμήματα της κοινωνίας». Ο Σρι Σουάμιτζι αποσαφήνισε επίσης τη φιλοσοφία Βεντάντα του Σανκαρατσάρυα κι αναφέρθηκε στα διάφορα άσραμ που είχε ιδρύσει.

Ο Σρι Σουάμιτζι τέλεσε πράνα πρατίστα στο άγαλμα της Ντέβι στο χωριό Σουρεβάνι, περίπου σαράντα μίλια από τη Νάγκπουρ. Οι σαννυάσιν που τον συνόδευαν τέλεσαν ακάντα κίρταν στον ναό.

Στις 23 Μαΐου ο Σρι Σουάμιτζι αναχώρησε για τη Σάμπαλπουρ, όπου εγκαινίασε τη Σχολή Γιόγκα Ούτκαλ κι άναψε έναν

λύχνο ακάντα για την περίσταση. Άφησε εκεί πέντε σουάμι για να διαχειριστούν τις υποθέσεις του άσραμ κι επέστρεψε στο Μονγκύρ.

Ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε για το Μπέλφαστ στις 30 Μαΐου και διηύθυνε εκεί ένα σεμινάριο γιόγκα. Επισκέφτηκε πολλές χώρες της Ευρώπης και της Νότιας Αμερικής κι ύστερα επέστρεψε στην Ινδία κι έφτασε στη Νάντγκραμ στις 26 Ιουνίου. Η εκπαίδευση των σαννυάσιν συνεχιζόταν εκεί με αμείωτο ρυθμό.

Ένα όνειρο γίνεται πραγματικότητα

Η Νταρμασάκτι ήταν πολύ χαρούμενη που ο Σρι Σουάμιτζι έμενε στη Νάντγκραμ. Η ίδια εξηγούσε πριν απ' όλα τις ημερήσιες εργασίες στο προσωπικό του τυπογραφείου της, ύστερα πήγαινε στο άσραμ όπου βοηθούσε στη διαχείριση της αποθήκης και στη λειτουργία της κουζίνας. Επισκέπτες περνούσαν από το άσραμ σε όλη τη διάρκεια της ημέρας. Τους συναντούσε και τους εξηγούσε τις διάφορες δραστηριότητες του άσραμ. Κάθε φορά που ο Σρι Σουάμιτζι απουσίαζε σε ταξίδι, εκείνη φρόντιζε όλες τις δραστηριότητες του άσραμ σύμφωνα με τις οδηγίες του. Αν ο Σουάμι Σατυαβράτ έφευγε από την πόλη για κατασκευαστικές εργασίες, τότε πήγαινε και στο ταχυδρομείο και μεριμνούσε για την αποστολή και την παραλαβή της αλληλογραφίας και των δεμάτων. Αφού τελείωνε όλες τις εργασίες στο άσραμ επέστρεφε στο σπίτι μόνο μετά το βραδινό σάτσανγκ. Το όνειρό της γινόταν επιτέλους πραγματικότητα.

Ανέκαθεν έβλεπε στον ύπνο της έναν όμορφο, λαμπερό άγιο. Πολλές φορές, επίσης, είχε λάβει σημάδια και νύξεις. Τα απέδιδε όλα αυτά στο γεγονός ότι μελετούσε, από την παιδική της ηλικία, την *Γκίτα*, τη *Ραμαγιάνα* και ιστορίες αγίων. Τέλος, στις 2 Απριλίου του 1953, έφτασε στο Ρισικές, όπου, βλέποντας έναν νεαρό σαννυάσιν να στέκεται πίσω από τον Σουάμι Σιβανάντα, ξαφνικά το συνειδητοποίησε: «Αυτός είναι ο Σανκαρατσάρυα που με επισκέπτεται συνεχώς στα όνειρά μου!»

Στις 7 Ιουνίου του 1956 ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στη Νάντγκραμ. Μόλις αποβιβάστηκε από το τραίνο άρθρωσε τις λέξεις: «Μητέρα,

ήρθα...», και η Νταρμασάκτι σκέφτηκε «ναι, είναι πράγματι ο Άντιγκουρου Σανκαρατσάρυα μου...». Ένα μεγάλο κενό της ζωής της γέμισε, η ίδια η κατεύθυνση της ζωής της πράγματι άλλαξε. Έμαθε, κατανόησε κι έλαβε πολλά από εκείνον. Ταξίδεψε μαζί του σε πολλά μέρη, διεξάγοντας προγράμματα και σιβίρ, αλλά το όνειρο παρέμενε όνειρο.

Τόσα πολλά συνέβησαν μετά το 1956 – το άσραμ στο Μονγκύρ, το αιώνιο φως εκεί, τα διεθνή συνέδρια γιόγκα, τα προγράμματα και τα σιβίρ, τα πολλά υπερπόντια άσραμ, τα πλήθη των υποψηφίων στη γιόγκα από την Ινδία και το εξωτερικό, τα ενιάμηνα και τα τρίμηνα προγράμματα εκπαίδευσης δασκάλων και, τέλος, το τριετές πρόγραμμα εκπαίδευσης στη σαννυάσα όπου εκατόν οκτώ αναζητητές από την Ινδία και το εξωτερικό προσέφεραν τον εαυτό τους σε μια μεγάλη γιάγκια. Οι αναζητητές ήταν άντρες και γυναίκες όλων των ηλικιών, που τώρα δεν γίνονται πλέον αντιληπτοί στο σωματικό τους επίπεδο αλλά ως αγνά πνεύματα ενσωματωμένα σε ανθρώπινα περιβλήματα. Βλέποντας οι άνθρωποι μια διαφορετική εικόνα από αυτό που τους είχαν μάθει να πιστεύουν σχετικά με τους αγίους και τους σαννυάσιν, άρχιζαν τώρα να ακολουθούν τον Σρι Σουάμιτζι χωρίς ενδοιασμούς.

Ποιος μπορούσε να προβλέψει το 1956 ότι ο μικροκαμωμένος σαν αγοράκι σαννυάσιν, που είχε κερδίσει τις καρδιές όλων με την ελκυστική παρουσία και τα γλυκά λόγια του, που είχε παίξει όπως ο Κανχάγια ανάμεσα στα παιδιά, που είχε διδάξει τις πολύπλοκες αρχές των άσανα, των πραναγιάμα, της *Γκίτα*, της *Μπαγκαβάτα*, των Βεδών και των Ουπανισάδων σε ενήλικες με σαφή και διαυγή τρόπο, θα ξεκινούσε μια μέρα μια παγκόσμια γιογκική επανάσταση; Κι ωστόσο δεν θα' πρεπε αυτό να αποτελεί έκπληξη, δεδομένου ότι είχε γίνει σαννυάσιν με ατσάλινη αποφασιστικότητα και με τις ευλογίες του γκούρου του, του Σουάμι Σιβανάντα, για να γίνει *ντιγκβιτζάγι*, παγκόσμιος κατακτητής. Οι ευλογίες του Γκούρουντεβ απλώνονται παντού σαν τα κλαδιά του δέντρου μπάνυαν. Ο Σρι Σουάμιτζι αφοσιώθηκε στην αναγέννηση της γιογκικής κουλτούρας. Πόσο μεγάλη υπήρξε η συμβολή του προκειμένου να έρθουν και

πάλι στο φως οι αρχαίες επιστήμες! Τώρα έχει πλήρως στρατευτεί στο αξιέπαινο έργο της αποκατάστασης της χαμένης δόξας της γιόγκα σ' αυτή τη σύγχρονη επιστημονική εποχή.

Ο Σρι Σουάμιτζι έχει την ικανότητα να οδηγεί το κάθε άτομο που προσέρχεται σ' αυτόν για καθοδήγηση στο πιο κατάλληλο και εφαρμόσιμο για κείνον ή εκείνην μονοπάτι. Είναι σε θέση ν' αναγνωρίσει τη φύση του πόνου ενός ανθρώπου και το κατάλληλο αντίδοτο με μια ματιά. Έχει το εύθυμο άφημα ενός σαννυάσιν, τη λάμψη ενός ταπάσβι και την απόλυτη συγκέντρωση ενός γιόγκι. Οι άνεμοι του κινήματος της γιόγκα στροβιλίζονται με επίκεντρό τους το Μονγκύρ και φτάνουν σε όλα τα σημεία του πλανήτη.

Το όνειρο της Νταρμασάκτι πραγματοποιήθηκε τελικά όταν ο Σρι Σουάμιτζι, η κινητήρια δύναμη πίσω από το κίνημα της γιόγκα, έφτασε στο Ρατζναντγκαόν κάτω από τον καυτό απογευματινό ήλιο στις 23 Απριλίου του 1971. Οι ντόπιοι τον υποδέχτηκαν θερμά. Η Νταρμασάκτι τον καλωσόρισε επίσης στο κατώφλι του σπιτιού της. Ο Σρι Σουάμιτζι θα μείνει εδώ τέσσερις μήνες. Η εκπαίδευση των σαννυάσιν θα συνεχιστεί παράλληλα εδώ. Θα ταξιδεύει για προγράμματα, αλλά πάντα θα επιστρέφει εδώ. Κατά την ευοίωνη περίσταση της Γκούρου Πουρνίμα θα εγκαινιάσει και επισήμως τη σχολή γιόγκα στο Ρατζναντγκαόν και θα ανάψει την ιερή, αιώνια φλόγα.

Η Νάντγκραμ είχε την ευλογία να δεχτεί τις ίδιες διδασκαλίες και τα ιδανικά που κήρυξε ο Κύριος Βούδας σε χιλιάδες μαθητές στο Βαϊσάλι πριν από δυόμισι χιλιάδες χρόνια. Οι σελίδες της αρχαίας ιστορίας ξετυλίγονται γρήγορα γι' άλλη μια φορά μπροστά στα μάτια μας. Η Μα Γκάνγκα ρέει στο κατώφλι μας. Και το όνειρο της Νταρμασάκτι επιτέλους πραγματοποιήθηκε.

Εγκαίνια της Σχολής Γιόγκα της Νάντγκραμ

Όλες οι κατασκευαστικές εργασίες είχαν ολοκληρωθεί όταν ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε τελικά στη Νάντγκραμ. Οι προετοιμασίες για την Γκούρου Πουρνίμα κορυφώνονταν. Εθελοντές του International Yoga Fellowship από την Γκόντια, το Ντουργκ, το

Μπιλάι, τη Ράιπουρ, την Μπίλασπουρ και το Ράιγκαρ βοηθούσαν στις προετοιμασίες. Χιλιάδες άνθρωποι από το Δελχί, τη Βομβάη, την Καλκούτα, το Μονγκύρ, τη Νάγκπουρ, την Τζάμπαλπουρ και τα κοντινά χωριά ήρθαν για να παρακολουθήσουν τους εορτασμούς της Γκούρου Πουρνίμα. Ήρθαν επίσης πολλοί άγιοι και σοφοί. Ήρθε και ο Κέσρι Μπάτζπαϊ από το Ραδιόφωνο *All India* της Ράιπουρ με όλο του το προσωπικό. Παρευρέθηκαν επίσης ο υπουργός Παιδείας, Μποπάλ Ράο Παβάρ, και άλλοι υπουργοί και βουλευτές.

Τα κίρταν ξεκίνησαν στο άσραμ στις πέντε το πρωί της Πέμπτης 8 Ιουλίου 1971. Οι άνθρωποι όλο και κατέφθαναν κατά χιλιάδες. Λες κι όλος ο πληθυσμός της Νάντγκραμ βρισκόταν στα κτίρια του άσραμ. Η Γκούρου Πάντα Πούτζα ξεκίνησε στις έξι το πρωί και συνεχίστηκε μέχρι τις εννιά. Εκατοντάδες άνθρωποι περίμεναν να λάβουν μάντρα ντίκσα. Οι μυήσεις δόθηκαν από τις εννιά το πρωί ως τις δώδεκα το μεσημέρι. Το γεύμα σερβιρίστηκε το μεσημέρι και μετά από αυτό συνεχίστηκε το πρόγραμμα. Από τη μία ως τις τρεις το απόγευμα δόθηκε μια συνέντευξη Τύπου, στη διάρκεια της οποίας οι δημοσιογράφοι είχαν την ευκαιρία να πάρουν συνεντεύξεις και από τους εκπαιδευόμενους σαννυάσιν και από άλλους μαθητές του Σρι Σουάμιτζι από το εξωτερικό. Το κίρταν συνεχίστηκε αδιαλείπτως επί είκοσι τέσσερις ώρες.

Ο Σρι Σουάμιτζι άναψε την αιώνια φλόγα και ολοκλήρωσε την τελετή εγκαινίων της σχολής γιόγκα. Το πνευματικό φως αυτής της φλόγας θα διαλύσει το σκοτάδι της άγνοιας όχι μόνο στη Νάντγκραμ αλλά και σε όλη τη γη.

Μετά τις ομιλίες των αγίων, των λογίων, του υπουργού Παιδείας, των βουλευτών και άλλων αφοσιωμένων διανεμήθηκε σε όλους ως πρασάντ η μετάφραση στα χίντι του κλασικού κειμένου του Σρι Σουάμιτζι *Dynamics of Yoga*. Έπειτα το συγκεντρωμένο κοινό άκουσε με προσοχή τον λόγο του Σουάμιτζι πάνω στη σημασία και την αναγκαιότητα της γιόγκα για την υγεία και την ευεξία:

> Τώρα μόνο αναβιώνει η γιογκική παράδοση μετά τη βεδική εποχή. Σήμερα νέοι και γέροι αναπτύσσουν εξίσου το

ενδιαφέρον τους για τη γιόγκα. Στην πρόσφατη ιστορία μας μάς κυβέρνησαν πολλές και διάφορες φυλές, που μας γέμισαν με αισθήματα περιφρόνησης και αδιαφορίας για τον πολιτισμό μας, για την επιστήμη της γιόγκα και της τάντρα. Αρχίσαμε να μισούμε την ίδια τη θρησκεία μας και την πνευματικότητά μας. Αβάσιμοι και φανταστικοί φόβοι για τις επιβλαβείς επιπτώσεις της γιόγκα διαδόθηκαν από ανθρώπους που ήταν αποφασισμένοι να ξεριζώσουν τη γιόγκα, το θεμέλιο ολόκληρης της κουλτούρας και του πολιτισμού μας. Οι καιροί έχουν αλλάξει τώρα. Πριν από μερικά χρόνια ο Σουάμι Κουβαλυανάντα ερεύνησε σχολαστικά τις επιδράσεις της γιόγκα στο σώμα και τον νου. Χρησιμοποίησε ευαίσθητα μηχανήματα για να μετρήσει και να προσδιορίσει ποσοτικά αυτά τα αποτελέσματα, τα οποία δημοσιεύτηκαν εν συνεχεία στην επιθεώρηση *Γιόγκα Μιμάμσα*.

Όταν διάβασα τις ερευνητικές του δημοσιεύσεις εμπνεύστηκα πάρα πολύ. Στην αρχή ήμουν καθαρόαιμος βεδαντιστής. «Είμαι Αυτό, Αυτό είμαι» ήταν η σύνοψη και η ουσία της σάντανά μου. Όταν διάβασα την επιθεώρηση, μια εμπνευσμένη σκέψη άστραψε στον νου μου: «Το χαμένο φως της γιόγκα πρέπει να επιστρέψει και πάλι στην Ινδία». Τώρα οι άνθρωποι αρχίζουν σταδιακά να κατανοούν και να εκτιμούν τη γιόγκα, αν και εξακολουθεί να θεωρείται από πολλούς ως αποκλειστικό δικαίωμα των σαννυάσιν. Αλλά δηλώνω με έμφαση ότι η γιόγκα έχει μεγαλύτερη σχέση με τους οικογενειάρχες παρά με τους σαννυάσιν. Οι οικογενειάρχες έχουν την τάση να αναπτύσσουν πολλά σωματικά, νοητικά και συναισθηματικά προβλήματα καθώς αγωνίζονται στην καθημερινότητα. Ως εκ τούτου, η γιόγκα μπορεί να τους βοηθήσει σημαντικά να διαχειριστούν αυτά τα προβλήματα και να διατηρήσουν την ισορροπία και τη σταθερότητα στη ζωή. Έχοντας έρθει σε επαφή με χιλιάδες άντρες και γυναίκες από όλα τα κοινωνικά στρώματα κατά τη διάρκεια των ετών της επαιτείας μου, συνειδητοποίησα ότι η ινδική κοινωνία ήταν σε πλήρη

σύγχυση και αποπροσανατολισμό. Η τυφλή, μηχανική προσχώρηση στις γραφές την οδηγούσε σε λάθος κατευθύνσεις.

Σκεφτείτε λογικά και προσεκτικά. Η γιόγκα για την οποία σας μιλώ είναι το αληθινό θεμέλιο της ζωής σας. Εξάλλου, ποιος είναι ο στόχος και ο σκοπός της ζωής; Ατελείωτη ειρήνη, ανόθευτη ευδαιμονία, απεριόριστη ευτυχία και πλήρης απελευθέρωση από τον πόνο και την δυστυχία – αυτό δεν θέλουν όλοι; Κι αυτή η επιθυμία είναι που οδηγεί τους ανθρώπους είτε προς το μονοπάτι της μπόγκα είτε προς το μονοπάτι της γιόγκα. Η μπόγκα μόνη της οδηγεί στην αποσύνθεση και την ασθένεια, ενώ η γιόγκα μόνη της προκαλεί νευρώσεις και συμπλέγματα. Πρέπει να υπάρχει μια σύνθεση, ένα μείγμα αυτών των δύο μονοπατιών. Γιόγκα δεν σημαίνει να ξεφεύγει κανείς από τη ζωή. Μάλλον οδηγεί στο ν' αγκαλιάζει κανείς τη ζωή πιο σφιχτά και πιο δυνατά. Για να μάθετε πώς να το επιτύχετε, πηγαίνετε να μείνετε σε ένα άσραμ για λίγες μέρες. Θα συμβάλει πολύ στην αίσθησή σας της ειρήνης και της ευεξίας. Παλαιότερα οι άνθρωποι πήγαιναν σε τόπους προσκυνήματος για να μάθουν άσανα, πραναγιάμα και τζάπα από σάντου και αγίους. Αλλά αυτό δεν είναι δυνατόν σ' αυτή τη σύγχρονη εποχή. Τώρα μπορείτε να λάβετε αυτά τα ευεργετήματα στα γιογκάσραμ.

Συνεχώς επαναλαμβάνω ένα και μόνο πράγμα. Ο πραγματικός σπόρος της ασθένειας δεν βρίσκεται στο σώμα αλλά στον νου. Εάν ο νους είναι υπό έλεγχο το σώμα θα παραμείνει υγιές, ακόμα κι αν αφεθεί αφρόντιστο. Οι διάφορες σκέψεις οδηγούν στην έκκριση διαφόρων χημικών ουσιών στον εγκέφαλο. Οδηγούν επίσης στη δημιουργία διαφόρων ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων. Όταν υπάρχει δυσαρμονία σ' αυτές τις διαδικασίες, εμφανίζονται πολλές νοητικές και ψυχολογικές διαταραχές. Έτσι, πρέπει να μάθετε την τέχνη της σωστής σκέψης και να αποφεύγετε τις αρνητικές σκέψεις όσο γίνεται περισσότερο. Αυτές τις μέρες αντιμετωπίζει κανείς έναν καταιγισμό αρνητικών εντυ-

πώσεων και επιδράσεων ακόμα και στην αγορά. Όπως ακριβώς το ακάθαρτο περιβάλλον δημιουργεί μόλυνση και ασθένειες στο σώμα, έτσι κι οι αρνητικές σκέψεις δημιουργούν χάος στον εγκέφαλο και στον νου.

Πολλοί άνθρωποι μαστίζονται από αϋπνίες. Χρειάζονται χάπια για να κοιμηθούν. Αντί να θεραπεύσουν τις ρίζες του δέντρου θεραπεύουν τα κλαδιά του. Τα παράσιτα των αρνητικών σκέψεων και συναισθημάτων κατατρώγουν σταθερά τον εγκέφαλο και τον νου. Έχουν την τελική ευθύνη για την πολιτισμική αποσύνθεση και παρακμή που βλέπουμε παντού. Οι αρνητικές σαμσκάρα πολλαπλασιάζονται με γεωμετρική πρόοδο, ακριβώς όπως η Ρακταμπίτζα. Όπως ακριβώς εμβολιάζεστε κατά της ευλογιάς ή της ιλαράς πρέπει να εμβολιάζετε και τον νου. Έχετε στη διάθεσή σας το εμβόλιο της γιόγκα, χρησιμοποιήστε το. Όσο περισσότερο απορροφάτε την πρακτική, το πνεύμα και την κουλτούρα της γιόγκα, τόσο περισσότερα οφέλη θα δείτε στην καθημερινή σας ζωή. Καλύτερες οικογενειακές και κοινωνικές σχέσεις, υγιής νους, υψηλές σκέψεις – πλήθος είναι τα επιτεύγματα της γιόγκα.

Ο Σουάμι Νιτυανάντα φορούσε απλώς και μόνο ένα πανί γύρω από τη λεκάνη του. Έλεγε: «Γιατί ν' ανησυχείς για τα χρήματα; Έρχονται, και μετά φεύγουν με τον ίδιο τρόπο που ήρθαν. Αν δεν μπορείς να σταματήσεις την είσοδό τους, πώς μπορείς να αποτρέψεις την έξοδό τους; Πρέπει να μάθεις να είσαι αδέσμευτος στη ζωή».

Αυτός μου έδωσε την έμπνευση να ξεκινήσω ένα άσραμ. Προηγουμένως περιπλανιόμουν συνεχώς πέρα δώθε. Όταν έκανε αυτή την πρόταση, η πρώτη μου ερώτηση ήταν: «Από πού θα βρεθούν τα χρήματα;» Και απάντησε: «Μην ανησυχείς για τα χρήματα. Έρχονται μόνα τους». Δέχτηκα την προτροπή του. Τώρα έχουν προκύψει άσραμ στο Μονγκύρ, στο Ράιγκαρ και στη Σάμπαλπουρ, όμως θεωρούσα ανέκαθεν τη Νάντγκραμ ως το Σάρναθ μου, το στρατηγείο μου, κι ας χτίστηκε μόλις τώρα το άσραμ. Στην Κάλι Γιούγκα όλοι οι κανόνες αντιστρέφονται. Το παι-

δί γεννιέται πριν από τον πατέρα. Το άσραμ της Νάντγκραμ είναι σαν τον πατέρα και το Μονγκύρ μαζί με τα άλλα άσραμ είναι τα παιδιά.

Τελειώνοντας θα σας πω μια συνοπτική μέθοδο: Να κάνετε τζάπα με ένα μάλα και να αποσύρετε τον νου σας εσωτερικά. Σταδιακά, ποτέ βιαστικά. Συγκεντρωθείτε στο κέντρο των φρυδιών και οραματιστείτε τον ίστα σας σ' εκείνο το σημείο. Με την πάροδο του χρόνου θα λάβετε αυθόρμητα μια απόφαση, μια κατεύθυνση από τα βάθη του ασυνείδητου νου σας, και θα σας μεταφέρει κατευθείαν στον προορισμό σας. Απλώς να θυμάστε να είστε τακτικοί σ' αυτή τη σάντανα, χωρίς ενδιάμεση διακοπή. Τέλος, τις καλύτερες ευχές μου γι' αυτό το νεόκτιστο γιογκάσραμ. Χάρι Ομ.

Το κοινό παρακολουθούσε σε απόλυτη σιωπή. Εκτός από την αίθουσα, οι δύο βεράντες, η αυλή, ακόμα κι η ταράτσα ήταν κατάμεστες. Μετά το σάτσανγκ του ο Σρι Σουάμιτζι έκανε το Σάντι Παθ κι έλουσε με τις ευλογίες του τους πάντες. Η Σρίματ Σακουντάλα Γκοσουάμι έκανε διάλεξη για τη *Ραμαγιάνα* μέχρι τις δέκα το βράδυ. Τότε ανακοινώθηκε ότι το πρώτο πρόγραμμα της νεοσύστατης σχολής γιόγκα επρόκειτο να ξεκινήσει στις 16 Ιουλίου.

Ο Σουάμι Νιράντζαν έστειλε από το Μπέλφαστ το ακόλουθο ευχετήριο μήνυμα:

Στην ευοίωνη και ιερή ημέρα της Γκούρου Πουρνίμα θα επικοινωνήσετε με έναν μεγάλο γκούρου στις εγκαταστάσεις της σχολής γιόγκα της Νάντγκραμ. Η σχολή μόλις χτίστηκε, αλλά οι ρίζες της πάνε πολύ πίσω στον χρόνο. Όχι μόνο τα ανθρώπινα αλλά και τα επουράνια όντα πρόκειται να εορτάσουν αυτό το μέγα γεγονός.

Ο Σρι Ράμα, ο Σρι Κρίσνα, όλοι οι άλλοι θεοί, ο Άντιγκουρου Σανκαρτσάρυα, ο Σουάμι Βισουανάντα, ο Σουάμι Σιβανάντα – όλοι τους είχαν γκούρου και η αφοσίωσή τους στον γκούρου ήταν τεράστιας σημασίας. Ο Τούλσιντας λέει: «Τα ανθισμένα πόδια λωτού του γκούρου είναι

άξια λατρείας και αγάπης, γιατί εκείνος είναι ένας ωκεανός συμπόνιας και αληθώς ο ίδιος ο Θεός σε ανθρώπινη μορφή». Συνεχίζει λέγοντας: «Η αληθινή σοφία και γνώση δεν μπορεί ποτέ να ανατείλει χωρίς γκούρου». Αυτό μας δείχνει το μονοπάτι που πρέπει να ακολουθήσουμε στη ζωή. Οι Ουπανισάδες επίσης δηλώνουν εμφατικά *Durlabha sahajaavastha sadgurukarunam veena*, είναι αδύνατον να φτάσει κανείς στην υπέρτατη κατάσταση χωρίς τη χάρη του γκούρου.

Ένας γκούρου που έχει πραγματώσει την ύψιστη αλήθεια και ουσία μπορεί να μας μεταδώσει αυτή τη γνώση. Αυτό το αίσθημα απηχεί η *Γιόγκα Βασίσθα*, που λέει: «Τα λόγια του γκούρου θα διευκολύνουν έναν πραγματικό μαθητή να πραγματώσει τον Εαυτό ανάβοντας τη φλόγα της σοφίας στην καρδιά του. Χωρίς τη βοήθεια και την υποστήριξη ενός γκούρου είναι εξαιρετικά δύσκολο, αν όχι αδύνατον να εδραιωθεί κανείς στην κατάσταση της γνώσης. Μόνο μέσω της χάρης του γκούρου μπορεί να πραγματωθεί ο Απόλυτος Μπράχμαν. Μόνον ο γκούρου απομακρύνει τα εμπόδια από το πνευματικό μονοπάτι. Μόνον εκείνος σκίζει το πέπλο της άγνοιας».

Προτού προσεγγίσετε τον γκούρου πρέπει να εξοπλιστείτε με τις εξής ποιότητες: γκούρου μπάκτι, νίσκαμα κάρμα γιόγκα, γιάμα, νιγιάμα, ουπάσανα και με την πρακτική της νοητικής αλήθειας και της μπραχματσάρυα. Μόλις απελευθερωθείτε από την ιδέα μιας περιορισμένης και χωριστής ύπαρξης, ο γκούρου θα σας καθοδηγήσει στις *μάχαβακυα*, στις μεγάλες βεδικές αλήθειες. Θα απομακρύνει τις αμφιβολίες και τις παγίδες από τον δρόμο σας. Αλλά πρέπει να είστε ειλικρινείς στην αποφασιστικότητα και τις προσπάθειές σας. Πρέπει να αντιληφθείτε ευθέως την κατάσταση της σατ-τσιτ-ανάντα μέσα από την εσωτερική σας όραση. Οι γραφές επιβάλλουν να ασκηθούμε στα *σράβανα* (ακοή), *μάννα* (στοχασμό) και *νιντιντυάσανα* (βαθύ διαλογισμό). Αυτό είναι το αθάνατο μήνυμα που μεταφέρεται ανά τους αιώνες. Αυτό είναι το μήνυμα της

Γκίτα και της *Ραμαγιάνα*. Αυτό είναι το μήνυμα των σοφών και των αγίων, που διατηρήθηκε και κληροδοτήθηκε μέσα από την παράδοση γκούρου-μαθητή. Αυτά δεν είναι δικά μου λόγια, είναι λόγια του γκούρου μου. Όχι, δεν είναι λόγια ούτε του γκούρου μου, είναι τα λόγια του δικού του γκούρου. Αυτό το άσβεστο μήνυμα έρχεται μέσα από την αθάνατη γενεαλογία των μεγάλων γκούρου μας. «Ω, άνθρωπε! Όλα βρίσκονται μέσα σου», μας νουθετούν οι θεϊκές ενέργειες, «μα δεν είσαι σε θέση να το συνειδητοποιήσεις. Χρειάζεσαι έναν γκούρου για τον σκοπό αυτό, και καθήμενος στα πόδια του θα μπορείς να απορροφήσεις το φως της αληθινής γνώσης και να το διαδώσεις σε όλο τον κόσμο».

Η συντροφιά ενός σάτγκουρου είναι ζήτημα μεγάλης τύχης και οι πολίτες της Νάντγκραμ, οι σεβαστοί κοντινοί κι αγαπημένοι μου, αποκτούν την ίδια αυτή τύχη. Είθε να λάβει ο καθείς τις ευλογίες του Θεού και του Γκούρου σε αφθονία.

Στο Μονγκύρ έγιναν πλημμύρες. Τα νερά της Μα Γκάνγκα μπήκαν μέχρι το άσραμ. Ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε για το Μονγκύρ με αυτοκίνητο στις 10 του μηνός, με σκοπό να επιστρέψει σύντομα.

Το πρώτο πρόγραμμα της σχολής γιόγκα ξεκίνησε στις 16 Ιουλίου. Ο Σρι Σουάμιτζι επέστρεψε στις 21 Ιουλίου. Στις 26 Ιουλίου ξεκίνησαν από τις πέντε το πρωί τα κίρταν και τα μπάτζαν και όλη η μέρα πέρασε με χαρές και γέλια. Το βράδυ πραγματοποιήθηκε ένα εμψυχωτικό σάτσανγκ. Εκτός από τους τοπικούς θιασώτες, είχαν επίσης έρθει άνθρωποι από το Ντουργκ, το Μπιλάι, τη Ράιπουρ και την Γκόντια. Το πρόγραμμα συνεχίστηκε μέχρι τις δέκα το βράδυ.

Το πρόγραμμα ολοκληρώθηκε στις 28 Ιουλίου. Ο Σρι Σουάμιτζι απένειμε τα πιστοποιητικά, διένειμε βιβλία στους συμμετέχοντες και έδωσε τις ευλογίες του για ένα λαμπρό μέλλον.

Την 1η Αυγούστου εορτάστηκε το Τίλακ Τζαγιάντι. Με την αφορμή αυτή δόθηκαν διαλέξεις και σάτσανγκ. Στις 2 Αυγούστου στάλθηκαν οι σαννυάσιν να περιοδεύσουν πεζή στα χωριά

και να δώσουν σάτσανγκ. Δύο σουάμι πήγαιναν σε κάποιο χωριό, ζητούσαν ελεημοσύνη, δίδασκαν άσανα και πραναγιάμα στους χωρικούς, έκαναν μαζί τους κάρμα γιόγκα το απόγευμα και το βράδυ σάτσανγκ πάνω στην *Γκίτα* και τη *Ραμαγιάνα*. Έμεναν δύο μέρες σε ένα χωριό και μετά αναχωρούσαν.

Ο Σρι Σουάμιτζι πήγε στη Σάμπαλπουρ στις 9 Αυγούστου του 1971. Μετά από ένα τριήμερο πρόγραμμα εκεί, πήγε στο Μονγκύρ.

Η επέτειος της γέννησης του Σουάμι Σιβανάντα εορτάστηκε σε όλα τα συνδεδεμένα άσραμ και τις σχολές γιόγκα. Με την ευκαιρία πραγματοποιήθηκαν προγράμματα σάτσανγκ.

Από τις 15 Οκτωβρίου ως τις 15 Νοεμβρίου οργανώθηκε ένα πρόγραμμα κρίγια γιόγκα στη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ, στο Μονγκύρ. Τις τάξεις δίδαξε ο ίδιος ο Σρι Σουάμιτζι.

Σύντομα στη σχολή γιόγκα της Νάντγκραμ πραγματοποιούνταν δύο προγράμματα κάθε μήνα. Κάθε τόσο οργανώνονταν επίσης προγράμματα σάτσανγκ. Ο Σουάμι Γιογκεσουαρανάντα έγινε ατσάρυα της σχολής από τον Ιούλιο και μετά. Τον Δεκέμβριο του 1971 ο Σρι Σουάμιτζι έστειλε τον Σουάμι Σιβαπρέμ να παραλάβει τη θέση του ατσάρυα από τον Σουάμι Γιογκεσουαρανάντα.

Η Σουάμι Ατμανάντα είχε έρθει στο Μονγκύρ από το Μπέλφαστ στις 30 Δεκεμβρίου. Σχεδίαζε να έρθει και να μείνει στη Νάντγκραμ για μία μέρα, αλλά αργότερα τα σχέδιά της άλλαξαν και τηλεφώνησε ζητώντας μας να την συναντήσουμε στον σιδηροδρομικό σταθμό. Ο Σουάμι Σατυαβράτ πήγε στον σταθμό στις έντεκα η ώρα. Είχε συγκεντρώσει βιβλία και άλλα πράγματα για τον Σουάμι Νιράντζαν και τα πήρε μαζί του στον σταθμό για να τα παραδώσει στη Σουάμι Ατμανάντα. Ήταν πολύ χαρούμενος εκείνη τη μέρα.

Ο θάνατος του Σουάμι Σατυαβρατανάντα

Ο Σατυαβράτ σηκώθηκε στις τέσσερις το πρωί της 31ης Δεκεμβρίου και ξεκίνησε την καθημερινή του ρουτίνα. Πήγε στο τυπογραφείο κι έδωσε οδηγίες για τις εργασίες της ημέρας. Μετά

βγήκε έξω για λίγο. Έπρεπε να εισπραχθεί ένα τιμολόγιο, να κοπεί μια απόδειξη, να υποβληθεί μια προσφορά στο κλωστήριο... Τελειώνοντας όλες αυτές τις δουλειές πήγε στο ταχυδρομείο. Αφού ολοκλήρωσε τη δουλειά του εκεί ήρθε στο τυπογραφείο, κουβεντιάζοντας καθ' οδόν με γνωστούς. Κοίταξε τα αρχεία κι εξήγησε τη δουλειά στους τυπογράφους. «Υπάρχουν πολλές εκκρεμότητες σήμερα», παρατήρησε κάποια στιγμή, «πρέπει να τελειώνουν σήμερα». Δεν κρατήθηκα και ρώτησα: «Γιατί πρέπει να τελειώσει σήμερα όλη αυτή η δουλειά;» «Είναι η τελευταία μέρα του χρόνου, έτσι δεν είναι;» απάντησε.

Στις έντεκα και μισή το πρωί ο Σουάμι Σιβαπρέμ ήρθε και είπε: «Ντάντατζι, σε παρακαλώ, έλα στο άσραμ. Σήμερα πρέπει να εκτελέσεις την εντολή του Σρι Σουάμιτζι. Πρέπει να πάρεις τα κλειδιά από τον Γιογκεσουαρανάντα και να αναδιοργανώσεις τη λειτουργία του άσραμ».

«Μην ανησυχείς», απάντησε ο Σατυαβράτζι, «αυτή η δουλειά είναι δική μου ευθύνη. Ας φάμε πρώτα μεσημεριανό. Μετά θα έρθω μαζί σου και θα λύσω όλα σου τα προβλήματα. Πρέπει να τελειώσω όλες τις εκκρεμότητες σήμερα. Στο κάτω-κάτω, σήμερα είναι η τελευταία μέρα. Να είσαι βέβαιος ότι θα τα τελειώσω όλα γρήγορα».

Μετά το γεύμα μού είπε: «Δώσε μου ό,τι φρούτα έχεις». Είχα πορτοκάλια και τα έφαγε όλα. Είπα: «Θα έρθω μαζί σου στο άσραμ», και μου απάντησε: «Δεν θα πάρω το τζιπ. Ο Σιβαπρέμ έχει έρθει με ποδήλατο, οπότε θα πάρω το ποδήλατο του τυπογραφείου. Εν τω μεταξύ ετοίμασε τις απαντήσεις σ' αυτές τις επιστολές. Θα επιστρέψω σύντομα. Στο τέλος πρέπει να πούμε τα καλά νέα στον Σρι Σουάμιτζι».

Ο Σατυαβράτζι μάζεψε όλα τα κλειδιά, τα αρχεία και τα μητρώα του άσραμ και τα παρέδωσε στον Σιβαπρέμ, του εξήγησε τα πάντα σχετικά με τη διαχείριση του άσραμ, έγραψε μια επιστολή στην τράπεζα όπου υπήρχε ο λογαριασμός του άσραμ, έβαλε τον Σιβαπρέμ να συνυπογράψει και του είπε τι έπρεπε να κάνει στην τράπεζα στις 2 Ιανουαρίου.

Η Μάνιμπαϊ Σαχ ήταν μια κυρία από τη Νάγκπουρ, η οποία ζούσε στο άσραμ με τον γιο της Γκούντζαν, που είχε προσβληθεί

από πολιομυελίτιδα. Έκανε πάντοτε τσάι για τον Σατυαβράτζι, κάθε φορά που ερχόταν στο άσραμ. Κι αφού του σερβίριζε το τσάι έλεγε εξάπαντος: «Φύλαξε λίγο και για μένα, Ντάντατζι», κι εκείνος ανελλιπώς έλεγε: «Δώσε μου το ποτήρι σου. Θα σου βάλω μια δόση τώρα. Δεν θα σου δώσω τ' απομεινάρια μου». Εκείνη την ημέρα, καθώς ετοιμαζόταν να επιστρέψει μετά την ολοκλήρωση όλης της δουλειάς στο άσραμ, η Μάνιμπαϊ του φώναξε: «Ντάντατζι, περίμενε! Το τσάι είναι έτοιμο. Σου το φέρνω σε ένα λεπτό».

«Έχω αργήσει», απάντησε ο Σατυαβράτζι, «πρέπει να φύγω γρήγορα». Του είχε ήδη φέρει το τσάι. Ήπιε το μισό και μετά είπε: «Μάνιμπαϊ, πάντα ζητούσες το περίσσευμά μου, έτσι δεν είναι; Σήμερα το αφήνω αυτό ως πρασάντ μου, κάτι για να με θυμάσαι. Αντίο, Γκούντζαν. Χάρι Ομ».

Ο Σουάμι Σατυαβρατανάντα ξεκίνησε για τον προορισμό του. Ήταν δύο το απόγευμα, ο δρόμος ήταν έρημος. Είχε απομακρυνθεί μόλις διακόσια περίπου μέτρα από το άσραμ όταν άκουσε τον θόρυβο ενός λεωφορείου που ερχόταν πίσω του. Κατέβηκε από το ποδήλατό του και στάθηκε στην άκρη του δρόμου για να το αφήσει να περάσει. Ο οδηγός έχασε τον έλεγχο του λεωφορείου, το λεωφορείο έστριψε προς την άκρη του δρόμου. Προτού μπορέσει ο οδηγός ν' ανακτήσει τον έλεγχο, το λεωφορείο τον χτύπησε και συνέχισε... Πετάχτηκε ψηλά στον αέρα με το ποδήλατό του και προσγειώθηκε δεκαπέντε με είκοσι πόδια μέσα στα χωράφια... Εκεί έμεινε ξαπλωμένος, σαν σε βαθύ, γαλήνιο ύπνο, με το ποδήλατο δίπλα του. Χωρίς τραυματισμό, ούτε μια γρατζουνιά. Αυτή ήταν η βούληση του Κυρίου...

Ό,τι είναι γραφτό πρέπει να πραγματοποιηθεί. Με τα ευοίωνα κάρμα του και τις ευλογίες ενός μεγάλου γκούρου είχε ζήσει μια ζωή πλήρη, κι ακόμα και στον θάνατο είχε αναδειχθεί νικητής.

Αλλά τα νέα σκέπασαν μ' έναν πέπλο θλίψης όλη την πόλη. Χιλιάδες άνθρωποι συγκεντρώθηκαν στο άσραμ. Ήταν το πεπρωμένο, κανείς δεν μπορούσε να το αποτρέψει. Ο διευθυντής του Κλωστηρίου B.N.C., ο Ράτζα Ραμ Γκούπτα, ζήτησε σε επείγουσα τηλεφωνική επικοινωνία τον Σρι Σουάμιτζι στο Μονγκύρ. Μέσω της παρέμβασης του τοπικού βουλευτή, Ραμ Σαχέυ

Παντέυ, η κλήση πραγματοποιήθηκε αμέσως. Ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε εντολή να γίνει το μπου σαμάντι μέσα στο ίδιο το άσραμ. Οι πολίτες της Νάντγκραμ δεν ήθελαν να αφήσουν τον αγαπητό τους «Ντάντατζι». Χιλιάδες από αυτούς έμειναν στο άσραμ όλη τη νύχτα κάνοντας ακάντα κίρταν. Το επόμενο πρωί εκατοντάδες άλλοι ήρθαν από κοντινές πόλεις και χωριά, μόλις πληροφορήθηκαν το γεγονός από τις εφημερίδες.

Στις εννέα το πρωί της 1ης Ιανουαρίου του 1972 ο Σουάμι Σατυαβρατανάντα Σαρασουάτι έλαβε σαμάντι με υμνωδίες από τις Βέδες και με τα άσματα του Ράμα ναάμ, παρουσία χιλιάδων ανθρώπων. Οι ευχές και οι προσευχές χιλιάδων διαιώνισαν τη μνήμη του Σουάμι Σατυαβράτ. Η ζωή είναι εφήμερη αλλά το όνομα παραμένει, και το όνομά του θα μείνει στη μνήμη των επερχόμενων γενεών.

Ο Σουάμι Σατυαβράτ είχε πει στις δώδεκα και μισή το μεσημέρι ότι επιστρέφοντας θα έπρεπε να δώσει κάποια καλά νέα στον Σρι Σουάμιτζι. Την κατάλληλη στιγμή ο Σρι Σουάμιτζι έλαβε και καλά νέα. Αλλά τα νέα για το σαμάντι του Σουάμι Σατυαβράτ στενοχώρησαν ανθρώπους σε όλο τον κόσμο. Πολλοί έστειλαν συλλυπητήριες επιστολές, πολλοί ήρθαν αυτοπροσώπως. Μερικοί εξέφρασαν αμφιβολίες σχετικά με το μέλλον της αποστολής του Σρι Σουάμιτζι μετά την απουσία του Σατυαβράτζι. Ο καθένας είχε τον δικό του τρόπο σκέψης, αλλά ο εκδότης του *Σάτσι Μπάατ*, ο Σρι Ντεβέντραναθ Γκούπτα, έγραψε: «Οι σαννυάσιν είναι πέρα από πόνο και θλίψη. Ενδιαφέρονται για τα καθήκοντά τους κι όχι για τους καρπούς τους. Ούτε καν η Μητέρα Γη θα καταφέρει να διακρίνει κάποια διαφορά στη συνέχιση της αποστολής του Σρι Σουάμιτζι, παρά την απώλεια του "δεξιού χεριού" του. Ο χρόνος και η παλίρροια δεν περιμένουν κανέναν, συνεχίζουν να κινούνται...»

Και η μεγάλη ψυχή, ο Σατυαβράτζι, είχε γράψει τα ακόλουθα στο ημερολόγιό του το πρωί της 31ης Δεκεμβρίου:

> Μέχρι την τελευταία μου ανάσα, τα χέρια μου έχουν δεσμευτεί στην υπηρεσία του γκούρου, το αίσθημα για τον ίστα μου είναι λαμπερό σαν την πανσέληνο, δεν υπάρχει κανένα στοιχείο προσκόλλησης σε οτιδήποτε εγκόσμιο

και η διάνοια είναι οξεία και διορατική. Όποιος πεθαίνει σε τέτοια κατάσταση σώματος και νου είναι βέβαιο ότι θα συγχωνευτεί με τον Υπέρτατο Εαυτό. Θα πρέπει κανείς να αγωνίζεται συνεχώς μέρα και νύχτα για να κατορθώσει να φτάσει σε τόσο λαμπρό τέλος της γήινης παραμονής του. Δεν πρέπει κανείς να αφήνει τις αρνητικές επιρροές μέσα στον νου ούτε καν για μια στιγμή, και θα πρέπει να προσεύχεται συνεχώς στον Θεό για να βρει τη δύναμη γι' αυτό. Η ενθύμηση του Ονόματος και της Μορφής Του πρέπει να επανέρχεται ξανά και ξανά, μέχρι να γίνει αναπόσπαστο κομμάτι της ίδιας της ανάσας του.

Ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε με αυτοκίνητο το βράδυ της 5ης Ιανουαρίου. Την επόμενη μέρα πήγε στο τυπογραφείο όλη την ημέρα παρηγορώντας τους πάντες, υπενθυμίζοντάς τους τα καθήκοντά τους σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή. Επιθεώρησε όλες τις λεπτομέρειες σχετικά με το Τυπογραφείο Γιόγκα Βίντυα και ανέθεσε σε δύο σουάμι να διαχειριστούν τη λειτουργία του. Οι τοπικοί αφοσιωμένοι συνέχιζαν να έρχονται μέχρι αργά τη νύχτα. Ο Σρι Σουάμιτζι έμεινε εκεί τρεις μέρες κι έχοντας δώσει οδηγίες για το τυπογραφείο και το άσραμ επέστρεψε οδικώς στο Μονγκύρ.

Επανήλθε στη Νάντγκραμ σε δεκαπέντε μέρες. Επέβλεψε τις εργασίες και συγκάλεσε συνεδρίαση της επιτροπής του άσραμ στο ίδιο το τυπογραφείο, έδωσε οδηγίες και κατευθύνσεις σε όλα τα μέλη κι επέστρεψε στο Μονγκύρ τρεις μέρες αργότερα.

Καθώς ετοιμαζόταν να φύγει, η Νταρμασάκτι του ζήτησε: «Παρακαλώ, πάρτε τα περιοδικά *Γιόγκα* και *Γιόγκα Βίντυα* στο Μονγκύρ, μαζί με το τυπογραφείο. Δεν μπορώ να κάνω τίποτα μόνη μου τώρα, κι ακόμα λιγότερο να διευθύνω το τυπογραφείο και να εκδίδω όλα αυτά τα βιβλία και τα περιοδικά».

«Θέλεις να ζήσεις ή να πεθάνεις;» ρώτησε αυστηρά ο Σρι Σουάμιτζι. «Αν θέλεις να ζήσεις, τότε, αντί να πνίγεσαι στη θλίψη, να πνιγείς σ' ένα έργο μεγάλης ευθύνης. Πρέπει να ζήσεις για χάρη του Νιράντζαν, για να δεις τους μεγάλους άθλους που θα πετύχει. Κατανόησε καλά αυτό το σημείο και γίνε δυνατή κι αποφασιστική. Νταρμασάκτι, κι αν έχεις υποστεί μεγάλη απώ-

λεια, το ίδιο έχει υποστεί κι ο κόσμος όλος, το ίδιο κι εγώ. Για να εκπληρώσεις τα ημιτελή καθήκοντα του Σατυαβράτζι πρέπει να ζήσεις σαν αβαντούτα. Αυτό περιμένω από σένα. Αυτό σε διατάζω. Θα επιστρέψω σε δεκαπέντε με είκοσι μέρες».

Ο Σρι Σουάμιτζι ήρθε και πάλι στις 13 Φεβρουαρίου, την ιερή ημέρα του Σιβαράτρι. Έμεινε για τρεις μέρες. «Πρέπει να φροντίζεις και το άσραμ και το τυπογραφείο», ήταν η οδηγία του, «και πρέπει να επισκέπτεσαι τη Ράιπουρ κάθε μήνα. Πάρε στα χέρια σου το έργο της παραγγελίας του χαρτιού και των άλλων προμηθειών του τυπογραφείου. Πρέπει να κάνεις αυτή τη δουλειά από εδώ και πέρα. Και πρέπει επίσης να παρευρίσκεσαι στις συναντήσεις που συγκαλώ στο Μονγκύρ. Όταν ξανάρθω, στις 15 Μαρτίου, θα κάνουμε μια συνάντηση εδώ». Λέγοντας αυτά, έφυγε για το Μονγκύρ στις 16 του μηνός.

Οι δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του 1972

Ο Σρι Σουάμιτζι έφθασε στη Νάντγκραμ στις 15 Μαρτίου και συγκάλεσε συνεδρίαση στις 16 του μηνός. Συμπλήρωνε τα πενήντα χρόνια του στις 25 Δεκεμβρίου. Ήταν υπό συζήτηση διάφορα σχέδια για να εορταστεί ο λαμπρός μισός αιώνας του πρωτοπόρου της γιογκικής αναγέννησης με μια μεγάλη γιορτή Χρυσού Ιωβηλαίου. Αρχικά η ιδέα ήταν να οργανωθεί αυτό το Χρυσό Ιωβηλαίο στη Νάντγκραμ. Στη συνάντηση του Φεβρουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι είχε προτείνει ως πιο απλό να διεξαχθεί το Ιωβηλαίο στο Μονγκύρ. Αλλά όλα τα μέλη ήθελαν το πρόγραμμα να διεξαχθεί στη Νάντγκραμ, αφού αυτή ήταν η ένθερμη επιθυμία του αείμνηστου Σατυαβράτζι.

Στη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 16 Μαρτίου ο Σρι Σουάμιτζι είπε: «Μπορούμε να κάνουμε το συνέδριο και εδώ, στη Νάντγκραμ. Αλλά τότε όλοι οι εθελοντές από το Μονγκύρ θα πρέπει να έρθουν και να βοηθήσουν στις προετοιμασίες. Πολλές χιλιάδες επισκέπτες αναμένονται από την Ινδία και το εξωτερικό, πρέπει να γίνει πολλή δουλειά εδώ. Το Μονγκύρ έχει ήδη φιλοξενήσει πολλά προγράμματα και συνέδρια αυτού του μεγέθους. Όλοι οι απαραίτητοι πόροι και οι εγκαταστάσεις

είναι διαθέσιμα και έτοιμα εκεί. Κάποια προεργασία έχει ήδη αρχίσει στο Μπάσαντ Παντσάμι. Οι σουάμι Σατσιντανάντα, Μαχεσουαρανάντα, Βενταντανάντα και Αγκνιμίτρα έχουν ήδη πάει στο εξωτερικό για να δημοσιοποιήσουν το γεγονός. Ο Σουάμι Νιράντζαν βρίσκεται στο Λονδίνο αυτές τις μέρες, όπου φοιτά στο κολέγιο και δίνει επίσης προγράμματα γιόγκα σε σχολεία, κολέγια και στην τηλεόραση. Οι ξένοι αφοσιωμένοι και μαθητές τού παρέχουν πλήρη υποστήριξη και βοήθεια». Υπό το φως αυτών των γεγονότων, τα μέλη της επιτροπής δεν είχαν άλλη επιλογή παρά να δεχτούν το Μονγκύρ ως τόπο διεξαγωγής του συνεδρίου.

Ο Σρι Σουάμιτζι έκανε πρόγραμμα στο Μαχέσουαρι Μπαβάν στις 16 και 17. Έφυγε για τη Νάγκπουρ το πρωί της 18ης, συνοδευόμενος από επτά ή οκτώ μαθητές. Από τις 18 ως τις 20 Μαρτίου έδωσε ομιλίες για την τάντρα σάστρα στον δικηγορικό σύλλογο Ντανγουέιτ, στη Νάγκπουρ. Στις 21 του μηνός έφυγε για την Γκόντια, όπου έκανε ένα ημερήσιο πρόγραμμα σάτσανγκ. Έφυγε το επόμενο πρωί σε μια εκτενή περιοδεία, επισκεπτόμενος τις πόλεις Μπαλαγκάτ, Σίβνι, Τσιντβάρα, Μπαϊτούλ, Άαθνερ, Ίταρσι, Κάντβα, Ιντόρ, Νταρ, Ουτζάιν, Μποπάλ, Παντσμάρι, Σαγκάρ, Τικαμγκάρ, Τσαταρπούρ, Σάτνα, Ρέβα, Κάτνι, Τζάμπαλπουρ, Ναρσινγκπούρ, Μάντλα, Σιχόρ, Ουμαρίγια, Σαχντόλ, Αμαλάι, Αλαχαμπάντ, Μιρζαπούρ, Βαρανάσι και Γκάια. Έδωσε μονοήμερα προγράμματα σάτσανγκ σε όλα αυτά τα μέρη, πριν να επιστρέψει από την Γκάια στο Μονγκύρ.

Σ' αυτήν την περιοδεία ταξίδευε οδικώς. Τα δύο οχήματα του άσραμ, Πούσπακα και Γκαρούντα, αποτελούσαν τη συνοδεία του. Έκανε τα προγράμματα κατά τη διάρκεια της μέρας και ύστερα έφευγε τη νύχτα μετά την ολοκλήρωση των προγραμμάτων. Έφτανε στον επόμενο προορισμό στη μέση της νύχτας ή νωρίς το επόμενο πρωί, έδινε και πάλι προγράμματα κατά τη διάρκεια της μέρας, και κατόπιν ταξίδευε τη νύχτα. Μόνο ο Σρι Σουάμιτζι θα μπορούσε να τηρήσει ένα τέτοιο τιμωρητικό πρόγραμμα! Να δίνει προγράμματα κατά τη διάρκεια της μέρας και να ταξιδεύει τη νύχτα θα ήταν αδύνατον για οποιονδήποτε άλλο.

Στο πλαίσιο των εορτασμών της Γκούρου Πουρνίμα στο Μονγκύρ έγιναν σάτσανγκ από τις 23 ως τις 25 Ιουλίου και στις 26 Ιουλίου εορτάστηκε η Γκούρου Πουρνίμα. Την ίδια μέρα ιδρύθηκε ένα Σύγχρονο Εκπαιδευτικό Ινστιτούτο στους χώρους του κουτίρ άσραμ στο Μονγκύρ. Αυτό το ινστιτούτο θα φροντίζει παιδιά με σωματικές και διανοητικές αναπηρίες. Παιδοψυχολόγοι και άλλοι ειδικοί θα εργαστούν υπό την καθοδήγηση του Σρι Σουάμιτζι για να βελτιώσουν την ποιότητα ζωής των παιδιών.

Ένα πρόγραμμα πραγματοποιήθηκε στο Μονγκύρ στις 8 Σεπτεμβρίου για να τιμήσει την επέτειο της γέννησης του Σουάμι Σιβανάντα. Ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε για τη Σάμπαλπουρ λίγο αργότερα. Έφτασε εκεί το βράδυ της 21ης. Το πρωί της 22ης Σεπτεμβρίου έδωσε μύηση μάντρα σε πολλούς μαθητές και, μετά από εμπνευσμένα σάτσανγκ κατά τη διάρκεια της ημέρας, έφυγε για την Μπίλασπουρ το βράδυ. Μετά από ένα υπερπλήρες πρόγραμμα, που διήρκεσε όλη την ημέρα της 23ης, αναχώρησε τη νύχτα για τη Νάντγκραμ.

Διεξήγαγε διάφορα προγράμματα στη Νάντγκραμ σ' όλη τη διάρκεια της μέρας και μετά το βραδινό σάτσανγκ έφυγε για τη Νάγκπουρ, όπου το σχήμα επαναλήφθηκε. Μετά από ένα γεμάτο ημερήσιο πρόγραμμα στη Νάγκπουρ έφυγε για τη Ράιπουρ στις δέκα το βράδυ. Τα προγράμματά του στη Ράιπουρ ξεκίνησαν από νωρίς το πρωί. Μετά τη διεξαγωγή προγραμμάτων στις φυλακές, στη σχολή ιατρικής, στο Κολέγιο Ράτζκουμαρ και στο άσραμ της Ράιπουρ, ο Σρι Σουάμιτζι μετέβη στον χώρο του γιόγκα σιβίρ της Ράιπουρ. Ανάβοντας έναν λύχνο και κοσμώντας με μια λουλουδένια γιρλάντα μια φωτογραφία του Γκούρουντεβ Σουάμι Σιβανάντα εγκαινίασε το γιόγκα σιβίρ. Εκφώνησε την εναρκτήρια ομιλία και μετά, αφήνοντας πίσω δύο σουάμι για τη διεξαγωγή του σιβίρ, αναχώρησε για τη Ρουρκέλα στις εννιά το βράδυ.

Ταξιδεύοντας τη νύχτα, διεξάγοντας προγράμματα την ημέρα, μόνο ο Σρι Σουάμιτζι μπορούσε να εξασκήσει αυτή τη δύσκολη «γιόγκα»...

Χρυσό Ιωβηλαίο 1973

Οι ημερομηνίες του Χρυσού Ιωβηλαίου αποφασίστηκαν τελικά – 9 ως 15 Οκτωβρίου του 1973. Ο Σουάμι Σιβανάντα είχε διατελέσει γιατρός στη Μαλαισία. Το 1923 εγκατέλειψε το προσοδοφόρο επάγγελμά του και, επιστρέφοντας στην Ινδία, έφτασε τελικά στο Ρισικές. Τον Μάιο του 1923 δέχτηκε την έμπνευση και τη μύηση από έναν θεϊκό μεσολαβητή. Από μια ευτυχή σύμπτωση, στις 25 Δεκεμβρίου 1973 ο αφοσιωμένος μαθητής του και ιδρυτής του International Yoga Fellowship Movement και της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ, ο Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι, θα μπει στο πεντηκοστό έτος της ζωής του. Έτσι το συνέδριο του Χρυσού Ιωβηλαίου θα τιμήσει την πεντηκοστή επέτειο της σαννυάσα του γκούρου καθώς και τη γέννηση του μαθητή. Η εκτύπωση και η ταχυδρόμηση εντύπων, φυλλαδίων και καρτών ξεκίνησε με έντονο ρυθμό.

Ένα τριήμερο πρόγραμμα πραγματοποιήθηκε στο Μονγκύρ με την ευκαιρία του Μπάσαντ Παντσάμι. Το πρόγραμμα έδωσε νέα ώθηση στις προετοιμασίες για το συνέδριο του Χρυσού Ιωβηλαίου. Πολλοί μαθητές άρχισαν να περιοδεύουν στη χώρα και στο εξωτερικό διαδίδοντας το μήνυμα της γιόγκα και απευθύνοντας προσκλήσεις για το συνέδριο.

Ο Σρι Σουάμιτζι ξεκίνησε τα διεθνή ταξίδια του τον Μάρτιο με μια επίσκεψη στην Αυστραλία. Αφού εγκαινίασε το συνέδριο γιόγκα της Βικτώρια περιόδευσε στις διάφορες πολιτείες της Αυστραλίας. Επέστρεψε στις 20 Απριλίου για να παρευρεθεί σε συνεδρίαση της επιτροπής υποδοχής του συνεδρίου στο Μονγκύρ. Έδωσε οδηγίες και κατευθύνσεις για την επόμενη φάση των ετοιμασιών και στη συνέχεια έφυγε για τη Νότια Αμερική. Από εκεί συνέχισε προς την Ευρώπη τον Μάιο.

Η 14η Ιουλίου, η «ημέρα νιρβάνα» του Σουάμι Σιβανάντα, εορτάστηκε με ιδιαίτερη χαρά και ενθουσιασμό. Στις 8 Σεπτεμβρίου οργανώθηκε ένα πρόγραμμα με μπάτζαν, κίρταν και σάτσανγκ για την επέτειο γέννησης του Σουάμι Σιβανάντα.

Οι συμμετέχοντες στο συνέδριο άρχισαν να φτάνουν στο Μονγκύρ στις αρχές Οκτωβρίου. Μέχρι τις 8 Οκτωβρίου πάνω από δέκα χιλιάδες υποστηρικτές, μαθητές και σύνεδροι είχαν

ήδη φτάσει, ενόσω άλλοι ήταν καθ' οδόν. Ο Σουάμι Σαντανάντα, ο τζαγκάτγκουρου του Τζυότιρμαθ, ήταν ο επίσημος προσκεκλημένος του συνεδρίου. Ήρθαν επίσης για να παρακολουθήσουν το συνέδριο ο Μαχάρσι Μεχίντας, ο ταντρικός λόγιος Σρι Σουράτ Τσακραβάρτι, η Γκαγιάτρι Ντέβι, ο Σουάμι Τσιντανάντα από το Ρισικές, ο Αβαντούτ Σουάμι Καρουνανάντα, η Μάτα Σεβανάντα, ο Σρι Σουντχανάντα Μπάρτι, ο Σρι Βιράγκιτζι, ο Σρι Μανουβάρυα και ο δρ. Μπάλντεβ Πρασάντ Μίσρα από τη Νάντγκραμ.

Ο Σουάμι Νιράντζαν ήρθε από τη Νότια Αμερική με μια ομάδα είκοσι τεσσάρων αφοσιωμένων. Πολυάριθμοι εκπρόσωποι από είκοσι χώρες εμφανίστηκαν επίσης στο συνέδριο – γιόγκι, γιατροί, καθηγητές, επιστήμονες, καλλιτέχνες και δάσκαλοι της γιόγκα.

Το συνέδριο ξεκίνησε στις πέντε το απόγευμα της 9ης Οκτωβρίου με μια γιάγκια που έλαβε χώρα στο άσραμ. Μέχρι τις 8 το βράδυ ο χώρος του προγράμματος ήταν ασφυκτικά γεμάτος. Οι συνοδοί μαθητές του Σανκαρατσάρυα Σουάμι Σαντανάντα ανήγγειλαν υψηλόφωνα την άφιξή του στον χώρο. Μετά τους ευχετήριους βεδικούς ύμνους από τους συνοδούς του ο Σανκαρατσάρυα ξεκίνησε την εναρκτήρια ομιλία του. Μίλησε για τον Σουάμι Σιβανάντα και έπλεξε το εγκώμιο της ζωής και του έργου του. Επαίνεσε επίσης τη μνημειώδη αποστολή που ανέλαβε ο Σουάμι Σατυανάντα κι ευχήθηκε τα καλύτερα για την επιτυχία των προσπαθειών του. Ακολούθησε η ομιλία του Μαχάρσι Μεχίντας. Σ' όλη τη διάρκεια της ημέρας και τις επόμενες μέρες οι συγκεντρωμένοι άγιοι και μαχάτμα, συμπεριλαμβανομένου του Σρι Σουάμιτζι, έδωσαν εμπνευσμένες ομιλίες.

Τα μπάτζαν και τα κίρταν ξεκινούσαν στις τρεις το πρωί στον χώρο του συνεδρίου. Από τις τέσσερις ως τις έξι το πρωί γίνονταν μαθήματα διαλογισμού και κρίγια γιόγκα. Εν συνεχεία, από τις οκτώ ως τις έντεκα το πρωί, από τις δύο ως τις τέσσερις το απόγευμα και από τις πέντε ως τις επτά το βράδυ οι επίσημοι προσκεκλημένοι, στους οποίους περιλαμβάνονταν άγιοι, γιατροί, ερευνητές, εκπαιδευτικοί και επιφανείς στοχαστές,

εκφωνούσαν λόγους, έδειχναν άσανες και διηύθυναν συζητήσεις πάνω σε θέματα χρήσιμα και σημαντικά για τον απλό άνθρωπο. Ο Σρι Σουάμιτζι μιλούσε σε κάθε συνεδρία. Η εξέδρα ήταν συνεχώς κατειλημμένη από σοφούς, αγίους, ρίσι και μαχάρσι. Οι άνθρωποι κάθονταν στην ταράτσα της ντάρμα σάλα και πάνω στα κλαδιά των κοντινών δέντρων για ν' ακούσουν τις υπέροχες ομιλίες που εκφωνούνταν στο συνέδριο. Παρά τα τεράστια πλήθη οι εργασίες του συνεδρίου, τόσο εντός όσο και εκτός του κεντρικού χώρου διεξαγωγής, εκτυλίχθηκαν άψογα, με μεγάλη ευπρέπεια και πειθαρχία.

Το βράδυ της 11ης Οκτωβρίου σκοτεινά σύννεφα άρχισαν να συγκεντρώνονται για να έχουν και κείνα το ντάρσαν της σύναξης των σοφών και των αγίων. Έδωσαν την έγκρισή τους με δυνατά μπουμπουνητά και υδάτινους ραντισμούς ολόγυρα. Το κοινό ανησύχησε στη θέα της στροβιλιζόμενης μαύρης μάζας πάνω ψηλά, αλλά ο Σρι Σουάμιτζι συνέχισε τον βροντερό λόγο του χωρίς να χάσει τον ρυθμό του: «Ακόμα και τα δέντρα, τα κλαδιά και τα φύλλα ζωντάνεψαν σ' αυτό το συνέδριο. Όλοι πρέπει να παρευρεθούν στους εορτασμούς του Χρυσού Ιωβηλαίου για την απάρνηση των εγκοσμίων εκ μέρους του Γκούρουντεβ. Όσοι δεν έρχονται είναι ασυγχώρητοι. Πρέπει να έρθετε με κάθε κόστος...».

Ο χορός της καταστροφής του Κυρίου Ίντρα κορυφώθηκε τα μεσάνυχτα. Με εντολή του Σρι Σουάμιτζι ξεκίνησαν κίρταν στο άσραμ αλλά και σε όλα τα σχολεία και τα σπίτια όπου διέμεναν οι σύνεδροι και οι προσκεκλημένοι επισκέπτες. Ακολούθησε σκληρός διαγωνισμός που διήρκεσε όλη τη νύχτα. Άλλες φορές έπαιρνε το πάνω χέρι ο ήχος του κίρταν κι άλλες πάλι ο ήχος του άγριου χορού του Ίντρα. Η βίαιη καταιγίδα του Ίντρα ξέχυνε πάνω μας υδάτινους χειμάρρους, ενόσω ο Σρι Σουάμιτζι την αντιμετώπιζε ατάραχος σαν τον *Γκοβαρντάνα Γκίρινταρι* Κρίσνα.

Για να πιστέψει κανείς στις δεξιότητες του Γκούρουντεβ ως προς τη λήψη αποφάσεων και τη διαχείριση καταστάσεων θα πρέπει να τις δει. Από τις πέντε το πρωί δεκάδες τζιπ άρχισαν να διασχίζουν την πόλη. Η κατάσταση με τους θυελλώδεις ανέμους

και την αδιάκοπη βροχή ήταν τέτοια που καθιστούσε αδύνατον ακόμα και να βγει κανείς από το δωμάτιό του στη βεράντα. Υπό τέτοιες συνθήκες οι εθελοντές του συνεδρίου φόρτωναν από την κουζίνα του άσραμ το τσάι και το πρωινό στα τζιπ και οδηγούσαν σε ολόκληρη την πόλη, σερβίροντας ζεστό πρωινό σε όλους τους επισκέπτες και τους συνέδρους. Ταυτόχρονα ενεθάρρυναν τους πάντες να συνεχίζουν το ακάντα κίρταν.

Ενόσω οι συμμετέχοντες έμεναν απορροφημένοι στο μπάτζαν και το κίρταν, ο Σρι Σουάμιτζι διαπραγματευόταν με τις θεϊκές ενέργειες. Η 12η του μηνός παρακολούθησε ολημερίς την άγρια μανία της καταιγίδας, αλλά προς το βράδυ ο Κύριος Ίντρα άρχισε να τερματίζει τις επιχειρήσεις του. Φαινόταν σαν να είχε τελικά συμφωνήσει να υπογράψει ανακωχή. Είκοσι ώρες θυελλωδών ανέμων και καταρρακτώδους βροχής είχαν μετατρέψει τον χώρο του συνεδρίου σε χάος. Οι περισσότερες λάμπες φθορισμού και πυρακτώσεως είχαν γίνει κομμάτια. Δεν υπήρχε παρά μόνο νερό, παντού.

Στο Μπιχάρ οι ντόπιοι ήταν της γνώμης πως οι καταιγίδες που φέρνουν οι ανατολικοί άνεμοι συνήθως διαρκούν μέρες, αν όχι εβδομάδες, και πως οι πιθανότητες να σταματήσει η βροχή ήταν ελάχιστες. Αλλά με τη χάρη του Θεού τα σύννεφα εξαφανίστηκαν κατά τη διάρκεια της νύχτας. Στις 13 το πρωί οι εργασίες για το στήσιμο της τέντας και της εξέδρας ξεκίνησαν εντατικά. Εκατοντάδες άνθρωποι ένωσαν τις δυνάμεις τους για να αποστραγγίσουν την περιοχή από το νερό, να καθαρίσουν, να επιδιορθώσουν τα καλώδια και να εγκαταστήσουν τον φωτισμό. Στις 9 το πρωί το πρόγραμμα άρχισε εκ νέου στον χώρο υποδοχής του άσραμ με ένα τραγούδι εγκώμιο προς τον Σρι Σουάμιτζι:

Ujjwal hamsa anek, vimal maanas ke ranjan
Janmaanas ke paramahamsa, terra abhinandan.

Εν συνεχεία ο Σουάμι Τσιντανάντα τραγούδησε ένα μπάτζαν και εκφώνησε έναν συγκινητικό λόγο. Ακολούθως έδωσε στον αγαπητό του γκούρου μπάι μερικά δώρα, ως ένδειξη των ευχών και των συγχαρητηρίων από το άσραμ του γκούρου του. Ήταν

η χρυσή στιγμή αυτού του Χρυσού Ιωβηλαίου της γκούρου τυάγκα και της γέννησης του μαθητή. Ο Σουάμι Σατυανάντα, ιδρυτής εκατοντάδων άσραμ σε όλο τον κόσμο, κι όμως αδέσμευτος εν μέσω όλου αυτού του πλούτου και της δόξας, παρέλαβε τα δώρα από το άσραμ του γκούρου του με τη συγκίνηση παιδιού. Τυλίγοντας την εσάρπα γύρω από τους ώμους του, με το κουτί των βιβλίων μπροστά του και παίρνοντας στην αγκαλιά του τα φρούτα, τους ξηρούς καρπούς, τα μπισκότα και τις καραμέλες βουτύρου, είπε με πλατύ, παιδικό χαμόγελο: «Τώρα είμαι πλούσιος!»

Έπειτα, παραμερίζοντας τα αντικείμενα, καθώς ο Σρι Σουάμιτζι έσκυψε να προσκυνήσει τον σεβάσμιο γκούρου μπάι του, ο «σεβαστός γκούρου μπάι» σταμάτησε τον «αγαπητό γκούρου μπάι» στα μισά της κίνησης και τον έσφιξε στην αγκαλιά του. Οι καρδιές τους (και τα μάτια τους) ξεχείλιζαν από συγκίνηση. Όλοι παρακολούθησαν αυτό το σπάνιο θέαμα συγκλονισμένοι κι ο νους μου ταξίδεψε πίσω στον χρόνο...

Στις 23 Μαΐου του 1957, την παραμονή της αναχώρησής μας για το Γκανγκότρι, ο Σουάμι Σιβανάντα είχε πει στο βραδινό σάτσανγκ: «Οι τσέπες του Σάτυαμ μοιάζουν γεμάτες». Και ο Σουάμι Σάτυαμ είχε ανταπαντήσει: «Οι τσέπες αυτού του σαννυάσιν είναι άδειες, Σουάμιτζι. Ο Σάτυαμ θα συνεχίσει το ταξίδι του μόνο όταν γεμίσεις τις τσέπες του ως πάνω».

Σπανίως είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε την πραγματική πρόθεση πίσω από τους φαινομενικά χαοτικούς τρόπους του πεπρωμένου. Στην περίπτωση αυτή, ο πραγματικός σκοπός πίσω από τη «μανία» του Ίντρα ήταν να διασφαλιστεί ότι τα συγχαρητήρια ενός «σεβαστού γκούρου μπάι» προς έναν «αγαπητό γκούρου μπάι» έλαβαν χώρα μπροστά από το ακάντα τζυότι, το σύμβολο του Σουάμι Σιβανάντα, του μεγάλου «πατέρα» αυτών των επιφανών «γιων», έτσι ώστε οι ευλογίες του πατέρα να υπερπληρώσουν το σώμα και τον νου και των δύο «διαδόχων» του. Ο Ίντρα έπρεπε να δημιουργήσει όλον αυτό τον όλεθρο και την παραφορά μόνο και μόνο για να γίνει αυτή η πιθανότητα πραγματικότητα.

Μέχρι το απόγευμα όλος ο χώρος του προγράμματος είχε

αποκατασταθεί. Το χώμα ήταν ακόμα αρκετά υγρό, γι' αυτό και μετέφεραν σανό με φορτηγά και τον άπλωσαν παντού. Πάνω από τον σανό στρώθηκαν χαλιά κι εκεί έγινε το απογευματινό πρόγραμμα. Οι δύο γκούρου μπάι κάθονταν γι' άλλη μια φορά μαζί πάνω στην εξέδρα. Όλοι στο ακροατήριο παρακολουθούσαν μαγεμένοι τους δύο σουάμι να διηγούνται εμπειρίες τους από το άσραμ, γεμάτες αταξίες, ευτυχία και αμοιβαία τρυφερότητα.

«Η πραγματική φύση του ανθρώπου επισκιάζεται από τη ζωώδη φύση του», είπε ο Σουάμι Τσιντανάντα, «κι αυτός είναι ο λόγος για τα πολλά του βάσανα. Η μόνη ζωή που αξίζει να ζήσει κανείς είναι εκείνη που έχει τη δυνατότητα να αποκαλύψει το λανθάνον θεϊκό στοιχείο στον άνθρωπο. Μολονότι είμαστε απορροφημένοι σε εγκόσμιες υποθέσεις, ο πραγματικός μας σκοπός δεν είναι μόνο να ζήσουμε και να πεθάνουμε. Πρέπει να μετακινηθούμε προς την κατάσταση της αιώνιας χαράς και ευδαιμονίας. Το σκοτάδι δεν είναι παρά η απουσία φωτός. Και το φως είναι η ίδια η αλήθεια. Άνθρωπε, ξύπνα, αυτό το φως σε καλεί! Ξεχνώντας την αιώνια αλήθεια και υιοθετώντας το μονοπάτι της αναλήθειας δεν θα μπορέσετε ποτέ να επιτύχετε διαρκή ευδαιμονία. Μόνη η αιώνια αλήθεια μπορεί να σας χαρίσει αιώνια χαρά και ευδαιμονία».

Μ' αυτό τον τρόπο ο Σουάμι Τσιντανάντα ανέλυσε την ουσία της πνευματικής ζωής και συνέχισε επεξηγώντας τα χονδροειδή, τα λεπτοφυή και τα αιτιατά πεδία και τις δαιμονικές και θεϊκές ενέργειες, τις εγγενείς στον καθένα μας. Επαίνεσε επίσης τις διάφορες προσπάθειες του Σουάμι Σατυανάντα και προσευχήθηκε για την επιτυχία τους. Εκφράζοντας τις καλύτερες ευχές του στους συγκεντρωμένους αντιπροσώπους και μαθητές από την Ινδία και το εξωτερικό, ο Σουάμι Τσιντανάντα ολοκλήρωσε με το Σάντι Παθ προσευχόμενος για την ειρήνη και την ευημερία όλου του κόσμου.

Στο πρόγραμμα του σάτσανγκ στις 14 του μηνός, πριν από την ομιλία του δεκατριάχρονου Σουάμι Νιράντζαν, ο Σρι Σουάμιτζι σύστησε τον νεότερο μαθητή του σε όλους τους παρόντες κι ύστερα είπε: «Όσον αφορά τον Νιράντζαν, είμαι εδώ γι' αυτόν.

Αλλά η προσωπική απώλεια που έχω υποστεί δεν θ' αποκατασταθεί ποτέ». Ο Σρι Σουάμιτζι δεν είχε ξεχάσει τον αγαπητό μαθητή και αχώριστο συνεργάτη του, τον Σουάμι Σατυαβράτ. Μου ήρθαν στον νου τα λόγια του Ραμπιντρανάθ Ταγκόρ: «Πέρα από τις ακτές του ωκεανού της ζωής και του θανάτου στέκεις αθάνατος, θυμίζοντάς μου γλυκές, κοινές αναμνήσεις...»

Στο απογευματινό σάτσανγκ οι συγκεντρωμένοι σύνεδροι ζήτησαν να συγχαρούν δημόσια τον Σρι Σουάμιτζι. Το αίτημά τους έγινε δεκτό και τους δόθηκε μία ώρα για τον σκοπό αυτό.

Το τεράστιο πλήθος που συγκεντρώθηκε το βράδυ για τη συνεδρία λήξης έθεσε τους διοργανωτές και τους εθελοντές σε ετοιμότητα. Η τέντα, η βεράντα, οι ταράτσες, οι μάντρες, τα δέντρα και οι δρόμοι ήταν ασφυκτικά γεμάτα κόσμο. Μετά την τελευταία ομιλία και το Σάντι Παθ, παίρνοντας τις στοργικές ευλογίες του Σρι Σουάμιτζι, το τεράστιο πλήθος διαλύθηκε γρήγορα και ειρηνικά. Οι ανήσυχοι εθελοντές έμειναν άναυδοι από το πρωτοφανές θέαμα!

Έτσι ολοκληρώθηκε με επιτυχία το επταήμερο συνέδριο του Χρυσού Ιωβηλαίου. Κορυφαία στιγμή του προγράμματος ήταν η ντουγκντ αμπισέκα του σίβαλινγκαμ στον γειτονικό, όμορφα διακοσμημένο ναό του Σίβα. Αξιοπρόσεκτη υπήρξε επίσης η έκθεση των βιβλίων και της βιβλιοπαραγωγής του άσραμ, μαζί με μια γραφιστική περιγραφή κάθε πτυχής της κουνταλίνι. Κατά τη διάρκεια των επτά ημερών το κοινό είχε την τύχη να ακούσει τους πιο επιφανείς σοφούς και λόγιους. Το μπάτζαν *Brahma murari surarchita lingam* που τραγούδησε ο αβαντούτα Σουάμι Καρουνανάντα, τα ψυχωμένα μπάτζαν και κίρταν της κυρίας Αμάρσανγκιτ, οι μαγικές ομιλίες της κυρίας Κρίσνα Ντέβι για τη *Ραμαγιάνα* –άφησαν όλα ανεξίτηλο αποτύπωμα στον νου μας.

Σύμφωνα με τα λόγια ενός ανταποκριτή, του Σρι Σάνταν Τσαϊτάνυα:

> Κάθε φορά που επιχειρείται ένα ευοίωνο έργο προκύπτουν ανεξαιρέτως εμπόδια για να δοκιμάσουν το θάρρος και την αποφασιστικότητά μας. Αυτό μου θύμισε τον Κρίσνα και τις βοσκοπούλες φίλες του, που έπαιζαν στις

όχθες του Γιαμούνα. Κάθε τόσο το τόπι τους έπεφτε στο ποτάμι, και για να το ανακτήσουν έπρεπε κάθε φορά να παίζουν τη γάτα με το ποντίκι με το τεράστιο ερπετό Καλίγια. Για πόσο θα συνεχιζόταν το κυνηγητό μεταξύ γάτας και ποντικού;

Όταν οι ουρανοί άνοιξαν στη διάρκεια του συνεδρίου του Χρυσού Ιωβηλαίου βυθίζοντας στο χάος όλες τις προετοιμασίες, είχα την τύχη να ρίξω μια κλεφτή ματιά στον Σρι Σουάμιτζι. Ο δικός μας Κρίσνα στεκόταν γαλήνιος και ατάραχος. Ήταν εντελώς απτόητος από τη θηριώδη οργή του Ίντρα. Αντιθέτως, απολάμβανε να δελεάζει το ερπετό. Κατά τη διάρκεια της νεροποντής θα 'λεγες ότι ο Σρι Σουάμιτζι στέκεται στις όχθες του Γιαμούνα προκαλώντας τον Καλίγια.

Έλα Καλίγια, τράβα τις κουκούλες σου όσο πιο πίσω μπορείς
για να μπορώ να πηδήξω πάνω τους και να χορέψω με την καρδιά μου.
Μην τρέμεις και μη σειέσαι, πολυκέφαλο φίδι,
για να μη χάσω βήμα και να μην τρέμουν τα πόδια μου.
Μη σε παραπλανά το μέγεθός ή η εμφάνισή μου,
αυτός ο μικροσκοπικός Κρίσνα είναι μεγαλύτερος από το μεγαλύτερο φίδι...

Τελικά έπεσε η αυλαία στους επταήμερους εορτασμούς. Το συνέδριο προσέδωσε νέα κατεύθυνση και ώθηση στο κίνημα της γιογκικής αναγέννησης. Όπως πάντα, ο κύριος Πάι από τη Βομβάη κινηματογράφησε όλες τις εργασίες του συνεδρίου και η ταινία προβλήθηκε σε πολλά μέρη κατά το φεστιβάλ γιόγκα Τσάτισγκαρ, που ακολούθησε.

Οι υπεύθυνοι και οι εθελοντές του International Yoga Fellowship Movement αποφάσισαν να πραγματοποιήσουν τριήμερα προγράμματα γιόγκα σε πολλά μέρη σε όλο το Τσάτισγκαρ. Ως γραμματέας, η Νταρμασάκτι επιφορτίστηκε να συζητήσει αυτή την πρόταση με τον Σρι Σουάμιτζι και να λάβει την έγκρισή του. Ο Σρι Σουάμιτζι ήταν δεκτικός στην ιδέα και κάλεσε σε

συνάντηση όλους τους ενδιαφερόμενους. «Δώστε μου τα ονόματά σας και τα ονόματα των πόλεών σας γραπτώς», είπε ο Σρι Σουάμιτζι. «Το πρώτο πρόγραμμα της σειράς θα γίνει στη Νάντγκραμ από τις 29 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου. Εκεί θα δώσω τις ημερομηνίες των επόμενων προγραμμάτων. Για δύο συνεχόμενους μήνες θα διευθύνω προγράμματα σε όλο το Τσάτισγκαρ».

Ξεκίνησαν εντατικές προετοιμασίες για το πρόγραμμα στη Νάντγκραμ. Στις 28 Δεκεμβρίου του 1973 ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε με αυτοκίνητο μαζί με άλλους τρεις σουάμι. Ο Σουάμι Νιράντζαν μαζί με τον Σανάνταν και τον Σανάτ Κουμάρ, δύο νεαρά αγόρια από τη Νότια Αμερική, συνόδευαν επίσης τον Σρι Σουάμιτζι. Τέσσερις σουάμι είχαν ήδη φτάσει τον Νοέμβριο για να βοηθήσουν στις προετοιμασίες. Εκτός από το τοπικό κοινό, στο πρόγραμμα συμμετείχαν πάνω από επτακόσια άτομα από άλλα μέρη.

Το πρωί της 29ης ξεκίνησαν οι τακτικές τάξεις. Καθημερινά γίνονταν τέσσερις συνεδρίες. Άγιοι, σοφοί και λόγιοι, καθώς και ο Σρι Σουάμιτζι και ο Σουάμι Νιράντζαν, έδιναν σάτσανγκ και ομιλίες. Το κύριο θέμα του συνεδρίου ήταν η «Σουράτ Σάμπντα Γιόγκα». Τα άλλα κορυφαία σημεία του προγράμματος ήταν τα μπάτζαν και τα κίρταν της κυρίας Αμάρσανγκιτ και οι ομιλίες του Ρατζές Μουχαμάντ πάνω στη *Ραμαγιάνα*.

Στο σάτσανγκ του, το πρωί της 31ης Δεκεμβρίου, ο Σρι Σουάμιτζι είπε:

> Είτε θεωρούμε την 31η Δεκεμβρίου ως την επέτειο του θανάτου του Σ. είτε ως κάτι άλλο, γεγονός είναι ότι ο θάνατος αφορά μόνο το φυσικό σώμα, όχι το πνεύμα μέσα του. Το πνεύμα είναι ακόμα παρόν, όπως και πριν. Η αμοιβαία κατανόηση που μοιράστηκα μαζί του ήταν απαράμιλλη. Δεν έχω βρει κανέναν άλλο τόσο συντονισμένο μαζί μου όσο ο Σατυαβράτζι...
>
> Η ζωή είναι εφήμερη, όμως ένα είναι σίγουρο: ότι στη ζωή μου είχα την καλή τύχη να συναντήσω έναν άνθρωπο από τον οποίο έμαθα πώς μπορεί κανείς να χειρίζεται και

να κατευθύνει τη σκέψη του, πώς μπορεί κανείς να είναι οικογενειάρχης και όμως να διάγει μια ιδεώδη ζωή και πώς μέσα από την πλήρη, ανεπιφύλακτη υπηρεσία στον γκούρου, ο γκούρου τον θεωρεί δικό του γκούρου αντί για μαθητή του. Είχα την πιο μεγάλη εκτίμηση και σεβασμό για τον Σουάμι Σατυαβράτ...

Ο Σρι Σουάμιτζι συνέχισε σε αυτό το πνεύμα για μία ώρα περίπου αποτίνοντας ένθερμο φόρο τιμής στη μνήμη αυτής της μεγάλης ψυχής, ενθυμούμενος συγκινητικά περιστατικά και καταλήγοντας με το Σάντι Παθ και δύο λεπτά σιωπής εις μνήμην του.

Μετά το βραδινό σάτσανγκ ανακοίνωσε ότι αυτή η σειρά προγραμμάτων θα είναι γνωστή ως συνέδριο γιόγκα Τσάτισγκαρ. Τα προγράμματα θα διεξάγονται σε όλο το Τσάτισγκαρ κατά τους μήνες Φεβρουάριο και Μάρτιο. Έδωσε επίσης τις ημερομηνίες και άλλες σχετικές λεπτομέρειες. Αφού εξήγησε τα πάντα σχετικά με την οργάνωση της επερχόμενης σειράς προγραμμάτων έφυγε για το Μονγκύρ.

Δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του 1974

Στις 28 Ιανουαρίου του 1974, την ευοίωνη ημέρα του Μπάσαντ Παντσάμι, εγκαινιάστηκε η Σχολή Γιόγκα του Ντάνμπαντ στο ανθρακωρυχείο Μπέρα του Ντάνσαρ (τέσσερα χιλιόμετρα από το Ντάνμπαντ). Ο Σρι Γκοπικρίσαν Κέτζριβαλ είχε δωρίσει την κατοικία του για τον σκοπό αυτό. Ο Σρι Σουάμιτζι μετέτρεψε τις εγκαταστάσεις σε άσραμ, όρισε σουάμι για να διδάξουν τάξεις γιόγκα και να διαχειριστούν το άσραμ κι αφού έδωσε ένα εμπνευσμένο σάτσανγκ επέστρεψε στο Μονγκύρ. Ένα διήμερο πρόγραμμα σάτσανγκ πραγματοποιήθηκε και στο Μονγκύρ με την ευκαιρία του Μπάσαντ Παντσάμι.

Στο πλαίσιο του συνεδρίου γιόγκα στο Τσάτισγκαρ σχεδιάστηκαν διήμερα προγράμματα σε είκοσι πόλεις. Ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε από το Μονγκύρ στις 4 Φεβρουαρίου με τον Σουάμι Νιράντζαν, τον Σανάνταν, τον Σανατκουμάρ και άλλους τέσσε-

ρις σουάμι. Πήγε πρώτα στο Αλαχαμπάντ κι από εκεί άρχισε να δίνει προγράμματα στις πόλεις Αμπικαπούρ, Κόρμπα, Τζαντζγκίρ, Μπίλασπουρ, Ράιπουρ, Μπιλάι, Μαχασαμάντ, Ντάμταρι, Τζάγκνταλπουρ, και τέλος στη Νάντγκραμ. Μετά από μία μέρα ξεκούρασης κατευθύνθηκε προς την Γκόντια. Από εκεί πήγε στο Μπάλαγκατ, στο Παντσμάρχι, στην Τζάμπαλπουρ, στη Σάτνα, στο Μποπάλ, στο Σάγκαρ και στο Τικαμγκάρ, προτού να επιστρέψει στο Μονγκύρ στις 30 Μαρτίου.

Στις 4 Απριλίου ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε για τη Νότια Αμερική. Κήρυξε εκεί την έναρξη ενός συνεδρίου κι επέστρεψε στις 10 Απριλίου. Έφτασε στη Σάμπαλπουρ στις 12 Απριλίου, όπου είχε οργανωθεί συνέδριο γιόγκα από τις 13 έως τις 15. Μετά την έναρξη και τη διεξαγωγή των προγραμμάτων επέστρεψε στο Μονγκύρ στις 16 Απριλίου.

Η Γκούρου Πουρνίμα εορτάστηκε στις 4 Ιουλίου στο Μονγκύρ. Με την αφορμή αυτή οργανώθηκε ένα τριήμερο σιβίρ.

Ο Σουάμι Νιράντζαν ταξίδεψε στην Κολομβία για να διευθύνει το άσραμ της Μπογκοτά. Στην Μπογκοτά γίνονταν εκτεταμένες προετοιμασίες για τον επερχόμενο εορτασμό του Αργυρού Ιωβηλαίου.

Ο Σρι Σουάμιτζι πήγε στη Γερμανία όπου είχαν οργανωθεί προγράμματα από τις 28 Σεπτεμβρίου έως τις 18 Οκτωβρίου. Εν συνεχεία επέστρεψε στο Μονγκύρ.

Από την 1η ως την 3η Νοεμβρίου του 1974 πραγματοποιήθηκε στο Ντάνμπαντ ένα συνέδριο γιόγκα «ανθρακοφόρου περιοχής». Την έναρξη του συνεδρίου κήρυξε ο Σανκαρατσάρυα του Μπάντρικασραμ και το διηύθυνε ο ίδιος ο Σρι Σουάμιτζι. Το πρόγραμμα παρακολούθησαν πολλοί άγιοι, επιστήμονες, λόγιοι και μουσικοί.

Οι δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του 1975

Την Πέμπτη 30 Ιανουαρίου του 1975 ο Σρι Σουάμιτζι τέλεσε μια μπούμι πούτζαν στο άσραμ της Ράιπουρ.

Η Ημέρα Ίδρυσης του άσραμ στο Μονγκύρ εορτάστηκε κατά την ευοίωνη ημέρα του Μπάσαντ Παντσάμι, τον Φεβρουά-

ριο, με μπάτζαν, κίρταν, σάτσανγκ και απαγγελία της *Ραμαγιάνα*.

Από τις 8 ως τις 11 Μαρτίου οργανώθηκε ένα περιφερειακό συνέδριο γιόγκα στην Μπίλασπουρ. Ο Σρι Σουάμιτζι κήρυξε την έναρξη και διηύθυνε το συνέδριο.

Από τις 17 ως τις 25 Απριλίου εγκαινιάστηκε και καθοδηγήθηκε από τον Σρι Σουάμιτζι ένα πρόγραμμα γιόγκα στην Γκούα.

Τον μήνα Μάιο διοργανώθηκε στη Νάντγκραμ μια παιδική κατασκήνωση ενός μηνός. Ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε εκεί στις 14 Μαΐου. Τα παιδιά είχαν την τύχη να έχουν το ντάρσαν του και να λάβουν τις ευλογίες του. Έμεινε στη Νάντγκραμ για τρεις μέρες, κατά τη διάρκεια των οποίων συζητήθηκε η διοργάνωση ενός διεθνούς συνεδρίου γιόγκα εκεί.

Ο Σρι Σουάμιτζι συγκάλεσε μια συνάντηση στην οποία αποφασίστηκε η διεξαγωγή τετραήμερου συνεδρίου από τις 7 έως τις 10 Νοεμβρίου. Ο Σουάμιτζι διευκρίνισε λεπτομερώς τις αναγκαίες προετοιμασίες για την εκδήλωση. Άφησε τέσσερις σουάμι για να βοηθήσουν στις προετοιμασίες. Τον Σεπτέμβριο θα έρχονταν κι άλλοι. «Θα φροντίσω να προσκαλέσω τον Σανκαρατσάρυα του Μπαντρικάσραμα, τον Σουάμι Σαντανάνταντζι», είπε ο Σρι Σουάμιτζι, και δίνοντας τις τελευταίες οδηγίες του έφυγε για την Τζάμπαλπουρ όπου είχε οργανωθεί ένα γιόγκα σιβίρ.

Ο Σρι Σουάμιτζι εγκαινίασε καταρχάς τη Μαχίλα Γιόγκα Μίτρα Μάνταλα στην Τζάμπαλπουρ. Δύο μέρες αργότερα εγκαινίασε το γιόγκα σιβίρ κι αφού ανέθεσε σε δύο σουάμι να διευθύνουν το σιβίρ επέστρεψε στο Μονγκύρ.

Ένα τριήμερο σάντανα σιβίρ πραγματοποιήθηκε στο Μονγκύρ από τις 23 έως τις 25 Ιουλίου με την αφορμή της Γκούρου Πουρνίμα. Το πρόγραμμα περιλάμβανε μπάτζαν, κίρταν, σάτσανγκ και ομιλίες πάνω στη *Ραμαγιάνα* από την κυρία Κρίσνα Ντέβι.

Στις πέντε το πρωί της 26ης Ιουλίου, τη μέρα της Γκούρου Πουρνίμα, ο Σρι Σουάμιτζι έστειλε πέντε μαθητές σε μια «Πανινδική Περιοδεία». Αυτοί οι σαννυάσιν θα σταματούν κάθε έξι μίλια και θα επιβιώνουν με ελεημοσύνες. Θα δίνουν σάτσανγκ, θα κάνουν συζητήσεις πάνω στην *Γκίτα* και τη *Ραμαγιάνα*, θα

διδάσκουν κάτι χρήσιμο στους χωρικούς και, αν είναι απαραίτητο, θα κάνουν και κάρμα γιόγκα με τους χωρικούς. Θα μένουν σε κάθε χωριό για μία μόνο μέρα. Μ' αυτόν τον τρόπο, καλύπτοντας με τα πόδια τα περίπου εβδομήντα επτά χιλιάδες χωριά της Ινδίας, θα διαδίδουν το μήνυμα της γιόγκα στον εκτεταμένο αγροτικό πληθυσμό της χώρας.

Ο Σουάμι Νιράντζαν είναι απασχολημένος με τις προετοιμασίες του Συνεδρίου για το Αργυρούν Ιωβηλαίο. Περιοδεύει τώρα στις επαρχιακές πόλεις της Κολομβίας.

Ο Σρι Σουάμιτζι και η Σουάμι Αμριτανάντα έφτασαν στην Μπογκοτά την 1η Οκτωβρίου για να παρακολουθήσουν το Συνέδριο Γιόγκα του Αργυρού Ιωβηλαίου. Μετά το συνέδριο ο Σρι Σουάμιτζι περιόδευσε στον Ισημερινό, στο Περού, στην Αρούμπα, στη Βραζιλία, στη Βολιβία, στη Χιλή, στον Παναμά, στη Βενεζουέλα, στην Αργεντινή, στο Κουρασάο, στη Γουατεμάλα, στην Ουρουγουάη, στο Ελ Σαλβαδόρ, στην Παραγουάη, στο Τρινιντάτ, στη Γουιάνα και σε άλλα κοντινά νησιωτικά έθνη. Στην επιστροφή, πριν να επιστρέψει στο Μονγκύρ, σταμάτησε στη Βαρκελώνη, στην Κοπεγχάγη, στη Στοκχόλμη και στο Παρίσι.

Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα, Νάντγκραμ

Ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στη Νάντγκραμ το βράδυ της 5ης Νοεμβρίου 1975. Το συνέδριο επρόκειτο να ξεκινήσει στις 7 του μηνός. Όλες οι ετοιμασίες του συνεδρίου είχαν ολοκληρωθεί από πριν. Οι σύνεδροι άρχισαν να φτάνουν στις 6 του μηνός. Η διαμονή τους είχε οργανωθεί σε τέσσερις μεγάλες ντάρμα σάλα. Σύντομα οι ντάρμα σάλα υπερπληρώθηκαν. Η κυρία Κρίσνα Ντέβι δεν μπορούσε να παρευρεθεί στο συνέδριο, αλλά η κυρία Αμαρσανγκίτ και ο Σρι Ρατζές Μουχαμάντ κάλυψαν την απουσία της.

Ανάμεσα στους προσκεκλημένους ήταν ο Σρι Ασόκ Ντας, ο Σρι Σόμναθ Κανάουτζ, ο Σουάμι Ανάντα Καπίλα, η Κουμάρι Γκίτα Αϊένγκαρ, ο καθηγητής Ράο, ο δρ. Κέντε, ο Σρι Βίσνου Κουμάρ Άρυα και εκπρόσωποι πολλών άσραμ και ινστιτού-

των. Πάνω από δύο χιλιάδες συμμετέχοντες ήρθαν από περιοχές εκτός πόλεως. Ο Σουάμι Σαντανάντα, ο Σανκαρατσάρυα του Μπαντρικάσραμ, κήρυξε την έναρξη του συνεδρίου κι έμεινε τρεις μέρες. Ο Σρι Σουάμιτζι καθοδήγησε όλες τις εργασίες του συνεδρίου κι ενέπνευσε τους πάντες με τα ένθερμα σάτσανγκ του. Όλοι ήταν ενθουσιασμένοι από τις παρουσιάσεις των άσανα της Κουμάρι Γκίτα Αϊένγκαρ, τα μπάτζαν της κυρίας Αμάρσανγκιτ και τις ομιλίες για τη *Ραμαγιάνα* του Ρατζές Μουχαμάντ. Οι συγκεντρωμένοι άγιοι και μελετητές έδωσαν επίσης διαφωτιστικές ομιλίες.

Οι σύνεδροι είχαν έρθει από τη Βεγγάλη, το Μπιχάρ, την Ορίσα, το Ουτάρ Πραντές, το Γκουτζαράτ, τη Μαχαράστρα, το Ρατζαστάν, το Μάντυα Πραντές και από το εξωτερικό. Στον νου όλων των ανθρώπων υπήρχε μια φυσική συνάφεια με τη Νάντγκραμ. Ήταν ο τόπος του Σουάμι Σατυαβράτ, που ο Σουάμι Σατυανάντα είχε ορίσει ως Σάρναθ του. Επιπλέον, αυτή η πόλη διακρίνεται ως γενέτειρα του Σουάμι Νιράντζαν. Όλα αυτά είχαν προσελκύσει ανθρώπους από όλα τα μήκη και τα πλάτη. Το τετραήμερο πρόγραμμα στέφθηκε από μεγάλη επιτυχία. Ο αναμνηστικός τόμος που κυκλοφόρησε με την ευκαιρία είχε τίτλο *Διαλογισμοί από τις τάντρες*.

Μετά το συνέδριο ο Σρι Σουάμιτζι είχε προγραμματίσει ένα δεκαπενθήμερο πρόγραμμα διαλογισμού από τις 11 Νοεμβρίου. Κήρυξε ο ίδιος την έναρξη το βράδυ της 10ης Νοεμβρίου, φύτεψε ένα δενδρύλλιο μπάνυαν στην αυλή του άσραμ για να συμβολίζει τις ευλογίες του κι έπειτα έφυγε για το Ράιγκαρ με αυτοκίνητο. Εκεί είχε προγραμματιστεί μια συνεδρίαση της διαχειριστικής επιτροπής του άσραμ για τις 11 του μηνός. Ο Σρι Σουάμιτζι έκανε κάποιες αλλαγές στη διοίκηση του άσραμ και κατόπιν επέστρεψε στο Μονγκύρ.

Ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε σάτσανγκ στη Βομβάη από τις 17 ως τις 19 Δεκεμβρίου. Μετά πήγε στην Πάτνα για τριήμερο συνέδριο. Στην επίσκεψη αυτή τον συνόδευσαν τέσσερις σουάμι.

Δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του 1976

Η 13η Ημέρα Ίδρυσης του άσραμ του Μονγκύρ εορτάστηκε από τις 5 ως τις 7 Φεβρουαρίου. Το πρόγραμμα περιλάμβανε σάτσανγκ, μπάτζαν από τον Σρι Ασόκ Ντας και λόγους για τη *Ραμαγιάνα* από την κυρία Κρίσνα Ντέβι και τον Σρι Ρατζές Μουχαμάντ. Πολλοί άνθρωποι παρακολούθησαν το ενθαρρυντικό και εμπνευσμένο πρόγραμμα.

Η ομάδα των σαννυάσιν της Πανινδικής Περιοδείας ολοκλήρωσε με επιτυχία μία περιοδεία στο κρατίδιο του Μπιχάρ και τώρα βρίσκεται στο κρατίδιο Μάντυα Πραντές.

Ο Σρι Σουάμιτζι πήγε στην Καλκούτα μετά από ειδική πρόσκληση του Εμπορικού Επιμελητηρίου της Ινδίας και του τοπικού τηλεοπτικού σταθμού και έδωσε ομιλίες στις 19 και 20 Φεβρουαρίου. Το θέμα ήταν η «Η Χάθα Γιόγκα και η Τάντρα στη σύγχρονη εποχή». Πριν έρθει στην Καλκούτα ο Σουάμιτζι έδωσε ένα πρόγραμμα στο Ασανσόλ στις 18 του μηνός. Από την Καλκούτα πήγε στο Αλαχαμπάντ. Εκεί διεξήγαγε ένα πρόγραμμα από τις 24 έως τις 26. Επέστρεψε στην Καλκούτα κι έμεινε εκεί μέχρι τις 2 Μαρτίου. Αφού επισκέφτηκε το Σουπόλ, τη Σάμπαλπουρ και το Ράμγκαρ έφτασε στη Νάντγκραμ στις 11 του μηνός, όπου είχε κανονιστεί ένα πρόγραμμα μιας εβδομάδας. Μετά το πρόγραμμα πήγε στην Μπαρχάιγια για ένα διήμερο πρόγραμμα στις 20 και 21 κι έπειτα επέστρεψε στο Μονγκύρ.

Ο Σρι Σουάμιτζι επισκέφτηκε ξανά τη Νάντγκραμ στις 13 Απριλίου κι έμεινε εκεί μέχρι τις 16 του μηνός. Τα πρωινά έδινε ντίκσα και τα βράδια μιλούσε για πνευματικά θέματα.

Το βράδυ της 16ης Απριλίου παρακολούθησε ένα πρόγραμμα στο ξενοδοχείο Μπιλάι. Το πρόγραμμα είχε οργανωθεί από το κέντρο γιόγκα του Χαλυβουργείου του Μπιλάι.

Μια λινοτυπική μηχανή εγκαταστάθηκε στις Γραφικές Τέχνες του Άσραμ στο Μονγκύρ, για να βελτιωθεί το επίπεδο των εκτυπώσεων και των εκδόσεων. Τον Ιανουάριο άρχισε ένα πρόγραμμα κρίγια γιόγκα δι' αλληλογραφίας, με τη μορφή ενός μηνιαίου περιοδικού, με τίτλο *Κρίγια*, στα χίντι και στα αγγλικά. Η τριετής διδακτέα ύλη θα καλυφθεί μέχρι τον Δεκέμβριο του 1976.

Ο Σρι Σουάμιτζι καθοδήγησε ένα πρόγραμμα κρίγια γιόγκα μεταξύ 1η και 10ης Μαΐου στο Τένουγκατ του Χαζαριμπάγκ.

Από τις 7 ως τις 22 Μαΐου οργανώθηκε στο Μονγκύρ ένα πρόγραμμα για παιδιά ηλικίας δέκα έως δεκαοκτώ ετών. Το παρακολούθησαν περίπου εκατόν πενήντα παιδιά.

Οι πέντε σαννυάσιν, Σουάμι Βεντανάντα, Σουάμι Αγκεχανάντα, Σουάμι Σανκαρατσάρυα, Σουάμι Βιντυουτανάντα και Σουάμι Σραντανάντα, οι οποίοι ξεκίνησαν την ιστορική τους περιοδεία πεζή στις 26 Ιουλίου, περιοδεύουν αυτή την εποχή στα χωριά του Μάντυα Πραντές. Συνάντησαν τον Σρι Σουάμιτζι στο χωριό Σαρσίμπα της περιοχής Μπίλασπουρ. Στο χωριό αυτό οργανώθηκε ένα σάτσανγκ. Κατόπιν οδηγίας του Σρι Σουάμιτζι, αυτοί οι σαννυάσιν πρόκειται να συμμετάσχουν στο προσεχές πρόγραμμα του Ράιγκαρ άσραμ.

Η Γκούρου Πουρνίμα εορτάστηκε στις 11 Ιουλίου 1976 στη Σχολή Γιόγκα του Μάντυα Πραντές, στο Ράιγκαρ. Η γκούρου πούτζα διεξήχθη στις 11 του μηνός και ακολούθησε διήμερο πρόγραμμα με μπάτζαν, κίρταν και σάτσανγκ. Ο Σρι Σουάμιτζι προήδρευσε σε όλες τις εκδηλώσεις.

Ο Σουάμι Νιράντζαν, που την εποχή αυτή διευθύνει το Σατυανάντα άσραμ στην Μπογκοτά, διεξήγαγε επιτυχημένα συνέδρια γιόγκα στη Γουατεμάλα και το Σαν Σαλβαδόρ.

Ο Σρι Σουάμιτζι βρέθηκε στο Ράντσι στις 25 Ιουλίου για να προεδρεύσει στην τελετή λήξης του σεμιναρίου γιόγκα που διοργανώθηκε από τη Λέσχη Χάλυβος. Εν συνεχεία επισκέφτηκε την Καλκούτα στις 5 και 6 Αυγούστου, την Κάραγκπουρ στις 7, το Κούτακ στις 8, το Βισακαπάτναμ στις 9 και το Μαντράς στις 10. Βρέθηκε στη Μαχαμπαλιπούραμ από τις 10 ως τις 14 και στο Χαϋντεραμπάντ στις 15 και 16. Κατόπιν επισκέφτηκε τη Νάγκπουρ στις 17 και την Τζάμπαλπουρ στις 18. Από την Τζάμπαλπουρ επέστρεψε στο Μονγκύρ.

Από τις 9 ως τις 14 Οκτωβρίου 1976 διοργανώθηκε ένα Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα στο Σύδνεϋ. Ο Σρι Σουάμιτζι και η Σουάμι Αμριτανάντα ταξίδεψαν στην Αυστραλία για να παρακολουθήσουν το συνέδριο.

Ένα εθνικό συνέδριο γιόγκα διοργανώθηκε στη Ράιπουρ

από τις 6 έως τις 10 Νοεμβρίου 1976. Ο Σρι Σουάμιτζι κήρυξε την έναρξη και διηύθυνε το συνέδριο. Με την ευκαιρία αυτή εγκαινιάστηκε και το νεόκτιστο άσραμ της Ράιπουρ. Στο συνέδριο είχαν προσκληθεί πολλοί ομιλητές. Μετά τις διαλέξεις τους οι συγκεντρωμένοι σύνεδροι είχαν την ευκαιρία να κάνουν ερωτήσεις. Η κυρία Κρίσνα Ντέβι γοήτευσε το κοινό με τις καθηλωτικές ομιλίες της για τη *Ραμαγιάνα*. Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του συνεδρίου ο Σρι Σουάμιτζι επέστρεψε στο Μονγκύρ στις 11 του μηνός.

Ο Σρι Σουάμιτζι κήρυξε την έναρξη και διηύθυνε το τριήμερο σεμινάριο γιόγκα στο Μποπάλ από την 1η ως τις 3 Δεκεμβρίου. Το σεμινάριο είχε διοργανωθεί από τη Βιομηχανία Βαρέος Ηλεκτρολογικού Εξοπλισμού Μπαράτ. Το πρόγραμμα απαρτιζόταν από ενημερωτικές διαλέξεις τις οποίες ακολουθούσαν συνεδρίες ερωταποκρίσεων.

Πριν από δεκατέσσερα χρόνια, το 1963, ο Σρι Σουάμιτζι είχε δώσει δύο μικροσκοπικά δενδρύλλια, τα *Γιόγκα* και *Γιόγκα Βίντυα*, στον Σατυαβράτζι, ο οποίος τα έθρεψε με το αίμα και τον ιδρώτα του. Σήμερα αυτά τα δεντράκια έχουν γίνει γιγάντια δέντρα και τα κλαδιά τους έχουν εξαπλωθεί σε όλο τον κόσμο. Στις στιγμές της κρίσης της η Νταρμασάκτι θέλησε επανειλημμένα να επιστρέψει αυτά τα δεντράκια στον νόμιμο ιδιοκτήτη τους, αλλά ο Σρι Σουάμιτζι μονίμως απαντούσε: «Πρέπει να συνεχίσεις το έργο που ξεκίνησε ο Σατυαβράτ. Απόσεισε τον μανδύα της αδύναμης, αβοήθητης γυναίκας. Γίνε σαν αβαντούτα και ανάλαβε αυτή την ευθύνη και με τα δυο σου χέρια». Ο Γκούρουντεβ τελικά δέχτηκε να λάβει πίσω αυτά τα δύο σύμβολα αιώνιας ελπίδας, τα *Γιόγκα* και *Γιόγκα Βίντυα*, τον Ιανουάριο του 1977.

Μέσω της χάρης και της ευλογίας του Θεού, του γκούρου και του αείμνηστου Σατυαβράτζι έλαβα τη δύναμη να αναλάβω την ευθύνη του τυπογραφείου, του άσραμ, του International Yoga Fellowship, των περιοδικών, των βιβλίων και πολλών άλλων τομέων της αποστολής του Γκούρουντεβ. Τώρα μία από αυτές τις ευθύνες ολοκληρώθηκε. Παραμένουν κάποιες άλλες, που προσεύχομαι και ελπίζω να παραδώσω το συντομότερο δυνατόν.

Από τον Ιανουάριο του 1977 και τα δύο περιοδικά *Γιόγκα* και *Γιόγκα Βίντυα* θα τυπώνονται στις Γραφικές Τέχνες του Άσραμ, στο Μονγκύρ. Σύμφωνα με τις οδηγίες του Γκούρουντεβ τα χίντι βιβλία θα εξακολουθούν να τυπώνονται στο Τυπογραφείο Γιόγκα Βίντυα της Νάντγκραμ.

Δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του 1977

Τον Ιανουάριο τα *Γιόγκα* και *Γιόγκα Βίντυα* άρχισαν να τυπώνονται και να εκδίδονται στο Μονγκύρ.

Η 14η Ημέρα Ίδρυσης της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ εορτάστηκε από τις 24 ως τις 26 Ιανουαρίου. Ο Σρι Σουάμιτζι κήρυξε την έναρξη και διηύθυνε τα προγράμματα.

Οργανώθηκε ένα πρόγραμμα κρίγια γιόγκα στο Τοπ Τσάντσι, στη διάρκεια του οποίου οι συμμετέχοντες τήρησαν μόουνα σύμφωνα με τις οδηγίες του Σρι Σουάμιτζι. Πήγε και ο ίδιος στο τέλος του προγράμματος κομίζοντας τις ευχές και τις ευλογίες του σε όλους τους συμμετέχοντες.

Ο Σρι Σουάμιτζι ίδρυσε ένα Κέντρο Ερευνών Γιόγκα στη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ στις 24 Ιανουαρίου 1977. Το κέντρο αυτό θα συλλέγει και θα αντιπαραβάλλει πληροφορίες από έρευνες και πειράματα που διεξάγονται σε όλο τον κόσμο πάνω σε διάφορες όψεις της γιόγκα. Τα θέματα που καλύπτει αυτό το ερευνητικό κέντρο περιλαμβάνουν: την κρίγια γιόγκα, την κουνταλίνι γιόγκα, την πράνα βίντυα, τη γιόγκα νίντρα, την γκυάνα γιόγκα, την κάρμα γιόγκα, την μπάκτι γιόγκα, το τρατάκ, την ατζάπα τζάπα, τη σουάρα γιόγκα, τη νάντα γιόγκα, τη χάθα γιόγκα, τις σατκάρμα, τις άσανα, τις πραναγιάμα, τις μούντρα, τις μπάντα, την πρατυαχάρα, την ντάρανα, την ντυάνα και διάφορες θεραπείες, όπως η πολυπαθητική, η ομοιοπαθητική, η οστεοπαθητική, η χειροπρακτική, η αγιουρβέδα, η θεραπευτική γιόγκα, η ψυχολογία, πρόσφατες τεχνικές, όπως η βιοανάδραση, η Κιρλιανή φωτογραφία, η ενδοπλασματική θεωρία, η πυραμιδολογία και η κοσμολογία. Επίσης θα συμπεριληφθούν και άλλες τεχνικές όπως το Ζεν, ο Καθολικός διαλογισμός, η αστρολογία, η γραφολογία, η φρενολογία, ο υπνωτισμός, η ταντρική πούτζα,

η τσάκρα βίντυα, η παραψυχική φυσιολογία, τα μάντρα, γιάντρα και μάνταλα.

Η ερευνητική επιτροπή θα εργάζεται υπό την καθοδήγηση του Σουάμι Σατυανάντα. Εκτός από τον Σουάμι Νιράντζαν και τη Σουάμι Γιογκαμουντρανάντα η επιτροπή απαρτίζεται από πέντε Ινδούς και είκοσι δύο γιατρούς από το εξωτερικό.

Ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στο Κατμαντού στις 20 Φεβρουαρίου με τις Σουάμι Αμριτανάντα και Γιογκαμουντρανάντα. Έδωσε διαλέξεις στο Lions Club και στην πρεσβεία της Ινδίας. Πραγματοποίησε ειδικό πρόγραμμα σάτσανγκ στην κατοικία του κυρίου Χάουσνερ, ειδικού εκπροσώπου της Ουνέσκο. Τα προγράμματα είχαν πολύ θετικό αντίκτυπο στον κόσμο του Νεπάλ. Ο Σρι Σουάμιτζι επέστρεψε στην Ινδία στις 25 Φεβρουαρίου.

Ο Σουάμι Νιράντζαν, συνοδευόμενος από τον Σουάμι Σατυαβεντανάντα, ολοκλήρωσε μια επιτυχημένη περιοδεία σε διάφορα μέρη της Τασμανίας. Εκτός από τη διδασκαλία άσανα, πραναγιάμα, μούντρα και μπάντα, ο Σουάμι Νιράντζαν έδωσε επίσης μαθήματα πράνα βίντυα και δημόσιες διαλέξεις πάνω σε διάφορες πτυχές της γιόγκα.

Κατόπιν ειδικού αιτήματος μαθητών από την Αυστραλία ο Σρι Σουάμιτζι ταξίδεψε στην Αυστραλία με τη Σουάμι Αμριτανάντα. Πάνω από χίλιοι αφοσιωμένοι και αναζητητές είχαν συγκεντρωθεί από την Αυστραλία, τη Νέα Ζηλανδία και τα κοντινά νησιά του Ειρηνικού για να συμμετάσχουν σε ένα ειδικό πρόγραμμα σάτσανγκ που διοργανώθηκε από την 1η ως την 3η Ιουλίου στο Σατυανάντα Άσραμ. Μετά τη διεξαγωγή του προγράμματος ο Σρι Σουάμιτζι επέστρεψε στην Ινδία στις 7 Ιουλίου, και στην επιστροφή επισκέφτηκε επίσης τη Μανίλα και το Χονγκ Κονγκ.

Ο Σουάμι Νιράντζαν επέστρεψε στο Μονγκύρ μετά από εξαετή παραμονή στην Ευρώπη, τη Νότια Αμερική και την Αυστραλία.

Η Γκούρου Πουρνίμα εορτάστηκε στο άσραμ της Ράιπουρ. Ο Σρι Σουάμιτζι παρακολούθησε τους τριήμερους εορτασμούς με τον Σουάμι Νιράντζαν και τη Σουάμι Αμριτανάντα. Τη δεύτε-

ρη μέρα έπρεπε να φύγει για κάποια ειδική εργασία στην Καλκούτα.

Στις 19 Αυγούστου 1977 ο Σρι Σουάμιτζι εγκαινίασε το άσραμ της Καλκούτας της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ (BSY), στον τρίτο όροφο του κτιρίου Γιαμούνα, στην οδό Θεάτρου.

Ο Σρι Σουάμιτζι, μαζί με τη Σουάμι Αμριτανάντα, συμμετείχαν σε ένα συνέδριο Ευρωπαίων δασκάλων γιόγκα στο Ζινάλ της Ελβετίας. Το συνέδριο, που πραγματοποιήθηκε από τις 3 έως τις 6 Σεπτεμβρίου, είχε οργανωθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση Εθνικών Ομοσπονδιών Γιόγκα. Δύο από τους γκούρου μπάι του Σουάμιτζι, ο Σουάμι Σατσιντανάντα από τη Νέα Υόρκη και ο Σουάμι Βενκατεσανάντα από τον Μαυρίκιο, συμμετείχαν επίσης στο συνέδριο, το οποίο προσείλκυσε αναζητητές, δασκάλους και υποστηρικτές από όλο τον κόσμο.

Στο Μονγκύρ θα διοργανωθεί ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα κρίγια γιόγκα από τις 26 Νοεμβρίου ως τις 10 Δεκεμβρίου, το οποίο θα παρακολουθήσουν εβδομήντα Αυστραλοί αναζητητές και μαθητές. Ο δρ. Καρμανάντα (Σύδνεϋ), έχει ήδη φτάσει στη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ, στο Μονγκύρ, για να συμβάλει στο ερευνητικό πρόγραμμα.

Ο Σρι Σουάμιτζι εγκαινίασε τις νέες εγκαταστάσεις της Λέσχης Γιόγκα Κυριών στο Κουμαρντούμπι στις 17 Νοεμβρίου. Μετά τη δική του ομιλία πήγε στην Καλκούτα. Έμεινε στο άσραμ της Καλκούτας από τις 18 ως τις 23 Νοεμβρίου δίνοντας τακτικά σάτσανγκ σε ντόπιους μαθητές και θιασώτες.

Ο Σρι Σουάμιτζι επισκέφθηκε το Μεντεγίν της Κολομβίας από τις 15 ως τις 17 Δεκεμβρίου κι έπειτα επέστρεψε στην Ινδία μέσω Βαρκελώνης.

Πολλές συλλογές με σάτσανγκ του Σρι Σουάμιτζι έχουν ήδη εκδοθεί, καθώς επίσης και βιβλία σχετικά με τη γιογκική θεραπεία πολλών ασθενειών. Επίσης τυπώνονται και άλλα βιβλία σχετικά με τη θεραπευτική γιόγκα, που γράφονται από διάφορους γιατρούς σαννυάσιν υπό την καθοδήγηση του Σρι Σουάμιτζι.

Ανακοινώσεις σχετικές με τις διάφορες επιστημονικές έρευνες που διεξάγονται για τη γιόγκα από το 1977 θα παρουσιαστούν και θα δημοσιευτούν σύντομα στα περιοδικά του άσραμ.

Τον Ιανουάριο του 1978 παρελήφθησαν ανακοινώσεις ειδικών γιατρών και ερευνητών πάνω στον διαβήτη, τις καρδιακές παθήσεις, την υπέρταση, τις δερματικές παθήσεις, την αρθρίτιδα, τη γιόγκα νίντρα, τον διαλογισμό και τη σιρσασάνα. Οι αναλυτικές αυτές ανακοινώσεις δημοσιεύτηκαν τόσο στα ινδικά όσο και στα αγγλικά περιοδικά και γρήγορα εκδόθηκαν και ως βιβλία. Το ερευνητικό έργο συνεχίζεται.

Η ιστορία του Γκάνγκα Ντάρσαν

Πάνω από πέντε χιλιάδες χρόνια πριν, στην εποχή της Μαχαμπαράτα, ζούσε στην περιοχή αυτή ο μεγάλος γιόγκι και πολεμιστής βασιλιάς Κάρνα. Αν και γεννήθηκε από την Κούντι, τον μεγάλωσε η Ράντα, κι ως εκ τούτου ήταν γνωστός ως Ραντέγια. Απέκτησε γνώσεις και πολεμικές δεξιότητες σε αντίξοες συνθήκες και οι περιστάσεις τον έκαναν κυβερνήτη στο βασίλειο του Άνγκα (σημερινή Μπάγκαλπουρ). Σύμφωνα με την τοπική λαογραφική παράδοση η περιοχή του φρουρίου του Μονγκύρ ήταν μια από τις βασιλικές κατοικίες του Κάρνα. Το αν έζησε πραγματικά εδώ ή όχι είναι θέμα προς συζήτηση και επίλυση για τους ιστορικούς, αλλά ως πνευματικοί αναζητητές εμείς ικανοποιούμαστε πιστεύοντας ότι ο μεγάλος ταντρικός σάντακα Κάρνα ζούσε σ' αυτήν ακριβώς την περιοχή.

Η Μητέρα Γκάνγκα περικυκλώνει την πόλη του Μονγκύρ από τρεις πλευρές. Μέσα στην πόλη υπάρχει ένας λόφος που καλύπτει περίπου ενενήντα τρία εκτάρια, πολύ ψηλότερα από την υπόλοιπη πόλη. Τρεις μεγάλες πύλες ανοίγονται σε τρεις διαφορετικές κατευθύνσεις. Μια τάφρος περιβάλλει αυτό τον λόφο από τρεις πλευρές. Υπάρχει ένας δρόμος μπροστά και μια λίμνη στη μία πλευρά. Ίσως να υπήρχαν πιο πριν δύο λίμνες, γνωστές ως Ράτζα και Ράνι Τάαλ αντιστοίχως. Στην κορυφή του λόφου βρισκόταν το ιστορικό φρούριο. Υπήρχαν πολλές επαύλεις και κτίσματα σε κοντινή απόσταση. Υπήρχε κι ένας μεγάλος, επίπεδος βράχος σαν εξώστης, πάχους περίπου δύο ή τριών ποδιών, μπροστά από το κεντρικό μέγαρο, και ήταν γνωστός ως Κάρνα Τσάουρα. Ο γενναιόδωρος βασιλιάς Κάρνα μοί-

ραζε πενήντα κιλά χρυσού στους υπηκόους του κάθε μέρα από αυτήν ακριβώς την Κάρνα Τσάουρα. Οι ντόπιοι μερικές φορές ονόμαζαν Κάρνα Τσάουρα ολόκληρη την περιοχή του λόφου.

Ο Μιρ Κασίμ ήταν ο τελευταίος ηγεμόνας αυτού του κάστρου, το οποίο πέρασε εν συνεχεία στους Βρετανούς. Μέχρι το 1978 το κάστρο ήταν ιδιοκτησία του τέως βασιλιά του Μουρσινταμπάντ, Ράτζα Καμάλ Ράντζαν Ράι. Τα κτίρια της ιδιοκτησίας είχαν ερειπωθεί και η περιοχή είχε γίνει αγαπημένο στέκι αντικοινωνικών στοιχείων. Λες και το πνεύμα της Κάρνα Τσάουρα μηρύκαζε τις αναμνήσεις της ακμής της περιμένοντας τον κατάλληλο διάδοχο της κληρονομιάς του βασιλιά Κάρνα για να επαναφέρει αυτό το μέρος στην παλαιά του δόξα.

Κατά τη διάρκεια των ημερών της περιπλάνησής του ως παριβρατζάκα, ο Σρι Σουάμιτζι είχε έρθει στο Μονγκύρ το 1956 μετά από πρόσκληση ενός γνωστού του ντόπιου, του οποίου η κατοικία βρισκόταν κοντά στο φρούριο. Εκείνη την εποχή ο Σρι Σουάμιτζι δεν έκανε σύνθετα προγράμματα. Μία στο τόσο έδινε ένα βραδινό σάτσανγκ. Τον υπόλοιπο χρόνο του τον περνούσε σ' αυτόν τον έρημο λόφο. Τον προσείλκυαν κυρίως το ύψος και η μοναξιά αυτού του τόπου. Πήγαινε εκεί συχνά και τραγουδούσε μπάτζαν, έγραφε, κι άλλες φορές έκανε σάντανα. Τις καλοκαιρινές μέρες έμενε μέχρι το σούρουπο. Μερικές φορές κοιμόταν εκεί. Πολλές φορές αναρωτήθηκε για την παράξενη γοητεία που του ασκούσε αυτό το μέρος. «Είμαι φιλοξενούμενος ενός οικογενειάρχη», σκεφτόταν. «Δεν έχω σταθερή ρουτίνα ή πρόγραμμα στο σπίτι του οικοδεσπότη μου. Εδώ, κάτω από τον ελεύθερο, ανοιχτό ουρανό, έχει κανείς μια αίσθηση απελευθέρωσης κι ελευθερίας». Έχοντας γεννηθεί και μεγαλώσει στην αγκαλιά της φύσης ήταν φυσικό να προσελκύεται από την έντονη, όμορφη αγριάδα της Κάρνα Τσάουρα...

Μετά από λίγο άρχισε να έχει περίεργες εμπειρίες κάθε φορά που καθόταν ή κοιμόταν στον πέτρινο εξώστη της Κάρνα Τσάουρα. Μερικές φορές οι εμπειρίες ήταν ευχάριστες κι άλλες φορές τρομακτικές. Αναρωτιόταν αν ήταν πραγματικές ή απλές παραισθήσεις. Όταν βρισκόταν στο Μονγκύρ, το μέρος ήταν διαρκώς στο μυαλό του. Όταν έφευγε από το Μονγκύρ ξεχνούσε

τα πάντα για το μέρος. Δεν απέμενε στον νου του ούτε καν μια φευγαλέα ανάμνηση .

Μια μέρα ο Σρι Σουάμιτζι αποκοιμήθηκε στην πέτρινη επιφάνεια. Όταν ξύπνησε αισθάνθηκε το σώμα του νωθρό και ληθαργικό. «Πρέπει να είναι νωρίς το πρωί», σκέφτηκε, «αποκοιμήθηκα στο ύπαιθρο. Ίσως αυτός είναι ο λόγος για τη ληθαργικότητά μου. Ένα μπάνιο θα λύσει το πρόβλημα». Αλλά η νωθρότητα ήταν τόσο ακαταμάχητη που δεν μπορούσε να σηκωθεί. Όταν τελικά ανέκτησε την ψυχική και σωματική δύναμη να σηκωθεί, συνειδητοποίησε ότι ήταν επτά και μισή το βράδυ.

Την επόμενη φορά που κοιμήθηκε εκεί ένιωσε σαν να έτρεμε η γη. «Πρέπει να είναι σεισμός», σκέφτηκε. Εξάλλου το Μονγκύρ βρισκόταν σε σεισμογενή περιοχή. Παρέμεινε επιτόπου, υπενθυμίζοντας στον εαυτό του ότι ήταν στο ύπαιθρο κι ότι δεν υπήρχε τίποτα πάνω από το κεφάλι του, άρα δεν είχε και τίποτα να φοβηθεί...

Ξαφνικά ο Σρι Σουάμιτζι παρατήρησε ότι η πλάκα είχε ανοίξει περίπου δεκαπέντε πόδια από το σημείο που βρισκόταν. Από τη ρωγμή ξεπρόβαλε ένας ψηλός, γενειοφόρος άντρας ντυμένος στα λευκά. Τα άσπρα ρούχα και τα γένια του ανέμιζαν στον αέρα. Κοίταξε τον Σρι Σουάμιτζι κι ύστερα αιωρήθηκε μακριά. Για μια στιγμή ο Σρι Σουάμιτζι καταλήφθηκε από φόβο. Αλλά το συναίσθημα εξαφανίστηκε μόλις είπε στον εαυτό του ότι δεν είχε τίποτα να φοβηθεί. Περπάτησε μέχρι το σημείο που είχε ανοίξει η πλάκα. Ήταν μια μεγάλη σχισμή, κάτω από την οποία βρίσκονταν ίχνη σαν από τάφο. Μια σκέψη πέρασε από τον νου του: «Μπορεί αυτός ο άνθρωπος να επιστρέψει και να με πάρει». Έφυγε γρήγορα από εκεί. Είχε πολλές τέτοιες εμπειρίες στην Κάρνα Τσάουρα, αλλά τις ξεχνούσε μόλις έφευγε από το Μονγκύρ.

Ο Σρι Σουάμιτζι επέστρεψε στο Μονγκύρ μετά από μερικούς μήνες. Είχε πολύ λίγους γνωστούς στην πόλη, κι έτσι δεν είχε σχεδόν καθόλου υποχρεώσεις. Ερχόταν στον λόφο μετά το βραδινό και περνούσε λίγο χρόνο στην Κάρνα Τσάουρα. Μερικές φορές κοιμόταν κιόλας. Από περιέργεια πέρασε τρεις νύχτες στη σειρά εκεί. Την τελευταία νύχτα, ενόσω ήταν ξαπλω-

μένος στην Κάρνα Τσάουρα στη σαβάσανα, ένιωσε να ίπταται. Ανέβαινε τόσο γρήγορα που η καρδιά του άρχισε να χτυπάει δυνατά. Όταν τελικά «κατέβηκε», ήταν μούσκεμα στον ιδρώτα. Προσπάθησε ν' ανακτήσει την ψυχραιμία του επιχειρώντας να κοιμηθεί, διαδοχικά, στο δεξί πλευρό, στο αριστερό πλευρό, στη σαβάσανα, στη μακαράσανα, και τελικά στην ύπτια στάση με βαθιά αναπνοή. Αλλά το αίσθημα του βάρους και η ταχυκαρδία επέμεναν. Ξαφνικά, ο ίδιος άντρας ξεπρόβαλε ξανά από τη ρωγμή και είπε: «Μείνε εδώ!»

Ο Σρι Σουάμιτζι σηκώθηκε γρήγορα και, ενθυμούμενος τον ίστα του, έφυγε από εκεί. «Αυτό το μέρος δεν είναι ασφαλές» κατέληξε, και σταμάτησε να πηγαίνει. Ο Σρι Σουάμιτζι είχε κάνει ταντρικές σάντανα σ' έναν χώρο αποτέφρωσης σε ηλικία εννέα ετών. Ήταν ατρόμητος σε τέτοια θέματα, γι' αυτό και τέτοιου είδους εμπειρίες δεν είχαν αρνητικές επιπτώσεις στην ψυχή του.

Όταν επέστρεψε στο Μονγκύρ έμεινε στο Ανάντα Μπαβάν μετά από πρόσκληση του Γκοένκατζι. Ήταν κι αυτό ένα μέρος προικισμένο με άφθονη φυσική ομορφιά κι ο Σρι Σουάμιτζι είχε κι εκεί πολλές εμπειρίες. Όταν βρισκόταν στο Ανάντα Μπαβάν βυθιζόταν εντελώς στη σάντανά του, χωρίς να δίνει καμία προσοχή στην Κάρνα Τσάουρα. Στο εξής, όποτε ερχόταν στο Μονγκύρ έμενε στο Ανάντα Μπαβάν. Έκανε εντατική σάντανα κι έδινε σάτσανγκ περιστασιακά. Σύντομα οι δραστηριότητές του επεκτάθηκαν κι άρχισαν να οργανώνονται διάφορα προγράμματα. Οι μαθητές και οι αφοσιωμένοι του Σρι Σουάμιτζι έρχονταν στο Μονγκύρ, έμεναν στο Ανάντα Μπαβάν κι έκαναν σάντανα. Ανέλαβαν επίσης τη σύνταξη και τη μετάφραση των βιβλίων του.

Το 1963 ο Σρι Σουάμιτζι είχε το όραμα του γκούρου του στο Μονγκύρ και έλαβε μια εντολή του, που οδήγησε στα εγκαίνια του Σιβανάντα άσραμ στις 19 Ιανουαρίου 1964. Έγινε η αφή της αιώνιας φλόγας, άρχισαν τακτικά μαθήματα, πραγματοποιήθηκαν προγράμματα και συνέδρια κι άρχισε να συρρέει μεγάλος αριθμός ανθρώπων από την Ινδία και το εξωτερικό. Αλλά ακόμα κι εν μέσω όλων αυτών ο Σρι Σουάμιτζι δεν μπορούσε να ξεχάσει την Κάρνα Τσάουρα. Το ιστορικό φρούριο βρισκόταν ακριβώς μπροστά από το άσραμ του. Δίπλα στον δρόμο και

μπροστά από το άσραμ ήταν η τάφρος και πέρα ο λόφος με το ερειπωμένο κτίσμα στην κορυφή του. Ήταν ένα σημείο έλξης για όλους όσοι επισκέπτονταν το άσραμ. Το κοιτούσαν απορημένοι και ρωτούσαν τον Σρι Σουάμιτζι σχετικά μ' αυτό. Τους έλεγε την ιστορία του και μερικές φορές τα καλοκαιρινά πρωινά πήγαινε τους επισκέπτες περίπατο εκεί.

Ο Σρι Ντεβέντραναθ Γκούπτα, ο εκδότης του *Σάτσι Μπάατ*, γνώρισε τον Σρι Σουάμιτζι περίπου εκείνη την εποχή. Εμπνεύστηκε και επηρεάστηκε πολύ από τον Σρι Σουάμιτζι, από το άσραμ του, τα βιβλία, τα μαθήματα, τα προγράμματα και τα συνέδριά του. Έλεγε πάντοτε ότι μια μέρα η Κάρνα Τσάουρα θα ερχόταν στα χέρια του Σρι Σουάμιτζι κι ότι ένα νέο κεφάλαιο θα γραφόταν στην πανάρχαιη ιστορία της. Εξιστορούσε πώς η κυβέρνηση σχεδίαζε από το 1950 να χτίσει έναν οικισμό υπαλληλικού προσωπικού σ' αυτόν τον ιστορικό χώρο, όμως οι δημόσιες διαμαρτυρίες την ανάγκασαν ν' αφήσει το μέρος σε δημόσια χρήση.

Πολλοί θρύλοι και ιστορίες έχουν έρθει στο φως γι' αυτό το μέρος. Η Μπάγκαλπουρ ήταν γνωστή ως βασίλειο του Άνγκα στην αρχαιότητα και κυβερνήθηκε από τον βασιλιά Κάρνα. Αυτός ο γενναιόδωρος βασιλιάς ήταν ένθερμος πιστός της Τσάντι. Κατά τη διάρκεια των ερευνών του, ο Μπιουκάναν, Βρετανός ιστορικός, διαπίστωσε ότι ο Κάρνα είχε χτίσει το σύμπλεγμα των κτιρίων, που είναι τώρα γνωστά ως Κάρνα Τσάουρα, όχι ως τόπο κατοικίας αλλά για φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Κατά τη διάρκεια της βρετανικής περιόδου ο Μιρ Κασίμ εγκαταστάθηκε σ' αυτό το μέρος. Έχτισε το μέγαρο και άλλα κτίσματα, που τα ερείπια τους είναι εμφανή μέχρι σήμερα στην Κάρνα Τσάουρα. Τα κτίσματα από την εποχή της Μαχαμπαράτα έχουν φυσικά εξαφανιστεί προ πολλού. Οι διοικητές του βρετανικού στρατού και άλλοι διακεκριμένοι επισκέπτες έμεναν σ' αυτή την έπαυλη. Από την κορυφή του λόφου, κάποιοι Βρετανοί αξιωματικοί αξιώθηκαν τιμητικούς κανονιοβολισμούς σε σημαντικές περιστάσεις. Αργότερα οι Βρετανοί πούλησαν αυτό το μέρος στον βασιλιά του Βιτζαγιανάγκαραμ, που με τη σειρά του το πούλησε στον βασιλιά του Μουρσιντάμπαντ, τον

Ράτζα Ανάνταραϊ. Ο γιος του, ο Ασουτός Ράι, αρχικά πήγε να ζήσει εκεί. Διοργάνωνε μουσικές βεγγέρες στον μεγάλο, πλατύ εξώστη της Κάρνα Τσάουρα. Εκείνη περίπου την εποχή, οι άνθρωποι άρχισαν να πηγαίνουν εκεί για ήρεμους περιπάτους, συναντήσεις, ψυχαγωγία και χαλάρωση. Μετά την κατάργηση του ζαμιντάρι, ο Ράτζα Ασουτός Ράι και ο γιος του, ο Ράτζα Καμάλα Ράντζαν Ράι, πήγαν να ζήσουν στο Μουρσινταμπάντ.

Ακολούθως χτίστηκε ένα εργοστάσιο όπλων, δίπλα στο ενενήντα τριών εκταρίων κτήμα Κάρνα Τσάουρα στην κορυφή του λόφου. Η ατμόσφαιρα του τόπου άρχισε να παρακμάζει. Αμέτρητα δέντρα κόπηκαν, μεταξύ αυτών πολλά σπάνια και εξωτικά δέντρα γύρω από τον εξώστη. Υπήρχε ένα θαυμαστό δέντρο στην ανατολική πλευρά του εξώστη της Κάρνα Τσάουρα. Αν κάποιος άγγιζε έστω κι ένα από τα κλαδιά του δέντρου, ολόκληρο το δέντρο άρχιζε να δονείται και να κινείται. Το δέντρο βρισκόταν εκεί μέχρι και πριν από δύο δεκαετίες. Αλλά στη διάρκεια του χρόνου πολλά από αυτά τα ιδιαίτερα δέντρα κόπηκαν, ο ίδιος ο εξώστης υπέστη ζημιές και αντικοινωνικά στοιχεία κατέλαβαν τα αρχαία ερείπια. Αυτή η αποσύνθεση και η παρακμή στην καρδιά του Μονγκύρ στενοχώρησε πολλούς από τους παλιούς κατοίκους της πόλης.

Ο λόφος περιβάλλεται από τάφρο σε τρεις του πλευρές. Μπροστά από τον λόφο βρίσκονται ο δρόμος που οδηγεί έξω από το φρούριο κι ένας μεγάλος ανοιχτός χώρος ή χωράφι. Ακριβώς κάτω από τον λόφο χτίστηκε το εργοστάσιο όπλων από τη μια πλευρά του δρόμου κι ένας υποσταθμός ηλεκτρικής ενέργειας από την άλλη. Δίπλα βρισκόταν το σκοπευτήριο της τοπικής λέσχης σκοποβολής. Παλιότερα υπήρχαν δύο λίμνες, η Ράτζα Τάαλ και η Ράνι Τάαλ – τώρα απομένει μόνο μία. Ίσως η άλλη επιχωματώθηκε για να δημιουργηθεί ο ακάλυπτος χώρος. Υπήρχαν φήμες στην πόλη ότι στον τόπο των ερειπίων θα χτιζόταν ένα ξενοδοχείο πέντε αστέρων, όπου το ποτό και το κάπνισμα θα ήταν ανεξέλεγκτα. Το οπλοπωλείο είχε ήδη εμφανιστεί, μόνο μια κάβα έμενε να εμφανιστεί, αλλά κι αυτή η έλλειψη επρόκειτο να καλυφθεί σύντομα!

Η αναγέννηση της Κάρνα Τσάουρα ως Γκάνγκα Ντάρσαν

Οι παλιοί, που γνώριζαν την ιστορία της Κάρνα Τσάουρα, στενοχωρήθηκαν ιδιαίτερα μ' αυτή την είδηση. Συχνά την σχολίαζαν μεταξύ τους: «Δεν θα ήταν υπέροχο αν ο Σρι Σουάμιτζι αποκτούσε αυτό το μέρος και το έκανε κέντρο γιόγκα; Άλλωστε έχει μεγάλα σχέδια στον νου του για τη διάδοση της επιστήμης και της κουλτούρας της γιόγκα». Μια ομάδα προβληματισμένων πολιτών, με επικεφαλής τον Σρι Ντεβέντραναθ Γκούπτα, συναντήθηκε με τον Σρι Σουάμιτζι για το θέμα.

«Αυτό το μέρος έχει σίγουρα ξεχωριστή θέση στην καρδιά μου», είπε ο Σρι Σουάμιτζι. «Εάν ο ιδιοκτήτης είναι πρόθυμος να πουλήσει, θα το πάρω οπωσδήποτε. Έχω μεγάλα σχέδια γι' αυτό το μέρος: ένα κέντρο διδασκαλίας γιόγκα, μια βιβλιοθήκη γιόγκα, ένα ερευνητικό κέντρο γιόγκα κι ένα νοσοκομείο, για να σας αναφέρω μερικά μόνο. Σας παρακαλώ να το ερευνήσετε».

Ο Σρι Ντεβέντραναθ πλησίασε τον Ράτζα Καμάλα Ράντζαν Ράι και συζήτησε το θέμα μαζί του. Επισκέφτηκε τον τέως βασιλιά πολλές φορές εξηγώντας, προτείνοντας, εκλιπαρώντας και ζητώντας. Κάθε φορά που ο Σρι Σουάμιτζι επισκεπτόταν το άσραμ της Καλκούτας, ο Ντεβέντραναθτζι πήγαινε στο Μουρσίνταμπαντ και συνόδευε τον Ράτζα σαχέμπ στην Καλκούτα όπου κανόνιζε μια συνάντηση με τον Σρι Σουάμιτζι. Οι συζητήσεις συνεχίστηκαν για μεγάλο χρονικό διάστημα. Τέλος, τον Ιανουάριο του 1978, ο Ράτζα Καμάλα Ράντζαν Ράι συμφώνησε να πωλήσει το ιστορικό ακίνητο στον Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι, ο οποίος θα έκανε καλή χρήση.

Ο Ράτζα Καμάλα Ράντζαν Ράι είχε αποφασίσει να παραδώσει την ιδιοκτησία στον Σρι Σουάμιτζι, όμως το ακίνητο έπρεπε να εκκαθαριστεί από την τότε κυβέρνηση του Κογκρέσου. Ο φόρος ακίνητης περιουσίας που είχε χρεωθεί στην ιδιοκτησία ήταν αρκετά υψηλός και η ιδιοκτησία ήταν επί του παρόντος στη δικαιοδοσία της κυβέρνησης, η οποία ήθελε να την πουλήσει για να ανακτήσει τα φορολογικά οφέλη της.

Ο Σρι Ντεβέντραναθ Γκούπτα, τον οποίο με αγάπη αποκαλούσαμε Ντάντατζι, επωμίστηκε το καθήκον να πάει στο Δελχί

και να συναντήσει τους αρμόδιους υπουργούς και αξιωματούχους. Είχε αποφασίσει να ολοκληρώσει αυτό το ειδικό έργο που είχε αναλάβει ο ίδιος. Ήταν δικηγόρος στο επάγγελμα, και αργότερα εξέδωσε το εβδομαδιαίο *Σάτσι Μπάατ*. Ήταν εβδομήντα εννέα ετών τότε, με μαλλιά μέχρι τους ώμους, μακριά λευκή γενειάδα και πάντοτε ντυμένος με ένα απλό ντότι, κούρτα και τσάνταρ. Η εμφάνισή του θύμιζε τον Ραμπιντρανάθ Ταγκόρ. Αν και ηλικιωμένος, είχε τεράστιο ζήλο και ενθουσιασμό για να φέρει εις πέρας με επιτυχία αυτή την αποστολή. Έπρεπε να ταξιδέψει επανειλημμένα στο Δελχί, να επισκεφτεί διάφορες κυβερνητικές υπηρεσίες και να συναντήσει πολλούς και διάφορους αξιωματούχους. Υπήρχε πλήθος από απατεώνες και πολλοί καρχαρίες προσέφεραν υψηλότερες τιμές. Ο Ντάντατζι είχε να αντιμετωπίσει πολλά εμπόδια και προβλήματα σ' αυτή την αποστολή.

Τελικά επικράτησε η μοίρα. Η κυρία Ίντιρα Γκάντι, η νυν πρωθυπουργός της Ινδίας, είχε συναντήσει τον Σρι Σουάμιτζι και είχε διαβάσει επίσης ένα μεγάλο μέρος του συγγραφικού του έργου. Είχε επηρεαστεί πολύ από την προσωπικότητα και την αποστολή του. Προσέφερε την πλήρη υποστήριξή της και τελικά το ακίνητο ήρθε στα χέρια του Σρι Σουάμιτζι.

Μετά την επιβεβαίωση της πώλησης από τον Ράτζα Κάμαλα Ράντζαν Ράι, ο Σρι Σουάμιτζι επισκέφτηκε την Κάρνα Τσάουρα με μια μεγάλη ομάδα μαθητών και υποστηρικτών. Περιηγήθηκαν την ιδιοκτησία κι έπειτα κάθισαν όλοι στον εξώστη της Κάρνα Τσάουρα. Ενόσω κάθονταν εκεί ο Σρι Σουάμιτζι παρατήρησε: «Από αυτόν ακριβώς τον εξώστη από όπου ο Κάρνα μοίραζε το χρυσάφι του, θα μοιράζω τους καρπούς της γιόγκα».

Την πρώτη βδομάδα του Μαρτίου ελήφθη η απαραίτητη άδεια από την κυβέρνηση του Κογκρέσου. Συμπληρώθηκαν όλα τα σχετικά έγγραφα και αποκτήθηκαν οι τίτλοι ιδιοκτησίας. Ο Σρι Σουάμιτζι έστειλε τηλεγραφήματα σε όλα τα άσραμ και τα κέντρα στο Μπιχάρ, στην Ορίσα και στο Μάντυα Πραντές, προσκαλώντας τους πάντες στο Μονγκύρ. Το πρωί της 11ης Μαρτίου του 1978 τους πήγε όλους στην Κάρνα Τσάουρα

για κάρμα γιόγκα. Έπειτα από δύο ώρες επίπονου ξεχερσώματος και καθαρισμού, ο Σρι Σουάμιτζι είπε σε όλους να ξεκουραστούν για λίγο. Ο ίδιος κάθισε σ' έναν βράχο ατενίζοντας τη Μητέρα Γκάνγκα στο βάθος. Όλοι μας καθίσαμε γύρω του σε κύκλο.

«Βλέπετε πώς η Μητέρα Γκάνγκα στρέφεται σχηματίζοντας τόξο σ' αυτό το σημείο, με την πόλη του Μονγκύρ σκαρφαλωμένη στη μέση, σαν παιδί καθισμένο στην αγκαλιά της μητέρας του;» παρατήρησε ο Σρι Σουάμιτζι με εσωστρεφή διάθεση. «Αξίζει να δει κανείς την όμορφη θέα του ποταμού το πρωί και το βράδυ με τα μεγάλα, απλωμένα χωράφια ολόγυρα. Η Μητέρα Γκάνγκα συμβολίζει τη γιόγκα. Το ταξίδι της από το Γκανγκότρι μέχρι τον ωκεανό αντιπροσωπεύει το ταξίδι της ψυχής από το χονδροειδές στο λεπτοφυές...» Και τον κατέκλυσε βαθιά, ανείπωτη συγκίνηση.

Επιστρέψαμε στο άσραμ στις δέκα το πρωί. Μετά το μεσημεριανό μάς είπαν να ξεκουραστούμε ως τη μία το μεσημέρι, οπότε θα επιστρέφαμε όλοι στο Γκάνγκα Ντάρσαν. Μερικοί σουάμι έκαναν δικά τους σχέδια. «Θα πάμε στο Γκάνγκα Ντάρσαν τώρα. Θα ξεκουραστούμε εκεί», είπαν. Βρήκαν ένα μικρό επίπεδο σημείο στην κορυφή του λόφου όπου έμπηξαν τέσσερις στύλους μπαμπού κι έστησαν μια μικρή, υπερυψωμένη εξέδρα, όπως κάνουν οι αγρότες στα χωράφια τους. Το έφτιαξαν όσο πιο άνετο γινόταν κι ένιωσαν ευχαριστημένοι με το χειροτέχνημά τους, ελπίζοντας ότι θα ήταν ευχάριστη έκπληξη και για τον Σρι Σουάμιτζι.

Στη μία το μεσημέρι ο Σρι Σουάμιτζι ήρθε στο Γκάνγκα Ντάρσαν με όλους τους άλλους. «Αααααααα!» αναφώνησε, «τι ωραία εξέδρα φτιάξατε». Και πηδώντας πάνω στην εξέδρα άρχισε να γελάει. Ακριβώς τότε άρχισε να βρέχει, κι αυτό τον έκανε ακόμα πιο ευτυχισμένο. Όλοι οι σαννυάσιν προσχώρησαν στην κάρμα γιόγκα με ανανεωμένη ενέργεια και ενθουσιασμό.

Κι έτσι άλλαξε προς το καλύτερο η τύχη αυτού του ιστορικού τόπου. Η «Κάρνα Τσάουρα» ξαναγεννήθηκε ως «Γκάνγκα Ντάρσαν». Η έλευση του Σρι Σουάμιτζι στο Μονγκύρ κι οι

εμπειρίες που είχε εδώ δεν ήταν συνηθισμένα περιστατικά. Η πραγματική έννοια και σημασία τους θα αποκαλυφθούν μόνο στο μέλλον.

Σύντομα ξεκίνησαν οι κατασκευαστικές εργασίες με εντατικούς ρυθμούς. Το πρώτο που χτίστηκε ήταν το τείχος της περίφραξης, μετά ακολούθησε το πηγάδι στους πρόποδες του λόφου. Ο κύριος πέτρινος εξώστης της Κάρνα Τσάουρα πήρε τη μορφή μιας αίθουσας σάντανα. Ο εξώστης δεν πειράχτηκε με κανέναν τρόπο, απλώς χτίστηκαν τοίχοι στις τέσσερις πλευρές του. Και μετά άρχισαν οι εργασίες για ένα κουτίρ για τον Σρι Σουάμιτζι, δίπλα στην αίθουσα σάντανα.

Δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του 1978

Ο δρ. Σουάμι Σανκαρντεβανάντα και οι συνεργάτες του συντόνισαν έρευνες στους ακόλουθους τομείς: στον διαβήτη υπό το φως της μακροχρόνιας θεραπείας γιόγκα, στις καρδιακές παθήσεις σε σχέση με τη γιόγκα, στις επιδράσεις του διαλογισμού στην ανθρώπινη φυσιολογία, στη χρησιμότητα των μπάντα για την υπέρταση, στα οφέλη της γιόγκα νίντρα, στη χρήση του κούντζαλ κρίγια στη θεραπεία των δερματικών παθήσεων, στις επιδράσεις της σιρσάσανα και στη θεραπεία της αρθρίτιδας μέσω της γιόγκα. Οι ανακοινώσεις πάνω σε αυτές τις ερευνητικές δραστηριότητες δημοσιεύτηκαν σε συνέχειες στα περιοδικά *Γιόγκα* και *Γιόγκα Βίντυα*. Συντάχθηκαν και εκδόθηκαν επίσης πολλά βιβλία γι' αυτά τα θέματα.

Τον Φεβρουάριο του 1978, με την ευκαιρία του Μπάσαντ Παντσάμι, διοργανώθηκε ένα τριήμερο πρόγραμμα με μπάτζαν, κίρταν, σάτσανγκ και απαγγελίες της *Ραμαγιάνα*.

Ο Σρι Σουάμιτζι μίλησε για τη διαχείριση της υπέρτασης μέσω γιογκικών τεχνικών σ' ένα συμπόσιο που διοργάνωσε ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας στο παράρτημα του Ινδικού Ιατρικού Συλλόγου στο Μονγκύρ, στις 7 Απριλίου του 1978. Στις 10 Απριλίου έδωσε σάτσανγκ στη Λέσχη Γιόγκα Κυριών του Κουμαρντούμπι στο Ντάνμπαντ. Στις 15 του μηνός κήρυξε την έναρξη ενός προγράμματος *Ραμαγιάνα* στο εργαστήριο

των Σιδηροδρόμων της Τζαμάλπουρ. Μίλησε στα κορίτσια του Λυκείου Θηλέων Μπάιτζναθ Γκοένκα, σε πολιτιστικό πρόγραμμα που πραγματοποιήθηκε στις 16 του μηνός.

Προγράμματα διαχείρισης του διαβήτη πραγματοποιήθηκαν από τις 16 Απριλίου έως τις 7 Μαΐου στο άσραμ της Καλκούτας και από την 1η ως τις 16 Μαΐου στο άσραμ του Ράιγκαρ.

Ο Σουάμι Νιράντζαν πραγματοποίησε πρόγραμμα γιόγκα στην Κάραγκπουρ από τις 22 έως τις 24 Απριλίου. Ο Σρι Σουάμιτζι επισκέφτηκε το Ντάνμπαντ με την Σουάμι Αμριτανάντα στις 28 Απριλίου.

Κατόπιν ο Σρι Σουάμιτζι ταξίδεψε στη Νότια Αμερική. Έγιναν σχέδια για ένα τυπογραφείο στο τοπικό άσραμ . Η έκδοση στα ισπανικά του περιοδικού της γιόγκα θα τυπώνεται εκεί σε λίγο. Πολλά από τα βιβλία του Σρι Σουάμιτζι έχουν ήδη μεταφραστεί και εκδοθεί στα ισπανικά, στα ολλανδικά και στα γαλλικά. Εν τω μεταξύ, οι εργασίες προχωρούν με γρήγορους ρυθμούς στο Γκάνγκα Ντάρσαν. Οι φετινοί εορτασμοί της Γκούρου Πουρνίμα θα πραγματοποιηθούν στη νέα αίθουσα σάντανα του Γκάνγκα Ντάρσαν.

Στις 20 Ιουλίου 1978 οργανώθηκε η Γκούρου Πουρνίμα στη νεόδμητη αίθουσα σάντανα, στον τόπο της ιστορικής Κάρνα Τσάουρα. Με την ευκαιρία πραγματοποιήθηκε ένα διήμερο πρόγραμμα σάτσανγκ. Τα μπάτζαν και τα κίρταν ξεκίνησαν στις πέντε το πρωί στις 20 του μηνός και η Γκούρου Πάντα Πούτζα στις έξι το πρωί. Ένα τεράστιο πλήθος είχε συγκεντρωθεί κάτω από έναν συννεφιασμένο ουρανό. Μετά την ολοκλήρωση της πούτζα κι άλλων προγραμμάτων στις δέκα το πρωί, ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε εντολή σε όλους να επιστρέψουν αμέσως στο Σιβανάντα Άσραμ επειδή επρόκειτο να βρέξει. Ήταν επίσης η ώρα του μεσημεριανού. Μέχρι να επιστρέψουν όλοι στο άσραμ είχε αρχίσει να βρέχει. Ήταν ευοίωνο σημάδι. Η βροχή τελικά σταμάτησε στις δύο το μεσημέρι. Στις τρεις το απόγευμα ο Σρι Σουάμιτζι επέστρεψε στο Γκάνγκα Ντάρσαν με όλους τους σαννυάσιν του και με χιλιάδες προσκεκλημένους επισκέπτες και αφοσιωμένους. Καθάρισαν τα συγκεντρωμένα νερά, άπλωσαν άμμο και σανό κι έπειτα τοποθέτησαν επάνω χαλιά.

Στο βραδινό σάτσανγκ το Γκάνγκα Ντάρσαν υπερπληρώθηκε από πλήθη που εκτείνονταν σε όλη τη διαδρομή από την εξέδρα μέχρι τον δρόμο. Έμοιαζε λες κι ολόκληρη η πόλη του Μονγκύρ είχε παρουσιαστεί για να παρακολουθήσει αυτό το θέαμα. Υπήρχαν άνθρωποι παντού, σκαρφαλωμένοι στις κορφές των δέντρων και στις στέγες των παρακείμενων ερειπίων.

Το πρόγραμμα ξεκίνησε με μια συγκινητική απόδοση μπάτζαν από τον Σρι Τσαντρασέκαρ Καν. Ο Σρι Ρατζές Μουχάμαντ και η κυρία Κρίσνα Ντέβι ζωντάνεψαν τις ιστορίες της *Ραμαγιάνα* με τον αμίμητο τρόπο τους. Το πρόγραμμα ολοκληρώθηκε με το εμψυχωτικό σάτσανγκ του Σρι Σουάμιτζι. Μαζεύτηκαν πάλι σύννεφα κι είχε αρχίσει να ψιχαλίζει. «Σας παρακαλώ, φύγετε γρήγορα», είπε ο Σρι Σουάμιτζι στο ευρύ ακροατήριο, «είναι σχεδόν οκτώ το βράδυ. Ο χρόνος που μας παραχώρησε ευγενικά ο Κύριος Ίντρα τελειώνει όπου να 'ναι». Φτάσαμε στο άσραμ ακριβώς μόλις άρχιζε να βρέχει δυνατά. Το λίλα του Θεού είναι πράγματι αδιανόητο...

Τον Σεπτέμβριο ο Σρι Σουάμιτζι κήρυξε την έναρξη του Παγκόσμιου Συνεδρίου Γιόγκα που οργανώθηκε στο Μάνγκροουβ Μάουνταιν από το Σατυανάντα Άσραμ της Αυστραλίας. Στο πρόγραμμα, που πραγματοποιήθηκε από τις 30 Σεπτεμβρίου ως τις 2 Οκτωβρίου, συμμετείχαν πάνω από δώδεκα χιλιάδες άτομα.

Μετά το συνέδριο ο Σρι Σουάμιτζι δίδαξε πρωινές τάξεις διαλογισμού στο Κολέγιο Γουάγκα Γουάγκα στις 3 του μηνός, στο Πανεπιστήμιο της Μελβούρνης στις 4 του μηνός και στο Χόμπαρτ της Τασμανίας στις 5 και 6 του μηνός. Εν συνεχεία έδωσε σάτσανγκ στο άσραμ της Μελβούρνης σε θιασώτες και σε δασκάλους γιόγκα. Στη διάρκεια αυτού του ταξιδιού ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε μυήσεις μάντρα σε πάνω από επτακόσιους μαθητές.

Στο ταξίδι επιστροφής του στην Ινδία ο Σρι Σουάμιτζι σταμάτησε στο Χονγκ Κονγκ στις 8 Οκτωβρίου κι έδωσε σάτσανγκ σε θιασώτες και μαθητές στον ινδουιστικό ναό.

Την 1η Νοεμβρίου ο Σρι Σουάμιτζι μίλησε σε μια συνάντηση στο Μποκάρο και κατόπιν πήγε στην Τζάρια με τους μαθητές

του. Εκεί επισκέφτηκε το Μάτρι Σάνταν και έδωσε τις ευλογίες και τις καλύτερες ευχές του για την επιτυχία του ιδρύματος.

Από τις 2 ως τις 5 Νοεμβρίου ο Σρι Σουάμιτζι κήρυξε την έναρξη και διεξήγαγε το Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα του Ανθρακωρυχείου, που οργανώθηκε στους χώρους του Κατάου Σέθια, στο Ντάνμπαντ. Περισσότεροι από δέκα χιλιάδες σύνεδροι παρακολούθησαν αυτό το μεγάλο συνέδριο. Πολλοί άγιοι και λόγιοι είχαν προσκληθεί ως κύριοι ομιλητές. Στο συνέδριο παρευρέθηκαν επίσης η κυρία Κρίσνα Ντέβι, ο Σρι Ρατζές Μουχαμάντ και το παιδί-θαύμα Βίσνου Αρόρα από το Ράτλαμ.

Από τις 15 ως τις 20 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε ένα εξειδικευμένο πρόγραμμα για ασθενείς με άσθμα στο άσραμ της Σάμπαλπουρ.

Από τις 17 ως τις 24 Νοεμβρίου ο Σρι Σουάμιτζι διηύθυνε ένα πρόγραμμα κρίγια γιόγκα στη σχολή γιόγκα της Μπογκοτά στην Κολομβία.

Τον Δεκέμβριο ο Σρι Σουάμιτζι ταξίδεψε στο Θάνε με τους Σουάμι Νιράντζαν, Σουάμι Αμριτανάντα και άλλους μαθητές για να συμμετάσχουν στο Πανινδικό Συνέδριο Γιόγκα, που διοργανώθηκε από τον Σύνδεσμο Γιόγκα Γκαντάλι. Το συνέδριο, που διήρκεσε από τις 23 μέχρι τις 26 Δεκεμβρίου, προσείλκυσε πάνω από τρεις χιλιάδες απεσταλμένους. Αντικείμενο του συνεδρίου ήταν «Η επιστημονική βάση της γιόγκα και η πρακτική εφαρμογή της στη διαχείριση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο σύγχρονος άνθρωπος». Μεγάλος αριθμός από διεθνώς αναγνωρισμένους γιατρούς και θεραπευτές παρακολούθησε το συνέδριο και έδωσαν διαλέξεις πάνω σε διάφορες όψεις της θεραπευτικής γιόγκα.

Στις 24 Δεκεμβρίου συνεκλήθη ειδική συνάντηση γιατρών και ερευνητών γιόγκα, με θέμα συζήτησης την «Αποδοχή της γιόγκα στην παρούσα εποχή της επιστήμης». Όλοι συμφώνησαν ότι επείγει η ανάγκη να γίνει περισσότερη επιστημονική έρευνα ώστε να αναγνωριστεί η γιόγκα ως επιστημονική πειθαρχία.

Μετά το συνέδριο ο Σρι Σουάμιτζι έμεινε για μία μέρα στη Βομβάη όπου ηχογραφήθηκε μια συνέντευξή του στο Τηλεο-

πτικό Κέντρο της Βομβάης. Η συνέντευξη μεταδόθηκε στις 3 Ιανουαρίου.

Δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του 1979

Ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε σάτσανγκ στις πόλεις Ράτζγκιρ και Μπιχάρ Σαρίφ από τις 3 ως τις 5 Ιανουαρίου και στο Ράντσι από τις 8 ως τις 11 Ιανουαρίου.

Στις 9 Φεβρουαρίου μίλησε στην τελετή λήξης ενός οφθαλμολογικού προγράμματος που πραγματοποιήθηκε στην Τζαμάλπουρ. Έδωσε σάτσανγκ στο χωριό Ντάσραθπουρ στις 11 και στο χωριό Αμπάιπουρ στις 13 του μηνός.

Εν συνεχεία ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε για την Αυστραλία. Έδωσε ομιλίες στο Σατυανάντα άσραμ του Σύδνεϋ και μύησε πολλούς μαθητές στο μάντρα και τη σαννυάσα.

Επιστρέφοντας στην Ινδία ο Σρι Σουάμιτζι έκανε μια εθνική περιοδεία από την 1η Μαρτίου ως τις 2 Απριλίου. Κατά τη διάρκεια της περιοδείας του επισκέφτηκε κι έδωσε σάτσανγκ στις πόλεις Μπετούλ, Καμγκαόν, Πούνα, Σεκουντεραμπάντ, Νάντγκραμ, Σάμπαλπουρ, Τζάμπαλπουρ, Βομβάη, Μπάνγκαλορ, Νάγκπουρ, Ράιπουρ, Ράιγκαρ και σε άλλα μέρη.

Ο Σρι Σουάμιτζι ταξίδεψε και πάλι στην Αυστραλία τον Μάιο, όπου έδωσε ομιλίες σε σεμινάριο που διοργανώθηκε στο Σατυανάντα Άσραμ, στο Μάνγκροουβ Μάουνταιν. Στις 7 Μαΐου έδωσε μύηση στη σαννυάσα σε είκοσι πέντε μαθητές. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού της επιστροφής του από την Αυστραλία έκανε στάση στη Σιγκαπούρη κι έδωσε σάτσανγκ στο νέο άσραμ που διευθύνεται από τη Σουάμι Ατμανάντα. Έμεινε μία μέρα στη Βομβάη, πριν να επιστρέψει στο Μονγκύρ.

Από τις 19 ως τις 22 Μαΐου οργανώθηκε ένα πρόγραμμα στην Πάτνα. Την έναρξη του τριήμερου προγράμματος κήρυξε ο κυβερνήτης, Κρίσνα Βαλάμπ Σινγκ, που είπε στην εναρκτήρια ομιλία του:

> Ο Σρι Σουάμιτζι κατασκευάζει ένα τεράστιο άσραμ της γιόγκα στο Μονγκύρ, το οποίο θα βοηθήσει στη διάδοση της επιστήμης της γιόγκα όχι μόνο στην Ινδία αλλά και σε

ολόκληρο τον κόσμο. Σήμερα πάνω από πεντακόσια άσραμ και κέντρα διαδίδουν ενεργά το μήνυμα της γιόγκα του Σουάμιτζι.

Η γιόγκα είναι το πρώτο και σημαντικότερο εργαλείο για την πνευματική ανάπτυξη και πρόοδο, το οποίο μας επιτρέπει να επιτύχουμε τον στόχο της ζωής εύκολα και γρήγορα. Μέσω της γιόγκα αποκτούμε και δύναμη και ειρήνη. Για μας ο Σρι Σουάμιτζι αντιπροσωπεύει ένα ιδανικό δύναμης, ευφυΐας, ικανότητας και αποτελεσματικότητας. Είναι πράγματι ένας πυλώνας της γιόγκα και της πνευματικότητας.

Ο Σρι Σουάμιτζι μυήθηκε στη σαννυάσα από τον γκούρου του στο Σιβανάντα Άσραμ του Ρισικές, όπου απέκτησε πλούσια γνώση για την αρχαία επιστήμη της γιόγκα. Εν συνεχεία ασκήθηκε εντατικά στη γιόγκα σάντανα για τα επόμενα δώδεκα χρόνια και, παίρνοντας την απόφαση να διαδώσει τη γιόγκα ως επιστήμη προς όφελος όλης της ανθρωπότητας, ασχολείται σήμερα με το έργο της διάδοσης της γιόγκα σε κάθε γωνιά της γης. Άνθρωποι απ' όλο τον κόσμο έλκονται από το μονοπάτι της γιόγκα ελπίζοντας να λάβουν σωματική, νοητική και πνευματική ωφέλεια. Το θέμα της γιόγκα δεν είναι κάτι νέο για μας τους Ινδούς, αλλ' από σκέτη παραμέληση και άγνοια το ξεχάσαμε. Σήμερα, μέσω του Σρι Σουάμιτζι, προσπαθούμε να θυμηθούμε και να ανακτήσουμε τη χαμένη κληρονομιά μας.

Ο Σρι Κ.Μπ.Ν. Σινγκ, πρώην Αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου της Μπάγκαλπουρ, είπε:

Αυτή ακριβώς η γιόγκα, που χανόταν μέρα με τη μέρα, που τους καρπούς της είχαμε στερηθεί από άγνοια και αμέλεια, αναβιώνει σήμερα μέσα από τις ηράκλειες προσπάθειες του Σρι Σουάμιτζι και εξαπλώνεται σε όλο τον κόσμο. Σήμερα η γιόγκα δεν είναι απλώς ένα μέσο για την πρόοδο στην πνευματική ζωή, αλλά ένα έγκυρο επιστημονικά σύστημα απολύτως ικανό να ανακουφίσει τη σωματική και νοητική ταλαιπωρία του κοινού ανθρώπου, του

εγκλωβισμένου στις παγίδες της εγκόσμιας ζωής. Η άφιξη της Αυτού Αγιότητας, Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι, στην Πάτνα σήμερα μάς τιμά εξαιρετικά όλους μας και είμαστε πολλαπλώς τυχεροί που βρισκόμαστε στη σεβάσμια συντροφιά του. Εκ μέρους του λαού της Πάτνα, απευθύνω πολύ θερμό καλωσόρισμα στον Σρι Σουάμιτζι.

Ο Σρι Σουάμιτζι επισκέφτηκε την Ντάναπουρ στις 16 Ιουνίου. Τον υποδέχτηκαν θερμά στην κατοικία του υπολοχαγού Κολ Μπίσλα, στο Κέντρο του Συντάγματος του Μπιχάρ. Ο ταξίαρχος Θάμπου προήδρευσε στο πρόγραμμα σάτσανγκ που ακολούθησε. Το πρωί της 17ης Ιουνίου ο Σρι Σουάμιτζι συναντήθηκε με τον Κυβερνήτη του Μπιχάρ Σρι Κ.Μπ.Ν. Σινγκ και με τον πρωθυπουργό Σρι Ραμσούνταρ Ντας στο Ρατζ Μπαβάν, κι ακολούθησε ένα πρόγραμμα σάτσανγκ. Το βράδυ πήγε στο Δελχί, απ' όπου πέταξε για Κολομβία. Από τις 21 έως τις 26 Ιουνίου διηύθυνε ένα πρόγραμμα κρίγια γιόγκα στο Μεντεγίν της Κολομβίας. Εγκαινίασε επίσης την πρόσφατα εγκατεστημένη τυπογραφική μηχανή όφσετ στο άσραμ της Μπογκοτά.

Ο Σουάμι Νιράντζαν διεξήγαγε ένα πρόγραμμα στην Ελλάδα από τις 6 έως τις 22 Ιουνίου. Κατόπιν, από τις 24 Ιουνίου ως τις 8 Ιουλίου, πραγματοποιήθηκε ένα πρόγραμμα στην Ελβετία. Στις 9 Ιουλίου έδωσε ένα σάτσανγκ για την Γκούρου Πουρνίμα στη Βαρκελώνη. Από τη Βαρκελώνη ταξίδεψε στο Δουβλίνο για να προετοιμάσει το Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα που επρόκειτο να διεξαχθεί εκεί από τις 21 ως τις 23 Σεπτεμβρίου.

Ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στην Μπίλασπουρ στις 6 Ιουλίου για τους εορτασμούς της Γκούρου Πουρνίμα. Συνοδευόταν από σουάμι του άσραμ του Μονγκύρ και των άσραμ των Σάμπαλπουρ, Ράιγκαρ, Ράιπουρ, Νάντγκραμ και Μπέτουλ. Η διαμονή και το πρόγραμμα είχε κανονιστεί ότι θα γίνουν στη Νατζόντια ντάρμα σάλα. Παραμονές της Γκούρου Πουρνίμα πραγματοποιήθηκε ένα τριήμερο σάντανα σιβίρ, με μπάτζαν και κίρταν, διαλογισμό και σάτσανγκ. Το πρωί της 9ης τα

μπάτζαν και τα κίρταν ξεκίνησαν στις πέντε το πρωί. Η Γκούρου Πάντα Πούτζα ξεκίνησε στις έξι το πρωί. Χιλιάδες άνθρωποι συμμετείχαν στην Γκούρου Πούτζα και εκατοντάδες ενδιαφερόμενοι έλαβαν μύηση στο μάντρα. Η διανομή του πρασάντ και το σάτσανγκ συνεχίστηκαν μέχρι αργά το βράδυ. Μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε για την Γκόντια.

Οι κάτοικοι της Γκόντια γιόρτασαν την Γκούρου Πουρνίμα με τον Σρι Σουάμιτζι στις 10 του μηνός. Με την ευκαιρία αυτή οργανώθηκε ένα ειδικό σάτσανγκ. Έλαβαν επίσης χώρα σάτσανγκ και συνεδρίες ερωταποκρίσεων στις 11 και 12 του μηνός. Κατόπιν αιτήματος των πιστών του ο Σρι Σουάμιτζι επισκέφτηκε πολλά από τα σπίτια τους. Όλοι ήταν πανευτυχείς που τους δόθηκε η ευκαιρία να λάβουν τις ευλογίες του γκούρου τους μ' αυτόν τον τρόπο. Μετά το βραδινό σάτσανγκ ο Σρι Σουάμιτζι τους αποχαιρέτησε όλους κι αναχώρησε για το Μονγκύρ.

Ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στο Ντάνμπαντ στις 14 Ιουλίου. Στις 15 του μηνός πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση της επιτροπής του άσραμ. Τέλεσαν μια μπούμι πούτζα για ένα νέο κτίριο στις εγκαταστάσεις του άσραμ της Ντάνμπαντ και το βράδυ ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε για το Μονγκύρ.

Στις 23 Ιουλίου ο Σρι Σουάμιτζι πέταξε από την Καλκούτα για τη Σιγκαπούρη, όπου είχε οργανωθεί μια ειδική εκδήλωση με τίτλο «Κρίσνα, ο οδηγός μας». Όλα τα προγράμματα που πραγματοποιήθηκαν από τις 24 έως τις 26 Ιουλίου έγιναν στον τεράστιο συνεδριακό χώρο της Τράπεζας Ανάπτυξης της Σιγκαπούρης. Στις 26 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε ειδικό πρόγραμμα στο οποίο η Ακαδημία Μπάσκαρ παρουσίασε ένα χορευτικό δράμα με τίτλο «Ούσα Καλυάναμ». Ο Σρι Σουάμιτζι επέστρεψε στο Μονγκύρ μέσω Μπανγκόγκ στις 30 του μηνός.

Ο Σρι Σουάμιτζι περιόδευσε σε διάφορα άσραμ και κέντρα γιόγκα στην Ευρώπη από τις 18 ως τις 25 Αυγούστου. Προήδρευσε στο ετήσιο συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Γιόγκα στο Ζινάλ της Ελβετίας και στο τεράστιο Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας.

Ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε σάτσανγκ στο Τσάντιγκαρ στις 27 και 28 Σεπτεμβρίου και στην Ουντάιπουρ από την 1η ως τις 3 Οκτωβρίου.

Από τις 19 Νοεμβρίου ως τις 4 Δεκεμβρίου μια ομάδα Αυστραλών μαθητών έλαβε εκπαίδευση στην κρίγια γιόγκα υπό την καθοδήγηση και την επίβλεψη του Σρι Σουάμιτζι. Αργότερα έγινε ένα παρόμοιο εκπαιδευτικό πρόγραμμα για Ιταλούς μαθητές από τις 5 ως τις 20 Δεκεμβρίου.

Ο Σρι Σουάμιτζι ταξίδεψε στο Ράτζγκιρ για να καθοδηγήσει ένα πρόγραμμα κρίγια γιόγκα από τις 24 ως τις 27 Δεκεμβρίου. Τα βραδινά σάτσανγκ ήταν ανοιχτά σε όλους.

Ένα εξειδικευμένο πρόγραμμα οργανώθηκε για μια μεγάλη ομάδα Κολομβιανών, που έμειναν στο άσραμ από τις 19 Δεκεμβρίου ως τις 7 Ιανουαρίου.

Δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του 1980

Στις 10 Ιανουαρίου έφτασε μια μεγάλη ομάδα Αυστραλών μαθητών. Μέχρι τις 20 του μηνός οργανώθηκαν προγράμματα σάτσανγκ ειδικά γι' αυτούς. Κατόπιν, από τις 21 ως τις 31 Ιανουαρίου, πραγματοποιήθηκε ένα ειδικό πρόγραμμα για Ισπανούς μαθητές και ακολούθησε ένα επόμενο, από τις 13 ως τις 20 Φεβρουαρίου, για μαθητές από τη Βομβάη και την Τσεχοσλοβακία.

Στις 22 Ιανουαρίου, κατά το Μπάσαντ Παντσάμι, οργανώθηκαν μεγάλοι εορτασμοί για την Ημέρα Ίδρυσης της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ. Στο πλουσιοπάροχο γεύμα συμμετείχαν, εκτός από τους ντόπιους απόρους, και πολλοί κάτοικοι της πόλης, καθώς και οι κάτοικοι από εννέα ή δέκα χωριά των περιχώρων.

Στις 23 Ιανουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι εγκαινίασε το Γυμνάσιο Παρβάτι Λάκσμι Κάνυα στην Τζάντζαρπουρ και το βράδυ έδωσε σάτσανγκ στο Σανσκριτικό Κολέγιο Καμέσουαρ Σινγκ, στην Νταρμπάνγκα.

Ο Σρι Σουάμιτζι επισκέφτηκε το Μπόλανγκιρ από τις 2 ως τις 4 Φεβρουαρίου για τη διεξαγωγή του Συνεδρίου Γιόγκα της

δυτικής Ορίσα. Στις 4 Φεβρουαρίου εγκαινίασε επισήμως τη Σχολή Γιόγκα του Μπόλανγκιρ.

Στις 14 Φεβρουαρίου, στο Σιβαράτρι, πολλοί μαθητές έλαβαν μύηση στη σαννυάσα στο Μονγκύρ. Στις 20 Φεβρουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι εγκαινίασε ένα Συνέδριο Ραματσαριταμάνας στην Μπάριαρπουρ.

Από τις 25 ως τις 27 Φεβρουαρίου έγινε ένα πρόγραμμα γιόγκα στο Καχαλγκαόν. Ο Σρι Σουάμιτζι άναψε έναν λύχνο στις 25 του μηνός για να εγκαινιάσει το κέντρο γιόγκα Καχαλγκαόν.

Ο Σουάμι Νιράντζαν διεξήγαγε δύο προγράμματα με μαθήματα στο Σατυανάντα άσραμ, στο Παρίσι, μεταξύ 9 και 24 Φεβρουαρίου.

Ο Σρι Σουάμιτζι αποφάσισε ότι στο εξής θα διοργανώνει μηνιαίας διάρκειας προγράμματα εκπαίδευσης δασκάλων στα αγγλικά τον Μάρτιο και στα χίντι τον Ιούνιο. Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα του Μαρτίου προσείλκυσε εβδομήντα συμμετέχοντες από όλη την Ινδία. Οι συμμετέχοντες διδάχτηκαν διάφορες πρακτικές της γιόγκα και έλαβαν πρακτικές πληροφορίες γύρω από την ανθρώπινη ανατομία και φυσιολογία. Είχαν επίσης την ευκαιρία να συμμετάσχουν στα σάτσανγκ του Σρι Σουάμιτζι και στα μαθήματα που διδάσκονταν από ειδικούς γιατρούς, όπως ο δρ. Σουάμι Σανκαρντεβανάντα και ο δρ. Σουάμι Καρμανάντα. Όλοι οι συμμετέχοντες έλαβαν πιστοποιητικά στο τέλος του εκπαιδευτικού προγράμματος. Το πρόγραμμα εκπαίδευσης δασκάλων του Ιουνίου είχε υπεράριθμες εγγραφές και χρειάστηκε να επιστραφούν σε πολλούς μαθητές οι προκαταβολές κράτησης. Ο Σρι Σουάμιτζι αποφάσισε να πραγματοποιήσει άλλο ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης δασκάλων τον Ιούλιο για να ανταποκριθεί στη ραγδαία αυξανόμενη ζήτηση των μαθητών.

Αποφασίστηκε ότι οι εορτασμοί για την Γκούρου Πουρνίμα του 1980 θα γίνουν στη Σάτνα. Ο Σρι Σουάμιτζι θα βρίσκεται εκεί από τις 25 ως τις 27 Ιουλίου.

Από την 1η ως τις 12 Απριλίου πραγματοποιήθηκε ένα εξειδικευμένο πρόγραμμα για Γάλλους και Ισπανούς μαθητές. Από τις 29 Απριλίου ως τις 30 Μαΐου ο Σρι Σουάμιτζι έκανε μια περιοδεία προετοιμάζοντας το συνέδριο γιόγκα του Οκτωβρίου

στην Μπογκοτά της Κολομβίας κι επισκέφτηκε τα ακόλουθα μέρη: Αθήνα, Ρώμη, Φρανκφούρτη, Βιέννη, Ζυρίχη, Κοπεγχάγη, Στοκχόλμη, Παρίσι, Βαρκελώνη, Λονδίνο και Μπέλφαστ. Επέστρεψε στο Δελχί στις 31 Μαΐου.

Ο Σουάμι Νιράντζαν διηύθυνε τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά προγράμματα για μαθητές και δασκάλους στη Λίλη της Γαλλίας. Στο ίδιο πνεύμα έδωσε επίσης ένα σάτσανγκ στο Παρίσι. Διηύθυνε προγράμματα γιόγκα στην Ισπανία και στο Κάντιθ κι έδωσε σάτσανγκ και ομιλίες στη Μάλαγα. Έδωσε επίσης διαλέξεις στο Τόρο Μολίνο, στη Λας Πάλμας και στην Τενερίφη. Σχεδιάζει να επισκεφτεί σύντομα την Αμερική. Πριν να περιοδεύσει στην Αμερική θα επισκεφτεί το Μονγκύρ.

Ο Μπαμπουμπάι Γκοσάι, ο γραμματέας του Σατυανάντα Άσραμ της Νότιας Αφρικής, επισκέφτηκε την Ινδία κατά τη διάρκεια της παγκόσμιας περιοδείας του. Γνώρισε την κυρία Ίντιρα Γκάντι στις 10 Φεβρουαρίου στο Δελχί και της προσέφερε έναν αριθμό βιβλίων που είχαν εκδοθεί από τη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ. Η κυρία Γκάντι επαίνεσε τις προσπάθειες του Σρι Σουάμιτζι στον τομέα της γιόγκα κι εξέφρασε τις καλύτερες ευχές της για το Διεθνές Συνέδριο Γιόγκα που διοργανώνεται στο Γιοχάνεσμπουργκ τον Οκτώβριο του 1980.

Ο Σρι Σουάμιτζι ολοκλήρωσε τον Ιούνιο μια περιοδεία-αστραπή στην Ελλάδα, την Ιταλία, τη Γερμανία, την Αυστρία, την Ελβετία, το Βέλγιο, τη Δανία, τη Γαλλία, την Ισπανία, τη Μαγιόρκα, την Αγγλία, τη Δημοκρατία της Ιρλανδίας και τη Βόρεια Ιρλανδία. Επισκέφτηκε τα κέντρα γιόγκα και τα άσραμ που λειτουργούν σ' αυτές τις χώρες και έδωσε δημόσιες διαλέξεις. Η περιοδεία του περιλάμβανε ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά προγράμματα, προγράμματα διαλογισμού και σάτσανγκ, καθώς και μυήσεις στο μάντρα και στη σαννυάσα. «Αυτή η περιοδεία θα εμπνεύσει χιλιάδες ανθρώπους να παρακολουθήσουν το συνέδριο γιόγκα στην Μπογκοτά», σχολίασε ο Σρι Σουάμιτζι. Συμφωνίες είχαν συναφθεί με πολλές αεροπορικές εταιρείες και ξενοδοχεία ώστε να προσφερθούν εκπτώσεις σε άτομα που θα συμμετείχαν στο επικείμενο συνέδριο. Εν συνεχεία ο Σρι Σουάμιτζι προήδρευσε στο ιταλικό συνέδριο γιόγκα.

Ο Σουάμι Νιράντζαν ξεκίνησε το αμερικανικό του πρόγραμμα με διαλέξεις, σάτσανγκ και μαθήματα.

Στις 24 Ιουλίου 1980 ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στη Σάτνα για την Γκούρου Πουρνίμα και προήδρευσε στο σάντανα σιβίρ που έγινε στις 25 και 26 Ιουλίου. Το σιβίρ περιλάμβανε ομιλίες επιφανών αγίων και λογίων από διάφορα μέρη της χώρας, επιδείξεις άσανα, καθώς και μπάτζαν και κίρταν.

Η Γκούρου Πάντα Πούτζα ξεκίνησε στις έξι το πρωί, στις 27 του μηνός. Χιλιάδες πιστοί και μαθητές συμμετείχαν με μεγάλη χαρά και αφοσίωση. Ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε μυήσεις μάντρα και ουπανάγιανα με τη συνοδεία μπάτζαν και κίρταν. Το βράδυ έδωσε ένα εμπνευσμένο σάτσανγκ κι ύστερα, στις 28 το πρωί, έφυγε για το Μονγκύρ.

Μια σύγχρονη εκτυπωτική μηχανή όφσετ έφτασε στο άσραμ του Μονγκύρ. Το βιβλίο του Σρι Σουάμιτζι για την τάντρα, *Τάντρα Γιόγκα Πανόραμα*, εκδόθηκε στα ιταλικά και το διάσημο βιβλίο του *Γιόγκα Νίντρα* στα γαλλικά.

Ο Σρι Σουάμιτζι διεξήγαγε διεθνές σεμινάριο γιόγκα στη Σαμαράντ της Γαλλίας από τις 31 Αυγούστου ως τις 6 Σεπτεμβρίου. Κατόπιν προήδρευσε στις εργασίες της έκτης Διεθνούς Εβδομάδας Γιόγκα στο Ζινάλ της Ελβετίας. Περιόδευσε στην Ισπανία από τις 15 Σεπτεμβρίου ως τις 7 Οκτωβρίου κι επισκέφτηκε τη Μάλαγα, το Τόρο Μολίνο, τη Μαδρίτη, την Καζαμπλάνκα (Μαρόκο), τη Λας Πάλμας και την Τενερίφη. Έφτασε στην Μπογκοτά στις 8 Οκτωβρίου. Από τις 10 ως τις 14 Οκτωβρίου διηύθυνε το Διεθνές Φεστιβάλ Γιόγκα του 1980. Το φεστιβάλ προσείλκυσε χιλιάδες ανθρώπους από όλο τον κόσμο και στέφθηκε από μεγάλη επιτυχία.

Στις 2 Νοεμβρίου ο Σρι Σουάμιτζι διηύθυνε το περιφερειακό συνέδριο γιόγκα του Μονγκύρ στην Μπάριαρπουρ.

Ο Σουάμι Νιράντζαν περιοδεύει στις ΗΠΑ αυτή την εποχή ως εκπρόσωπος της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ και του Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι. Έδωσε διαλέξεις και προγράμματα σε πολλά Lions Clubs και σε πέντε κέντρα απεξάρτησης από τα ναρκωτικά και το αλκοόλ στη βόρεια Καλιφόρνια. Κατόπιν έδωσε ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα γιόγκα στη φυλακή του Σαν Κουέντιν.

Ο Σρι Σουάμιτζι θα αναχωρήσει για τη Σιγκαπούρη στις 6 Νοεμβρίου για να εγκαινιάσει ένα άσραμ. Εν συνεχεία θα μεταβεί στην Αυστραλία, όπου θα καθοδηγήσει και θα εποπτεύσει ένα πρόγραμμα γιόγκα, ένα εισαγωγικό πρόγραμμα κρίγια γιόγκα, ένα προχωρημένο πρόγραμμα κρίγια γιόγκα, ένα πρόγραμμα σάντανα, ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης δασκάλων γιόγκα και μια «ανοιχτή εβδομάδα».

Ενθύμηση του Γκούρουντεβ

Ο Σρι Σουάμιτζι είπε τα ακόλουθα λόγια, αναπολώντας τον αγαπημένο του Γκούρουντεβ Σουάμι Σιβανάντα Σαρασουάτι:

> Ήδη από την αρχαιότητα ο κόσμος καθοδηγείται από πνευματικά φωτισμένους ανθρώπους που έρχονται κατά καιρούς για να εξυψώσουν την ανθρώπινη συνειδητότητα και για να μας θυμίσουν τον δρόμο που πρέπει να βαδίσουμε. Ο Σουάμι Σιβανάντα ήταν μια σπουδαία ψυχή που γεννήθηκε για να προσφέρει το μήνυμα της πνευματικής ζωής σε χιλιάδες και χιλιάδες ανθρώπους σε όλο τον πλανήτη. Ουδέποτε ήρθε στη Δύση και ουδέποτε πήγε στην Ανατολή, όμως σήμερα είναι παντού.
>
> Έχω συναντήσει τους περισσότερους από τους σπουδαίους ανθρώπους που εμφανίστηκαν στον αστερισμό της πνευματικής ζωής τα τελευταία τριάντα με πενήντα χρόνια. Τρέφω τη μεγαλύτερη πίστη, σεβασμό, αφοσίωση και αποδοχή για όλους, για τις εξαίρετες προσωπικότητές τους, αλλά στην πράξη δεν συνάντησα κανέναν στη ζωή μου που να μπόρεσε να πείσει την οξεία μου διάνοια. Ήμουν πάντα κριτικός με τα πάντα, περιλαμβανομένου του εαυτού μου. Όμως ο τρόπος ζωής, η καθημερινή ρουτίνα, οι εξωτερικές ασχολίες και η έκφραση της προσωπικής πνευματικής δύναμης του Σουάμι Σιβανάντα ήταν τόσο πειστικά κι εντυπωσιακά που τον έκανα γκούρου μου. Είμαι υπερήφανος, ή μάλλον αισθάνομαι πολύ τυχερός που έχω γκούρου μου τον Σουάμι Σιβανάντα.
>
> Δεν εννοώ να κάνω συγκρίσεις ανάμεσα στους άλλους

και στον Σουάμι Σιβανάντα, οπωσδήποτε όμως, όταν ήμουν νέος κι όταν ωρίμασα ως σαννυάσιν, είχα τις αμφιβολίες μου ως προς τις διάφορες προσωπικότητες. Αν έβλεπα κάποιον που μπορούσε να κάνει θαύματα ο νους μου ρωτούσε: «Γιατί είναι αναγκαίο;» ή «αν μπορεί να κάνει αυτό το θαύμα, τότε γιατί όχι και το άλλο;» και δημιουργούσα ένα συγκεκριμένο θαύμα μέσα στον νου μου. Αν άκουγα ένα άτομο να μιλάει για την οικουμενικότητα των θρησκειών και την ισότητα των ανθρώπων, ο νους μου έθετε το εξής ερώτημα: «Γιατί δεν το εφαρμόζετε;» και σκεφτόμουν «ποιος ο λόγος να μιλάμε γι' αυτό; Κι εγώ μπορώ να το κάνω». Αν συναντούσα έναν σπουδαίο άνθρωπο που είχε απαρνηθεί τα πάντα και κήρυττε την απόσπαση, τον κοιτούσα και σχηματιζόταν μια ερώτηση: «Τότε λοιπόν γιατί δεν το ζείτε πραγματικά αντί να προσπαθείτε να πείσετε τους άλλους;»

Κι έτσι, ήδη από την ηλικία των δέκα ετών, συνέχιζα να κριτικάρω σ' όλη μου τη ζωή. Ο νους μου έμενε μονίμως αμετάπειστος ως προς το ένα ή το άλλο σημείο. Αλλά όταν ζούσα με τον Σουάμιτζι, από το 1943 ως το 1956, παρατηρούσα με μεγάλη οξυδέρκεια την κάθε πράξη του και το καθετί που έγραφε στα βιβλία του. Ανακάλυψα ότι δεν υπήρχε απόσταση ανάμεσα στα κηρύγματά του, τις πράξεις του και την προσωπική του ζωή. Επομένως κατέληξα ότι όταν δεν υπάρχει απολύτως καμία διάσταση ανάμεσα στις σκέψεις, τους λόγους και τις πράξεις ενός ανθρώπου, αυτός ο άνθρωπος είναι ένας *μαχάτμα*, κάποιος που διαθέτει οικουμενική συνειδητότητα.

Η ζωή του Σουάμι Σιβανάντα, όπως την γνωρίζω, ήταν η ζωή ενός απλού, αθώου παιδιού. Στην πραγματικότητα δεν είχε ούτε ίχνος από το εγώ ενός γιόγκι. Όταν φτάνεις σε ένα υψηλό σημείο πνευματικής εξέλιξης γίνεσαι παιδί – δεν εννοώ παιδαριώδης, αλλά αθώος σαν παιδί. Όλα στον Σουάμι Σιβανάντα ήταν τόσο φυσικά. Δεν είχε ανάγκη να τα κάνει, ούτε να τα σκεφτεί. Ήταν λες κι η προσωπικότητά του, ο νους, το σώμα και το πνεύμα του ανέδιδαν κάποιο είδος αρώματος.

Υπάρχουν δύο τύποι ανθρώπων: εκείνοι που εκφράζουν τη φύση τους κι εκείνοι που εκφράζουν τη διάνοιά τους. Είδα πολλούς ανθρώπους που είναι πολύ ταπεινοί, όμως δεν είναι αυτή η φύση τους. Είναι δαιμόνιοι άνθρωποι, αλλά συμπεριφέρονται με ταπεινότητα προς τους άλλους. Είδα ανθρώπους φιλάνθρωπους και συμπονετικούς, όμως οσμίζομαι ότι δεν είναι αυτή η φύση τους, το πιστεύουν και γι' αυτό το κάνουν. Είδα ανθρώπους με καθαρότητα, εγκράτεια, αγαμία και γενναιοδωρία, αλλά γνωρίζω με βεβαιότητα ότι αυτά δεν ήταν μέρος της φύσης τους, ήταν εκφράσεις της πίστης τους.

Μπορεί να είστε συμπονετικοί, ταπεινοί, φιλάνθρωποι και αγνοί, είστε όμως πραγματικά όλα αυτά ή είναι απλώς ο τρόπος με τον οποίο εκπαιδεύσατε τον εαυτό σας, γνωρίζοντας ότι πρόκειται για καλές ποιότητες; Ο Σουάμι Σιβανάντα δεν ήταν ένας τεχνητά καλός άνθρωπος, ήταν εγγενώς, βασικά και πρωτίστως καλός, επειδή αυτό ήταν το στοιχείο μέσα του. Στα μάτια μου αυτό είναι που ξεχώριζε τον Σουάμι Σιβανάντα τελείως από όλους τους άλλους που συνάντησα στη ζωή μου.

Ο Σουάμι Σιβανάντα γεννήθηκε στις 8 Σεπτεμβρίου 1887 στη νότια Ινδία, στις όχθες του ποταμού Ταμραπάρνι. Κυκλοφορούσαν διάφορες προφητείες ότι η επόμενη θεϊκή ενσάρκωση επρόκειτο να γεννηθεί σ' αυτές τις όχθες. Στην οικογένειά του, πριν από περίπου τρεις αιώνες υπήρχε ένας άλλος άγιος που τιμήθηκε ιδιαιτέρως ως μεγάλος δάσκαλος και πιστός του Κυρίου Σίβα. Φυσικά λοιπόν ο Σουάμι Σιβανάντα διαποτίστηκε από τη μεγαλοσύνη της οικογενειακής του καταγωγής.

Έγινε γιατρός, πήγε στην Μαλαισία και υπηρέτησε εκεί ως το 1922. Όταν συνειδητοποίησε ότι οι ασθένειες του ανθρώπου είναι βαθύτερες ως προς τη φύση τους, εγκατέλειψε το επάγγελμά του, επέστρεψε στην Ινδία και μυήθηκε στη σαννυάσα το 1923. Από το 1923 ως τον θάνατό του, το 1963, έμεινε στο Ρισικές. Δεν είχε σκοπό να δημιουργήσει άσραμ, αλλά αυτό αναπτύχθηκε γύρω του.

Δεν είχε σκοπό να κάνει μαθητές και να γίνει γκούρου, αλλά οι μαθητές συγκεντρώθηκαν γύρω του και τον έκαναν γκούρου.

Η ομάδα των μαθητών μεγάλωνε χρόνο με τον χρόνο, μέχρι που τελικά χρειάστηκε ν' αναζητήσουν ένα μέρος όπου θα μπορούσαν να ζήσουν μαζί. Στην τοποθεσία του τωρινού άσραμ του Ρισικές υπήρχε ένα ερειπωμένο αγελαδοτροφείο, που ο Σουάμι Σιβανάντα κι οι νεαροί μαθητές του το απέκτησαν κι εγκαταστάθηκαν εκεί. Γύρω από αυτό το βουστάσιο αναπτύχθηκε το άσραμ όπου βρίσκεται η διεθνής Divine Life Society.

Ήρθα στο άσραμ του Σουάμι Σιβανάντα στις 19 Μαρτίου του 1943, νωρίς το πρωί. Όταν συνάντησα τον Σουάμιτζι, καθόταν σε ένα μικρό δωμάτιο, ήταν το γραφείο του. Μόλις με είδε σηκώθηκε και με χαιρέτησε με «Ομ Ναμό Ναράγιαναγια» και υποκλίθηκε στα πόδια μου. Ήμουν τότε περίπου δεκαεννέα ετών. Με έβαλε να καθίσω και με ρώτησε για ποιον λόγο είχα έρθει. Του είπα ότι αναζητούσα κάτι. Στην πρώτη συνάντηση δεν μου ήταν δυνατόν να του τα πω όλα. Μου είπε ότι έπρεπε να μείνω εκεί, κι έτσι έμεινα για δώδεκα χρόνια.

Στη διάρκεια αυτών των ετών έζησα μ' έναν άνθρωπο που η κάθε του πράξη ήταν απολύτως σύμφωνη με ό,τι ονομάζουμε θεϊκή συμπεριφορά, θεϊκό νόμο. Όσο περισσότερο το σκέφτομαι και το συγκρίνω με τη δική μου ζωή, τόσο περισσότερο καταλαβαίνω τι σημαίνει πραγματικά η λέξη τελειότητα. Γνωρίζω ότι όλοι εσείς δεν θα έχετε την ευκαιρία να γίνετε μάρτυρες ενός παραδείγματος τελειότητας, εκτός βεβαίως αν κάποιος άλλος σαν κι εκείνον κατέλθει. Αλλά σίγουρα, στην περίπτωση του Σουάμι Σιβανάντα, η τελειότητα ήταν η απόλυτη έκφραση της ομορφιάς και του μεγαλείου της προσωπικότητάς του.

Στη διάρκεια των χρόνων κοντά στον Σουάμι Σιβανάντα δεν έμαθα χάθα γιόγκα, ράτζα γιόγκα, μπάκτι γιόγκα, τάντρα, Ουπανισάδες ή *Γκίτα*. Από τα χαράματα μέχρι το σούρουπο, και μερικές φορές και στη διάρκεια της νύχτας,

εργαζόμουν κι εργαζόμουν κι εργαζόμουν σαν γαϊδούρι, γιατί μου είχε δώσει μόνο μία εντολή: «Να εργάζεσαι σκληρά, τότε θα εξαγνιστείς. Δεν χρειάζεται να φέρεις το φως, το φως βρίσκεται μέσα σου».

Δεν μου ήταν διανοητικά εφικτό να καταλάβω τι μου έλεγε, αλλά επειδή τον είχα αποδεχτεί ως γκούρου μου δέχτηκα την εντολή του. Για δώδεκα χρόνια έζησα μια ζωή πέρα από χρόνο και χώρο κι εργάστηκα σαν δαιμονισμένος. Έκανα τα πάντα, απ' το να καθαρίζω τις τουαλέτες μέχρι να διευθύνω το άσραμ.

Τα πρώτα χρόνια της ζωής στο άσραμ ήταν τόσο δύσκολα που, όταν τα φαντάζομαι τώρα, νομίζω ότι τα ονειρεύτηκα. Είμαι σίγουρος ότι κανείς από τους μαθητές μου δεν θα μπορούσε να επιβιώσει εκεί ως σουάμι! Μαζί με πολλούς από τους άλλους νεαρούς σαννυάσιν βοήθησα να χτιστεί το άσραμ βήμα-βήμα. Εκείνη την εποχή δεν ξέραμε τι θα φάμε την επόμενη μέρα. Όποτε πήγαινα στον Σουάμιτζι έλεγε: «Φαίνεσαι τόσο λιγνός κι αδύνατος, πρέπει να τρως πολύ». Η μόνη απάντηση που μπορούσα να δώσω ήταν «από πού;» Μετά χαμογελούσε και μου έλεγε: «Έτσι κι αλλιώς, η πράνα είναι μέσα σου και μπορείς να πάρεις από εκεί την ενέργεια που χρειάζεσαι». Το χαμόγελό του ήταν υπέροχο. Νομίζω ότι αν εκατό νεαρές γυναίκες χαμογελούσαν μπροστά μου δεν θα μπορούσαν να με κατακτήσουν, όμως ένα και μόνο χαμόγελο του Σουάμι Σιβανάντα αρκούσε για να με σκοτώσει.

Όπως είχαμε λιγοστό φαγητό, έτσι δεν είχαμε και μέρος για να κοιμηθούμε, κανένα δωμάτιο, καμία στέγη και καθόλου κουβέρτες. Δεν είδα ποτέ μου κουνουπιέρα όλο το διάστημα που ήμουν στο άσραμ, μόνο μάζες ολόκληρες από τεράστια κουνούπια.

Για πόσιμο νερό έπρεπε να κατεβαίνουμε τριακόσια σκαλοπάτια, και βέβαια χρειαζόταν να τα ξανανέβουμε όταν είχαμε πιει. Όταν είχα διάρροια το πρόβλημα ήταν σοβαρό. Κάθε επίσκεψη περιλάμβανε ενάμισι μίλι περπάτημα. Μόλις τελείωνα μία φορά κι επέστρεφα, έπρεπε να

ξαναπάω! Βέβαια δεν είχε απομείνει καθόλου νερό στον κουβά μου κι έπρεπε να ξανακατέβω τριακόσια σκαλοπάτια, να πάρω κι άλλο νερό και να τρέξω στη ζούγκλα.

Μια φορά είχα ίκτερο και δεν το ήξερα. Επέστρεφα από το παζάρι ένα πρωί, όταν ένας ηλικιωμένος σουάμι μου φώναξε: «Έεε, έχεις ίκτερο!» Δεν γνώριζα τι σημαίνει ίκτερος γιατί δεν είχα καμιά εμπειρία αρρώστιας μέχρι τότε. Όταν γύρισα στο άσραμ ρώτησα τον Σουάμιτζι: «Τι είναι ίκτερος;» Εκείνος μου είπε ότι είναι ένα είδος ασθένειας του σώματος. Έτσι κι αλλιώς το ξέχασα και δεν συνέβη τίποτα. Μια άλλη φορά είχα πάθει παράτυφο κι επειδή βρισκόμουν μακριά από το άσραμ δεν είχα κάποιον να με φροντίσει. Δεν μπορούσα να μαγειρέψω το φαγητό μου και πεινούσα τόσο πολύ που πήγαινα στον κήπο, έκοβα πράσινες παπάγιες και τις έτρωγα ωμές. Την επομένη είχα κράμπες στο στομάχι. Θεέ μου, πονούσα τόσο πολύ! Αλλά κι αυτό επίσης πέρασε.

Στη διάρκεια των δύσκολων περιόδων, που τελικά ήταν εκεί για την εξέλιξή μας, ασυνείδητα εργαζόμασταν μέρα και νύχτα χτίζοντας δωμάτια, γράφοντας βιβλία και τυπώνοντάς τα. Ποτέ δεν ξέραμε ότι εργαζόμαστε. Ήταν μια υπερβατική ζωή κι η εργασία ήταν χαλάρωση. Μπορώ οπωσδήποτε να σας πω ότι στη διάρκεια αυτών των δώδεκα ετών πραγματικά δεν βίωσα ποτέ καμία νοητική ταραχή. Ακόμα κι αν υπήρχε κάτι ενοχλητικό μέσα μου, ποτέ δεν τόλμησε να βγει στην επιφάνεια.

Η ζωή με τον Σουάμι Σιβανάντα ήταν σαν να ζεις με ένα μωρό. Στην παρουσία του δεν είχες ποτέ την επίγνωση του εγώ σου. Κρατήστε ένα μωρό στην αγκαλιά σας και τότε θα δείτε πού πήγε το εγώ σας. Όποια κι αν είναι η ηλικία σας, είτε είστε ανώτατος αξιωματούχος, είτε επιχειρηματίας, πρόεδρος μεγάλης εταιρείας, πρωθυπουργός ενός κράτους, είτε ακόμα κι εγκληματίας, πώς συμπεριφέρεστε μ' ένα μωρό στην αγκαλιά σας; Διαφορές, επισημότητες, προσωπικότητες παύουν να υπάρχουν. Αυτή ήταν η επίδραση της προσωπικότητας του Σουάμι Σιβανάντα, κι έτσι ζει ένας άγιος.

Είναι πολύ δύσκολο να μιλήσεις για τέτοιους σπουδαίους ανθρώπους, γιατί τι μπορούμε να πούμε γι' αυτούς; Είναι δύσκολο ν' αντιληφθούμε την πνευματική φώτιση ενός ανθρώπου. Ο νους κι η λογική είναι πεπερασμένα, αλλά τα πνευματικά επιτεύγματα απέραντα. Με πεπερασμένες κλίμακες δεν μπορείς ν' αντιληφθείς την απεραντοσύνη της πνευματικής ζωής.

Ο Σουάμι Σιβανάντα μάς έδωσε απόλυτη ελευθερία έκφρασης. Έπρεπε να διαχειριστούμε όλα τα θέματα του άσραμ, από τις οικοδομικές και τις εκδοτικές εργασίες μέχρι τη φροντίδα των επισκεπτών και τα οικονομικά. Όποιο πρόβλημα είχε το άσραμ ή ό,τι χρειαζόταν το άσραμ έπρεπε να το διαχειριζόμαστε μόνοι μας. Αν κάναμε ένα λάθος δεν υπήρχε επίπληξη. Ο Σουάμιτζι πίστευε ότι όλοι είχαν έρθει στο άσραμ με ευγενή πρόθεση κι έτρεφε απόλυτη πίστη στην ειλικρίνεια, τον σκοπό και τις προθέσεις των μαθητών του. Ακόμα κι αν ο Σουάμιτζι άκουγε ότι κάποιοι σουάμι μάλωναν έλεγε: «Δεν είναι παρά μια στιγμιαία εκτροπή, μια χαλάρωση!»

Διάφοροι τρίτοι παραπονούνταν στον Σουάμιτζι για τους σουάμι που μάλωναν ή που κακομεταχειρίζονταν ο ένας τον άλλο. Εκείνος έλεγε: «Είναι σουάμι, σαννυάσιν που απαρνήθηκαν την κοινωνία έχοντας έναν σκοπό και μια πρόθεση. Αυτή είναι μια πρόσκαιρη μάια πάνω τους. Θα γίνουν καλά σύντομα». Αυτό ήταν που κρατούσε τους μαθητές γύρω του. Δεν ήταν ο Σουάμι Σιβανάντα που δημιουργούσε όλη αυτή την ψευδαίσθηση, όλη αυτή τη μάια, αλλά οι μαθητές του, κι εκείνος ήταν ο παρατηρητής του πράγματος. Μας έδωσε πλήθος ευκαιρίες να μάθουμε πράγματα, κι αυτός είναι ο λόγος που οι μαθητές του κάνουν τόσο υπέροχη δουλειά σήμερα σε όλο τον κόσμο με πολύ σατβικό και ανθρώπινο τρόπο. Δεν εργάζονται με ρατζασικό τρόπο, αλλά με ήρεμο, ήσυχο και απλό τρόπο.

Στη διάρκεια της παραμονής μου κοντά στον Σουάμι Σιβανάντα άνθρωποι από διάφορα άσραμ έρχονταν σε μένα επειδή γνώριζαν ότι ήμουν έξοχος γνώστης της σανσκριτικής.

«Τι σε διδάσκει ο γκούρου σου;» ρωτούσαν. «Τίποτα», απαντούσα. «Δεν σε διδάσκει χάθα γιόγκα;» συνέχιζαν. «Όχι», έλεγα, «δακτυλογραφώ τα γράμματά του». «Σου δίνει σάκτιπατ;» ρωτούσαν μετά. «Δεν γνωρίζω τίποτα γι' αυτό το σάκτιπατ», ήταν η απάντηση. «Σου έδωσε κάποια σίντι;» ρωτούσαν. «Όχι», απαντούσα, «τίποτα».

Ειλικρινά, όσα λέω στις διαλέξεις μου, όσα έχω γράψει σε βιβλία, η χάθα γιόγκα που διδάσκω κ.λπ. δεν προέρχονται από μελέτες ή διδασκαλίες. Δεν έχω διαβάσει βιβλία για όλα αυτά τα πράγματα αλλά μου είναι πολύ σαφή, και οπωσδήποτε είμαι αυθεντία στη χάθα γιόγκα, στην τάντρα και στην κουνταλίνι. Βλέπετε, η γνώση δεν έρχεται απέξω, ξεδιπλώνεται από ό,τι ήδη υπάρχει εντός. Αυτό που βρίσκεται μέσα μου βρίσκεται και μέσα σας. Η μόνη διαφορά είναι ότι εγώ είχα ένα σύνθημα στη ζωή: υπηρεσία στον γκούρου, χωρίς κανένα κίνητρο, χωρίς προσδοκία. Αυτό ήταν το πάθος μου, η χαρά μου και η απόλαυσή μου.

Κάποτε ήρθε στο άσραμ ένας πολύ ισχυρός πολιτικός ηγέτης. Μου είπε: «Άκου αγόρι μου, χάνεις τον χρόνο σου σ' αυτό το μέρος. Είσαι τόσο ευφυής και τόσο καλός ρήτορας, θα μπορούσες να επηρεάσεις ολόκληρη τη χώρα. Έλα μαζί μου και θα σου πω τι να κάνεις». Έμεινα σιωπηλός και σκέφτηκα, «αυτή είναι μια δοκιμασία που μου έστειλε ο γκούρου μου». Ήταν μέγιστος πειρασμός επειδή αυτός ο πολιτικός ήθελε να με κάνει πρόεδρο μιας μεγάλης ομοσπονδίας, ηγέτη χιλιάδων ισχυρών ανθρώπων – αλλά δεν δέχτηκα την προσφορά. Θυμήθηκα ότι ο Σουάμιτζι μου είχε πει: «Εργάσου σκληρά κι εξάγνισε τον εαυτό σου, τότε το φως θα εκτυλιχθεί από μέσα σου». Και ήμουν σίγουρος ότι θα επαληθευόταν.

Έχω ακούσει πολλές μυθικές ιστορίες για σπουδαίους φιλάνθρωπους, αλλά δεν έχω ποτέ μου δει άλλον κανέναν από τον Σουάμι Σιβανάντα. Κανείς δεν έφευγε χωρίς να λάβει κάτι. Αν κάποιος ζητούσε χρήματα, ρούχα, κουβέρτες, τροφή, καταφύγιο, φάρμακα, αγάπη, τρυφερότητα, αναγνώριση, πιστοποιητικά, συστατικές επιστολές – ό,τι

κι αν ήθελε κάποιος, το έπαιρνε. Αυτό ήταν το μεγαλείο της καρδιάς του Σουάμιτζι. Δεν ήταν ότι ήταν πλούσιος – στην πραγματικότητα για πολλά χρόνια το άσραμ ήταν βαριά χρεωμένο.

Αν κάποιος ανέφερε στον Σουάμιτζι την οικονομική κατάσταση του άσραμ, έλεγε: «Δεν είμαι εγώ, ο Θεός είναι αυτός που δίνει». Αν κάτι δεν υπήρχε στο άσραμ, έπρεπε να το φέρουμε από την αγορά του Ρισικές. Αν δεν ήταν διαθέσιμο εκεί, έπρεπε να έρθει από το Ντέχρα Ντουν (είκοσι έξι μίλια απόσταση) ή από το Δελχί.

Η γενναιοδωρία του Σουάμιτζι ήταν ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα του ιδρύματος. Η συμπεριφορά του, η στάση του και η προσωπικότητά του άρχισαν να δημιουργούν μεγάλες υποχρεώσεις, τόσο που χρειαζόταν τη στιγμή που εισπράττονταν χρήματα μέσω του ταχυδρομείου να μοιράζονται αμέσως σε διαφόρους ανθρώπους κι έτσι δεν έμενε τίποτα στο ταμείο. Αργότερα, κάθε φορά που ζητούσε χρήματα ο Σουάμιτζι του λέγαμε ότι δεν υπήρχαν. Όταν κατάλαβε τι κάναμε, άρχισε να μοιράζει ο ίδιος τις χρηματικές προσφορές που τοποθετούσαν στα πόδια του.

Δεν έλεγαν όλοι στο άσραμ του Σουάμι Σιβανάντα καλά λόγια για κείνον. Μερικοί τον επέκριναν νυχθημερόν. Κάποιοι έρχονταν στο άσραμ ακόμα και για να χλευάσουν και να περιπαίξουν όχι μόνο τον Σουάμιτζι αλλά και ό,τι είχε σχέση με κείνον. Ο Σουάμι Σιβανάντα το γνώριζε πολύ καλά. Όταν του το έθεταν υπόψη, το μόνο πράγμα που έλεγε ήταν: «Η δημιουργία του Θεού είναι όμορφη, και πρέπει όλοι να διαφέρουμε μεταξύ μας. Αν δεν υπάρχει αντίσταση ή κριτική, η εξέλιξη του ανθρώπου θα φτάσει σε αδιέξοδο. Αν νομίζετε, επιθυμείτε ή πιστεύετε ότι όλοι θα πρέπει να σας δέχονται, εσάς, τη συμβουλή σας, τη φιλοσοφία σας, τον τρόπο ζωής σας και να συμφωνούν απολύτως μαζί σας, τότε ελπίζετε σ' έναν κόσμο που δεν θα μπορέσει ποτέ να υπάρξει.

»Ο κόσμος είναι μια μείξη των τριών γκούνα. Έτσι, πάντα θα βρίσκετε ανθρώπους που εκπροσωπούν διαφορετικές

συνθέσεις αυτών των τριών ποιοτήτων. Αν όλοι στο ίδρυμα ήταν σαν κι εσάς, θα ήταν σαν ένα όργανο ή αρμόνιο με μία μόνο νότα, όχι επτά. Στη μουσική, όπως και στη ζωή, κάθε νότα είναι εντελώς διαφορετική από τις άλλες. Αν δεν γνωρίζετε πώς να συνδυάσετε αυτές τις νότες όταν παίζετε αρμόνιο, θα προκαλέσετε μεγάλη φασαρία κι αναταραχή. Αλλά αν μπορέσετε να συνδυάσετε τις νότες καλά, θα καταφέρετε να δημιουργήσετε όμορφη μουσική μέσα από διαφορετικούς ήχους. Με τον ίδιο τρόπο οι σκανδαλοθήρες, οι κουβαλητές μύθων, οι συκοφάντες κι άλλοι τέτοιοι άνθρωποι πρέπει να υπάρχουν, και πάντα θα υπάρχουν, ώστε λοιπόν πρέπει να μάθετε να ζείτε μαζί τους και να μην τους αφήνετε να σας διαταράσσουν».

Αυτή είναι μια πολύ δύσκολη φιλοσοφία για να την ακολουθήσει κανείς, αλλά είναι αναπόφευκτο να το κάνετε. Αν δεν μπορείτε να ζήσετε με διαφορετικούς τύπους ανθρώπων στην κοινωνία, στην οικογένειά σας, σε ένα ίδρυμα, τότε σας περιμένουν δυστυχία, απογοητεύσεις και όλων των ειδών νοητικά προβλήματα. Το γνωρίζετε πολύ καλά.

Όταν οι άνθρωποι τον πλησίαζαν με τα προβλήματά τους, η στάση του Σουάμιτζι ήταν εντελώς φυσική κι απαλλαγμένη από ματαιοδοξία, επίδειξη κι εγωισμό – δεν έχω ξαναδεί ποτέ μου άλλον σαν αυτόν. Πολλοί άνθρωποι με σίντι κάνουν επίδειξη και δίνουν ένα είδος παράστασης ή επαινούν τον εαυτό τους, εκείνος όμως δεν το έκανε ποτέ. Όταν οι άνθρωποι έρχονταν με κάποιο πρόβλημα έλεγε μονίμως: «Θα προσεύχομαι για σένα» ή «θα πρέπει να ασκηθείς σ' αυτό το μάντρα και στον διαλογισμό» ή «ο Θεός είναι πολύ καλός και θα εισακούσει τις προσευχές σου. Θα γίνεις καλά».

Αν κάποιος έλεγε στον Σουάμιτζι ότι βοηθήθηκε από την πνευματική του δύναμη, το απέρριπτε αμέσως. Έλεγε: «Όχι, ο Θεός είναι μεγάλος. Εκείνος το έκανε. Εγώ απλώς Τον βοήθησα». Πολλοί άνθρωποι εμπορευματοποίησαν την πνευματική τους δύναμη ή την εξαργύρωσαν για πολιτική επιρροή ή για ν' αποκτήσουν μαθητές. Αυτό ακόμα

συμβαίνει στον κόσμο και συνέβαινε ανά τους αιώνες. Αλλά ο Σουάμιτζι δεν ήταν ποτέ μέρος του.

Σύμφωνα με τον Σουάμιτζι η πνευματική δύναμη που έρχεται σε σας χάρη στη σάντανα είναι μια έκφραση της επθυμίας του Θεού. Επομένως είστε απλώς ένας μεσάζων, ένα εργαλείο. Αυτό και μόνο μπορεί να σας πιστωθεί. Είστε το εργαλείο, αλλά δεν είστε εκείνος που επιτελεί τα θαύματα. Δεν είστε εσείς ο θεραπευτής, δεν είστε ο προφήτης, Εκείνος είναι. Αυτός είναι ο ύψιστος αυτοέλεγχος που πρέπει να έχει ένας σάντου, ένας σαννυάσιν ή ένας άγιος.

Κάποτε ένας σκορπιός με δάγκωσε δύο φορές στο δάχτυλο του ποδιού μου κι ήταν μια φριχτή εμπειρία. Έκλαιγα σαν παιδί, όχι από φόβο, γιατί δεν γνωρίζω τον φόβο, αλλ' εξαιτίας του ανυπόφορου πόνου. Ήταν τόσο μεγάλος που ήθελα να κόψω το δάχτυλό μου, αλλά πριν το κάνω συνάντησα τον Σουάμιτζι. Με ρώτησε «τι σου συνέβη;» Είπα: «Σκορπιός». «Άσε με να το δω», απαίτησε κι όταν το ακούμπησε έγινα καλά. Τότε ρώτησα: «Πώς το έκανες αυτό;» Η απάντησή του ήταν: «Α, κατά τύχη θυμήθηκα το σωστό μάντρα γι' αυτό». Γνώριζα ότι δεν απήγγειλε μάντρα, όμως δεν απένειμε τα εύσημα στον εαυτό του.

Στις 13 Ιουλίου του 1963 ήμουν στο Μονγκύρ, κι εκείνη τη νύχτα, ενώ κοιμόμουνα, είδα ένα πεντακάθαρο όραμα. Είδα τον Σουάμιτζι να διασχίζει τον Γάγγη στο Ρισικές πάνω σε ένα πολύ μεγάλο ποταμόπλοιο. Στεκόμουν στις όχθες του ποταμού ενώ το πλεούμενο κινούνταν προς την αντίθετη πλευρά. Το όνειρο τελείωσε και γνώριζα ότι ο Σουάμιτζι είχε αφήσει το σώμα του. Το σώμα του γκούρου φεύγει ανά πάσα στιγμή, είναι αναπόφευκτο, αλλά το πνεύμα του παραμένει για πάντα αν ο μαθητής μπορεί να μείνει συντονισμένος μαζί του. Τότε τον καθοδηγεί συνεχώς, στα όνειρα, στη σκέψη και στα συναισθήματα, και στην πραγματική ζωή.

Δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του 1981

Στις 3 Ιανουαρίου 1981 οργανώθηκαν οι εορτασμοί για τα 100 χρόνια από τη γέννηση του Πρεμτσάντ στο Σρι Κρίσνα Σέβα Σάνταν, στο Μονγκύρ. Ο Σρι Σουάμιτζι προήδρευσε της όλης εκδήλωσης.

Οι οικοδομικές εργασίες βρίσκονταν σε πλήρη εξέλιξη στο Γκάνγκα Ντάρσαν. Η αίθουσα σάντανα ήταν έτοιμη. Τα μηνιαία προγράμματα εκπαίδευσης δασκάλων, καθώς και τα προγράμματα διαχείρισης της υγείας, διεξάγονταν στην αίθουσα αυτή. Το κτίσμα που θα στέγαζε το πηγάδι ήταν κι αυτό έτοιμο, όπως και το κουτίρ. Είχαν αρχίσει επίσης οι εργασίες σε έναν άλλον όροφο, πιο πάνω. Το κτίριο Γιόγκα Αρόγκυα είχε σχεδόν ολοκληρωθεί. Το επόμενο οικοδομικό έργο ήταν το Αναπούρνα Μπαβάν. Το ισόγειο επρόκειτο να στεγάσει την κουζίνα και τέσσερις μεγάλες αίθουσες με μεγάλες βεράντες και στις δύο πλευρές. Ο επάνω όροφος θα είχε τριάντα πέντε με σαράντα δωμάτια διαμονής. Οι μαθητές είχαν ήδη αρχίσει να διαμένουν στο συγκρότημα Γκάνγκα Ντάρσαν. Για τα γεύματα πήγαιναν όλοι στο Σιβανάντα Άσραμ κι επέστρεφαν ύστερα.

Η ευοίωνη ημέρα του Μπάσαντ Παντσάμι εορτάστηκε στις 9 Φεβρουαρίου παρουσία του Σρι Σουάμιτζι. Στο Γκάνγκα Ντάρσαν οργανώθηκε ένα πρόγραμμα με χάβαν, μπάτζαν, κίρταν και σάτσανγκ, κι ακολούθησαν τα επίσημα εγκαίνια του νεόκτιστου κτιρίου Γιόγκα Αρόγκυα.

Στις 15 Φεβρουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι απένειμε πιστοποιητικά σε φοιτητές από το Κολέγιο RD & DJ του Μονγκύρ, που είχαν συμμετάσχει στο Εθνικό Πρόγραμμα Υπηρεσίας. Αποσαφήνισε τη σπουδαιότητα και τη σημασία της γιόγκα στη φοιτητική ζωή. Το βράδυ ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε διάλεξη σε μια συνάντηση που είχε οργανωθεί από τους χωρικούς της Φούλκα, ενός χωριού κοντά στην Τζαμάλπουρ.

Στις 16 Φεβρουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι εγκαινίασε ένα πρόγραμμα *Ραμαγιάνα* στον οικισμό Ραμπούρ της Τζαμάλπουρ.

Από τις 27 Φεβρουαρίου έως την 1η Μαρτίου ο Σρι Σουάμιτζι συμμετείχε σε ένα συνέδριο σάτσανγκ, που διοργανώθηκε υπό την αιγίδα της Πανινδικής Γκίτα Σάμελαν στο Σανά-

ταν Ντάρμα Μαντίρ του Νέου Δελχί. Ακολούθως διηύθυνε το Συνέδριο του Αργυρού Ιωβηλαίου της Γιόγκα στο Μπιλάι, που διοργανώθηκε από το Γιόγκα Νικέταν της Χαλυβουργίας του Μπιλάι. Στην τριήμερη εκδήλωση λάμβαναν χώρα καθημερινά τέσσερις συνεδρίες και ο Σρι Σουάμιτζι παρευρισκόταν σε όλες.

Μετά από αυτό, στις 10 Μαρτίου, ο Σρι Σουάμιτζι πήγε στο Ράιγκαρ, όπου μίλησε σε μια συνάντηση των μελών της λέσχης του JC.

Από το Ράιγκαρ ο Σρι Σουάμιτζι επέστρεψε στο Μονγκύρ. Τον Μάρτιο και τον Απρίλιο οργανώθηκε στο Μονγκύρ ένα δίμηνο πρόγραμμα εκπαίδευσης σαννυάσα για όσους μαθητές ήθελαν να γνωρίσουν τις διάφορες όψεις της ζωής σαννυάσα πριν να λάβουν μύηση στη σαννυάσα. Οι συμμετέχοντες έζησαν επί δύο μήνες ως σαννυάσιν.

Ο Σρι Σουάμιτζι ταξίδεψε τον Απρίλιο στην Ευρώπη. Από τις 2 ως τις 4 Απριλίου διηύθυνε ένα πρόγραμμα Διαλογισμού Τάντρα Γιόγκα, που είχε οργανώσει ο Σουάμι Ομ Μούρτι στο Μιλάνο της Ιταλίας. Στη συνέχεια, από τις 7 ως τις 9 Απριλίου, διεξήγαγε ένα συνέδριο γιόγκα στην Ελλάδα, το οποίο διοργάνωσε η Σουάμι Σιβαμούρτι. Κατόπιν, στις 11 και 12 Απριλίου, διηύθυνε ένα πρόγραμμα που διοργανώθηκε από τον Σουάμι Αναντανάντα στο Τορίνο της Ιταλίας.

Κατά τη διάρκεια του 1980 πραγματοποιήθηκαν προγράμματα εκπαίδευσης δασκάλων στα χίντι τον Μάρτιο, τον Ιούνιο, τον Ιούλιο και τον Αύγουστο και ένα πρόγραμμα στα αγγλικά για Ινδούς κατά τη διάρκεια του Οκτωβρίου. Τον Νοέμβριο οργανώθηκε ένα πρόγραμμα κρίγια γιόγκα στα χίντι και τα αγγλικά. Τον Νοέμβριο, τον Δεκέμβριο του 1980 και τον Ιανουάριο του 1981 πραγματοποιήθηκαν προγράμματα γιόγκα για μαθητές από το εξωτερικό.

Στις 19 Απριλίου ο Σρι Σουάμιτζι ξεκίνησε ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα γιόγκα, διάρκειας μιας εβδομάδας, στο Κολέγιο Μηχανικών της Μπάγκαλπουρ. Έπειτα έδωσε μια διάλεξη σ' ένα πρόγραμμα που οργανώθηκε από το Σάμπαουρ Γιόγκα Μίτρα Μαντάλ στο Γεωργικό Κολέγιο του Μπιχάρ.

Ο Σουάμι Νιράντζαν περιόδευσε σε όλη την έκταση των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής διαδίδοντας το μήνυμα της γιόγκα στους Αμερικανούς πολίτες. Το πρόγραμμά του περιλάμβανε εβδομαδιαία προγράμματα και σαββατοκύριακα προγραμμάτων στη Νέα Υόρκη, σαββατοκύριακα στην Ελίζαμπεθ του Νιου Τζέρσυ, διαλέξεις σε διάφορα κέντρα αποκατάστασης εξαρτημένων ατόμων μέσα και γύρω από το Σαν Φρανσίσκο, ομιλίες σε τριάντα Lions Clubs σε όλη τη Βόρεια Καλιφόρνια, τάξεις γιόγκα στο Ντόουνυ και στο Αναχέιμ, επίσκεψη στην έδρα του Self-Realization Fellowship στο Λος Άντζελες, διαλέξεις στην κοιλάδα Γιούκα της Καλιφόρνια, μια περιοδεία στα κέντρα γιόγκα του Σολτ Λέικ Σίτυ στη Γιούτα, διαλέξεις στο Σικάγο, στην κομητεία Μάντισον και στο Μόρτον του Ιλινόι, συνεντεύξεις στο Γούντστοκ και στο Ρότσεστερ της Νέας Υόρκης και ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης δασκάλων στο Σαν Φρανσίσκο.

Ο Σουάμι Νιράντζαν ξεκίνησε τη δεύτερη περιοδεία του στις αμερικανικές πολιτείες τον Ιανουάριο 1981. Στο ταξίδι αυτό τον συνόδευαν ο Σουάμι Πρασαντανάντα και η Αντζάλι Μάτα (μια μαθήτρια του Σουάμι Ραμμούρτι). Η διαδρομή του περιλάμβανε προγράμματα στα ακόλουθα μέρη: Λος Άντζελες, Κοιλάδα της Γιούκα, Σαν Φρανσίσκο, Έινις, Μπένσον, Ντέμινγκ, Αλβουκέρκη, Οκλαχόμα Σίτυ, Σαιντ Λούις και Σικάγο.

Μετά από αυτά τα προγράμματα ο Σουάμι Νιράντζαν θα μείνει στο Ρότσεστερ, της Νέας Υόρκης, όπου θα διευθύνει ένα άσραμ και θα δώσει διαλέξεις και τάξεις.

Το βράδυ της 17ης Μαΐου ο Σρι Σουάμιτζι εγκαινίασε στο Μονγκύρ τις εκδηλώσεις για τα 98 χρόνια από τη γέννηση του Μαχάρσι Μεχιντάστζι Μαχαράτζ. Το πρόγραμμα οργανώθηκε από το Σαντ Ματ Σάτσανγκ Άσραμ. Στις 12 Ιουνίου έθεσε τον θεμέλιο λίθο του Ινστιτούτου Τάντρα, Γιόγκα και Αστρολογίας. Στην εκδήλωση αυτή επίσημος προσκεκλημένος ήταν ο βουλευτής Σρι Τσαντρασέκαρ Σινγκ.

Εκείνη τη χρονιά αποφασίστηκε ότι η Γκούρου Πουρνίμα θα εορταζόταν στην Τζάμπαλπουρ. Το Μαχίλα Γιόγκα Μαντάλ της Τζάμπαλπουρ προσφέρθηκε να φιλοξενήσει το γεγονός.

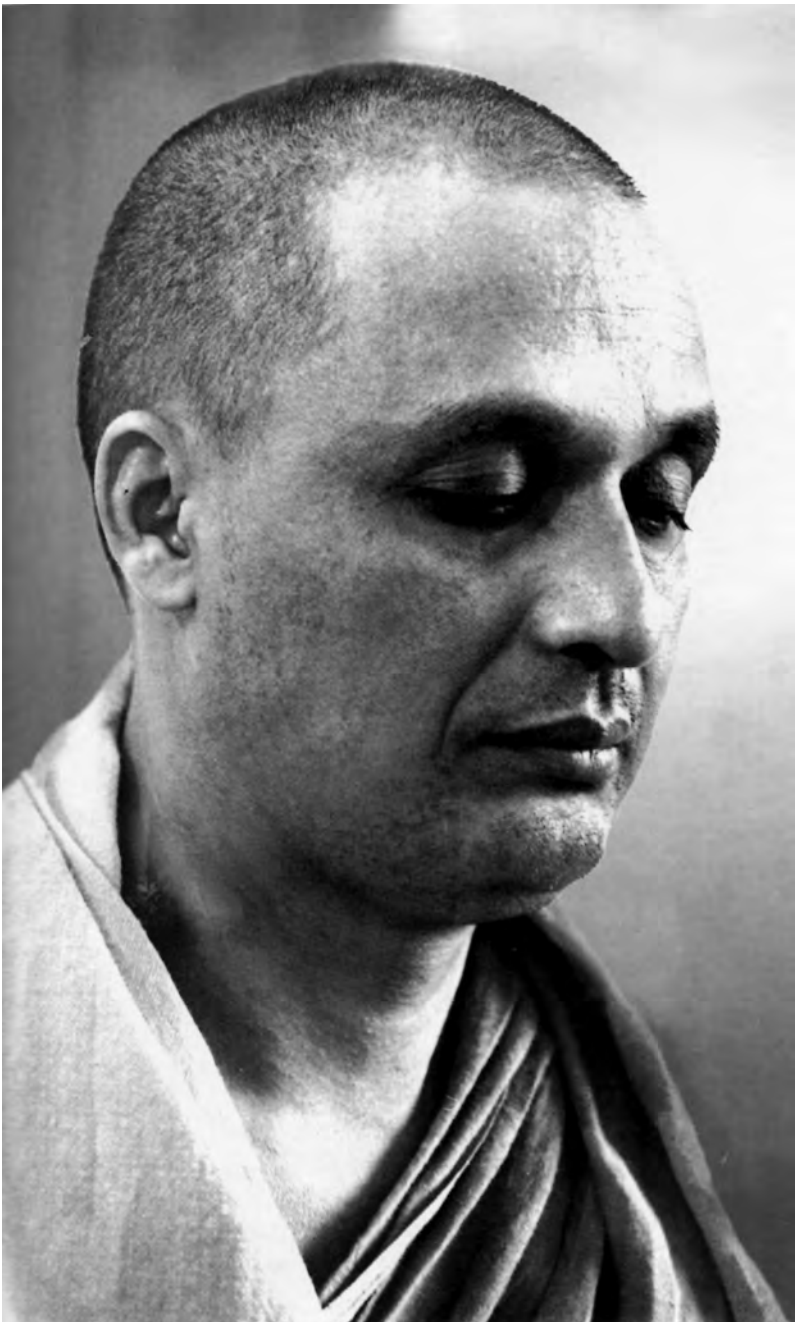

Μαθητές της γιόγκα από την Ελβετία, την Κολομβία, τη Βραζιλία και την Ιταλία είχαν έρθει στο Μονγκύρ για να λάβουν μέρος σε ένα εξειδικευμένο πρόγραμμα γιόγκα σάντανα από τις 6 ως τις 13 Ιουλίου. Μετά το πρόγραμμα όλοι οι συμμετέχοντες πήγαν στην Τζάμπαλπουρ. Η οικογένεια Ναϊνάνι είχε έρθει από τη Βαρκελώνη για να συμμετάσχει στο πρόγραμμα.

Ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στην Τζάμπαλπουρ στις 14 του μηνός. Πιστοί, μαθητές, γνωστοί και άγνωστοι είχαν φτάσει από όλα τα μέρη της χώρας. Ένα πρόγραμμα με σάτσανγκ, ομιλίες, μπάτζαν και κίρταν έγινε στις 15 και 16 Ιουλίου.

Στις 17 του μηνός τα μπάτζαν και τα κίρταν άρχισαν στις πέντε το πρωί και συνεχίστηκαν μέχρι τις έντεκα το πρωί μαζί με Γκούρου Πάντα Πούτζα, μάντρα ντίκσα και ουπανάγιαν ντίκσα. Το καταληκτικό σάτσανγκ του Σρι Σουάμιτζι έγινε το βράδυ, έπειτα οι διοργανωτές εξέφρασαν τις ευχαριστίες τους και το πρόγραμμα τελείωσε με Σάντι Παθ.

Στις 18 του μηνός ο Σρι Σουάμιτζι πήγε στο Δελχί αεροπορικώς. Από εκεί πέταξε στην Φινλανδία μέσω Παρισίων. Στην Φινλανδία έδωσε ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης δασκάλων που είχε οργανωθεί από την Φινλανδική Ομοσπονδία Γιόγκα για τετρακόσιους δασκάλους γιόγκα από τις 22 ως τις 28 Ιουλίου. Κατόπιν ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε ένα πρόγραμμα για Ευρωπαίους δασκάλους γιόγκα από τις 29 Ιουλίου ως τις 9 Αυγούστου στο Πανεπιστήμιο της Γιόγκα, στο Παρίσι, και ένα πρόγραμμα στο Ζινάλ της Ελβετίας, από τις 12 ως τις 19 Αυγούστου.

Προγράμματα διάρκειας ενός μηνός για την εκπαίδευση δασκάλων διεξάγονταν τακτικά στο Γκάνγκα Ντάρσαν, στο Μονγκύρ. Ένα δεκαπενθήμερο πρόγραμμα διαχείρισης της υγείας ξεκίνησε επίσης από τις 16 ως τις 30 κάθε μήνα μετά από ένθερμη απαίτηση του κόσμου.

Ο Σρι Σουάμιτζι ταξίδεψε στο Ζινάλ της Ελβετίας για να συμμετάσχει στη Διεθνή Εβδομάδα Γιόγκα από τις 6 ως τις 13 Σεπτεμβρίου. Εκείνη τη χρονιά η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Γιόγκα γιόρταζε την 94η επέτειο της γέννησης του Σουάμι Σιβανάντα ως μέρος του προγράμματος. Στο συνέδριο προήδρευαν ο Σουάμι Τσιντανάντα, πρόεδρος της Divine Life Society του Ρισικές, και

ο Σουάμι Σατσιντανάντα, επικεφαλής του Ινστιτούτου Ολιστικής Γιόγκα των ΗΠΑ, και συμμετείχαν άνθρωποι από σαράντα οκτώ έθνη. Το πρόγραμμα παρακολούθησαν επίσης οι επικεφαλής όλων των Σατυανάντα άσραμ, καθώς και εξήντα δύο μαθητές και ακόλουθοι από την Ισπανία.

Μετά το συνέδριο ο Σρι Σουάμιτζι πήγε στο Παρίσι. Εκεί έδωσε προγράμματα από τις 16 ως τις 20 Σεπτεμβρίου, οργανωμένα από τη Σουάμι Γιογκαμπάκτι. Έδωσε δημόσιες διαλέξεις στον «Οίκο της Συνειδητότητας» σχετικά με την τάντρα και τον ρόλο της γιόγκα στις θεραπείες και διηύθυνε ένα πρόγραμμα μιας εβδομάδας στο Κολέγιο Κοντορσέ για τις θεωρητικές και εφαρμοσμένες τεχνικές της γιόγκα σε σχέση με την ανάπτυξη του ανθρώπινου εσωτερικού δυναμικού.

Ο Σρι Σουάμιτζι επέδωσε διπλώματα στην πρώτη ομάδα των αποφοίτων του τετραετούς προγράμματος εκπαίδευσης δασκάλων του Σιβανάντα Άσραμ της Γαλλίας. Αποδέχθηκε επίσης την προεδρία στη σχολή εκπαίδευσης δασκάλων.

Από τις 20 ως τις 23 Σεπτεμβρίου ο Σρι Σουάμιτζι περιόδευσε σε διάφορα άσραμ και κέντρα στην Ισπανία δίνοντας σάτσανγκ και μυήσεις στο μάντρα.

Στις 24 Σεπτεμβρίου ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στη Ρώμη όπου έδωσε ένα ειδικό σάτσανγκ σε μαθητές που ενδιαφέρονταν για την εκπαίδευση στην κρίγια γιόγκα.

Έχοντας ολοκληρώσει την ευρωπαϊκή περιοδεία του, ο Σρι Σουάμιτζι επισκέφτηκε τη Νάγκπουρ στις 26 Σεπτεμβρίου και καθοδήγησε ένα πρόγραμμα σάτσανγκ. Από εκεί ταξίδεψε οδικώς στη Ράιπουρ μέσω Νάντγκραμ. Στις 30 του μηνός ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε μια συνέντευξη Τύπου στο άσραμ της Ράιπουρ. Ένα τετραήμερο Εθνικό Συνέδριο Γιόγκα προγραμματίστηκε στη Ράιπουρ για την 1η Οκτωβρίου.

Ο Σρι Σουάμιτζι προήδρευσε σε εκδήλωση στο Στάδιο Νετάτζι της Ράιπουρ. Το μεγάλο συνέδριο εγκαινιάστηκε από τον πρωθυπουργό του Μάντυα Πραντές, Σρι Αρτζούν Σινγκ. Είχαν προσκληθεί εξέχοντες ομιλητές από το Μποπάλ, το Ιντόρ, τη Νάγκπουρ και την Μπαρόντα. Το παρακολούθησαν οι περισσότεροι σαννυάσιν μαθητές του Σρι Σουάμιτζι, μαζί με πολ-

λούς γιατρούς και θεραπευτές που συνδέονταν μαζί του για μεγάλο διάστημα. Ο φοροεισπράκτορας της Ράιπουρ, Σρι Νατζίμπ Τζανγκ, και η σύζυγός του παρείχαν μεγάλη βοήθεια και στήριξη. Η κυρία Κρίσνα Ντέβι και ο Σρι Ρατζές Μουχάμαντ έδωσαν ομιλίες πάνω στη *Ραμαγιάνα*. Η Κουμάρι Καρούνα Μίσρα μίλησε για τη Βεντάντα, ενώ ο Σόμναθ Καναούτζ και η Κουμάρι Μίρα Χάρνε τραγούδησαν συγκινητικά μπάτζαν. Μετά τη διεξαγωγή ενός πολύ επιτυχημένου τετραήμερου προγράμματος ο Σρι Σουάμιτζι επέστρεψε στο Μονγκύρ στις 6 Οκτωβρίου.

Ο Σουάμι Νιράντζαν διεξήγαγε ένα πρόγραμμα γιόγκα με περισσότερους από διακόσιους συμμετέχοντες στο Λος Άντζελες. Τον Σεπτέμβριο έκανε προγράμματα στο Σάρλοτσβιλ και σε άλλα μέρη της Βιρτζίνια. Επίσης διηύθυνε ένα μεγάλο πρόγραμμα γιόγκα στην Ουάσινγκτον.

Ο Σρι Σουάμιτζι και η Σουάμι Αμριτανάντα έφτασαν στη Σιγκαπούρη στις 5 Νοεμβρίου για να γιορτάσουν την πρώτη επέτειο του άσραμ της Σιγκαπούρης. Στις 6 Νοεμβρίου ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε μια ομιλία στο Elizabeth Medical College. Στις 7 Νοεμβρίου εγκαινίασε τις εκδηλώσεις της πρώτης επετείου κι έδωσε ένα εμπνευσμένο σάτσανγκ στους μαθητές και αφοσιωμένους που είχαν έρθει από τη Μαλαισία κι από άλλες γειτονικές χώρες. Έδωσε επίσης μυήσεις στο μάντρα σε πολλούς μαθητές. Ο Σρι Σουάμιτζι έμεινε στη Σιγκαπούρη μέχρι τις 10 του μηνός δίνοντας σάτσανγκ, ομιλίες και μυήσεις σε κατοικίες μαθητών. Επέστρεψε στην Ινδία στις 11 του μηνός.

Τον Δεκέμβριο ο Σρι Σουάμιτζι ταξίδεψε στη Νότια Αμερική. Από τις 3 ως τις 17 Δεκεμβρίου περιόδευσε σε όλα τα μήκη και πλάτη της Κολομβίας. Από εκεί πήγε στη Γερμανία, απ' όπου επέστρεψε στο Μονγκύρ για να διεξαγάγει το επόμενο πρόγραμμα για Ευρωπαίους δασκάλους γιόγκα στο Γκάνγκα Ντάρσαν.

Μια μεγάλη περιοδεία στη Νότια Ινδία έχει προγραμματιστεί για τον Ιανουάριο και τον Φεβρουάριο του 1982. Οι προετοιμασίες ξεκίνησαν για το πρώτο Συνέδριο Γιόγκα της Νότιας Ινδίας στην Μπάνγκαλορ, την τελευταία εβδομάδα του Ιανουαρίου.

Η ανάπτυξη του Γκάνγκα Ντάρσαν

Ο χρόνος τρέχει, το ίδιο και η καμπάνια του Γκούρουντεβ για τη γιόγκα. Το συγκρότημα Γκάνγκα Ντάρσαν, στον περίφημο λόφο που χρονολογείται από την εποχή της Μαχαμπαράτα, παίρνει γρήγορα μορφή. Ο πέτρινος εξώστης της Κάρνα Τσάουρα, απ' όπου κάποτε μοιραζόταν το χρυσάφι, έχει μετατραπεί σε αίθουσα σάντανα. Ο μεγαλόψυχος βασιλιάς Κάρνα μοίραζε πενήντα κιλά χρυσού καθημερινά από αυτό το σημείο. Σήμερα ο επιφανής μαθητής του Μπουμανταλέσουαρ Σουάμι Σιβανάντα, ο Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι, διανέμει τη χρυσή επιστήμη της γιόγκα από το ίδιο ακριβώς σημείο. Κάποτε οι άνθρωποι χρειάζονταν χρυσάφι και πλούτη. Στη σύγχρονη καταναλωτική κοινωνία οι άνθρωποι έχουν όλες τις ανέσεις και τις πολυτέλειες, μόνο που δεν γνωρίζουν την ειρήνη, την υγεία και τη χαρά. Αναζητούν παντού τη σωματική ευεξία και τη νοητική ειρήνη, και τελικά στο ιστορικό αυτό μέρος επιτυγχάνουν τον συγκεκριμένο στόχο με τα μέσα της γιόγκα. Ο Σρι Σουάμιτζι διανοίγει νέα κεφάλαια της γιόγκα για να βοηθήσει και να καθοδηγήσει τους απλούς ανθρώπους αλλά και τους σοβαρούς μαθητές.

Ένας άλλος όροφος χτίζεται πάνω από το κουτίρ, δίπλα στην αίθουσα σάντανα. Θα διατεθεί ως κατοικία του Σρι Σουάμιτζι. Ένας δρόμος περνάει πίσω από το κουτίρ, που, στρίβοντας προς τα κάτω, φτάνει σε μια πύλη στο πίσω μέρος του άσραμ απ' όπου θα εισέρχονται τα οχήματα που κατευθύνονται προς το κτίριο Αναπούρνα ή το τυπογραφείο. Πίσω από τον δρόμο βρίσκεται το κτίριο Γιόγκα Αρόγκυα. Κοντύτερα στην πύλη βρίσκεται ο χώρος όπου υψώνεται το κτίριο της Αναπούρνα. Έχουν επίσης ξεκινήσει οι οικοδομικές εργασίες για το πρόσφατο κτίριο, του τυπογραφείου. Θα έχει μήκος διακόσια δέκα μέτρα. Το ισόγειο θα στεγάσει το τυπογραφείο, ενώ ο επάνω όροφος θα έχει εξήντα πέντε έως εβδομήντα δωμάτια φιλοξενίας. Ο επάνω όροφος θα έχει επίσης μεγάλες αίθουσες και στις δύο ακριανές πλευρές του κτιρίου. Αυτή θα είναι μια περιοχή διαμονής γυναικών, όπου θα μένουν οι σουάμι και οι κυρίες που θα έρχονται να παρακολουθήσουν προγράμματα στο άσραμ, και θα ονομάζεται Σάκτι Βιχάρ.

Η πανοραμική όψη της βόρειας κατεύθυνσης του Γάγγη είναι μια θέα που αξίζει ν ’αντικρίσει κανείς από το Γκάνγκα Ντάρσαν. Τώρα έχει αρχίσει να ρέει από το Γκάνγκα Ντάρσαν ένας αληθινός Γάγγης της Γιόγκα. Εκτός από τα προγράμματα εκπαίδευσης δασκάλων που διαρκούν έναν μήνα, έχουν ξεκινήσει και δεκαπενθήμερα προγράμματα για γιόγκα σάντανα και για διαχείριση της υγείας. Ο Σρι Σουάμιτζι θα ξεκινήσει κι άλλα σημαντικά έργα εν καιρώ. Το όραμά του είναι ευρύ και εκτεταμένο.

Μια μέρα, ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων καθόταν γύρω από τον Σρι Σουάμιτζι. Τους είπε: «Μετά το κτίριο του τυπογραφείου θα γίνει το κυρίως κτίριο. Αυτό θα έχει ύψος επτά ορόφων και θα στεγάσει ένα ερευνητικό κέντρο, το οποίο θα διαθέτει ηλεκτρονικό εξοπλισμό για τη διεξαγωγή έρευνας σε ασθένειες και για τις χρήσεις φαρμάκων και γιογκικής θεραπείας προς αντιμετώπισή τους. Ένα ίδρυμα γνωστό ως Σιβανάντα Μαθ θα δίνει υποτροφίες σε άξιους μαθητές, βιβλία και γραφική ύλη σε φτωχά παιδιά, θ ’ανοίγει σχολεία σε αγροτικές περιοχές, θα κατασκευάζει χειροκίνητες αντλίες νερού και πηγάδια και θα διανέμει ρούχα και φάρμακα σε άπορους χωρικούς. Θα προσφέρει κάθε δυνατή βοήθεια στους φτωχούς και αναξιοπαθούντες…» Όλοι έμειναν έκπληκτοι με το εύρος του οράματος του Σρι Σουάμιτζι. Με τα λόγια του Σρι Γκόβαρνταν Πρασάντ Σινγκ:

Στον ευλογημένο λόφο του Βασιλιά Κάρνα
στέκει η μεγαλειώδης μορφή του Σουάμι Σατυανάντα.
Ω Μα Γκάνγκα! Ψιθύρισέ μας απαλά, ποιος είναι μεγαλύτερος,
ο πλούσιος βασιλιάς ή ο απένταρος σαννυάσιν;

Ω αρχαίο φρούριο του καιρού του Μιρ Κασίμ!
Για πόσο ακόμα θα σιωπάς;
Πες μου την αλήθεια! Είναι ο Κάρνα του παρελθόντος
πράγματι ο Σατυανάντα του παρόντος;

Ο τότε μοίραζε χρυσάφι κάθε μέρα,
ο νυν προσφέρει τους καρπούς της γιόγκα με κάθε δυνατό τρόπο.
Ο ένας δώριζε πλούτο κι ευημερία στους φτωχούς,
ο άλλος απομακρύνει την οδύνη από τους πονεμένους.

Ο ένας ήταν μαθητής του Παρασουράμα,
ο άλλος είναι μαθητής του Σιβανάντα.
Ο ένας είχε έναν τεράστιο στρατό με άρματα και στρατιώτες,
ο άλλος έχει εκατομμύρια μαθητές και ασκητές της γιόγκα.

Ο Κάρνα αναζητούσε τον Αρτζούνα στο πεδίο της μάχης,
ο Σουάμι Σάτυαμ αναζητεί το άπειρο.
Ο τότε επιθυμούσε να πολεμάει και να νικάει,
ο νυν πολεμάει τις εσωτερικές επιθυμίες.

Αν ο Κάρνα ήταν Ράτζα της Ντουαπάρα γιούγκα,
ο Σουάμι Σάτυαμ είναι Ράτζαρισι της Κάλι γιούγκα,
που διδάσκει την κάρμα γιόγκα του Σρι Κρίσνα
σε όλους τους σύγχρονους Αρτζούνα.

Η Κάρνα Τσάουρα έγινε τώρα Γκάνγκα Ντάρσαν,
έτοιμο να επαναφέρει την αρχαία παράδοση της γιόγκα.
Οι πύλες του είναι ανοιχτές στον καθένα και σε όλους.
Κανείς, νέος ή γέρος, δεν βρίσκει εμπόδιο.

Ω Μα Γκάνγκα! Μπορώ ν 'ακούσω τον ψίθυρό σου τώρα.
Η Κάρνα Τσάουρα είναι τρισευτυχισμένη
γιατί ο Κάρνα του παλιού καλού καιρού έχει επιστρέψει
κι η Μα Τσάντι λάμπει από χαρά.

Δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του 1982

Το πρώτο Διεθνές Πρόγραμμα Κρίγια Γιόγκα πραγματοποιήθηκε στο Γκάνγκα Ντάρσαν από τις 31 Δεκεμβρίου 1981 ως τις 15 Ιανουαρίου 1982 υπό την εποπτεία του Σρι Σουάμιτζι. Το πρόγραμμα προσείλκυσε μαθητές από τη Γαλλία, την Ιταλία, την Ελβετία, τη Γερμανία, το Βέλγιο, τη Γιουγκοσλαβία, την Ελλάδα, το Ισραήλ, τις ΗΠΑ, την Κολομβία και την Αυστραλία. Τα μαθήματα έγιναν στην αίθουσα σάντανα Κάρνα Τσάουρα. Τα μαθήματα των άλλων προγραμμάτων για τη διαχείριση της υγείας και τη γιόγκα σάντανα έγιναν στο παλιό Σιβανάντα Άσραμ.

Μια ομάδα μαθητών από τη Χιλή επισκέφτηκε το άσραμ

τον Φεβρουάριο για να εκπαιδευτούν στην κρίγια γιόγκα. Υπάρχει μεγάλο ενδιαφέρον κι ενθουσιασμός στους μαθητές της γιόγκα που ζουν στο εξωτερικό για να μάθουν αυτή την αρχαία επιστήμη.

Ο Σρι Σουάμιτζι έκανε μια εκτεταμένη περιοδεία στη Νότια Ινδία από τις 18 Ιανουαρίου ως τις 16 Φεβρουαρίου. Ταξίδεψε πρώτα στη Βομβάη, όπου διηύθυνε ένα πρόγραμμα στις 18 και 19 Ιανουαρίου. Στις 20 του μηνός έφτασε στο Μπάνγκαλορ. Από τις 22 ως τις 24 Ιανουαρίου διεξήγαγε εκεί το πρώτο Συνέδριο Γιόγκα Νότιας Ινδίας. Ακολούθως έκανε προγράμματα στο Χασάν στις 25 Ιανουαρίου, στο Μάισορ στις 26 Ιανουαρίου, στο Τριβάντρουμ από τις 27 ως τις 29 Ιανουαρίου, στο Κοϊμπατόρ από τις 29 ως τις 31 Ιανουαρίου, στο Τρίτσι από τις 2 ως τις 3 Φεβρουαρίου, στο Μαντουράι από τις 4 ως τις 5 Φεβρουαρίου, στο Μπίβελι στις 6 Φεβρουαρίου, στο Μαντράς από τις 7 ως τις 10 Φεβρουαρίου, στο Χαϋντεραμπάντ από τις 11 ως τις 14 Φεβρουαρίου και στην Πούνα στις 15 Φεβρουαρίου. Επέστρεψε στη Βομβάη στις 16 του μηνός.

Προγράμματα εκπαίδευσης δασκάλων στα χίντι πρόκειται να πραγματοποιηθούν στο Γκάνγκα Ντάρσαν τους μήνες Μάρτιο, Απρίλιο, Μάιο, Ιούνιο, Ιούλιο, Αύγουστο και Οκτώβριο. Στη διάρκεια του Μαΐου και του Οκτωβρίου θα διεξαχθούν παράλληλα προγράμματα στα χίντι και στα αγγλικά. Τα δεκαπενθήμερα προγράμματα διαχείρισης της υγείας και γιόγκα σάντανα θα γίνονται παράλληλα. Εξειδικευμένα προγράμματα κρίγια γιόγκα, σουάρα γιόγκα και προγράμματα σάντανα για προχωρημένους θα πραγματοποιηθούν κατά τη διάρκεια του Νοεμβρίου, του Δεκεμβρίου, του Ιανουαρίου και του Φεβρουαρίου.

Ο Σρι Σουάμιτζι περιόδευσε στην Ευρώπη κατά τη διάρκεια του Μαρτίου και του Απριλίου. Πρώτη του στάση ήταν η Ελβετία, όπου εγκαινίασε και διεξήγαγε το ετήσιο συνέδριο της Ελβετικής Ομοσπονδίας Γιόγκα από τις 19 ως τις 21 Μαρτίου. Στις 26 Μαρτίου έδωσε μια διάλεξη στο Διεθνές Συνέδριο Εναλλακτικής Ιατρικής στη Γενεύη. Από τις 28 Μαρτίου ως τις 3 Απριλίου έδωσε σάτσανγκ στην Ισπανία και το Μαρόκο. Κατόπιν συμμετείχε σε προγράμματα και συνεντεύξεις

που οργάνωσε η Σουάμι Πραγκυαμούρτι στο Λονδίνο από τις 5 ως τις 7 Απριλίου. Τα επόμενα προγράμματα του Σρι Σουάμιτζι πραγματοποιήθηκαν στη Μαρτινίκη από τις 8 ως τις 13 Απριλίου, στη Γλασκώβη από τις 14 ως τις 16 Απριλίου, στο Νιούκασλ από τις 17 ως τις 18 Απριλίου, στο Μάντσεστερ από τις 19 ως τις 21 Απριλίου και στο Σατυανάντα άσραμ της Δανίας, στις 23 Απριλίου.

Τον Φεβρουάριο οργανώθηκε ένα τριήμερο πρόγραμμα με μπάτζαν, κίρταν, και σάτσανγκ για τον εορτασμό της Ημέρας Ίδρυσης της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ. Ο Σρι Ρατζές Ραμαγιάνι μιλούσε για τη *Ραμαγιάνα* κάθε βράδυ. Το πρόγραμμα παρακολούθησαν και πολλοί θιασώτες εκτός πόλης.

Η κουζίνα του νεόκτιστου κτιρίου Αναπούρνα στο Γκάνγκα Ντάρσαν εγκαινιάστηκε στις 9 Μαρτίου του 1982, κατά την ευοίωνη ημέρα του Χόλι. Μέχρι τώρα τα γεύματα μαγειρεύονταν και σερβίρονταν στο παλιό άσραμ. Στις 9 του μηνός οι σαννυάσιν και οι μαθητές έλαβαν πρασάντ στο κτίριο Αναπούρνα και από κείνη την ημέρα τα γεύματα ετοιμάζονται εδώ. Ολόκληρη η κουζίνα του παλιού άσραμ μεταφέρθηκε στο Γκάνγκα Ντάρσαν και στις 15 Μαρτίου μεταφέρθηκε και το γραφείο του άσραμ. Οι περισσότερες από τις δραστηριότητες του άσραμ άρχισαν να διευθύνονται από το Γκάνγκα Ντάρσαν. Οι σαννυάσιν εξακολουθούσαν να ζουν και στα δύο μέρη.

Η κατασκευή του κτιρίου του τυπογραφείου ξεκίνησε με εντατικούς ρυθμούς. Η στέγη κατασκευάστηκε τον Ιούνιο και ξεκίνησε το γυάλισμα του δαπέδου. Αποφασίστηκε ότι οι εορτασμοί της Γκούρου Πουρνίμα θα γίνονταν σ' αυτό το κτίριο. Προγραμματίστηκε επίσης να μεταφερθεί όλο το τυπογραφείο στο νέο κτίριο μέχρι τον Δεκέμβριο. Τα δωμάτια του επάνω ορόφου θα ολοκληρώνονταν αργότερα.

Τα ερείπια που υπήρξαν ίσως κάποτε μια βασιλική κατοικία είναι αδύνατον να επισκευαστούν και να αποκατασταθούν. Ο Σρι Σουάμιτζι ανακοίνωσε ότι στην τοποθεσία αυτή θα ανεγερθεί ένα επταώροφο κτίριο και ότι θα τελέσει την μπούμι πούτζαν στην ευοίωνη ημέρα της ίδιας της Γκούρου Πουρνίμα. Τα προγράμματα του Ιουλίου για τη διαχείριση της υγείας

και την εκπαίδευση δασκάλων ακυρώθηκαν και άρχισαν οι προετοιμασίες της Γκούρου Πουρνίμα.

Ο Σουάμι Νιράντζαν διεξήγαγε ένα τάντρα γιόγκα σιβίρ στο Ίδρυμα Αστάρα, στην Καλιφόρνια των ΗΠΑ.

Στις 9 Μαΐου ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στο Τόκυο, όπου ένα μεγάλο πλήθος πιστών και μαθητών τον υποδέχτηκε θερμότατα. Ο Σρι Σουάμιτζι ξεκίνησε μια μεγάλη περιήγηση ανά την Ιαπωνία επισκεπτόμενος, μεταξύ άλλων, το Κυότο, τη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι. Έδωσε διαλέξεις και σάτσανγκ σε όλα τα μέρη που επισκέφτηκε. Ο ιδρυτής του Διεθνούς Ινστιτούτου Θρησκειολογίας και Παραψυχολογίας, ο δρ. Χιρόσι Μοτογιάμα, και οι συνεργάτες του υποδέχτηκαν πολύ θερμά τον Σρι Σουάμιτζι και οργάνωσαν πολλές διαλέξεις σε πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα. Παραχώρησε επίσης συνέντευξη στον τοπικό τηλεοπτικό σταθμό.

Ο Σρι Σουάμιτζι σταμάτησε στο Λος Άντζελες, καθ' οδόν προς την Κολομβία. Ο Σουάμι Νιράντζαν, μαζί με την Καμάλ και τον Τζίβατ Μούκι, τον Σουάμι Πρασαντανάντα και την Μάτα Άντζανι, ήρθαν από το Σαν Φρανσίσκο για το ντάρσαν του Σρι Σουάμιτζι. Πολλοί Ινδοί και Αμερικανοί μαθητές είχαν την τύχη να έχουν το ντάρσαν του και να ακούσουν το σάτσανγκ του.

Ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στο Μεντεγίν της Κολομβίας στις 19 Μαΐου όπου και εγκαινίασε το νέο άσραμ. Κατόπιν ταξίδεψε στο Σαν Αγκουστίν, ένα ζωντανό κειμήλιο του αρχαίου παρελθόντος της Κολομβίας.

Στις 23 Μαΐου ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στο Σάντο Ντομίνγκο όπου κήρυξε την έναρξη και διεξήγαγε το σεμινάριο Γιόγκα και Υγεία της Καραϊβικής, που οργανώθηκε από το τοπικό Σατυανάντα Άσραμ. Από τις 23 ως τις 31 Μαΐου έδωσε τακτικές διαλέξεις στη Συριο-Λιβανο-Παλαιστινιακή λέσχη. Απευθύνθηκε σε επαγγελματίες της υγείας, έδωσε τηλεοπτικές συνεντεύξεις και μύησε πολλούς μαθητές στο μάντρα. Επέστρεψε στην Ινδία στις 3 Ιουνίου.

Τα δίδυμα προγράμματα εκπαίδευσης δασκάλων που διεξήχθησαν τον Μάιο στα χίντι και στα αγγλικά είχαν ενθουσιώδη

ανταπόκριση μεταξύ των μαθητών της γιόγκα. Οι τάξεις στις δύο ομάδες διδάσκονταν χωριστά.

Στις 16 Ιουνίου 1982 απεβίωσε ο Σρι Ντεβέντραναθ Γκούπτα, ο καλούμενος με τρυφερότητα Ντάντατζι. Ήταν ογδόντα τριών χρόνων. Ήταν πολύ στενός μαθητής και ένθερμος πιστός του Σρι Σουάμιτζι, και αντιπρόεδρος της επιτροπής διαχείρισης του άσραμ κατά τον χρόνο του θανάτου του. Ήταν δικηγόρος στο Μονγκύρ από το 1928 και συνεργαζόταν με τις κύριες εφημερίδες της εποχής του, όπως οι S*tatesman*, *Indian Nation*, *Amrit Bazaar Patrika*, *Yugantar*, *Anand Bazaar Patrika*, *Searchlight*, κ.ά. Αργότερα εξέδωσε τη δική του εβδομαδιαία εφημερίδα, τη *Sacchi Baat*. Από τότε που άνοιξε το άσραμ, το 1964, η μεταμόρφωση της Κάρνα Τσάουρα ήταν το όνειρό του, που τελικά πραγματοποιήθηκε το 1978 χάρη στις αδιάκοπες προσπάθειές του. Ο Ντάντατζι ήταν ένας πραγματικός άγιος, ο οποίος συνοψίζει το ιδεώδες «απλή ζωή και ανώτερη σκέψη».

Οι εορτασμοί της Γκούρου Πουρνίμα πραγματοποιήθηκαν στο Γκάνγκα Ντάρσαν από τις 4 ως τις 6 Ιουλίου. Ένα διήμερο σιβίρ ξεκίνησε στις 4 του μηνός, το οποίο περιλάμβανε ένα μάθημα σάντανα το πρωί, το σάτσανγκ του Σρι Σουάμιτζι το απόγευμα ακολουθούμενο από ερωταποκρίσεις, διαλέξεις πάνω στην *Γκίτα* από τους Σάντυα Κουμάρι και Καρούνα Μίσρα και *Ραμαγιάνα* κάθα από την κυρία Κρίσνα Ντέβι. Όλα τα προγράμματα πραγματοποιήθηκαν στο νεόδμητο κτίριο του τυπογραφείου.

Το απόγευμα της 5ης Ιουλίου ο Σρι Σουάμιτζι τέλεσε μπούμι πούτζαν και τοποθέτησε τον θεμέλιο λίθο για το κεντρικό κτίριο του Γκάνγκα Ντάρσαν.

Στις 6 Ιουλίου, στις 5 το πρωί, άρχισαν τα μπάτζαν και τα κίρταν στην τεράστια αίθουσα του κτιρίου του τυπογραφείου. Η Γκούρου Πάντα Πούτζα ξεκίνησε στις 6 το πρωί. Χιλιάδες πιστοί από την Ινδία και το εξωτερικό είχαν συγκεντρωθεί για να υποβάλουν τα σέβη τους και να λάβουν τις ευλογίες του αγαπημένου Γκούρουντεβ. Εκατοντάδες μαθητές έλαβαν μύηση στο μάντρα, στην κάρμα σαννυάσα και στην πούρνα

σαννυάσα. Επίσης τελέστηκε η ουπανάγιαν για τα νεαρά αγόρια κι ακολούθησε η ευχετήρια ομιλία του Σρι Σουάμιτζι. Το βράδυ πραγματοποιήθηκε ένα πρόγραμμα με μπάτζαν και κίρταν, κατά τη διάρκεια του οποίου η Κουμάρι Καρούνα Μίσρα μίλησε με θέμα τις Ουπανισάδες και η κυρία Κρίσνα Ντέβι για τη *Ραμαγιάνα*.

Ο Σρι Σουάμιτζι διεξήγαγε σεμινάριο με θέμα τη γιογκική και πνευματική φιλολογία, οργανωμένο από το Μπάγκαλπουρ Γιόγκα Μίτρα Μαντάλ στις 9 Ιουλίου. Στις 18 Ιουλίου έδωσε ένα σάτσανγκ σε μια δημόσια συνάντηση που διοργανώθηκε στο Naturopathy Institute του Μονγκύρ.

Τον Αύγουστο ο Σρι Σουάμιτζι επισκέφτηκε τις ΗΠΑ. Εκεί διεξήγαγε μια σειρά προγραμμάτων από τις 22 Αυγούστου ως τις 13 Σεπτεμβρίου, τα οποία είχε οργανώσει ο Σουάμι Νιράντζαν. Κατόπιν πέταξε στην Ιταλία όπου διεξήγαγε σεμινάρια γιόγκα και προγράμματα σάτσανγκ από τις 15 ως τις 30 Σεπτεμβρίου. Έπειτα ο Σρι Σουάμιτζι επισκέφτηκε την Ελλάδα από την 1η ως τις 7 Οκτωβρίου, διευθύνοντας προγράμματα που οργάνωσε το Σατυανάνταστρα Ελλάδος.

Μετά την επιστροφή του στην Ινδία από τις αμερικανικές και ευρωπαϊκές περιοδείες του, ο Σρι Σουάμιτζι έμεινε για λίγο στο Γκάνγκα Ντάρσαν επικοινωνώντας με τους συμμετέχοντες στο πρόγραμμα εκπαίδευσης δασκάλων.

Στις 28 Οκτωβρίου ο Σρι Σουάμιτζι πήγε στη Σάμπαλπουρ της Ορίσα. Εκεί διεξήγαγε το Πανινδικό Συνέδριο Γιόγκα από τις 29 Οκτωβρίου ως την 1η Νοεμβρίου. Μαθητές, αφοσιωμένοι, αναζητητές και ασκούμενοι στη γιόγκα είχαν συγκεντρωθεί πολυάριθμοι για το συνέδριο, τόσο από την Ινδία όσο και από το εξωτερικό. Διαλέξεις, σάτσανγκ, προσωπικές συνεντεύξεις και μυήσεις στο μάντρα συνεχίστηκαν σε όλη τη διάρκεια του συνεδρίου.

Ο Σρι Σουάμιτζι διεξήγαγε ένα πρόγραμμα στο Πουέρτο Ρίκο στις 14 και 15 Νοεμβρίου, οργανωμένο από τη Διεθνή Ομοσπονδία Δασκάλων Γιόγκα. Έδωσε διαλέξεις και σάτσανγκ στη Νότια Αμερική από τις 21 ως τις 24 Νοεμβρίου και στο Σάντο Ντομίνγκο από τις 25 ως τις 27 Νοεμβρίου. Εν συνεχεία

έμεινε στο Μεντεγίν της Κολομβίας από τις 28 Νοεμβρίου ως τις 6 Δεκεμβρίου, όπου συνέχισε το πρόγραμμά του των σάτσανγκ και των ομιλιών.

Ο Σουάμι Νιράντζαν έδωσε διαλέξεις και προγράμματα γιόγκα στο Μίσιγκαν, στη Βιρτζίνια, στην Ουάσιγκτον, στο Πουέρτο Ρίκο, στο Ντένβερ και στο Σαν Χοσέ.

Ο Σρι Σουάμιτζι προήδρευσε στο συνέδριο γιόγκα της Μίτιλα, στο Μπεγκουσαράι, από τις 10 ως τις 12 Δεκεμβρίου και εγκαινίασε το νεόδμητο άσραμ.

Από τις 25 ως τις 27 Δεκεμβρίου ο Σρι Σουάμιτζι διεξήγαγε το συνέδριο γιόγκα Θάνε. Στις 24 Δεκεμβρίου μίλησε στο Ινστιτούτο Ατομικής Έρευνας Χόμι Μπάμπα σχετικά με την παθολογία των ασθενειών από τη γιογκική οπτική. Στις 25 Δεκεμβρίου έφτασε στο Θάνε με τους μαθητές του, όπου τον υποδέχτηκε ο Σρι Μοράρτζι Ντεσάι. Η έναρξη του συνεδρίου γιόγκα του Θάνε έγινε από τον ίδιο τον Σρι Μοράρτζι Ντεσάι και η διαδικασία καθοδηγήθηκε από τον Σρι Σουάμιτζι. Μεγάλος αριθμός από γιατρούς, ερευνητές, επιστήμονες και θεραπευτές γιόγκα παρακολούθησαν το συνέδριο, μαζί με χιλιάδες θιασώτες και μαθητές. Το μεγάλο τετραήμερο συνέδριο αποδείχθηκε σημαντικό από πολλές απόψεις.

Ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε σάτσανγκ στο παράρτημα της Σχολής Γιόγκα Μπιχάρ στη Βομβάη στις 29 του μηνός κι έφυγε για το Μονγκύρ στις 30.

Η εγκατάσταση του Σουάμι Νιράντζαν ως διαδόχου του Σρι Σουάμιτζι

Στις 19 Ιανουαρίου 1983, κατά την ευοίωνη ημέρα του Μπάσαντ Παντσάμι και δέκατη ένατη επέτειο από την ίδρυση της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ, ο Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι παρέδωσε την προεδρία του στον Σουάμι Νιραντζανανάντα Σαρασουάτι. Ο Σουάμι Νιράντζαν μέχρι τώρα διοικούσε τα Σατυανάντα άσραμ στις ΗΠΑ. Είχε επιστρέψει μόλις τρεις μέρες πριν, στις 16 του μηνός, ακολουθώντας την επιθυμία του γκούρου του.

Υπό το φως της παγκόσμιας αναβίωσης και δημοτικότητας

της γιόγκα ο Σουάμι Σατυανάντα καλείται συνεχώς να διεξάγει όλο και περισσότερα προγράμματα γιόγκα σε εθνικό και διεθνές επίπεδο και να δίνει μεγαλύτερη ώθηση και καθοδήγηση στα διάφορα άσραμ, στις σχολές και στα κέντρα που συνδέονται με τη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ. Ο Σρι Σουάμιτζι θα συνεχίσει να εργάζεται για την αποστολή της διάδοσης της γιόγκα και να καθοδηγεί τη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ, με την ιδιότητα του ιδρυτή-προέδρου της.

Το μοναχοπαίδι των πρώτων μαθητών του Σουάμι Σατυανάντα, του Σατυαβράτ και της Νταρμασάκτι, ο Σουάμι Νιραντζανανάντα Σαρασουάτι γεννήθηκε στις 14 Φεβρουαρίου 1960 για να εκπληρώσει την αποστολή του Σρι Σουάμιτζι. Ο Σρι Σουάμιτζι ήρθε στη Νάντγκραμ από τη Βομβάη στις 19 Μαρτίου. Τα μάτια του άστραψαν μόλις κράτησε το τριάντα πέντε ημερών μωρό στην αγκαλιά του. Φαινόταν σαν να αντάλλασσαν μυστικές ματιές, ο γκούρου και ο μαθητής... Και τότε ο γκούρου ξέσπασε σε γέλια: «Αυτός είναι ο Νιράντζαν, ο οποίος έχει έρθει για μια ειδική αποστολή. Μια αποστολή που εκτείνεται σε πολλές, πολλές ψυχές. Έχει έρθει ως ακτίνα φωτός, εφοδιασμένος με όλα τα αναγκαία. Είμαι σίγουρος ότι εσείς οι δύο θα μετατρέψετε αυτή τη σπίθα θεϊκότητας σε κάτι πραγματικά θεϊκό. Δεν του αξίζει μόνο η αγάπη και η φροντίδα των γονιών του, αλλά και της κοινωνίας, του έθνους και ολόκληρης της ανθρωπότητας. Είναι πραγματικά άσπιλος και άψογος, οπότε να τον αποκαλείτε πάντα Νιράντζαν».

Με τις ευλογίες του θεϊκού γκούρου του ο νεαρός Νιράντζαν εξέπληξε τους πάντες με το ταλέντο και τις δραστηριότητές του. Εντάχθηκε στο άσραμ και πήρε σαννυάσα σε μια ηλικία όπου άλλα παιδιά κρύβουν τα πρόσωπά τους στην αγκαλιά της μητέρας τους και περπατούν κρατώντας το χέρι του πατέρα τους. Ευθύς εξαρχής το αγόρι-γιόγκι Νιράντζαν έλαβε ένα διαφορετικό είδος εκπαίδευσης. Το ότι ζούσε στη συντροφιά του γκούρου του σε ένα πειθαρχημένο ασραμικό περιβάλλον οδήγησε στην εκδίπλωση μιας εκπληκτικής αυτεπίγνωσης και διαίσθησης. Παράλληλα εκτέθηκε σε πολλούς διαφορετικούς ανθρώπους, καταστάσεις και πολιτισμούς.

Σε ηλικία δέκα ετών, στις 10 Φεβρουαρίου 1970, την ευοίωνη ημέρα του Μπάσαντ Παντσάμι, μυήθηκε στη σαννυάσα. Τον Μάρτιο του 1971 τον έστειλαν στη Βόρεια Ιρλανδία για να συνδράμει το εκεί νεοσύστατο άσραμ. Αφού περιόδευσε στην Ιρλανδία, τη Σκωτία, την Αγγλία, τη Γαλλία, την Ελβετία και την Αυστρία, δίνοντας διαλέξεις και προγράμματα, επέστρεψε στο Μονγκύρ τον Οκτώβριο του 1973 με μια ομάδα Κολομβιανών πιστών για να παρευρεθεί στους εορτασμούς του Χρυσού Ιωβηλαίου.

Ο Σουάμι Νιράντζαν επέστρεψε στη Νότια Αμερική το 1974. Εκεί έκανε έρευνες σε αρχαιολογικούς χώρους και σχετικά με άλλα ιστορικά τεχνουργήματα παρέχοντας αποδείξεις για μια αρχαία γιογκική κουλτούρα στον προκολομβιανό πολιτισμό. Τα επόμενα χρόνια διηύθυνε διάφορα άσραμ, έδωσε διαλέξεις και σεμινάρια, δίδαξε μαθήματα και περιόδευσε σε διάφορες περιοχές της Νότιας Αμερικής και της Αυστραλίας.

Το 1976 επέστρεψε από την Αυστραλία στην Ινδία με τον Σρι Σουάμιτζι. Στο Μονγκύρ ανέλαβε όλες τις υποθέσεις του άσραμ, συμπεριλαμβανομένου του τυπογραφείου. Υπηρέτησε επίσης ως γραμματέας του Σρι Σουάμιτζι. Τον Δεκέμβριο του 1977 άρχισε να διευθύνει το άσραμ της Καλκούτας. Συνέβαλε επίσης στο ερευνητικό έργο για τον διαβήτη στην Καλκούτα και στην Μπούρλα της Ορίσα. Το έργο του, κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην Καλκούτα, αποδείχτηκε εξαιρετικό.

Τον Ιούνιο του 1979 ο Σουάμι Νιράντζαν έφτασε στην Ελλάδα. Περιόδευσε σε πολλά μέρη της Ευρώπης διεξάγοντας προγράμματα, συνέδρια και σεμινάρια και βοηθώντας στη διαχείριση διαφόρων άσραμ και κέντρων γιόγκα. Η παραμονή του στην Ευρώπη υπήρξε πυρετώδης και γεμάτη δράση.

Ταξίδεψε στις ΗΠΑ τον Απρίλιο του 1980. Εκεί έδωσε διαλέξεις και διεξήγαγε προγράμματα σε περίπου είκοσι πέντε πόλεις. Τον Οκτώβριο ίδρυσε το Σατυανάντα Άσραμ των ΗΠΑ. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην Αμερική συνάντησε πολλούς χριστιανούς ιερείς, βουδιστές μοναχούς, μαθητές του Σουάμι Σιβανάντα και άλλες σημαντικές θρησκευτικές και πνευματικές μορφές. Επισκέφτηκε πολλά ερευνητικά κέντρα

και συμμετείχε σε ένα ευρύ ερευνητικό πρόγραμμα με τον δρ. Τζο Καμίγια της Καλιφόρνιας. Διεξήγαγε προγράμματα σε κολέγια, πανεπιστήμια και στους ομίλους των Λάιονς και του Ρόταρυ σε όλη τη χώρα. Έμεινε στην Αμερική μέχρι τις αρχές του 1983 διευθύνοντας άσραμ και διαδίδοντας την γιόγκα.

Στις 16 Ιανουαρίου 1983 επέστρεψε στην Ινδία ακολουθώντας την οδηγία του Σρι Σουάμιτζι και στις 19 Ιανουαρίου 1983, κατά την ευοίωνη ημέρα του Μπάσαντ Παντσάμι, ο Σρι Σουάμιτζι όρισε τον εικοσιτριάχρονο Σουάμι Νιραντζανανάντα Σαρασουάτι πρόεδρο της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ, εναποθέτοντας μια πολύ μεγάλη ευθύνη στους νεανικούς του ώμους.

Σύμφωνα με τα λόγια της Σουάμι Σατυασανγκανάντα, της γραμματέως του Σρι Σουάμιτζι:

> Το 1983 προοιωνίζεται νέες διαστάσεις και ορίζοντες για το BSY. Η οικοδόμηση ενός ιδρύματος είναι από μόνη της ένα έργο μαμούθ, αλλά η αναζήτηση κατάλληλων διαδόχων για τη διατήρηση των υψηλών ιδανικών και προτύπων δεν είναι λιγότερο σημαντική. Από την έναρξή του ο Σουάμι Σατυανάντα έχει παίξει τον διπλό ρόλο του γκούρου και του διαχειριστή, δύο ρόλους διαμετρικά αντίθετους και αντιφατικούς, γεγονός που του επιφύλαξε κατά καιρούς πολλές δυσκολίες, που τις ξεπέρασε με ανυπέρβλητη επιδεξιότητα.
>
> Όλοι γνωρίζουμε τον ρόλο του γκούρου. Εμπνέει, διδάσκει και είναι το καθοδηγητικό φως για πολλές ζωές. Για όσους από εσάς έχετε γκούρου, είναι αδιανόητο να ζήσετε αυτή τη ζωή χωρίς να φροντίζετε αυτή τη σχέση. Θα ισοδυναμούσε με το να μην έχετε μάτια να βλέπετε ή αυτιά ν' ακούτε, όμως αναρωτηθήκατε ποτέ πώς ένας γκούρου ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των μαθητών του; Πώς γίνεται και όχι μόνον ένας ή δύο ή τρεις, αλλά χιλιάδες και εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον κόσμο μπορούν να αντλούν ενέργεια από αυτή την πηγή; Είναι προφανές ότι είναι σε θέση να μπαίνει σε βαθύτερες και υψηλότερες καταστάσεις συνειδητότητας όπου δεν υπάρχει δυαδικότητα,

όπου μπορεί να ξεχωρίζει το αληθινό από το αναληθές, την επίγεια και χονδροειδή εμπειρία από την αγνή εμπειρία. Αυτή είναι η ικανότητα που του επιτρέπει να αντιμετωπίζει τα προβλήματα των ανθρώπων με μεγάλη ακρίβεια.

Ωστόσο, εάν πρέπει να παίζει ταυτόχρονα και τον ρόλο του διαχειριστή, είναι απαραίτητο να επιστρέφει κατά καιρούς ή να κατεβαίνει στα πρακτικά, καθημερινά θέματα της ζωής. Έτσι, από τη μία πρέπει να πάει βαθιά μέσα του και από την άλλη πρέπει να εξωτερικεύει αυτή την ίδια συνειδητότητα. Φυσικά αυτή η συνεχής διακύμανση από τις υψηλότερες στις χαμηλότερες καταστάσεις του νου δεν είναι ασήμαντο θέμα, κι ούτε είναι εύκολα κατορθωτή, καθώς η μία κατάσταση του νου δεν είναι συμπληρωματική της άλλης. Μόνο ένας *τζιβανμούκτα*, ένας φωτισμένος σε αυτή τη ζωή, μπορεί να το κάνει με μεγάλη ευκολία. Ο Σουάμι Σατυανάντα ήταν η επιτομή ενός τέτοιου ατόμου. Οι αποφάσεις του ως διαχειριστή υπήρξαν άψογες και η καθοδήγησή του στους ανθρώπους διαφωτιστική.

Για πόσο ακόμα πρέπει να τον πιέζουν αυτές οι απαιτήσεις; Ο Σρι Σουάμιτζι λέει συχνά, αστειευόμενος: «Η ζωή μου έχει χωριστεί σε εικοσαετείς κύκλους. Γεννήθηκα το 1923, πήγα στο άσραμ του γκούρου μου το 1943, άνοιξα το άσραμ μου το 1963 και τώρα, το 1983, είναι η τελευταία κρίσιμη καμπή, αποσύρομαι». Όταν βλέπει την απογοήτευση και τα αποκαρδιωμένα μας βλέμματα, σπεύδει πάντα να προσθέσει: «Όταν λέω αποσύρομαι, εννοώ ως διαχειριστής. Θα συνεχίσω να καθοδηγώ και να εμπνέω τους ανθρώπους όσο ζω».

Ένα άλλο πολύ σημαντικό σημείο που συχνά αναφέρει ο Σρι Σουάμιτζι είναι ότι είναι πάντοτε απαραίτητο για τον δημιουργό ενός ιδρύματος να παραιτηθεί και να ορίσει τον διάδοχό του στη διάρκεια της ζωής του, έτσι ώστε το άτομο που τον διαδέχεται να μπορέσει να μάθει το έργο άριστα και σε βάθος. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για ένα ίδρυμα σαννυάσα όπου τίποτα δεν ανήκει πραγματικά σε κάποιο συγκεκριμένο άτομο.

Η αδυναμία πολλών πνευματικών ηγετών να πραγματοποιήσουν αυτή την αλλαγή συνέβαλε καθοριστικά στην παρακμή πολλών ιδρυμάτων. Έχουμε δει πολλούς τζιβανμούκτα να λειτουργούν δυναμικά κατά τη διάρκεια της ζωής τους, αλλά δεν κατάφεραν ν' αφήσουν πίσω τους ισχυρούς πυλώνες. Προφανώς, κάποια στιγμή, πρέπει να μεταφέρουν τις ευθύνες τους σε άλλους και για την εκπλήρωση αυτών των ευθυνών η απόφαση πρέπει να ληφθεί την κατάλληλη στιγμή. Σε τελική ανάλυση ένα λουλούδι ανθίζει μόνο όταν το έδαφος και η εποχή είναι τα σωστά. Ο Σρι Σουάμιτζι, ο οποίος ανέκαθεν κατείχε τον σωστό χρόνο για τη λήψη των αποφάσεών του, επέλεξε το 1983 για να διορίσει τον διάδοχό του. Αυτή η απόφαση θα προκαλέσει πλήθος ερωτήσεων στον νου των ανθρώπων. Πιθανόν είστε μεταξύ εκείνων που αναρωτιούνται για το μέλλον του BSY όταν ο Σρι Σουάμιτζι αποσυρθεί από τη διοίκηση.

Όπως θα δείτε ο Σρι Σουάμιτζι, με το σχολαστικό του βλέμμα στις λεπτομέρειες, σκέφτεται όχι μόνο το παρόν αλλά και τα μελλοντικά χρόνια. Εξ άλλου, οι μαθητές και οι πιστοί σε όλο τον κόσμο πρέπει να είναι βέβαιοι ότι το ίδρυμα για το οποίο εργάστηκαν τόσο σκληρά δεν θα διαλυθεί. Προς το παρόν το BSY διαθέτει πολλά άσραμ, αναρίθμητα κέντρα κι έναν μεγάλο αριθμό από εμπνευσμένα σχολεία, χιλιάδες δασκάλους και πλήθος σαννυάσιν διαφορετικών εθνοτήτων και θρησκειών ανά τον κόσμο, με έδρα το Μονγκύρ. Για τη στήριξή τους είναι απαραίτητο να υπάρχουν επαρκείς δάσκαλοι, αποτελεσματική διοίκηση, σωστή εσωτερική διαχείριση και εμπνευσμένη καθοδήγηση.

Οι σαννυάσιν που εκπαιδεύτηκαν από τον Σρι Σουάμιτζι ως δάσκαλοι είναι πολύ υψηλού επιπέδου και παράγουν εξαιρετικά αποτελέσματα και ανταπόκριση όπου κι αν πάνε. Αυτοί οι σαννυάσιν, των οποίων ο αριθμός βαίνει αυξανόμενος, θα συνεχίσουν να διαδίδουν τις διδασκαλίες σε όλα τα μήκη και πλάτη. Για τη διοίκηση, ο Σουάμι Νιραντζανανάντα,

επικεφαλής του Διοικητικού Συμβουλίου, θα χειρίζεται όλα τα ζητήματα απευθείας. Για έναν μαθητή είναι κεφαλαιώδους σημασίας να μπορεί να ακολουθεί κάθε εντολή του γκούρου του, λεκτική ή άλλη. Θα πρέπει να είναι σε θέση να προβλέπει και να παραμένει συνεχώς σε εγρήγορση για κάθε ανάγκη του γκούρου. Μόνον τότε μπορεί ο γκούρου να μεταδώσει τις γνώσεις και την καθοδήγησή του στον μαθητή και να συνεχίσει την αποστολή του μέσω του μαθητή.

Ο Σουάμι Νιραντζανανάντα διαφύλαττε ανέκαθεν τα ιδανικά και τα πρότυπα ενός τέτοιου μαθητή. Αν και είναι μόλις είκοσι τριών ετών, η εμπειρία, η ωριμότητα και η οξυδερκής κρίση του μπορούν να συγκριθούν με ενός ατόμου διπλάσιας ηλικίας. Έχει ταξιδέψει πολύ από έντεκα ετών, μη γνωρίζοντας Πιθανώς τις τεράστιες ευθύνες που επρόκειτο να του ανατεθούν αργότερα. Ωστόσο, κρίνοντας από το παρελθόν του, αισθάνεται κανείς ότι η ευθύνη εναπόκειται σε πολύ νεανικούς πλην ικανούς ώμους.

Στη σαννυάσα παραμπάρα ή παράδοση, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που έθεσε ο Άντι Σανκαρατσάρυα, είναι ευθύνη του γκούρου να μεταδώσει τις γνώσεις του σε άξιους μαθητές, ώστε να μπορέσουν να συνεχίσουν το έργο ακόμα και όταν ο γκούρου παραιτηθεί από τα καθήκοντά του. Το έργο, εξ άλλου, γίνεται με έναν συγκεκριμένο σκοπό κατά νου και δεν είναι ιδιοτροπία ενός ατόμου. Έχει ένα πολύ μεγαλύτερο και ευρύτερο όραμα, που τα οφέλη και οι μακροπρόθεσμες συνέπειές του θα γίνουν αισθητά όχι μόνο σε αυτή τη δεκαετία αλλά και στις επόμενες. Αυτή η κουλτούρα, ο τρόπος ζωής και η φιλοσοφία δεν πρέπει να εξαφανιστούν με τη φθορά του χρόνου, ούτε θα πρέπει να περιοριστούν σε λίγους μόνο ανθρώπους. Αντίθετα πρέπει να επεκταθούμε, πρέπει να διαδώσουμε τα συστήματα της γιόγκα σε όλες τις γωνιές της υφηλίου. Πρέπει να διατηρήσουμε αυτό το κεφάλαιο της γνώσης που μπορεί να μας βοηθήσει σε κάθε σφαίρα της ζωής μας, έτσι ώστε όχι μόνο τα παιδιά μας αλλά και τα εγγόνια και

τα δισέγγονά μας να είναι σε θέση να γνωρίσουν και να κρίνουν ποιος είναι ο καλύτερος για κείνα τρόπος ζωής.

Τώρα που ο Σρι Σουάμιτζι δεν βρίσκεται πλέον στο πηδάλιο της διοίκησης, το εύρος και τα πεδία που θα μπορεί να καλύψει θα αυξηθούν σημαντικά. Από την άποψη αυτή μπορούμε να προσβλέπουμε σε σεμινάρια και σε συνέδρια σε διάφορες χώρες, πόλεις, και χωριά, που θα οργανωθούν για να προεδρεύσει εκείνος, ώστε, σύμφωνα με τα λόγια του Γκούρου του, να μπορεί να συνεχίσει να φέρνει τη γιόγκα από πόρτα σε πόρτα κι από ακτή σε ακτή.

Οι αφοσιωμένοι, οι μαθητές και οι θαυμαστές του Σρι Σουάμιτζι τον παρακολουθούσαν με θαυμασμό εκείνη την ιστορική ημέρα του Μπάσαντ Παντσάμι. Έδειχνε πολύ χαρούμενος κι ευτυχισμένος. Μύησε πολλούς μαθητές στο μάντρα και στην κάρμα σαννυάσα. Σ' εκείνη την περίσταση έδωσε επίσης μύηση στην πούρνα σαννυάσα σε είκοσι υποψήφιους, κι ακολούθησε ευχετήριο σάτσανγκ. Οι παλιοί μαθητές του Σρι Σουάμιτζι, που είχαν συνδεθεί μαζί του από την εποχή της παριβρατζάκα, προσευχήθηκαν ελπίζοντας ότι αυτό το αθάνατο πουλί των ανοιχτών ουρανών θα συνεχίσει να ευλογεί τους πάντες με την εμπνευσμένη συντροφιά του και με λόγους σοφίας...

Επέκταση και εδραίωση της αποστολής

ॐ

Ω κόσμημα μεταξύ των ανθρώπων!

Ακόμα κι ο Δημιουργός εκπλήσσεται βλέποντας την εκθαμβωτική σου μορφή. Εξαγνίζοντας ολόκληρη την ύπαρξή σου στη φωτιά της γνώσης μέχρι να λάμψει σαν λιωμένο χρυσάφι, έμεινες αμέτοχος κι αδέσμευτος σ' αυτόν τον κόσμο, όπως το παροιμιώδες φύλλο του λωτού.

Ganga tatastham chirayogiraajam, yoge ramantam shuchi shaanta moortim
Aananda samstham vipine vasantam, kaashaayavantam satatam namami.

Υποκλίνομαι στον ενδεδυμένο την ώχρα Σουάμι Σατυανάντα, τον αιώνιο δάσκαλο της γιόγκα, που ζει στις όχθες του ιερού Γάγγη και αποτελεί την ενσάρκωση της ειρήνης, της αγνότητας και της ευδαιμονίας.

ॐ

Hari anant, hari katha ananta – «Ο Θεός είναι απεριόριστος, όπως και τα παιχνίδια του». Ωστόσο οι άνθρωποι προσπαθούν να εκφράσουν τη δόξα του Θεού με όποιον τρόπο και όποια γλώσσα μπορούν να συλλάβουν. Έτσι κι εγώ προσπάθησα να γράψω κάτι για τον αγαπημένο Γκούρουντεβ, έργο πολύ δύσκολο, αν όχι αδύνατο. Είχα ανέκαθεν μια κλίση στο γράψιμο. Έγραφα τακτικά στην κυριακάτικη έκδοση της τοπικής εφημερίδας και στα γυναικεία περιοδικά *Ντίντι (Didi)* και *Τζανάνι (Janani)* για θέματα όπως οι συνταγές, το κέντημα και οι συνήθεις νηστείες και γιορτές. Όλα αυτά έγιναν ασήμαντα όταν ήρθα σε επαφή με τον Σρι Σουάμιτζι. Άρχισα να καταγράφω τα σάτσανγκ του, τα οποία στη συνέχεια αρχειοθετούσα μεθοδικά. Μερικές φορές έστελνα κάποιο για δημοσίευση στις τοπικές εφημερίδες και τα περιοδικά. Το 1957 ο Σρι Σουάμιτζι μου είπε να γράψω τις εμπειρίες μου από το ταξίδι στο Γκανγκότρι. Ήταν το ξεκίνημα τούτης εδώ της βιογραφίας.

Ύστερα ο Σρι Σουάμιτζι μου παρήγγειλε να συνθέσω και να επιμεληθώ τα σάτσανγκ του, να συνοψίσω τις διδασκαλίες του με τη μορφή περιεκτικών και ουσιαστικών ρητών, να γράψω άρθρα για το Μπάντρινατ, το Κένταρνατ, το Γκανγκότρι, το Γιαμουνότρι και γι' άλλους δημοφιλείς τόπους προσκυνήματος. «Αυτά τα άρθρα πρέπει ν' αποτελέσουν μια καλή εισαγωγή σ' αυτά τα θέματα. Ανάλαβε το έργο αμέσως. Πρέπει να ετοιμάσεις

τρία ή τέσσερα βιβλία σύντομα. Είσαι έξυπνη και ικανή, δεν χρειάζεσαι λεπτομερείς εξηγήσεις. Να έχεις πάντοτε μαζί σου στυλό και χαρτί, και συνέχισε να γράφεις».

Όταν δημοσιεύτηκε το βιβλιαράκι *Akasha ka tara, dharati ka phool* (μια προσφορά αγάπης στον Σρι Σουάμιτζι από τον Σουάμι Νιράντζαν), ο Σατυαβράτζι είπε: «Τώρα πρέπει να γράψεις ένα βιβλίο για τη ζωή και τα έργα του Σρι Σουάμιτζι». Εκείνη την εποχή δεν μπορούσα καν να φανταστώ τι να γράψω και πώς. Ο Σατυαβράτζι συνομιλούσε με τον Σρι Σουάμιτζι κάθε τόσο, και κάθε φορά που ο Σρι Σουάμιτζι ανέφερε κάτι σημαντικό ή διηγούνταν κάτι από τα παιδικά του χρόνια ο Σατυαβράτζι το σημείωνε στενογραφημένο κι εγώ αργότερα το μετέγραφα στο ημερολόγιό μου. Ο Σατυαβράτζι έλεγε πάντα: «Φρόντισε πολύ αυτά τα ημερολόγια και τα χαρτιά. Είναι πολύτιμα. Μια μέρα πρέπει να γράψεις μια *Γκούρου Γκίτα*. Είτε βρίσκομαι εδώ είτε όχι, την ημέρα που το βιβλίο σου θα είναι έτοιμο η ψυχή μου θα λάβει εξαιρετική ικανοποίηση. Οι ευχές και οι ευλογίες μου θα σε συντρέχουν πάντα στο γράψιμό σου».

Μετά το ατύχημα του Σατυαβράτζι, αυτό το έργο άρχισε να δείχνει μη πραγματοποιήσιμο. Όμως διάφορες ιδέες για το βιβλίο συνέχιζαν να ανακύπτουν. Έριχνα ματιές στα παλιά αρχεία, κι άλλες πάλι φορές χανόμουν σε αναμνήσεις. Ο χρόνος πέρασε, οι συνθήκες άλλαξαν. Πέρασαν δύο δεκαετίες προτού ξανασκεφτώ σοβαρά το βιβλίο. Με τη χάρη του Κυρίου έχω μαζί μου το «δοχείο με το νέκταρ» του Γκούρουντεβ – τα λόγια του, τις ιδέες του, τις ιδιωτικές συνομιλίες, τα σάτσανγκ, τα ταξίδια που κάναμε μαζί, τις κοινές εμπειρίες. Άκουσα μερικές καλές ιστορίες γι' αυτόν από τους γκούρου μπάι του, κι άλλες τις διάβασα σε βιβλία. Ό,τι υλικό κι αν έβρισκα στα ημερολόγια και στα αρχεία των αφοσιωμένων, των μαθητών και των φίλων του, το συγκέντρωνα και νοερά το τοποθετούσα στην κατάλληλη θέση του μέσα στο βιβλίο.

«Είναι εύκολο να γίνεις Θεός», έλεγε ο Σρι Σουάμιτζι, «αλλά πολύ δύσκολο να γίνεις αληθινός άνθρωπος». Και παίρνω το θάρρος να γράψω για έναν αυθεντικά σπουδαίο άνθρωπο, ο οποίος έχει ανακατευθύνει τώρα την πορεία της ζωής του.

Μπορεί να έχει κανείς ακούσει για μεγάλους ασκητές και για αναχωρητές οι οποίοι ενεπλάκησαν στα δεσμά της οικογενειακής ζωής λόγω της προσκόλλησης σε ασήμαντα πράγματα, αλλά για τον Σρι Σουάμιτζι το ότι έφυγε από ένα ίδρυμα τόσο επιτυχημένο και τόσο διάσημο όσο το Γκάνγκα Ντάρσαν, το οποίο ο ίδιος δημιούργησε από το μηδέν, για να υιοθετήσει τον τρόπο ζωής ενός άπορου επαίτη λέει πάρα πολλά για την ποιότητα της τυάγκα και της βαϊράγκυα του. Σαν να επέστρεψε στην εποχή μας ο μέγας βασιλιάς Τζανάκα του παλιού καιρού με τη μορφή του Σουάμι Σατυανάντα. Κάθε φορά που σκέφτομαι αυτή τη μνημειώδη στιγμή της ζωής του βρίσκομαι σε ερημία λέξεων προκειμένου να εκφράσω επαρκώς τα συναισθήματά μου.

Ο Μπουμανταλέσουαρ Σουάμι Σιβανάντα διαμόρφωσε έναν λαμπρό ήλιο από το φως της δικής του φωτεινής ψυχής κι οι ζωογόνες ακτίνες του διαπερνούν τώρα κάθε σημείο αυτού του κόσμου. Ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε από το σπίτι του στην τρυφερή ηλικία των δεκαεννέα ετών και το πεπρωμένο τον έφερε στα πόδια του Σουάμι Σιβανάντα. Δώδεκα χρόνια δύσκολης και σκληρής ζωής στο άσραμ τού προσέφεραν πολύτιμες γνώσεις για την ανθρώπινη κατάσταση. Συνειδητοποίησε ότι η υιοθέτηση της στάσης «αγιότερος από εσάς» και «κήρυγμα από άμβωνος» δεν μπορούσε να είναι ο στόχος της ζωής του. Πρέπει να ζήσει τη ζωή ενός κοινού ανθρώπου. Και το 1956 ξεκίνησε προς τον στόχο του, με τις ευλογίες του γκούρου του Σουάμι Σιβανάντα.

Καθοδήγησε το πρώτο του πρόγραμμα στο Δελχί. Από το Δελχί φύτεψε τον σπόρο της σανκάλπα του και της αποστολής του στον Σατυαβράτζι. Τελικά έφτασε στη Νάντγκραμ στις 7 Ιουνίου 1956, όπου διακήρυξε με τόλμη ότι «η γιόγκα είναι η κουλτούρα του αύριο» και ότι «η Νάντγκραμ είναι το Σάρναθ μου».

Η θεωρητική γνώση είναι χρήσιμη για ν' αποκτήσει κανείς διάκριση, αλλά κατά τη γνώμη του Σρι Σουάμιτζι η γνώση πρέπει ν' αφομοιωθεί και να γίνει πράξη στη ζωή του ανθρώπου. Δεν θα πρέπει απλώς και μόνο να γνωρίσει κανείς και να κατανοήσει τις πνευματικές αλήθειες αλλά και να διαμορφώσει τη ζωή του σύμφωνα μ' αυτές. Η γνώση μας για τη γιόγκα εμπεριεχόταν

κρυπτογραφημένη στις σούτρες και λιγοστοί μόνον Ινδοί την κατανοούσαν. Τώρα όμως εκατοντάδες και χιλιάδες μαθητές σε όλη την Ινδία και σ' ολόκληρο τον κόσμο γνωρίζουν την κουνταλίνι σάκτι και ασκούνται στην άσανα και την πραναγιάμα, στην άτζαπα τζάπα και στην κρίγια γιόγκα. Η Γιόγκα-Γκάνγκα ωφελεί τους πάντες.

Ο Σρι Σουάμιτζι είναι ο ιδρυτής, εμπνευστής και ηγέτης του International Yoga Fellowship Movement. Στόχος του είναι να ενσταλάξει τις γιογκικές ποιότητες και αρετές στον ανθρώπινο νου. Γκρέμισε τα τείχη των παρερμηνειών και της άγνοιας που περιέβαλλαν τον ζωογόνο θησαυρό της γιόγκα. Διεξήγαγε μια σταυροφορία για να απελευθερώσει την επιστήμη της γιόγκα από τις κρυπτικές αρχαίες γραφές στις οποίες έμενε εγκλωβισμένη.

Η Τσαρβάκα, ο Βουδισμός, ο Τζαϊνισμός, η Νυάγια, η Βαϊσέσικα, η Γιόγκα, η Μιμάμσα, η Βεδάντα, οι Ουπανισάδες και η *Γκίτα* – αυτές είναι οι υπέροχες φιλοσοφίες της αρχαίας Ινδίας. Η αποκοπή και η συγκόλληση αποσπασμάτων από αυτές τις διάφορες φιλοσοφίες οδήγησε στη δημιουργία διαφορετικών ομάδων και αιρέσεων. Κάθε φιλοσοφία αναδεικνύει μόνο μία πτυχή της Απόλυτης Αλήθειας. Η αλήθεια έχει πολλές μορφές, αλλά ο κοινός άνθρωπος δεν είναι σε θέση να κατανοήσει αυτή τη θεμελιώδη αρχή. Κατά συνέπεια οι οπαδοί μιας φιλοσοφίας γίνονται ανταγωνιστικοί απέναντι στους οπαδούς μιας άλλης σχολής σκέψης.

Ώστε ήταν φυσικό –σε μια εποχή όπου οι απαιτήσεις του ανθρώπου έχουν αλλάξει, όπου οι πεποιθήσεις, οι αξίες και ο τρόπος ζωής του έχουν υποστεί ριζική αλλαγή– ν' αρχίσουν να καταρρέουν οι πολιτισμικές και πνευματικές παραδόσεις, παρά τις μεγάλες προσπάθειες για τη σωτηρία τους. Ακόμα και το έθνος διαλύθηκε. Τι να πούμε για τη χώρα και τον πολιτισμό της, ακόμα και η πιο διάσημη θρησκευτική μορφή της, ο Κύριος Σίβα, μετατοπίστηκε στην πλευρά της Κίνας μαζί με την κατοικία του, το όρος Κάιλας! Σ' αυτές τις συνθήκες, σε μια εποχή που μαστίζεται από τον υλισμό και τον καταναλωτισμό, ο Σρι Σουάμιτζι ξεκίνησε το κίνημά του της γιόγκα. Το 1962 τα

σχέδιά του πήραν συγκεκριμένη μορφή. Η Νάντγκραμ έγινε το κέντρο του International Yoga Fellowship Movement και η Γιόγκα-Γκάνγκα του Σρι Σουάμιτζι άρχισε να κυλάει από σπίτι σε σπίτι κι από ακτή σε ακτή.

Ο θεϊκός γκούρου έδωσε τις ευλογίες και την εντολή του στον άξιο μαθητή, ο οποίος αποφάσισε να δημιουργήσει ένα άσραμ της γιόγκα στις όχθες του Γάγγη, που κατευθύνεται στον βορρά, για να κρατήσει αιωνίως ζωντανή τη φλόγα της σοφίας και της γνώσης του γκούρου του. Κι αυτή η απόφαση υλοποιήθηκε με τη βοήθεια και την υποστήριξη του Σρι Κένταρναθ Γκοένκα.

Άνθρωποι απ' όλες τις κάστες, τα δόγματα, τις θρησκείες και τα κοινωνικά στρώματα άρχισαν να έρχονται στη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ για να διδαχτούν τη γιόγκα. Ούτε η Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ ούτε το International Yoga Fellowship Movement προώθησαν οποιαδήποτε θρησκεία, αίρεση ή δόγμα. Ο στόχος τους ήταν πιο πολύ να εργαστούν για τη σωματική, νοητική και πνευματική ευημερία και ανάπτυξη του κοινού ανθρώπου μέσω της διάδοσης των συστηματικών και επιστημονικών τεχνικών της σάντανα. Σιγά-σιγά οι άνθρωποι άρχισαν να υιοθετούν τις αρχές και τις πρακτικές της γιόγκα. Η σφαίρα των δραστηριοτήτων άρχισε να διευρύνεται και οι αναζητητές άρχισαν να καταφθάνουν από κάθε γωνιά του πλανήτη. Άρχισαν να δημιουργούνται παραρτήματα του International Yoga Fellowship και της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ σε πολλές πόλεις και να οργανώνονται προγράμματα και συνέδρια σε όλη τη χώρα και τον κόσμο.

Οι μελλοντικές προοπτικές είναι απεριόριστες ως προς την εμβέλειά τους και απερίγραπτες ως προς τη φύση τους. Η επιστήμη της γιόγκα είναι ένας παμπάλαιος κρυμμένος θησαυρός της Ινδίας. Όπως και σε πολλές άλλες επιστήμες, γίνονται νέες έρευνες και ανακαλύψεις και στο αντικείμενο αυτό. Σήμερα το εύρος αυτής της επιστήμης δεν περιορίζεται σε μερικούς αναχωρητές και ερημίτες. Αντιθέτως, παιδιά και ενήλικες, άντρες και γυναίκες, νέοι και γέροι, πλούσιοι και φτωχοί, αγράμματοι και μορφωμένοι, μηχανικοί, γιατροί, δικηγόροι και καθηγητές – όλοι συμμετέχουν υπερήφανα στη μεγάλη αυτή γιόγκα-γιάγκια.

Ο Σρι Σουάμιτζι είναι αποφασισμένος ν' αναβιώσει και ν' αναγεννήσει την αρχαία κουλτούρα της γιόγκα. Προσπαθεί χωρίς διακοπή να εδραιώσει εκ νέου τη χαμένη δόξα και φήμη της γιόγκα. Εντέλει η επιστήμη της γιόγκα είναι εξίσου σημαντική για την παρούσα εποχή της ατομικής ενέργειας όσο ήταν και στην εποχή των αρχαίων ρίσι.

Τα λόγια είναι φτωχά για να περιγράψουν τις ηράκλειες προσπάθειες του Σρι Σουάμιτζι για την αποστολή του. Σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα εκατοντάδες άσραμ, κέντρα γιόγκα και συνδεδεμένα ιδρύματα δημιουργήθηκαν σε όλο τον κόσμο, όπου οργανώθηκαν μέχρι τώρα χιλιάδες συνέδρια, τάξεις, σεμινάρια και προγράμματα εκπαίδευσης δασκάλων, χωρίς ν' αναφέρουμε τις αστραπιαίες περιοδείες του Σρι Σουάμιτζι που ταξίδευε νύχτα κι έκανε προγράμματα την ημέρα καλύπτοντας είκοσι πέντε με τριάντα πόλεις τον μήνα. Χωρίς ξεκούραση ή χαλάρωση, μόνο ταξίδια και προγράμματα. Μόνο κάποιος με το διαμέτρημα του Σρι Σουάμιτζι θα μπορούσε να διεξαγάγει τέτοιες στρατιωτικού τύπου εκστρατείες. Άλλοι δεν μπορούν καν να σκεφτούν ότι θα επιτύχουν κάτι τέτοιο.

Πάνω από εκατό βιβλία γραμμένα από τον Σρι Σουάμιτζι έχουν εκδοθεί μέχρι σήμερα. Πολλοί τίτλοι εξαντλούνται αμέσως μετά την έκδοση, τέτοια είναι η ζήτηση αυτών των βιβλίων. Εκατομμύρια αντίτυπα του κλασικού βιβλίου του Σρι Σουάμιτζι *Άσανα, Πραναγιάμα, Μούντρα, Μπάντα* έχουν ήδη πωληθεί και το βιβλίο ανατυπώθηκε πάνω από είκοσι πέντε φορές στα αγγλικά, όπως και στα χίντι. Μεταφράστηκε επίσης σε πολλές άλλες γλώσσες, όπου αναφέρεται τρυφερά ως «οικογενειακός γιατρός». Πολλά άλλα βιβλία του έχουν επίσης μεταφραστεί σε άλλες γλώσσες.

Κάποτε ο Σρι Σουάμιτζι είπε: «Η αποστολή μου είναι ένα μονοπάτι θεϊκά κατευθυνόμενο, που τελικός προορισμός του είναι να μεταμορφώσει την ανθρώπινη κοινωνία και τον πολιτισμό σε θεϊκά. Αυτή είναι η σάντανά μου, και θα συνεχίσω να την ασκώ μέχρι το τέλος της ζωής μου». Ακολουθώντας το απόφθεγμα *vasudhaiva kutumbakam*, ο Σρι Σουάμιτζι προσπαθεί να μεταμορφώσει ολόκληρο τον κόσμο σε μια οικογένεια.

Η διαρκής επίγνωση της δήλωσης αυτής του Σρι Σουάμιτζι και η συνεχής προσπάθεια προς αυτή την κατεύθυνση είναι το πρώτο και κύριο καθήκον των μαθητών, των αφοσιωμένων και των μελών των ιδρυμάτων που δημιούργησε. Πρέπει να εργαστούμε σκληρά για να βελτιώσουμε το περιβάλλον μας, όπου κι αν βρισκόμαστε. Υιοθετώντας μια στάση αγάπης και συμπόνιας, πρέπει να δημιουργήσουμε μια γιγαντιαία παγκόσμια οικογένεια. Για να κρατήσουμε αναμμένη τη φλόγα της παγκόσμιας ειρήνης και της οικουμενικής αδελφοσύνης, πρέπει ν' αφιερώσουμε τη ζωή μας σ' αυτή την ευγενή γιάγκια της γιόγκα του Σρι Σουάμιτζι.

Ο Σρι Σουάμιτζι ξεκίνησε μόνος του από το άσραμ του γκούρου του, όμως στη διαδρομή οι άνθρωποι συνδέονταν μαζί του και το καραβάνι του μεγάλωνε συνεχώς. Και θα συνεχίσει να μεγαλώνει στο μέλλον... Ο Σρι Σουάμιτζι από την αρχή ήταν αδέσμευτος, όπως το φύλλο του λωτού, κι έτσι θα παραμείνει πάντα. Αυτό που λέει το πράττει και αυτό που πράττει το λέει. Ο λόγος είναι πάντα σύμφωνος με τη δράση του. Αυτό έχω δει, κατανοήσει και βιώσει κατά τη διάρκεια της μακράς συνεργασίας μου με τον Σρι Σουάμιτζι.

Η Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ λειτουργεί και επεκτείνεται σε πολλούς τομείς. Μετά την ανέγερση του Γκάνγκα Ντάρσαν διανοίχθηκαν πλήθος δυνατότητες και δρόμοι για ερευνητικές εργασίες, και έχουν ήδη δρομολογηθεί. Ο Σρι Σουάμιτζι ξεκίνησε επίσης τις φιλανθρωπικές δραστηριότητες του Σιβανάντα Μαθ. Τα σάτσανγκ του, οι ομιλίες, τα σεμινάρια γιόγκα και οι μυήσεις στο μάντρα συνεχίστηκαν με αμείωτη ένταση.

Δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του 1983

Στις 23 Ιανουαρίου 1983 ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε ένα πρόγραμμα σάτσανγκ και μάντρα ντίκσα στην αίθουσα σεμιναρίων του Γεωργικού Κολεγίου στο Σάμπαουρ της Μπάγκαλπουρ.

Στις 25 Ιανουαρίου ο Σουάμι Νιραντζανανάντα Σαρασουάτι εγκαινίασε το Πρεμ Μπάκτι Χάριναμ Γιας Σανκίρταν Σάμελαν στο Σουρυαγκάρα του Μονγκύρ και έκανε την εναρκτήρια ομιλία.

Τα προγράμματα διαχείρισης της υγείας και εκπαίδευσης δασκάλων γιόγκα διεξάγονται τακτικά στο Γκάνγκα Ντάρσαν. Τον Μάιο θα διεξαχθεί ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης γκούρουκουλ, για παιδιά από επτά έως δεκατεσσάρων ετών. Θα διαρκέσει έναν μήνα κι αναμένονται για να συμμετάσχουν σ' αυτό εκατοντάδες παιδιά. Ενόψει του γεγονότος θα ακυρωθούν όλα τα άλλα προγράμματα για τον Μάιο.

Στις 3 Φεβρουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στο Λονδίνο με τη Σουάμι Σατυασανγκανάντα. Από το Λονδίνο πήγε στο Μάντσεστερ όπου έδωσε διαλέξεις για την κρίγια γιόγκα, την τάντρα και τη χάθα γιόγκα. Στις 5 Φεβρουαρίου έδωσε μια οξυδερκή ομιλία για τον διαλογισμό και μύησε πολλούς ενδιαφερόμενους στην κάρμα σαννυάσα.

Ο Σρι Σουάμιτζι επέστρεψε στο Λονδίνο στις 7 Φεβρουαρίου και εγκαινίασε ένα τριήμερο πρόγραμμα στο Κάξτον Χωλ. Στην ομιλία του ανακοίνωσε την αποχώρησή του και την τοποθέτηση του Σουάμι Νιράντζαν ως προέδρου στη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ. Οι συγκεντρωμένοι, ακόλουθοι και καλοπροαίρετοι άνθρωποι, χάρηκαν πολύ ακούγοντας τα νέα. Οι περισσότεροι γνώριζαν αρκετά καλά τον Σουάμι Νιράντζαν και είχαν ήδη διαβλέψει την προεδρία του.

Ο Σρι Σουάμιτζι μίλησε για την κρίγια γιόγκα, τη γιόγκα νίντρα και τον διαλογισμό κατά τη διάρκεια του προγράμματος. Διευκρίνισε επίσης πολλές άλλες πτυχές της γιόγκα και της τάντρα. Αργότερα διοργανώθηκε επίσης στο Λονδίνο ένα σεμινάριο γιόγκα, κατά το οποίο ο Σρι Σουάμιτζι μύησε πολλούς υποψήφιους στο μάντρα και τη σαννυάσα.

Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στο Λονδίνο ο Σρι Σουάμιτζι συναντήθηκε επίσης με τον Σρι Μπάνοτ, τον υπεύθυνο σύνταξης των ειδήσεων στα χίντι του BBC. Έδωσε επίσης συνεντεύξεις στον κ. Μπράιαν Νατσάιρ, τον εκδότη του *Yoga Today*, και στον κ. Κάουσαλ, τον εκδότη του χίντι περιοδικού *Amardeep*.

Ο Σρι Σουάμιτζι αναχώρησε για το Πλύμουθ στις 11 Φεβρουαρίου για ένα διήμερο σεμινάριο πάνω στην κουνταλίνι γιόγκα. Πολλοί μαθητές έλαβαν μάντρα ντίκσα στη διάρκεια

του σεμιναρίου. Στις 14 Φεβρουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι αναχώρησε οδικώς για το Χάρλοου. Στο Χάρλοου κήρυξε την έναρξη ενός σεμιναρίου γιόγκα στις 14 του μηνός το βράδυ. Στις 15 έδωσε διαλέξεις πάνω στη γιόγκα νίντρα, την κρίγια γιόγκα, τον διαλογισμό και διάφορες άλλες όψεις της γιόγκα. Έδωσε επίσης συνέντευξη στον Ρόναλντ Φρήμαν, τοπικό δημοσιογράφο. Στις 16 Φεβρουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι επέστρεψε στο Λονδίνο απ' όπου πέταξε στο Παρίσι.

Στο Παρίσι ο Σρι Σουάμιτζι επισκέφτηκε το Σιβανάντα Άσραμ στις 16 του μηνός. Στις 17 πολλοί επίδοξοι μαθητές και ενδιαφερόμενοι συνάντησαν στον Σρι Σουάμιτζι προσωπικά και έλαβαν από κείνον μάντρα ντίκσα και σαννυάσα ντίκσα.

Στις 18 Φεβρουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι έκανε μια διάλεξη με θέμα «Η γιόγκα και η ιατρική διαχείριση των καρδιαγγειακών παθήσεων» σε συνέδριο που οργανώθηκε στο Νοσοκομείο Τενόν. Το συνέδριο παρακολούθησαν κορυφαίοι Γάλλοι γιατροί. Κατόπιν ο Σρι Σουάμιτζι πήγε στο Σιβανάντα Άσραμ όπου μύησε πολλούς οπαδούς στο μάντρα.

Στις 19 Φεβρουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι επέδωσε διπλώματα σε είκοσι πέντε μαθητές του DIPS, που είχαν μόλις ολοκληρώσει το τριετές πρόγραμμα εκπαίδευσης στη γιόγκα στο Σιβανάντα Άσραμ υπό τη Σουάμι Ντεβατμανάντα. Ο Σρι Σουάμιτζι είδε επίσης τα ερευνητικά άρθρα που έγραψαν οι μαθητές κατά τη διάρκεια των σπουδών τους. Μετά από αυτό ο Σρι Σουάμιτζι διηύθυνε συζήτηση με θέμα «Η σύνθεση των δυτικών και ανατολικών φιλοσοφιών» στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης. Το ίδιο βράδυ έδωσε διάλεξη στο Dumas Medica με θέμα «Η αρχαία βεδική παράδοση της ρίσι σαννυάσα και η συνάφειά της με τον σύγχρονο άνθρωπο». Έδωσε μύηση στη σαννυάσα σε πολλούς άξιους μαθητές και μετά έφυγε για την Πίζα στις 20 του μηνός.

Στο αεροδρόμιο της Πίζας τον καλωσόρισαν θερμά Ιταλοί ακόλουθοι και μαθητές. Στην Πίζα οργανώθηκε ένα σεμινάριο όπου ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε διάλεξη με θέμα τις *Γιόγκα Σούτρα* του Πατάντζαλι. Κάθε μέρα ο Σρι Σουάμιτζι έκανε ομιλίες κι έδινε μυήσεις στο μάντρα και στην κάρμα σαννυάσα. Στις 23 Φεβρουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε για τη Γενεύη της Ελβετίας.

Ένα τετραήμερο σεμινάριο γιόγκα με θέμα τα τσάκρα είχε οργανωθεί στη Γενεύη. Το σεμινάριο προσείλκυσε συμμετέχοντες από όλη την Ευρώπη, που άκουσαν τον Σρι Σουάμιτζι να εξηγεί με μεγάλη λεπτομέρεια τη θέση και τη λειτουργία των διαφόρων τσάκρα στο ανθρώπινο σώμα. Επίσης πολλοί συμμετέχοντες έλαβαν μύηση στη μάντρα ντίκσα και στην κάρμα σαννυάσα από τον Σρι Σουάμιτζι.

Στις 27 Φεβρουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στη Βαρκελώνη όπου τον περίμεναν με ανυπομονησία πολλοί μαθητές και επίδοξοι μαθητές. Επισκέφτηκε τα σπίτια πολλών πιστών, όπου έδωσε σάτσανγκ. Επίσης στο άσραμ της Βαρκελώνης οργανώνονταν σάτσανγκ καθημερινά. Στις 3 Μαρτίου ο Σρι Σουάμιτζι ταξίδεψε στο Swami-land, ένα άσραμ σε μια αγροτική περιοχή σε απόσταση μιας ώρας από τη Βαρκελώνη. Πέρασε ολόκληρη τη μέρα στο όμορφο, φυσικό περιβάλλον του άσραμ. Πολλοί μαθητές έλαβαν μάντρα και κάρμα σαννυάσα ντίκσα εκεί.

Σχέδιο για το μέλλον

Ακολουθούν αποσπάσματα από τα σάτσανγκ του Σρι Σουάμιτζι στο Μάντσεστερ και στο Λονδίνο τον Φεβρουάριο του 1983:

> Πριν να πάω στον Σουάμι Σιβανάντα το 1943 είχα συναντήσει πολλούς γκούρου, αλλά όταν τον βρήκα, βρήκα το φως. Νιώθω περήφανος που έζησα μαζί του μέχρι το 1956. Ήταν φανταστική εποχή. Είχα διαβάσει πολλά για τον Χριστό, όμως ποτέ δεν πίστεψα ότι κάποιος τέτοιος άνθρωπος θα μπορούσε να ζει σ' αυτόν τον κόσμο. Η συμπόνια, η αγάπη και ο σεβασμός των άλλων είναι ποιότητες πολύ δυσεύρετες, κι όμως στον Σουάμι Σιβανάντα ανακάλυψα έναν τέτοιο άνθρωπο.
>
> Δεν είχε δεσμούς, εντούτοις αγαπούσε τους πάντες. Ήταν μεγαλόψυχος αλλά πειθαρχημένος και η ζωή του ήταν μια διαρκής θυσία. Όποιος ερχόταν σ' αυτόν για οτιδήποτε, το λάμβανε. Ήταν πολύ δυνατός. Χιλιάδες ήρθαν κοντά του για ν' ανακουφιστούν από ασθένειες. Θεράπευ-

σε εκατομμύρια, αλλά ποτέ δεν το ανακοίνωσε. Την ώρα του θανάτου του οι μαθητές του τον ρώτησαν: «Ποιο είναι το μήνυμά σου για την ανθρωπότητα;» Δεν μίλησε, παρά έβγαλε ένα στυλό κι έγραψε το τελευταίο του μήνυμα στην ανθρωπότητα: «Ο Θεός προσεύχεται μαζί σας. Όλα τ' άλλα είναι ασήμαντα».

Σε τόσο σύντομο χρόνο δεν είναι δυνατόν να σας πω τα πάντα για κείνον. Έτσι κι αλλιώς δεν μου αρέσει να μιλώ πολύ για τον γκούρου μου. Τέλος πάντων τον αγαπώ, κι αυτό είναι δική μου δουλειά, δεν είναι δική σας. Πρέπει να βρείτε τον δικό σας γκούρου και να τρέφετε αντίστοιχα αισθήματα γι' αυτόν. Το πρωί της 19ης Μαρτίου 1956 με κάλεσε στο κουτίρ του και μου ανέθεσε μια αποστολή. Έπρεπε να βγω έξω στον κόσμο. Τότε μου είπε: «Το 1923 γεννήθηκες, το 1943 ήρθες σε μένα, το 1963 θ' αρχίσεις να εργάζεσαι μόνος σου, το 1983 το έργο σου με τα ιδρύματα θα ολοκληρωθεί και μετά από αυτό θα βρεθείς στο συμπαντικό επίπεδο». Έτσι, εργάζομαι σύμφωνα με τις οδηγίες του.

Μετά το μάχα σαμάντι του Σουάμι Σιβανάντα ένιωσα συχνά και πεντακάθαρα την παρουσία του. Άκουσα καθαρά τη φωνή του, αλλά ακόμα και σήμερα δεν ξέρω πώς να επικοινωνήσω μαζί του. Ακόμα κι αν το θέλω δεν μπορώ. Αλλά όταν έρχεται η εμπειρία είναι πολύ διαυγής, ευχάριστη, ήρεμη και ήσυχη. Μου έρχεται όταν θέλω να αφήσω όλα όσα έχω δημιουργήσει, όποτε θέλω να κλείσω κάτι. Δεν μου αρέσουν τα άσραμ. Βασικά, πίστευα ανέκαθεν ότι ο σουάμι πρέπει να ζει ένα διαφορετικό είδος ζωής, αλλά δεν είμαι σε θέση να το κάνω. Πρέπει να συνεχίσω, είτε μου αρέσει είτε όχι.

Η τελευταία φορά που ένιωσα την παρουσία του ήταν τον Νοέμβριο του 1982, όταν βρισκόμουν σε μίαν ακτή στο Πουέρτο Ρίκο κι είχα αισθήματα ελαφριάς πλήξης και θλίψης λόγω του καιρού. Μου είπε «τώρα απαλλάσσεσαι από τη ζωή σου στο άσραμ», κι έτσι με αποδέσμευσε. Μαζί μου ήταν εκείνη την εποχή γύρω στους δέκα σουάμι από την Αμερική, την Κολομβία και την Ευρώπη, συμπεριλαμβανομένου

του Σουάμι Νιράντζαν. Του τηλεφώνησα και του είπα: «Τώρα το σχέδιό μου είναι ξεκάθαρο. Δεν πρόκειται να εργαστώ πλέον στο διοικητικό κομμάτι της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ ή σε οποιοδήποτε άλλο ίδρυμα. Ακύρωσε τα προγράμματά σου στην Αμερική κι επίστρεψε στο Μονγκύρ το συντομότερο δυνατόν».

Τον επέλεξα όταν ήρθε σε μένα σε ηλικία τεσσάρων ετών και τον εκπαίδευσα χωρίς να του πω ότι θα με διαδεχθεί. Τώρα θα φροντίσει όλη την αποστολή όσο μπορεί. Το αν θα τα καταφέρει ή όχι εξαρτάται από τον ίδιο, δεν είναι δική μου δουλειά τώρα. Ανήκω στη γιόγκα, όχι στη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ. Ένα θεσμικό ίδρυμα είναι μέσον, δεν είναι αυτοσκοπός.

Στην αρχή το κίνημα είναι το μέσον και η φιλοσοφία ο σκοπός, αλλά αργότερα το ίδρυμα γίνεται σκοπός και η φιλοσοφία το μέσον. Αυτό συμβαίνει με όλες τις θρησκείες, με όλα τα ιδρύματα. Ζούμε μόνο και μόνο για να κάνουμε την οργάνωση ή το ίδρυμα να επιβιώσει και δεν νομίζω ότι θα κάνω κάτι τέτοιο τώρα με την αποχώρησή μου. Αποσύρομαι από το ίδρυμα το οποίο δημιούργησα και για το οποίο εργάστηκα με ειλικρίνεια.

Αυτό σημαίνει ότι δεν θα έχω καμία σχέση με αυτό το ίδρυμα ως ίδρυμα, όχι επειδή του αντιτίθεμαι ή επειδή υπήρξαν δυσκολίες, όμως τώρα δεν θα περιορίσω τον εαυτό μου σε κανένα ίδρυμα και σε καμία θρησκεία. Ένας σαννυάσιν θα πρέπει να είναι πέρα από ιδρύματα και θρησκείες. Γι' αυτόν όλα τα πνευματικά ιδρύματα είναι μέρος της ψυχής του και κάθε θρησκεία είναι εξίσου πολύτιμη, σημαντική και ουσιώδης.

Τα επόμενα είκοσι χρόνια θα εργαστώ για το καλό της ανθρωπότητας και για τη σάντανά μου. Προσωπικά θεωρώ ότι ακόμα και η γιόγκα είναι μέσον κι όχι σκοπός. Σκέφτομαι εδώ και πολλά χρόνια ότι όταν οι άνθρωποι φτάσουν στην επιτυχία, στο κύρος και στην ισχύ, ξεχνούν τον σκοπό. Αντί να εργάζονται για την ανθρωπότητα, εργάζονται για τον εαυτό τους. Πρέπει να εργαστούμε για τη γιόγκα μόνον εφό-

σον μπορούμε να πείσουμε τους ανθρώπους ότι μπορεί να τους βοηθήσει. Πρέπει να διαδίδουμε μια συγκεκριμένη φιλοσοφία ή επιστήμη μόνον εφόσον οι άνθρωποι μπορούν να επωφεληθούν από αυτές, αλλά αν ξεχάσουμε ότι γενικός στόχος είναι το καλό της ανθρωπότητας και όχι η ίδια η διδασκαλία, τότε θα έχουμε κάνει μέγα σφάλμα.

Αν το σκεφτείτε βαθιά και σωστά, θα συνειδητοποιήσετε ότι τα ιδρύματα λιμνάζουν. Αποκτούν ισχύ με μεγάλους διαχειριστές και με στελέχη που τροποποιούν το καταστατικό προσθέτοντας τη μια σελίδα μετά την άλλη, κατασκευάζοντας δόγματα για την επιβίωση του ιδρύματος, κι ύστερα συνδέονται με πολιτικά κόμματα. Αυτό συνήθως καταλήγει σε απόλυτο χάος και μπορεί να συμβεί στον καθένα. Έτσι σκέφτηκα ότι θα πρέπει να απελευθερωθώ και να μιλήσω στους ανθρώπους για τη γιόγκα. Αντιλαμβάνομαι ότι η γιόγκα έχει πολύ περισσότερα να δώσει στην ανθρωπότητα από ό,τι έχει ήδη δώσει. Η διδασκαλία της γιόγκα είναι αναγκαία, αλλά έχει διδαχτεί από και μέσω διαφόρων ιδρυμάτων κι έχει καταλήξει να είναι πολύ περιορισμένη και μη αποδεκτή για πολλούς.

Όλοι οι πνευματικοί αναζητητές θα έπρεπε να έχουν τις ίδιες επιδιώξεις και τα ιδανικά που εκφράζω τώρα. Θα έπρεπε να είναι ανεξάρτητοι από κάθε εκπροσώπηση κινήματος, οργάνωσης, φυλής, τάξης ή αίρεσης και να μετακινούνται από τόπο σε τόπο, ώστε να μην μπορεί να ειπωθεί ότι εργάζονται για ένα ίδρυμα, για ν' αποκτήσουν όνομα, φήμη, χρήματα ή οτιδήποτε άλλο. Από τον Νοέμβριο του 1983 και μετά θα μετακινηθώ από το άσραμ και θα περάσω τα επόμενα είκοσι χρόνια ως επαίτης, ας πούμε ως «βασιλικός» επαίτης.

Θα περάσω λίγο χρόνο πηγαίνοντας από μέρος σε μέρος, επισκεπτόμενος όλα τα τίρτα. Δεν μου αρέσουν τα πλήθη. Δεν χρειάζομαι γιορτές, γιατί έχω συνειδητοποιήσει ότι λίγοι μόνον άνθρωποι θα αποτελέσουν τη ραχοκοκαλιά ενός πραγματικού πολιτισμού. Όπου συγκεντρώνονται οι μάζες σε δεκάδες χιλιάδες, όλα αποτυγχάνουν με την πάροδο του χρόνου. Η ιστορία το απέδειξε. Έτσι θα πηγαίνω μόνο στα

τίρτα, και το πώς θα περάσω τα επόμενα είκοσι χρόνια της ζωής μου μετά από αυτό θα μας το πει το μέλλον.

Ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε για την Ινδία στις 5 Μαρτίου 1983 και αφού πέρασε μία μέρα στη Βομβάη επέστρεψε στο Μονγκύρ.

Από τις 9 έως τις 16 Απριλίου ο Σρι Σουάμιτζι έμεινε στο Σατυανάντα Άσραμ της Αυστραλίας. Πολλοί πιστοί έλαβαν μάντρα ντίκσα από αυτόν, και εξήντα έλαβαν σαννυάσα ντίκσα. Ο Σρι Σουάμιτζι παρέτεινε τη διαμονή του στην Αυστραλία μένοντας στο Μάνγκροουβ Μάουνταιν μέχρι τις 22 Μαΐου. Εκεί εγκαινίασε το νέο κτίριο του τυπογραφείου τελώντας λατρευτικό τελετουργικό για τις νέες εκτυπωτικές μηχανές. Στις 21 Μαΐου μύησε πολλούς μαθητές στο μάντρα, στην κάρμα και στην πούρνα σαννυάσα. Με αυτή την αφορμή έδωσε ομιλία με θέμα τη σουάρα γιόγκα. Στις 22 Μαΐου αναχώρησε για την Ινδία με τη Σουάμι Σατυασανγκανάντα.

Ένα μεγάλης κλίμακας συνέδριο «Άνγκα Γιόγκα» διοργανώθηκε στο Μπάριαρπουρ, δεκαπέντε χιλιόμετρα από το Μονγκύρ, από τις 15 έως τις 17 Μαΐου. Μια μεγάλη τέντα στήθηκε στο τοπικό Γυμνάσιο Φίλιπς. Ο Σουάμι Νιράντζαν άναψε το τελετουργικό φως το βράδυ της 15ης κι έδωσε την εναρκτήρια ομιλία. Το πρωί της 16ης Μαΐου μύησε πολλούς στο μάντρα και το απόγευμα τέλεσε μπούμι πούτζαν κι έθεσε τα θεμέλια του άσραμ του Μπάριαρπουρ με πέντε ογκόλιθους. Για τις επόμενες τρεις ημέρες, τα πρωινά δίνονταν τακτικά μαθήματα άσανα και πραναγιάμα και στη διάρκεια της υπόλοιπης μέρας σάτσανγκ και διαλέξεις.

Τετρακόσια πενήντα παιδιά απ' όλη τη χώρα συνέρρευσαν στη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ, στο Γκάνγκα Ντάρσαν, για να συμμετάσχουν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα γκούρουκουλ. Ολόκληρο τον μήνα Μάιο το άσραμ θύμιζε και ανέδιδε την ατμόσφαιρα ενός σχολείου με παιδιά. Τα μαθήματα, τα παιχνίδια, η κάρμα γιόγκα, τα κίρταν και τα σάτσανγκ διαρκούσαν όλη την ημέρα. Στα παιδιά δόθηκε πλήρης ελευθερία να παίξουν και να κάνουν αταξίες στους τεράστιους δεντρόφυτους χώρους του άσραμ. Ολόκληρο το πρόγραμμα διεξήχθη υπό

την επιδέξια εποπτεία του Σουάμι Νιράντζαν και εξελίχθηκε σε μεγάλη επιτυχία από κάθε άποψη. Το πρόγραμμα ολοκληρώθηκε στις 25 Μαΐου. Πολλά παιδιά πήραν μάντρα ντίκσα και, εκφράζοντας τη θερμή επιθυμία να επιστρέψουν τον επόμενο χρόνο, έφυγαν από το άσραμ ευτυχισμένα και χαρούμενα.

Από τις 3 Ιουνίου επανήλθαν τα προγράμματα της εκπαίδευσης δασκάλων γιόγκα.

Στις 10 Ιουλίου ο Σρι Σουάμιτζι, με τη Σουάμι Σατυασανγκανάντα και άλλους σαννυάσιν, επισκέφτηκαν την Πάτνα. Συνάντησε οπαδούς και μαθητές και μίλησε σε δημόσιες συναντήσεις και συνεντεύξεις Τύπου. Προγράμματα πραγματοποιήθηκαν στον Ροταριανό Όμιλο, στα τοπικά κολέγια και σε πολλά άλλα μέρη. Το μήνυμα του Σρι Σουάμιτζι ηχογραφήθηκε από την ινδική ραδιοφωνία (*All India Radio*) και μεταδόθηκε λίγο αργότερα. Πολλοί μαθητές πήραν μάντρα ντίκσα, εκατοντάδες έλαβαν προσωπικές συμβουλές και καθοδήγηση, χιλιάδες είχαν το ντάρσαν του και άκουσαν τα σάτσανγκ του. Στις 13 Ιουλίου ο Σρι Σουάμιτζι αναχώρησε για την Καλκούτα. Έμεινε στο άσραμ της Καλκούτας από τις 14 έως τις 20 Ιουλίου δίνοντας σάτσανγκ και μύηση μάντρα σε πολλούς υποψήφιους μαθητές.

Γκούρου Πουρνίμα 1983

Ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στη Ράιπουρ στις 21 Ιουλίου με τους σαννυάσιν μαθητές του για να καθοδηγήσει την Γκούρου Πουρνίμα Μαχοτσάβ. Ένα ειδικό σάντανα σιβίρ πραγματοποιήθηκε στις 22 και 23 Ιουλίου. Τα μπάτζαν και τα κίρταν ξεκίνησαν στις πέντε το πρωί της 24ης. Η Γκούρου Πούτζα ξεκίνησε στις έξι το πρωί. Χιλιάδες πιστοί συγκεντρώθηκαν από όλη την Ινδία για την Γκούρου Πούτζα, το λατρευτικό τελετουργικό προς τον γκούρου τους, σύμφωνα με την αρχαία ινδική παράδοση. Οι μαθητές από την Αυστραλία και τη Νότια Αμερική κατέγραψαν ολόκληρη τη διαδικασία για τηλεοπτική αναμετάδοση. Η τηλεόραση της Ράιπουρ κατέγραψε επίσης το πρόγραμμα, το οποίο αναμεταδόθηκε μερικές

εβδομάδες αργότερα ως συμπυκνωμένο εικοσιπεντάλεπτο πρόγραμμα.

Ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε μυήσεις στο μάντρα και στην κάρμα σαννυάσα κι ένα σάτσανγκ με βαθιά σημασία. Είπε:

Συμμετέχω στους εορτασμούς της Γκούρου Πουρνίμα από το 1964 και φέτος είναι η τελευταία χρονιά της συμμετοχής μου. Στο εξής δεν θα συμμετέχω σε κανένα αντίστοιχο πρόγραμμα. Γι' αυτό η φετινή Γκούρου Πουρνίμα είναι πολύ σημαντική και θέλω να είναι αυτό σαφές σε όλους σας.

Μέχρι την περσινή Γκούρου Πουρνίμα η προσωπικότητά μου ήταν περιορισμένη και καθορισμένη, σαν να ήταν χωρισμένη σε δύο μέρη, ένα εξωτερικό και ένα εσωτερικό. Το ένα προσωπείο ήταν ενός σάντου και το άλλο ενός γκούρου. Έπρεπε να εκπληρώσω και τους δύο αυτούς ρόλους. Κατά καιρούς ήταν αρκετά επίπονο, αλλά με κάποιον τρόπο κατάφερα να παίξω και τους δύο αυτούς ρόλους με επιτυχία τα τελευταία είκοσι χρόνια.

Κατά τη διάρκεια προηγούμενων προγραμμάτων Γκούρου Πουρνίμα αναρωτιόμουν αν η Γκούρου Πουρνίμα τελείται για τον γκούρου ή για τον μαθητή. Εσείς δεν αντιλαμβάνεστε αυτή τη διαφορά, επειδή έρχεστε με πίστη, και η πίστη ακτινοβολεί τόσο πολύ που θαμπώνει τα μάτια και χάνετε πολλά πράγματα. Όπως ακριβώς το φως από δεκαπέντε ή είκοσι λαμπτήρες αρκεί για να θαμπώσει τα μάτια, με τον ίδιο τρόπο υπό το φως της πίστης δεν βλέπει κανείς κανένα ελάττωμα. Η Γκούρου Πουρνίμα που εορτάζεται φέτος είναι για έναν ελεύθερο, για έναν απελευθερωμένο σάντου, ο οποίος δεν συνδέεται με κανέναν και με τίποτα. Τούτη την εορταστική ημέρα δεν υπάρχουν βραβεία ή ανταμοιβές για κανέναν. Απαλλαγμένος από όλα τα καθήκοντα και τις ευθύνες θα παραδώσω τώρα το μήνυμα της γιόγκα πόρτα πόρτα στην Ινδία και στο εξωτερικό, και θα αναπαύομαι παντού στην αγκαλιά της Μητέρας Φύσης. Όποτε έχω διάθεση να έρθω θα έρχομαι, δια-

φορετικά δεν θα έρχομαι. Δεν έχω υποχρέωση ούτε δέσμευση με κανέναν. Ήρθα εδώ μόνο για να αναβιώσω τις ισχυρές παραδόσεις των προγόνων σας και για να σας υποδείξω τη σημασία αυτής της Γκούρου Πουρνίμα που γιορτάζετε.

Στην ιερή ημέρα της Γκούρου Πουρνίμα οι σαννυάσιν πρέπει κι εκείνοι ν' αναλογιστούν και ν' αποφασίσουν ποιο είναι το καθήκον και η υποχρέωσή τους, ποια είναι η σάντανα και η παράδοσή τους. Η άσανα και η πραναγιάμα δεν είναι η δουλειά μας ή το επάγγελμά μας, αλλά είναι η σάντανά μας. Και θα πρέπει να μείνουμε αποστασιοποιημένοι από την κάποια υπόληψη και τον σεβασμό που αποκτούμε για όσο διδάσκουμε γιόγκα στους ανθρώπους. Ένας σαννυάσιν θα 'πρεπε να μένει πάντα ανεξάρτητος και αποστασιοποιημένος από όλα τα πράγματα. Πρέπει να ζει σαν ένα φύλλο λωτού στο νερό.

Ένα άλλο σημείο που θέλω να τονίσω είναι ότι όταν λάβει κανείς μύηση στο μάντρα είναι σημαντικό να ασκείται τακτικά στην τζάπα με το μάντρα αυτό. Χωρίς σάντανα δεν μπορεί κάποιος ν' αποκτήσει αυτοπεποίθηση, και χωρίς αυτοπεποίθηση είναι ανίσχυρος απέναντι στα καθημερινά προβλήματα που εμφανίζονται στη ζωή μας. Έχετε μέσα σας ένα απόθεμα λανθάνουσας ενέργειας. Μέσω της σάντανα μπορείτε ν' αφυπνίσετε αυτή την ενέργεια και να την αξιοποιήσετε για να εξαλείψετε τα προβλήματά σας. Δεν ισχυρίζομαι ότι όλα τα προβλήματα του ανθρώπου μπορούν να εξαλειφθούν με αυτόν τον τρόπο, αλλ' ότι σε μεγάλο βαθμό ο άνθρωπος μπορεί να εξαλείψει ο ίδιος τα προβλήματά του. Φτιάξτε για τον εαυτό σας ένα πρόγραμμα σάντανα δεκαπέντε έως είκοσι πέντε λεπτών με άσανα, πραναγιάμα και διαλογισμό τζάπα και καλλιεργήστε την πρακτική αυτή τακτικά. Αυτή η σάντανα αφυπνίζει σταδιακά την *άτμασακτι*, τη θεϊκή ενέργεια που κοιμάται αδρανής μέσα σε όλους. Ο μοναδικός σκοπός του μάντρα που σας δόθηκε σήμερα είναι ν' αφυπνίσει αυτή την ενέργεια, κι αυτό είναι το μήνυμά μου της Γκούρου Πουρνίμα για όλους.

Μετά το πρόγραμμα ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε για την κατοικία του στο άσραμ της Ράιπουρ. Καθώς έμπαινε στο αυτοκίνητο κάλεσε την Νταρμασάκτι και της είπε: «Δεν θα πάω στη Νάντγκραμ. Καταλαβαίνεις γιατί, έτσι δεν είναι; Δεν θα βγω από το δωμάτιό μου για τις επόμενες δύο μέρες», και λέγοντας αυτά έφυγε. Η Νταρμασάκτι έφτασε στο άσραμ μία ώρα αργότερα. Το δωμάτιό της ήταν απέναντι από του Σρι Σουάμιτζι. Το δωμάτιό του ήταν κλειδωμένο απέξω και είχε δώσει αυστηρές οδηγίες να μείνει κλειδωμένο για τις επόμενες δύο μέρες. Θα ανοίγαμε την πόρτα μόνο όταν θα μας τηλεφωνούσε.

Όταν είχε αποφασιστεί η διεξαγωγή του προγράμματος της Γκούρου Πουρνίμα στη Ράιπουρ, η Νταρμασάκτι είχε ζητήσει από τον Σρι Σουάμιτζι να δώσει ένα πρόγραμμα στη Νάντγκραμ στις 26 Ιουλίου. Ο Σρι Σουάμιτζι είχε συμφωνήσει και είχε κανονιστεί ένα πρόγραμμα από τις 25 έως τις 27 του μηνός. Λεπτομέρειες του προγράμματος είχαν δημοσιευτεί και στα περιοδικά του άσραμ. Η Νταρμασάκτι είχε ολοκληρώσει όλες τις απαραίτητες ενέργειες για το πρόγραμμα στη Νάντγκραμ κι αφού εξήγησε τα πάντα στον επικεφαλής σουάμι του άσραμ στη Νάντγκραμ, είχε πάει στη Ράιπουρ για τους εορτασμούς της Γκούρου Πουρνίμα. Εκεί είχε επίσης μιλήσει με τον Σρι Σουάμιτζι σχετικά με το πρόγραμμα στη Νάντγκραμ. «Να κάνετε ένα διήμερο πρόγραμμα», της είχε πει, «θα μείνω εκεί από τις 25 το απόγευμα μέχρι τις 26 το απόγευμα». Εκείνη είχε μεταφέρει το μήνυμα στη Νάντγκραμ και το πρόγραμμα είχε τυπωθεί στις τοπικές εφημερίδες. Τώρα, μ' αυτή την ξαφνική αλλαγή στα σχέδια, η Νταρμασάκτι περίμενε υπομονετικά σκεπτόμενη: «Ας γίνει όπως επιθυμεί ο Γκούρουντεβ. Δεν θα φύγω μέχρι να τον συναντήσω». Ο σουάμι του άσραμ και άλλοι μαθητές και αφοσιωμένοι έρχονταν κάθε τόσο στο δωμάτιο του Σρι Σουάμιτζι και βλέποντάς το κλειδωμένο γυρνούσαν πίσω.

Ο Σρι Σουάμιτζι βγήκε από το σαμάντι το πρωί της 26ης. Τηλεφώνησε στο γραφείο του ισογείου και τους ζήτησε ν' ανοίξουν την πόρτα. Η Νταρμασάκτι πήγε για το ντάρσαν του και, καθισμένη στα πόδια του, τον άκουγε να μιλάει για πολλή ώρα. «Τώρα που είμαι ελεύθερο πουλί», είπε, «πέρασα τις

τελευταίες δύο ημέρες πολύ χαλαρά και ξέγνοιαστα. Πολλές φορές στο παρελθόν είχα σκεφτεί να κάνω κάτι τέτοιο, αλλά την ημέρα της Γκούρου Πουρνίμα ήμουν τόσο απασχολημένος που δεν έβρισκα ποτέ χρόνο για τον εαυτό μου. Γνωρίζεις πολύ καλά τις ενδόμυχες σκέψεις και επιδιώξεις μου. Κάνω όλα αυτά που ποτέ δεν σκέφτηκα να κάνω. Απλώς ξεπληρώνω το χρέος στον γκούρου μου. Δεν τίθεται θέμα επιλογής ή επιθυμίας μου. Δεν έφυγα από το σπίτι μου για να γίνω γκούρου ή για ν' ανοίξω άσραμ. Έφυγα από το σπίτι επειδή δεν είχα πλέον λόγο να μένω εκεί. Άφησα τη θέληση του Θεού να καθοδηγεί τις πράξεις μου σε όλη μου τη ζωή. Η εντολή του γκούρου μου είναι για μένα η φωνή του Θεού. Αν θέλει να γίνω το μέσον για να πετύχει κάτι, αυτό θα συμβεί οπωσδήποτε. Δεν μπορώ να κάνω κάτι γι' αυτό. Η μόνη προσευχή μου στον Θεό είναι να γίνω ένα μέσον για την πραγματοποίηση της θεϊκής βούλησης, όχι για τη φτηνή επίδειξη των γιογκικών δυνάμεων. Εντέλει, μόνο το θέλημα του Θεού βασιλεύει.

»Συνδέεσαι μαζί μου εδώ και πολύ καιρό. Μη στέκεσαι πολύ στο γεγονός ότι δεν πήγα στη Νάντγκραμ. Είμαι παντού, με τον καθένα. Αν είχες ένα ιδιαίτερο δώρο για μένα, φέρε το όταν έρθεις ξανά στο Μονγκύρ. Πότε θα πας στη Νάντγκραμ;»

«Σουάμιτζι», απάντησα, «η πτήση σου είναι το απόγευμα. Σκοπεύω να φύγω το βράδυ μετά την αναχώρησή σου. Δεν σκέφτομαι πολύ, αλλά επιστρέφοντας στη Νάντγκραμ οι άνθρωποι σίγουρα θα μου κάνουν όλων των ειδών τις ερωτήσεις σχετικά με την απουσία σου. Τα πράγματα μπορεί να είναι λίγο δύσκολα, οπότε ευλόγησέ με ώστε να είμαι αρκετά δυνατή για ν' αντιμετωπίσω οποιαδήποτε δυσκολία».

Ο Σρι Σουάμιτζι άρχισε να γελά: «Έχεις λάβει τις ευλογίες μου εδώ και πολύ καιρό. Όχι μόνο ο πατέρας, αλλά ολόκληρος ο κόσμος θα εξυμνήσει το γενναίο και αποφασιστικό παιδί. Ήσουν ικανή, γι' αυτό μπόρεσες να λάβεις τις ευλογίες. Χάρι Ομ».

Ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε για το Μονγκύρ το απόγευμα. Εγώ επέστρεψα στη Νάντγκραμ με το βραδινό τραίνο. Είναι ένα ταξίδι δύο ωρών από τη Ράιπουρ. Όταν έφτασα στο τυπογραφείο με περίμενε πλήθος. Έμαθα ότι από το πρωί είχαν μπάτζαν και

κίρταν στο άσραμ. Πάνω από πεντακόσιοι άνθρωποι ήταν εκεί, συμπεριλαμβανομένων πολλών αφοσιωμένων από τα περίχωρα. «Ο Σρι Σουάμιτζι δεν μπορούσε να έρθει για αναπότρεπτους λόγους», ήταν το μόνο που είπα ως εξήγηση. Αφού απάντησα σε αναρίθμητα τηλεφωνήματα και συνάντησα αναρίθμητα άτομα, έστειλα στο τέλος όλους τους εργαζόμενους του τυπογραφείου στο σπίτι και κλείδωσα το τυπογραφείο στις οκτώ το βράδυ. Τέλος αποσύρθηκα στο δωμάτιό μου. Είχα σχεδιάσει να κάνω κάτι εκεί για την Γκούρου Πουρνίμα, αλλά ήταν αδύνατον να κάνω οτιδήποτε. Μια ολόκληρη σειρά από σκέψεις ξετυλίγονταν στον νου μου. Προσπάθησα πολύ να διαλογιστώ ή απλώς και μόνο να κάνω τζάπα, αλλά δεν μπορούσα. Στο τέλος παρασύρθηκα αβοήθητη από την παλίρροια των σκέψεων που πλημμύριζαν το μυαλό μου.

Ο ιστός των σκέψεων εξακολουθούσε να μεγαλώνει. Ο Σρι Σουάμιτζι, οι πράξεις του, τα λόγια του προβάλλονταν σαν τα καρέ μιας ταινίας. Γιατί υπάρχει πόνος στη ζωή; Γιατί να υπάρχουν στην ανθρωπότητα απουσία πληρότητας και ανάγκες; Η διδασκαλία που έχω αφομοιώσει από τον γκούρου μου είναι ότι η ολοκλήρωση και η εκπλήρωση της ανθρώπινης ύπαρξης έγκειται στη σύνθεση υλικής και πνευματικής ζωής. Η βάση αυτής της σύνθεσης είναι ένα αίσθημα συγγένειας με όλη την ανθρωπότητα, μια αίσθηση ενότητας με το συμπαντικό πνεύμα. Το φαγητό δεν μπορεί να μας φέρει την ειρήνη, ούτε και μόνο τα ιδανικά μάς φέρνουν την ευτυχία. Αντί να επικεντρώνεται αποκλειστικά στο σώμα, τον νου ή το πνεύμα, η επίγνωση πρέπει να επεκταθεί προς όλες τις κατευθύνσεις και να συμπεριλάβει τα πάντα. Προσπαθήστε να συμβιβάσετε τη γιόγκα και την μπόγκα, την τυάγκα και τη βαϊράγκυα, την αλήθεια και την αναλήθεια, τη θεωρία και την πρακτική. Η μονόπλευρη ανάπτυξη δεν οδηγεί ποτέ στην πλήρη ομορφιά και ολοκλήρωση.

Τι θαυμάσια, υπέροχη διδασκαλία, στο φως της οποίας όλα τα μονοπάτια που οδηγούν στον τελικό στόχο γίνονται απολύτως διαυγή…

Η μεγάλη αποστολή για την οποία ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε από το σπίτι, έλαβε σαννυάσα, πέρασε μέσα από δύσκολες σά-

ντανα, υπέμεινε αμέτρητες δυσκολίες κατά τη διάρκεια των περιπλανήσεών του, έχτισε πολλά άσραμ και ξεκίνησε το μεγάλο κίνημα για να διαδώσει το φως της γιόγκα δεν ήταν κάτι απλό, όπως πολλοί πιστεύουν. Ήταν πιο δύσκολο από το να περπατάς στην κόψη ενός ξυραφιού ή να καταφέρεις να περάσει ένας ελέφαντας από το μάτι μιας βελόνας. Στο τέλος όλων αυτών ο Σρι Σουάμιτζι απλώς λέει: «Η γιόγκα δεν είναι αίρεση ούτε θρησκεία, είναι τρόπος ζωής».

Η Γκούρου Πάντουκα Πούτζα είχε επίσης οργανωθεί στο Γκάνγκα Ντάρσαν. Τα μπάτζαν και τα κίρταν είχαν ξεκινήσει από τα ξημερώματα της 24ης Ιουλίου. Ο τρίτος όροφος του κεντρικού κτιρίου ήταν ασφυκτικά γεμάτος από αφοσιωμένους και μαθητές. Η τελετή της Πάντουκα Πούτζα έγινε σε ατμόσφαιρα μεγάλης χαράς και αφοσίωσης το πρωί και το βράδυ. Ο Σρι Τσαντρασέκαρ Χαν παρουσίασε ένα πρόγραμμα λατρευτικής μουσικής και η κυρία Κρίσνα Ντέβι έκανε μια διαφωτιστική ομιλία πάνω στη *Ραμαγιάνα*.

Τον Οκτώβριο του 1983 οργανώθηκε στο Γκάνγκα Ντάρσαν ένα σεμινάριο κρίγια γιόγκα και τάτουα σούντι υπό την επίβλεψη και καθοδήγηση του Σρι Σουάμιτζι. Διδάχτηκαν χωριστές τάξεις για Ινδούς και ξένους φοιτητές. Πάνω από διακόσιοι μαθητές απ' όλη την Ινδία συμμετείχαν στο μάθημα. Το πρόγραμμα που απευθυνόταν σε μαθητές από το εξωτερικό προσείλκυσε άτομα από την Αγγλία, την Ιταλία και την Ελλάδα. Στο τέλος του προγράμματος πολλοί μαθητές έλαβαν μύηση στην κάρμα σαννυάσα.

Στις 26 Οκτωβρίου ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε σάτσανγκ στον τοπικό Όμιλο Ροταριανών στο Μονγκύρ.

Ο Σουάμι Νιραντζανανάντα εγκαινίασε ένα θεραπευτικό οφθαλμολογικό πρόγραμμα στην Μπάριαρπουρ στις 9 Νοεμβρίου.

Ο Σρι Σουάμιτζι έφυγε από το Μονγκύρ στις 9 Νοεμβρίου για μια παγκόσμια περιοδεία. Αφού έδωσε ντάρσαν, σάτσανγκ και ντίκσα στο Ντάνμπαντ, έφτασε στην Καλκούτα όπου προήδρευσε σε σεμινάριο με θέμα «Η γιογκική διαχείριση της υπέρτασης και συναφών ασθενειών» από τις 11 ως τις 13

Νοεμβρίου. Ο δρ. Σουάμι Σανκαρντεβανάντα, ο δρ. Σουάμι Βιβεκανάντα, ο δικαστικός Τ.Κ. Βάσου (Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Καλκούτας), ο Σρι Ντ. Ράι, ο δρ. Τ.Β. Τουλπούλ από τη Βομβάη, ο δρ. Σ.Σ. Σάνυαλ από την κλινική Μπέλβιου, ο καθηγητής Α.Κ. Μάντι από το τμήμα νευροφυσιολογίας του Πανεπιστημίου της Καλκούτας, η δρ. Ούσα Σούνταραμ και πολλοί άλλοι γιατροί και θεραπευτές συμμετείχαν στο σεμινάριο. Μια ομάδα από επιφανείς γιατρούς καθοδήγησε ένα πάνελ συζήτησης με θέμα «Η επίδραση της γιόγκα στις καρδιακές παθήσεις». Κατά τη διάρκεια του σεμιναρίου δύο γιατροί έλαβαν πούρνα σαννυάσα. Μετά το σεμινάριο ο Σρι Σουάμιτζι αναχώρησε για την Αυστραλία.

Ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στο Σύδνεϋ με τη Σουάμι Σατυασανγκανάντα στις 16 Νοεμβρίου. Στις 28 Νοεμβρίου μίλησε σε μια μεγάλη συγκέντρωση στο άσραμ του Μάνγκροουβ Μάουνταιν και κήρυξε την έναρξη ενός τριήμερου σεμιναρίου. Ένα πρόγραμμα κρίγια γιόγκα για προχωρημένους ξεκίνησε επίσης στις 28 του μηνός υπό την άγρυπνη καθοδήγηση του Σρι Σουάμιτζι. Ο Σρι Σουάμιτζι έδινε καθημερινά διαφωτιστικά σάντσανγκ πάνω στην κρίγια γιόγκα και την τάντρα, σε όλη τη διάρκεια του σεμιναρίου.

Στις 4 Δεκεμβρίου ο Σρι Σουάμιτζι εγκαινίασε ένα πρόγραμμα μιας εβδομάδας με θέμα «Μάντρα, νάντα και σύμβολο». Κατά τη διάρκεια αυτής της εβδομάδας έδωσε ντίκσα σε πολλούς μαθητές. Στις 11 του μηνός ο Σρι Σουάμιτζι έκανε το άνοιγμα ενός ειδικού προγράμματος κάρμα σαννυάσα, στη διάρκεια του οποίου πάνω από πενήντα άτομα μυήθηκαν στην κάρμα σαννυάσα.

Ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε μια δημόσια διάλεξη στο Σύδνεϋ στις 18 Δεκεμβρίου. Στις 19 Δεκεμβρίου πολλοί μαθητές πήραν μάντρα ντίκσα στο Μάνλεϋ άσραμ. Στις 24 Δεκεμβρίου πολλοί αναζητητές και φίλοι συναντήθηκαν στο Μάνγκροουβ Μάουνταιν για μύηση στο μάντρα, στο πνευματικό όνομα και για να λάβουν προσωπική καθοδήγηση. Στις 25 Δεκεμβρίου είκοσι τέσσερις μαθητές έλαβαν πούρνα σαννυάσα και πολλοί άλλοι μυήθηκαν στο μάντρα και στην κάρμα σαννυάσα.

Δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του 1984

Τον Ιανουάριο ξεκίνησε στο Γκάνγκα Ντάρσαν ένα τρίμηνο εισαγωγικό πρόγραμμα στη σαννυάσα. Στόχος δεν είναι να ωθήσει τους συμμετέχοντες να λάβουν σαννυάσα αλλά να τους προσφέρει μια γνωριμία με τον τρόπο ζωής σαννυάσα και να τους βοηθήσει να αποκτήσουν πολύτιμες εμπειρίες από αυτόν.

Τα σεμινάρια εκπαίδευσης δασκάλων, διαχείρισης της υγείας και άλλα εκπαιδευτικά προγράμματα γιόγκα θα συνεχιστούν όπως και τα προηγούμενα χρόνια. Ένα πρόγραμμα για παιδιά θα οργανωθεί και πάλι τον Μάιο, αλλά αυτή τη φορά τα παιδιά θα πρέπει να συνοδεύονται από τους κηδεμόνες τους.

Στις 7 Φεβρουαρίου, στο Μπάσαντ Παντσάμι, εορτάστηκε η Ημέρα Ίδρυσης της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ (BSY) και οργανώθηκε ένα τριήμερο τιμητικό πρόγραμμα για την περίσταση. Πάνω από δύο χιλιάδες μαθητές, αφοσιωμένοι και καλοπροαίρετοι αναζητητές συμμετείχαν στο πρόγραμμα, το οποίο περιλάμβανε χάβαν, απαγγελίες από την *Γκίτα*, μπάτζαν, κίρταν, προσευχές, διαλογισμό και Ναράγιαν μποτζ. Κάθε βράδυ ο Σουάμι Νιράντζαν έδινε εμπνευσμένα σάτσανγκ.

Στις 15 Ιανουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι αναχώρησε για την Αυστραλία. Έδωσε συνεντεύξεις σε εφημερίδες και στο ραδιοφωνικό δίκτυο του ABC στο Νιούκαστλ της Νέας Νότιας Ουαλίας. Επισκέφτηκε την κατοικία του Σρι Γκος όπου έδωσε ένα σάτσανγκ σε συγκέντρωση Ινδών ομογενών και άλλων μελών της Ινδικής Βεδικής Κοινότητας με θέμα «Η σύνδεση της γιόγκα με την καθημερινή ζωή».

Ο Σρι Σουάμιτζι αναχώρησε για το Καιρνς του Κουίνσλαντ στις 20 Ιανουαρίου. Καθ' οδόν σταμάτησε στο Τάουνσβιλ για μια τηλεοπτική συνέντευξη. Στο Καιρνς συμμετείχε σε μια συνέντευξη Τύπου που οργανώθηκε από τον ραδιοφωνικό σταθμό και τις τοπικές εφημερίδες. Την επομένη έδωσε δημόσιες διαλέξεις με θέμα τον διαλογισμό. Στις 22 Ιανουαρίου εγκαινίασε το Σατυανάντα άσραμ στο Καιρνς και στις 23 έδωσε μια διάλεξη για τις θεραπευτικές πλευρές της γιόγκα. Έδωσε επίσης μυήσεις στο μάντρα και στην κάρμα σαννυάσα, καθώς και πνευματικά ονόματα σε μαθητές.

Στις 26 Ιανουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι έφθασε στο Ρόκλυν της Βικτώρια, μετά από μια σύντομη στάση στο Σατυανάντα άσραμ της Κανμπέρα. Την επομένη άναψε τη φλόγα εγκαινιάζοντας το νεόκτιστο Σατυανάντα άσραμ στο Ρόκλυν και έδωσε ένα εμπνευσμένο σάτσανγκ με θέμα «Η σημασία της ζωής στο άσραμ». Η ήρεμη και ειρηνική ατμόσφαιρα αυτού του άσραμ που είναι κτισμένο στην ερημιά θα αποδειχθεί πολύ κατάλληλη για τους πνευματικούς αναζητητές. Το άσραμ έχει αρκετό χώρο για να στεγάσει διακόσια πενήντα άτομα.

Κατά τη διάρκεια του οκταήμερου σεμιναρίου στο άσραμ του Ρόκλυν ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε σάτσανγκ γύρω από τις διάφορες όψεις της γιόγκα. Έδωσε πνευματικά ονόματα σε αναζητητές και μύησε πολλούς στο μάντρα και στην κάρμα σαννυάσα. Αφού εγκαινίασε ένα πρόγραμμα κρίγια γιόγκα στο άσραμ, ο Σρι Σουάμιτζι αναχώρησε για την Κανμπέρα στις 31 Ιανουαρίου.

Την 1η Φεβρουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε μια συνέντευξη Τύπου σε ανταποκριτές από την *Canberra Times* και άλλες αυστραλιανές εφημερίδες, στη Λέσχη του Τύπου της Κανμπέρα. Επίσης έδωσε μια ειδική συνέντευξη στο Κανάλι *7TV Network*. Αφού μύησε πολλούς μαθητές στο μάντρα και την κάρμα σαννυάσα επέστρεψε στο Μάνγκροουβ Μάουνταιν στις 2 του μηνός.

Στις 5 Φεβρουαρίου ο Ίαν Σίμιλτον του ραδιοφωνικού σταθμού *ABC* πήρε συνέντευξη από τον Σρι Σουάμιτζι για λογαριασμό του προγράμματος «City Extra» και η συνέντευξη αυτή μεταδόθηκε σε όλη την Αυστραλία. Στις 12 Φεβρουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε μια δημόσια διάλεξη στο Γκόσφορντ.

Κατόπιν ο Σρι Σουάμιτζι πήγε στο Κουίνσλαντ, όπου έδωσε σάτσανγκ και διαλέξεις από τις 17 ως τις 20 Φεβρουαρίου και συμμετείχε επίσης σε ένα σεμινάριο γιόγκα στο Μπρίσμπεϊν. Αφού έδωσε μια δημόσια διάλεξη στο Γκολντ Κόουστ ο Σρι Σουάμιτζι πήγε στη Νέα Νότια Ουαλία, όπου έδωσε δημόσιες διαλέξεις στα Λίλιαν Ροκ, Νίμπιν, Μπέλιντζεν, Τάρι, Νιούκαστλ και Σύδνεϋ από τις 21 ως τις 29 Φεβρουαρίου.

Η περιοδεία του Σρι Σουάμιτζι στην Αυστραλία στέφθηκε από μεγάλη επιτυχία. Χιλιάδες ασκούμενοι στη γιόγκα και πνευματικοί αναζητητές παρακολούθησαν τα προγράμματά του. Σε κάθε μέρος που επισκέφτηκε μύησε εκατοντάδες άτομα στη σαννυάσα, στην κάρμα σαννυάσα, στο μάντρα, στο πνευματικό όνομα και στο σύμβολο. Τριάντα έξι άτομα έλαβαν κάρμα σαννυάσα στο Μάνγκροουβ Μάουνταιν, είκοσι επτά στο Λίλιαν Ροκ, δεκαέξι στο Νίμπιν, έντεκα στο Μπέλιντζεν, δέκα στο Νιούκασλ και στο Τάρι, εξήντα στο Ρόκλυν, δώδεκα στην Κανμπέρα, είκοσι επτά στο Μπρίσμπεϊν, δεκαέξι στο Καιρνς και τριάντα στο Χόμπαρτ.

Τον Μάρτιο ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε σάτσανγκ και δημόσιες διαλέξεις στο Όκλαντ και στο Λέικ Ουάνγκαπαϊ (Νέα Ζηλανδία), στα Λάουντσεστον και Χόμπαρτ (Τασμανία), στο Περθ (Δυτική Αυστραλία), στο Ρόκλυν (Βικτώρια), στο Άλις Σπρίνγκς (Νότια Επικράτεια) και στην Αδελαΐδα (Νότια Αυστραλία). Επίσης κήρυξε την έναρξη ενός προγράμματος κρίγια γιόγκα στο Σατυανάντα άσραμ του Σύδνεϋ.

Ο Σουάμι Νιράντζαν εγκαινίασε το Ραμαγιάνα σάμελαν που οργανώθηκε από την επιτροπή για τη Ραμαγιάνα του Εργοταξίου των Σιδηροδρόμων Τζαμάλπουρ στον Σιδηροδρομικό Σταθμό της Κάλυανπουρ στις 19 Φεβρουαρίου και στον Σιδηροδρομικό Σταθμό της Μπάριαρπουρ στις 21 Φεβρουαρίου.

Στις 19 Φεβρουαρίου, στην ιερή ημέρα του Σιβαράτρι, ένα ειδικό πρόγραμμα με μπάτζαν, κίρταν και σάτσανγκ οργανώθηκε στο Γκάνγκα Ντάρσαν. Δίνοντας τα μάλα και τα πνευματικά ονόματα που έστειλε ο Σρι Σουάμιτζι από την Αυστραλία, ο Σουάμι Νιράντζαν μύησε εννέα άτομα στην πούρνα σαννυάσα και δέκα στην κάρμα σαννυάσα μπροστά στην ιερή τελετουργική πυρά.

Τον Μάιο πραγματοποιήθηκαν στο Γκάνγκα Ντάρσαν δύο προγράμματα με θέμα την «Αποτελεσματική διοίκηση επιχειρήσεων».

Στις 30 Μαΐου ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στη νότια Γαλλία, όπου εγκαινίασε ένα Κέντρο Γιόγκα Σατυανάντα στην Τουλόν στις 31 του μηνός. Την 1η Ιουνίου πραγματοποίησε δημόσια

διάλεξη με θέμα «Πειθαρχία και ελευθερία μέσω της γιόγκα» στην αίθουσα Πάμπλο Νερούδα της Νιμ. Στις 2 κήρυξε την έναρξη ενός προγράμματος κρίγια γιόγκα κι έδωσε εμπνευσμένα σάτσανγκ σχετικά με διάφορες πτυχές της γιόγκα.

Στις 8 Ιουνίου ο Σρι Σουάμιτζι αναχώρησε για το όμορφο νησί Embiez (στην Κυανή Ακτή) για να πραγματοποιήσει ένα πενθήμερο σεμινάριο. Αυτό το μεσογειακό νησί είναι κατάφυτο από πεύκα. Εδώ ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε σάτσανγκ σχετικά με τη σχέση αλλά και τη σημασία της τάντρα στην καθημερινή ζωή και μύησε πολλούς μαθητές στο μάντρα. Στις 12 Ιουνίου έδωσε επίσης μυήσεις στην πούρνα σαννυάσα. Τα προγράμματα του Σρι Σουάμιτζι στη νότια Γαλλία είχαν μεγάλη επιτυχία.

Στις 13 Ιουνίου ο Σρι Σουάμιτζι αναχώρησε για το Παρίσι, όπου τον υποδέχτηκαν θερμά θιασώτες και μαθητές. Στις 15 Ιουνίου ο Σρι Σουάμιτζι ξεκίνησε μια σειρά διαλέξεων σε τρία μέρη με θέμα «Οι Ινδικές Γραφές και η πρακτική εφαρμογή τους στην καθημερινή ζωή». Σ' αυτές τις διαλέξεις, στο Σιβανάντα Άσραμ, ανέπτυξε τα λεπτότερα σημεία στις Βέδες, στις τάντρα σάστρα και σε άλλες εξέχουσες σχολές της ινδικής φιλοσοφίας και σκέψης.

Παρουσιάζοντας μια διεξοδική και διορατική ανάλυση της ελληνικής φιλοσοφίας και των επιδράσεών της στη δυτική θρησκεία και τον πολιτισμό, ο Σρι Σουάμιτζι κατέδειξε πώς αυτή η φιλοσοφία οδήγησε στη γέννηση ενός πολιτισμού και μιας κοινωνίας όπου η υλική και πνευματική ζωή διαχωρίζονταν, ενόσω οι διδασκαλίες που ενυπάρχουν στις Βέδες οδήγησαν στην ανάπτυξη ενός όμορφου τρόπου ζωής στον οποίο η εγκόσμια ζωή, οι θρησκευτικές πεποιθήσεις και οι πνευματικές αναζητήσεις συγχωνεύτηκαν σε ένα αρμονικό σύνολο. Οι διαλέξεις που έδωσε ο Σρι Σουάμιτζι σ' αυτό το πρόγραμμα ήταν απαράμιλλες ως προς τη διαύγεια, την πρωτοτυπία και τη σαφήνεια της σκέψης και αντανακλούσαν σαφώς την εγγενή ιδιοφυΐα της προσωπικότητάς του.

Από τις 18 έως τις 24 Ιουνίου ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε πολλές δημόσιες διαλέξεις πάνω σε διάφορες πτυχές της γιόγκα και της τάντρα. Στις 18 Ιουνίου έδωσε μια διάλεξη με θέμα «Η πνευμα-

τική αναζήτηση στον έγγαμο βίο» στο Centre de l'Homme et de la Connaissance του Παρισιού. Στις 19 του μηνός συμμετείχε σε ένα ιδιωτικό πρόγραμμα των Τεκτόνων (Freemasons) ως επίτιμος προσκεκλημένος. Το θέμα της ομιλίας του ήταν «Γιόγκα, το επίκαιρο δώρο της Ινδίας στον Δυτικό κόσμο». Στις 20 και 21 του μηνός έδωσε σάτσανγκ σε τεράστιες συγκεντρώσεις στο Σατυανάντα Άσραμ στο Παρίσι.

Στις 22 Ιουνίου ο Σρι Σουάμιτζι επισκέφτηκε τη διάσημη κλινική του δρ. Ντωσύ και του καθηγητή Κλοαρέκ στο νοσοκομείο Τενόν του Παρισιού. Αυτοί οι επιφανείς γιατροί είναι παγκοσμίου φήμης ειδικοί στις παθήσεις της καρδιάς. Ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε μια διάλεξη με θέμα «Γιόγκα, η ιατρική του μέλλοντος» στη συνεδριακή αίθουσα του νοσοκομείου Τενόν. Το βράδυ έδωσε διάλεξη με θέμα «Πρόσφατη επιστημονική έρευνα στη γιόγκα» στο διάσημο γαλλικό πανεπιστήμιο της Σορβόνης. Στη διάλεξή του ο Σρι Σουάμιτζι ενημέρωσε το ακροατήριό του για τους λόγους που ενέπνευσαν τους Ρώσους να στείλουν στο διάστημα έναν Ινδό ασκούμενο στη γιόγκα.

Στις 23 Ιουνίου ο Σρι Σουάμιτζι συμμετείχε σε συζήτηση στρογγυλής τραπέζης με θέμα «Γιόγκα και εκπαίδευση στο μέλλον» με μέλη του Υπουργείου Παιδείας και καθηγητές του παρισινού Κολεγίου Κοντορσέ.

Στις 25 Ιουνίου ο Σρι Σουάμιτζι μετέβη στη Σαμαράντ της Γαλλίας, όπου είχε προσκληθεί από τον κύριο Ζεράρ Κλιτς εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης Γιόγκα. Ο Σρι Σουάμιτζι διεξήγαγε πενθήμερο πρόγραμμα στο Πανεπιστήμιο Γιόγκα της Σαμαράντ. Στις διαλέξεις του για τη γιόγκα και την τάντρα επικεντρώθηκε ειδικά στις *Γιόγκα Σούτρα* του Πατάντζαλι. Κορυφαίο σημείο του προγράμματος ήταν η κυκλοφορία της γαλλικής μετάφρασης (με τίτλο *Liberté*) των *Τεσσάρων κεφαλαίων για την ελευθερία*, με τον αριστοτεχνικό σχολιασμό των *Γιόγκα Σούτρα* από τον Σρι Σουάμιτζι. Το βιβλίο μεταφράστηκε από τη Σουάμι Γιογκαμπάκτι και τυπώθηκε και εκδόθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση Γιόγκα υπό τη διεύθυνση του κυρίου Ζεράρ Κλιτς. Η Ομοσπονδία Γιόγκα έχει συστήσει αυτό το βιβλίο ως εγχειρίδιο για τα προγράμματα εκπαίδευσης δασκάλων γιόγκα

σε όλη την Ευρώπη. Πριν να φύγει από τη Γαλλία ο Σρι Σουάμιτζι μύησε επτά άτομα στη σαννυάσα.

Στις 30 Ιουνίου ο Σρι Σουάμιτζι αναχώρησε για την Ελλάδα, για να τελέσει τους εορτασμούς της Γκούρου Πουρνίμα στη Θεσσαλονίκη. Αυτή ήταν η πρώτη φορά που η Γκούρου Πουρνίμα εορτάστηκε στην Ευρώπη με τη φυσική παρουσία του Σρι Σουάμιτζι. Τις παραμονές της Γκούρου Πουρνίμα διοργανώθηκε ένα τριήμερο πρόγραμμα στο οποίο συμμετείχαν σαννυάσιν, αφοσιωμένοι, μαθητές και καλοπροαίρετοι αναζητητές από την Ελλάδα και απ' όλα τα μέρη του κόσμου. Στις 13 Ιουλίου, την ιερή ημέρα της Γκούρου Πουρνίμα, χιλιάδες πιστοί είχαν το ντάρσαν του Γκούρουντεβ Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι και έλαβαν τις ευλογίες του. Πολλά άτομα μυήθηκαν σε μάντρα και κάρμα σαννυάσα. Για τους Ευρωπαίους μαθητές αυτή υπήρξε μια πολύτιμη εμπειρία που θα την θυμούνται.

Ένα ειδικό Γκούρου Πουρνίμα σάντανα σιβίρ οργανώθηκε επίσης στο Γκάνγκα Ντάρσαν από τις 10 έως τις 12 Ιουλίου. Ο Σρι Τσάντρασεκαρ Χαν τραγούδησε όμορφα μπάτζαν το βράδυ της 10ης του μηνός. Στις 11 και 12 του μηνός δόθηκαν ομιλίες για τη *Ραμαγιάνα* από την κυρία Κρίσνα Ντέβι και τον Σρι Ρατζές Μοχάμεντ. Στις 12 του μηνός τα μπάτζαν και τα κίρταν ξεκίνησαν νωρίς το πρωί, κι ακολούθησαν χάβαν και πάντουκα πούτζα. Περισσότεροι από τρεις χιλιάδες άνθρωποι συμμετείχαν στο πρόγραμμα, το οποίο στέφθηκε από μεγάλη επιτυχία.

Στις 14 Ιουλίου ο Σρι Σουάμιτζι επέστρεψε από την Ελλάδα στη Γαλλία. Εκεί έδωσε ένα επταήμερο σεμινάριο για δασκάλους γιόγκα, οργανωμένο από την Σουάμι Γιογκαμπάκτι στο εμπνευσμένο περιβάλλον του Château Theyrargues, ενός κάστρου οκτακοσίων ετών στη νότια Γαλλία.

Τα μαθήματα τάτουα σούντι του σεμιναρίου δόθηκαν από την Σουάμι Σατυασανγκανάντα. Αυτή ήταν η πρώτη παρουσίαση του τάτουα σούντι στην Ευρώπη. Κατά τη διάρκεια του σεμιναρίου ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε πολλά σάτσανγκ σχετικά με τη φιλοσοφία της γιόγκα και της τάντρα και την εφαρμογή της στην καθημερινή ζωή.

Ο Σρι Σουάμιτζι αναχώρησε για την κεντρική Γαλλία στις 23 Ιουλίου, όπου συμμετείχε σε δεκαπενθήμερο σεμινάριο που διοργανώθηκε από τις Σουάμι Ντεβατμανάντα και Πραγκυανάντα στο L'Hermitage, ένα αγροτικό άσραμ. Οι συμμετέχοντες ήταν κυρίως μαθητές του DIPS («Διάδοση των διδασκαλιών του Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι»), το οποίο παρέχει εκπαίδευση σε δασκάλους γιόγκα. Ο Σρι Σουάμιτζι έδινε σάτσανγκ κάθε μέρα καλύπτοντας ένα ευρύ φάσμα θεμάτων, συμπεριλαμβανομένων των Ουπανισάδων, της *Ραμαγιάνα*, της *Μαχαμπαράτα*, των Βεδών και των Πουράνα. Τρία άτομα έλαβαν μύηση στην πούρνα σαννυάσα κατά τη διάρκεια του σεμιναρίου.

Κατόπιν ο Σρι Σουάμιτζι ταξίδεψε στο Neuchâtel της Ελβετίας, μετά από πρόσκληση του Σίρου Ναϊνάνι και καθοδήγησε εκεί ένα πρόγραμμα σάντανα. Στις 18 Αυγούστου μετέβη στη Γενεύη για να συμμετάσχει σε σεμινάριο σουάρα γιόγκα, σάμκυα, τάντρα και βεντάντα. Σ' αυτό το σεμινάριο ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε σαφείς και διαφωτιστικές ομιλίες πάνω σε ορισμένα θέματα της γιόγκα, για τα οποία οι άνθρωποι είχαν πολύ λίγη γνώση μέχρι τότε.

Αφού μύησε τρία άτομα στην κάρμα σαννυάσα ο Σρι Σουάμιτζι αναχώρησε για το Δελχί κι έφτασε στο Μονγκύρ στις 29 Αυγούστου.

Τα προγράμματα σάντανα, τα προγράμματα εκπαίδευσης δασκάλων γιόγκα και τα προγράμματα διαχείρισης της υγείας διεξάγονται τακτικά στο Γκάνγκα Ντάρσαν. Οι σαννυάσιν του άσραμ ταξιδεύουν επίσης εκτός άσραμ για να καθοδηγήσουν προγράμματα και σιβίρ.

Ο Σρι Σουάμιτζι κήρυξε την έναρξη ενός προγράμματος κρίγια γιόγκα και τάτουα σούντι στα χίντι στις 14 Οκτωβρίου και έδωσε στους συμμετέχοντες ένα εμπνευσμένο σάτσανγκ.

Στις 6 Νοεμβρίου ο Σουάμι Νιράντζαν κήρυξε την έναρξη ενός προγράμματος κρίγια γιόγκα και τάτουα σούντι στα αγγλικά. Ο Σουάμι Αναντανάντα ήρθε με μια ομάδα αφοσιωμένων από την Ιταλία για να συμμετάσχουν στο πρόγραμμα. Ο Σουάμι Σάνυαμ έφερε επίσης μια ομάδα από την Αγγλία. Κατά τη

διάρκεια του Νοεμβρίου και του Δεκεμβρίου ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε μύηση στην πούρνα σαννυάσα σε τέσσερα άτομα, στην κάρμα σαννυάσα σε ενενήντα άτομα και μάντρα σε πολλές εκατοντάδες.

Ανατέλλει η εποχή των υπολογιστών στο άσραμ

Στην ευοίωνη περίσταση του Βιτζάγια Ντασάμι, τον Οκτώβριο του 1984, δύο υπολογιστές εγκαταστάθηκαν στο Γκάνγκα Ντάρσαν τοποθετώντας τη μικρή πόλη του Μονγκύρ στον χάρτη των υπολογιστών της Ινδίας. Οι υπολογιστές αυτοί θα χρησιμοποιηθούν για τη συλλογή ερευνητικών δεδομένων σχετικά με τις πρακτικές γιόγκα, καθώς και για τη συλλογή διαλέξεων του Σρι Σουάμιτζι και άλλου επιλεγμένου υλικού από την αρχαία ταντρική και γιογκική βιβλιογραφία.

Δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του 1985

Ο Σουάμι Νιράντζαν έδωσε ένα πρόγραμμα σάτσανγκ στο άσραμ Ντάνμπαντ από τις 3 έως τις 6 Ιανουαρίου. Κατόπιν οργανώθηκαν προγράμματα του Σουάμι Νιράντζαν στην κατοικία του Σρι Σαντζίβ Κουμάρ, στο αμφιθέατρο ISM, στο Lions Club του Ντάνμπαντ, στο αμφιθέατρο του Κτιρίου του Άνθρακα (Coal Bhavan), στη λέσχη Σίτζουα, στη λέσχη Ντίγκλαντι, στο ανθρακωρυχείο Σουνταμάντι, στο ανθρακωρυχείο Μούλιντι, στην Ένωση Γυναικών Σάτσανγκ, στο Γκουτζαράτι Σαμάτζ (Τζάρια), στο Άγκρασεν Μπαβάν (Τζάρια), στο Πιστοντέβι Βίντυα Μαντίρ, στη λέσχη Κουσταούρ, στο ανθρακωρυχείο Γκόλουκντι, στο ανθρακωρυχείο Κουτζίμα και στο Σαραϊντέλα.

Στις 24 Ιανουαρίου ο Σουάμι Νιράντζαν εγκαινίασε ένα σιβίρ στην Καλιανπούρ του Μονγκύρ. Στις 3 Φεβρουαρίου κήρυξε την έναρξη ενός προγράμματος αρωγής τυφλών στη Σουριαγκάρα. Στις 10 του μηνός συμμετείχε στους ετήσιους εορτασμούς του Σαρασουάτι Σίσου Μαντίρ, στο Μονγκύρ, και στις 17 εγκαινίασε ένα κέντρο φυσικοπαθητικής και γιό-

γκα στις εγκαταστάσεις του Μπαλ Μπαράτι Βίντυα Μαντίρ στο Μονγκύρ.

Στο Μπάσαντ Παντσάμι εορτάστηκε η Ημέρα Ίδρυσης της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ (BSY) με ένα τριήμερο πρόγραμμα μπάτζαν, κίρταν και σάτσανγκ. Επίσης οργανώθηκε πλουσιοπάροχο γεύμα για τους φτωχούς και τους άπορους.

Στις 17 Φεβρουαρίου, κατά την ιερή ημέρα του Σιβαράτρι, ο Σρι Σουάμιτζι μύησε οκτώ Ινδούς στην πούρνα σαννυάσα. Μύησε επίσης είκοσι πέντε άτομα στην κάρμα σαννυάσα και πολλούς άλλους στο μάντρα.

Στις 24 Φεβρουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι, συνοδευόμενος από τη Σουάμι Σατυασανγκανάντα, αναχώρησε για ένα ταξίδι στην Αγγλία. Έφτασαν στο Λονδίνο στις 26 του μηνός. Εκεί ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε διάλεξη με θέμα τον διαλογισμό σε ένα εργαστήριο που διοργάνωσε η Αντόνια Μπόυλο στις 2 Μαρτίου και από τις 8 έως τις 10 Μαρτίου καθοδήγησε ένα σεμινάριο με θέμα τη γιόγκα και την τάντρα, οργανωμένο από τη Σουάμι Πραγκυαμούρτι στο Κόνγουεϊ Χωλ. Οι διαλέξεις του Σρι Σουάμιτζι σε αυτό το σεμινάριο επικεντρώθηκαν στις πρακτικές πτυχές του ταντρικού διαλογισμού σε σχέση με το σώμα, τον νου και τη συνειδητότητα. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στο Λονδίνο ο Σρι Σουάμιτζι μύησε δεκατρία άτομα στην κάρμα σαννυάσα και ένα στην πούρνα σαννυάσα.

Στις 26 Μαρτίου ο Σρι Σουάμιτζι επέστρεψε στο Γκάνγκα Ντάρσαν για δύο μήνες. Τον Οκτώβριο του 1984 είχε ιδρύσει δύο δημόσιους οργανισμούς, το Σιβανάντα Μαθ και το Ίδρυμα Ερευνών Γιόγκα, και τώρα αυτά τα ιδρύματα έχουν τη νόμιμη καταχώριση. Ένα τριμηνιαίο περιοδικό με τίτλο *Σιβανάντα Μαθ* άρχισε να εκδίδεται από το Σιβανάντα Μαθ, το οποίο παρέχει επίσης υποτροφίες σε μαθητές που το δικαιούνται και βιβλία και γραφική ύλη σε στερημένα παιδιά.

Αυτή τη χρονιά ο Σρι Σουάμιτζι αποφάσισε να εορτάσει την Γκούρου Πουρνίμα στο Σατυανάντασραμ της Αθήνας. Αναχώρησε στις 22 Ιουνίου για την Ελλάδα για να καθοδηγήσει το τριήμερο πρόγραμμα σάντανα και σάτσανγκ, συνοδευόμενος από την Σουάμι Σατυασανγκανάντα.

Καθ' οδόν προς την Αθήνα ο Σρι Σουάμιτζι σταμάτησε στη Βομβάη και έδωσε ντάρσαν και σάτσανγκ στους πιστούς του. Στις 24 Ιουνίου αναχώρησε για την Αθήνα όπου έτυχε θερμής υποδοχής από τους Έλληνες αφοσιωμένους και μαθητές του. Ο Σρι Σουάμιτζι πήγε να δει το νέο άσραμ στην Παιανία, το οποίο εκτείνεται σε δέκα εκτάρια. Η ειρηνική ατμόσφαιρα αυτού του τόπου παρείχε ιδανικό περιβάλλον προκειμένου να επωφεληθούν οι Ευρωπαίοι πιστοί από την παρουσία και τα σάτσανγκ του Σρι Σουάμιτζι.

Οι εορτασμοί της Γκούρου Πουρνίμα ξεκίνησαν στις 29 Ιουνίου 1985 με μια συγκινητική ομιλία από τον Σρι Σουάμιτζι. Η Σουάμι Γιόγκα Σάκτι από την Κολομβία παρουσίασε μπάτζαν και κίρταν, ενώ οι Σουάμι Σατυασανγκανάντα και Ντεβατμανάντα έδωσαν ομιλίες για τη σχέση γκούρου-μαθητή. Στα σάτσανγκ του ο Σρι Σουάμιτζι διαφώτισε το κοινό ως προς τη γιόγκα, την τάντρα και άλλες πτυχές της ινδικής φιλοσοφίας.

Στις 2 Ιουλίου, στην ευοίωνη μέρα της Γκούρου Πουρνίμα, έγινε η τελετή της Γκούρου Πάντουκα Πούτζα με μεγάλη ευλάβεια και με τον βαθύ σεβασμό χιλιάδων αφοσιωμένων από την Ελλάδα, την Ευρώπη, τις ΗΠΑ και την Αγγλία. Ήταν θαυμάσια ευκαιρία για τους δυτικούς μαθητές να παρακολουθήσουν αυτό το ιερό γεγονός.

Η Γκούρου Πάντουκα Πούτζα έγινε επίσης στο Γκάνγκα Ντάρσαν, στο Μονγκύρ, με μεγάλη χαρά και ζήλο. Περισσότεροι από δύο χιλιάδες αφοσιωμένοι συμμετείχαν στο πρόγραμμα, το οποίο περιλάμβανε μπάτζαν, κίρταν, απαγγελία της *Ραμαγιάνα* και σάτσανγκ.

Στις 3 Ιουλίου ο Σρι Σουάμιτζι εγκαινίασε ένα πρόγραμμα τάτουα σούντι στην Ελλάδα με τη Σουάμι Σατυασανγκανάντα.

Στις 9 Ιουλίου ο Σρι Σουάμιτζι ταξίδεψε στην Αμβέρσα του Βελγίου, μετά από πρόσκληση του παλιού μαθητή του, Σρι Ραμ Σενόν, διευθυντή του Ινστιτούτου Ράτζα Γιόγκα Βεντάντα. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην Αμβέρσα ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε εκτενείς διαλέξεις για τις πραναγιάμα, τις μούντρα, τις μπάντα και την κουνταλίνι γιόγκα. Έκα-

νε επίσης ένα ειδικό μάθημα γιόγκα νίντρα που μεταδόθηκε από το τηλεοπτικό δίκτυο. Μύησε σαράντα τέσσερις μαθητές στην κάρμα σαννυάσα και δεκαεπτά στην πούρνα σαννυάσα.

Στις 14 Ιουλίου ο Σρι Σουάμιτζι επέστρεψε στην Αθήνα όπου μύησε πολλούς μαθητές στο μάντρα, στην κάρμα σαννυάσα και στην πούρνα σαννυάσα. Έφυγε από την Αθήνα για την Ινδία στις 19 Ιουλίου. Έμεινε στη Βομβάη για τρεις μέρες, όπου τα προγράμματά του είχαν οργανωθεί από τα μέλη του νεοσύστατου Κέντρου Γιόγκα Σατυανάντα. Ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε σάτσανγκ και διαλέξεις σε πολλά και διάφορα μέρη στη Βομβάη. Στις 23 Ιουλίου έφυγε για το Δελχί και στις 24 του μηνός επέστρεψε στο Μονγκύρ.

Στις 18 Οκτωβρίου ο Σρι Σουάμιτζι πήγε στο Ντάνμπαντ όπου συνάντησε αφοσιωμένους και έδωσε σάτσανγκ. Έφτασε στο Νοβαμούντι στις 19 του μηνός με το ιδιωτικό αεροπλάνο του Σρι P.N. Σάρμα, αντιπροέδρου της Εταιρείας Σιδήρου και Χάλυβα Τάτα. Οι μαθητές των δημοτικών και γυμνασίων TISCO επιφύλαξαν παραδοσιακή υποδοχή στον Σρι Σουάμιτζι. Αφού απευθύνθηκε σε μια τεράστια συγκέντρωση στο Νοβαμούντι Γιόγκα Κέντρα, ο Σρι Σουάμιτζι μίλησε στους συμμετέχοντες για ένα πρόγραμμα κρίγια γιόγκα που δίνουν οι σουάμι της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ. Το βράδυ έκανε δημόσια διάλεξη στη Λέσχη Νοβαμούντι.

Ο Σρι Σουάμιτζι αναχώρησε για τη Βομβάη στις 21 Οκτωβρίου μετά από πρόσκληση του Κέντρου Γιόγκα Σατυανάντα. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στη Βομβάη ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε τρεις δημόσιες διαλέξεις για την κουνταλίνι γιόγκα στο Μπαράτιγια Βίντυα Μπαβάν. Στις διαλέξεις του ο Σρι Σουάμιτζι φώτισε κάποιες ελάχιστα γνωστές πλευρές της τάντρα. Αυτές τις διαλέξεις τις παρακολούθησαν άνθρωποι από κάθε κοινωνική τάξη της Βομβάης. Στις 29 Οκτωβρίου ο Σρι Σουάμιτζι προσεκλήθη να μιλήσει στο Κέντρο Ατομικών Ερευνών Χόμι Μπάμπα, στο Τρομπέυ.

Ο Σρι Σουάμιτζι έδωσε καθημερινά σάτσανγκ στην κατοικία

του Σρι και της κυρίας Μούνσι, στο Château Windsor. Έδωσε επίσης μάντρα ντίκσα και κάρμα σαννυάσα σε πολλά άτομα.

Τον Νοέμβριο ο Σρι Σουάμιτζι επέστρεψε στο Μονγκύρ, όπου έδωσε σάτσανγκ σε όσους συμμετείχαν στα προγράμματα κρίγια γιόγκα και τάτουα σούντι. Μύησε επτά Ινδούς συμμετέχοντες στην πούρνα σαννυάσα και πολλούς μαθητές στο μάντρα. Τον Νοέμβριο η Σουάμι Πραγκυαμούρτι έφερε μια ομάδα από την Αγγλία για ένα πρόγραμμα κρίγια γιόγκα. Ο Σουάμι Ανανταναντα έφερε επίσης μια ομάδα από την Ιταλία για ασραμική ζωή και κάρμα γιόγκα.

Ο Σρι Σουάμιτζι λάμβανε προσκλήσεις για επισκέψεις και προγράμματα από διάφορα μέρη της χώρας και του κόσμου. Έστειλε το ακόλουθο μήνυμα σε όλους τους αφοσιωμένους και τους μαθητές του:

Το μήνυμα του Σρι Σουάμιτζι

Λαμβάνω πολλές επιστολές από μαθητές κατά καιρούς, και διάφορες ομάδες επισκεπτών μου ζήτησαν επίσης να τους επισκεφτώ. Φυσικά θα ερχόμουν, γιατί έχω βαθιά σύνδεση με τους μαθητές μου και τους σαννυάσιν, τους οποίους θεωρώ πολύ δικούς μου. Αλλά προς το παρόν αυτό δεν είναι δυνατόν.

Ωστόσο, έχοντας υπόψη τις επιθυμίες όλων, αποφάσισα να στείλω εκ μέρους μου τον Σουάμι Νιράντζαν. Παρόλο που δεν θα είμαι εκεί αυτοπροσώπως, το πνεύμα, η καρδιά και ο νους μου θα ταξιδέψουν ως εσάς με τον Νιράντζαν.

Έχοντας αυτό κατά νου, όλοι οι σαννυάσιν, οι κάρμα σαννυάσιν, οι μαθητές, οι αφοσιωμένοι και οι φίλοι θα πρέπει να ενημερωθούν για την επίσκεψή του. Ο Σουάμι Νιράντζαν πηγαίνει εκεί όχι μόνο ως αντιπρόσωπός μου, αλλά, στην πραγματικότητα, ως η ίδια η ψυχή μου, χωρίς καμία διαφορά.

Ελπίζω ότι το μήνυμά μου είναι σαφές.

Δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του 1986

Τον Ιανουάριο του 1986 διοργανώθηκαν προγράμματα στο Μάντυα Πραντές, στην Ορίσα και στη Μαχαράστρα. Ο Σρι Σουάμιτζι έστειλε τον Σουάμι Νιράντζαν και άλλους τέσσερις σουάμι να καθοδηγήσουν αυτά τα προγράμματα. Ο Σουάμι Νιράντζαν και οι σουάμι που τον συνόδευαν έφυγαν από το Μονγκύρ στις 5 Ιανουαρίου και έφτασαν στην Καλκούτα στις 6 Ιανουαρίου. Αφού έδωσαν σάτσανγκ στην Καλκούτα έφτασαν στο Ράιγκαρ το πρωί της 7ης του μηνός. Ένα πυκνό πρόγραμμα με σάτσανγκ, μαθήματα και μυήσεις είχε οργανωθεί στο Ράιγκαρ. Οργανώθηκε επίσης μια δημόσια διάλεξη το βράδυ.

Ο Σουάμι Νιράντζαν έφτασε στο Μπιλάι στις 9 Ιανουαρίου, όπου είχε διοργανωθεί ένα τετραήμερο συνέδριο από τις 9 έως τις 12 του μηνός. Ο Σουάμι Νιράντζαν έκανε την έναρξη του συνεδρίου το βράδυ της 9ης ανάβοντας την τελετουργική φλόγα και στολίζοντας το πορτραίτο του Σρι Σουάμιτζι με γιρλάντα από λουλούδια. Σ' όλη τη διάρκεια του συνεδρίου έλαβαν χώρα μπάτζαν, κίρταν, σάντανγκ, τάξεις άσανα, πραναγιάμα και γιόγκα νίντρα και συνεδρίες ερωταποκρίσεων. Κατόπιν ειδικού αιτήματος των κατοίκων της Νάντγκραμ ο Σουάμι Νιράντζαν συμφώνησε να επισκεφτεί και τη Νάντγκραμ.

Το πρωί της 12ης ο Σουάμι Νιράντζαν ταξίδεψε οδικώς από το Μπιλάι στη Νάντγκραμ. Οι κάτοικοι της Νάντγκραμ είχαν αρχίσει να συγκεντρώνονται στο άσραμ από νωρίς το πρωί για να δουν έστω και φευγαλέα τον αγαπημένο τους Νιράντζαν. Μόλις ο Σουάμι Νιράντζαν έφτασε στο άσραμ τον υποδέχτηκαν με πανηγυρισμούς. Πριν απ' όλα απέδωσε φόρο τιμής στο σαμάντι του Σουάμι Σατυαβρατανάντα κι έπειτα έδωσε μάντρα ντίκσα σε σαράντα τρεις μαθητές στην κύρια αίθουσα του άσραμ. Πάνω από δύο χιλιάδες άνθρωποι είχαν ήδη συγκεντρωθεί στο άσραμ κι έφταναν κι άλλοι. Οι ηλικιωμένοι αυτού του πλήθους προσπαθούσαν με τις δυνάμεις τους να προχωρήσουν έστω μια ίντσα προς τα εμπρός για να έχουν καλύτερη θέα του αγαπητού τους Νιράντζαν. Απευθυνόμενος στη συγκέντρωση ο Σουάμι Νιράντζαν είπε: «Δεν ήρθα εδώ για να δώσω ντάρσαν, παρά ήρθα για να φέρω το μήνυμα του

Πούτζυα Γκούρουντεβ και να λάβω τις ευλογίες και τις ευχές σας». Αφού συναντήθηκε με όλους ο Σουάμι Νιράντζαν επέστρεψε στο Μπιλάι στις έντεκα το πρωί, όπου ένα πυκνό πρόγραμμα διαλέξεων, μυήσεων, συναντήσεων και συνεντεύξεων Τύπου εξακολούθησε μέχρι το τέλος της μέρας.

Στις 13 Ιανουαρίου ο Σουάμι Νιράντζαν έφτασε οδικώς στη Ράιπουρ. Έδωσε συνέντευξη Τύπου και συνέχισε με προγράμματα στο Κολέγιο Αγιουρβέδα και στο Κολέγιο Θηλέων. Το κέντρο του Ραδιοφώνου *All India* της Ράιπουρ ηχογράφησε μια ειδική συνέντευξη, μετά από την οποία απευθύνθηκε σε μια πολύ μεγάλη συγκέντρωση αναζητητών και πιστών. Αφού έδωσε μυήσεις μάντρα το πρωί της 14ης του μηνός, ο Σουάμι Νιράντζαν πήγε στην εκκλησία του Αγίου Ιωσήφ όπου έδωσε διάλεξη με θέμα «Η σημασία της γιόγκα στη σύγχρονη εποχή». Μετά από ομιλίες και συνεντεύξεις σε όλη τη διάρκεια της ημέρας, ο Σουάμι Νιράντζαν και η ομάδα του έφυγαν για τη Σάμπαλπουρ το ίδιο βράδυ.

Έφτασαν στη Σάμπαλπουρ το πρωί της 15ης Ιανουαρίου. Από τις 16 ως τις 18 του μηνός είχε οργανωθεί ένα τριήμερο Συνέδριο Ούτκαλ Γιόγκα. Σε όλη τη διάρκεια του συνεδρίου πραγματοποιήθηκαν συναντήσεις με μπάτζαν, κίρταν, μυήσεις, σάτσανγκ και ερωταποκρίσεις. Η κυρία Κρίσνα Ντέβι έδωσε ομιλίες για τη *Ραμαγιάνα* και τις τρεις ημέρες του συνεδρίου. Στις 17 του μηνός ο Σουάμι Νιράντζαν έδωσε μια δημόσια διάλεξη στο Κολέγιο Μηχανολόγων-Μηχανικών Μπουρλά. Μετά την ολοκλήρωση του συνεδρίου στις 18 του μηνός η ομάδα αναχώρησε για τη Βομβάη.

Φτάνοντας στη Βομβάη στις 19 του μηνός ο Σουάμι Νιράντζαν έδωσε μια δημόσια διάλεξη με θέμα «Γιόγκα για καλύτερη υγεία» στο Θάνε και απένειμε πιστοποιητικά σε όσους συμμετείχαν σε ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης δασκάλων γιόγκα. Από τις 20 ως τις 25 του μηνός έδωσε μαθήματα πάνω στο τσίντακασα ντάρανα στο Μπαράτιγια Βίντυα Μπαβάν. Πολλοί άνθρωποι είχαν επίσης την ευκαιρία να συνομιλήσουν μαζί του προσωπικά. Στις 21 Ιανουαρίου έδωσε δημόσια διάλεξη με θέμα «Η Ράτζα Γιόγκα του Πατάντζαλι» στο αμφιθέατρο

ISKCON, στο Τζούχου. Στις 22 του μηνός έδωσε διάλεξη με θέμα «Γιογκική θεραπεία» στον Ροταριανό Όμιλο της Δυτικής Βομβάης. Στις 23 ο Σουάμι Νιράντζαν έδωσε ομιλία με θέμα τη «Διαχείριση του άγχους μέσω της γιόγκα» στους εργαζόμενους και τα στελέχη της εταιρείας Γκέστκιν Γουίλιαμς που βρίσκεται στο Μπάνταπ και τους δίδαξε απλές και αποτελεσματικές πρακτικές της γιόγκα. Στις 24 Ιανουαρίου έδωσε μια διάλεξη με θέμα «Γιόγκα, επιστήμη του σήμερα και κουλτούρα του αύριο» στο Αμφιθέατρο Τάτα. Στις 25 Ιανουαρίου έγινε ένα μάθημα άσανα για παιδιά στο Μπαράτιγια Βίντυα Μπαβάν με την καθοδήγηση του Σουάμι Νιράντζαν. Όλα αυτά τα προγράμματα οργανώθηκαν από το Κέντρο Γιόγκα Σατυανάντα της Βομβάης. Έπειτα ο Σουάμι Νιράντζαν αναχώρησε για την Γκόντια τη νύχτα της 25ης Ιανουαρίου.

Έφτασε στην Γκόντια το απόγευμα της 26ης Ιανουαρίου, όπου έτυχε θερμότατης υποδοχής. Ακολούθησε ένα πυκνό πρόγραμμα με σάτσανγκ, μυήσεις, συνεντεύξεις και συνεδρίες ερωταποκρίσεων. Μετά επέστρεψε στο Μονγκύρ μέσω Καλκούτας στις 29 του μηνός.

Ο Σρι Σουάμιτζι πήγε στο Δελχί στις 5 Φεβρουαρίου. Από εκεί μετέβη στο Αμραβάτι, στη Μαχαράστρα, για να κάνει την έναρξη και να προεδρεύσει σε ένα τριήμερο εθνικό συνέδριο γιόγκα. Ο Σρι Σουάμιτζι εγκαινίασε το συνέδριο στις 7 του μηνός με μια ένθερμη ομιλία με θέμα «Η σημασία της γιόγκα στην ολιστική ανάπτυξη του ατόμου». Στις 8 και 9 Φεβρουαρίου έδωσε σάτσανγκ και συνάντησε δασκάλους γιόγκα και μαθητές απ' όλη την Ινδία, που είχαν έρθει να παρακολουθήσουν το συνέδριο. Στις 10 Φεβρουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι επέστρεψε στο Δελχί και από εκεί στο Μονγκύρ.

Την 1η Μαρτίου ο Σρι Σουάμιτζι ταξίδεψε στην Πάτνα όπου εγκαινίασε μια δημόσια συγκέντρωση για παιδιά από τα ανατολικά κρατίδια της Ινδίας. Η συγκέντρωση είχε οργανωθεί από το Πανινδικό Σίσου Σάνγκαμ. Ο Σρι Σουάμιτζι άναψε την τελετουργική φλόγα σηματοδοτώντας την έναρξη της συγκέντρωσης. Έπειτα από αυτό, παιδιά από τη Μεγκαλάγια προσέφεραν τιμητική φρουρά στον Σρι Σουάμιτζι. Στην ομιλία

του ο Σρι Σουάμιτζι προέτρεψε τα παιδιά να μάθουν και να γνωρίσουν την πλούσια πολιτισμική κληρονομιά τους. Επέστρεψε στο Μονγκύρ στις 2 Μαρτίου.

Ο Σρι Σουάμιτζι συνέχισε να δίνει σάτσανγκ σε μαθητές και αφοσιωμένους στο Γκάνγκα Ντάρσαν. Από τον Δεκέμβριο του 1985 έως τον Μάρτιο του 1986 εκατοντάδες άνθρωποι έλαβαν μύηση στο μάντρα. Εξήντα οκτώ άτομα πήραν μύηση στην κάρμα σαννυάσα και τρεις στην πούρνα σαννυάσα.

Σε προγράμματα που διοργανώθηκαν στη Βομβάη, στη Λοναβάλα, στο Κουτς και στο Μπουτζ ο Σρι Σουάμιτζι έστειλε τον Σουάμι Νιράντζαν. Στις 5 Μαΐου ο Σουάμι Νιράντζαν έφτασε στο Ντάνμπαντ, όπου έδωσε ένα πρόγραμμα με σάτσανγκ και μυήσεις στο μάντρα. Από εκεί επισκέφτηκε το Ντίσεργκαρ και τη Σανκατόρια στις 7 και 8 και έδωσε ένα μονοήμερο πρόγραμμα για τη διαχείριση του άγχους στα στελέχη των Ανατολικών Ανθρακωρυχείων.

Ο Σουάμι Νιράντζαν έφτασε στη Βομβάη στις 9 Μαΐου. Στις 10 του μηνός προσκλήθηκε στο Κέντρο Ατομικών Ερευνών Μπάμπα, στο Τρομπέυ, για να δώσει διάλεξη με θέμα «Η γιόγκα στην καθημερινή ζωή». Στις 11 Μαΐου πήγε στη Λοναβάλα για να πραγματοποιήσει ένα πρόγραμμα γιόγκα για μαθητές και δασκάλους του Κέντρου Γιόγκα Σατυανάντα της Βομβάης. Εκτός από τα καθημερινά μαθήματα και τα σάτσανγκ ανέπτυξε επίσης διάφορα θέματα από τις Βέδες και τις Ουπανισάδες. Πολλοί μαθητές έλαβαν μύηση στο μάντρα στο τέλος του προγράμματος.

Ο Σουάμι Νιράντζαν επέστρεψε στη Βομβάη στις 18 του μηνός. Εκεί διηύθυνε ένα τριήμερο σιβίρ πάνω στην Πράνα Βίντυα, οργανωμένο από το Κέντρο Γιόγκα Σατυανάντα. Οι διάφορες άλλες υποχρεώσεις του περιλάμβαναν μια διάλεξη με τίτλο «Αρμονία στην αρμονία» στο ετήσιο συνέδριο του Ροταριανού Ομίλου στο ξενοδοχείο Ταζ, ένα πρόγραμμα διαχείρισης του άγχους στην εταιρεία Tata and Rose Co.Ltd κι ένα εμπνευσμένο σάτσανγκ στην κατοικία της Πρατίμπα Μούνσι.

Ο Σουάμι Νιράντζαν ταξίδεψε αεροπορικώς στο Μπουτζ του Κουτς στις 19 Μαΐου, όπου έδωσε μαθήματα, μύησε μαθητές

στο μάντρα, έδωσε συνεντεύξεις Τύπου, έκανε προσωπικές συναντήσεις κι έδωσε ομιλίες σε μέλη του Ροταριανού Ομίλου, του Εμπορικού Επιμελητηρίου και της Ένωσης Εμπόρων. Έδωσε επίσης μια συγκινητική ομιλία σε αξιωματικούς και στρατιώτες του Ινδικού Στρατού, της Πολεμικής Αεροπορίας και των Συνοριακών Δυνάμεων Ασφαλείας. Έδινε επίσης κάθε βράδυ σάτσανγκ στο Σάντι Νικέταν.

Στις 26 Μαΐου ο Σουάμι Νιράντζαν επέστρεψε στη Βομβάη και μετά στο Μονγκύρ, μέσω Καλκούτας, στις 30 του μηνός.

Φέτος η Γκούρου Πουρνίμα Μαχοτσάβ εορτάστηκε στο Γκάνγκα Ντάρσαν. Ένα ειδικό σάντανα σιβίρ οργανώθηκε από τις 18 ως τις 20 Ιουλίου, που περιλάμβανε μαθήματα άσανα και πραναγιάμα, μπάτζαν, κίρταν, σάτσανγκ και απαγγελίες από την *Γκίτα* και τις Ουπανισάδες. Ο δρ. Μάνας Βίσβας από την Ντάτια του Μάντυα Πραντές έδινε ομιλίες για τη *Ραμαγιάνα* κάθε βράδυ.

Τα μπάτζαν, τα κίρταν και οι απαγγελίες των μάντρα ξεκίνησαν στις πέντε το πρωί της 21ης Ιουλίου, στην ευοίωνη ημέρα της Γκούρου Πουρνίμα. Η Γκούρου Παντούκα Πούτζα ξεκίνησε στις έξι το πρωί και συμμετείχαν πάνω από τρεις χιλιάδες άτομα. Η Παντούκα Πούτζα πραγματοποιήθηκε στο κεντρικό κτίριο, ενώ ο Σρι Σουάμιτζι παρέμεινε στο κουτίρ. Μετά από ιδιαίτερο αίτημά τους, δόθηκε η δυνατότητα στους αφοσιωμένους να έχουν το ντάρσαν του Σρι Σουάμιτζι και να τον χαιρετήσουν από μακριά. Οι πιστοί σχημάτιζαν ουρά μετά την Παντούκα Πούτζα κι αφού χαιρετούσαν τον Σρι Σουάμιτζι στο κουτίρ επέστρεφαν σε σειρά. Αυτό συνεχίστηκε μέχρι τις έντεκα το πρωί. Το πρωί ο Σρι Σουάμιτζι είχε μυήσει πολλούς μαθητές στο μάντρα και την σαννυάσα. Περίπου πενήντα ή εξήντα άτομα είχαν πάρει την κάρμα σαννυάσα νωρίτερα τον Ιούλιο. Η πούτζα, το σάτσανγκ και το υπόλοιπο πρόγραμμα έγιναν στην αίθουσα του δεύτερου ορόφου στο καινούργιο κεντρικό κτίριο. Το όλο γεγονός ήταν γεμάτο έμπνευση κι ανάταση.

Ο Σρι Σουάμιτζι έμεινε στο Γκάνγκα Ντάρσαν για λίγο για να ολοκληρώσει κάποια ειδικά έργα. Είχε ιδρύσει το Σιβανάντα Μαθ στη μνήμη του γκούρου του, του Σουάμι Σιβανάντα

του Ρισικές, που σύντομα θα γιορταζόταν η επέτειος των εκατό ετών από τη γέννησή του σε όλο τον κόσμο. Ο Σουάμι Σιβανάντα ήταν η ενσάρκωση της αγάπης, της υπηρεσίας, της συμπόνιας και του ελέους. Το Σιβανάντα Μαθ είναι μια αναγνωρισμένη φιλανθρωπική οργάνωση αφιερωμένη στην προώθηση αυτών των υψηλών ιδανικών του Σουάμι Σιβανάντα. Δόξα στον μεγάλο γκούρου και στον εξίσου μεγάλο μαθητή του!

Από την ίδρυσή του το Σιβανάντα Μαθ δίνει υποτροφίες, βιβλία, τετράδια και άλλο εκπαιδευτικό υλικό σε φτωχούς και άπορους μαθητές της περιοχής του Μονγκύρ. Πρόκειται για ένα εκτεταμένο έργο που πραγματοποιείται σύμφωνα με τους στόχους αυτού του ιδρύματος και βοηθά όσους μαθητές το δικαιούνται με κάθε δυνατό τρόπο. Επίσης διανέμονται δωρεάν τα απαραίτητα φάρμακα σε άπορους ασθενείς.

Στις 24 Δεκεμβρίου 1985 μοιράστηκαν ρούχα σε άντρες, γυναίκες και παιδιά στην ταραγμένη περιοχή Λάκσμιπουρ του Μονγκύρ, στην οποία είχαν σημειωθεί πρόσφατα περιστατικά εμπρησμών, αιματηρών συγκρούσεων και ληστειών. Ο Σρι Σουάμιτζι πρώτα ενημέρωσε τις περιφερειακές αρχές για το σχέδιό του και, αφού έλαβε τα στοιχεία των οικογενειών που επλήγησαν, ετοίμασε λεπτομερή κατάλογο σχετικά με το τι πρέπει να δώσει και σε ποιον. Σύμφωνα με τη λίστα αυτή συσκευάστηκαν πακέτα ρούχων για διανομή σε καθεμία από τις διακόσιες δεκαέξι οικογένειες. Για τη διανομή των ρούχων στις άπορες οικογένειες, στάλθηκε ο Σουάμι Νιράντζαν μαζί με επτά σουάμι και είκοσι δύο ντόπιους εθελοντές από το Σιβανάντα Μαθ. Σε δύο οικογένειες δόθηκαν επίσης μαγειρικά σκεύη. Το Σιβανάντα Μαθ είχε λάβει αυτά τα ρούχα ως δώρο από μαθητές της Σιγκαπούρης.

Ο Σρι Σουάμιτζι σχεδιάζει να αποκτήσει σύντομα ένα ασθενοφόρο που θα χρησιμεύσει ως κινητό νοσοκομείο του Σιβανάντα Μαθ. Το ασθενοφόρο θα μεταφέρει γιατρούς, νοσηλευτές και φάρμακα σε απομακρυσμένες αγροτικές περιοχές όπου οι ασθενείς θα εξετάζονται και θα λαμβάνουν φάρμακα. Κάθε δεύτερο δεκαπενθήμερο το ασθενοφόρο θα μεταφέρει κτηνιάτρους που θα φροντίζουν τα ζώα. Υπάρχουν επίσης σχέδια για

άνοιγμα σχολείων σε απομακρυσμένες αγροτικές περιοχές. Ο πρωθυπουργός του Μπιχάρ, Σρι Μπαγκουάτ Τζα Αζάντ, επισκέφθηκε το άσραμ και είχε γόνιμες συζητήσεις με τον Σρι Σουάμιτζι. Ευχαριστήθηκε πολύ μαθαίνοντας για τα προγράμματα και τα σχέδια του Σρι Σουάμιτζι και υποσχέθηκε να δώσει γη και δασκάλους για τα μελλοντικά σχολεία. Η αποστολή του Σρι Σουάμιτζι αναπτύσσεται πράγματι ραγδαία.

Η εκατονταετηρίδα της γέννησης του Σουάμι Σιβανάντα

Η εκατονταετηρίδα της γέννησης του Σουάμι Σιβανάντα θα συμπέσει με την 8η Σεπτεμβρίου 1987. Ως εκ τούτου, η Γκούρου Πουρνίμα του 1987 θα εορταστεί ως Γκούρου Πουρνίμα της εκατονταετηρίδας. Αφοσιωμένοι και μαθητές θα φτάσουν απ' όλα τα μέρη της Ινδίας και του κόσμου. Οι διοργανωτές περιμένουν μέχρι και δέκα χιλιάδες άτομα. Ο Σρι Σουάμιτζι αποφάσισε να κάνει ένα τριήμερο σάτσανγκ σιβίρ για την περίσταση. Το πρόγραμμα θα περιλαμβάνει καθημερινές απαγγελίες *Σαουντάρυα Λαχάρι* και *Μπαγκαβάτ Γκίτα* στις οκτώ το πρωί και απαγγελίες *Ραμαγιάνα* και Ουπανισάδων στις δύο το μεσημέρι. Ο Σουάμι Σιβανάντα λάτρευε τη μουσική κι έτσι η μουσική θα κατέχει εξέχουσα θέση στους εορτασμούς της εκατονταετηρίδας. Καταξιωμένοι μουσικοί θα συναγωνιστούν με τις εκτελέσεις τους κατά τη διάρκεια του προγράμματος. Τρίωρα μουσικά βραδινά προγράμματα θα πραγματοποιηθούν και τις τρεις ημέρες της εκδήλωσης.

Ο Σρι Σουάμιτζι έχει ένα σαφές σχέδιο στο μυαλό του και για το ερευνητικό κέντρο. Ξέρει ακριβώς τι να κάνει και πού να το κάνει. Θα προμηθευτεί ηλεκτρονικά μηχανήματα και τα δωμάτια έχουν σχεδιαστεί με βάση αυτά. Μετά την ολοκλήρωση των προκαταρκτικών ερευνητικών εργασιών, θα οργανωθεί ένα σεμινάριο γιατρών και θεραπευτών. Το ερευνητικό έργο συνεχίζεται εδώ και αρκετά χρόνια και έχουν ήδη αρχίσει να έρχονται εκθέσεις και φάκελοι από διάφορους γιατρούς.

Η βιβλιοθήκη είναι αρκετά μεγάλη, με εκατόν ένα μεγάλα

ερμάρια γεμάτα βιβλία πάνω σε μια τεράστια ποικιλία θεμάτων. Εκτός από βιβλία στα αγγλικά και στα χίντι, η βιβλιοθήκη έχει και βιβλία σε πολλές άλλες γλώσσες. Ο Σρι Σουάμιτζι έχει ένα μεγάλο όραμα στο μυαλό του και οι πολυποίκιλες δραστηριότητές του εκτείνονται σε πολλούς τομείς και τμήματα της κοινωνίας.

«Η κάρμα γιόγκα είναι η πραγματική γιόγκα» είναι το ρητό του Σρι Σουάμιτζι, το οποίο οι μαθητές του έχουν πάρει κατάκαρδα. Βαδίζουν στο μονοπάτι της κάρμα γιόγκα με θάρρος και πεποίθηση. Ο Σρι Σουάμιτζι έχει πράγματι δώσει μια νέα κατεύθυνση στην ανθρώπινη εξέλιξη.

Ο Μπουμανταλέσουαρ Σουάμι Σιβανάντα ανέλαβε αυστηρή σάντανα και μεταβίβασε όλες τις δυνάμεις που συγκέντρωσε στον υπεράνθρωπο μαθητή του. Κράτησε τον Σάτυαμ –έναν ωκεανό γνώσης και σοφίας– κρυμμένο στην αγκαλιά του για δώδεκα χρόνια και μετά τον έστειλε μακριά με την εντολή *bahujan hitaaya, bahujan sukhaaya*, δηλαδή να εργαστεί για το καλό και την ευτυχία των πολλών.

Έχοντας λάβει τις ευλογίες του γκούρου του για να γίνει ένας παγκόσμιος κατακτητής, ο Σάτυαμ αγκάλιασε τον τρόπο ζωής ενός παριβρατζάκα και τράβηξε προς το μονοπάτι, φωτισμένος από τη δύναμη ψυχής του παντοδύναμου γκούρου του. Βαδίζοντας σε άγνωστα μέρη, κινούμενος ανάμεσα σε αγνώστους, αντιμετώπισε πολλές δοκιμασίες και δυσκολίες, αλλά συνέχισε να κινείται. Σύντομα οι προσπάθειές του άρχισαν να αποδίδουν καρπούς. Όπου κι αν πήγαινε συναντούσε επιτυχίες. *«Όπου υπήρχαν αγκάθια στο μονοπάτι, τώρα το μονοπάτι μου είναι στρωμένο λουλούδια...»*

Τον Ιούνιο του 1957 έλαβε ενδείξεις και κατευθύνσεις από θεϊκές δυνάμεις. Έλαβε μια άλλη εντολή στο Μπάντριναθ το 1961. Κατά την επιστροφή του από το Μπάντριναθ έλαβε τις ευλογίες και τις εντολές του γκούρου του και ορκίστηκε να εκπληρώσει τη θεία εντολή που είχε λάβει. *Η γιόγκα θα γίνει η κουλτούρα του αύριο* – μ' αυτή την τολμηρή διακήρυξη ο Σρι Σουάμιτζι ίδρυσε το International Yoga Fellowship. Μετά το μάχα σαμάντι του γκούρου του ο Σρι Σουάμιτζι άναψε μια

αιώνια φλόγα στη μνήμη του κι άρχισε να εκπληρώνει την εντολή του με σοβαρότητα. Μετά από αυστηρή ταπάσυα και σάντανα εδραιώθηκε ως παραμαχάμσα κι άρχισε να διαδίδει την αποστολή του σε όλες τις γωνιές του πλανήτη.

Η συστηματική εκπαίδευση στη γιόγκα που έδωσε ο Σρι Σουάμιτζι, τα πολυάριθμα άσραμ της γιόγκα και τα κέντρα που ιδρύθηκαν στην Ινδία και στο εξωτερικό, τα συνέδρια της γιόγκα, οι επιτυχημένες παγκόσμιες περιοδείες, η συνεχιζόμενη έρευνα για διάφορες ασθένειες – όλα αυτά είναι λαμπρές μαρτυρίες για την πρόοδο και την επιτυχία του κινήματος της γιόγκα. Τα βιβλία του έχουν πωληθεί σε εκατοντάδες χιλιάδες αντίτυπα και πολλά άλλα τυπώνονται διαρκώς. Τα έργα του έχουν μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες της Ινδίας και του εξωτερικού και έχουν εκδοθεί σε όλο τον κόσμο. Τα δίδυμα μηνιαία περιοδικά *Γιόγκα* και *Γιόγκα Βίντυα* εκδίδονται τακτικά τα τελευταία είκοσι ένα χρόνια και, μετά από αίτημα των σοβαρών αναζητητών, όλο το υλικό για την προχωρημένη σάντανα της κρίγια γιόγκα δημοσιεύτηκε σε συνέχειες στο περιοδικό *Κρίγια* σε μια περίοδο τριών ετών, τόσο στα χίντι όσο και στα αγγλικά.

Ο Σρι Βασουντέβ Σάρμα, υπάλληλος στις πανεπιστημιακές εκδόσεις του Πανεπιστημίου του Δάσους Γιόγκα Βεντάντα στο Ρισικές, είχε πει τα εξής λόγια στα τριακοστά πρώτα γενέθλια του Σρι Σουάμιτζι:

> Ω πυλώνα του Ανάντα Κουτίρ, αυτό το γιγαντιαίο οικοδόμημα που υψώνεται μεγαλόπρεπα στις όχθες του ιερού Γάγγη ακτινοβολεί περηφάνια τούτη την ευοίωνη μέρα, γιατί έχει λάβει την υποστήριξη ενός θεϊκού πυλώνα με μια καρδιά πιο αγνή από του Γάγγη, με έναν χαρακτήρα ανθεκτικότερο και σταθερότερο από τα Ιμαλάια και με μια μιλιά γλυκύτερη από το γλυκύτερο μέλι...

Αυτά τα εγκάρδια αισθήματα εκφράστηκαν το 1954, αλλά οι λέξεις αντηχούν αληθινές ακόμα και σήμερα, με το Γκάνγκα Ντάρσαν να αντικαθιστά το Ανάντα Κουτίρ...

Ο Σρι Σουάμιτζι έγραψε ένα δοκίμιο με τίτλο «Είμαι ένας σαννυάσιν» στις αρχές του 1954. Ακόμα και σήμερα η προσωπικότητά του διατηρεί τα ίδια ακριβώς ιδανικά και την ίδια έμπνευση:

Είμαι ένας σαννυάσιν

Ο άνθρωπος κατέκτησε τα ουράνια βασίλεια, διέσχισε απέραντες θάλασσες, μέτρησε την αχανή έκταση του ουρανού, εξερεύνησε τα βάθη σε αχανείς ωκεανούς, ξετύλιξε τα μυριάδες μυστικά της φύσης, υιοθέτησε διάφορες φιλοσοφίες και θρησκείες, κατέστειλε τα βάσανα και τις λύπες του, ένωσε τις δύο ακτές της γέννησης και του θανάτου με την αλυσίδα της ζωής, ανακάλυψε τη θεότητα και πραγμάτωσε την υποκείμενη βάση της αιώνιας ζωής. Κέρδισε τα πάντα, έχασε τα πάντα, είδε τα πάντα. Ωστόσο ο άνθρωπος είναι ατελής. Οι επιθυμίες του είναι ανεκπλήρωτες και μια ατέρμονη ανάγκη τον στοιχειώνει διαρκώς. Ο θάνατος είναι το τέλος και η γέννηση η αρχή της εξόρμησης που καλείται ζωή.

Ο θάνατος εκπληρώνει τη ζωή και η ζωή εκπληρώνει τον θάνατο. Ούτε το ντάρμα, ούτε το κάρμα, ούτε η γιόγκα, το μάντρα ή η τάντρα μπορούν να ολοκληρώσουν και να γεμίσουν τη ζωή. Ακόμα και η πληρότητα που επιδιώκεται από τη γιογκική και πνευματική ζωή είναι σαν τον μορφωμένο και εύπορο γιο μιας στείρας γυναίκας (δηλαδή ανύπαρκτη).

Αυτό το πρόβλημα παραμένει ακόμα και σήμερα. Κανείς δεν έχει έρθει να το επιλύσει μέχρι τώρα. Γιόγκι, γκυάνι, μαχάτμα, ασκητές και επιστήμονες – όλοι προσπάθησαν αλλά απέτυχαν. Είτε χάσαμε τον εαυτό μας στην ατομική μας αναζήτηση του νοήματος της ζωής, είτε βυθιστήκαμε στους υλιστικούς πειρασμούς του κόσμου, είτε ξεχάσαμε τα πάντα μέσα από φευγαλέες ματιές στην πνευματική ευδαιμονία. Κάποιος έψαξε για τον άτμαν, ένας άλλος έψαξε για τον παραμάτμαν. Κάποιος πραγμάτωσε τον Θεό, ένας άλλος χάθηκε στα στολίδια του κόσμου. Κάποιος ξεκίνησε

ν' ανακαλύψει το άπειρο σύμπαν, ένας άλλος βούτηξε βαθιά στους ωκεανούς για ν' ανακαλύψει τα μυστικά τους κι ένας άλλος έφτασε στην άκρη του διαστήματος. Κάποιος αναζήτησε την ειρήνη, ενώ ένας άλλος προκάλεσε καταιγίδα. Κι όμως, κανείς δεν απέκτησε μια ολοκληρωμένη, περιεκτική κατανόηση της ζωής μέχρι σήμερα.

Η ανάπτυξη της ζωής παρέμεινε περιορισμένη σε λίγες περιοχές. Ένας Ινδουιστής δεν μπορούσε να γίνει Μουσουλμάνος, ούτε ένας Μουσουλμάνος Ινδουιστής. Ούτε ένας γκριχάστα έγινε σαννυάσιν, ούτε ένας σαννυάσιν γκριχάστα. Κάποιος είπε ότι ο κόσμος είναι αληθινός, ένας άλλος ισχυρίστηκε ότι είναι φανταστικός. Κάποιος είπε: «Όλα είναι ένα», ένας άλλος είπε: «Πολλά», ενώ ένας άλλος είπε: «Καταρχάς δεν υπάρχει τίποτα». Όσο περισσότερο ψάχναμε τόσο περισσότερα χάναμε. Όσο περισσότερες γνώσεις αποκτούσαμε τόσο λιγότερα γνωρίζαμε. Ακόμα και μετά από αιώνες αναζήτησης από ένα πλήθος γιόγκι, γκυάνι, αγίων και μαχάτμα, το μυστικό της ζωής δεν μπορούσε να αποκαλυφθεί. Όμως σήμερα πρέπει να επιλύσουμε αυτήν την πολυπλοκότητα.

Έχουμε καταλάβει ότι η ζωή είναι ιερή. Δεν είναι κατάρα ή αμαρτία, αλλά ένα όμορφο δώρο. Οι γιόγκι, οι μπάκτα, οι επιστήμονες, οι φιλόσοφοι και οι φωτισμένοι δάσκαλοι προσπάθησαν να βελτιώσουν την ποιότητα της ζωής. Αλλά ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Η αληθινή φύση της ζωής σκεπάστηκε, έτσι δεν είναι; Πρέπει να απομακρύνουμε τα πέπλα με τα οποία τα θρησκευτικά δόγματα και οι επιταγές των γραφών σκέπασαν τη ζωή και να ξεπλύνουμε τα στρώματα των χρωμάτων που προστέθηκαν στη ζωή εδώ και πολλούς αιώνες. Τότε και μόνο τότε θα δούμε τη ζωή στην πρωταρχική της δόξα. Η ζωή είναι απλή και αγνή, ιερή και ενιαία. Από το απέραντο ως το μικροσκοπικό, η ζωή είναι βαθιά ριζωμένη παντού. Είναι πραγματική και πανταχού παρούσα. Οι επικαλύψεις που της επιβάλλονται δεν είναι παρά θέαμα και επίδειξη, τίποτε άλλο.

Ας συνεχιστεί η ζωή μου όπως είναι, στην κατεύθυνση

που λαχταράει ν' ακολουθήσει. Κρατήστε τις γνώσεις σας, τη φιλοσοφία σας, την πνευματικότητά σας, την επιστήμη σας, την κοινωνική σας συμπεριφορά, τη θρησκεία σας. Αφήστε τη ζωή μου να κυλήσει υπέροχα, σαν του παιδιού. Αφήστε με να πετάξω σαν τα ξέγνοιαστα πουλιά, αφήστε με να μείνω αθώος και ανυποψίαστος. Δεν θέλω τη σοφία ούτε τη γνώση σας. Δεν θέλω την ευρυμάθειά σας, ούτε τα βιβλία σας. Θέλω να περιπλανιέμαι στις ζούγκλες και τα βουνά. Αφήστε με να τραγουδήσω μαζί με τα πουλιά, μη με σταματάτε. Αφήστε με να τρέξω σε μονοπάτια σκεπασμένα με ξερά φύλλα, νιώθοντάς τα να θρυμματίζονται κάτω από τα πόδια μου καθώς τρέχω ανάμεσά τους. Μην με σταματάτε. Αφήστε με να ατενίζω τις θαυμαστές εικόνες της φύσης που ξετυλίγονται στην ανατολή. Αφήστε με να ζήσω με τα φύλλα του δάσους, με το νερό των πηγών και με τον αέρα του απέραντου ουρανού. Κρατήστε τον πολιτισμό σας, την περηφάνια σας, την υπόληψή σας και τη θρησκεία σας. Μην με δένετε, αφήστε με να πάω όπου θέλω. Μην με δένετε με τα δεσμά των κοινωνικών συμβάσεων και κανόνων, μην με παραπλανάτε με τις θρησκευτικές σας πεποιθήσεις, μην με νικάτε με τα επιστημονικά σας επιχειρήματα. Μην με παραπλανάτε.

Είμαι ένα πουλί του απέραντου ουρανού
είμαι η αδιάκοπη ροή από νέκταρ
είμαι ήρεμη, αιώνια ευδαιμονία
είμαι το φωτεινό αστέρι τη χαράς.
Φύγετε δάκρυα, θρήνοι και θλίψη,
η φυλακή του πόνου έχει καταστραφεί.
Όπου υπήρχαν αγκάθια στο μονοπάτι, τώρα
το μονοπάτι μου είναι στρωμένο λουλούδια.
Είμαι ένας σαννυάσιν, είμαι ένας σαννυάσιν...

Πόσο αληθινά είναι τα λόγια αυτού του σαννυάσιν, που γεννήθηκε με πνευματικές σαμσκάρα αρκετών γεννήσεων. Ένα διαμάντι γεννιέται μεταμφιεσμένο σε ακάθαρτο κάρβουνο. Αν το ανακαλύψει ένας έμπειρος κοσμηματοποιός, τότε η στιλπνότη-

τα και η λάμψη του θα απλωθεί σε όλο τον κόσμο, διαφορετικά κανείς δεν θα μάθει γι' αυτό. Αυτό το μοναδικό διαμάντι που ονομάζεται Σάτυαμ άρχισε να' απλώνει το φως του από τη στιγμή που βγήκε από το ορυχείο, αλλά δεν το παρατήρησαν πολλοί. Το πεπρωμένο έφερε αυτό το διαμάντι στο κατώφλι ενός κοσμηματοποιού που αναγνώρισε αμέσως την αξία του κι άρχισε να το κόβει και να γυαλίζει τις τραχιές πλευρές του πολύτιμου λίθου. Σε δώδεκα χρόνια το διαμάντι απέκτησε τέτοια λάμψη και στιλπνότητα που φώτισε ολόκληρο το Ανάντα Κουτίρ. Σταδιακά το φως άρχισε να απλώνεται και εκτός άσραμ. Ο γκούρου έδωσε τις εκλεκτές ευλογίες του στον λαμπρό μαθητή του και τον έστειλε να κατακτήσει τον κόσμο. Τώρα αυτός ο λαμπρός σαν τον ήλιο μαθητής πρέπει να ολοκληρώσει την αποστολή του και ν' απαλλάξει αυτόν τον κόσμο από τα σκοτάδια του, χωρίς να εγκλωβιστεί στα δεσμά της φιλίας ή της έχθρας με κανέναν...

Η φυσική ομορφιά της πατρίδας του Κουμαόν, η ευμάρεια και το κύρος του πατέρα του, η ζεστασιά και ο σεβασμός των φίλων του – ο Πάλαβ είχε τα πάντα, αλλά τίποτε από αυτά δεν μπορούσε να τον δεσμεύσει. Δεν είχε γεννηθεί για να περιοριστεί στους τέσσερις τοίχους του σπιτιού του. Όπως το ελεύθερο πουλί, άφησε τα πάντα για να πετάξει στον απέραντο ουρανό... Αυτό συνέβη το 1942.

Τώρα είμαστε στο 1988. Πέρασαν σαράντα έξι χρόνια. Δεν είναι πλέον το αγόρι Νταρμέντρα, αλλά το λιοντάρι Σάτυαμ που με τον βρυχηθμό του κηρύσσει το μήνυμα της γιόγκα κι αποδιώχνει το σκοτάδι της άγνοιας σε κάθε άκρη και γωνιά του κόσμου. Μισό αιώνα αργότερα το αίσθημά του της αταραξίας και της μη προσκόλλησης παραμένει ίδιο. Δημιούργησε μια πλούσια κληρονομιά – Σιβανάντα Άσραμ, το επταώροφο Γκάνγκα Ντάρσαν, το Σιβανάντα Μαθ, το Ίδρυμα Ερευνών της Γιόγκα και πολλά άλλα, μπορεί όμως αυτός ο σύγχρονος Μπαγκιράτα, που έφερε τον Γάγγη της Γιόγκα στον κοινό άνθρωπο, να μένει ο ίδιος περιορισμένος μέσα στο Γκάνγκα Ντάρσαν;

Ο Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι, ο μεσσίας της γιόγκα, έφυγε τελικά από το Γκάνγκα Ντάρσαν στις 8 Αυγούστου 1988

για να περιπλανηθεί παντού σαν το ελεύθερο πουλί, να ευχαριστήσει τις θεϊκές δυνάμεις για όλα όσα είχε επιτύχει και να αναζητήσει τις ευλογίες τους και την καθοδήγησή τους για την μελλοντική πορεία της ζωής του.

Η πλήρης και ολοκληρωτική απάρνησή του απηχούσε τα συναισθήματα που είχε εκφράσει σχεδόν μισό αιώνα πριν: «Αφήστε τη ζωή μου να ρέει σαν τα αθώα νερά της παιδικής μου ηλικίας. Αφήστε με να παραμείνω αδαής, δεν θέλω τη σοφία ή τις γνώσεις σας. Θέλω να πετάω ψηλά σαν τα ξέγνοιαστα πουλιά του γαλανού ουρανού. Αφήστε με να τραγουδώ μαζί με αυτά τα πουλιά. Μην με σταματάτε, μην με περιορίζετε...»

Ω Σάτυαμ! Από τα λουλούδια της αγάπης σου, της στοργής, της συμπόνιας, της σοφίας και της γνώσης σου που έπεσαν κατά τη διάρκεια των αμέτρητων σάτσανγκ, των ομιλιών και των συζητήσεων έφτιαξα αυτή τη μικρή «γιρλάντα». Δεν υπάρχει τίποτα που να μπορώ πραγματικά να αποκαλέσω δικό μου σ' αυτή τη γιρλάντα, ό,τι υπάρχει σου ανήκει. Προσφέρω αυτή την ασήμαντη γιρλάντα στα λουλουδένια πόδια σου με ένα αίσθημα δισταγμού αλλά και αχαλίνωτης χαράς...

Αφήστε τη ζωή μου να συνεχίζεται όπως είναι,
προς την κατεύθυνση που λαχταράει να πάρει.
Κρατήστε τις γνώσεις σας, τη φιλοσοφία σας, την πνευματικότητά σας,
την επιστήμη σας, την κοινωνική σας συμπεριφορά, τη θρησκεία σας.
Αφήστε τη ζωή μου να κυλά υπέροχα σαν του παιδιού,
αφήστε με να πετάξω σαν τα πουλιά,
αφήστε με να μείνω αθώα και ανύποπτη.

Δεν χρειάζομαι τις γνώσεις σας.
Μου αρέσει να περιπλανιέμαι στη ζούγκλα.
Αφήστε με να τραγουδάω με τα πουλιά, μη με σταματάτε.
Αφήστε με να γελώ στον λαμπερό κήπο της ζωής.
Αφήστε με να τρέχω ανάμεσα στα φύλλα που θροΐζουν.
Αφήστε με να αντικρύζω τη φύση στην ανατολή,

αφήστε τα φύλλα του δάσους, το νερό της πηγής, τον καθαρό αέρα να με συντηρούν.

Κρατήστε τον πολιτισμό σας, την υπερηφάνεια σας, τη φήμη σας.
Αφήστε με να πάω όπου θέλω
μακριά, μακριά, πέρα από τον ορίζοντα
εκεί όπου δεν περνούν οι επίγειες αχτίνες,
όπου δεν φτάνουν οι εγκόσμιοι τρόποι.

Μην με δεσμεύετε με τους κοινωνικούς σας κανόνες.
Μην με επηρεάζετε με τις θρησκείες σας,
μην με τραβάτε χαμηλά με τις συμβάσεις σας.
Αφήστε με ήσυχη.
Αφήστε με να υπάρχω.

Όπου κορυφώνεται το όνειρο του οραματιστή

ॐ

Ω εκθαμβωτικέ ήλιε του Γκάνγκα Ντάρσαν!

Βαδίζοντας στο μονοπάτι που οδηγεί στο αιώνιο και άπειρο φως, καθοδηγούμενος από τη λάμψη του φωτεινού Εαυτού σου, υποκλίνομαι με βαθιά ευγνωμοσύνη στα ιερά σου πόδια. Με τα δικά σου λόγια:

Είμαι ένα πουλί του απέραντου ουρανού,
είμαι η αδιάκοπη ροή από νέκταρ,
είμαι γαλήνια, αιώνια ευδαιμονία,
είμαι το φωτεινό αστέρι της χαράς.
Φύγετε μακριά, δάκρυα, θρήνοι και θλίψη,
η φυλακή του πόνου καταστράφηκε.
Όπου υπήρχαν αγκάθια στο μονοπάτι, τώρα
το μονοπάτι μου είναι στρωμένο λουλούδια.

ॐ

Binu hari kripa milahi nahin santa – είναι αδύνατον να έρθετε σ' επαφή με έναν άγιο χωρίς τη χάρη του Θεού. Αυτή η δήλωση του Τούλσιντας γίνεται απτό παράδειγμα στη δική μου ζωή. Μεγάλοι άγιοι και μπάκτα συνεχίζουν να εμφανίζονται σ' αυτόν τον κόσμο σε κάθε εποχή, για να μας μιλήσουν, να μας διδάξουν και να μας δείξουν την αλήθεια.

Η επιθυμία, η άδεια και η οδηγία να γραφτεί κάτι για την εξιστόρηση του βίου αυτού του κοσμήματος μεταξύ των αγίων υπήρχαν ανέκαθεν. Κι είχα επίσης την έμπνευση και τις ευλογίες του Γκούρουντεβ. Ό,τι λέει ο Γκούρουντεβ πραγματοποιείται πάντα. Αυτό είναι κάτι που έχω δει και βιώσει σε κάθε βήμα της ζωής μου. Μαζί με τον Γκούρουντεβ είχα την υποστήριξη και την ενθάρρυνση του πρώτιστου φίλου και μαθητή του, του Σατυαβράτζι, που ήταν ο προστάτης, ο οδηγός και ο συνταξιδιώτης μου σ' αυτό το ταξίδι ζωής, κι αυτά μου επέτρεψαν να διαπλεύσω με ευκολία τα απατηλά ρεύματα και τις δίνες της οικογενειακής και της κοινωνικής ζωής.

Δεν θα ήταν υπερβολή να πω ότι τα ευοίωνα κάρμα μας από προηγούμενες ζωές ήταν εκείνα που μάς έφεραν στα πόδια των μεγάλων αγίων νωρίς σε τούτη τη ζωή. Ήμασταν εξαιρετικά τυχεροί που λάβαμε τις ευλογίες του Σουάμι Σιβανάντα και τη φροντίδα και τη συντροφιά του Σουάμι Σατυανάντα. Καθώς αναπολώ εκείνες τις πρώτες μέρες χάνομαι σε μια πλημμυρίδα

αναμνήσεων. Τα γεγονότα και τα συμβάντα από το 1956 και μετά παραμένουν πάντα στην οθόνη του νου μου. Ο Σατυαβράτζι ενδιαφερόταν ανέκαθεν για βιβλία και περιοδικά. Αγόραζε μονίμως και παράγγελνε διάφορα βιβλία, τα διάβαζε και τα έδινε και σε άλλους. Τα ερμάρια μας ήταν πάντα γεμάτα βιβλία. Το 1956 λάβαμε μια ολόκληρη συλλογή με τα βιβλία του Σουάμι Σιβανάντα. Διάφορα περιοδικά και επιθεωρήσεις άρχισαν επίσης να καταφθάνουν κάθε μήνα. Το έργο της παράδοσης, της παραλαβής και της διαχείρισης αυτής της μεγάλης συλλογής αναγνωστικού υλικού έπεσε στους ώμους μου.

Μετά το 1956, ακολουθώντας την πρόταση του Σατυαβράτζι, πήρα ένα ξεχωριστό ερμάριο για μένα όπου κράτησα τα χίντι βιβλία του Σουάμι Σιβανάντα, τα βιβλία του Σουάμι Σατυανάντα, αρχεία που περιείχαν τα γραπτά του, μεταγραφές των σάτσανγκ του, τα ημερολόγιά του, τις επιστολές του και άλλα περιοδικά και βιβλία που συνδέονταν με κείνον. Με την κατασκευή του άσραμ το 1971 ο Σατυαβράτζι μετέφερε την προσωπική μας βιβλιοθήκη στο άσραμ, αλλά εγώ κράτησα την προσωπική μου μίνι βιβλιοθήκη. Μετά τα σάτσανγκ και τις ομιλίες του Σρι Σουάμιτζι, οι δυο μας συχνά καθόμασταν μαζί του και συζητούσαμε για πολλά και διάφορα θέματα. Όποτε ο Σρι Σουάμιτζι μιλούσε για τον εαυτό του, ο Σατυαβράτζι το κατέγραφε αμέσως στενογραφικά. Αργότερα μετέγραφα τις σημειώσεις του και τις αρχειοθετούσα.

Μόλις άρχισαν να βγαίνουν τα βιβλία του Σρι Σουάμιτζι, άρχισα κι εγώ να γράφω με την έμπνευσή του. Η συγκέντρωση του υλικού και η έκδοση μιας βιογραφίας του Σρι Σουάμιτζι ήταν μια από τις θερμές επιθυμίες του Σατυαβράτζι, για την οποία συνέχιζε να με παροτρύνει. Μου έλεγε συνέχεια για τη μορφή που έπρεπε να πάρει το βιβλίο, για το τι να γράψω, πώς να το γράψω κ.λπ. Ο Σρι Σουάμιτζι μερικές φορές σχολίαζε: «Γιατί ασχολείστε να γράφετε αυτά τα άχρηστα πράγματα;» Και ο Σατυαβράτζι απαντούσε: «Μαχαράτζι, τώρα που μας έκανες εμάς τους δυο τροχούς στο άρμα σου, μόλις οι τροχοί αρχίσουν να κινούνται σίγουρα θα αφήσουν στρεβλά σημάδια. Με τη χάρη και τις ευλογίες σου θα αντλήσουμε κάποιο νόημα από

αυτά τα σημάδια». Ο Σρι Σουάμιτζι έλεγε τότε: «Εντάξει, όπως επιθυμείτε. Για να δούμε τι θα γράψετε».

Μετά το 1969 ο Σατυαβράτζι συνήθιζε να κάνει πολλά σχόλια για την κατάσταση του Σρι Σουάμιτζι, για τη σάντανα και τις σκέψεις του, που δεν ήμουν σε θέση να κατανοήσω εκείνη την εποχή. Τώρα βλέπω καθαρά την αλήθεια που υπάρχει σε αυτές τις δηλώσεις. Έλεγε: «Ο Σρι Σουάμιτζι έχει ένα μεγάλο σχέδιο στο μυαλό του για τα αρχαία ερείπια μπροστά στο άσραμ, την Κάρνα Τσάουρα. Το σχέδιό του σίγουρα θα υλοποιηθεί. Μια νέα ιστορία θα γραφτεί από εκείνο το μέρος. Μερικές φορές οι σκέψεις και τα σχέδια του Σρι Σουάμιτζι περνούν σαν αστραπή στην εσωτερική μου όραση κι εκείνες τις στιγμές αναρωτιέμαι αν βρίσκομαι στην Κάλι γιούγκα ή αν σκέφτομαι έναν ρίσι από την Τρέτα γιούγκα. Δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία στον νου μου ότι ο σεβαστός μας Γκούρουντεβ βαδίζει και θα συνεχίσει να βαδίζει στα ίχνη εκείνων των επιφανών ρίσι του παρελθόντος. Η κατάσταση του Σρι Σουάμιτζι γίνεται όλο και πιο υψηλή κάθε μέρα που περνάει. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να τον καταλάβουν επειδή έχουν τα δικά τους συμφέροντα. Μπορεί να μην είμαι πάντα εδώ, αλλά η υποστήριξή μου και οι ευχές μου θα σε συντροφεύουν πάντα. Πρέπει να κατανοήσεις και να διαχειριστείς τα πάντα. Και πρέπει επίσης να γράφεις διαρκώς». Εγώ συνέχιζα να ακούω και να γελάω.

Μετά τον θάνατο του Σατυαβράτζι ήμουν συντετριμμένη. Ένιωθα ανίκανη να κάνω οτιδήποτε. Εκείνη την εποχή ο Σρι Σουάμιτζι είχε πει: «Πρέπει ν' αναλάβεις όλες τις ευθύνες σαν αβαντούτα. Πρέπει να ολοκληρώσεις τα ημιτελή έργα του Σατυαβράτ». Με τις ανείπωτες ευλογίες και την καθοδήγηση του Σρι Σουάμιτζι σύντομα όλα επανήλθαν στον σωστό δρόμο, αλλά το γράψιμο φαινόταν ακόμα ανέφικτο. Με την πάροδο του χρόνου ένιωθα κάθε τόσο την έμπνευση να γράψω, αλλ' όταν καθόμουν να καταγράψω τις σκέψεις μου χανόμουν συνήθως στη ροή τους. Η επιστολή του Σουάμι Νιράντζαν έφτασε από την Αμερική: «Πρέπει να γράψεις τη βιογραφία του Σρι Σουάμιτζι». Όσο κι αν προσπάθησα, η πένα μου αρνιόταν να κινηθεί. Τα ηλιοβασιλέματα μού θύμιζαν συνεχώς ότι βίωνα τη δύση

της ζωής μου. Μια φωνή μέσα μου με προειδοποιούσε συνεχώς ότι ο χρόνος τελείωνε.

Πολλά έχουν περάσει, λίγα μονάχα απομείναν:
μην καθυστερείς άλλο.
Γράψε όλα όσα έχεις συλλέξει:
θα επιτύχεις σίγουρα.

Σε περασμένες εποχές μελετούσα τα αρχεία, τα σημειωματάρια, τα περιοδικά και τα βιβλία που είχα συγκεντρώσει για τον Σρι Σουάμιτζι με διαλείμματα, αλλά τώρα τα είχα όλα μπροστά μου κι έκανα τρατάκ πάνω τους. Η ασταθής ροή των σκέψεων άρχισε να ηρεμεί και τώρα αναδυόταν μια καθαρή εικόνα για το πώς να τακτοποιήσω αυτά τα λουλούδια σε μια όμορφη ανθοδέσμη. Η πένα μου άρχισε να κινείται. Κατάφερα με κάποιον τρόπο να γράψω κάτι για την ένδοξη ζωή αυτού του σύγχρονου Σουκαντέβα, του Μπαγκιράτα της εποχής μας. Αλλά αν δεν γράψω περισσότερα, πώς θα ολοκληρωθεί το βιβλίο; Και να γράψεις περισσότερα για τον Σρι Σουάμιτζι είναι δύσκολο έργο.

Ό,τι έχω γράψει μέχρι τώρα είναι μια περιγραφή της ζωής και των έργων του αγαπημένου μου γκούρου, του Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι, για την οποία είχα τις οδηγίες και τις ευλογίες του. Ό,τι γράψω μετά θα είναι αφιερωμένο σε εκείνο τον δοξασμένο ταπάσβι του Γκάνγκα Ντάρσαν, ο οποίος μονομιάς περιόρισε τον εαυτό του σε ένα μικροσκοπικό σταγονίδιο, ενόσω είχε γίνει απέραντος ωκεανός. Μετά από πολλή σκέψη κατέληξα στο συμπέρασμα ότι ο Σρι Σουάμιτζι ήταν και θα είναι πάντα ωκεανός. Γινόμενος ένα μικροσκοπικό σημείο προκειμένου να εκτελέσει τη σάντανα και την ταπάσυα του, θα γίνει απύθμενος ωκεανός για τις μελλοντικές εποχές. Αυτός είναι ο στόχος για τον οποίο αγωνίζεται και τον οποίο σίγουρα θα επιτύχει με τη χάρη του Θεού.

Ο Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι είχε ήδη ελευθερωθεί από όλες τις διοικητικές ευθύνες του άσραμ το 1983. Συνέχιζε να δίνει σάτσανγκ και ομιλίες στο Γκάνγκα Ντάρσαν και σε άλλα μέρη κατά καιρούς. Υπό την καθοδήγηση και την κατεύθυν-

σή του, το Γκάνγκα Ντάρσαν αναπτύχθηκε αλματωδώς και θα συνεχίσει το ίδιο και στο μέλλον.

Αναχώρηση από το Γκάνγκα Ντάρσαν

Μετά την Γκούρου Πουρνίμα του 1987, που εορτάστηκε με μεγάλη χαρά κι ενθουσιασμό ως εκατονταετηρίδα της γέννησης του Σουάμι Σιβανάντα, ο Σρι Σουάμιτζι είχε αρχίσει να κάνει υπαινιγμούς στα σάτσανγκ και τις ομιλίες του ως προς την επικείμενη αναχώρησή του και το προσκύνημα. Κατά τη διάρκεια της Γκούρου Πουρνίμα του 1988 ο Σρι Σουάμιτζι έκανε ο ίδιος ένα τριήμερο πρόγραμμα με σάτσανγκ. Έμενε στην εξέδρα από νωρίς το πρωί μέχρι το βράδυ πραγματοποιώντας τάξεις για το *Σαουντάρυα Λαχάρι*, τις Ουπανισάδες, την *Γκίτα*, τη *Ραμαγιάνα*, την τζάπα, τον διαλογισμό και τη νάντα γιόγκα. Προειδοποίησε επίσης τους συγκεντρωμένους ότι αυτά ήταν τα τελευταία του σάτσανγκ.

Δέκα μέρες μετά την Γκούρου Πουρνίμα, την Κυριακή 8-8-88, έδωσε εντολή σε όλους να συγκεντρωθούν στο κουτίρ για να παρακολουθήσουν το σήριαλ *Ραμαγιάνα* στην τηλεόραση, πολλή ώρα προτού ν' αρχίσει. Έφυγε από το άσραμ ως παριβρατζάκα χωρίς να πάρει τίποτα μαζί του. Μόνο λόγω της επιμονής του Σουάμι Νιράντζαν συμφώνησε να δεχτεί 108 ρουπίες. Αρνήθηκε κατηγορηματικά οποιαδήποτε περαιτέρω βοήθεια. Ο Σουάμι Νιράντζαν πίστευε ότι ο Σρι Σουάμιτζι θα επέστρεφε στο Γκάνγκα Ντάρσαν μετά την ολοκλήρωση του προσκυνήματός του, αλλά ο Σρι Σουάμιτζι είχε κάτι εντελώς διαφορετικό στο μυαλό του. Έφυγε ήσυχα από την κατοικία του, το Σρι Νίβας. Όλοι οι διαμένοντες του άσραμ ήταν απορροφημένοι από το τηλεοπτικό σήριαλ εκείνη την ώρα. Παραδίδοντας νοερά τα πάντα στον Σουάμι Νιράντζαν, ο Σρι Σουάμιτζι αναχώρησε από το Γκάνγκα Ντάρσαν και κατευθύνθηκε προς τον νέο του προορισμό.

Με τα δικά του λόγια: *«Είμαι ένα πουλί του απέραντου ουρανού, είμαι η αδιάκοπη ροή από νέκταρ»*. Και φάνηκε σαν η ίδια η Μητέρα Φύση να είχε ανοίξει την αγκαλιά της για να

καλωσορίσει αυτόν τον έξοχο σαννυάσιν, μια επιτομή της τυάγκα και της βαϊράγκυα: *«Όπου υπήρχαν αγκάθια στο μονοπάτι, τώρα το μονοπάτι μου είναι στρωμένο λουλούδια...»*

Ο μεγάλος ταπάσβι του Γκάνγκα Ντάρσαν, παραμένοντας πιστός στο παλιό χαϊδευτικό του όνομα «Νιρμόχι», άφησε πίσω του όλα όσα είχε δημιουργήσει και ξεκίνησε το προσκύνημά του σε πολλά και διάφορα τίρτα για να υποβάλει τα σέβη του στις ντέβι και στους ντέβατα εκπληρώνοντας μια υπόσχεση που είχε δώσει χρόνια πριν. Πρώτα απ' όλα πήγε στο Κάσι Βίσουαναθ κι έπειτα επισκέφτηκε τα Βίντυα-βάσινι, Ντουάρκαντις, Βαϊσνάβα Ντέβι, Γκανγκότρι, Γιαμουνότρι, Κένταρναθ, Μπάντριναθ, Χάριντουαρ και Σιβανάντα Άσραμ στο Ρισικές. Τον Οκτώβριο πήγε στο Ντέογκαρ για το ντάρσαν του Μπάμπα Μπάιντυαναθ. Μόλις έμαθε τα νέα, ο Σουάμι Νιράντζαν ταξίδεψε στο Ντέογκαρ για να συναντήσει τον Σρι Σουάμιτζι.

Ο Σουάμι Νιράντζαν του ζήτησε να έρθει στο Γκάνγκα Ντάρσαν για λίγο καιρό, αλλά εκείνος δήλωσε κατηγορηματικά:

> Δεν έχω καμία υποχρέωση ή προσκόλληση στον ρόλο του γκούρου της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ. Η ζωή μου ως παριβρατζάκα έχει ξεκινήσει ξανά. Περιπλανήθηκα σ' όλη τη χώρα ως επαίτης για οκτώ χρόνια, όταν άφησα το άσραμ του γκούρου μου. Τώρα θα πάω σε κάθε κατώφλι του Κυρίου ως βασιλικός επαίτης. Αν ποτέ επισκεφτώ το Γκάνγκα Ντάρσαν θα είναι με την ιδιότητα του σάντακα, όχι του γκούρου.

Είπε επίσης:

> Νιράντζαν, οι ευλογίες μου σε συνοδεύουν πάντα. Έχω απόλυτη εμπιστοσύνη στην ικανότητά σου να επωμιστείς τις ποικίλες ευθύνες που σου ανέθεσα. Είτε κάποιος μένει είτε φεύγει, μην ενοχλείσαι. Συνέχισε απλώς να κάνεις το καθήκον σου με εντιμότητα και ειλικρίνεια μέσα σ' αυτόν τον εγωιστικό κόσμο. Οι δοκιμασίες αποκαλύπτουν τις αληθινές αποχρώσεις του καθενός. Είχα πάρει τη σανκάλ-

πα να σε κάνω διάδοχό μου στο Γκανγκότρι, έχοντας δεχτεί ένα όραμα και τις ευλογίες της Μα Γκάνγκα τέσσερα χρόνια πριν από τη γέννησή σου. Μετά την επιτυχή εκπλήρωση αυτής της σανκάλπα, επέστρεψα μόλις από το Γκανγκότρι όπου υπέβαλα τα σέβη μου στη Μα Γκάνγκα. Του χρόνου θα σε πάω κι εσένα εκεί για το ντάρσαν και τις ευλογίες της Μα Γκάνγκα.

Αφού πέρασε τέσσερις ώρες με τη συντροφιά του, ο Σουάμι Νιράντζαν επέστρεψε από το Ντέογκαρ το βράδυ. Το επόμενο πρωί διηγήθηκε τα νέα του Σρι Σουάμιτζι σε όλους τους διαμένοντες και σαννυάσιν του άσραμ. Στενοχωρήθηκαν όλοι πολύ μαθαίνοντας ότι ο Σρι Σουάμιτζι δεν θα επέστρεφε. Ο Σουάμι Νιράντζαν τους παρηγόρησε λέγοντας: «Ο Σρι Σουάμιτζι είναι ελεύθερος να πράξει όπως του αρέσει. Ως μαθητές, μοναδικό μας καθήκον είναι να εκπληρώσουμε την εντολή του γκούρου μας. Στην παράδοση της σαννυάσα έχουμε διαβάσει ότι η απόσπαση και η βαϊράγκυα είναι τα πραγματικά χαρακτηριστικά ενός σαννυάσιν, και, όπως είπε ο Σουάμι Σιβανάντα, αυτό είναι το πνεύμα της σαννυάσα που βλέπουμε να ακτινοβολεί στον Σρι Σουάμιτζι».

Με την ικανή καθοδήγηση του Σουάμι Νιράντζαν όλες οι δραστηριότητες και τα μαθήματα συνεχίστηκαν όπως πριν στο Γκάνγκα Ντάρσαν. Οι ευλογίες του Σρι Σουάμιτζι έχουν ενσωματωθεί στο κάθε άτομο της ύλης του άσραμ. Όποιος έρχεται στο άσραμ φεύγει πάντα με ένα ιδιαίτερο αίσθημα.

Τον Ιανουάριο του 1989 ο Σρι Σουάμιτζι βρέθηκε στο Αλάχαμπαντ για να παρακολουθήσει την Κούμπα Μέλα. Σύμφωνα με τις οδηγίες του, ο Σουάμι Νιράντζαν πήγε στο Αλάχαμπαντ στις 12 Ιανουαρίου. Στις 13 Ιανουαρίου ο Σρι Σουάμιτζι πήρε τον Σουάμι Νιράντζαν και τη Σουάμι Σατσάνγκι σε μια περιοδεία στην Κούμπα Μέλα και τους σύστησε σε αρκετούς αγίους και σαννυάσιν. Τη νύχτα της 13ης περπάτησαν δέκα χιλιόμετρα για να κάνουν μπάνιο στο Σάνγκαμ στις δύο και μισή το πρωί κατά τη διάρκεια της ευοίωνης μουχούρτα του Μάκαρ Σανκράντι. Δεχόμενος το σάτσανγκ, τις ευλογίες

και την οδηγία του Σρι Σουάμιτζι να επιστρέψει τον Φεβρουάριο, ο Σουάμι Νιράντζαν επέστρεψε στο Μονγκύρ.

Σύμφωνα με την οδηγία του Σρι Σουάμιτζι ο Σουάμι Νιράντζαν επέστρεψε στο Αλάχαμπαντ στις 4 Φεβρουαρίου. Στις τρεις το πρωί της 6ης, της ευοίωνης ημέρας του Μάουνι Αμαβάσυα, έκαναν το λουτρό τους στο Σάνγκαμ. Έπειτα ο Σρι Σουάμιτζι και ο Σουάμι Νιράντζαν επισκέφτηκαν τις διάφορες ακάρα, συνάντησαν πολλούς αγίους και είχαν σάτσανγκ μαζί τους. Ο Σουάμι Νιράντζαν επέστρεψε στο Μονγκύρ την τέταρτη μέρα για να διευθύνει τους εορτασμούς του Αργυρού Ιωβηλαίου της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ.

Στις 19 Ιανουαρίου, στο Μπάσαντ Παντσάμι του 1964, ο Σρι Σουάμιτζι είχε ανάψει το ακάντα τζυότι, σηματοδοτώντας την ίδρυση της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ. Στις 10 Φεβρουαρίου 1989, την ευοίωνη μέρα του Μπάσαντ Παντσάμι, εορτάστηκε με μεγάλο ενθουσιασμό το Αργυρό Ιωβηλαίο της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ. Το πρόγραμμα περιλάμβανε μπάτζαν, κίρταν, ομιλίες, σάτσανγκ και Ναράγιαν μποτζ. Από τις 11 ως τις 13 του μηνός διοργανώθηκε επίσης ένα τριήμερο συμπόσιο με γιατρούς από την Ινδία και το εξωτερικό. Έγιναν πάνελ συζητήσεων για το άσθμα και σχεδιάστηκε ένα ερευνητικό πρόγραμμα. Σχεδιάστηκαν προγράμματα γιόγκα σε πολλά και διάφορα μέρη για τη συλλογή ερευνητικών δεδομένων.

Σύμφωνα με την οδηγία του Σρι Σουάμιτζι ο Σουάμι Νιράντζαν έφτασε στο Δελχί στις 28 Μαΐου. Από εκεί συνόδευσε τον Σρι Σουάμιτζι οδικώς στο Γκανγκότρι. Το 1957 ο Σατυαβράτζι και η Μπασάντι είχαν συνοδεύσει τον Σρι Σουάμιτζι στο Γκανγκότρι. Το ταξίδι εκείνο περιλάμβανε μια διαδρομή εβδομήντα πέντε μιλίων από το Νταράσου στο Γκανγκότρι. Τώρα έχουν κατασκευαστεί δρόμοι, στους οποίους κυκλοφορούν τακτικά αυτοκίνητα και λεωφορεία. Στον δρόμο για το Γκανγκότρι ο Σρι Σουάμιτζι διηγήθηκε στον Σουάμι Νιράντζαν ιστορίες από το ταξίδι του 1957. Του έδειξε τα μέρη όπου είχαν σταματήσει για να διανυκτερεύσουν, το μέρος όπου είχαν αντιμετωπίσει δυσκολίες, και ούτω καθεξής. Ο Σρι Σουάμιτζι θυμήθηκε με αγάπη τον Σατυαβρά-

τζι, τον αγαπητό φίλο και συνεργάτη του, και διηγήθηκε πολλές ιστορίες γι' αυτόν.

Ο Σρι Σουάμιτζι πήγε τον Σουάμι Νιράντζαν στον τόπο όπου είχε λάβει το ντάρσαν και την εντολή της Μα Γκάνγκα. Προσευχήθηκε σε κείνο το σημείο και ζήτησε τις ευλογίες της Μα Γκάνγκα για τον διάδοχό του. Μετά είπε: «Νιράντζαν, αυτή είναι η πραγματική σου γενέτειρα». (Ίσως τα ρεύματα σκέψης του Σρι Σουάμιτζι και κάποιου γιόγκι που καθόταν σε βαθύ διαλογισμό σε μια από τις σπηλιές των Ιμαλαΐων συναντήθηκαν εδώ. Οι δύο ψυχές αντάμωσαν σε σιωπηλή κοινωνία και συντελέστηκε η γέννηση του Σουάμι Νιράντζαν στον κατάλληλο χρόνο). Ο Σρι Σουάμιτζι τον πήγε γύρω στις πηγές, στα βουνά και στις ζούγκλες του τόπου και τον σύστησε στους μαχάτμα που κατοικούσαν στην περιοχή. Έχοντας ολοκληρώσει το έργο του να αναζητήσει ευλογίες για τον διάδοχό του, ο Σρι Σουάμιτζι έστειλε πίσω τον Σουάμι Νιράντζαν την τρίτη μέρα κι ο ίδιος έμεινε για λίγες ακόμα μέρες. Από εκεί συνέχισε το ιερό προσκύνημά του.

Μετά από ειδικό αίτημα του Σουάμι Νιράντζαν ο Σρι Σουάμιτζι άρχισε να στέλνει αναφορά για το προσκύνημά του προς δημοσίευση στα περιοδικά του άσραμ. Θεωρώ καλύτερο να αναπαραχθεί σε αυτό το βιβλίο μια περιγραφή του προσκυνήματός του με τα δικά του λόγια. Γράφοντας οτιδήποτε επιπλέον γι' αυτόν τον μεγάλο άγιο είναι σαν ν' ανάβεις ένα μικροσκοπικό λυχνάρι μπροστά στην εκθαμβωτική λάμψη του μεσημεριανού ήλιου.

Μια σαννυάσιν που συνόδευσε τον Σρι Σουάμιτζι σε μερικά από αυτά τα προσκυνήματα είπε κάποτε: «Ο Σρι Σουάμιτζι είναι αναμφισβήτητα εδραιωμένος στην ύψιστη κατάσταση. Στο άσραμ του γκούρου του έκανε εντατική σάντανα, σέβα και κάρμα γιόγκα. Μέρα και νύχτα μόχθησε, χωρίς στιγμή ξεκούρασης. Έτσι απέκτησε όλες τις δεξιότητες, ανθρώπινες και υπεράνθρωπες, που βλέπουμε σήμερα πάνω του. Είναι εντελώς αδιάφορος στη μομφή και τον έπαινο, δεχόμενος και τα δύο στη διαδρομή του.

»Με το Γκάνγκα Ντάρσαν, το έργο άρχισε να εξαπλώνεται,

όπως και οι εγκαταστάσεις και οι ανέσεις. Όταν ταξίδευε με το τραίνο υπήρχε ένα ξεχωριστό κουπέ για κείνον. Όταν ταξίδευε αεροπορικώς πετούσε στην πρώτη θέση. Ταξίδεψε σε όλη την Ινδία με το "Πούσπακ" και τον "Γκαρούντα", τα δύο αξιόπιστα αυτοκίνητά του. Στο Γκάνγκα Ντάρσαν έμενε στην κλιματιζόμενη άνεση του Σρι Νίβας, της όμορφης κατοικίας του στον τελευταίο όροφο του Κεντρικού Κτιρίου. Όμως με μια κίνηση άφησε τα πάντα κι άρχισε να ταξιδεύει σε κατάμεστα λεωφορεία και σε βαγόνια δεύτερης θέσης. Όλοι ξέρουμε πώς είναι τα κατάμεστα λεωφορεία στους ινδικούς δρόμους. Νιώθει κανείς ότι ασφυκτιά. Ωστόσο ο Σρι Σουάμιτζι δεν ενοχλούνταν. Κάλυπτε μεγάλες αποστάσεις με τα πόδια, και τα πόδια του ήταν γεμάτα φουσκάλες. Κατά τη διάρκεια σεμιναρίων και συνεδρίων έμενε σε ξενοδοχεία πέντε αστέρων, αλλά τώρα κοιμόταν στο πάτωμα, στον συνωστισμό των ντάρμα σάλα.

»Σε κάποιο μέρος, μια φορά, αντλούσε νερό από ένα πηγάδι, σε αρκετή απόσταση από το κοντινότερο χωριό. Το πηγάδι ήταν βαθύ κι όταν είδε τις γυναίκες και τα παιδιά του χωριού να έρχονται εκεί για να μεταφέρουν νερό, άρχισε να αντλεί νερό και να γεμίζει και τα δικά τους δοχεία. Τα χέρια του γέμισαν φουσκάλες αλλά το πρόσωπό του έλαμπε. Κατά τη διάρκεια των περιπλανήσεών του κοιμόταν ακόμα και στον δρόμο κάτω από ένα δέντρο. Υπήρξε πάντα και σε όλες τις περιστάσεις ο ''μακάριος Σατ-τσιτ-ανάντα'', αλλά όταν εξιστορώ μερικές από τις εμπειρίες του και σκέφτομαι τις σωματικές σκληραγωγίες που υπομένει, εγώ...» Και την κατέκλυσε συγκίνηση και δεν μπορούσε να τελειώσει τη φράση της.

Ήμουν κι εγώ πολύ αναστατωμένη και λυπημένη από την ξαφνική, δραστική αλλαγή στον τρόπο ζωής του Σρι Σουάμιτζι. Τον παρατηρώ εδώ και τέσσερις δεκαετίες. Ο χρόνος και η παλίρροια δεν περιμένουν κανέναν. Και ο Σρι Σουάμιτζι κινείται με τις εποχές, βαδίζοντας στα βήματα του Ράμα, του Σρι Κρίσνα, του Βούδα, του Μαχαβίρ και των μεγάλων ρίσι και μούνι από το ένδοξο παρελθόν μας. Αυτό το βιβλίο δεν είναι παρά μια μικρή προσπάθεια σύλληψης του μεγαλείου αυτού του σύγχρονου ταπάσβι και ρίσι.

Παράξενες είναι οι επιταγές του πεπρωμένου. Οι γονείς μου δεν αγνοούσαν τι μου επιφυλάσσει το μέλλον. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο μου έδωσαν μια ανατροφή χάρη στην οποία δεν ταλαντεύτηκα στην πορεία μου ούτε και μπροστά σε μεγάλες καταιγίδες και αναταραχές. Ακόμα και μέσα στις πολυτέλειες και τις απολαύσεις, δεν παρασύρθηκα από τον καταρράκτη του υλισμού. Όταν ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στη Νάντγκραμ τον Ιούνιο του 1956, ο πατέρας μου μού είπε με μεγάλη ευτυχία και ικανοποίηση: «Παιδί μου, τώρα που συνάντησες τον πραγματικό σου πατέρα δεν ανησυχώ πλέον για σένα», σαν να περίμενε την άφιξη του Σρι Σουάμιτζι από καιρό. Συνέχισε να επαναλαμβάνει αυτό το αίσθημα μέχρι που τελικά άφησε το θνητό του σώμα σε μεγάλη ειρήνη και ευτυχία στις 2 Οκτωβρίου 1956.

Ό,τι έχω δει, κατανοήσει, μάθει και κερδίσει στα πόδια του θεϊκού μου πατέρα, το έδωσα στον κόσμο να το δει και να επωφεληθεί από αυτό. Ζητώντας με θέρμη συγγνώμη από τον Σρι Σουάμιτζι για τυχόν ακούσια σφάλματα ή παραλείψεις, ζητώ ταπεινά από τους ευφυείς αναγνώστες αυτού του βιβλίου να μην το διαβάσουν απλώς, αλλά να κατανοήσουν τα μαθήματα που εμπεριέχονται σε αυτό και να τα ενσωματώσουν στη ζωή τους.

Η αφήγηση που ακολουθεί προέρχεται από τις εκθέσεις του Σρι Σουάμιτζι για το προσκύνημά του ως «βασιλικού επαίτη» και από τα γραπτά του Σουάμι Νιράντζαν.

Ένα παράθυρο στο νέο κεφάλαιο της ζωής του Σρι Σουάμιτζι. Από τα γραπτά του Σουάμι Νιράντζαν:

Ανακλήθηκα στην Ινδία από τον Σουάμιτζι το 1983 για ν' αναλάβω την προεδρία της Σχολής Γιόγκα του Μπιχάρ. Εκείνη ακριβώς την ημέρα της 19ης Ιανουαρίου, όταν έφτασα στο Μονγκύρ, ο Σουάμιτζι μου είπε: «Σε κάλεσα εδώ για ν' αναλάβεις ολόκληρο το έργο του BSY και όλα όσα έχω δημιουργήσει, και για να με διαδεχθείς στα πάντα. Ο ρόλος μου εδώ έχει τελειώσει. Υπάρχουν κι άλλοι ορίζοντες που με καλούν και πρέπει να φύγω».

Φυσικά τα λόγια του τότε μού έφεραν δάκρυα στα μάτια, όπως μου φέρνουν και τώρα, επειδή δεν ήθελα να χάσω τον Σουάμιτζι, αλλά κατάλαβα ότι ο ρόλος του Σουάμιτζι είναι πολύ μεγαλύτερος και πιο οικουμενικός και ότι προκειμένου να βιώσει εκείνος την οικουμενικότητά του ίσως χρειαστεί να χάσουμε εμείς τη σωματική του παρουσία. Ωστόσο έλαβα το θάρρος να του ζητήσω να μείνει στο Μονγκύρ λίγο ακόμη, έστω και μόνο για να είναι σωματικά παρών ώστε να με καθοδηγήσει και να με εμπνεύσει, καθώς είχα μείνει μακριά του από την παιδική μου σχεδόν ηλικία. Συμφώνησε και, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, έμεινε στο Μονγκύρ μέχρι το 1988.

Έφτασε το 1988 κι εκείνος άρχισε γι' άλλη μια φορά να μιλάει για τα σχέδιά του να φύγει. Πράγμα το οποίο ανέφερε και δημοσίως στα σάτσανγκ του και ιδιωτικά στους μαθητές του. Φυσικά, μονίμως έλεγε: «Η αναχώρησή μου θα είναι ξαφνική και θα φύγω όπως είχα έρθει, με μόνο ένα τζόλα!» Πολλοί άνθρωποι δεν πίστευαν ότι θα συνέβαινε ποτέ αυτό και το παράβλεπαν και πολλοί από μας προσευχόμασταν κρυφά να μην συμβεί ποτέ. Αλλά, πιστός στον λόγο του, στις 8 Αυγούστου 1988, ο Σουάμιτζι αποχαιρέτησε το BSY και το Μονγκύρ και όλα όσα είχε δημιουργήσει στο σύντομο διάστημα των είκοσι ετών.

Από τότε λαμβάνουμε τις ενημερωτικές επιστολές του κατά καιρούς, όπου περιγράφονται οι εμπειρίες του στα μέρη που επισκέφτηκε. Έχουν χρησιμεύσει ως παράθυρο στη σημερινή ζωή του Σουάμιτζι, προσφέροντάς μας μια γεύση από την κατεύθυνση στην οποία οδεύει.

Ένα πράγμα είναι σαφές από αυτά τα ενημερωτικά γράμματα, ότι ο Σουάμιτζι τώρα παραδίνεται ολοκληρωτικά και πλήρως στη Θεία Θέληση. Η ζωή του, όπως την είδαμε μέχρι τώρα, ήταν κι αυτή μια έκφραση του ίδιου πράγματος· ωστόσο τώρα στόχος του είναι η πλήρης παράδοση, ακόμα κι ως το σημείο να εγκαταλείπει την τροφή, τα ρούχα και τη στέγαση, αν αυτό είναι το θέλημά Του. Δεν συναντάει κανέναν, τρώει μια φορά την ημέρα ένα γεύμα

τόσο φτωχό που δεν θα μπορούσε να θρέψει ούτε ένα πουλί, μαγειρεύει μόνος την τροφή του, ζει οπουδήποτε στην κάθε χωμάτινη καλύβα που του προσφέρεται κι έχει χαθεί για πάντα στη *ναάμ σμάρανα*, στην ενθύμηση του ονόματος του Θεού.

Είχα την καλή τύχη να έχω το ντάρσαν του τέσσερις φορές από τότε που έφυγε. Στο Μπάιντυαναθ Νταμ όπου μου ανακοίνωσε ότι βρίσκεται τώρα οριστικά σε ένα νέο μονοπάτι κι ότι η επιστροφή του στο Μονγκύρ όπως πριν, στον ρόλο του γκούρου, ήταν αδύνατη. Στην Κούμπα Μέλα όπου μίλησε για την τωρινή ζωή του ως Παραμαχάμσα Νάγκα, καθώς αυτή ήταν η μύηση που είχε λάβει από τον Σουάμι Σιβανάντατζι. Στο Ρισικές και στο Γκανγκότρι όπου είχε χαθεί σε ένα εσωτερικό όραμα κι όπου μου μίλησε για την τελευταία επίσκεψή του στο Γκανγκότρι το 1957, όταν είχε λάβει τη σανκάλπα να με κάνει διάδοχό του τέσσερα χρόνια πριν από τη γέννησή μου. Και τέλος στο χωμάτινο κουτίγια του στο Τραγιαμπακέσουαρ όπου, χωρίς ούτε μια δική του λέξη, εγώ ο ίδιος ήξερα ότι το πουλί είχε τελικά αφήσει το κλουβί.

Η μεταμόρφωση είναι απίστευτη, αλλά η αλλαγή είναι τόσο φυσική και αυθόρμητη που μένει κανείς με το αίσθημα ότι είναι κι αυτή μια πτυχή της θεϊκότητας που ο Σουάμιτζι μας έχει δείξει με τόσους πολλούς τρόπους. Ίσως όλα αυτά είναι λίγο παράξενα για μας, καθώς στην εμπειρία της ζωής μας δεν έχουμε ακούσει ούτε και γνωρίζουμε κάποιον σαννυάσιν ή μαχάτμα που να έχει κάνει τέτοιο βήμα. Αλλά το μόνο που έχουμε να κάνουμε είναι να κοιτάξουμε τις σάστρα για να μάθουμε ότι το μονοπάτι που επέλεξε ο Σουάμιτζι να βαδίσει είναι το ίδιο με αυτό που επέλεξαν οι μεγάλοι μαχάτμα, όπως ο Σουκαντέβα, ο Άντι Σανκαρατσάρυα, ο Ντατατρέγια, ο Μαχαβίρ και άλλοι παραμαχάμσα που έχουν αφήσει τα ίχνη τους στην άμμο του χρόνου.

Από τότε που ανέλαβα το έργο προσπάθησα πάντα να επωμιστώ ο ίδιος την ευθύνη του ιδρύματος, αφήνοντας τον Σουάμιτζι ελεύθερο για τη μεγαλύτερη αποστολή που

του προορίστηκε. Αλλά τώρα, περισσότερο από ποτέ, πιστεύω ακράδαντα ότι η πορεία του Σουάμιτζι δεν πρέπει πλέον να περιορίζεται ή να παρεμποδίζεται από κανέναν μας, είτε λόγω συναισθηματικών δεσμών είτε λόγω προσωπικών αναγκών για τις οποίες μπορεί να θέλουμε κατά καιρούς να τον προσεγγίσουμε. Το πεπρωμένο του είναι ενός ο οποίος μπορεί να δημιουργήσει το παγκόσμιο όραμα, και θα πρέπει να θεωρήσουμε ότι είμαστε προνομιούχοι υποστηρίζοντάς τον με όποιον τρόπο μπορούμε, γιατί μέσω αυτής της σύνδεσης εμείς οι ίδιοι θα μπορέσουμε να ανέλθουμε πνευματικά.

Ως εκ τούτου ζητώ από όλους τους οικογενειάρχες, τους αφοσιωμένους υποστηρικτές, τους μαθητές, τους κάρμα σαννυάσιν, τους φίλους και τους καλοπροαίρετους ακόλουθους να μην προσπαθήσουν να μάθουν πού μένει ο Σουάμιτζι ούτε να προσπαθήσουν να τον συναντήσουν, εκτός αν τους καλέσει. Και σε όλους τους σαννυάσιν λέω «προετοιμαστείτε για το έργο που σας αναμένει και προσπαθήστε να μιμηθείτε το παράδειγμα που σας έχει τεθεί από τον αγαπημένο μας Σουάμιτζι». Ναι, το πουλί έχει πραγματικά πετάξει και κανένα κλουβί ή φραγμός δεν μπορεί να το συγκρατήσει τώρα.

Ο βασιλικός επαίτης: 1

Ο Κύριος Βίσουαναθ από το Κάσι μου έδωσε τις ευλογίες του.
Η Βιντυβάσινι μου έδωσε υπόσχεση.
Στο Σάνκατ Μόχαν, ναι, έκανα αίτηση.
Όχι για μένα και σίγουρα όχι για το BSY,
αλλά για κάποιον, κάπου, σε ταραγμένα νερά.
Ο Σάνγκαμ ήταν αναζωογονητικός.
Ο Πασουπατινάθ είχε ένα είδος ελέγχου και πειθαρχίας.
Η Βαϊσνάβα Ντέβι με αναστάτωσε.
Όταν έκανα μια βουτιά στο Μπράχμα Κουντ στο Χαριντουάρ
όλο μου το σώμα ένιωσε τη γλύκα αυτής της σταγόνας
από νέκταρ, που αναφέρουν οι Πουράνα.
Η Γιάμουνα Ντέβι στο Γιαμουνότρι μου μίλησε.

Η Γκάνγκα στο Γκανγκότρι ενέπνευσε ένα όνειρο.
Ίσως ένα ανέφικτο όνειρο, μα, αν εκείνη το επιθυμεί,
δεν υπάρχει τίποτα που να θεωρώ αδύνατο.
Το Κένταρναθ, ω Κύριε, όπου έχασα τον εαυτό μου,
τον χρόνο, την κατεύθυνση και όλα όσα είναι εμπειρικά –
φοβάμαι να ξανά 'χω αυτή την εμπειρία.
Μπάντρι Βισάλ, ευχάριστη κορύφωση όλων
των όμορφων εμπειριών της ζωής.
Και τέλος, Σιβανάνταρσραμ,
οι λέξεις δεν μπορούν να περιγράψουν την εμπειρία.
Δεν ένιωσα την απουσία του Σουάμιτζι,
και σίγουρα του είπα ότι το άσραμ
ήταν μια υπερδύναμη πνευματικής ζωής.
Με αυτό,
ολοκλήρωσα το πρώτο μέρος της επαιτείας μου.

Με τα λόγια του Σρι Σουάμιτζι:

Με τίποτα πάνω στο σώμα μου
και με τίποτα μες στα χέρια μου,
αφήστε με να περιπλανιέμαι στις όχθες του Γάγγη
με τ' όνομα του Σίβα στα χείλη μου
και με τις σκέψεις της Ντέβι και της Ντούργκα στο νου μου.
Αφήστε με να μην ξέρω καν ότι υπάρχω,
κι όταν πεθάνω δεν θα ξέρω ότι πεθαίνω.

Δεκέμβριος 1988.

Από τα γραπτά του Σουάμι Νιράντζαν:

Οι άνθρωποι συνωστίζονται μπροστά στις θρησκείες, στους γκούρου και στις πνευματικές οργανώσεις για καθοδήγηση και για την εκπλήρωση των επιθυμιών τους. Σε αντάλλαγμα παίρνουν μια ικανοποίηση κι επίσης εκπληρώνονται πολλές από τις επιθυμίες τους. Τα προβλήματα αυτού του πλανήτη μπορεί να μην λυθούν, αλλά έχουν την ευκαιρία να βουτήξουν στον ωκεανό της γνώσης. Αντλούν σοφία, αλλά παραμένει ανεκδήλωτη στη συμπεριφορά τους,

γιατί τα σταγονίδια της σοφίας που αποκτούν εξατμίζονται στην καυτή άμμο της «σαμσάρα».

Η διοχέτευση της μεγαλειώδους σοφίας μέσα στη δημιουργική δράση είναι ένα σπάνιο δώρο που το διαθέτουν μονάχα λίγα, εξαιρετικά άτομα. Σε κάθε συνάντηση με τον Σουάμιτζι, ακόμα κι αν είναι περιστασιακή, εντυπωσιάζεται κανείς βαθιά από το ότι εκείνος είναι η ενσάρκωση ενός τέτοιου προσώπου. Πίσω από την προσωπικότητά του ρέει μια πηγή με βασικά της ρεύματα τη σοφία και τη δράση. Η πραγμάτωση του Ύψιστου από τις *Μπράχμα Σούτρα* και η ανιδιοτελής δράση της Γκίτα είναι σ' αυτόν αυθόρμητη έκφραση κι έχουν γίνει μέσα του ένα.

Η απάρνηση, η παροχή ελεημοσύνης, η θυσία και οι σκληραγωγίες τελούνται από πολλούς, όμως σπάνια γίνονται με όραμα για το μέλλον. Αντίθετα βλέπουμε ότι γίνονται περισσότερο για την ικανοποίηση του εγώ. Η μία δράση κινείται, κινητοποιεί και εμπνέει τον κόσμο, η άλλη είναι μόνο χάριν αυταρέσκειας.

Εμείς προσμετρώμαστε στην τελευταία κατηγορία. Για να κινητοποιήσει, να εμπνεύσει και να δώσει κατεύθυνση στον πλανήτη απαιτείται ένας ηγέτης που ενσαρκώνει τον θυμό αλλά και τη συγχώρεση και την ειρήνη, τη λαμπρότητα και την οξυδέρκεια αλλά και την απλότητα και την αθωότητα, τη γειωμένη επίγνωση αλλά και τη διορατικότητα. Κάποιος στον οποίο εκδηλώνονται τόσο η φλογερή λαμπρότητα του Παρασουράμα όσο και η οξυδέρκεια και η ήρεμη σοφία του Ράμα. Κάποιος που συμβολίζει την αποφασιστικότητα και την ορθοφροσύνη του Κρίσνα και του Γιουντίστιρα, τη λάμψη και τη ζεστασιά του ήλιου και την ασημένια, καταπραϋντική και θεραπευτική δροσιά της σελήνης. Ένας τέτοιος πολύπλευρος, μυστηριώδης και πρακτικός ηγέτης μπορεί να διαμορφώσει ένα συγκεκριμένο μέλλον, περιμαζεύοντας διασκορπισμένες και διαλυμένες ενέργειες.

Όλοι όσοι συναντούν και βλέπουν τον Σουάμιτζι, γνωρίζουν βαθιά μέσα τους ότι είναι ένας τέτοιος ηγέτης. Επί

του παρόντος είναι σε προσκύνημα στην Ινδία και τα σίντα τίρτα της, με καθορισμένο, εποικοδομητικό σκοπό. Εμπλουτίζει την καρδιά και τον νου με μια νέα ενέργεια, μ' ένα νέο μάντρα για να ενοποιήσει το μέλλον. Να είστε έτοιμοι να τον υποδεχτείτε.

Ο βασιλικός επαίτης: 2

Στο Βασουκινάθ, ξαπλωμένος κάτω από ένα σκιερό δέντρο,
είδα ένα ονειρικό όραμα,
ένα φίδι με κουκούλα, κουλουριασμένο γύρω από το λαιμό μου
με τη σαφή οδηγία: «Γίνε ένας Τσακραβάτρι».
Ώστε έπρεπε να συνεχίσω το τσάκραμ μου στα τίρτα.
Επιτέλεσα την ανουσθάνα των εννέα ημερών του Ναβαράτρι
μες στην πνευματική ιερότητα της Καμάκυα.
Στο Ντασάμι τέλεσα το λατρευτικό τελετουργικό
προς την ενσάρκωση της Ντέβι ως κάνυα
και το τελετουργικό του νιψίματος των ποδιών της.
Η αγνότητα και η αθωότητα της σράντα
που ζωντάνεψε μέσα μου ήταν σαν του παιδιού
που καλεί τη μητέρα του,
κι έλαβα πράγματι απάντηση διαμέσου της.
Στο Κάλιγκατ της Καλκούτας είχα το ντάρσαν της Κάλι,
της καταστροφέως του κάλα και του πεπρωμένου.
Το Τζάγκαναθ Πούρι ήταν όλο ανάντα.
Απλώς ξεπέρασα τον εαυτό μου καθισμένος για ώρες
κάτω από τα σκιερά άλση
στα περίχωρα του ναού.
Έχω μια λαχτάρα:
να ξαναβρεθώ σ' αυτή την αυλή
όπου η σράντα γίνεται ζώσα εμπειρία.
Εκεί συνάντησα τους Σουάμι Νιτυαμπόντα, Μαχάτμα
και άλλους Αυστραλούς.
Με αυτό,
ολοκλήρωσα το δεύτερο μέρος της επαιτείας μου.

Ιανουάριος 1989

Από τα γραπτά του Σουάμι Νιράντζαν:

Φέτος είχα την τιμή να συνυπάρξω δύο φορές με τη σεβάσμια παρουσία του Σουάμιτζι στη διάρκεια της Κούμπα Μέλα στο Αλάχαμπαντ. Η πρώτη ήταν την ημέρα του Μάκαρ Σανκράντι. Έφτασα στο Αλάχαμπαντ στις δύο το πρωί της 13ης Ιανουαρίου και με πήρε ο ίδιος ο Σουάμιτζι σε μια ξενάγηση στο Μέλα Νάγκαρ και στο Σάνγκαμ. Την ίδια μέρα είχαμε επίσης το ντάρσαν πολλών σάντου που είχαν συγκεντρωθεί εκεί για την περίσταση. Στις 14 του μηνός στις τρεις το πρωί, μετά από μια *ράτρι τζάγκαραν* (ολονύκτια αγρυπνία), κάναμε το πρώτο μας μπάνιο στα παγωμένα νερά του Σάνγκαμ, το οποίο περιορίστηκε σε τρεις μόνο βουτιές, ένα πολύ παγερό πρωινό. Μετά, στις επτά το πρωί, ο Σουάμιτζι έφυγε από το Αλάχαμπαντ για άγνωστους προορισμούς κι εγώ επέστρεψα την ίδια μέρα στο Μονγκύρ.

Η δεύτερη επίσκεψη, για την οποία είχα ήδη λάβει άδεια από τον Σουάμιτζι, έγινε κατά τη διάρκεια της ευοίωνης περίστασης της Μάουνι Αμαβάσυα. Μερικοί από τους σάντου και σουάμι των οποίων είχαμε το ντάρσαν ήταν ο Μαχαμανταλέσουαρ Σρι Σουάμι Βισουαντεβανάντατζι από τη Νιρβάνι Ακάντα, ο Σρι Γκοντάβαρι Γκίρι Μαχαράτζ, ένας μεγάλος άγιος Νάγκα από την Τζούνα Ακάντα, ο Πάιλοτ Μπάμπα, ο Σουάμι Σαντόσι Μάτα από το Κανκάλ του Χάριντουαρ, ο Μαχαράτζ από το Αμαρκάντακ Ουντάσιν Σαμπραντάγια, ο Σρι Σουάμι Τσιντανανάντατζι της Divine Life Society του Ρισικές και ο δρ. Μπραχμαμίτρα Αουάστα, ένας μεγάλος πανεπιστημιακός ερευνητής από το Κεσαουάναντα Γιόγκα Σάνσθαν. Κορυφαίο σημείο της επίσκεψής μας ήταν το ντάρσαν του Σρι Ντεβαράχα Μπάμπα.

Το έκτο πρωί, στη μιάμιση η ώρα, κάναμε το δεύτερο μπάνιο μας στο Σάνγκαμ και μαζί με το πλήθος επιστρέψαμε στον τόπο διαμονής μας.

Οι επισκέψεις στην Κούμπα Μέλα εντυπώθηκαν για πάντα με θαυμαστό τρόπο στον νου μου, καθώς βίωσα την πίστη όχι ως έννοια αλλά ως ζωντανή πραγματικότητα.

Ο βασιλικός επαίτης: 3

Κατζουράχο, 18-20 Νοεμβρίου 1988

Το Κατζουράχο, ένας φόρος τιμής της δυναστείας Τσαντέλα στον Κύριο Σίβα, ήταν μια αξέχαστη εμπειρία ιεροτελεστιών και τελετουργιών που αποτελούσαν αδιαχώριστο μέρος της ζωής των προγόνων μας, των ρίσι και των μούνι, οι οποίοι δεν γέννησαν μόνο τον πολιτισμό μας αλλά αφιέρωσαν και τη ζωή τους στην εξερεύνηση της ενέργειας και της συνειδητότητας πίσω από την ύλη. Η υπέροχη απεικόνιση αυτής της δραματικής συμπαντικής διαδικασίας της δημιουργίας αποκάλυψε τη ζωή ως «προσευχή». Πολεμιστές, μουσικοί, ντέβα, απσάρα, γκαντάρβα, άντρες, γυναίκες και θηρία ζωντάνεψαν και μίλησαν ομόφωνα για μια εποχή που όχι μόνον ο ερωτισμός, όπως τονίζεται υπερβολικά σε όλες τις απεικονίσεις του ναού, αλλά και καθεμία πτυχή της ζωής θεωρήθηκε ένα μέσον για να φτάσει κανείς στον Θεό.

Τσίτρακουτ, 21 Νοεμβρίου

Στο σημείο ακριβώς αυτό ήταν που: «Στο γκατ του Τσίτρακουτ, όταν όλοι οι άγιοι συγκεντρώθηκαν για να παρακολουθήσουν τον Άγιο Τούλσιντας να αλέθει το τσάνταν σε αλοιφή για να προσφέρει ένα τίλακ στον ίστα ντέβατά του, τον Σρι Ραμ, ο Κύριος αποκαλύφθηκε ο ίδιος αυτοπροσώπως». Εδώ, μέσα στο περιβάλλον του δάσους του Καμαντγκίρι, βυθίστηκα στην εποχή που ο Σρι Ράμτζι καθαγίασε για πάντα αυτό το χώμα βρίσκοντας εδώ καταφύγιο. Κατά τη διάρκεια μερικών στοχαστικών στιγμών, ενώ ξεκουραζόμουν στους πρόποδες του βουνού όπου χιλιάδες άνθρωποι κάνουν παρίκραμα, τα ρυάκια που μουρμουρίζουν, τα δέντρα που χορεύουν και τα ποτάμια που κυλούν μού τραγούδησαν την ένδοξη χρονιά που ο Σρι Ράμτζι, με τη Σίτα και τον Λάκσμαν, έπαιξε τη λίλα του στο Τσίτρακουτ.

Μάιχαρ, 22 Νοεμβρίου

Η μακρά και απότομη ανάβαση μέχρι το ιερό της Σαράντα Ντέβι, καθώς ξεκουραζόμουν με διαλείμματα λόγω κάποιων πληγών στα πόδια από το ταξίδι μου στο Κένταρναθ, θύμιζε την ανάβαση της κουνταλίνι στο σαχασράρα, που αναπαύεται στο κάθε τσάκρα. Σαράντα Ντέβι, θεά της βίντυα, στην οποία διακεκριμένοι μουσικοί και καλλιτέχνες αποτίνουν φόρο τιμής, οι χαιρετισμοί μου ρέουν προς εσάς για την αφύπνιση της δημιουργικής ενέργειας.

Αμαρκάντακ, 3-7 Δεκεμβρίου

Το Αμαρκάνταν, «το δάσος των αθανάτων», δονούμενο από την ενέργεια των μεγάλων ταπάσβι, των ρίσι και των μούνι που έχουν κάνει σάντανα εκεί από αμνημονεύτων χρόνων, είχε μιαν ατμόσφαιρα ηρεμίας, αρμονίας και ισορροπίας. Κατά τη διάρκεια της βουτιάς μου στη Ναρμάντα Ούτγκαμ, που εκπηγάζει από το σώμα του Σίβα, ένιωσα σαν να χάιδευε το σώμα μου η ανάσα του.

Ένα λουτρό στην Κάπιλ Ντάρα όπου η παγωμένη Ναρμάντα πέφτει ελεύθερα, μια γουλιά νερό στην πηγή του Σόνε, ένας περίπατος μέσα στο βαθύ δάσος προς το Μπρίγκου Κάμανταλ και μια ανάπαυλα στο Μάι-κι-Μπάγκια, ένιωσα την ενότητα με τη φύση.

Κάθε βράδυ καθώς το φυσικό μου σώμα ξεκουραζόταν στο άσραμ του Ούντασιν Σαμπραντάγια, ο αστρικός εαυτός μου ήταν έξω στην ανοιχτωσιά, «μεγαλόπρεπα περπατώντας με τον Σίβα», με το σώμα αλειμμένο με μπάσμα, με ένα φίδι κουλουριασμένο γύρω από τον λαιμό, με τρίαινα και ντάμαρου στο χέρι, παραφυλώντας στο άγριο δάσος.

Μαχακαλέσουαρ, Ουτζάιν, 11-14 Δεκεμβρίου

Η αιώνια καθαγιασμένη πόλη της Ουτζάιν, η οποία κατακτήθηκε περήφανα από τον Σίβα, όπου τέλεσα μπάσμα αμπισέκ στον Μαχακαλέσουαρ, το σουάγιαμπου τζυότιρ-

λινγκα του Κυρίου Σίβα. Η τελετή διήρκεσε μιάμιση ώρα και λίγοι μόνον εκλεκτοί ήταν παρόντες.

Η υπόλοιπη μέρα πέρασε με νηστεία και απαγγελίες μάντρα μπροστά στον Μαχακαλέσουαρτζι. Το μαύρο λίνγκα, ύψους τριών ποδιών, που περιβάλλεται από τον Νάγκ Ράτζ και είναι τοποθετημένο με άψογη τελειότητα σε ένα ασημένιο γιόνι γύρω από το οποίο συνωθούνται εκατοντάδες αφοσιωμένοι, προβάλλοντας σιωπηλά από μέσα του τη σάκτι αψήφησε κάθε είδους κατανόηση και ζωντάνεψε τη διαχρονική παράδοση της σράντα και της μπάκτι.

Κάλα Μπαϊράβα, Ουτζάιν, 14 Δεκεμβρίου

Έχεις καταναλώσει το μαντίρα που σου προσέφεραν οι ένθερμοι αφοσιωμένοι σου. Τώρα σου προσφέρω τη μέθη που με οδήγησε μέσα από αρκετές ενσαρκώσεις, γιατί αυτό είναι το μόνο που έχω. Και με αυτή την ταπεινή προσφορά αναζητώ την προστασία σου ενόσω βαδίζω στην ερημιά της ζωής.

Ομκαρέσουαρ, 15-16 Δεκεμβρίου

Αυτό το ιερό νησί σε σχήμα Ομ στις όχθες της Ναρμάντα Ντέβι, όπου ο Άντι Σανκαρατσάρυα έλαβε τη σαννυάσα ντίκσα από τον Γκούρου Γκοβίντα Πάντα κι αργότερα τέλεσε το θαύμα της απορρόφησης της Ναρμάντα στο κάμαντάλ του, μετέτρεψε την πίστη σε ζωντανή εμπειρία. Εκεί, στη σπηλιά όπου ζούσε ο Σανκαρατσάρυα, καθώς στεκόμουν με ενωμένες παλάμες, άκουσα μια φωνή μέσα μου να λέει: «Τι ψάχνεις; Ζήτησε και θα γίνει δικό σου». Αυτό έφερε στον νου μου τα λόγια της Μαϊτρέι και του Νασικέτας και, με ένα ξέσπασμα σανσκριτικών, είπα: «Ντιγκβιτζέυ– όχι, Αθανασία–δεν είναι εφικτή, Ευημερία–είχα άφθονη, Μόκσα–είναι μέσα μου. Ήρθα εδώ μόνο για να εκπληρώσω την υπόσχεση που έδωσα σε σένα τριάντα χρόνια πριν, να επιστρέψω όταν το έργο μου θα έχει τελειώσει».

Ένα μυστικό πέρασμα από τη σπηλιά του Σανκαρατσάρυα με οδήγησε στο *γκάρμπα γκρίχα*, το εσωτερικό ιερό, όπου στεκόταν το τζυότιρλινγκα του Ομκαρέσουαρ σε διαλογιστική σιωπή εν μέσω των απαγγελιών μάντρα. Καμπανούλες χτυπούσαν, όστρακα ηχούσαν κι εν μέσω αυτής της αναταραχής, καθώς ακούμπησα το κεφάλι μου στα πόδια του Ομκαρέσουαρτζι, βίωσα ζωντανά ότι αυτό το τζυότιρλινγκα ακτινοβολούσε αιωνίως στο σάχασραρα.

Ντάτια, 18-19 Δεκεμβρίου

Το Πιτάμπαρι Πιτ της Σάκτι, που στα πόδια της άγιοι και σοφοί πραγμάτωσαν το υπέρτατο – ξαναγυρνούσα εκεί μετά από τριάντα χρόνια για να μάθω ότι ο Σρι Σουάμιτζι του Πιτάμπαρι Πιτ είχε αφήσει το φυσικό του σώμα. Ήταν ο τρίτος ταντρικός μου γκούρου, με τον οποίο είχα ζήσει τέσσερις μέρες κατά τη διάρκεια της παριβρατζάκα ζωής μου, αφότου είχα υπηρετήσει τον Σουάμι Σιβανάντα στο Ρισικές. Θα φυλάω ευλαβικά για πάντα μέσα μου την αφοσίωσή του στη διάδοση της ταντρικής σάντανα.

Με αυτό, ολοκλήρωσα το τρίτο μέρος της επαιτείας μου.

Αύγουστος 1989.

Από τα γραπτά του Σουάμι Νιράντζαν:

Υπάρχουν πολλά και διάφορα στάδια στη ζωή ενός σαννυάσιν. Χτίζει ένα άσραμ σε ένα μέρος και υπηρετεί, αυτό είναι ένα στάδιο. Μετά εγκαταλείπει το άσραμ και τον τόπο εργασίας του, αυτό είναι ένα δεύτερο στάδιο. Στην αρχή εργάζεται με μια περιορισμένη ομάδα και μετά, έχοντας ενωθεί με την οικουμενική συνειδητότητα, εργάζεται για να επιτύχει έναν οικουμενικό σκοπό αφήνοντας την περιορισμένη ομάδα. Αυτή η ανώτερη κατάσταση ονομάζεται κατά την παράδοση *κσέτρα σαννυάσα*. Ο σκοπός του Σουάμιτζι όταν έφυγε από το άσραμ πριν από έναν χρόνο δεν

ήταν μόνο να επισκεφτεί τα διάφορα τίρτα, παρά τότε αποφάσισε να λάβει την κσέτρα σαννυάσα.

Σύμφωνα με τις οδηγίες του Σουάμι Σιβανάντα, όταν ο Σουάμιτζι άρχισε να εργάζεται για τη διάδοση της γιόγκα έπρεπε να σταματήσει την παραμαχάμσα σάντανά του για ένα διάστημα προκειμένου να κάνει τη γιόγκα διαθέσιμη σε όλους. Η πρώτη οδηγία που έλαβε ο Σουάμιτζι από τον Σουάμι Σιβανάντα ήταν να υπηρετήσει. Όταν ελευθερώθηκε από την υπηρεσία, που σημαίνει όταν όλες οι εσωτερικές σαμσκάρα είχαν καεί, άρχιζε η σάντανα.

Είχα την ευκαιρία να ζήσω με τον Σουάμιτζι από τις 5 ως τις 11 Αυγούστου στο Τραγιαμπακέσουαρ. Έμενε σε ένα μικρό δωμάτιο, οκτώ επί δέκα πόδια, που το καθάριζε μόνος του. Κοιμόταν στο πάτωμα απλώνοντας ένα στρώμα. Έτρωγε μόνο φύτρες μούνγκ για μεσημεριανό και μπράχμα κίτσαρι για βραδινό, που το μαγείρευε μόνος του. Δεν υπήρχε παροχή νερού ούτε ηλεκτρικό. Δεν συναντούσε κανέναν. Ήταν εντελώς απορροφημένος στη σάντανα, τηρώντας πλήρη σιωπή ολόκληρη τη μέρα.

Ο Σουάμιτζι είπε ότι θα πρέπει να έρθει μια στιγμή στη ζωή μας που η ενθύμηση του ονόματος είναι συνεχής και με πλήρη επίγνωση. Δεν θα πρέπει να είναι όπως στην ατζάπα τζάπα όπου συμβαίνει μια ασυνείδητη επανάληψη του μάντρα. Αυτή η τζάπα θα πρέπει να είναι διαρκής και με πλήρη επίγνωση. Ο Σουάμιτζι μου είπε ότι ο μόνος σκοπός της σάντανά του είναι η αδιάλειπτη επανάληψη του ονόματος. Αν μπορέσει να έχει επίγνωση του ονόματος ακόμα και σε μια διασκορπισμένη κατάσταση του νου, τότε θα αναδυθεί η αντίληψη του άναχατ νάντα.

Όμως, κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, όπου η συνειδητότητα του γκούρου κατευθύνεται προς την οικουμενική ή συμπαντική διάσταση, οι μαθητές εξακολουθούν να επιθυμούν να τον συναντήσουν στο δικό τους επίπεδο συνειδητότητας. Αυτό διαταράσσει τη σάντανά του. Έτσι ο Σουάμιτζι δεν λέει σε κανέναν πού βρίσκεται και τι κάνει. Ο Σουάμιτζι θα συνεχίσει τη σάντανά του και την ασκητική

ζωή, όχι για ένα ή δύο χρόνια αλλά για μεγάλη χρονική περίοδο. Η κατάσταση στην οποία αποσκοπεί είναι η πλήρης ένωση με το άτμα, χωρίς ν' αφήσει το φυσικό του σώμα. Για να το ολοκληρώσει αυτό χρειάζεται τη βοήθειά μας.

Οι μαθητές δεν θα πρέπει να σκέφτονται συναισθηματικά για το πώς ο Σουάμιτζι μαγειρεύει το φαγητό του και καθαρίζει το δωμάτιό του μόνος του. Αντίθετα, θα πρέπει να σκέφτονται πώς μπορούν να τον βοηθήσουν να φτάσει στον στόχο του. Ως μαθητές οφείλουμε να ακολουθήσουμε τις οδηγίες του λέξη προς λέξη. Μας έδωσε πολλές οδηγίες, αλλά ακολουθούμε μόνον εκείνες που μας αρέσουν και ξεχνάμε τις άλλες, ισχυριζόμενοι ότι θα τις ακολουθήσουμε όταν έρθει κάποια εσωτερική έμπνευση. Αυτό είναι υποκρισία. Αν αυτός είναι ο τρόπος, τότε δεν έχει νόημα να γίνει κάποιος μαθητής. Αν ακολουθούμε τις οδηγίες του γκούρου με τον τρόπο αυτό, οφείλεται στην άγνοιά μας. Αν ακολουθούμε το μονοπάτι της άγνοιας και νομίζουμε ότι κάνουμε το σωστό, τότε δεν υπάρχει καμία λύση. Ένας τέτοιος άνθρωπος θα μένει πάντα πίσω στη ζωή. Τώρα πρέπει να αποφασίσετε ποιο μονοπάτι θα επιλέξετε για τον εαυτό σας.

Ο βασιλικός επαίτης: 4

Μαθούρα, Βρίνταβαν, Γκόκουλ και Μπάρσανα, 1-11 Ιανουαρίου 1989

Το 1989 άρχισε με ένα προσκύνημα στο Μαθούρα Μαντάλ ή Βρατζ, όπου ο Κύριος Κρίσνα εμφανίστηκε ως αβατάρ στην Ντουαπάρα Γιούγκα κι όπου έπαιξε ολόκληρη την Βρατζ λίλα. Ο ίδιος ο Κύριος δήλωσε στη Βαράχα Πουράνα ότι και στους τρεις κόσμους δεν υπάρχει άλλο μέρος που να του είναι πιο αγαπητό από το Βρατζ ή Μαθούρα:

Na vidyate cha paataale naantarikshe na maanushe
Samatvam mathurayaa hi priyam mama vasundhare.

(150:8)

Mathureti cha vikhyaatamasti kshetram param mama
Suramyaa cha sushastaa cha janmabhoomih priyaa mama
(150:11)

Τα κρυστάλλινα, γαλάζια νερά του ποταμού Γιαμουνάτζι ρέουν ελεύθερα από το Γιαμουνότρι μέσα σ' αυτήν την πόλη και, καθισμένος στην όχθη του, βυθίστηκα βαθιά στις νοσταλγικές αναμνήσεις του παιχνιδιάρικου λίλα του Κρίσνα με τη Ράντα, που τραγουδήθηκε ξανά και ξανά από φημισμένους ποιητές.

Όλα στο Βρατζ αντηχούσαν τις ευδαίμονες αναμνήσεις της συνειδητότητας του Κρίσνα, είτε ήταν το ντάρσαν του Γκόκουλ, του πρώτου σπιτιού του Κρίσνα όπου έλαβε το όνομα «Μάκαν Τσορ», είτε το Βρίνταβαν όπου κατίσχυσε του Καλίγια και υποδύθηκε τη ράσα λίλα του με τις γκόπι και έλαβε το όνομα «Ρασίγια», είτε ένα παρίκραμα του Γκοβαρντάνα Παρβάτ όπου προστάτεψε τον λαό του από την οργή του Ίντρα ανασηκώνοντας το βουνό στο δάχτυλό του, παίρνοντας έτσι το όνομα «Γκίρινταρα», είτε ο περίπατος μέσα στο Μπάρσανα όπου ζούσε η αγαπημένη του γκόπι, η Ράντα.

Πέρασα δώδεκα μέρες στη χώρα του Κρίσνα στο άσραμ του Σουάμι Ακάνταναντατζι, και κατά τη διάρκεια αυτή ολόκληρη η *Μπαγκαβάτα* κάθα ζωντάνεψε με τις γλαφυρές της ιστορίες ενός θρύλου που θα με εμπνέει για πάντα. Εδώ ήταν που είχα επίσης το ντάρσαν του μεγάλου αγίου Ντέβραχα Μπάμπα.

Κούμπα Μέλα: Πραγιάγκ, Αλάχαμπαντ,
12-14 Ιανουαρίου & 2-7 Φεβρουαρίου

Το Πραγιάγκ, η συμβολή της Γκάνγκα, της Γιάμουνα και της Σαρασουάτι, τα σύμβολα των ίντα, πίνγκαλα και σουσούμνα, είναι για πάντα ευλογημένο ως *τίρταρατζ*, ο βασιλιάς των τίρτα. Η *Πάντμα Πουράνα* αναφέρει:

Grahanaam cha yathaa sooryo nakshtranaam yathaa shashee
Teerthanaamuttamam teertham prayaagaakhyamanuttamam.

(Uttara Khanda, 24:4)

«Όπως ο Ήλιος είναι ο μέγιστος μεταξύ των πλανητών και η Σελήνη είναι μεγίστη μεταξύ των αστέρων, το Πραγιάγκ είναι το μέγιστο τίρτα». Η Πούρνα Κούμπα Μέλα πραγματοποιείται στο Πραγιάγκ κάθε δώδεκα χρόνια όταν επηρεάζονται οι πλανητικές θέσεις του Μπριχάσπατι ή Δία στο Βρις Ράσι (στον Ταύρο) και του Σούρυα ή Ήλιου στο Μάκαρ Ράσι (στον Αιγόκερω). Αυτή η χρονιά ήταν ιδιαίτερα ευοίωνη, καθώς η Σομαβάτι Αμαβάσυα έλαβε χώρα έπειτα από εκατόν εβδομήντα δύο χρόνια.

Έλαβα μέρος σε δύο *σνάαν πάρβα* ή εορτές των λουτρών, του Μάκαρ Σανκράντι στις 14 Ιανουαρίου και της Σομαβάτι Αμαβάσυα στις 6 Φεβρουαρίου. Τα φορτισμένα νερά του Σάνγκαμ ηλέκτρισαν όλο το σώμα μου κι εύκολα μπορούσα να αισθανθώ πόσο αληθινό είναι το ρητό ότι το λουτρό σ' αυτό το μέρος δίνει στον άνθρωπο επαναγέννηση σε τούτη εδώ τη ζωή.

Είχα καλέσει τον Σουάμι Νιράντζαν να είναι μαζί μου στην πολύ σημαντική αυτή περίσταση και να έχει το ντάρσαν των ποταμών Γάγγη, Γιάμουνα και της Σαρασουάτι Ντέβι. Κατά τη διάρκεια των υπόλοιπων ημερών στριμωχτήκαμε μαζί με εκατομμύρια πιστούς που είχαν έρθει εδώ όπως εγώ και το ότι βρισκόμασταν ανάμεσά τους ήταν από μόνο του μια συγκινητική εμπειρία. Τα πλήθη των ανθρώπων από κάθε κουλτούρα, φυλή και λατρεία, με μία και μόνη σκέψη στον νου, να βουτήξουν στο Πραγιάγκ, μου προσέφεραν τη μοναδική εμπειρία να γίνω μάρτυρας της εν κινήσει πίστης και μπορούσα εύκολα να συλλάβω την ιδέα αυτής της «Πίστης» που είναι μια δυναμική αρχή και είναι γνωστό ότι μετακινεί βουνά.

Είχα επίσης το ντάρσαν πολλών σάντου και αγίων που είχαν συγκεντρωθεί εκεί, όπως ο Μαχάντ Γκοντάβαρι της Τζούνα Ακάρα, ο Ντέβραχα Μπάμπα, οι τζαγκάτγκουρου

Σανκαρατσάρυα και πολλοί άλλοι ταπάσβι και τυάγκι. Για μέρες μετά και τώρα ακόμα, όταν κλείνω τα μάτια μου, μπορώ να ξανασκηνοθετήσω το όραμα του πλήθους που οργώνει την αμμουδερή κοίτη του Γάγγη και όλους τους ντέβα, γκαντάρβα και απσάρα συγκεντρωμένους στον ουρανό για να παρακολουθήσουν αυτό το μεγαλειώδες θέαμα.

Ντάτια, 15 Ιανουαρίου-8 Φεβρουαρίου

Έκανα ένα διάλειμμα μερικών ημερών ανάμεσα στα δύο σνάαν πάρβα στην Κούμπα για να επισκεφτώ το Πιτάμπαρι Πιτ στην Ντάτια για την ανουσθάνα της Τρίπουρα Σούνταρι που έχει εγκατασταθεί εκεί. Οι σουάμι που με συνόδευαν απήγγειλαν το Σαουντάρυα Λαχάρι για την επιτυχία της ανουσθάνα μου.

Κάτνι, 8-10 Φεβρουαρίου

Μετά το δεύτερο μπάνιο μου στην Κούμπα Μέλα, όπου έλαβα τη σανκάλπα να πετάξω τον μανδύα του γκούρου και να ενδυθώ το ύφασμα ενός παριβρατζάκα, ταξίδεψα στο Κάτνι μετά από πρόσκληση του Σρι Άγκραβαλ να εγκαινιάσω τη σχολή γιόγκα του. Παρόλο που έχω εντελώς εγκαταλείψει τα κηρύγματα, τις διδασκαλίες και τις μυήσεις μαθητών, έκανα αυτή τη συνάντηση καθώς είχα ήδη δεσμευτεί νωρίτερα.

Ντουάρκα, 18-20 Φεβρουαρίου

Η γη όπου ο Κύριος Κρίσνα μετανάστευσε από τη Μαθούρα μαζί με ολόκληρη τη φατρία Βρίσνι για να ιδρύσει το βασίλειό του και να πλέξει ένα ακόμη επεισόδιο της λίλα του, για το οποίο πήρε το όνομα «Ραντσόρναθτζι», δηλαδή αυτός που εγκατέλειψε το πεδίο της μάχης.

Οι εικόνες του Μπαλ Γκοπάλ και της Κανχέγια αντικα-

ταστάθηκαν από την εικόνα του Ντουάρκαναθ, του βασιλιά της Ντουάρκα. Καθισμένος στις όχθες του ποταμού Γκομάτι ξανάζησα την εποχή που η πόλη της Ντουάρκα, τώρα καταβυθισμένη, ήκμασε ως βασίλειο του Κυρίου. Ανάμεσα στους ήχους των λαϊκών τραγουδιών είχα το ντάρσαν της εικόνας του «Ραντσόρναθτζι» του Τσατούρμπουτζ, λαμπρά διακοσμημένου με εκατόν οκτώ διαφορετικά είδη μπόγκα, μια ακόμα πλευρά της θεϊκότητας.

Η παραμονή μου στην Ντουάρκα διήρκεσε τρεις ώρες, από τις επτά και τέταρτο μέχρι τις δέκα και σαράντα πέντε το πρωί. Οι πύλες του ναού ήταν κλειστές αυτές τις ώρες για να μην ενοχλείται ο Κύριος, και καθισμένος στο δωμάτιο του ξενοδοχείου μου έχασα τον εαυτό μου σε *νάαμ σμάρανα* (ενθύμηση του ονόματος) και σ' ένα βαθύ εσωτερικό όραμα του Βίσνου πλαγιασμένου σε μια σελήνη σε έκλειψη.

Σόμναθ, 21-23 Φεβρουαρίου

Το Σόμναθ, ένα από τα Ντουάντας τζυότιρλινγκα, με μια ιστορία που χάνεται στους θρύλους, λέγεται ότι αρχικά κατασκευάστηκε με χρυσάφι από τον Σόμρατζ, τον ίδιο τον θεό της σελήνης. Σήμερα, παρά τις επανειλημμένες επιδρομές και τις καταστροφικές φθορές που αντιμετώπισε ο ναός, ένα πέτρινο τζυότιρλινγκα λάμπει επιβλητικό μέσα στους χώρους του ναού. Πέρασα τις μέρες μου στην ακροθαλασσιά με περισυλλογή και τσίνταν.

Σίρντι, 12-14 Μαρτίου

Το σαμάντι του Σάι Μπάμπα, ο οποίος είχε αναγγελθεί ως αβατάρ, ήταν το πρώτο τίρτα που επισκέφτηκα στη Μαχαράστρα. Λέγεται ότι όχι μόνον ο ναός αλλά κι ολόκληρη η πόλη του Σίρντι αντηχεί τις πνευματικές δονήσεις του μεγάλου αγίου Σάι Μπάμπα.

Καθισμένος στο αιώνια αναμμένο ντούνι του Μπάμπα αισθάνθηκα πράγματι μια ισχυρή πνευματική ενέργεια, που μπορούσε να έχει δημιουργηθεί μόνο από την ταπάσυα και τη βαϊράγκυα ενός μάχα πουρούσα. Το άρατι που παρακολούθησα νωρίς το πρωί ήταν γεμάτο από τη σράντα και την αγάπη χιλιάδων αφοσιωμένων που είχαν συγκεντρωθεί εκεί.

Μαχαμπαλέσουαρ, 5-8 Απριλίου

Όμορφα στεγασμένο σε έναν ναό από μαύρη πέτρα, το τζυότιρλινγκα του Μαχαμπαλέσουαρ λέγεται ότι είναι επίσης η πηγή πέντε ποταμών: Σαβίτρι, Κρίσνα, Βένυα, Κόγαν και Γκαγιάτρι. Ως αποτέλεσμα αυτό το τζυότιρλινγκα, που φέρει το σημάδι ενός Ρουντράκσα, βρέχεται διαρκώς από τα ιερά νερά αυτών των ποταμών.

Λέγεται ότι ο Μπράχμα, ο Μαχές και ο Βίσνου είναι αιώνια παρόντες εδώ και η απόλυτη ομορφιά των κοιλάδων, των σκιερών και πυκνών δασών, των πηγών, όλα τους προσδίδουν πιθανότητες στην πίστη αυτή. Πέρασα πολλές ώρες εδώ περπατώντας μέσα στα δάση που είναι όμορφα αλλά και απειλητικά, και λίγοι τολμούν να πάνε εκεί. Είδα το σημείο όπου ο Μπράχμα τέλεσε μια γιάγκια και μια μέρα τυχαία βρέθηκα σ' έναν εγκαταλειμμένο ναό του Σίβα με θέα την όμορφη κοιλάδα του Κρίσνα.

Νάσικ, Τραγιαμπακέσουαρ, 12-14 Απριλίου

Το επόμενο τίρτα μου ήταν στις ιερές πόλεις Νάσικ και Τραγιαμπακέσουαρ όπου πηγάζει ο Γκοντάβαρι, ένας από τους επτά ιερούς ποταμούς της Ινδίας. Εδώ, στο Παντσαβάτι, ο Σρι Ράμα πέρασε εξόριστος έντεκα χρόνια και εδώ ήταν επίσης που απήχθη η Σίτα από τον Ράβανα.

Μετά το άρτσανα στο Κουσραβάτ, την πηγή του Γκοντάβαρι, είχα το ντάρσαν του τζυότιρλινγκα του Κυρίου

Τραγιαμπακέσουαρ, που είναι μοναδικό εξαιτίας των τριών λίνγκα που αναδύονται από μία μόνο πέτρα. Εδώ τέλεσα μια ειδική πούτζα με απαγγελίες του *Ρουντραστάκαμ*. Μετά έκανα παρίκραμα του μαντίρ και είχα το ντάρσαν πολλών μαχάτμα που κατοικούν εδώ.

Μπίμασανκαρ, 5-6 Μαΐου

Ένα προσκύνημα στο Μπίμασανκαρ ήταν σαν ταξίδι πίσω στη φύση. Τα καταπράσινα δάση του Μπίμασανκαρ, παρθένα και άθικτα από τον σύγχρονο πολιτισμό, ακτινοβολούσαν ειρήνη και αρμονία. Κυκλωμένο από τους λόφους, όπου είναι γνωστό ότι κατοικεί η ράκσασι Ντακίνι, βρίσκεται το τζυότιρλινγκα του Μπίμασανκαρ. Ο ίδιος ο ναός είναι πανάρχαιος, και αντίθετα με άλλα τίρτα όπου κανείς χρειάζεται να ανέβει για να προσφέρει λατρεία στη θεότητα, εδώ ο αφοσιωμένος πρέπει να κατέβει αρκετά σκαλοπάτια προτού να έχει το ντάρσαν του τζυότιρλινγκα.

Παρόλο που αυτό το μέρος είναι λιγότερο γνωστό ανάμεσα στα τζυότιρλινγκα, η ηρεμία του περιβάλλοντος και οι πνευματικές δονήσεις του το καθιστούν σημαντικό τίρτα. Λέγεται ότι ο Σίβα αναπαύτηκε εδώ όταν σκότωσε τον δαίμονα Τριπουρασούρα.

Γκουσμέσουαρ, 7-9 Μαΐου

Φέροντας το όνομα μιας μπάκτα που λεγόταν Γκούσμα, το τζυότιρλινγκα στο Γκουσμέσουαρ ήταν το δώρο που έλαβε εκείνη από τον Σίβα για την ακλόνητη αφοσίωσή της. Είναι επίσης γνωστή ως Σιβαλάια, επειδή ο Σίβα της υποσχέθηκε ότι θα είναι αιώνια παρών εδώ. Κοντά στον ναό αυτό βρίσκονται οι φημισμένες σπηλιές Ελόρα, που επίσης επισκέφτηκα μετά από πολλά χρόνια. Τα όμορφα γλυπτά που σμιλεύτηκαν στα γιγαντιαία βουνά, απλωμένα σε μια περιοχή ενός μιλίου, είναι ένα θέαμα ανακουφιστικό, που σου κόβει την ανάσα.

Νάθντβαρα, 15-17 Μαΐου

Έδρα του Βάλαμπ Σαμπραντάια, φημισμένη λόγω των τελετών και των τελετουργιών που έκαναν οι Πούστι Μάργκι, η Νάθντβαρα δίνει το αίσθημα ότι βρίσκεσαι στην παρουσία του Κυρίου Κρίσνα. Η πλούσια λαϊκή παράδοση που αφηγείται τους θρύλους του Κυρίου Κρίσνα τραγουδιέται καθημερινά στο προαύλιο του ναού της θεότητας, ενώ οι αφοσιωμένοι πουτζάρι φροντίζουν κάθε ανάγκη του Κυρίου, όπως το λουτρό του, το ντύσιμο, το φαγητό, ακόμη και να του κάνουν αέρα την ώρα που αναπαύεται στο μεταξωτό του κρεβάτι. Στους αφοσιωμένους προσφέρεται το ντάρσαν των διακοσμητικών καλυμμάτων της κεφαλής, των κοσμημάτων και των κοστουμιών του Κυρίου Κρίσνα μέσα σε ραντίσματα με δροσερό νερό που περιέχει κας και άρωμα ρόδου, υπέροχη εμπειρία για έναν μπάκτα.

Σύμφωνα με τον θρύλο, το μαύρο, πέτρινο ειδώλιο του Σρι Νάθτζι έφτασε εδώ από τη Μαθούρα το 1669 και όταν έγινε αργότερα προσπάθεια να μεταφερθεί το ειδώλιο, το βαγόνι που μετέφερε τη θεότητα βυθίστηκε στο έδαφος μέχρι τον άξονα, ένδειξη ότι ο ειδώλιο προτιμούσε να μείνει εκεί.

Κανκρόλι, 15-17 Μαΐου

Λίγο πιο κάτω από τη Νάθντβαρα βρίσκεται μια άλλη σημαντική θέση της αίρεσης Πούστι Μάργκι όπου στεγάζεται μια μορφή του Ντουάρκαντις. Είναι ένας απλός ναός με τις ίδιες πολύπλοκες τελετουργίες όπως και στη Νάθντβαρα. Εδώ είδα για πρώτη φορά έναν πίνακα ζωγραφικής που παρουσιάζει μια περίσταση όπου ο Κρίσνα λαμβάνει μπανγκ από τον Κύριο Σίβα ως πρασάντ. Όλως περιέργως το Τσαραναμρίτ που μου δόθηκε εδώ ήταν θάνταϊ με μπανγκ. Κάθισα στον περίβολο του ναού για πολλές ώρες, μες σε απαγγελίες των Κρίσνα μπάτζαν στην τοπική διάλεκτο.

Εκλίνγκι, 15-17 Μαΐου

Ο ναός Εκλίνγκι απλώνεται σε μια τεράστια περιοχή και στεγάζει ειδώλια σχεδόν κάθε θεότητας. Η κύρια θεότητα στο γκάρμπα γκρίχα είναι η μορφή του Σίβα με τα τέσσερα πρόσωπα που προβάλλει από ένα μαύρο, μαρμάρινο σιβαλίνγκαμ. Καθημερινά η θεότητα διακοσμείται περίτεχνα και ψάλλονται μάντρα ως μέρος της τελετουργίας. Για να εισέλθω στο γκάρμπα γρίχα μού δόθηκε ένα ειδικό ένδυμα από τον πουτζάρι κι είχα προσωπικά το ντάρσαν του Εκλίνγκι Μαχαράτζ.

Πούσκαρ, 18-20 Μαΐου

Όπως το Πραγιάγκ είναι γνωστό ως βασιλιάς των τίρτα, το Πούσκαρ είναι φημισμένο ως γκούρου όλων των τίρτα. Κανένα προσκύνημα δεν είναι πλήρες χωρίς αυτή την επίσκεψη. Η κύρια σημασία του έγκειται στο γεγονός ότι εδώ βρίσκεται ο μόνος ναός του Μπράχμα στην Ινδία. Λέγεται ότι ο Ρίσι Αγκάστυα είχε εδώ το άσραμ του. Μετά από μια βουτιά στη λίμνη Πούσκαρ και ένα μπάνιο στο Αγκάστυακουντ, είχα το ντάρσαν του Μπράχματζι και τέλεσα μια ειδική πούτζα στον όμορφο ναό.

Όρος Άμπου, Μάιος 1989

Στον καλλιτεχνικό και υπέροχο Τζάιν ναό του Ντιλβάρα διαλογίστηκα στο μεγάλο, σκοτεινό άγαλμα του Κυρίου Μαχαβίρ. Εδώ εμπνεύστηκα να συνεχίσω στο μονοπάτι της ανακάλυψης του εαυτού, πλήρης απάρνησης, τυάγκα μπάβα.

Εδώ είχα επίσης το ντάρσαν της σπηλιάς και του τόπου της σκληραγωγίας του Κυρίου Ντατατρέγια, που είναι τώρα υπό την εποπτεία της Νιράντζανι Ακάρα. Είχα μείνει εδώ στις προηγούμενες περιπλανήσεις μου, πολλά, πολλά χρόνια πριν. Αισθάνομαι ότι το μέλλον μου κατευθύνεται από τον Κύριο Ντατατρέγια.

Άτζμερ, Μάιος 1989

Μετά το Πούσκαρ πήγα στο Ντάργκα του Κβάτζα Μοϊνουντίν Κίστι και πρόσφερα ένα τσάνταρ. Χιλιάδες έρχονται στο μέρος αυτό για να προσευχηθούν, ξεχνώντας την κάστα και την θρησκεία τους. Στην ατμόσφαιρα αυτή, τη γεμάτη αφοσίωση και πίστη, έκανα τζάπα και ντυάνα.

Γκανγκότρι και Μπάντριναθ, 30 Μαΐου-20 Ιουνίου

Αυτός ο γύρος στα τίρτα τελείωσε με μια επίσκεψη στο Ρισικές, στο άσραμ του γκούρου μου, στο Γκανγκότρι και στο Μπάντριναθ. Είχα καλέσει τον Σουάμι Νιράντζαν να με συνοδεύσει στο ταξίδι αυτό. Εκεί συνάντησα πολλούς αγίους και μαχάτμα και βούτηξα στα παγωμένα νερά του Γάγγη στο Γκανγκότρι και στα αχνιστά θερμά νερά του Ταπτ Κουντ στο Μπάντριναθ. Στο Μπάντριναθ είχα επίσης το ντάρσαν της Σαρασουάτι Ούντγκαμ στο Μάνας, όπου εμφανίζεται με όλη της την δύναμη μέσα από το βουνό – ένα θέαμα που αξίζει να δει κανείς!

Τσατούρμα: 14 Ιουλίου-14 Σεπτεμβρίου

Τώρα ξεκινάει το τσατούρμα μου και είμαι καλεσμένος από έναν μεγάλο μαχάτμα της Τζούνα Ακάρα, τον Μαχάντ Σιβγκίρι, να μείνω στο Νιλ Παρμπάτ του Τραγιαμπακέσουαρ. Το Νιλ Παρμπάτ περικλείεται εντελώς από μια κατάφυτη οροσειρά. Πολλά από τα βουνά έχουν το φυσικό σχήμα των σιβαλίνγκαμ. Το ίδιο το Νιλ Παρμπάτ είναι ένα τζαγκράτ και ένας τόπος σίντα, κι έχω επιλέξει να μείνω σε ένα μικρό γκόσαλα για τους επόμενους δύο μήνες. Είναι ένα μικρό δωμάτιο οκτώ επί οκτώ πόδια κι εδώ θα μείνω σε ατζάντβας (απομόνωση) και θα συνεχίσω σε απομόνωση τον επόμενο γύρο της σάντανά μου του νάαμ σμάρανα και της ενθύμησης του Κυρίου.

Ο βασιλικός επαίτης: 5

Τραγιαμπακέσουαρ, 14 Ιουλίου 1989

Βρίσκομαι στο Τραγιαμπακέσουαρ, το τζυότιρλινγκα του Κυρίου Σίβα, μετά από είκοσι έξι χρόνια. Εδώ ακριβώς, το 1963, μου αποκαλύφθηκε για πρώτη φορά το κεφάλαιο της ζωής μου που με οδήγησε στο Μονγκύρ και στη διάδοση της γιόγκα. Κι εδώ, επίσης, έκανα την σανκάλπα ή υποσχέθηκα να επιστρέψω και να ζητήσω περαιτέρω φώτιση, απαρνούμενος όλα όσα πέτυχα ή πραγματοποίησα για τη διάδοση της γιόγκα.

Αυτό το πρωί πήγα για το ντάρσαν του Κυρίου Μριτυούντζαγια και για να ζητήσω την άδειά του να περάσω τους δύο μήνες των τσατούρμα εδώ. Μια περίεργη σύμπτωση με ξαναφέρνει πίσω, στο ίδιο μέρος, μετά από τόσα πολλά χρόνια. Η Αγιότης του, ο Μαχάντ Σιβγκίριτζι Μαχαράτζ, ο επικεφαλής της Τζούνα Ακάρα στο Τραγιαμπακέσουαρ, με προσκάλεσε να μείνω στο Νιλ Παρμπάτ, το ίδιο μέρος όπου είχα μείνει είκοσι έξι χρόνια πριν. Διάλεξα να μείνω σε ένα γκόσαλα στους πρόποδες του Νιλ Παρμπάτ, ένα μικρό δωμάτιο οκτώ επί οκτώ πόδια, αντιπροσωπευτικό των παλιών κτισμάτων σε κατασκευή, απλότητα και καθαριότητα.

Είμαι μόνος. Τι να κάνω εδώ; Γύρω μου υψώνονται οι λόφοι Μπράχμαγκιρι από όπου κατεβαίνει ο ποταμός Γκοντάβαρι και χύνεται στην ανατολική θάλασσα. Ενώ διαλογίζομαι κάτω από το δέντρο γκούλαρ έξω από το κουτίρ μου και περιμένω την επόμενή Του εντολή, εμπνέομαι και μεθώ από την θαυμαστή ομορφιά αυτών των βουνών σε σχήμα σίβαλινγκαμ σε όλες τις πλευρές.

Τραγιαμπακέσουαρ, 18 Ιουλίου

Σήμερα αρχίζει η Γκούρου Πουρνίμα βρατ. Τα μεσάνυχτα ήμουν λουσμένος στο φως όταν ξεκίνησε μια καταιγίδα με ανεμοστρόβιλο και η εντολή ήταν καθαρή: «Τελειοποίησε

την αδιάκοπη επίγνωση του γκούρου μάντρα σου με κάθε αναπνοή και χτύπο της καρδιάς σου. Αυτή είναι η αποστολή σου τώρα».

Έτσι ξεκινάει εδώ το επόμενο κεφάλαιο της ζωής μου. Κι όπως ακριβώς έδωσα όλο μου τον εαυτό στην εκπλήρωση της προηγούμενης εντολής Του, θα βουτήξω βαθιά σε ό,τι μου ζητηθεί προκειμένου να τελειοποιήσω τη νέα μου αποστολή. Το παρελθόν έχει φύγει, είναι νεκρό. Άνθρωπος καθώς είμαι, μπορεί να ταξιδέψω πίσω στο παρελθόν και οι περιστάσεις μπορεί να με υποχρεώσουν να δεχτώ να σχετιστώ με εκείνους που είχα συναντήσει στο παρελθόν. Κι αυτό, επίσης, είναι θέλημά Του. Όμως η προσωπική μου επιδίωξη θα είναι να αποκολληθώ από το παρελθόν και να εκπληρώσω την αποστολή που μου δόθηκε από τον Κύριο Μριτυούντζαγια.

Τραγιαμπακέσουαρ, 8 Σεπτεμβρίου

Σήμερα απαντήθηκε ένα ερώτημα που στοίχειωνε τον νου μου κατά καιρούς. Πού να εκπληρώσω την επόμενη αποστολή μου; Μου προσφέρθηκαν πολλά μέρη – μια όμορφη σπηλιά στο Γκανγκότρι στις όχθες του Γάγγη, ένα κουτίρ στο Κένταρναθ και πολλά άλλα, αλλά μετέθετα την απόφασή μου μέχρις ότου γίνει καθαρή η κατεύθυνση. Ξύπνησα τα μεσάνυχτα, όπως συνήθως. Ο ουρανός ήταν ήσυχος, οι διάφανες αχτίνες της Αστάμι έλαμπαν μέσα από τα μικρά παράθυρα του κουτίρ μου και είδα ότι, για μια ακόμη φορά, με έλουζε ένα περίεργο φως. Η εντολή ήταν καθαρή: «Πήγαινε στο νεκροταφείο μου, το *σμάσαν μπούμι*».

Το ίδιο ακριβώς πρωινό, ενώ έβραζα το τσάι μου, η Σουάμι Σατυασανγκανάντα έφτασε κατευθείαν από το Μονγκύρ και η πρώτη οδηγία που της έδωσα ήταν να βρει το μέρος για λογαριασμό μου. Της έδωσα μια εικόνα από αυτά που είδα και περιέγραψα τον τόπο και την τοποθεσία ολόγυρα. Μόλις τρεις ώρες μετά την άφιξή της έφυγε για να βρει το μέρος που της περιέγραψα.

Τραγιαμπακέσουαρ, 12 Σεπτεμβρίου

Σαν σήμερα, σαράντα τρία χρόνια πριν εγκατέλειψα όλα όσα μου ανήκαν στο πούρβασραμ μου, το όνομα, την κάστα, την γκότρα και πολύ περισσότερα πράγματα, όπως το πανωφόρι και τα παντελόνια, για να ενδυθώ τα γκέρου. Εκείνη την ημέρα στο Ρισικές, στις όχθες του Γάγγη, ο γκούρου μου ο Σουάμι Σιβανάντατζι μού έδωσε παραμαχάμσα ντίκσα του τάγματος σαννυάσα Ντασνάμι.

Το απόγευμα ένας σουάμι έφτασε από το Μονγκύρ για να με πληροφορήσει ότι μόλις δύο μέρες μετά την αναχώρησή της η Σουάμι Σατσάνγκι είχε εντοπίσει την ακριβή τοποθεσία του σμάσαν μπούμι του Κυρίου Σίβα για την επόμενη αποστολή μου. Εκείνο το βράδυ έκανα το Πούρναχουτι για την εκπλήρωση των προσευχών μου και την αποκάλυψη μιας θεϊκής τοποθεσίας και ενός πολύ καθαρού μονοπατιού, όπως ακριβώς μου είχαν αποκαλυφθεί, είκοσι πέντε χρόνια πριν, το BSY και το Γκάνγκα Ντάρσαν, στο ίδιο μέρος από τον ίδιο Κύριο Μριτυούντζαγια.

Τώρα επιθυμώ να αποσαφηνίσω σε όλους όσοι σχετισθήκατε μαζί μου κατά το παρελθόν ότι είμαι νεκρός και ότι θα συνεχίσω να ζω στο σμάσαν μπούμι του ίστα ντέβατά μου ώσπου να μου δώσει άλλη εντολή. Πριν από την τελική μου εγκατάσταση θα επισκεφτώ την Καμάκυα και θα τελέσω λατρευτικό τελετουργικό προς Εκείνην στη φυσική Της μορφή, όπως το υποσχέθηκα πέρσι στο Βιτζάγια Ντασάμι.

Ο χάμσα πέταξε μακριά,
εκτινάχθηκε με τα φτερά του απλωμένα
στον απέραντο ουρανό.
Αναζητεί την ύστατή του κατοικία
εδώ και πολλές γιούγκα.
Γνώση έχει λάβει εν αφθονία
από τους γκυάνι του κόσμου αυτού,
κι ακόμα χάρη κι ευλογίες θεϊκές.
Μέχρι και σήμερα χτυπάει ανήσυχος
τις φτερούγες του, αναζητώντας.

Κοιτώντας κάτω χαμηλά τα δημιουργήματά του
των τριών κόσμων
χαραγμένα στον ορίζοντα,
ναι, πετάει ψηλά,
και πετώντας ακατάπαυστα στην αναζήτησή του,
παρατηρώντας τον κόσμο κάτω χαμηλά σαν λίλα,
μόνη, ολομόναχη, στον απέραντο ουρανό
η ψυχή μου πετάει για να ενωθεί με τον αγαπημένο της.

30η Σεπτεμβρίου, 1989 (Ναβαράτρι)

Ομ Ναμό Ναράαγιανααγια
Ω Κύριε Μριτυούντζαγια!

Σ'έχω λατρέψει
ως Κάαλα Μπαϊράβα με ένα τάτουα,
ως Καάμακσι με πέντε τάτουα,
ως Βίσνου με άνθη, καρπούς, νερό και γάλα.

Σε πολλές μορφές, με πολλούς τρόπους
και σε πολλά μέρη
έχω λατρέψει οποιαδήποτε μορφή
μού αποκάλυψες ως δική σου εικόνα.

Και τώρα, στον δικό σου τόπο ταφής,
θα σε λατρέψω με την κάθε αναπνοή μου.

Το υπόσχομαι.

Ντάρσαν σε μαθητές

Τον Ιανουάριο του 1990 ο Σρι Σουάμιτζι κάλεσε τους διαμένοντες σουάμι του Γκάνγκα Ντάρσαν. Για τους περισσότερους από μας αυτή ήταν η πρώτη μας συνάντηση μετά την Γκούρου Πουρνίμα του 1988. Για όσους εμπιστεύτηκαν τη συμβουλή του Σουάμι Νιράντζαν, το μήνυμα ήταν απλώς ότι για τον αληθινό μαθητή η σύνδεση ήταν συμπαντική, εσωτερική και ανεξάρτητη από τις φυσικές συνθήκες. Θα

έπρεπε να σεβαστούμε την επιθυμία του Σρι Σουάμιτζι να είναι μόνος.

Σε εναρμόνιση με την απάρνηση ακόμα κι ενός τόσο προσωπικού θέματος, όπως το να λαχταρά κάποιος να δει ή να μιλήσει με τον γκούρου του, οι εργασίες του BSY συνεχίστηκαν. Έτσι ήταν συγκλονιστική εμπειρία να κατεβαίνουμε από το λεωφορείο που δήθεν μας πήγαινε αλλού και να δούμε τον γκούρου μας να κάθεται σε μια σκηνή και να μας περιμένει, και να μαθαίνουμε ότι μας είχε καλέσει. Τα μάτια και το σώμα του έλαμπαν, τα μαλλιά και τα γένια του ήταν μακριά, είχε απαρνηθεί το γκέρου ντότι και φορούσε μόνο ένα λανγκότι, στριφογυρνούσε ένα μικρό μάλα από κρύσταλλο και κοράλλι στο ένα του χέρι.

Σήκωσε το χέρι του, είπε «Ομ Ναμό Ναράγιαναγια» και μας έδωσε την οδηγία να χρησιμοποιούμε αυτό το μάντρα. Εξαιτίας των περιστάσεων της συνάντησης, ο καθένας είχε τις δικές του εντυπώσεις από το σάτσανγκ. Μίλησε στα χίντι και στα αγγλικά και οι αναμνήσεις ποικίλλουν, αλλά τούτη εδώ είναι μια προσπάθεια να μοιραστώ το μήνυμά του:

Σας κάλεσα όλους εδώ για να σας πω να μην ξανάρθετε, εκτός αν σας καλέσω. Εδώ είναι μια Παραμαχάμσα Ακάρα, δεν είναι άσραμ. Η Ακάρα είναι μόνο για σάντανα, δεν είναι για κάρμα, δεν είναι για παρασκευή φαγητού, είναι μόνο για μπίκσα. Η Ακάρα είναι μια παράδοση. Όπως η Νιράντζανι ή η Νιρβάνι ακάρα, αυτή εδώ είναι η Παραμαχάμσα Ακάρα και ο Σουάμι Σιβανάντα είναι ο ντέβατα.

Τώρα λοιπόν αυτή η Ακάρα είναι υπό κατασκευή. Μετά την περάτωση του έργου κανείς δεν θα μένει εδώ εκτός από μένα και τον μαύρο σκύλο μου. Ο σκύλος είναι το όχημα του Μπαϊράβα. Το κτίριο της Ακάρα είναι μόνο για τους νάγκα σαννυάσιν. Μπορούν να μένουν εδώ μόνο για τρεις μέρες. Θα ετοιμάζουν μόνοι τους το φαγητό τους. Κτίζουμε κάτι εκεί πέρα. Η μαθήτριά μου, η Σουάμι Ατμανάντα, εγκατέλειψε τα πάντα, ό,τι είχε επιτύχει, κι έρχεται να με συναντήσει.

Θα μείνω εδώ έχοντας δύο σημαίες, μια μαύρη και μια γκέρου. Όταν υψώνεται η μαύρη σημαία κανένας δεν μπορεί να μπει. Μπορεί να διαρκέσει μία, δύο ή τρεις μέρες. Σημαίνει ότι κανείς δεν πρέπει να έρθει. Όταν υψώνεται η γκέρου σημαία σημαίνει ότι ο δρόμος είναι ανοιχτός, μπορούμε να συναντηθούμε. Σύντομα θα ανάψω το ντούνι αυτού του μέρους κι εκείνη την ίδια μέρα θα απαρνηθώ και το τελευταίο μου ένδυμα.

Όταν έρθει η ώρα του θανάτου μου δεν θα πεθάνω περιτριγυρισμένος από γιατρούς, αφοσιωμένους και μεταγγίσεις. Θα φύγω συνειδητά, κατευθείαν στο μπραχμαράντρα. Θα πεθάνω σε σαμάντι, κι αν ξαναγεννηθώ αυτό θα συμβεί σε μια οικογένεια γιόγκι. Μην έρχεστε με αιτήματα, μπορείτε να είστε περήφανοι για μένα. Όταν θα 'χετε τελειώσει με την εργασία και τις επιθυμίες σας και το όνομά σας και τη φήμη σας μπορείτε να έρθετε εδώ, όχι πριν, καταλαβαίνετε; Ακόμα κι η επιθυμία για το σαμάντι πρέπει να έρθει από μέσα, όπως έγινε με μένα.

Είναι απαραίτητο να υπερβείτε όλες τις επιθυμίες, ακόμα και για τη μόκσα. Οι σαννυάσιν είναι μοναχικά άτομα. Δεν θα πρέπει να έχουν συναισθηματικές προσκολλήσεις μεταξύ τους και με οτιδήποτε. Θα πρέπει να είναι ικανοί να σταθούν μόνοι τους, ανεξάρτητοι.

Μπορώ να πω μόνο ότι ο Θεός με βοήθησε. Τίποτε δεν είναι δική μου επιθυμία, είναι δική Του. Ο Θεός υπήρξε πολύ καλός μαζί μου. Μου έδωσε τόσο μεγάλη βοήθεια. Μου έδωσε τα πάντα. Δεν χρειάστηκε να περάσω κρίσεις όπως άλλοι. Όχι, Εκείνος απλώς μου έδωσε τον καλύτερο μαθητή – τον Σουάμι Νιράντζαν. Παίρνει τις δικές του αποφάσεις. Δεν χρειάζεται να ρωτήσει κανέναν. Τώρα ό,τι και να συμβεί, θα είναι επειδή Εκείνος το θέλησε.

Οι άνθρωποι έχουν τις σαμσκάρα τους για τη σαννυάσα, για την τηλεόραση, για το καλό φαγητό, κ.λπ. Δεν μπορούν να έρθουν εδώ, καταλαβαίνετε; Μπορούν να πάνε στο άσραμ και να δουλέψουν εκεί τις σαμσκάρα τους – πρόκειται απλώς για σαμσκάρα. Ο Σουάμι Νιράντζαν έχει έναν

τόπο για κείνους. Διευθύνει ωραία ένα πεντάστερο άσραμ – αλλά αυτό είναι ένα αμέτρητων αστεριών άσραμ, αμέτρητων αστεριών.

Σταματήστε να με σκέφτεστε. Δεν θέλω την τηλεπάθειά σας ή τη διόρασή σας ή τις δονήσεις σας. Δεν θέλω καμία σκέψη. Πρέπει να με ξεχάσετε. Δεν είμαι διαθέσιμος για να δώσω οδηγίες. Σκεφτείτε ότι πέθανα. Καμία συναισθηματική προσκόλληση – είναι απολύτως σαφές. Ομ Ναμό Ναράγιαναγια.

Μπάιντυαναθ Νταμ – παρελθόν και παρόν

Ο Κύριος Τραγιαμπακέσουαρ, το τζυότιρλινγκα κοντά στο Νάσικ, είναι ο ίστα ντέβατα του Σρι Σουάμιτζι. Στις 8 Σεπτεμβρίου 1989, στα γενέθλια του Σρι Σουάμι Σιβανάντα Σαρασουάτι, ενώ έκανε την τσατούρμα βρατ σε ένα μικρό βουστάσιο κοντά στον ναό, ο Σρι Σουάμιτζι έλαβε μια εντολή από τον ίστα ντέβατά του, κατά την οποία του αποκαλύφθηκαν με σαφήνεια η σάντανα και ο τόπος όπου όφειλε να την τελέσει.

Στην αρχή μείναμε έκπληκτοι όταν μίλησε για το Ντέογκαρ. Στο κάτω-κάτω υπήρχαν τόσα πολλά καταπληκτικά από πνευματική σκοπιά μέρη που του είχαν προσφερθεί κατά τη διάρκεια της τίρτα γιάτρα του και που ήταν κατάλληλα για σάντανα. Γιατί όχι η όμορφη σπηλιά στις όχθες του Γάγγη στο Γκανγκότρι ή η απομονωμένη πέτρινη γκούμφα στο Όρος Άμπου, όπου λέγεται ότι ο ίδιος ο Κύριος Ντατατρέγια έκανε ταπάσυα, ή ακόμα το κουτίγια στο Κένταρναθ;

Τώρα, ύστερα από ένα έτος κατά το οποίο είδαμε πώς αναπτύσσεται ένας παραμαχάμσα, είναι εύκολο να καταλάβουμε γιατί επιλέχτηκε για κείνον αυτό το μέρος. Το Ντέογκαρ είναι ιδανικό από πολλές πλευρές για τον Σρι Σουάμιτζι. Κλιματολογικά είναι πολύ κατάλληλο για σάντανα. Το βασανιστικό καλοκαίρι, τόσο οικείο στο Μπιχάρ, εδώ είναι άγνωστο. Ακόμα και την πιο ζεστή μέρα το αεράκι είναι δροσερό, ενώ τον Οκτώβριο, που αλλού είναι υγρός και καυτός, εδώ ο αέρας έχει μια ευχάριστη δροσιά.

Το Ντέογκαρ ήταν κάποτε ένα απέραντο δάσος. Μοναδικοί του κάτοικοι ήταν μια ιθαγενής φυλή γνωστή ως Σάνθαλ, και ολόκληρη η περιφέρεια ονομαζόταν Σάνθαλ Παργκάνας. Το 1983 κηρύχθηκε ανεξάρτητη περιφέρεια. Το έδαφος είναι κυματοειδές και περιβάλλεται από λόφους. Βαθμιαία οι Σάνθαλ άρχισαν να αποψιλώνουν τις ζούγκλες για να καλλιεργήσουν σπαρτά κι αργότερα οι Μπενγκάλι ήρθαν κι εγκαταστάθηκαν εδώ πολυάριθμοι, αποκτώντας γαίες από τους Σάνθαλ σε εξευτελιστικές τιμές. Λέγεται ότι κατά τη διάρκεια του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου ήρθαν επίσης εδώ οι Μαρβάρι από την Καλκούτα κι έχτισαν επαύλεις για να κρύψουν τα κοσμήματα και τα χρήματά τους σε υπόγεια θησαυροφυλάκια. Αυτά τα σπίτια υπάρχουν ακόμα, αν και σε ερειπιώδη κατάσταση.

Ιστορικά το Ντέογκαρ, που είναι επίσης γνωστό ως Μπάιντυαναθ Νταμ, μνημονεύεται στη *Σίβα Πουράνα*, η οποία το τοποθετεί χρονικά στην Τρέτα γιούγκα, εποχή του Κυρίου Ράμα και του Ράβανα. Η πιο πρόσφατη ιστορία χρονολογεί την ανάπτυξή του διακόσια χρόνια πριν, όταν πρωτοήρθαν εδώ οι Βρετανοί. Πολλές πόλεις έλαβαν το όνομά τους από Βρετανούς διοικητές που είχαν τοποθετηθεί εδώ, και που τα αριστοκρατικά σπίτια τους υπάρχουν ακόμα. Στους Βρετανούς άρεσε αυτό το μέρος. Εδώ μπορούσαν να κάνουν μια ανάπαυλα από την τρομερή ζέστη του Μπιχάρ, κι επιπλέον εδώ είχαν άπειρες ευκαιρίες να παραδοθούν στο κυνηγετικό άθλημα. Λέγεται ότι τίγρεις, λεοπαρδάλεις, ελέφαντες κι αγριογούρουνα κυκλοφορούσαν ελεύθερα στις πυκνές ζούγκλες του Ντέογκαρ.

Γεωγραφικά το Ντέογκαρ βρίσκεται στα νοτιοανατολικά του Μπιχάρ (τώρα Τζάρκαντ). Παρόλο που απέχει μόνο εκατόν σαράντα χιλιόμετρα από το Μονγκύρ, ένας ολόκληρος κόσμος χωρίζει τα δύο αυτά μέρη. Οι άνθρωποί του είναι πιο ήπιοι και οι διαδηλώσεις και οι συγκρούσεις για τις οποίες φημίζεται τόσο το Μονγκύρ απουσιάζουν εδώ εντελώς. Ο πληθυσμός αποτελείται κυρίως από Πάντα (ιερείς), Σάνθαλ και Μπενγκάλι. Οι Πάντα ήρθαν εδώ από τη Μίθιλα, και τους έφερε η βασιλική οικογένεια των Γκιντάουρ (Μπιχάρ) για να τελούν την πούτζα προς τον Κύριο Σίβα.

Η κεντρική μορφή γύρω από την οποία περιστρέφονται εδώ όλα είναι βέβαια ο Μπάμπα Μπάιντυαναθ, το τζυότιρλινγκα του Σίβα. Είναι σκαλισμένο μέσα σε έναν και μόνο βράχο, η δε μεγαλοπρέπεια και η δύναμή του έλκουν εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους στο Ντέογκαρ για λατρεία. Ο ναός είναι ανοικτός σε όλους, ανεξάρτητα από κάστα, φυλή ή θρησκεία. Ούτε απαγορεύεται να εισέρχονται οι ξένοι, όπως συμβαίνει σε άλλα τίρτα.

Ένα αξιοπερίεργο γεγονός είναι ότι, σε αντίθεση με άλλα τζυότιρλινγκα, εδώ η μαύρη πέτρινη πλάκα που αποτελεί το τζυότιρλινγκα είναι ελαφρώς συμπιεσμένη και το πραγματικό λίνγκα απουσιάζει. Ο τρέχων μύθος λέει ότι το λίνγκα έχει γίνει κοίλο επειδή οι πιστοί τρίβουν την πέτρα κατά τη διάρκεια της λατρείας, όμως σύμφωνα με τον αρχαίο μύθο ο Ράβανα δεν κατάφερνε να ανασηκώσει το λίνγκα από το έδαφος, οπότε χτύπησε με θυμό και απογοήτευση τη γροθιά του πάνω του προκαλώντας αυτό το βαθούλωμα στην πέτρα.

Υπάρχει αμφισβήτηση ως προς το αν ο Μπάμπα Μπάιντυαναθ του Ντέογκαρ είναι ή δεν είναι ένα από τα δώδεκα τζυότιρλινγκα που αναφέρονται στις Πουράνα. Μερικοί υποστηρίζουν ότι το λίνγκα στο Μπάιντυαναθ στο Πάρλι του Γκουτζαράτ είναι το πραγματικό. Βέβαια, δεν έχει γίνει έρευνα πάνω στο θέμα αυτό. Όμως η *Σίβα Πουράνα* στην περιγραφή της για τα δώδεκα τζυότιρλινγκα το περιγράφει ως *Μπάιντυαναθαμ τσιταμπούμαου*: με άλλα λόγια το Μπάιντυαναθ είναι το αποτεφρωτήριο, δηλαδή το *σμάσαν μπούμι* του Κυρίου Σίβα.

Δεν είναι σύμπτωση ότι το Ντέογκαρ είναι επίσης γνωστό ως σμάσαν μπούμι του Κυρίου Σίβα. Ο θρύλος λέει ότι εδώ χόρεψε τον συμπαντικό χορό του, για τον οποίο ονομάστηκε Ναταράτζα. Πιστεύεται ότι ακόμα και τώρα βγαίνουν στάχτες από το χώμα που περιβάλλει το μαντίρ, κι ανακαλύπτονται ακόμα και οστά. Ο ίδιος ο Σρι Σουάμιτζι τέλεσε εδώ λατρευτικό τελετουργικό κατά τη διάρκεια του τίρτα γιάτρα του στα δώδεκα τζυότιρλινγκα. Επιπλέον, μια επίσκεψη στον ναό αρκεί για να πείσει οποιονδήποτε ότι η έδρα τούτη του Κυρίου Σίβα είναι μια ισχυρή γεννήτρια ενέργειας. Ο Ναράντα Μούνι, στην περιγραφή που κάνει στον Χάνουμαν για το Μπάιντυαναθ Νταμ, το

περιγράφει ως το μόνο μέρος όπου ο Κύριος Σίβα προσφέρει δώρα στον καθένα, είτε το αξίζει είτε όχι, είτε είναι αμαρτωλός είτε άγιος.

Αυτό είναι επίσης προφανές από το γεγονός ότι εκατομμύρια πιστοί συνωστίζονται εδώ κάθε χρόνο. Αυτοί οι πιστοί περιλαμβάνουν βασιλιάδες, αυτοκράτορες, επισήμους, πλούσιους καθώς και φτωχούς. Ακόμα και θρησκευόμενοι άγιοι και σάντου έρχονται εδώ πολυάριθμοι. Κάποτε ήταν η βάση των σίντα, των νάγκα, των ταντρικών και των αγκόρα που τελούσαν εδώ τη σάντανά τους πολυάριθμοι. Σήμερα η παρουσία τους έχει μειωθεί σημαντικά, ίσως εξαιτίας του γεγονότος ότι οι σέκτες αυτές έχουν υποβαθμιστεί πολύ. Είναι ισχυρή πεποίθηση εδώ ότι ένας ψεύτικος σάντου ή κάποιος που κάνει σάντανα για λάθος λόγους θα απομακρυνθεί για τον έναν ή τον άλλο λόγο μέσω της ισχύος του Μπάμπα Μπάιντυαναθ. Η πίστη στην πανταχού παρουσία του είναι τόσο ισχυρή ανάμεσα στους ανθρώπους κι Εκείνος είναι πανταχού παρών! Ακόμα και στην καθημερινή ζωή, σε έναν απλό περίπατο στους δρόμους, δεν μπορείς να αγνοήσεις τις αχτίδες της θεότητας που εκπέμπονται από την περιοχή του ναού.

Υπάρχει μια περίεργη, αν όχι αστεία ιστορία για την προέλευση του Μπάμπα Μπάιντυαναθ. Στον Ράβανα, τον γνωστό βασιλιά ράκσασα της *Ραμαγιάνα*, που υπήρξε επίσης μέγας λόγιος και ολοκληρωμένος γιόγκι, αποδίδεται η δημιουργία αυτού του μέρους. Ο μύθος λέει ότι ο Ράβανα επέστρεφε στη Λάνκα από το Όρος Κάιλας όπου είχε αποκτήσει ένα δώρο από τον Σίβα μετά από μακρά ταπάσυα σκληραγωγίας. Το δώρο που είχε λάβει ήταν ένα τζυότιρλινγκα, το οποίο έφερνε για να το τοποθετήσει πίσω στη Λάνκα έτσι ώστε ο Κύριος Σίβα, ο ίστα ντέβατά του, να είναι παρών εκεί για πάντα. Όμως ο Κύριος Σίβα έθεσε έναν όρο στον Ράβανα, προτού του δώσει το λίνγκα. Του έδωσε οδηγία να μην ακουμπήσει αυτό το λίνγκα στο έδαφος καθ' οδόν προς τη Λάνκα, διαφορετικά δεν θα μπορούσε να το μετακινήσει ξανά. Ο Ράβανα συμφώνησε και ξεκίνησε το ταξίδι του.

Τώρα όμως όλοι οι ντέβα, συμπεριλαμβανομένου του Κυρίου

Βίσνου, ανησύχησαν με την ιδέα ότι ο Ράβανα θα αποκτούσε τόση δύναμη στη Λάνκα, που θα του την έδινε το τζυότιρλινγκα του Κυρίου Σίβα. Συνέπραξαν έτσι για να τον εμποδίσουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Ο Βαρούνα μπήκε στο σώμα του, κι ως συνέπεια ο Ράβανα αισθάνθηκε μια επείγουσα ανάγκη να ουρήσει. Έτσι σταμάτησε, και βλέποντας έναν νεαρό Βραχμάνο εκεί κοντά, έδωσε το λίνγκα στο παιδί να το κρατήσει, με την οδηγία να μην το αφήσει κάτω μέχρι να επιστρέψει ο ίδιος. Ο Ράβανα άργησε και το αγόρι, που λέγεται ότι ήταν ο ίδιος ο Κύριος Βίσνου, ακούμπησε κάτω το λίνγκα κι αυτό βυθίστηκε στο χώμα. Όταν ο Ράβανα επέστρεψε διαπίστωσε με απογοήτευση ότι, όσο και να προσπαθούσε, η πέτρα δεν μπορούσε να μετακινηθεί ούτε ίντσα. Έτσι έμεινε εκεί, και το μέρος που συνέβησαν όλα αυτά ήταν το Ντέογκαρ. Για τον λόγο αυτό το μέρος είναι επίσης γνωστό ως Ραβανέσουαρ Μπάιντυαναθ. Το σημείο όπου προσγειώθηκε ο Ράβανα είναι το σημερινό Χαρλατζόρι Μαντίρ, το μέρος όπου τοποθετήθηκε το λίνγκαμ είναι τώρα το Ντέογκαρ και το ίδιο το λίνγκαμ είναι γνωστό ως Μπάιντυαναθ.

Το όνομα *Ντέογκαρ*, που κυριολεκτικά σημαίνει «κατοικία των θεών», είναι ένα σύγχρονο όνομα. Στα σανσκριτικά κείμενα στη θέση του βρίσκουμε τα Χριντέγιαπιτ, Ράβανα-βανα, Κέτακι-βανα, Χαριτάκι-βανα και Βάιντυαναθα. Η ιερότητα του Μπάιντυαναθ μνημονεύεται σε πολλά αυθεντικά έργα που χρονολογούνται από τον δωδέκατο ως τον δέκατο τέταρτο αιώνα μ.Χ. και αφορούν προσκυνήματα. Αυθεντικά αποσπάσματα από τις Πουράνα αναφέρονται επίσης σ' αυτό, και, καθώς χρονολογούνται αναμφισβήτητα πριν από τον δέκατο αιώνα, εικάζεται ότι το Μπάιντυαναθ πρέπει να είχε αποκτήσει σημαντική δημοφιλία ακόμα και σε κείνη την εποχή.

Για τις πιο πρόσφατες εποχές, υπάρχει μια ενδιαφέρουσα διήγηση γύρω από το προσκύνημα στο Μπάιντυαναθ στο *Κουλασάτου-ε-ταουαρίκ*, γραμμένη ανάμεσα στο 1695 και στο 1699 μ.Χ. Αναφέρει:

> Στην επαρχία του Μονγκύρ, στους πρόποδες του λόφου, υπάρχει ένα μέρος που ονομάζεται το Τζάρκαντ του Μπάιτζαναθ (Μπάιντυαναθ), ένα ιερό αφιερωμένο στον Μαχαντέβα.

Εδώ μια θαυματουργή εκδήλωση προβληματίζει εκείνους που βλέπουν μόνο την επιφάνεια των πραγμάτων. Δηλαδή, σε αυτόν τον ναό υπάρχει ένα δέντρο πίπαλ, που κανείς δεν γνωρίζει την προέλευσή του. Αν κάποιος από τους φροντιστές του ναού χρειάζεται χρήματα απαραίτητα για τα έξοδά του, απέχει από φαγητό και ποτό, κάθεται κάτω από το δέντρο και προσεύχεται στον Μαχαντέβα για την εκπλήρωση της επιθυμίας του. Μετά από δύο ή τρεις μέρες το δέντρο παράγει ένα φύλλο πάνω στο οποίο είναι γραμμένη με χαρακτήρες χίντι από αόρατη πένα μια εντολή προς έναν συγκεκριμένο κάτοικο οποιουδήποτε μέρους του κόσμου για την καταβολή ενός συγκεκριμένου ποσού στο άτομο που είχε προσευχηθεί γι' αυτό. Παρόλο που η κατοικία του μπορεί να είναι πεντακόσιες λεύγες από το Μπάιντυαναθ, τα ονόματα αυτού του ανθρώπου και των παιδιών του, της συζύγου, του πατέρα και του παππού, η γειτονιά του, η χώρα, το σπίτι και άλλες σωστές λεπτομέρειες για κείνον γίνονται γνωστά από τη γραφή πάνω στο φύλλο. Ο αρχιερέας συμφωνεί και αντιγράφει την εντολή σ' ένα άλλο χαρτί, και το δίνει στον φροντιστή του ναού. Αυτό ονομάζεται *χούντι* (σημείωμα) του Μπάιτζαναθ. Ο ικέτης, έχοντας πάρει το σημείωμα, πηγαίνει στο μέρος που αναφέρεται, σύμφωνα με τις οδηγίες που εμπεριέχονται σ' αυτό. Ο άνθρωπος στο όνομα του οποίου έχει γραφτεί η επιταγή πληρώνει τα χρήματα χωρίς να προσπαθήσει να το αποφύγει ή να κάνει κάποια πονηριά. Ένας Βραχμάνος έφερε κάποτε ένα χούντι του Μπάιτζαναθ στον ίδιο τον συγγραφέα αυτού του βιβλίου κι εκείνος, γνωρίζοντας ότι αυτό φέρνει καλή τύχη, πλήρωσε τα χρήματα και ικανοποίησε τον Βραχμάνο. Ακόμα πιο θαυμαστή είναι μια σπηλιά σ' αυτό το ιερό μέρος. Ο αρχιερέας εισέρχεται στο σπήλαιο μία φορά τον χρόνο, την ημέρα της Σίβα βρατ, και, παίρνοντας μια ποσότητα από χώμα, δίνει από λίγο σε κάθε έναν από τους ιερείς του ναού. Μέσω της δύναμης των πραγματικά ισχυρών αυτό το χώμα μετατρέπεται σε χρυσό, ανάλογα με την αξία του κάθε ανθρώπου (*Ινδία του Αουρανγκζέμπ, 1901*, Τζάντουναθ Σάρκαρ).

Ο Σρι Σουάμιτζι πρωτοεπισκέφτηκε το Ντέογκαρ το 1956 κατά τη διάρκεια του βίου του ως παριβρατζάκα και μετά πάλι το 1989 κατά τη διάρκεια του προσκυνήματος των σίντα τίρτα. Βέβαια βρέθηκε εδώ αρκετές φορές για τα προγράμματα που χρηματοδοτήθηκαν από τον Σρι Ανουκούλ Τσαντ Σατσανγκναγκάρ του Θακούρ και από διάφορες άλλες οργανώσεις, όπως οι όμιλοι Λάιονς και Ρόταρυ. Περιγράφει τον Μπάμπα Μπάιντυαναθ ως το αστικό δικαστήριο του Κυρίου Σίβα όπου οι προσευχές του πιστού εισακούονται και φροντίζονται χωρίς καθυστέρηση. Λέει ότι είναι πιθανόν ο πιο ισχυρός τόπος για μια συνάντηση με τη θεότητα, αρκεί να έχεις μάτια να την δεις και θάρρος να αντέξεις την εμπειρία.

Ο Σρι Σουάμιτζι επίσης λέει ότι αυτό το *τσίτα μπούμι* (χώρος αποτέφρωσης) είναι η έδρα του Κυρίου Σίβα ως Αγκόρα. Οι Αγκόρα είναι ένα δόγμα εκείνων των σάντου για τους οποίους τίποτε δεν είναι απεχθές. Η λέξη *γκόρα* κυριολεκτικά σημαίνει «ακραίος» και *αγκόρα* σημαίνει «μη ακραίος», υπονοώντας ότι οι αγκόρι μέσω της σάντανά τους υπερβαίνουν τις ακρότητες της φύσης, όπως είναι το καλό και το κακό, το βρώμικο και το καθαρό, η μέρα και η νύχτα. Οι αγκόρι θεωρούν τον Σίβα γκούρου τους. Κάνουν σάντανα στο νεκροταφείο και δεν απωθούνται ούτε ενοχλούνται από τα πτώματα, την κατανάλωση ανθρώπινης σάρκας, την πόση ανθρώπινου αίματος ή οποιουδήποτε ζώου.

Ο αληθινός αγκόρα έχει υπερβεί το σώμα και όλες τις άλλες μορφές της ύλης. Η μόνη πραγματικότητα που υπάρχει για κείνον είναι η αγνή συνειδητότητα. Εμφανίζει αγνή βαϊράγκυα και αταραξία ως προς κάθε υλικό πράγμα, και αυτό αντανακλάται εξωτερικά στον τρόπο ζωής του. Βέβαια, στον μέσο άνθρωπο ένας αγκόρα μπορεί να φαίνεται φρικτά αλλόκοτος, αλλά δεν ενδιαφέρεται για τις γνώμες των άλλων. Το Μπάιντυαναθ Νταμ, το τσίτα μπούμι του Σίβα, θεωρείται πολύ σημαντικό κέντρο για αγκόρα σάντανα και πολλοί αγκόρι θεωρούν μεγάλο επίτευγμα να μπορέσουν να τελειοποιήσουν τη σάντανά τους εκεί.

Ένα άλλο, μοναδικό αλλά λιγότερο γνωστό, γεγονός για το Ντέογκαρ είναι ότι, εκτός από το ότι είναι Σιβάσταν, είναι

επίσης πολύ σημαντικό σίντα σάκτιπιτ. Μερικές Πουράνα αποδίδουν την έλευση του Μπάιντυαναθ Νταμ στο Ντέογκαρ στη Σάτυα γιούγκα, δηλαδή στην πρώτη εποχή του κόσμου, τότε που η Σάτι, η σύντροφος του Σίβα, αυτοπυρπολήθηκε. Λέγεται ότι όταν ο Κύριος Σίβα μετέφερε το σώμα της συντρόφου του Σάτι, η οποία είχε θυσιαστεί μόνη της στη γιάγκια του πατέρα της προκαλώντας τον για την ασέβειά του προς τον σύζυγό της, ο Κύριος Βίσνου, βλέποντας τον ανεξέλεγκτο θρήνο και την οργή που κατέλαβε τον Σίβα, έστειλε το σουντάρσαν τσάκρα του για να διαμελίσει το νεκρό της σώμα. Κόπηκε σε εξήντα τέσσερα κομμάτια, και, καθώς ο Σίβα πετούσε σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη σε κατάσταση ξέφρενης εγκατάλειψης, διάφορα μέρη του σώματος της Σάτι έπεφταν σε διάφορα μέρη, που έγιναν τα εξήντα τέσσερα πιτ ή σημαντικοί τόποι λατρείας της Σάκτι. Η καρδιά της έπεσε στο Μπάιντυαναθ Νταμ κι αυτό είναι γνωστό ως χριντέγια πιτ. Σε αυτό ακριβώς το σημείο αργότερα εδραιώθηκε το τζυότιρλινγκα. Έτσι και ο Σίβα και η Κάλι είναι αιώνια παρόντες εδώ. Κάθε μέρα, το πρώτο άρατι και η πούτζα προσφέρονται στην Ντέβι και ύστερα ανοίγονται οι πύλες του Μπάμπα Μπάιντυαναθ μαντίρ.

Ένα από τα έθιμα που συνεχίστηκαν στους αιώνες ανεξάρτητα από την ισχυρή αντίδραση είναι η καθημερινή θυσία μιας νεαρής γίδας ως προσφοράς στον ναό. Έγιναν πολλές προσπάθειες να σταματήσουν αυτή την πρακτική, ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της περιόδου όπου ο Βαϊσναβισμός και ο Βουδισμός είχαν ισχύ, αλλά το έθιμο επιβίωσε. Το θέμα έφτασε και στα δικαστήρια, αλλά η απόφαση ήταν υπέρ των εναγόμενων, καθώς μπόρεσαν να στηρίξουν τα επιχειρήματά τους με ευρύτατη χρήση αποσπασμάτων από τις σάστρες υπέρ της *μπάλι πράθα* (ζώσα θυσία). Σήμερα η κυβέρνηση, έχοντας την ευθύνη για τη συντήρηση του ναού, πληρώνει το κόστος της νεαρής γίδας για να θυσιάζεται καθημερινά στα πόδια του Σίβα και της συντρόφου του Σάκτι.

Ο Σρι Σουάμιτζι λέει ότι, πέραν του ότι είναι ο πιο σημαντικός τόπος για αγκόρα σάντανα, το Μπάιντυαναθ Νταμ ή Ντέογκαρ

έρχεται δεύτερο για την ταντρική σάντανα μόνο μετά την Καμάκυα. Η ταντρική σάντανα δεν σημαίνει μόνο σάντανα της πάντσα τάτουα, όπως οι περισσότεροι άνθρωποι συνήθως νομίζουν. Στην πραγματικότητα αυτή η πλευρά της τάντρα έχει παρερμηνευτεί εντελώς. Υπάρχει ένα πολύ γνωστό τραγούδι που το περιγράφει. Είναι η ιστορία ενός γκούρου που δίνει οδηγίες στον μαθητή του. Λέει ότι η πρώτη μπίκσα που θα πρέπει να λάβει ο μαθητής για κείνον είναι τα δημητριακά, αλλά ο μαθητής δεν θα πρέπει να πλησιάσει χωριό ή πόλη, ούτε να το ζητήσει από κάποιον. Όμως θα πρέπει να το φέρει άφθονο. Η δεύτερη μπίκσα που ζητάει ο γκούρου να του φέρει ο μαθητής είναι το κρέας, αλλά του απαγορεύει να πλησιάσει οποιοδήποτε ζωντανό. Ούτε και πρέπει να φέρει κάποιο, ζωντανό ή νεκρό, αλλά να φέρει ένα γεμάτο δοχείο. Το τραγούδι συνεχίζεται μ᾽ αυτό τον τρόπο και στο τέλος ο γκούρου λέει στον μαθητή ότι το νόημα αυτών των οδηγιών είναι πολύ εσωτεριστικό κι ότι εκείνος που θα κατανοήσει αυτούς τους φωτισμένους στίχους είναι πραγματικά ο σοφότερος μαθητής.

Έτσι, για να κατανοήσει κανείς και να εφαρμόσει αυτές τις σάντανα στον εαυτό του, χρειάζεται να καταδυθεί βαθιά στην εσωτεριστική τους σημασία, χωρίς να παρεμποδίζεται από χονδροειδείς ερμηνείες. Όπως ακριβώς υπάρχει η ντακσίνα μάργκα και η βάμα μάργκα στην τάντρα, υπάρχει επίσης ένα τρίτο μονοπάτι γνωστό ως κάουλα μάργκα, που μπορεί να πει κανείς ότι είναι η σύνθεση της ντακσίνα και της βάμα μάργκα. Η κάουλα μάργκα είχε ευρεία εφαρμογή στη Μίθιλα (Μπιχάρ) και στην Ορίσα τις παλαιές εποχές, κι ένας κάουλατσαρι θεωρείται «πραγματικός» ταντρικός. Στην κάουλα μάργκα η μύηση δίδεται μέσα στην *κούλα* ή οικογένεια. Η μητέρα μυεί τον γιο και την κόρη, η κόρη μυεί τον σύζυγο και τα παιδιά. Είναι υψηλή εσωτεριστική πρακτική που λίγοι μόνο γνωρίζουν τώρα πια να την εφαρμόζουν σωστά. Στο Ντέογκαρ υπάρχουν πολλοί κάουλα μάργκι. Ίσως οι Μίθιλα Μπράχμι έφεραν μαζί τους αυτή τη γνώση ή *βίντυα* όταν τους έφεραν εδώ για να τελέσουν τη λατρεία του τζυότιρλινγκα. Οι κάουλα μάργκι μπορεί να είναι οικογενειάρχες, αλλά έχουν έναν διαφορετικό τρόπο ζωής και

διαφορετική επίγνωση, αφοσιωμένοι καθώς είναι στη σάντανα και στην αυτοπραγμάτωση.

Ίσως το πιο σημαντικό χαρακτηριστικό του Μπάμπα Μπάιντυαναθ Νταμ, το οποίο αξίζει ιδιαίτερης μνείας, είναι η ετήσια Κανουαρίγια μέλα, που γίνεται τον μήνα Σράβαν (Ιούλιο). Πιστεύεται ότι είναι ιδιαίτερα ευοίωνη εποχή για να λούσουν το τζυότιρλινγκα με νερό του Γάγγη, να προσφέρουν λουλούδια και φύλλα μπελ και να προσευχηθούν στον Σίβα. Τόσο ριζωμένη είναι αυτή η πεποίθηση που εκατομμύρια πιστοί, πλούσιοι και φτωχοί, βαδίζουν ξυπόλυτοι από το Σούλτανγκαντζ, εκατόν τέσσερα χιλιόμετρα μακριά, κουβαλώντας το Γκάνγκα τζαλ στα πήλινα δοχεία τους. Το νερό το φέρνουν από το Σούλτανγκαντζ γιατί είναι το πλησιέστερο σημείο στο Ντέογκαρ όπου ρέει ο Γάγγης.

Αυτοί οι άνθρωποι ονομάζονται *κανβαρίγια* ή μεταφορείς του *κάνβαρ*, που είναι τα πήλινα δοχεία τα κρεμασμένα στις δύο άκρες μιας ράβδου από μπαμπού. Δεν επιτρέπεται να ακουμπήσουν στο έδαφος το κάνβαρ σε κανένα σημείο της διαδρομής από το Σούλτανγκαντζ ως το Μπάμπα Μπάιντυαναθ. Αυτό είναι πιθανόν συμβολικό του λάθους του Ράβανα που ακούμπησε το τζυότιρλινγκα του Σίβα. Οι τοπικές αρχές κάνουν μαζικές διευκολύνσεις, δημιουργώντας χώρους ανάπαυσης και τοποθετώντας εθνοφρουρά στη διαδρομή προκειμένου να παράσχουν οποιαδήποτε αναγκαία υποστήριξη. Παρέχεται επίσης ιατρική βοήθεια. Στην πραγματικότητα όλος ο τόπος σφύζει από ζωή τον μήνα Σράβαν, καθώς πιστοί ντυμένοι στα πορτοκαλί βαδίζουν κατά μήκος των φιδωτών μονοπατιών απαγγέλλοντας «Μπολ Μπαμ!» μέχρι να φτάσουν στον προορισμό τους.

Και το Ντέογκαρ, επίσης, ζωντανεύει αυτή την εποχή. Ολόκληρη η περιοχή φροντίζει αυτούς τους κανβαρίγια που θεωρούνται προσκεκλημένοι του Σίβα. Κανένας κανβαρίγια δεν επέστρεψε απογοητευμένος από την ένθερμη πίστη του στον Μπάμπα Μπάιντυαναθ. Πιστεύεται ότι η επιθυμία του κάθε ατόμου εκπληρώνεται. Επομένως, πρέπει πάντοτε να είναι κανείς προσεκτικός όταν πλησιάζει αυτό το τζυότιρλινγκα, γιατί

στην άγνοιά σου μπορεί να ζητήσεις κάτι που δεν προορίζεται πραγματικά για σένα.

Υπάρχει επίσης ένα ιδιαίτερο είδος κανβαρίγια, γνωστό ως «Ντακ Μπαμ». Είναι το τραίνο-εξπρές, σε αντίθεση με άλλους που θυμίζουν τα επιβατικά τραίνα τα οποία κάνουν στάση σε κάθε σταθμό. Περπατάει χωρίς σταματημό και καλύπτει όλη την απόσταση μεμιάς, και ξεκουράζεται μόνον αφού υποκλιθεί στα πόδια του Κυρίου Σίβα.

Υπάρχουν πολλά πνευματικά μέρη να επισκεφτεί κανείς μέσα και γύρω από το Ντέογκαρ, μα ιδιαίτερα αξιομνημόνευτο είναι του Βασουκινάθ, είκοσι πέντε χιλιόμετρα ανατολικά του Ντέογκαρ, στον δρόμο προς την Ντούμκα. Ο Σρι Σουάμιτζι λέει για το Βασουκινάθ ότι, αν το Μπάιντυαναθ είναι το αστικό δικαστήριο του Κυρίου Σίβα, το Βασουκινάθ είναι το ποινικό δικαστήριο. Μας λέει για κείνον τον μαθητή του με την ανίατη δερματική ασθένεια που είχε επιδεινωθεί τόσο ώστε χρειαζόταν να παραμένει είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο μέσα σε μια κουνουπιέρα για να εμποδίζει τις μύγες και τα έντομα να κάθονται πάνω στις μολυσμένες πληγές στο δέρμα του. Όλα τα φάρμακα και οι γιατροί είχαν αποτύχει. Ως τελευταία λύση πήγε με τον Σρι Σουάμιτζι στο Βασουκινάθ με τον όρκο ότι θα κάνει ντάρανα εκεί μέχρι να λάβει τις ευλογίες του Σίβα. Έμεινε εκεί τρεις νύχτες και κοιμόταν στο δάπεδο έξω από τον ναό. Την τρίτη νύχτα είδε σε όνειρο το όνομα του φαρμάκου που θα τον θεράπευε, καθώς και τον γιατρό που θα του το έγραφε. Αργότερα θεραπεύτηκε εντελώς. Ο γιατρός του είπε επίσης ότι είχε δεχτεί πολλούς ασθενείς σταλμένους από τον Κύριο Βασουκινάθ.

Στο Βασουκινάθ συνέβησαν τόσα πολλά θαύματα αυτής της μορφής που θα ήταν αδύνατον να τα αφηγηθεί κανείς. Εδώ ο Κύριος Σίβα είναι γνωστός ως Ναγκ Ναθ, ο βασιλιάς των ερπετών, που θεωρείται ως μια από τις ισχυρότερες όψεις που ενσαρκώνει. Ως βασιλιάς των ερπετών συμβολίζει κάποιον που έχει τιθασεύσει τη συμπαντική συνειδητότητα. Ως εκ τούτου είναι παντοδύναμος, πανταχού παρών και πάνσοφος. Αυτές είναι οι ιδιότητες που αποδίδονται στον Θεό. Είναι γνωστό ότι

οι πιστοί διανύουν γονυπετείς όλη την απόσταση από το Σούλτανγκαντζ στο Βασουκινάθ σε ένδειξη σεβασμού στον Ναγκ Ναθ. Αν βλέπατε αυτή την εικόνα θα συνειδητοποιούσατε πόσο μεγάλη ταπάσυα είναι να μπορέσει να το κάνει κάποιος αυτό, πολύ περισσότερο όταν όλοι αυτοί δεν είναι σάντου ή ταπάσβι αλλά συνηθισμένοι οικογενειάρχες που δεν έχουν τη βασική εκπαίδευση και την πειθαρχία που απαιτούνται για να κάνουν ταπάσυα. Το κάνουν απλώς και μόνο από σράντα και αφοσίωση.

Ο ίδιος ο ναός είναι λιτός κι επιβλητικός, και η απομονωμένη τοποθεσία του τον καθιστά ακόμα πιο εντυπωσιακή πηγή έμπνευσης. Λέγεται στις Πουράνα ότι αυτό το μέρος κατοικήθηκε από τους ράκσασα που κακοποιούσαν διαρκώς τις άλλες φυλές στην περιοχή. Σε κάποιο στάδιο αυτοί οι ράκσασα έγιναν τόσο ισχυροί που απήγαγαν τον βασιλιά της κύριας φυλής. Ο βασιλιάς, που ήταν μπάκτα του Κυρίου Σίβα, τον έφερε στη θύμησή του με τόσο πολλή αφοσίωση ώστε ο Κύριος Σίβα εμφανίστηκε μπροστά του μαζί με την Πάρβατι και του δώρισαν το όπλο Πασουπάτ που τον έκανε ανίκητο, καθιστώντας τον έτσι ικανό να σκοτώσει όλους τους ράκσασα.

Ο θρύλος λέει ότι αυτό το λίνγκαμ ανακαλύφθηκε τυχαία στο σημείο αυτό από κάποιον με το όνομα Βασούκι, που το βρήκε καθώς έψαχνε για βότανα. Καθώς χτύπησε την πέτρα ανέβλυσε αίμα και, τρομαγμένος, ο Βασούκι προσευχήθηκε τον Κύριο Σίβα να τον συγχωρέσει για το λάθος του. Ο Σίβα όχι μόνο τον συγχώρεσε, αλλά είπε ότι το μέρος θα είναι γνωστό στο εξής όχι ως Ναγκ Ναθ αλλά ως Βασουκινάθ, ως αναγνώριση της αφοσίωσής του. Το Βασουκινάθ είναι πολύ σημαντικός τόπος σάντανα για τους ταντρικούς. Πολλοί μεγάλοι ταντρικοί σίντα έχουν ζήσει εκεί κατά καιρούς.

Η ιστορία της Ρίκια

Το όνομα *Ρίκια* προέρχεται από τη λέξη *ρίσι* που σημαίνει «ενορατικός». Κάποτε αυτή η περιοχή ήταν πυκνό δάσος. Κανείς δεν τολμούσε να περιπλανηθεί ή να χασομερήσει εδώ. Αυτό προσείλκυσε πολλούς ρίσι, καθώς προτιμούσαν να μένουν

σε απομόνωση για να κάνουν την σάντανά τους. Έτσι η Ρίκια ήταν ένας τόπος όπου ζούσαν ρίσι.

Ο Σρι Αουρομπίντο έζησε εδώ πριν να ξεκινήσει την αποστολή του στο Ποντίτσερι. Ο Σρι Ραμπιντρανάθ Ταγκόρ είχε επιλέξει αυτό το μέρος για το πανεπιστήμιό του, που αργότερα ιδρύθηκε στο Μπόλπουρ και ονομάστηκε Σαντινικέταν. Ο Μαχάτμα Γκάντι είχε ένα άσραμ εδώ που το επισκέφτηκαν όλοι οι μεγάλοι Ινδοί ηγέτες του κινήματος για την ελευθερία. Ο *μούκια* ή ηγέτης της Ρίκια, Σρι Ταρανάθ Μούκερτζι, ενενήντα οκτώ ετών (το 1991), έζησε εδώ από δεκαεννέα ετών έχοντας εγκαταλείψει τις ανέσεις της ζωής σε μια αριστοκρατική οικογένεια, αναζητώντας τα ιδανικά και τις αρχές του. Μας παρουσιάζει με ζωηρότητα την ιστορία της Ρίκια τα τελευταία εκατό χρόνια. Είναι περίεργη σύμπτωση, μας λέει, ότι πριν από πενήντα ή εξήντα χρόνια ένας σαννυάσιν με το όνομα Σατυανάντα (που ο γκούρου του ήταν ο Σουάμι Σιβανάντα του Ραμακρίσνα Μαθ) ήρθε να ζήσει εδώ σε απομόνωση. Ήταν ένας πολύ άξιος και δυναμικός σάντου, αλλά είχε απαρνηθεί τα πάντα για να κάνει τη σάντανά του στο μέρος αυτό.

Σρι Παντς Ντάσναμ Παραμαχάμσα Αλάκ Μπάρα

Σήμερα η Ρίκια είναι ένας μικρός οικισμός αποτελούμενος από πολλά χωριά, μεταξύ των οποίων το Πάνια Παγκάρ όπου βρίσκεται το σάντανα σταλ του Σρι Σουάμιτζι. Ο Σρι Σουάμιτζι είχε πει κάποτε ότι ένας σάντου, όταν διαλέγει ένα μέρος για να ζήσει, θα πρέπει να ενδιαφέρεται μόνο για ένα πράγμα, κι αυτό είναι η αφθονία νερού. Μια στέγη πάνω από το κεφάλι του δεν είναι τόσο σημαντική όσο η άφθονη παροχή νερού. Έτσι ταιριάζει το όνομά του. *Πάνια Παγκάρ* σημαίνει «άφθονο νερό». Στο Πάνια Παγκάρ βρίσκεται το σάντανα σταλ του Σρι Σουάμιτζι, γνωστό ως Σρι Παντς Ντάσναμ Παραμαχάμσα Ακάρα. Οι Σρι Παντς είναι ο Μπράχμα, ο Βίσνου, ο Μαχές, η Ντέβι και ο Γκανέσα. Αυτοί οι πέντε είναι οι κύριοι πρωταγωνιστές της βεδικής παράδοσης, το *ντάρμπαρ* (το δικαστήριο) των Σρι Παντς. Τους αποδίδεται όλη η λειτουργία του σύμπα-

ντος, η δημιουργία του, η διατήρησή του και η καταστροφή του. Είναι οι *πούρνα αβατάρ* (οι πλήρεις φανερώσεις). Έχουν επίσης *άμσα αβατάρ* (οι μερικές φανερώσεις) που είναι δικές τους δημιουργίες, όμως οι λειτουργίες τους είναι περιορισμένες. Οι Σρι Παντς και οι βοηθοί τους απαρτίζουν την πλήρη σειρά των αρσενικών και θηλυκών θεοτήτων του βεδικού πανθέου. Υποδηλώνουν τα ποικίλα επίπεδα της συνειδητότητας.

Στη βεδική και ταντρική παράδοση είναι κοινή πρακτική η αναπαράσταση αυτών των θεοτήτων με συμβολική μορφή. Έτσι, κάθε θεός ή θεά έχει το δικό του σύμβολο με τη μορφή μάντρα, γιάντρα και μάνταλα. Για να επικαλεστεί κάποιος μια συγκεκριμένη θεότητα, αρκεί να διαλογιστεί στο σύμβολό της. Οι Σρι Παντς της Παραμαχάμσα Ακάρα συμβολίζονται από ένα κοχύλι, που αντιπροσωπεύει τον Βίσνου, ένα *κάλας* (πήλινο δοχείο) για τον Μπράχμα, και μια τρίαινα ή *τρισούλ* για τον Μαχές. Η Ντέβι κι ο Γκανέσα συμβολίζονται από τα γιάντρα τους. Αυτά αποτελούν το λογότυπο της Παραμαχάμσα Ακάρα.

Η λέξη *ντάσναμ* αντιπροσωπεύει το τάγμα της σαννυάσα που ιδρύθηκε από τον Άντιγκουρου Σανκαρατσάρυα. Περιλαμβάνει δέκα ομάδες σαννυάσιν, και μία από αυτές είναι η Σαρασουάτι στην οποία ανήκει ο Σρι Σουάμιτζι. Οι Σαρασουάτι είναι αφοσιωμένοι στη βίντυα και στη μάθηση.

Η λέξη *παραμαχάμσα* αντιπροσωπεύει τη βίντυα που μεταδόθηκε στον Σρι Σουάμιτζι τη στιγμή της μύησης στη σαννυάσα. Ο Σρι Σουάμιτζι έθεσε σε εφαρμογή τη γνώση αυτή στον εαυτό του με πρακτικό τρόπο, αμέσως μόλις του μεταδόθηκε από τον γκούρου του. Ακόμα και τότε του φάνηκε ο πιο φυσικός τρόπος ζωής, αλλά ο γκούρου του ο Σουάμι Σιβανάντα του είχε δώσει την εντολή ότι έπρεπε πρώτα να ολοκληρώσει την αποστολή της διάδοσης της επιστήμης της γιόγκα «…από πόρτα σε πόρτα κι από ακτή σε ακτή», κι όταν αυτό ολοκληρωνόταν θα μπορούσε τότε να επιστρέψει στον τρόπο ζωής παραμαχάμσα.

Η λέξη *ακάρα* αντιπροσωπεύει την κατοικία των σάντου. Δεν είναι σανσκριτική λέξη. Ούτε αναφέρεται η λέξη αυτή στα

γραπτά του Άντιγκουρου Σανκαρατσάρυα ή ακόμη του Κυρίου Ντατατρέγια, που είχαν αμφότεροι τη μεγάλη ευθύνη να μυήσουν πολυάριθμους σαννυάσιν και να τους κατατάξουν σε διάφορα δόγματα και τάγματα. Ο Σρι Σουάμιτζι λέει ότι είναι ίσως συντομογραφία της *αλάκ μπάρα*, που σημαίνει «απομονωμένο ή αόρατο σπίτι», υποδεικνύοντας ότι οι σάντου έμεναν κυρίως σε απομονωμένα μέρη. Η λέξη «ακάρα» χρησιμοποιείται επίσης για να δηλώσει ένα μέρος όπου διδάσκονται και ασκούνται η πάλη και άλλες σωματικές ασκήσεις. Ίσως να επινόησαν αυτή τη λέξη οι νάγκα, μια μαχητική ομάδα σάντου, επειδή οι στρατιωτικές πολεμικές επιχειρήσεις είναι μέρος της εκπαίδευσής τους και το μέρος όπου ζούσαν και ασκούνταν σ' αυτή την τέχνη έγινε γνωστό ως ακάρα. Κάθε νάγκα σάντου έχει τελειοποιήσει την ιππασία, την τοξοβολία και τον ακοντισμό ή *μπάλα* και, προκειμένου να υποστηρίξουν και να προστατεύσουν τον σκοπό του Ντάρμα, είναι επίσης γνωστό ότι μπορούν να χρησιμοποιούν τις τρισούλ τους ως θανατηφόρο όπλο. Πιστεύεται ότι η τρισούλ ενός νάγκα είναι ένα μεταφυσικό δώρο που έλαβε από τον Σίβα.

Μια ακάρα δεν είναι άσραμ. Άσραμ είναι ένας τόπος *σραμ* ή εργασίας, όπου ένας σαννυάσιν τελειοποιεί το σώμα του, τον νου, τα συναισθήματα και το πνεύμα του. Είναι ανοικτό σε όλους όσους έχουν πνευματικές επιδιώξεις, είτε είναι σαννυάσιν είτε όχι. Οι μαθητές μπορούν να έρθουν να ζήσουν εδώ κατά διαστήματα για να εμβαπτισθούν σε μια ανώτερη κατανόηση της ζωής. Εδώ διδάσκονται η γιόγκα και άλλες επιστήμες.

Μια ακάρα, από την άλλη, είναι ένας τόπος όπου ένας σαννυάσιν που έχει τελειοποιήσει τον εαυτό του σταθεροποιεί τη μάθησή του και της προσφέρει την ορμή που χρειάζεται για να φτάσει σε μεγαλύτερα πνευματικά ύψη. Για να το πετύχει αυτό προτιμάει να παραμένει σε απομόνωση έτσι ώστε να μην διαταράσσεται όταν έχει λάβει κάποιον *βρατ*, δηλαδή κάποιον όρκο. Για τον λόγο αυτό οι επισκέπτες δεν επιτρέπεται να μένουν στην ακάρα.

Κατά τη διάρκεια της σάντανα ένας σάντου δεν δίνει *ούπαντες* (καθοδήγηση), *ντάρσαν* (φυσική παρουσία), ούτε και *ντίκσα*

(μύηση), έτσι ώστε οι πιστοί να μην γίνονται εμπόδιο στο μονοπάτι της σάντανά του. Ο Σρι Σουάμιτζι έλεγε πάντα ότι η μόνη δυσκολία που αντιμετωπίζει στη σάντανά του είναι η διαρκής ροή των επισκεπτών που θέλουν να έχουν το ντάρσαν του. Δεν έχει κανένα πρόβλημα με το σώμα, τον νου, τα συναισθήματα ή το πνεύμα, όλα αυτά είναι σταθερά προσανατολισμένα στο μονοπάτι της αυτοπραγμάτωσης, αλλά οι συχνοί *νταρσανάρθι* δημιουργούν πρόβλημα, καθώς η συνάντηση μαζί τους διακόπτει τη σάντανά του.

Ο Σρι Σουάμιτζι λέει: «Δεν έχω τίποτε άλλο να πω σε κανέναν και καμιά άλλη καθοδήγηση να προσφέρω. Για είκοσι έξι ή και περισσότερα χρόνια έζησα με τους ανθρώπους απαντώντας στις ερωτήσεις τους και βοηθώντας τους στο πνευματικό τους μονοπάτι. Τώρα αποσύρω την ευθύνη μου. Όσοι είναι δεκτικοί σίγουρα ωφελήθηκαν από όσα τους είπα, αλλά όσοι δεν είναι θα χρειαστεί τώρα να βρουν τον δικό τους δρόμο».

Δεν μπορούμε να υποτιμήσουμε την αλήθεια των λόγων του. Γιατί ο Σρι Σουάμιτζι τα είπε πράγματι όλα. Δεν υπάρχει θέμα που δεν μας το διευκρίνισε, και όλα αυτά είναι διαθέσιμα στα βιβλία του. Τώρα ο ρόλος του είναι πιο οικουμενικός. Αν θέλουμε να επικοινωνήσουμε μαζί του, θα πρέπει να γίνει μέσω του πνεύματος κι όχι μέσω του σώματος και του νου, πράγμα το οποίο συνιστά χονδροειδή σχέση. Η πραγματική σχέση ανάμεσα στον γκούρου και τον μαθητή είναι όταν τα πνεύματα επικοινωνούν. Παρ' όλα αυτά όλοι αγωνιούν για το ντάρσαν του γκούρου στο υλικό πεδίο, χωρίς να συνειδητοποιούν ότι το αληθινό πνευματικό επίτευγμα συμβαίνει όταν ο μαθητής μπορεί να συνδεθεί με τον γκούρου ακόμα κι όταν δεν είναι σωματικά παρών. Αυτό είναι που πρέπει να προσπαθούμε, γιατί αυτή είναι η μόνη διαρκής σχέση με τον γκούρου.

Άκσαρα πουραστσάρανα

Για τον Σρι Σουάμιτζι, η σάντανα είναι ένας τρόπος ζωής που αναλώνει όλη του την ημέρα. Δεν περιορίζεται σε λίγες μόνον ώρες, όταν κάθεται για τις πρακτικές του. Κάθε πλευρά της

ζωής λαμβάνεται υπόψιν και τροποποιείται ή αναδιοργανώνεται για να ταιριάζει στις ανάγκες της σάντανά του. Για τους περισσότερους από μας σάντανα σημαίνει ότι αποσυρόμαστε λίγες ώρες από τη ζωή και τις απαιτήσεις της για να ανανεωθούμε πνευματικά. Είναι κάτι σαν να αμαρτάνουμε όλη την εβδομάδα και μετά να πηγαίνουμε στην εξομολόγηση για να συγχωρεθούμε για τις αμαρτίες μας και να προετοιμαστούμε για άλλη μια βδομάδα αμαρτίας.

Όμως, στην πραγματικότητα, δεν είναι έτσι τα πράγματα. Για τη σάντανα θα πρέπει κανείς να είναι αποφασισμένος, δυνατός, θαρραλέος και πειθαρχημένος. Κάθε πράξη και κάθε γεγονός εξετάζεται από την οπτική της σάντανα και όχι ανεξάρτητα από αυτήν. Μόνον τότε η σάντανα μεταμορφώνεται σε πραγμάτωση. Εντέλει, η ζωή του Σρι Σουάμιτζι ήταν ολόκληρη μια τεράστια εκπλήρωση. Διέπρεψε σε κάθε τομέα – ως μαθητής, ως γκούρου, ως διαχειριστής και ως αυθεντία της γιόγκα και της τάντρα. Δεν υπάρχει σάντανα που δεν έχει κάνει. Έζησε ως επαίτης αλλά και ως βασιλιάς. Η Λάκσμι του έδωσε τεράστια πλούτη, η Σαρασουάτι του έδωσε βίντυα, η Κάλι του έδωσε συμπαντική επίγνωση και η Ντούργκα του έδωσε τεράστια πνευματική δύναμη. Απλούστατα, δεν είχε καμία ανάγκη να εγκαταλείψει ή να απαρνηθεί ό,τι είχε δημιουργήσει και να ζήσει εδώ στο Ντέογκαρ τόσο λιτά.

Όμως ο Σρι Σουάμιτζι λέει ότι, όταν άφησε το σπίτι του για τη σαννυάσα, η ένθερμη επιθυμία του ήταν η αυτοπραγμάτωση στα πόδια του γκούρου του. Ο λόγος για τον οποίο άφησε το σπίτι του δεν ήταν για να συσσωρεύσει πλούτο, καθώς τον είχε ήδη άφθονο, δεν ήταν για να χτίσει ένα άσραμ ή για να αποκτήσει μαθητές και όνομα και φήμη. Αυτά τα έκανε ως καθήκον και υπηρεσία προς τον γκούρου του. Για κάθε άνθρωπο υπάρχουν στη ζωή υποχρεώσεις που πρέπει να εκπληρώσει. Αν δεν συμμορφωθεί με αυτές, θα τις βρει μπροστά του κάποια μέρα. Αυτές οι υποχρεώσεις, που ισχύουν και για έναν σαννυάσιν, είναι γνωστές ως *πίτρι ριν* (υποχρεώσεις προς τους προγόνους), *ντέβα ριν* (υποχρεώσεις προς τα θεϊκά όντα) και *γκούρου ριν* (υποχρεώσεις προς τον γκούρου). Η Σχολή Γιόγκα

του Μπιχάρ ήταν η εκπλήρωση του γκούρου ριν του Σρι Σουάμιτζι.

Ένας σαννυάσιν ουσιαστικά δεν ανήκει σε κανέναν. Έχει απαρνηθεί τα πάντα για να λάβει σαννυάσα. Αυτή η απάρνηση είναι ολοκληρωτική. Από την ημέρα που παίρνει τη σαννυάσα του ολόκληρη η ύπαρξή του –το σώμα, ο νους, τα συναισθήματα και το πνεύμα– αφιερώνονται στον γκούρου και στο Θείο. Μπορούν να τον χρησιμοποιήσουν όπως θέλουν. Όπως ένας σκύλος σε εγρήγορση χαλαρώνει τεμπέλικα όλη την ημέρα αλλά ζωντανεύει αμέσως όταν ακούσει την εντολή του κυρίου του, με τον ίδιο τρόπο ένας σαννυάσιν επιδιώκει τη δράση αλλά είναι πάντα σε εγρήγορση και έτοιμος για την εντολή. Η εντολή μπορεί να έρθει ή μπορεί και όχι, αλλά αν και όταν έρθει, ο σαννυάσιν εγκαταλείπει όλα όσα τον έχουν απορροφήσει, ανεξάρτητα από το πόσο σημαντικά μπορεί να είναι.

Αυτό ακριβώς εξηγεί τις εξελίξεις στη ζωή του Σρι Σουάμιτζι τα τελευταία χρόνια. Δημιούργησε τη Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ με την εντολή του γκούρου του και την καθοδήγηση που έλαβε από τον ίστα ντέβατά του. Όταν ήρθε η επόμενη εντολή εγκατέλειψε ό,τι είχε δημιουργήσει για να την εκπληρώσει. Ο Σρι Σουάμιτζι λέει: «Είμαι ένας απλός υπηρέτης. Αν έρθει μια άλλη εντολή, θα το αφήσω ακόμα κι αυτό. Δεν πειράζει. Και κανείς δεν θα πρέπει να θρηνήσει την απώλεια του γκούρου του. Εγκατέλειψα ακόμα και τον μανδύα του γκούρου την ημέρα που έφυγα από το Μονγκύρ. Αν εσείς θέλετε επιπλέον καθοδήγηση, μπορείτε να πάτε στο Μονγκύρ ή να αναζητήσετε κάποιον μαχάτμα ή σάντου. Μην έρχεστε σε μένα, είμαι ένας σάντακα».

Επιπλέον λέει ότι αν η Ακάρα λειτουργούσε σαν άσραμ όπου ένας σάντου δίνει ντάρσαν και ούπαντες στους μαθητές, τότε θα μπορούσε να είχε μείνει στο Μονγκύρ. Η ζωή σε μια ακάρα πρέπει να είναι διαφορετική. Είναι μια εσωτερική ζωή, κι έτσι για να την βιώσει κανείς εξ ολοκλήρου θα πρέπει να είναι εσωτερικευμένος και με διαρκή επίγνωση του άτμαν. Ώστε μπορεί να πει κανείς ότι το άσραμ είναι ένα πεδίο εκπαίδευσης για έναν σαννυάσιν όπου προετοιμάζεται φυσικά,

νοητικά, συναισθηματικά και πνευματικά, ενώ μια ακάρα είναι το πεδίο της δοκιμασίας όπου το μέταλλο δοκιμάζεται και ελέγχεται.

Είναι αλήθεια ότι οι ακάρα που πιθανόν επισκεφτήκατε δεν είναι τέτοιου είδους. Οι περισσότερες ακάρα λειτουργούν πιο πολύ με τον τρόπο των μαθ, των ιδρυμάτων. Ένας λόγος μπορεί να είναι ότι συχνά όταν ο μαχάτμα της ακάρα άφησε το *γκάντι* του (τη θέση του) δεν υπήρχε άλλο άτομο του επιπέδου του για να διατηρήσει τις πειθαρχίες. Υπάρχουν πολλές ακάρα σε απομακρυσμένα και απρόσιτα μέρη, αλλά εκεί συχνάζουν οι σάντου μόνο για την περίοδο της σάντανά τους κι αργότερα μετακομίζουν κι αυτοί σε πιο κατοικημένες περιοχές.

Ο Σρι Σουάμιτζι ζωντάνεψε με τον δικό του τρόπο αυτή την πολύ σημαντική παράδοση της ακάρα. Επειδή μόνο στην απομόνωση φτάνει σε πνευματικά ύψη ένας γιόγκι ή μαχάτμα. Όλα τα έπη και οι σάστρες μας αναφέρουν ρίσι, μούνι, σάντου και μαχάτμα που είχαν ερημητήρια σε πυκνά δάση ή στις κορυφές των λόφων. Αυτά τα ερημητήρια ήταν κρυμμένα ή καμουφλαρισμένα από τη φύση και τα ανακάλυπταν τυχαία ενώ κυνηγούσαν διάφοροι βασιλιάδες και αυτοκράτορες. Συχνά ο αυτοκράτορας έμπαινε στο ερημητήριο για να υποβάλει τα σέβη του στον μαχάτμα. Αν ο μαχάτμα βρισκόταν σε σαμάντι, δεν έδινε το σωματικό του ντάρσαν, όσο σημαντικός κι αν ήταν ο επισκέπτης. Όμως θεωρείτο μεγάλο προνόμιο να έχει κανείς το ντάρσαν τουλάχιστον του *μπούμι* ή της γης πάνω στην οποία ο μαχάτμα τελούσε τη σάντανά του. Αυτό ήταν το αίσθημα, το ίδιο το έδαφος γινόταν ιερό. Είναι το ίδιο αίσθημα όπως όταν εισέρχεστε σε έναν ναό. Δεν «βλέπετε» τον Θεό εν σώματι, αλλά μπορείτε να αισθανθείτε την παρουσία Του.

Ο Σρι Σουάμιτζι μένει στο ύπαιθρο όλο τον χρόνο, στη διάρκεια των καλοκαιρινών και των χειμερινών μηνών. Μόνο κατά τη διάρκεια των τεσσάρων μηνών των *τσατούρμα* (Ιούλιο με Οκτώβριο) κάνει την πουραστσάρανα στο αχυρένιο κουτίγια του. Τις άλλες εποχές μένει κοντά στο ντούνι του, που ονομάζεται Μάχακααλ Τσίτα Ντούνι ή αλλιώς *βέντι* (βωμός), όπου τελεί την παντσάγκνι βίντυα. Ο Σρι Σουάμιτζι λέει γελώ-

ντας ότι εδώ είναι αυτοκράτορας με ένα διαφορετικό διαμέρισμα για κάθε εποχή.

Η ουσιαστική σάντανα που κάνει ο Σρι Σουάμιτζι είναι άκσαρα πουραστσάρανα, παρόλο που η βάση μπορεί να διαφέρει ανάλογα με την εποχή. Για παράδειγμα, τον χειμώνα η άκσαρα πουραστσάρανα τελείται μέσω της πραναγιάμα και το καλοκαίρι μέσω της παντσάγκνι σάντανα, που δεν είναι γνωστή σε μας, αλλά που, σύμφωνα με περιοδικές νύξεις του, βασίζεται σε ανώτερη πραναγιάμα.

Η άκσαρα πουραστσάρανα είναι η σάντανα που προτείνεται στις σάστρες γι' αυτή τη γιούγκα. Βασίζεται στις αρχές των νάντα, κάλα και μπίντου, που σύμφωνα με την τάντρα είναι η βάση και το υπόστρωμα αυτού του σύμπαντος. Η άκσαρα πουραστσάρανα, ιδιαίτερα όταν τελείται από έναν σίντα, μαχάτμα ή ταπάσβι, εξαγνίζει πολλά επίπεδα της ύπαρξης.

Στη διάρκεια της σάντανα ένας γιόγκι δεν υπάρχει σ' αυτόν εδώ τον χρόνο και χώρο. Ταξιδεύει στο άπειρο και μπορεί να επηρεάσει και να αναδομήσει διάφορα πεδία άγνωστα και αόρατα για τον μέσο άνθρωπο. Γι' αυτό είναι ουσιαστικό για έναν σάντου να έχει αποκτήσει σατβική φύση πριν να εισέλθει σε μια τέτοια σάντανα, ώστε να γίνουν αισθητές οι θετικές δονήσεις. Αυτός ο εξαγνισμός μπορεί να γίνει αισθητός σε όλα τα επίπεδα, το σωματικό, το νοητικό και το πνευματικό. Έτσι, παρόλο που ένας ταπάσβι παραμένει απόμακρος για την κοινωνία, δεν μπορούμε να πούμε ότι δεν συμβάλλει καθόλου σε αυτήν. Μπορεί η συμβολή του να ανάγεται σε πιο λεπτοφυή πεδία, αλλά είναι αιώνια και θα επιβιώσει από τις καταστροφές του χρόνου.

Παντσάγκνι σάντανα

Η *παντσάγκνι βίντυα* είναι η αντοχή στις πέντε φωτιές. Ο Σρι Σουάμιτζι την έκανε σε ένα υπαίθριο βέντι. Τέσσερις ντούνι ανάβονται με ξύλα ως ένδειξη σεβασμού στον Άγκνι ντέβατα και η πέμπτη ντούνι είναι ο Σούρυα ντέβατα. Αυτές οι εξωτερικές φωτιές συμβολίζουν τις πέντε εσωτερικές φωτιές που μαίνονται

στον άνθρωπο: *κάμα* (πάθος), *κρόντα* (θυμός), *λόμπα* (απληστία), *μάντα* (εγώ) και *μόχα* (προσκόλληση). Ο Σρι Σουάμιτζι λέει ότι μόνον εκείνος που μπορεί ν' αντέξει αυτές τις πέντε εσωτερικές φωτιές μπορεί ν' αντέξει τις εξωτερικές φωτιές, ή και το αντίθετο.

Αυτή η βίντυα αναφέρεται στην *Κάθα Ουπανισάντ*, όπου περιγράφεται από τον Γιάμα, τον Κύριο του Θανάτου, στον νεαρό Νατσικέτα. Οι τελετές και οι τελετουργίες αυτής της βίντυα είναι *γκούπτα* (μυστικό), γνωστό μόνο σε λίγους, καθώς προσφέρει ενόραση και επίγνωση ανώτερων πνευματικών πεδίων, παρέχοντας αθανασία στον γιόγκι που τις κάνει. Προορίζεται για κείνους που έχουν τελειοποιήσει τη βαϊράγκυα, όπως ο Νατσικέτα. Ορθώς ο Σουάμι Σιβανάντα παρομοίασε τον Σρι Σουάμιτζι, στις 26 Ιουλίου 1954, με τον Νατσικέτα:

> Λίγοι μπορούν να έχουν τέτοια βαϊράγκυα σε τόσο μικρή ηλικία. Ο Σουάμι Σατυανάντα είναι γεμάτος με το στοιχείο Νατσικέτα. Όμως, κάθε εργασία που αναλαμβάνει την ολοκληρώνει στην εντέλεια. Κάνει τη δουλειά τεσσάρων ανθρώπων κι όμως ποτέ δεν παραπονιέται. Είναι πολυτάλαντη ιδιοφυΐα, καθώς επίσης γλωσσομαθής. Κι όμως είναι ταπεινός και απλός – ένας ιδανικός σάντακα και Νίσκαμα σέβακ…

Η Πάρβατι, η σύζυγος του Κυρίου Σίβα, τέλεσε αυτή τη βίντυα για να φτάσει στην ένωση με τον Σίβα. Για τον λόγο αυτό παρουσιάζεται ως η αιώνια σύντροφος του Σίβα. Ο Κύριος Νταταρέγια, ένας αβαντούτα παραμαχάμσα που λατρεύεται ως ενσάρκωση του Μπράχμα, του Βίσνου και του Μαχές, τέλεσε κι εκείνος παντσάγκνι. Είναι επίσης γνωστό ότι έκανε αυτή τη σάντανα η Σαράντα Ντέβι, η σύντροφος του Ραμακρίσνα Παραμαχάμσα.

Λέγεται ότι όταν η Πάρβατι έκανε παντσάγκνι αναθυμόταν τον Κύριο σε όλη της τη διάρκεια επαναλαμβάνοντας το όνομά του. Καυτές ριπές ανέμου την χτυπούσαν, τεράστια δέντρα έπεφταν με τον άνεμο, εκείνη όμως ήταν χαμένη στην ενθύμηση του Σίβα. Οι εξωτερικές οχλήσεις δεν διατάρασσαν την επί-

γνωσή της. Με τον ίδιο τρόπο, εσωτερικά επίσης, ένα ισχυρό κύμα θυμού ή πάθους, απληστίας ή προσκόλλησης μπορεί να γεννηθεί ξαφνικά και να διαταράξει εντελώς έναν άνθρωπο που δεν είναι εδραιωμένος σταθερά στη σάντανα.

Η θεϊκότητα που ενυπάρχει στη Φύση γίνεται πολύ αισθητή στην Ακάρα. Ο ήλιος, η σελήνη, τ' αστέρια και, κυρίως, οι εποχές και ο άνεμος παίζουν πολύ σημαντικό ρόλο στη διάρκεια της παντσάγκνι σάντανα. Έτσι, σύμφωνα με ορισμένες γραφές, αυτή η σάντανα προορίζεται μόνο για όποιον έχει υπό έλεγχο τα πάντσα τάτουα. Η Ρίκια είναι ιδιαίτερα γνωστή για τις συχνές εναλλαγές του καιρού, μερικές φορές και μέσα στην ίδια ώρα. Σε μία μέρα μπορείτε να έχετε το ντάρσαν και των τεσσάρων εποχών και οι τυφώνες εδώ μπορούν να σας ρίξουν καταγής. Έτσι, ένας γιόγκι που κάνει παντσάγκνι πρέπει πρώτα να κάνει φίλους την *άγκνι* (φωτιά), τον *βάγυου* (αέρα), το *τζαλ* (νερό), την *πρίτβι* (γη) και τον *ακάσα* (αιθέρα).

Άφιξη στη Ρίκια

Ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε για πρώτη φορά στη Ρίκια στις 23 Σεπτεμβρίου 1989. Ήταν μια τέλεια μέρα. Η νύχτα και η μέρα ήταν σε ισορροπία, δηλαδή δώδεκα ώρες ημέρα και δώδεκα ώρες νύχτα, ένα φαινόμενο που συμβαίνει δύο φορές τον χρόνο. Η πρώτη του ανουσθάνα ξεκίνησε στις 30 Οκτωβρίου 1989, στη διάρκεια του Ασουίνι Ναβαράτρι. Μια μέρα πριν την ανουσθάνα του ο Σρι Σουάμιτζι κάλεσε μερικούς σαννυάσιν που βρίσκονταν στην ακάρα για να δουν την υπέροχη εικόνα ενός χοντρού φιδιού ναγκ, με μήκος δώδεκα πόδια και χρώμα γκέρου, που έκανε *παρίκραμα* (περιφορά) σε ολόκληρο το κτήμα και εξαφανίστηκε μέσα σ' ένα δέντρο στο κέντρο της Ακάρα. Δεν είναι σύμπτωση ότι αυτό το γεγονός είχε εμφανιστεί σε ένα όνειρο πριν να συμβεί. Επειδή ήταν ένα εξαιρετικά ευοίωνο σημάδι, ένα μούρτι του Σουάμι Σιβανάντα και ένα του Άντιγκουρου Σανκαρατσάρυα τοποθετήθηκαν κοντά στο σημείο αυτό. Κατά τη διάρκεια του τίρθ γιάτρα του, στο Βασουκινάθ ήταν που ο Πούτζιγια Σουάμιτζι είχε το ντάρσαν

ενός Ναγκ Ναθ το οποίο τυλίχτηκε στον λαιμό του λέγοντας: «Γίνε ένας τσάκραβατρι».

Με τα ίδια τα λόγια του Σρι Σουάμιτζι:

Στο Βασουκινάθ, ξαπλωμένος κάτω από ένα σκιερό δέντρο,
είδα ένα όραμα σε όνειρο,
ενός φιδιού με κουκούλα γύρω από τον λαιμό μου
και την καθαρή εντολή «Γίνε ένας τσακραβάτρι».

Μάχακααλ Τσίτα Ντούνι

Αμέσως μόλις ο Σρι Σουάμιτζι έφτασε στη Ρίκια άναψε μια ντούνι, μια φωτιά, και την ονόμασε Μάχακααλ Τσίτα Ντούνι. Τροφοδοτείται από ξύλα. Στην Ακάρα υπάρχουν δύο ειδών ντούνι. Είναι γνωστές ως τάπα ντούνι και πούτζα ντούνι. Η τάπα ντούνι ανάβει με ξύλα και καίει είκοσι τέσσερις ώρες την ημέρα με βροχή και με ήλιο. Είναι η ταπάσυα ντούνι, που κατατρώει και εξαγνίζει τα πάντα. Ο Σρι Σουάμιτζι μαγειρεύει ακόμα και το φαγητό του σ' αυτή την ντούνι.

Η πούτζα ντούνι, από την άλλη, ανάβει με ειδικά παρασκευασμένη *γκόυθα* (αγελαδινή κοπριά). Αυτή η ντούνι ανάβει μόνο στη διάρκεια του πουραστσάρανα. Δεν δημιουργεί καπνό κι εκπέμπει ένα λεπτό άρωμα που είναι πολύ εξαγνιστικό. Η γκόυθα και το ξύλο είναι λοιπόν η τροφή που καταναλώνεται από την Ακάρα και ο Σρι Σουάμιτζι ονομάζει συχνά τον εαυτό του «γκόυθα παραμαχάμσα».

Το άναμμα της ντούνι είναι μια πολύ αρχαία παράδοση ανάμεσα στους σάντου. Σηματοδοτεί ένα πολύ σημαντικό στάδιο στη ζωή τους. Οι ντούνι μεγάλων σίντα όπως ο Γκόρακναθ, ο Κύριος Ντατατρέγια και άλλοι, είναι γνωστές για τις θαυματουργές δυνάμεις τους και διατηρούνται μέχρι και σήμερα. Πιστεύεται ότι, εξαιτίας της ιερότητάς της, η στάχτη από την ντούνι ενός σάντου είναι πολύ ισχυρή. Αυτό είναι κατανοητό, επειδή όταν ο σάντου ανάβει μια ντούνι της δίνει ζωή μέσω της σέβα του και της φροντίδας για την τροφοδοσία της. Περνάει ολόκληρη την ημέρα του μπροστά στην ντούνι και όλες οι δράσεις του γίνονται με την Άγκνι ως *σάκσι*, ως παρατηρητή.

Στις βεδικές και ταντρικές παραδόσεις η Άγκνι είναι πάντοτε σημαντικό μέρος κάθε τελετουργίας, κοινωνικής, πολιτισμικής, θρησκευτικής ή πνευματικής. Ακόμα και στους γάμους η Άγκνι είναι εκείνη που απονέμει τον τίτλο των συζύγων στο ζευγάρι. Όταν η Σίτα χρειάστηκε ν' αποδείξει την ακεραιότητά της μετά τη σωτηρία της στη Λάνκα, έπρεπε να περάσει μέσα από την Άγκνι. Όπως σήμερα όλες οι δίκες ξεκινούν μόνο όταν οι μάρτυρες ορκιστούν στην *Μπαγκαβάτ Γκίτα* να πουν την αλήθεια και μόνο την αλήθεια, παλαιότερα οι άνθρωποι ορκίζονταν στην Άγκνι. Υπήρχε η ειλικρινής πίστη ότι κανείς δεν είναι δυνατόν να ψεύδεται ή να τελέσει οποιοδήποτε αδίκημα παρουσία της Άγκνι.

Ένας γιόγκι ανάβει μια ντούνι με την ιδέα ότι η ντούνι είναι ο σάκσι σε κάθε σκέψη, λέξη και πράξη του. Αν αυτά δεν είναι σατβικά, δεν θα μπορέσει να αντέξει τις δοκιμασίες της Άγκνι. Αυτό έγινε φανερό και πρακτικά στην Ακάρα, καθώς μόλις ο Σρι Σουάμιτζι άναψε τη Μάχακααλ Τσίτα Ντούνι, όλες οι υπόλοιπες όψεις της Ακάρα άρχισαν να παίρνουν μορφή και να τακτοποιούνται.

Η Ακάρα έχει το δικό της μοναδικό σύνολο αντικειμένων με πολλές χρήσεις. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν για πούτζα και λατρεία, για αυτοπροστασία, για κόψιμο, δρόσισμα και φαγητό, όπως και για τη συντήρηση της ντούνι. Μερικά είναι απλώς διακοσμητικά, άλλα χρησιμοποιούνται στη σάντανα ή για να μεταφέρουν πνευματική δύναμη σε άλλους. Μπορεί να χρησιμοποιούνται ή και να μη χρησιμοποιηθούν ποτέ, αλλά σύμφωνα με την παράδοση ένας σάντου θα πρέπει να τα έχει στην κατοχή του και να κάνει τελετουργική πούτζα σε αυτά τα αντικείμενα. Περιλαμβάνουν το *μπάλα* (ακόντιο), το *ντάνους μπάαν* (τόξο), το *γιόγκα ντάντα*, το *βυάγκρα τσαρμ* (δέρμα λεοπάρδαλης), το *μρίγκα τσαρμ* (δέρμα ελαφιού), το *σάνκα* (όστρακο), το *ντάμαρου* (μικρό τύμπανο), το *νάγκαρα* (μεγάλο τύμπανο) και το τσεκούρι του Παρασουράμα.

Δεν πρέπει να υποτιμά κανείς αυτά τα αντικείμενα ενός γιόγκι. Στις Βέδες βρίσκουμε αναφορές στα μάντρα που χρησιμοποιούνται από τους ρίσι για να μεταδώσουν δύναμη στην κόψη

ενός φύλλου κούσα και να το μετασχηματίσουν σε θανατηφόρο όπλο. Ένας γιόγκι μπορεί να το κάνει αυτό με την τρισούλ του, τις *τσίμτα* (τσιμπίδες) και με άλλα όργανα. Είναι γνωστό ότι οι σίντα νάγκα μπορούν να προκαλέσουν καρκίνο σε κάποιον αν τον χτυπήσουν με την τρισούλ ή με το γιόγκα ντάντα τους. Κάθε αντικείμενο που βρίσκεται στην κατοχή ενός σάντου μπορεί να επιφέρει πνευματική δύναμη και υλικά οφέλη σε άλλους.

Αυτά τα αντικείμενα γίνονται αήττητα μέσω του σάτσανγκ. Η *Σριμάντ Μπαγκαβάτα* διευκρινίζει ότι το σάνκα έχει γίνει λατρευτικό σύμβολο μόνο εκ του γεγονότος ότι βρίσκεται πάντα στο σάτσανγκ του Κυρίου Βίσνου. *Σάτσανγκ* σημαίνει «συναναστροφή με την αλήθεια» και είναι ίσως ο πιο σημαντικός παράγοντας για την πνευματική μεταμόρφωση. Μέσω του σάτσανγκ ακριβώς θρέφονται και μετασχηματίζονται οι πνευματικές μας σαμσκάρα. Με τον ίδιο τρόπο τα αντικείμενα ενός σάντου μετασχηματίζονται μέσω του σάτσανγκ που δέχονται.

Στην Ακάρα τα αντικείμενα που χρησιμοποιούνται συχνότερα είναι το ντάμαρου και το σάνκα. Το ντάμαρου αντιπροσωπεύει τον Σίβα και το σάνκα είναι το σύμβολο του Βίσνου. Ο Σρι Σουάμιτζι αρχίζει τη σάντανά του με το κροτάλισμα του ντάμαρου και τον ήχο του όστρακου. Με τον ήχο του ντάμαρου φεύγει το τάμας κι όταν φυσάει το όστρακο ξυπνάει η σάτβα. Το ντάμαρου επίσης χρησιμοποιείται κάθε πρωί στις τέσσερις στη διάρκεια της πούτζα στο δέντρο Ρουντράκσα και το όστρακο για την πούτζα στην Τούλσι Μάι.

Η ίστα ντέβι της ακάρα είναι η Τούλσι Μάι. Είναι η ευσπλαχνική δύναμη που διοικεί όλα τα λόκα. Ο ίδιος ο Σρι Σουάμιτζι κάνει καθημερινά το *σνάαν* (το λουτρό) και την πούτζα στην Τούλσι Μάι. Οι σάστρες απαριθμούν ορισμένα δέντρα που είναι φυσικές κατοικίες των ντέβατα. Κάθε ντέβατα έχει ένα δέντρο που είναι γνωστό ότι το ευνοεί. Αυτά τα δέντρα έχουν θεϊκές ιδιότητες. Όπως η σύγχρονη βιολογία μάς μιλά για οπωροφόρα και ιαματικά δέντρα, οι γραφές μιλούν για ένα σύνολο τέτοιων δέντρων που μπορούν να προσελκύσουν την κάθοδο των ντέβατα. Αυτά τα δέντρα γενικά ενισχύουν την καθαρότητα της

ατμόσφαιρας αυξάνοντας έτσι τις πνευματικές δονήσεις του περιβάλλοντος. Η Ακάρα έχει δέντρα μόνο με αυτές τις ιδιότητες και λατρεύονται καθημερινά.

Υπάρχει μια συγκινητική ιστορία για τον Μπαλ Κρίσνα, τότε που απαγόρευσε στη μητέρα του να κάνει γιάγκια προς τιμήν του Κυρίου Ίντρα. Την ρώτησε: «Γιατί προσεύχεσαι στον Ίντρα; Δεν του αξίζει. Είναι οξύθυμος κι εκδικητικός. Αν τον ενοχλήσεις θα φέρει λιμό και καταστροφή διαταράσσοντας τις εποχές. Θα πρέπει να προσεύχεσαι στα δέντρα που, χωρίς να τους ζητηθεί, σου δίνουν καρπούς να φας και ξύλα για ν' ανάψεις τη φωτιά σου. Θα πρέπει να προσεύχεσαι στη γη, στην μπούμι, που σου δίνει το χώμα για να μεγαλώνεις τα σπαρτά και να έχεις τροφή να τρως, ή στις αγελάδες που σου δίνουν γάλα να πίνεις. Αυτά είναι άξια προσευχής».

Στα σανσκριτικά τα δέντρα είναι γνωστά ως *βρίκσα* και είναι οπωσδήποτε άξια λατρείας, καθώς εξαρτόμαστε πολύ από αυτά. Το τελετουργικό της επίκλησης της θεότητας ενός δέντρου είναι γνωστό ως *ντέβατα αβαχάνα*. Αυτά τα δέντρα λειτουργούν τότε σαν προστατευτική δύναμη, βοηθώντας τον γιόγκι στη σάντανα. Στο κάτω-κάτω, ένας γιόγκι δεν έχει να αντιμετωπίσει μόνο το φυσικό πεδίο στο μονοπάτι της σάντανα. Υπάρχουν πολλά βαθύτερα και ανώτερα πεδία στα παραψυχικά και στα αιτιατά επίπεδα. Οι αρνητικές δυνάμεις υπάρχουν ακόμα και σε αυτά τα πεδία και είναι πιο δύσκολο να εξουδετερωθούν επειδή η ισχύς τους είναι απεριόριστη. Όταν ένας γιόγκι υπερβαίνει αυτόν τον νου και πετάει ψηλά στο άπειρο, μπορεί εύκολα να πέσει θύμα αυτών των δυνάμεων. Τότε είναι που οι θεϊκές δυνάμεις σπεύδουν να τον συντρέξουν και τον βοηθούν στη σάντανά του. Η ίδια αρχή ισχύει και στη λατρεία των γιάντρα και μάνταλα, όπου οι ντέβατα τοποθετούνται στα εξωτερικά προστατευτικά καλύμματα ή *μπουπούρα* για να εμποδίσουν τις όποιες αρνητικές δυνάμεις να υπονομεύσουν τη θεϊκή εμπειρία του σάντακα.

Ο Σρι Σουάμιτζι μένει μόνος στην Ακάρα. Οι μόνοι του σύντροφοι είναι δύο τρομακτικοί σκύλοι. Οι σκύλοι θεωρούνται *βάχανα* ή μεταφορείς του Μπαϊράβ ντέβατα. Όπως ακριβώς ο

Γκαρούντα, ο αετός, είναι ο μεταφορέας του Βίσνου, και ο Νάντι, ο ταύρος, είναι ο μεταφορέας του Σίβα, οι σκύλοι είναι οι μεταφορείς του Μπαϊράβ Ναθ. Σε όλους τους σημαντικούς ναούς του Σίβα θα βρείτε στο προαύλιο έναν Μπαϊράβ Ναθ. Θα πρέπει πρώτα να υποκλιθείτε στον φύλακα και μετά στον Κύριο Σίβα. Αυτοί οι δύο αξιωματικοί ασφαλείας του Σρι Σουάμιτζι ονομάζονται Μπόλα Ναθ και Μπαϊράβι Ναθ. Μένουν κοντά στον Σρι Σουάμιτζι όλη την ημέρα και φυλάνε εκείνον, την ντούνι του και τη *μάνταπ* (υπερυψωμένη εξέδρα). Αντιδρούν έντονα αν κάποιος τολμήσει να μπει στην περιοχή αυτή. Στον ήχο του ντάμαρού του και του σάνκα γνωρίζουν ότι έχει αρχίσει τη σάντανά του και, αφού τρέξουν κοντά του για τα συνηθισμένα μπισκότα τους, παίρνουν θέση κοντά στο βέντι. Δεν δέχονται τροφή από άλλον πλην του Σρι Σουάμιτζι και παραμένουν εν υπηρεσία είκοσι τέσσερις ώρες την ημέρα. Είναι επίσης όμορφοι και αξιαγάπητοι.

Δεν υπάρχει ζώο που να ξεπερνάει τον σκύλο στην εγρήγορση. Είναι αφοσιωμένος στο καθήκον κι επίσης είναι πιστός, αλλά το πιο σημαντικό μάθημα που μπορεί κανείς να πάρει από αυτόν είναι η αθωότητα. Τους λείπουν εντελώς οι ράγκα και ντουέσα. Έχουν έναν αφέντη. Αυτός είναι ο λόγος που ο Σρι Σουάμιτζι συχνά έλεγε ότι ο μαθητής θα πρέπει να είναι όπως ο σκύλος: πιστός, υπάκουος και να υπηρετεί μόνο έναν κύριο. Θα πρέπει οπωσδήποτε να είχαν καλό κάρμα για να έχουν επιλεγεί στην υπηρεσία του Σρι Σουάμιτζι.

Ο τρόπος ζωής ενός παραμαχάμσα

Εδώ στην Ακάρα μπορεί κανείς να δει μια άλλη σημαντική μετάβαση στη ζωή του Σρι Σουάμιτζι. Έχει εγκαταλείψει τα γκέρου ρούχα και έχει υιοθετήσει το *κάουπιν* ή περίζωμα, το κάλυμμα των λαγόνων. Είναι κι αυτό χαρακτηριστικό στη ζωή ενός σάντου, γιατί υποδεικνύει ότι η βαϊράγκυα και η αταραξία είναι εγγενείς στην ύπαρξή του. Στις σάστρες, το άτομο που υιοθετεί το κάουπιν και δέχεται το δοχείο της επαιτείας είναι αληθινά ο ίδιος ο Σίβα. Λέγεται επίσης ότι ο μαθητής που

έχει την καλοτυχία ν' αγγίξει το κάουπιν του γκούρου του είναι τριπλά ευλογημένος, επειδή αυτό μπορεί να του προσφέρει αυτοστιγμεί απελευθέρωση. Ο Σρι Σουάμιτζι λέει ότι θα έρθει ένα στάδιο όπου θα εγκαταλείψει ακόμα και το περίζωμα.

Από τότε που έφτασε στην Ακάρα, ο Σρι Σουάμιτζι δεν βγήκε ποτέ έξω. Λέει: «Εδώ θα ζήσω σαν παραμαχάμσα που δεν έχει καμία σχέση με τον κόσμο». Ένας παραμαχάμσα ζει απλά, με τις λιγότερες δυνατές ανέσεις. Κρεβάτι του είναι το γυμνό χορτάρι και για ρούχα του έχει το ίδιο του το δέρμα. Τρώει λίγο, ζει με μια λιτή τροφή που μαγειρεύει μόνος του. Δεν δίνει ούπαντες, γκυάνα ή ντίκσα, ούτε παρουσιάζεται ως μεγάλος μαχάτμα, αλλ' αντίθετα ζει μακριά από τα φώτα της δημόσιας ζωής. Αυτό δικαιολογείται με την έννοια ότι ένας παραμαχάμσα, ή μάλλον κάποιος που έχει φτάσει στη συνειδητότητα του παραμαχάμσα, αποκτά θεϊκές ιδιότητες. Όμως αυτά τα σίντι δεν νοούνται προς επίδειξη και εκμετάλλευση, για να προσελκύσουν μεγάλα πλήθη. Προορίζονται μάλλον για την εκπλήρωση πνευματικών σκοπών.

Στην *Ναράντα Παριβρατζακοπανισάντ* αναφέρεται:

> Στον κόσμο αυτόν σπανίζει ιδιαίτερα ο επαίτης μοναχός που είναι παραμαχάμσα. Αν υπάρξει κάποιος τέτοιος, θα είναι παντοτινά αγνός. Αυτός και μόνον είναι ο Πουρούσα που δοξάζεται στις Βέδες. Αυτός που είναι μέγας άνθρωπος (*μάχα πουρούσα*) έχει τον νου του σε μένα, κι εγώ επίσης βρίσκομαι μόνο σε κείνον. Είναι ο μονίμως-ικανοποιημένος. Είναι απελευθερωμένος από τις επιπτώσεις του κρύου και της ζέστης, της ευτυχίας και της δυστυχίας, της τιμής και της ντροπής. Ανέχεται την προσβολή και τον θυμό. Στερείται τις έξι ανθρώπινες αδυναμίες (πείνα και δίψα, θλίψη και ψευδαίσθηση, γηρατειά και θάνατος) κι είναι απελευθερωμένος από τις έξι ιδιότητες του σώματος (γέννηση, ύπαρξη, μεταβολή, ανάπτυξη, εκφυλισμός και θάνατος). Εκτός από τον εαυτό δεν βλέπει τίποτε άλλο. Γυμνός, δεν υποκλίνεται σε κανέναν, ούτε εκφέρει το *σβαχά*, ούτε εκφέρει το *σβάντα*, ελεύθερος από κατηγόρια και έπαινο, δεν καταφεύγει στα μάντρα και στις τελετουργίες (*κάρμα κάντα*) ούτε

διαλογίζεται στους άλλους θεούς (εκτός από τον Ύψιστο Θεό), έχοντας παύσει όλες τις δραστηριότητες, σταθερά εδραιωμένος στη Συνειδητότητα που συνίσταται στην Ύπαρξη, τη Γνώση και την Ευδαιμονία, έχοντας συνείδηση της μίας Υπέρτατης Ευδαιμονίας, διαλογίζεται πάντα στον Μπράχμα πράναβα, ότι είναι ο ίδιος ο Μπράχμαν, κι έτσι εκπληρώνει τον εαυτό του. Τέτοιος είναι ο Παραμαχάμσα επαίτης μοναχός.

Υπάρχουν τέσσερα στάδια στη σαννυάσα: μπάχουντακ, κούτιτσακ, χάμσα και παραμαχάμσα. Η *μπάχουντακ* σημαίνει το στάδιο κατά το οποίο ο σαννυάσιν ζει ως μαθητής στην υπηρεσία του γκούρου. Αφού υπηρετήσει τον γκούρου, όταν εισέλθει στον βίο του παριβρατζάκα, είναι γνωστός ως *κούτιτσακ*. Η *χάμσα* είναι το στάδιο κατά το οποίο αλληλεπιδρά με τον κόσμο εκπληρώνοντας την αποστολή του γκούρου του κι όμως μένοντας άθικτος από αυτόν, όπως ακριβώς ένας κύκνος που μένει μέσα στο νερό δεν υγραίνεται ποτέ. Η *παραμαχάμσα*, το τελικό στάδιο, είναι η κορύφωση όλων όσα έχει επιτύχει πνευματικά.

Η παραμαχάμσα είναι αναμφίβολα ένα τάγμα στο οποίο οι σαννυάσιν μυούνται, αλλά, το κυριότερο, είναι μια κατάσταση συνειδητότητας. Ο κάθε παραμαχάμσα που συναντάτε ίσως δεν έχει φτάσει σε αυτή τη συνειδητότητα, αλλά έχει τουλάχιστον κάνει ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση έχοντας μυηθεί στην παράδοση. Βέβαια, έχουν υπάρξει παραμαχάμσα που έχουν φτάσει στην κατάσταση αυτή, αλλά είναι λίγοι και σπάνιοι. Οι περισσότεροι από τους υπόλοιπους τηρούν απλώς αυστηρά τους κανόνες και τους κώδικες συμπεριφοράς αυτής της παράδοσης χωρίς ποτέ να φτάσουν στη συνειδητότητα παραμαχάμσα.

Αυτός που έχει φτάσει στην κατάσταση αυτή υπερβαίνει τα όρια της παράδοσης. Είναι μια απελευθερωμένη ύπαρξη. Βέβαια, δεν θα αρνηθεί ποτέ τη σημασία της παράδοσης επειδή έχει επίγνωση ότι μια κοινωνία χωρίς παραδόσεις μπορεί να οδηγηθεί στην αναρχία και στην αναταραχή. Αυτό ισχύει και

στη σαννυάσα. Σήμερα οι αυτοδημιούργητοι σάντου αφθονούν, αλλά αν τους εξετάσουμε από κοντά βλέπουμε ότι οι στόχοι τους είναι περισσότερο υλικοί παρά πνευματικοί. Πολλοί θεωρούν τη σαννυάσα ακόμα και καριέρα. Αυτό συμβαίνει όταν κανείς εγκαταλείπει την παράδοση. Η παράδοση σαννυάσα απαιτεί να υποβληθεί κάποιος σε εκπαίδευση δώδεκα χρόνων υπό την καθοδήγηση του γκούρου, μετά από την οποία περιπλανιέται ελεύθερα μόνος του εφαρμόζοντας στον εαυτό του όλα όσα έμαθε κι εξετάζοντας επίσης τις δυνάμεις και τις αδυναμίες του. Όταν εδραιωθεί σταθερά στην αφοσίωσή του στην πνευματική ζωή εγκαθίσταται σε ένα μέρος και διαδίδει τις πνευματικές επιστήμες που έχει μάθει και που έχει τελειοποιήσει. Αυτή η υπηρεσία προς την κοινωνία δίδεται με *νίσκαμα μπάβα* (χωρίς προσωπική επιθυμία). Όταν ολοκληρωθεί αυτό το έργο αποσύρεται σε απομόνωση.

Πολλοί άνθρωποι αμφισβήτησαν ότι ο Σρι Σουάμιτζι είχε ανάγκη να κάνει όλες αυτές τις σάντανα και να ζήσει σε σκληραγωγία, ενόσω είχε ήδη αποδείξει το πνευματικό του διαμέτρημα. Ως απάντηση ο Σρι Σουάμιτζι λέει ότι, εκτός του ότι είναι ο καλύτερος τρόπος ζωής και γι' αυτόν ο πλέον ικανοποιητικός, έχει επίσης επίγνωση ότι αν δεν θέσει ο ίδιος το παράδειγμα, άλλοι μετά από αυτόν θα θεωρήσουν ότι επιτρέπεται να ανακηρύξουν τον εαυτό τους παραμαχάμσα χωρίς να έχουν περάσει τις απαραίτητες πειθαρχίες για να φτάσουν στην κατάσταση αυτή. Στη δική του απέραντη συμπόνια και χάρη οφείλεται το ότι δείχνει με το παράδειγμά του τα βήματα που θα μιμηθούν στο μέλλον οι ειλικρινείς σαννυάσιν.

Σύμφωνα με την παράδοση ένας παραμαχάμσα ζει από την μπίκσα. Δεν δέχεται ντακσίνα. Υπάρχει μια λεπτή διαφορά ανάμεσα στα δύο. *Ντακσίνα* είναι μια προσφορά που θέλει ο πιστός να προσφέρει σε έναν σάντου. Μπορεί να του χρησιμεύει ή να μην του χρησιμεύει, αλλά είναι υποχρεωμένος να την δεχτεί. Στην *μπίκσα* ο σάντου ζητάει από τον πιστό μόνον αυτό που χρειάζεται, τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο. Αυτό είναι γνωστό ως πρακτική της *απαρίγκραχα*, η απουσία κτήσης υλικών αντικειμένων, και είναι ουσιαστικό για έναν σάντου.

Ένας παραμαχάμσα ζει σε εκστατικό εναγκαλισμό με το Θείο. Η συνειδητότητά του είναι πολύ εκλεπτυσμένη. Μπορεί να την ελέγξει κατά βούληση και να την κατευθύνει σε διαφορετικά μέρη την ίδια στιγμή. Επιδεικνύει μια ισορροπημένη αντίληψη των δυαδικοτήτων της ζωής, όπως ο πόνος και η απόλαυση, το καλό και το κακό, κ.λ.π. Μέσα απ' όλα αυτά παραμένει *σάκσι* ή παρατηρητής. Ένα τέτοιο άτομο φτάνει στην αθανασία.

Το μεγάλο έπος *Μαχαμπαράτα* περιγράφει έναν παραμαχάμσα ως ασκητή πρώτης τάξεως, που έχει καθυποτάξει τις αισθήσεις του μέσω αφηρημένου διαλογισμού. Ο αφηρημένος διαλογισμός είναι μια τέχνη πολύ δύσκολη για να την κατέχει κανείς. Είμαστε όλοι εξοικειωμένοι με την αντίληψη του διαλογισμού σε ένα συγκεκριμένο σύμβολο. Παρόλο που φαίνεται δύσκολο, είναι πολύ πιο εύκολο από τον διαλογισμό σε κάτι αφηρημένο, όπως είναι μια σκέψη ή μια ιδέα ή το κενό. Ο διαλογισμός σε κάτι που δεν έχει μορφή είναι αφηρημένος διαλογισμός, κι αν δεν είστε ικανοί να χειριστείτε τον νου καθώς και ολόκληρη την συνειδητότητα που μαίνεται μέσα σας, τότε θα χάσετε τον εαυτό σας μέσα στη διάσπαση του νου.

Επιπλέον, αυτή η μορφή ντυάνα είναι πολύ προχωρημένο στάδιο της γιόγκα, καθώς δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί αν οι αισθήσεις δεν καθυποταχθούν. Καθυποτάσσω τις αισθήσεις δεν σημαίνει ότι τις καταπιέζω. Δεν είναι δυνατόν να υποτάξει κανείς τις αισθήσεις με την καταπίεση. Αυτό θα οδηγήσει μόνο σε παραμόρφωση της ανθρώπινης προσωπικότητας και συμπεριφοράς.

Οι αισθήσεις κυβερνώνται από το τάτουα της φωτιάς. Ανάβουν ακόμα και με την παραμικρή σπίθα και μαίνονται μέσα στον άνθρωπο. Αν προσπαθήσει να καταπιέσει κανείς τη φωτιά είναι σαν να παίζει με δυναμίτη. Έτσι, όταν λένε ότι ένας παραμαχάμσα έχει καθυποτάξει τις αισθήσεις δεν εννοούν ότι τις έχει καταπιέσει. Αντίθετα έχει αντέξει αυτή τη φωτιά κι έχει υπερβεί τα αποτελέσματά της στο σώμα, τον νου, τα συναισθήματα και το πνεύμα.

Αυτός ακριβώς είναι ο λόγος που ορισμένες σάντανα όπως η

σμάσαν σάντανα (σάντανα που γίνεται στο αποτεφρωτήριο), η *λάτα σάντανα* (σάντανα που γίνεται με ένα νεαρό κορίτσι), η *αγκόρα σάντανα* (η κατανάλωση σάρκας, αίματος, περιττωμάτων) δίνονται σε έναν γιόγκι, ώστε να μπορεί να μετρήσει σε ποιον βαθμό έχει κυριαρχήσει στον εαυτό του. Αυτές οι πρακτικές δεν είναι μαύρη μαγεία ή ακολασία. Μπορεί να φαίνονται έτσι αλλά αυτή είναι απλώς η ματιά ενός ατόμου που δεν έχει την επίγνωση να καταλάβει.

Φανταστείτε λοιπόν τι είδους επίγνωση μπορεί να έχει ένας παραμαχάμσα. Στις *Γιόγκα Σούτρα* του Πατάντζαλι αναφέρεται ότι ο νους στηρίζεται ή έχει ως στήριγμα τα πάντσα βρίτι, από τα οποία κάποια είναι επώδυνα και άλλα όχι. Όταν αυτά τα πέντε βρίτι του νου καταργηθούν λέγεται ότι ο νους διαλύεται αλλά ο τελικός σκοπός δεν είναι η διάλυση του νου, γιατί με τη διάλυση του νου κανείς χάνει την επίγνωση. Για να πάει κανείς ένα βήμα πιο πέρα χρειάζεται να διατηρήσει την εσωτερική επίγνωση παρά τη διάλυση του νου. Αυτό είναι ένα μεγάλο επίτευγμα, κι ένας παραμαχάμσα θεωρείται ότι έχει φτάσει σ' αυτήν την κατάσταση.

Ετυμολογικά *παραμαχάμσα* σημαίνει «ύψιστος κύκνος». Στις σάστρες ο κύκνος είναι η αλληγορία της ιδιαίτερης ικανότητας να αποσπάται η αληθινή ουσία απ' όλα τα πράγματα. Είναι ικανός να διαχωρίσει το γάλα από το μείγμα του γάλακτος με το νερό. Ένας παραμαχάμσα είναι γνωστό ότι έχει και αυτήν επίσης την ικανότητα. Επιπλέον ο κύκνος συμβολίζει την *τσέτανα*, την «εκλεπτυσμένη επίγνωση» που γνωρίζει τα πάντα. Έτσι λοιπόν λέγεται ότι ένας παραμαχάμσα ζει σε υπέρτατη επίγνωση. Αυτή είναι μια πολύ υψηλή κατάσταση που για τους περισσότερους από εμάς είναι δύσκολο ακόμα και να την συλλάβουμε, πόσο μάλλον να την βιώσουμε.

Σ' όλους μας υπάρχει μια θνητή επίγνωση που πεθαίνει και μια αθάνατη επίγνωση που είναι αιώνια. Αυτή η αιώνια επίγνωση εμφανίζεται σε διάφορους βαθμούς λεπτότητας σε όλα τα έμψυχα και άψυχα αντικείμενα, συμπεριλαμβανομένων των ανθρώπινων όντων. Στις εξελιγμένες ψυχές εμφανίζεται ως λάμψη και φως, δημιουργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο μια

αύρα θεϊκότητας γύρω τους. Αυτή είναι η αθάνατη επίγνωση που θα καθορίσει τις εμπειρίες σας μετά θάνατον. Αν δεν έχετε φροντίσει να την αφυπνίσετε στη διάρκεια της ζωής σας, τότε μετά θάνατον κυριαρχεί το πεπρωμένο, αλλά αν έχει αφυπνιστεί τότε εσείς οι ίδιοι μπορείτε να καθορίσετε το πεπρωμένο σας στη ζωή και μετά θάνατον. Για τον λόγο αυτό οι εξελιγμένες ψυχές όπως οι γιόγκι, οι μαχάτμα και οι σίντα μπορούν να μας καθοδηγήσουν ακόμα και όταν έχουν αφήσει το θνητό τους πλαίσιο.

Κάθε πράξη που έχουν κάνει τέτοιοι άνθρωποι θα έχει μια θεϊκή ποιότητα και σκοπό. Αυτό συμβαίνει επειδή οι σαμσκάρα τέτοιων ατόμων έχουν καεί και ζουν μόνο για να εκπληρώσουν τη Θεία Βούληση. Επομένως μπορούν να αντανακλούν και να ακτινοβολούν θεϊκότητα. Μπορεί να δρουν ανθρώπινα, μπορεί να φαίνονται άνθρωποι, αλλά ανεξάρτητα από το τι κάνουν θα ξεχωρίζουν ως εξαιρετικά όντα. Ο Ράμα ήταν ένας τέτοιος άνθρωπος. Το ίδιο και ο Κρίσνα. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι περπάτησαν πάνω σ' αυτή τη γη όπως κι εμείς. Έζησαν μια ανθρώπινη ζωή, πέρασαν τις χαρές και τις λύπες της όπως κι εμείς, κι όμως τιμώνται ως θεοί ακόμα και σήμερα. Αυτό συμβαίνει επειδή επέδειξαν αυτό που ονομάζεται «λάμψη του θείου» σε κάθε πράξη τους, και σε αυτό οφείλεται ότι ακόμα και μετά από αιώνες πιστεύεται ότι η γέννησή τους στη γη αυτή είχε θείο σκοπό.

Κι είναι αυτές ακριβώς οι θεϊκές ενσαρκώσεις και τα φωτισμένα όντα που στρώνουν το μονοπάτι για τις μελλοντικές γενιές ορίζοντας ένα παράδειγμα για κείνες. Σε δύσκολες εποχές μπορούμε να αντλήσουμε έμπνευση από εκείνες. Ο Σρι Σουάμιτζι έχει επίσης θέσει ένα παράδειγμα που όλοι μας μπορούμε τουλάχιστον να επιδιώξουμε, ακόμα κι αν δεν μπορούμε να τον αντιγράψουμε. Από την παιδική του ηλικία επέδειξε μια εξαιρετική ευφυΐα που γεννήθηκε από την τεράστια βαϊράγκυα του. Τα επιτεύγματά του ποτέ δεν τον έβγαλαν από τον στόχο του να φτάσει τις ομορφιές της σαννυάσα και της απάρνησης. Επέδειξε μια φυσική τάση εξοικείωσης και άνεσης σε κάθε κατάσταση. Όταν διηύθυνε την Σχολή Γιόγκα του Μπιχάρ το έκανε με

τελειότητα και διαίσθηση, καθοδηγώντας χιλιάδες ψυχές σε όλο τον κόσμο στην προσπάθειά τους να τελειοποιηθούν στη ζωή και πέρα από αυτήν. Σήμερα, ως ασκητής, μακριά από τη λάμψη και τη γοητεία του γκούρουντομ, δείχνει την ίδια ορμή και άνεση. Δεν είναι συνηθισμένο να βρει κανείς έναν γκούρου που απαρνείται το γκάντι και ορίζει τον διάδοχό του στη διάρκεια της ζωής του. Στη ζωντανή μας μνήμη δεν μπορούμε να βρούμε άλλο τέτοιο παράδειγμα. Όμως ο Σρι Σουάμιτζι το έκανε, επειδή ο στόχος του είναι σταθερά εδραιωμένος στο θεϊκό μονοπάτι…

Ποιήματα της Σουάμι Νταρμασάκτι

Τζάια Τζάια Τζάια Σάτυαμ

(Έκφραση μιας ξέχειλης καρδιάς στο Ουτάρκασι κατά το ταξίδι της επιστροφής από το Γκανγκότρι, την ημέρα του Γκάνγκα Ντουσέρα)

Είδαμε κι αναγνωρίσαμε
τη θεϊκή καρδιά αυτού του σαννυάσιν.

Τη λάμψη του ήλιου στο πρόσωπό του
και τη δροσερή γαλήνη του φεγγαριού.
Οι λέξεις του, νέκταρ που ρέει στον ιερό Γάγγη,
το μειδίαμά του, μαγεία των ανθισμένων λουλουδιών.

Στην καρδιά του η αθάνατη πίστη στην παγκόσμια αδελφοσύνη,
στον νου του ύψιστες σκέψεις προσευχής, κίρταν και τζάπα.
Μεταμορφώνει μέσα κι έξω τη ζωή αναρίθμητων λαών,
δόξα στον γκούρου, αληθώς είναι ο Ράμα και ο Κρίσνα.

Δόξα στην Αλμόρα, την ευλογημένη του πατρίδα,
τζάια τζάια τζάια Σάτυαμ, μεγάλε άγιε της εποχής μας.
Κάθε γωνιά του κόσμου φωτίζεται
από τις νότες αυτού του επουράνιου τραγουδιού.

Είδα κι εγώ κι αναγνώρισα
το πνευματικό πετράδι, αυτόν τον σαννυάσιν,
σεβαστέ μου, πατέρα μου, γκούρου και δάσκαλέ μου,
δέξου τα πρανάμ, που ταπεινά σκύβω και σου προσφέρω.

— 9 Ιουνίου 1956

Μόνος εσύ θ' ανάψεις το φως

(Έχοντας λάβει το ντάρσαν και τις ευλογίες του Σουάμι Σιβανάντα, σε κατάσταση υψηλού πυρετού και παραληρήματος την 8η Σεπτεμβρίου 1956)

Τι όμορφη στιγμή στον χρόνο...
Όλοι αναγνώρισαν πως ο Σάτυαμ είναι θεϊκός...

Σήμερα ο κόσμος γέμισε θεανθρώπους
που εξαπλώνουν τα δίχτυα της απάτης και της προσποίησης,
κάνουν τους αθώους εύκολα θύματά τους
ξεγελώντας τους με λόγια κολακευτικά, παραπλανώντας τους.

Είδε την ψευδαίσθηση του κόσμου
ο Σάτυαμ, με ταραγμένη την ψυχή,
κι αποφάσισε να κομματιάσει
το βαρύ παραπέτασμα της εξαπάτησης και της αγυρτείας.

Στις μακρινές κορφές των Ιμαλαΐων
όλος συμπόνια κατανόησε την οδύνη της ανθρωπότητας.
Και με βαριά καρδιά αποχαιρέτησε
τον ιερό Γάγγη και τ' ανθισμένα πόδια από λωτό του γκούρου.

Στα πόδια που σ' αυτά ο νους του επέστρεφε ξανά και ξανά,
στον άγιο που του είχε αφοσιωθεί
μόνο μια χάρη ζήτησε,
αχ να ξεχείλιζε ο κόσμος τούτος από σάτυα κι από ντάρμα.

Ας είχαν όλοι μία πίστη, ένα όνομα για τον Κύριο,
δεν υπάρχει χώρος για αψηλά και χαμηλά, για τσακωμούς και διχόνοια,
ούτε βραχμάνοι ούτε ανέγγιχτοι, ούτε αμαρτίες ούτε προσόντα,
είμαστε όλοι παιδιά ενός Πατέρα,
μακριά από ονόματα και πράξεις.

Ο γκούρου γέλασε και είπε,
«μόνος εσύ θ' ανάψεις το φως».
Με «σάτυα» και «ντάρμα» για φάρους στο δρόμο σου
θα πραγματωθείς και θα φτάσεις στον «Αόρατο και Άσπιλο», στον Δημιουργό.

— 10 Σεπτεμβρίου 1956

Μπαβάντζαλι

Ακούμε απλώς ότι κάποτε έζησε ο Κύριος Ράμα,
ούτε τον Κρίσνα τον είδαμε ποτέ,
κι όμως υμνούμε όλοι μας το μεγαλείο και τη λαμπρότητά τους.

Κανείς δεν είδε τη λάμψη του Ίντρα
ή τις πράξεις μεταμέλειας του Βισουαμίτρα,
μόνο οι γραφές αφηγούνται τις περιπέτειές τους...

Απαρνούμενος σπίτι, καταγωγή κι όλα τ' άλλα,
ένας γιατρός με φήμη έγινε ο Σοφός Σιβανάντα,
Τζάγκατ Γκούρου που έφερε τους πάντες στο μονοπάτι της σάτυα...

Στο δρόμο προς τη λίμνη Μανσαροβάρ,
σαν ανατέλλων ήλιος φάνηκε ο «Νταρμέντρα»,
στα πόδια του γκούρου του αφέθηκε
νικώντας ψευδαισθήσεις και μανίες ερωτικές...

Ο γκούρου είδε κι αναγνώρισε
τον «Σουάμι Σάτυα-ανάντα»,
κύριο του εαυτού, ενσάρκωση της αλήθειας και της ευδαιμονίας,
και τον ευλόγησε μ' αυτά τα λόγια της χάρης:
«Θεϊκέ αγγελιαφόρε Σάτυαμ, στη σκοτεινιά του κόσμου,
γίνε εσύ το φως».

— 25η Δεκεμβρίου 1956

Λατρεία

(Βαθιά λαχτάρα να βλέπω τον Σουάμι Σατυανάντα ως γκούρου... παρακλήσεις... ξανά και ξανά αρνείται να είναι γκούρου, όμως να μια προσφορά λατρευτική...)

Ω γκούρου μου, δάσκαλέ μου,
ω παντογνώστη εσύ!
Γνωρίζεις κάθε σκέψη, κάθε ουσία,
κι όμως προβάλλεις άγνοια κι αθωότητα.

Η θύελλα που ανατέλλει μέσα μου
τραντάζει την ύπαρξή μου όλη.
Όμως σε δέχτηκα ως γκούρου μου και
ξέρω πως θα μου δώσεις κάτι.

Ω φίλε κι οδηγέ αυτών που χάθηκαν και βολοδέρνουν!
Προς τι η τιμωρία μου;
Κάποτε όλη οίστρος και χρώματα,
τώρα η ζωή θαμπή κι ανούσια.

Στάλαξες στη ζωή μου ελπίδα και χαρά
κι ο λωτός στην καρδιά μου άνοιξε όλος τέρψη.
Αντέχεις τώρα να τον βλέπεις μπρος στα μάτια σου να μαραίνεται;
Αυτός είναι ο λόγος που έγινες στην αρχή ο κηπουρός;

Ο κόσμος είναι σαν απύθμενος ωκεανός
κι άπειρος είναι ο σύντροφός μου.
Θα μας κοιτάζεις έτσι απλά να πνιγόμαστε;
Αυτός είναι ο λόγος που έγινες λεμβούχος;

Ω Ραμ μου,
ένδοξέ μου οδηγέ, Συάμ μου,
όταν η καταιγίδα σκοτεινιάζει την ανοιξιάτικη μέθη
θα παρακολουθείς χωρίς αίσθημα κανένα;

Άσε το σώμα αυτό να γίνει σιτάρ
κι αυτόν τον νου χορδές του.
Χάρισε δύναμη σ' αυτή τη φλέβα,
τόση που ο κόσμος όλος θα τραγουδάει και θα χορεύει μακαρίως.

Άσε μας όλους ν' ακούσουμε τη μουσική της Διεύρυνσης,
να τραγουδήσουμε άτεχνα τα άσματα της Υπέρβασης.
Είσαι ο τόπος φύλαξης της Αυτογνωσίας,
φίλε των απελπισμένων, συ που αφαιρείς τις οδύνες των δεσμών.

Ω γκούρου μου, δάσκαλέ μου.
Ω παντογνώστη εσύ!

— 19 Μαΐου 1958

Πουσπάντζαλι

25 Δεκεμβρίου
Τούτη την ευοίωνη, την άγια και θεϊκή μέρα –
ευλογημένε γιε της Μητέρας-Γάγγη,
θεϊκέ πατέρα, στα πόδια σου
εκατομμύρια φωνές προσφέρουν
την ευωδιά της μουσικής τους.
Σ' αυτό τον κόσμο που γέμει από λαγνεία, οργή, μίσος,
αλαζονεία, ψευδαίσθηση κι απληστία,
ω οίκε της αγνότητας!
Είσαι ο θείος ιερεύς.
Σκορπάς το φως της γνώσης, της αγάπης και της ειρήνης.
Στα θεϊκά πόδια σου από λωτό
υποκλινόμαστε με σεβαστικό πρανάμ
και προσφέρουμε φως, θυμιάματα, προσευχή και λατρεία.

Ω υπέρτατε ωκεανέ του ελέους!
Η καρδιά ικετεύει,
είθε ο ποταμός της σάτυα και του ντάρμα,
της γκυάνα και της μπάκτι
αιώνια κι ατελεύτητα να ρέουν
από το θείο σου στόμα.

Διδάσκαλέ μου!
Μεταμόρφωσε τον κόσμο ώστε για πάντα
να γίνει αιώνιο προσκύνημα στην Ντουάρκα
Κι όλοι εμείς, χαμένοι και παρασυρμένοι ταξιδιώτες,
βρίσκουμε κι ακολουθούμε τα βήματά σου.
Και τότε τα δρομάκια της Μαθούρας μας
πλαταίνουν, ομορφαίνουν κι ησυχάζουν.

Ω Θεέ!
Ας είναι οι μέρες του δικού μας Σουάμιτζι
χρυσές
κι οι νύχτες του ασημένιες.
Ας είναι οι λέξεις που ξεχύνονται
από το θεϊκό του στόμα
σαν τους αθάνατους ύμνους από νέκταρ των Βεδών.
Κι είθε κάθε γωνιά
της απέραντης τούτης γης
να φωτιστεί ξανά
και κάθε της στιγμή να εξαγνιστεί,
καθώς βωμός στην κατοικία των θεών,
μέσα από τη λάμψη
του Σατυανάντα, που μοιάζει τον ήλιο.

Ω φωτεινέ στυλοβάτη!
Οδηγέ για πλανημένους ταξιδιώτες,
εκατομμύρια τα πρανάμ στα πόδια σου.
Ευλογίες
και ωσαννά ύμνων και λατρείας
ξεχύνονται από όλο τον πλανήτη.
Κι αναρίθμητες φωνές τραγουδούν το τραγούδι
Τζάια Σατυανάντα, Τζάια τζάια Σατυανάντα
Ομ Σατυανάντα Ομ Ομ Ομ.

Μπαβάντζαλι

Δάσκαλέ μου, Γκούρουντέβ μου!
Έλα, σε καλωσορίζω, ω Κύριε του εντός μου χώρου!
Έλα να σε δω εμπρός μου, όμως τα πόδια σου
θα νίψω απόψε με τα δάκρυά μου.
Θα σου προσφέρω
τη θέση της καρδιάς μου, τα άνθη των ματιών μου,
τον λύχνο της ψυχής μου, έναν νου όλο ελπίδα κι απόγνωση.
Ανέτειλε ο νέος χρόνος
την ώρα που ευωδιάζουν τ' άνθη
κι αναλαμπές από ελπίδες
αχνοφέγγουν στον χώρο της καρδιάς.
Οι ευωδιές του σανταλόξυλου,
οι σχηματισμοί του καπνού από τ' αναμμένα θυμιάματα
κρούουν τις μέσα μου χορδές και με μεθούν από χαρά.
Όπου κι αν κοιτώ
βλέπω χρυσές αχτίνες φωτός.
Άραγε η νέα μέρα που ανατέλλει
ή μήπως το σβήσιμό της στο λυκαυγές;

Ήλιος μιας νέας εποχής
κρυφοκοιτάζει πίσω απ᾽ τον απαλό ορίζοντα,
μα νά και το φεγγάρι, στους ίσκιους του δεντρόκηπου
των μάνγκο σκορπίζει τις γλυκές του τις αχτίνες.
Μέχρι λουλούδια να γενούν τα δάκρυα της Νταρμασάκτι
πάνω στα πόδια αυτού του λωτού,
μέχρι τα λέλουδα αυτά
ν᾽ αρχίσουν ν᾽ αντηχούν τον ήχο του
«Ομ Σάτυαμ»
«Σρι Σάτυαμ Ομ Τζάια Σάτυαμ»,
με χαμόγελο στα χείλη
και δακρυσμένα μάτια
ο νους κι οι πράνες της Νταρμασάκτι,
μαγεμένες κι απορροφημένες,
θα αντηχούν «Ομ Σάτυαμ»
«Ομ Σρι Σατυανάντα Ναμαχά».

Προσευχή στον Δάσκαλο

Έφτασα στο κατώφλι σου,
κρατώντας δώρο την καρδιά μου.
Τώρα εσύ αποφασίζεις,
αν θα το απορρίψεις ή θα το δεχτείς.

Άκουσε τους θλιβερούς λυγμούς μου,
και τις παραπονεμένες μου κραυγές.
Φέρνω μιαν ανθοδέσμη από δάκρυα,
πάρ' την ή σκόρπισέ την, όπως θες.

Ο ναός της καρδιάς μου πήρε φωτιά,
στείλε τους δροσερούς κρουνούς της αγάπης σου.
Τα μάτια μου μέναν κλειστά για αιώνες,
άνοιξέ τα και δείξε μου τον δρόμο της ζωής.

Η τρέλα μου χάθηκε
μες στους βοστρύχους που στολίζουν το πρόσωπό σου.
Ο κόσμος μου όλος κρύβεται
πίσω από τις απαλές σου βλεφαρίδες.

Προσφέρω λουλουδένιο περιδέραιο,
στολίδι στον ωραίο σου λαιμό.
Αν κυλήσει ένα δάκρυ από τα μάτια μου,
δέξου το παρακαλώ κι αυτό.

Ω Κύριε των απέραντων κενών,
ω συ που ανάβεις το θείο φως!
Ω ύψιστο καταφύγιο καθενός και όλων,
μετάτρεψέ με σε σκόνη των ιερών σου πελμάτων.

Στα πόδια του Γκούρου

Φτιάχνω στεφάνι άνθινο,
ένα στεφάνι της ζωής μου με άνθη...

Άνθη που φέρουν την ψυχή μου,
όλες τις επιδιώξεις και τους στόχους μου.
Ελπίζω να οδηγηθώ κάπου,
το καταφύγιο των ποδιών του γκούρου είναι ο μόνος μου πόθος.

Παρουσία του "Bare Guru"
έδωσα την καρδιά μου στον "Chhote Guru".
Για τη μικρή παράβαση ο Κύριος
μ' έκανε να περιπλανηθώ κάμποσο καιρό.

Η αναμονή κάποτε έληξε,
η ευοίωνη μέρα κι ώρα είχε φτάσει.
Μου έδωσε το μάντρα του Ράμα
και με ονόμασε "Νταρμασάκτι".

Την ιερή μέρα της Σράβαν Πουρνίμα
άναψες την καρδιά μου με τη φλόγα του Ράμα
και στα πόδια του γκούρου μου πρόσφερα
το ίδιο ακριβώς ανθισμένο στεφάνι.

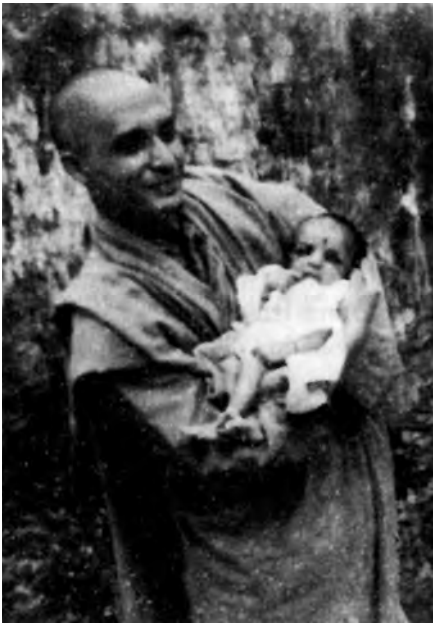
— 29 Ιουνίου 1958

Παραδίνομαι

Ω θεότης μου, Γκούρουντέβ μου!
Με την έλευση του νέου έτους, έλα
και σκόρπισε χρυσές ακτίνες, έλα.
Ο λύχνος της καρδιάς, τα άνθη των ματιών
δικά σου για πάντα.
Στην ελπιδοφόρα μου καρδιά λάμπει καινούργιο φως,
γινόμενη λάτρης και λατρεία
προσφέρω τον εαυτό μου στα πόδια σου.
Όμως, δάσκαλε…
Πρέπει να δεχτείς μια ντακσίνα.
Ένα ανεκτίμητο πετράδι,
που δημιουργώ
από την ίδια την ουσία των πράνα και της ψυχής μου,
είναι ό,τι επιθυμώ να προσφέρω στα πόδια σου από λωτό.
Είναι η πιο ειλικρινής επιθυμία μου.

Κύριέ μου!
Ξέρω πως θα τον δεχτείς
και θα τον κάνεις δικό σου. Τότε –
πρέπει κι εσύ να υποσχεθείς,
ότι θα πλάσεις το μικρό πετράδι
στο καλούπι σου,
θα το γεμίσεις με τις θεϊκές σου ποιότητες
και θα του δώσεις τη λάμψη που εκπέμπεις.
Είσαι λαμπρός σαν ήλιος που φλέγεται,
όμως πρέπει να ᾽ρθεις
για να τον μετατρέψεις σε λυχνάρι που ανάβει μες στη νύχτα,
αφού αγκάλιασες τους Βρατ και Μπασάντ.

Το 1959 σημαίνει το τέλος.
Το 1960 βιάζεται να ᾽ρθεί.
Έλα και γράψε
το μέλλον του προστατευόμενού σου
σε μια νέα σελίδα.
Ω δημιουργέ του πεπρωμένου!
Με χαμόγελο στα χείλη
και με δάκρυα στα μάτια
η Νταρμασάκτι σε καρτερεί.
Τζάια Σάτυαμ, Σρι Σάτυαμ
Τζάια Τζάια Σρι Γκούρουντεβ.

— 27 Δεκεμβρίου 1959

Αράντανα

Τις στιγμές της λατρείας μην αφήνεις να παύσουν.
Προτού προσφερθούν οι χοές, μην αφήνεις τα μάτια
ν' αδειάσουν.

Ο Κύριός μου κατοικεί στα μακρινά Ιμαλάια
κι η λάμψη του λύχνου είναι πολύ αδύναμη.
Μην αφήνεις το λυχνάρι της πράνας μου να σβήσει,
ούτε τα άνθη τα λατρευτικά να μαραθούν.

Τα μάτια μου πέτρωσαν κοιτώντας το δρόμο,
δάκρυα και προσευχές ξέχυσα χωρίς σταματημό.
Δεν θέλω θεία δώρα, μα χάρισέ μου ένα δικό σου ντάρσαν,
οι πράνες μου να ξαναζήσουν, και τα μάτια μου να χαρούν.

Ω επιτομή της ανιδιοτέλειας!
Άκουσε τ' ανείπωτα λόγια της καρδιάς μου,
άφησε κάθε μου πνοή να ψάλει τ' όνομά σου,
κι έτσι εξάγνισέ με κι άσε με αψεγάδιαστη για πάντα.

Τις προσευχές και τη λατρεία αιώνων κι εποχών
με τζάπα, τάπα και σάνυαμ, μεθόδους των σοφών,
μην αφήνεις τα προαιώνια αμαρτήματα να τις υπερνικούν,
τα άνθη αυτά που μάζευα εκατοντάδες χρόνια.
Τις στιγμές της αράντανα μην αφήνεις να παύσουν...

Μην δέχεσαι την ήττα

Η ώρα της δοκιμασίας σου σιμώνει.
Κράτησε τώρα τη δύναμή σου.
Άσε κατά μέρος τις ανέσεις,
φόρεσε στεφάνι από καημούς.

Παράτησε την πρόσκαιρη κοσμική ψυχρότητα
και σ' αναμμένα κάρβουνα φέρε τα βήματά σου.
Συνέχισε να κάνεις ό,τι οφείλεις
αδιαφορώντας για τους πόνους από τα εγκαύματα.

Μπορεί να είσαι καταμόναχος
μα πήγαινε γελώντας στο σκοπό σου.
Άσε κατά μέρος τις ανέσεις,
φόρεσε στεφάνι από καημούς.

Παράτα παραισθήσεις, ξεμυαλίσματα,
μην αφήνεις τον νου σου να τρέχει σε τέτοιες ασχολίες.
Σαν δηλητηριώδες φίδι που το νόμιζες φιλικό
θα σε φαρμακώνουν ως τα στερνά σου.

Άνοιξε πανί στους ωκεανούς χαμογελώντας,
κυβέρνησε το πηδάλιο της ζωής σου με θάρρος και σθένος.
Άσε κατά μέρος τις ανέσεις,
φόρεσε στεφάνι από καημούς.

Χρυσή επέτειος (Golden Jubilee)

Σάτυαμ, είσαι ο πλέον ένδοξος!
Εμφύσησες στον κόσμο ασύγκριτη ισχύ.

Είσαι χαρούμενος με τους επαίνους και τις ύβρεις,
με το νέκταρ ή το δηλητήριο.
Δεν βλέπεις διαφορά
ανάμεσα στην κατάρα και στην ευλογία.

Η πίστη στον εαυτό σου ακλόνητη,
η εσωτερική σου δύναμη σφοδρή,
όποιο έργο κι αν αγγίξεις,
ω Σουάμι, γίνεται αψεγάδιαστο κι απλό.

Στη νίκη σου απόκειται η θριαμβευτική ιαχή
της απελπισμένης ανθρωπότητας που ξύπνησε.
Η γλυκιά φωνή σου είναι στ' αλήθεια ευλογία
για τους αισθαντικούς και τους αναίσθητους εξίσου.

Ο κόσμος τούτος βάλτωσε στα πάθη,
δείξε του το μονοπάτι της αληθινής αγάπης.
Διδάσκοντάς τους την αδέσμευτη συγκράτηση,
δείξε τους πώς να πετούν ψηλά.

Γίνε το φως, Σάτυαμ,
δώσε στον κόσμο αυτό τη δύναμη της πίστης.

— Οκτώβριος 1973

Τζάια Σατυανάντα

Τα κύματα του Γάγγη τραγουδούν με χαρά
Τζάια Σουάμι Σατυανάντα, Τζάια Σατυανάντα Σουάμι.

Διακρίνοντας την κενότητα των εγκόσμιων απολαύσεων
τις παραμέρισες με το σπαθί της βιβέκα
και βρήκες καταφύγιο εκεί που βασιλεύει η αιώνια ειρήνη –
στα πόδια από λωτό του Κυρίου.

Τα κύματα του Γάγγη τραγουδούν με χαρά...
Στο επίπονο ταξίδι της ζωής
είσαι η δροσερή, παρήγορη σκιά.
Κατήλθες στον βίο των όχλων που υποφέρουν
για να τους δώσεις ικανό κορμί κι εξαγνισμένο νου.

Τα κύματα του Γάγγη τραγουδούν με χαρά...
Συ άδεις τα τραγούδια λευτεριάς της εποχής μας
Ω ζωοδότη! Ω θεϊκέ σοφέ!
Σάτυαμ, είσαι η πηγή της ενέργειας αυτού του τόπου,
Γκούρουντεβ, δέξου τα αμέτρητα πρανάμ μας.

Τα κύματα του Γάγγη τραγουδούν με χαρά
Τζάια Σουάμι Σατυανάντα, Τζάια Σατυανάντα Σουάμι.

— Γκούρου Πουρνίμα 1978

Σουμανάντζαλι

Ω κύριε του σύμπαντος,
σε έχω δει
να λάμπεις απαστράπτων
μες σε σεβάσμιους άγιους,
να πλέεις μαλακά
στις νότες μιας κιθάρας
ενδεδυμένος ανοιξιάτικα λουλούδια,
ένας ορθάνοιχτος λωτός
που σκορπάει γενναιόδωρα τη γύρη από το νέκταρ της καρδιάς σου,
Ω κύριε του σύμπαντος... Σε έχω δει.

Ω κύριε των ορέων,
έχεις μεταφέρει
την αδαή και δεισιδαίμονα ανθρωπότητα
επάνω σε κορφές κυμάτων
υψηλών σαν τα Ιμαλάια.
Σαν ταπεινό κόκκο άμμου
ή σαν ασήμαντη χούφτα από άχυρα,
καβάλα στα φτερά μιας άγριας θύελλας,
τους μετέφερες
ταξιδεύοντας προς αυτά τα ελπιδοφόρα ύψη,
μιλώντας τους για τη δόξα αυτών των κόσμων...
Σε έχω δει.

Ω υπέρτατε Γκούρου!
Στη γειτονιά του Γκάνγκα Ντάρσαν
σαν τις αχτίνες του ήλιου που ανατέλλει,
αυτοκράτωρ στις καρδιές
αμέτρητων ανθρώπων,
άφησες να κυλήσει ο ιερός ποταμός της γιόγκα
στην Κάρμα Τσάουρα
και άγιασες τα περίχωρα με μπούμι πούτζα.
Ένας κόκκος σκόνης στα πόδια σου, η Νταρμασάκτι,
σε έχει δει.

Ω παντοδύναμε εσύ!
Αρματηλάτη της αυγής
στον ορίζοντα της ανατολής,
εγείροντας τον κόσμο
από τον βαθύ του ύπνο
με τις απαλές σου αχτίνες...
Την ώρα εκείνη που γιορτάζει
την ένωση της μέρας με τη νύχτα,
με νου λουσμένο στη χάρη
να διαχέεις νέκταρ με τα σάτσανγκ σου,
να σαλπίζεις το κοχύλι της γιόγκα,
σε έχω δει.

Ω Κύριε των απέραντων πεδίων!
Σε έχω δει
με πάμπολλες μορφές τόσες φορές,
μα αυτό που είδα τώρα,
τα λόγια λείπουν, δεν δύναμαι να το περιγράψω.
Η αποστολή σου της γιόγκα,
η τυάγκα, η ταπάσυα και το σάμαρπαν
είθε να είν' αθάνατα νυν και αεί.
Κρατώντας στο βλέμμα μου το Μανσαροβάρ και τα Ιμαλάια,
δύναμαι μόνο εν σιωπή να προσκυνήσω,
Ομ Ναμό Ναράγιαναγια!

— 25 Δεκεμβρίου 1982

Στις όχθες του Γάγγη

Στις όχθες του Γάγγη που κυλάει στον βορρά
κείται το άσραμ του δικού μου Γκούρουντεβ.
Κοντά στον Γάγγη, στην Κάρνα Τσάουρα,
είναι η κατοικία μας, κοντά στον Γάγγη.

Ο Γκούρουντεβ κατοικεί στο Σρι Νίβας
κι η Κάρνα Τσάουρα μετατράπηκε σε Αίθουσα Σάντανα.
Το Κασταχάρνι Γκατ είναι μυθικό.
Το Μονγκύρ μας είναι αληθώς η πόλη του Κυρίου.
Στις όχθες...

Το Γκάνγκα Ντάρσαν είναι ο τόπος της προσκύνησης
και το Σρι Νίβας ο παράδεισος ο ίδιος.
Μπορεί κανείς να δει σε όραμα τη Μάνα Γάγγη
από το Σάκτι Βιχάρ, από τη Γιόγκα Αρόγκυα ή την Αναπούρνα.
Στις όχθες...

Προσφέροντας αγάπη σε όλους, ο Σουάμι Σατυανάντα
είναι ο τιμημένος μας Γκούρουντεβ.
Πιστοί έχουν έρθει από τις άκρες της γης
ακούγοντας το όνομά σου, αγαπημένε Γκούρουντεβ.
Στις όχθες...

Με λέξεις από μέλι, διαλέξεις και σάτσανγκ,
το ντάρμα, το κάρμα και το νόημα της ζωής,
έννοιες φιλοσοφίας κι επιστήμης
επεξηγεί με τους απλούστερους όρους.
Στις όχθες...

Το Γκάνγκα Ντάρσαν και το ερευνητικό κέντρο
όλοι σας πρέπει να τα επισκεφτείτε.
Αποκτήστε καλή υγεία κι εσωτερική γαλήνη
κι αφήστε τη ζωή σας να γίνει χαρούμενη κι ευτυχισμένη.
Στις όχθες...

Υψηλά συναισθήματα

Όταν σε θυμάμαι,
ανατέλλει μια μέρα χρυσή.
Οι ηλιαχτίδες που σκορπίζονται
ενεργοποιούν τον νου μου και τον εκτοξεύουν.
Ω Γκούρουντεβ!
Είτε βρίσκεσαι μπροστά σε νεκρώσιμη πυρά
είτε καθίζεις ανάμεσα στις πέντε φωτιές του εξαγνισμού,
κι αν ίσως σε απορροφά η εικόνα του γκούρου σου,
εγώ σε βρίσκω πάντα εντός μου.

Ω Γιόγκαρσι!
Όταν σε τοποθετώ πάνω
στον βυθό των ματιών μου
και κλείνω τη θύρα των βλεφάρων,
η ολόφωτη εικόνα που βλέπω
εισδύει και με γεμίζει ευδαιμονία.
Ολόγυρα ο κόσμος είναι πάντα σκοτεινός,
μα ανεμπόδιστη βαδίζω προς τα εμπρός.
Το μονοπάτι μου λάμπει από το φως σου,
αυτή τη διδαχή μου έδωσες.

Ω Μπράχμαρσι!
Στο μονοπάτι που ανέφεραν οι ρίσι
περπάτησες και μας έδειξες πώς
το υπεράνθρωπο θάρρος σου ανά τους αιώνες
θα φέρνει αθάνατο μήνυμα σ' όλους και στον καθένα.
Ω Ντέβαρσι! Άσε με να προσπέσω στα πόδια σου αμέτρητες φορές.
Ομ Ναμό Ναράγιαναγια!

Ντάρσαν Πουρνίμα

Ήταν εβδόμη του Ιουλίου,
λαμπρή αυγή για μαθητές και πιστούς.
Χιλιάδες είχαν μαζευτεί στο Ντέογκαρ.
Μεγάλη η αναταραχή
στην ιερή αυλή του Μπάμπα Μπάιντυαναθ.
Ήταν όλοι εκεί για το Γκούρου Ντάρσαν
και τη θέαση του Σίβα στο Μπάιντυαναθ Νταμ,
όλοι ελπίζοντας και προσδοκώντας,
και σκέψεις τρέχανε παντού.
Κι ως κατακόκκινο απλώθηκε το φως του ήλιου
κινήθηκε η ουρά των πιστών εμπρός.

Το κοχύλι αντήχησε,
οι πύλες άνοιξαν
κι εισήλθαν οι πιστοί στο ιερό το χώμα.
Σκέψεις αγνότατες κυλούσαν μέσα σ' όλους,
ήταν ειρήνη και σιωπή
και μέσα και απέξω.
Μετά το ντάρσαν του Παραμγκούρου Σουάμι Σιβανάντα
κι αφού προσπέσαμε στα πόδια του Αντιγκούρου Σανκαρατσάρυα
φτάσαμε σε μια τρίαινα.
Ο Γκούρουντεβ εκεί,
βυθισμένος σε διαλογισμό
στον χώρο των παντσάγκνι.

Όλοι σταθήκαμε έκπληκτοι.
Οι σκέψεις μας σταμάτησαν.
Τι όραμα μας έδειξες!
Μην οι σοφοί Βαλμίκι και Βισουαμίτρα
κατέβηκαν σε μας ως Σατυανάντα;
Είναι όλο αυτό πραγματικό ή
βρίσκομαι στη χώρα των ονείρων;
Εκείνος είναι, αληθώς,
ο αγαπημένος μας, σεβάσμιος Σουάμιτζι!

Ο χρόνος λιγοστός,
ατέλειωτο το πλήθος.
Προσκυνώντας το Τούλσι Μάι
εβγήκαν όλοι,
την καρδιά τους αφήνοντας εκεί.
Αφήνοντας μια περιοχή που η απόλυτη ειρήνη βασιλεύει,
πονούσε η καρδιά
κι έχανε ο νους το κάθε του αγκυροβόλι.

"Γκούρουντεβ! Εγκαθιστώντας σε στον θρόνο της καρδιάς μας,
μάθαμε τα πάντα από σένα.
Λάβαμε αγάπη, σοφία, νέα ζωή.
Ήρθες στη γη
για να μας δώσεις μια ιδέα της Σάτυα γιούγκα
μέσα σ' αυτή τη σκοτεινή και τρομερή Κάλι γιούγκα;
Ω Δάσκαλε, είσαι παντοδύναμος αλήθεια.
Το παράδειγμά σου
πηγή υπερηφάνειας για όλους εμάς".
Λέγοντας αυτά όλοι άρχισαν να κλαίνε με λυγμούς.
Τα εγκάρδια συναισθήματα
κυλούσαν με μορφή δακρύων.
Λέμε μονάχα μία προσευχή στον Κύριο,
ας μείνει ο Γκούρουντεβ στην καρδιά μας
αιώνια.

Αν δεν ζούσαμε στην εποχή της Κάλι,
τότε κι ο Γάγγης που δημιουργήθηκε εδώ στη Ρίκια
από τα δάκρυα αναρίθμητων πιστών
θα διαρκούσε κι αυτός αιώνες,
καθώς η Σιβαγκάνγκα και η Νιλγκάνγκα
είναι αέναες πηγές στο Μπάμπα Μπάιντυαναθ Νταμ.
Ω Μεγάλε Γκούρου! Παρακαλώ σε, δέξου τους χαιρετισμούς
χιλιάδων και χιλιάδων φλογερών πιστών σου.

Είσαι το παν

Ω Παραμαχάμσα Αβαντούτα!
Κατάπληκτος εισέρχομαι
στο μανασάροβαρ,
στην πόλη σου των κύκνων.
Η πόλη τούτη ξεχειλίζει από πιστούς,
η ίδια η Μα Τσάντι είναι εδώ, ευτυχισμένη.
Και με μια μούντρα αγαλλίασης
κινείσαι μες στον κόσμο,
μη και κανένας στερηθεί
το ελπιδοφόρο ντάρσαν σου.

Ω Παραμαχάμσα!
Αφότου ήρθες στον οίκο του Μπάμπα Μπάιναθ
οι απόκληροί σου γείτονες λάβαν δυνάμεις,
πλουσιοπάροχα μοίρασες από το Απόθεμα του Μπόλεναθ,
κανείς δεν έφυγε με χέρια αδειανά απ' τη δική σου θύρα.
Το Σιβανάντα Μαθ είναι το λάβαρο με το οποίο
ανύψωσες το όνομα του Γκούρου σου.
Ω Παραμαχάμσα,
τι όραμα μας έδειξες!

Υποφέροντας από την ύβρη
ο πατέρας της την χάρισε στον σύζυγό της
κι η Μα Σάτι παντού εσκόρπισε τη θανατερή της όψη.
Και όπου πέφτανε τα μέλη του κορμιού της,
τόπος προσκύνησης εκεί γινόταν.
Ο Μπόλε Μπάμπα διάλεξε κι αυτός να κατοικήσει
πλάι στον τόπο ανάπαυσης της Ντέβι.
Κι έτσι έγινε διάσημο το Μπάμπανταμ
σε όλη την υφήλιο.

Ω Παραμαχάμσα Αβαντούτα!
Δεχόμενος μια θεία αποστολή
τον τόπο αποτέφρωσης της Σάτι έκανες τόπο της σάντανά σου.
Σε τρυφερή ηλικία η Μητέρα Πάρβατι
είχε πραγματώσει τη σάντανα παντσάγκνι.
Την ίδια αυτοπειθαρχία τέλεια και συ επιτέλεσες,

θαυμάσιο ανδραγάθημα που είδε όλη η υφήλιος.
Και τώρα εσύ διευθύνοντας τη Σατσάντι Γιάγκια
τιμή απότισες στην Ντέβι Μα,
και με τις κάνυα πούτζαν
ανύψωσες τη θέση όλων των γυναικών.

Ω Παραμαχάμσα Αβαντούτα!
Τι θαύμα επεξεργάστηκες,
τι ιδεώδες απάρνησης κι αταραξίας δίδαξες!
Μυριάδες πιστοί και μαθητές
σ' ατένισαν με θαυμασμό και δέος
όταν παρέδωσες
όλα τα έργα σου, τα επιτεύγματα και τους καρπούς των σάντανα
στον Σουάμι Νιραντζανανάντα.
Κι αυτή είναι η ευοίωνη ευλογία μου
στον Σουάμι Νιράντζαν:
Είθε το ευχετήριο χέρι σου
να μείνει πάντοτε επί της κεφαλής του
κι η κεφαλή του αιώνια να κλίνει προς στα πόδια σου
για να σε υπακούει και ν' ακολουθεί τα βήματά σου,
είθε ο Νιράντζαν να είναι πάντα εν ισορροπία.

Ω Θεϊκέ Πατέρα!
Τι άλλο έμεινε να πω;
Ίστασαι αποφασιστικός κι ακλόνητος,
ίδιος ο Μαχαντέβα.
Ο Γάγγης των αιώνιων χαρίτων
ρέει αδιάκοπα από τη θεϊκή σου ύπαρξη,
σύμπασα η ανθρωπότητα
διψάει να πιει από τη θεϊκή πηγή.
Έχεις γερά εντυπωθεί
στις σκέψεις και τα συναισθήματα
όλων και του καθένα.
Καθένας βλέπει προς εσέ
ωσάν προς τη δική, ολοδική ψυχή του.

Έτσι είναι η ιδεώδης μητέρα

Εκείνη που αποβάλλει τους δεσμούς
για το καλό του γιου της,
είναι, να ξέρεις, αληθινή μητέρα.
Έτσι είναι πράγματι η ιδεώδης μητέρα.

Η μάνα του βασιλέα Γκόπιτσαντ του είπε:
«Γιε μου, πάρε το δρόμο της γιόγκα».
Κι η φήμη του υπάκουου γιου
έφτασε ακηλίδωτη μέχρι τώρα.

Η αποφασιστική Μαντάλασα ορκίστηκε:
«Όποιος μπαίνει στη μήτρα μου
θα λυτρωθεί και
δεν θα ξαναγεννηθεί ποτέ».

Εκείνη που τραβάει τον γιο της έξω
από το αλυσοδέσιμο της ύπαρξης
είναι η αληθινή ευεργέτις.
Έτσι είναι πράγματι η ιδεώδης μητέρα.

Όταν άκουσε η Σουμίτρα πως ο Λάκσμανα
πληγώθηκε βαριά στη Λάνκα,
αναλογίστηκε μονάχο του τον Ράμα στο πεδίο της μάχης
και ταράχτηκε βαθιά.

«Αμέσως πήγαινε στη Λάνκα, γιε μου»,
είπε στον Σατρούγκανα,
«ο Ράμα είναι ανάδελφος στην κρίσιμη αυτή ώρα».
Έτσι είναι πράγματι η ιδεώδης μητέρα.

Ευλογίες

Είσαι το φως των ομματιών μου, και σε νιώθω πάντοτε κοντά.
Ανείπωτα αισθήματα μητρικής περηφάνιας
πλέουν στον ποταμό των ματιών μου.

Το αίμα, τα οστά κι ο μυελός σου δικά μου είναι,
τα σχήματα του νου σου και αυτά,
η φωνή σου είναι δική μου, ω λαμπερέ μου γιε!
Κι η άλως απ' τις πράνες σου επίσης.

Δική μου είναι η απόφαση εντός σου, το ίδιο κι ο παλμός στα βήματά σου.
Γιε μου! Η ουσία μου είναι εντός σου,
στο κάθε νεύρο και τη φλέβα σου είμαι εγώ.

Είσαι αχτίνα φωτεινή για όλο τον κόσμο,
Συ θα σκορπίσεις το σκοτάδι της ανθρώπινης φυλής.
Η μόνη επιθυμία της μητέρας είναι, γιε μου,
να γίνεις άλικο σημάδι στο μέτωπο του Γκούρου σου.

Ο λύχνος μου ο πολύτιμος

Από το σκότος προς τη λάμψη ο λύχνος μου ο πολύτιμος πορεύεται,
κι ολόκληρος ο κόσμος τα βήματά του ακολουθεί...

Θα γίνεις μέγας γκούρου πάνω σ' αυτή τη γη,
απόστολος ειρήνης, ελπίδα για τους αβοήθητους.
Πρόσφερε αρωγή και έμπνευση στους απελπισμένους και τους αγέλαστους,
αντέχοντας με στωική σιωπή τα άγρια χτυπήματα του σκότους.

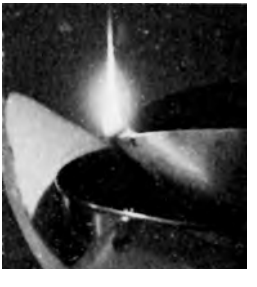
Από το σκότος προς τη λάμψη ο λύχνος μου ο πολύτιμος πορεύεται,
κι ένας συρμός από χαμένους ταξιδιώτες τα βήματά του ακολουθεί...

Σαν το κερί που καίει σταθερά,
ανίκητο απ' την ισχύ των καταιγίδων,
δίδαξε τους εγωιστές του κόσμου αυτού
πώς να δίνουν, ν' αγαπούν και να υπηρετούν.

Από το σκότος προς τη λάμψη ο λύχνος μου ο πολύτιμος πορεύεται,
κι ένα κοπάδι από υψηλόφρονες διεκδικητές τα βήματά του ακολουθεί...

Μπορεί ο ήλιος να χαθεί και η σελήνη επίσης,
μα ο λύχνος μου ο πολύτιμος πια δεν υποχωρεί.
Είσαι το σύμβολο της πίστης, της ελπίδας μου, γιε μου,
τη σάκτι και την έμπνευση του γκούρου σου επήρες.

Από το σκότος προς τη λάμψη ο λύχνος μου ο πολύτιμος πορεύεται,
και μυριάδες οι σαννυάσιν τα βήματά του ακολουθούν...

Γλωσσάριο

Α

Αβαντούτα (Avadhoota): ο απελευθερωμένος απ' όλες τις εγκόσμιες προσκολλήσεις και νοητικές ψευδαισθήσεις· η υψηλότερη κατάσταση του ασκητισμού

Αβατάρα (Avatara): ενσάρκωση του Θεού, όπως ο Ράμα και ο Κρίσνα

Αγιουρβεδική (Ayurvedic): η αρχαία ινδική ιατρική και φαρμακευτική επιστήμη που έχει διαφυλαχθεί και χρησιμεύει και στις μέρες μας.

Άγκαμα (Agama): γραφές της τάντρα

Άγκυα Τσάκρα (Ajna Chakra): τρίτο μάτι· το παραψυχικό κέντρο που ελέγχει και κατευθύνει όλα τα άλλα και βρίσκεται πίσω από το κέντρο των φρυδιών, στο κέντρο του κρανίου

Αγκόρι (Aghori): τάγμα σιβαΐστών ασκητών

Ακάντα (Akhanda): συνεχόμενο, κάτι που δεν διακόπτεται

Ακάντ Κίρταν (Akhanda Kirtan): συνεχές, αδιάλειπτο κίρταν

Ακάντ Τζυότι (Akhanda Jyoti): φλόγα που διατηρείται αναμμένη για συνεχόμενο διάστημα

Ακάρα (Akhara): μέρος πρακτικής για ασκητές και σαννυάσιν

Άκσαρα Πουραστσάρανα (Akshara Purascharana): η τήρηση της πειθαρχίας για την επανάληψη (πουραστσάρανα) μιας άφθαρτης μορφής (άκσαρα), όπως τα σανσκριτικά γράμματα και τα μάντρα

Άλακ Νιράντζαν (Alakh Niranjan): όρος που περιγράφει τα χαρακτηριστικά του Θεού και του Εαυτού: Άλακ σημαίνει

«αυτός που είναι αδύνατον να ιδωθεί» και νιράντζαν σημαίνει «ακηλίδωτος»

Αλμίρα (Almirah): ερμάριο, ντουλάπι

Άναχατ νάντα (Anahat Nada): υπερβατικός, συμπαντικός ήχος που βιώνεται μόνο στις υψηλότερες καταστάσεις συνειδητότητας

Ανουσθάνα (Anushtana): απόφαση τέλεσης μιας σάντανα, συνήθως μάντρα, με απόλυτη πειθαρχία για συγκεκριμένο διάστημα ή αριθμό επαναλήψεων

Άντιγκουρου Σανκαρατσάρυα (Adiguru Shankaracharya): σπουδαίος πνευματικός διδάσκαλος της Αντβαΐτα Βεντάντα, που συνέταξε σχόλια για τις σημαντικότερες Ουπανισάδες, την *Μπαγκαβάτ Γκίτα* και τις Μπράχμα Σούτρα· χώρισε την παράδοση της σαννυάσα σε δέκα τάγματα (Ντασνάμι)

Άπσαρα (Apsara): υδάτινες νύμφες

Αράντανα (Aradhana): πλήρης απορρόφηση στη λατρεία μιας θεότητας

Άρατι (Arati): χαρμόσυνη κορύφωση τελετής· περιλαμβάνει την κυκλική κίνηση του φωτός μπροστά από το σύμβολο μιας θεότητας

Άρε (Arre): επιφώνημα

Άρτα (Artha): ένας από τους τέσσερις στόχους της ανθρώπινης ζωής, αυτός που έχει να κάνει με την εκπλήρωση των υλικών αναγκών και επιθυμιών

Αρτάρτι (Artharthi): πιστός που προσεύχεται να εκπληρώσει μια προσωπική επιθυμία

Άρτσανα (Archana): προσφορά λουλουδιών κ.ά. την ώρα της λατρείας· σεβασμός προς ανωτέρους ή προς θεότητες

Αρυασαμάτζι (Aryasamaji): ομάδα ρεφορμιστών με στόχο την αναβίωση και επανεγκατάσταση των βεδικών ηθών

Άσανα (Asana): κυριολεκτικά σημαίνει κάθισμα· στάσεις του σώματος για την επίτευξη διαφόρων οφελών, ανάλογα με τον κλάδο της γιόγκα

Ατζάπα Τζάπα (Ajapa Japa): διαρκής, αυθόρμητη επανάληψη ενός μάντρα· διαλογιστική πρακτική όπου το μάντρα συγχρονίζεται με την αναπνοή

Άτμα (Atma): ο Εαυτός πέρα από το σώμα και τον νου
Άτμασακτι (Atmashakti): η έμφυτη δύναμη του κάθε ανθρώπου
Ατσάρυα (Acharya): κάποιος που γνωρίζει ή διδάσκει τα ατσάρα (κανόνες), πνευματικός οδηγός
Άχαμ Μπραχμάσμι (Aham Brahmaasmi): μία από τις τέσσερις μεγάλες βεδικές δηλώσεις, «Είμαι Μπράχμαν (το Υπέρτατο)»
Αχίμσα (Ahimsa): απουσία βίας

Β

Βαϊράγκυα (Vairagya): μη προσκόλληση· απάθεια, αταραξία· απόσπαση από τον κόσμο
Βαΐσνάβα (Vaishnava): οι λάτρεις του Βίσνου στις διάφορες μορφές του, όπως Ναράγιανα, Ράμα, Κρίσνα
Βαλμίκι (Valmiki): ο σοφός που έγραψε την πρώτη *Ραμαγιάνα*
Βάμα Μάργκα (Vama Marga): το αριστερό μονοπάτι της τάντρα
Βαματσάρα (Vamachara): το μονοπάτι του αριστερού χεριού της τάντρα
Βαρούνα (Varuna): θεός του νερού, και ειδικά του ωκεανού
Βασουντέβα Κουτούμπακαμ (Vasudhaiva Kutumbakam): πολύτιμη φράση από τη Μάχα Ουπανισάδα, που μεταφράζεται συνήθως ως «ο κόσμος είναι μία οικογένεια»· έχει σμιλευτεί στην είσοδο της Βουλής της Ινδίας
Βιβέκα (Viveka): διάκριση, ορθή γνώση ή κατανόηση
Βίνα (Veena): έγχορδο μουσικό όργανο, το οποίο συχνά απεικονίζεται στα χέρια της Σαρασουάτι
Βίντυα (Vidya): γνώση· εσωτερική γνώση· πνευματική γνώση
Βίντυανασινι (Vidyanasini): η Γιογκαμάια και Μάχαμαϊα, όπως είναι επίσης γνωστή· μια καλοπροαίρετη όψη της Ντούργκα
Βίσουαναθ (Vishwanath): ο κύριος του κόσμου· ο Σίβα
Βιτζάγια Ντασάμι (Vijaya Dashami): ο εορτασμός της νίκης του καλού επί του κακού, που συμβαίνει τη δέκατη ημέρα

(dashami), στο τέλος των εννέα ημερών της γιορτής του Ναβαράτρι

Βιχάρα (Vihara): μοναστικό κέντρο

Βρατ (Vrat): απόφαση για την εκπλήρωση ενός συγκεκριμένου όρκου με αυστηρούς κανόνες, σε σχέση π.χ. με διατροφή, ύπνο, κ.ο.κ.

Βραχμάνος (Brahmin): άτομο η ζωή του οποίου είναι αφιερωμένη στις ιερές γραφές (Βέδες) και στη γνώση του Υπέρτατου (Μπράχμαν)· έχει τη δυνατότητα να ιερουργεί σε βεδικές τελετές

Γ

Γιάγκια (Yajna): βεδική θυσία/τελετή που συμπεριλαμβάνει προσφορά στην ιερή φωτιά

Γιάμα (Yama): κώδικες κοινωνικής πειθαρχίας που φέρνουν ηρεμία στον νου και στα συναισθήματα· το πρώτο σκαλοπάτι στο οκταπλό μονοπάτι της αστάνγκα γιόγκα του Πατάντζαλι

Γιάντρα (Yantra): γεωμετρικό σύμβολο σχεδιασμένο για τη συγκέντρωση ή τον διαλογισμό, για την απελευθέρωση του λανθάνοντος δυναμικού

Γιόγκα Νίντρα (Yoga Nidra): πρακτική συνειδητού ύπνου και βαθιάς χαλάρωσης σε όλα τα επίπεδα. Η Σατυανάντα Γιόγκα Νίντρα διαμορφώθηκε από τον Σρι Σουάμι Σατυανάντα για τον σύγχρονο άνθρωπο και είναι βασισμένη στην αρχαία ταντρική πρακτική της νυάσα

Γιόγκα Σούτρα (Yoga Sutra): αρχαίο κείμενο του σοφού Πατάντζαλι για τη ράτζα γιόγκα, το οποίο αποτελείται από 105 σούτρα /στίχους

Γιογκάρσι (Yogarshi): σοφός (ρίσι) γιόγκι

Γιογκατσάρυα (Yogacharya): δάσκαλος γιογκικής φιλοσοφίας και πρακτικής

Γιόνι (Yoni): μήτρα· πηγή

Γκαντάρβα (Gandharva): τάξη ουρανίων όντων, όπου συνήθως τα αρσενικά είναι θείοι αοιδοί και τα θηλυκά θείες χορεύτριες

Γκάντι (Gaddi): θρόνος

Γκάρμπα Γκρίχα (Garbha Griha): το πιο ιερό σημείο ενός ινδουιστικού ναού

Γκατ (Ghat): σκάλες που οδηγούν σε ποτάμι

Γκέρου (Geru): κυριολεκτικά, το γήινο κόκκινο χρώμα· το χρώμα της ενδυμασίας πολλών σαννυάσιν

Γκόπι (Gopi): αρμέχτρα· οι συνομήλικες του Κρίσνα κατά την παιδική του ηλικία, οι οποίες του ήταν πλήρως αφοσιωμένες

Γκόσαλα (Goshala): στάβλος για αγελάδες

Γκότρα (Gotra): η προγονική γραμμή από την πλευρά του πατέρα, που οδηγεί σε έναν άγιο/σοφό

Γκούμφα (Gumpha): σπήλαιο

Γκουρντβάρα (Gurdwara): τόπος λατρείας των Σιχ

Γκούρου Γκίτα (Guru Gita): κυριολεκτικά, το τραγούδι του γκούρου· κείμενο του σοφού Βυάσα για τον γκούρου

Γκούρουκουλ (Gurukul): εκπαιδευτικό σύστημα όπου τα παιδιά ζουν στο άσραμ και διδάσκονται παρουσία του γκούρου

Γκουρουμούκι (Gurumukhi): κυριολεκτικά, ο «στραμμένος προς τον γκούρου»· μαθητής αφοσιωμένος στον γκούρου

Γκούρου Μπάι (Guru Bhai): άτομα που έχουν μυηθεί από τον ίδιο γκούρου

Γκούρου Πάντα Πούτζα (Guru Pada Pooja): συμβολική λατρευτική πράξη προς τα πόδια του γκούρου

Γκούρου Πουρνίμα (Guru Poornima): η γιορτή της πανσελήνου του Ιουλίου· ιερή μέρα κατά την οποία γιορτάζεται η σχέση γκούρου-μαθητή, κατά την οποία ο μαθητής λαμβάνει ευλογίες από τον γκούρου

Γκριχάστα (Grihastha): οικογενειάρχης· το δεύτερο ασράμα ή στάδιο της ζωής, στο οποίο ζει κανείς την οικογενειακή ζωή, σύμφωνα με τη φιλοσοφία της Βεντάντα

Γκυάνα (Jnana): σοφία, ανώτερη γνώση και κατανόηση που προέρχεται από εσωτερική εμπειρία

Γκυάνι (Jnani): αυτός που εκφράζει τη σοφία στην καθημερινή ζωή, ο γνώστης

Γκυάνα γκούρου (Jnana Guru): γκούρου που καθοδηγεί κάποιον στο μονοπάτι της εσωτερικής γνώσης

Θ

Θακούρ (Thakur): τίτλος ευγενή και γαιοκτήμονα

Ι

Ίντα / Πίνγκαλα / Σουσούμνα (Ida / Pingala / Sushumna): τα σημαντικότερα ενεργειακά κανάλια στο ανθρώπινο ενεργειακό πεδίο

Ίστα (Ishta): η συγκεκριμένη μορφή μιας θεότητας που λατρεύει κάποιος και στην οποία είναι αφοσιωμένος

Κ

Κάθα (Katha): ιστορία

Κάαλα (Kaala): χρόνος

Καϊβάλυα (Kaivalya): τελική απελευθέρωση· η κατάσταση συνειδητότητας πέρα από τη δυαδικότητα

Κάιλας (Kailash): ιερό βουνό στα Ιμαλάια, θεωρείται κατοικία του Σίβα

Κάλι γιούγκα (Kali Yuga): η παρούσα τέταρτη μεγάλη εποχή, σκοτεινή, δύσκολη· διαρκεί 432.000 έτη

Κάμανταλ (Kamandal): οβάλ δοχείο χειρός για νερό

Κάνυα Πούτζαν (Kanya Poojan): τελετή του Ναβαράτρι όπου τιμώνται εννέα παρθένες ως ενσαρκώσεις της Ντούργκα

Κανχάιγια (Kanhaiya): ο νεαρός Κρίσνα που παίζει τη φλογέρα

Κάουλα Μάργκα (Kaula Marga): ένα από τα πιο μυστικά και υψηλά μονοπάτια της τάντρα

Κάουπιν (Kaupin): ύφασμα που σκεπάζει την περιοχή των γεννητικών οργάνων του άνδρα

Κάρμα (Karma): δράση· ο νόμος της αιτίας και του αποτελέσματος

Κάρμα Γιόγκι (Karma Yogi): εκείνος που ασκείται στην κάρμα γιόγκα, τη γιόγκα της δράσης, με διαλογιστική επίγνωση

Κάρμα Γιούγκα (Karma Yuga): συνώνυμο της Κάλι γιούγκα

(η εποχή της βαθύτατης άγνοιας)· μία από τις τέσσερις περιόδους του μεγάλου συμπαντικού κύκλου που έχει διάρκεια μερικά εκατομμύρια έτη

Κάρμα Καντίν (Karma Kandin): ειδικός στο τμήμα των Βεδών το οποίο πραγματεύεται τους τελετουργικούς κανόνες και τις δράσεις στο φυσικό επίπεδο

Κάρμα Σάκτι (Karma Shakti): η δύναμη της δράσης

Κάρμα Σαννυάς (Karma Sannyas): το μονοπάτι αφιέρωσης του οικογενειάρχη, όπου συνδυάζεται η μη προσκόλληση με το καθήκον

Καρούνα (Karuna): έλεος, συμπόνια, καλοσύνη

Κάρταλ (Kartal): κύμβαλα χεριού που χρησιμοποιούνται σε λατρευτική μουσική, όπως είναι τα κίρταν και τα μπάτζαν

Κας (Khas): παπαρούνα

Κίτσαρι (Khichari): θρεπτική τροφή με κύρια συστατικά το ρύζι και το όσπριο

Κίρταν (Kirtan): πρακτική κατά την οποία μια ομάδα τραγουδάει μάντρα

Κούλαντεβι (Kuladevi): η θεότητα της οικογένειας

Κούμπα Μέλα (Kumbha Mela): συνάντηση που γίνεται σε ευοίωνα σημεία του Γάγγη κάθε δώδεκα χρόνια (ένας κύκλος του πλανήτη Δία) και στην οποία προσέρχονται εκατομμύρια αναζητητές και σαννυάσιν

Κούντα (Kunda): χάλκινο σκεύος ή γούβα όπου ανάβουν την τελετουργική φωτιά

Κουνταλίνι (Kundalini): πνευματική ενέργεια· το κοιμισμένο δυναμικό του ανθρώπου, που συμβολίζεται ως φίδι και βρίσκεται σε λανθάνουσα κατάσταση στο μούλανταρ, το ριζικό παραψυχικό κέντρο

Κουτίγια (Kutiya): καλύβα

Κουτίρ (Kutir): απλό κατάλυμα· καλύβα

Κρίγια Γιόγκι (Kriya Yogi): αυτός που ασκείται στην κρίγια γιόγκα, μια σειρά από πρακτικές ιδιαίτερα κατάλληλες για τη σύγχρονη εποχή, ικανές να επιταχύνουν την εξέλιξη του ανθρώπου

Κρισνάσταμι (Krishnasthami): γενέθλια του Κρίσνα
Κρορ (Crore): δέκα εκατομμύρια
Κσατρίγια (Kshatriya): μία από τις τέσσερις κάστες (κοινωνικές τάξεις) της Ινδίας· η κάστα των πολεμιστών και των βασιλιάδων, η οποία προστάτευε τις υπόλοιπες
Κύριος Βάμανα (Lord Vamana): το όνομα του Κυρίου Βίσνου στην πέμπτη του ενσάρκωση, κατά την οποία είχε γεννηθεί ως νάνος για να ταπεινώσει τον δαίμονα Μπάλι

Λ

Λακ (Lakh): εκατό χιλιάδες
Λανγκότι (Langoti): ύφασμα που σκεπάζει την περιοχή της λεκάνης του άντρα
Λίλα (Lila): κυριολεκτικά, παιχνίδι· διασκέδαση, απόλαυση· δραστηριότητα της πρακρίτι και των τριών γκούνα
Λίνγκαμ (Lingam): ο φυσικά διαμορφωμένος βράχος ή πέτρα με οβάλ σχήμα
Λόκα (Loka): αναφέρεται στα επτά ανώτερα επίπεδα ύπαρξης, πάνω από το σάχασραρ, το ανώτατο παραψυχικό κέντρο στον άνθρωπο
Λουβ - Κους (Luv-Kush): οι γιοί του Ράμα

Μ

Μα (Ma): μητέρα
Μα Σάτι (Ma Sati): η πρώτη σύζυγος του Σίβα, όψη της Σάκτι και σύμβολο της αφοσίωσης
Μα Τσάντι (Ma Chandi): εκδήλωση της θεότητας Ντούργκα· η μητέρα Τσάντι, ανίκητη στις μάχες της με τους δαίμονες
Μαθ (Math): ίδρυμα
Μαθούρα (Mathura): προσκύνημα· ο τόπος γέννησης του Κρίσνα
Μάια (Maya): η αιτία του φαινομενικού κόσμου· η δύναμη της δημιουργίας· η δύναμη της πλάνης
Μάκαν τσορ (Makhan Chor): κυριολεκτικά, ο «κλέφτης βου-

τύρου»· ένα από τα χαϊδευτικά του μικρού Κρίσνα, επειδή έκλεβε πήλινα σκεύη με φρέσκο βούτυρο από τα σπίτια

Μάκαρ Σανκράντι (Makar Sankranti): η ημέρα κατά την οποία εορτάζεται το πέρασμα του ήλιου στον Αιγόκερω (στα μέσα του Ιανουαρίου)

Μάλα (Mala): κομποσκοίνι (συνήθως από καρπούς, όπως τα τούλσι και ρουντράξα, ή από κρυστάλλους)· χρησιμοποιείται συχνά για την πρακτική της επανάληψης του μάντρα (τζάπα)

Μάνας Πούτρα (Manas Putra): γιός που έχει συλληφθεί νοητικά

Μανσαροβάρ (Mansarovar): ιερή λίμνη στα Ιμαλάια

Μάνταλα (Mandala): δισδιάστατο ή τρισδιάστατο γεωμετρικό σύμβολο που συνδέει μακροκοσμικές και μικροκοσμικές πραγματικότητες· διάγραμμα (εντός μιας περιφέρειας) που συμβολίζει βαθύτερες πτυχές της ανθρώπινης ψυχής και εμπεριέχει τη δυνατότητα επίκλησης της συμπαντικής δύναμης

Μαντίρ (Mandir): μέρος όπου βρίσκεται ο εσωτερικός εαυτός· ναός

Μαντίρα (Madira): μεθυστικό ποτό

Μάντρα (Mantra): λεπτή ηχητική δόνηση, η οποία, επαναλαμβανόμενη, διευρύνει τη συνειδητότητα

Μάουνι Αμαβάσυα (Mauni Amavasya): η νέα σελήνη πριν από το Σιβαράτρι, κατά την οποία οι αφοσιωμένοι βουτούν στον Γάγγη τηρώντας την πειθαρχία της αποχής από την ομιλία όλη τη μέρα

Μαρυάντα Πουρούσα (Maryada Purusha): αυτός που αυθόρμητα ανταποκρίνεται ορθά σε κάθε περίπτωση (αναφέρεται στον Ράμα)

Μάχαβακυα (Mahavakya): τέσσερις συγκεκριμένες και πολύ σημαντικές δηλώσεις από τις Ουπανισάδες

Μάχακαλ Τσίτα Ντούνι (Mahakaal Chita Duni): η λατρευτική φωτιά που άναψε ο Παραμαχάμσα Σατυανάντα στη Ρίκια

Μαχαμπαράτα (Mahabharata): αρχαίο ινδικό έπος που, κατά την παράδοση, συνέθεσε ο Σοφός Βυάσα· απαρτίζεται

από δεκαοκτώ τμήματα, συμπεριλαμβανομένης της *Μπαγκαβάτ Γκίτα*

Μαχαντέβα (Mahadeva): όνομα του Σίβα

Μάχα Πουρούσα (Maha Purusha): ένας εξαιρετικός άνθρωπος, με το ιδιαίτερο πεπρωμένο να γίνει μέγας πνευματικός οδηγός

Μαχαράτζ (Maharaj): μέγας βασιλιάς, κυβερνήτης

Μάχασαμαντι (Mahasamadhi): η τελική απελευθέρωση που βιώνεται με την αναχώρηση του πνεύματος από το σώμα

Μαχάτμα (Mahatma): κυριολεκτικά «μεγάλη ψυχή»· χρησιμοποιείται για κάποιον που έχει διαλύσει το εγώ και έχει συνειδητοποιήσει τον εαυτό του ως ένα με τα πάντα

Μαχοτσάβ (Mahotsav): μεγάλη γιορτή, φεστιβάλ

Μόκσα (Moksha): απελευθέρωση από τον κύκλο των ενσαρκώσεων

Μούνγκ (Mung): πράσινο φασόλι

Μούνι (Muni): κάποιος που έχει κατακτήσει τον νου· κάποιος που τηρεί σιωπή ή νοητική ησυχία

Μούρτι (Murti): μορφή

Μπαβάντζαλι (Bhavanjali): γεμάτη συναισθήματα

Μπαγκαβάτα (Bhagavata): ιερό κείμενο που πραγματεύεται τα δόγματα της δημιουργίας και το θεϊκό παιχνίδι του Μπαγκαβάν Βίσνου σε όλες του τις ενσαρκώσεις

Μπαγκαβάτ Γκίτα (Bhagavad Gita): κυριολεκτικά, το θεϊκό τραγούδι· τμήμα της *Μαχαμπαράτα*· ένα από τα θεμελιώδη κείμενα της ινδουιστικής φιλοσοφίας, το οποίο εμπεριέχει την ουσία της γιόγκα και των Ουπανισάδων

Μπαγκιράτα (Bagiratha): θρυλικός βασιλιάς που με τις λιτανείες του κατέβασε τον ποταμό Γάγγη στη γη

Μπαϊράβα (Bhairava): κατάσταση της συνειδητότητας λίγο πριν από την υπέρτατη εμπειρία της συμπαντικής συνειδητότητας· επίθετο του Σίβα

Μπάκτα (Bhakta): αφοσιωμένος (στο θείο)

Μπάκτι Γιόγκα (Bhakti Yoga): η διαχείριση της συναισθηματικής ενέργειας που οδηγεί σε θετικότητα και ισορροπία· η κατεύθυνση της συναισθηματικής ενέργειας προς μια υψηλότερη πραγματικότητα

Μπάκτι Μπάβανα (Bhakti Bhavana): η εσωτερική στάση της αφοσίωσης

Μπάμπα (Baba): λέξη που υποδηλώνει σεβασμό προς σοφό ηλικιωμένο

Μπάμπα Μπάιντυαναθ Ντάρμπαρ (Baba Baidyanath Darbar): ένας από τους δώδεκα τζυοτιρλίνγκα ναούς του Σίβα· βασίλειο (darbar) του Σίβα, με την ιδιότητά του ως μεγάλου άρχοντα (nath) που θεραπεύει

Μπανγκ (Bhang): μεθυστικό ποτό κάνναβης

Μπαρατβάρσα (Bharatvarsha): η ινδική υπο-ήπειρος

Μπάρε Γκούρου (Bare Guru): μεγάλος γκούρου

Μπάσαντ Παντσάμι (Basant Panchami): γιορτή έναρξης της άνοιξης, στην οποία τιμάται η Σαρασουάτι

Μπάτζαν (Bhajan): λατρευτικό τραγούδι

Μπελ (Bel): ιερό δέντρο αφιερωμένο στον Σίβα, τα φύλλα του οποίου χρησιμοποιούνται σε ταντρικές τελετές

Μπίκσου (Bhikshu): περιπλανώμενος μοναχός που ζει από ελεημοσύνες (μπίκσα)

Μπίντου (Bindu): τελεία /σημείο

Μπόγκα (Bhoga): το μονοπάτι των επιθυμιών και των απολαύσεων

Μπόλεναθ (Bholenath): προσωνύμιο του Σίβα, ο οποίος αποκαλείται έτσι επειδή είναι σχετικά απλό να τον ευχαριστήσει κάποιος και να λάβει τις ευλογίες του

Μπόλε Μπάμπα (Bhole Baba): προσωνύμιο του Σίβα

Μποτζ (Bhoj): φαγητό, γεύμα που προσφέρεται σε επισκέπτη

Μπούμι Πούτζαν (Bhoomi Poojan): τελετουργική πράξη που τιμά το στοιχείο της γης

Μπούντα Τζαγιάντι (Buddha Jayanti): κυριολεκτικά, τα γενέθλια του Βούδα· η πανσέληνος κατά την οποία εορτάζεται η φώτιση του Βούδα (συνήθως πέφτει Μάιο ή Απρίλιο)

Μπραχματσάρυα (Brahmacharya): συμπεριφορά κατάλληλη για την προσέγγιση της ανώτατης κατάστασης της ύπαρξης· ιδιαίτερα η εγκράτεια, ο απόλυτος έλεγχος των αισθητηριακών παρορμήσεων

Μπραχματσάρυα Ασράμα (Brahmacharya Ashrama): το πρώτο στάδιο της ζωής, μέχρι τα 25 χρόνια σύμφωνα με την αρχαία βεδική παράδοση, αφιερωμένο στη μελέτη και τη μάθηση

Μπράχμα Γκυάνα (Brahma Jnana): αυτοπραγμάτωση ή άμεση γνώση του Υπέρτατου

Μπράχμα Κίτσαρι (Brahma Kichari): κίτσαρι εμπλουτισμένο με λαχανικά και καρυκεύματα

Μπράχμα Σούτρα (Brahma Sutras): κλασικές βεδικές γραφές, γραμμένες από τον Βυάσα και ερμηνευμένες από τον Άντι Σανκαρατσάρυα

Μπραχμάρσι (Brahmarshi): μέλος της υψηλότερης τάξης των σοφών

Μπραχμαράντρα (Brahmarandra): άνοιγμα στην κορυφή του κεφαλιού, από όπου λέγεται ότι φεύγει η ψυχή από το σώμα τη στιγμή του θανάτου

Ν

Νάαμ (Naam): όνομα

Ναγκ (Nag): μεγάλο φίδι

Ναγκ Ρατζ (Nag Raj): ο βασιλιάς των φιδιών Βασούκι, τυλιγμένος γύρω από τον Σίβα· συμβολίζει τη δύναμη και την αφοβία

Νάγκα Σάντου (Naga Sadhu): κυριολεκτικά, οι γυμνοί ασκητές (σάντου), οι οποίοι, λόγω της αφοσίωσής τους στον Σίβα, κυκλοφορούν με στάχτη στο σώμα και με πλεγμένα μαλλιά

Νάντα (Nada): συμπαντικός ήχος

Νάντα Γιόγκα (Nada Yoga): διαδικασία διείσδυσης βαθύτερα στον εαυτό, διαμέσου του εσωτερικού λεπτοφυούς ήχου

Νάντι (Nadi): ενεργειακή ροή, κανάλι

Ναράγιανα Μποτζ (Narayana Bhoj): προσφορά φαγητού προς το θεϊκό στοιχείο

Ναράντα μούνι (Narada Muni): ο θεϊκός Σοφός Ναράντα, που μεταφέρει μηνύματα και σοφία με τραγούδια και ιστορίες ταξιδεύοντας από τόπο σε τόπο

Νατσικέτας (Nachiketas): το όνομα ενός πολύ νέου αλλά ώριμου και σοφού αναζητητή, ο οποίος έφτασε να γνωρίσει το μυστικό της μετά θάνατον ζωής

Νιγιάμα (Niyama): κανόνες προσωπικής πειθαρχίας για να ηρεμήσει ο νους καθώς προετοιμάζεται για διαλογισμό· το δεύτερο σκαλοπάτι στο οκταπλό μονοπάτι της αστάνγκα γιόγκα του Πατάντζαλι

Νίγκαμα (Nigama): βεδική γνώση· τελετουργικές διαδικασίες

Νιρμόχι (Nirmohi): χωρίς προσκολλήσεις και ψευδαισθήσεις

Νίσκαμα (Nishkama): χωρίς επιθυμίες και ιδιοτελή κίνητρα

Νισκάμυα (Nishkamya): «χωρίς επιθυμία»· ανιδιοτελής

Νταμ (Dham): κατοικία

Ντάμαρου (Damaru): τύμπανο χειρός στο σχήμα κλεψύδρας· ένα από τα σύμβολα του Σίβα

Ντάντα (Danda): κυριολεκτικά μπαστούνι· η ράβδος του σαννυάσιν ή του ασκητή

Ντακσίνα (Dakshina): δεξί· νότιο· προσφορά στον γκούρου

Ντακσίνα Μάργκα (Dakshina Marga): το δεξί μονοπάτι της τάντρα

Ντάρανα (Dharana): συγκέντρωση ή απόλυτη προσοχή σε ένα σημείο· το έκτο σκαλοπάτι στο οκταπλό μονοπάτι της αστάνγκα γιόγκα του Πατάντζαλι

Ντάργκα (Dargah): ο τάφος ή το ιερό ενός αγίου του Ισλάμ

Ντάρμα (Dharma): το θεμελιώδες στήριγμα της ζωής, δικαιοσύνη, ηθικός νόμος, καθήκον, ο φυσικός ρόλος που παίζουμε στη ζωή

Ντάρμα σάλα (Dharmashala): οίκημα αφιερωμένο σε θρησκευτικούς ή φιλανθρωπικούς σκοπούς, που χρησιμοποιείται ειδικά για την ανάπαυση των ταξιδιωτών

Ντάρσαν (Darshan): κυριολεκτικά, η ματιά, το όραμα· αναφέρεται στις συναντήσεις με ένα φωτισμένο ον, και γενικότερα με το θεϊκό στοιχείο

Ντάρσανα (Darshana): φιλοσοφικό σύστημα της βεδικής παράδοσης, βασισμένο σε αλήθειες που έχουν «ιδωθεί» σε μια ανώτερη κατάσταση συνειδητότητας

Νταρσανάρτι (Darshanarthi): άτομα που επιθυμούν να βρεθούν στη σωματική παρουσία μιας πνευματικής προσωπικότητας

Ντέβα (Deva): μια θεότητα ή ένα φωτεινό ον

Ντέβατα (Devata): μορφή θεϊκής δύναμης· φωτεινή μορφή

Ντεβάρσι (Devarshi): θεϊκός σοφός

Ντίκσα (Diksha): μύηση

Ντίντι (Didi): αδελφή· τρόπος για να απευθυνθεί κάποιος σε μια μεγαλύτερης ηλικίας (από τον ίδιο) γυναίκα

Ντίπακ (Deepak): λύχνος· σκεύος όπου με φυτίλι και καθαρό βούτυρο ανάβει φλόγα για λατρευτικούς σκοπούς

Ντόσα (Dosa): είδος κρέπας από κουρκούτι ρυζιού και όσπριου που έχει υποστεί ζύμωση. Βασικό πιάτο στα κρατίδια Καρνατάκα, Ταμίλ Νάντου, Άντρα Πραντές και Κεράλα της Νότιας Ινδίας

Ντότι (Dhoti): ένδυμα· αποτελείται από ένα ύφασμα που δένεται γύρω από τη μέση και σκεπάζει το μεγαλύτερο μέρος των ποδιών

Ντουαπάρα Γιούγκα (Dwapara Yuga): η τρίτη από τις τέσσερις μεγάλες εποχές του κόσμου, μετά τη «χρυσή»· διαρκεί 864.000 έτη, σύμφωνα με τη Σούρυα Σιντάντα

Ντουάρκα (Dwarka): προσκύνημα· αρχαία πόλη, πρωτεύουσα του βασιλείου του Κρίσνα

Ντουγκντ Αμπισέκ (Dugdh Abhishek): ιερή τελετή στην οποία η θεότητα λούζεται με γάλα

Ντούνι (Dhuni): χώρος που διαμορφώνεται στο έδαφος για το άναμμα και τη διατήρηση της τελετουργικής φωτιάς

Ντούρι (Dhurri): λεπτό, βαμβακερό χαλί· μπορεί να χρησιμοποιηθεί επίσης ως υπόστρωμα για τον ύπνο

Ντουσέρα (Dussehra): η δέκατη μέρα της γιορτής του Ναβαράτρι· συμβολίζει τη νίκη του Ράμα επί του δαιμονικού βασιλιά Ράβανα

Ντυάνα (Dhyana): διαλογισμός· αυθόρμητη κατάσταση που ακολουθεί τη βαθιά συγκέντρωση

Ο

Ομ Ναμό Ναράγιανα (Om Namo Narayana): χαιρετισμός του θεϊκού στοιχείου

Ουπάναγιαν (Upanayan): ινδουιστική μυητική τελετή που σηματοδοτεί την εισαγωγή του αγοριού στην «περίοδο της μαθητείας», καθώς και την αποδοχή του ως ολοκληρωμένου μέλους της θρησκευτικής του κοινότητας

Ουπανισάδες (Upanishads): κυριολεκτικά, το να κάθεται κάποιος κοντά και να ακούει (τον πνευματικό δάσκαλο)· το φιλοσοφικό κομμάτι των αρχαίων ινδουιστικών κειμένων, των Βεδών

Ουπάσανα (Upasana): εξατομικευμένη μορφή λατρείας

Ουπαντές (Upadesh): οδηγίες· διδασκαλία· μύηση

Ούταρβαχινι (Uttarvahini): αναφέρεται στα σημεία του Γάγγη με ροή προς τον βορρά

Ούτγκαμ (Udgam): πηγές ενός ποταμού ή ρυακιού

Π

Πάντιτ (Pandit): ιερέας· μορφωμένος ή σοφός άνθρωπος

Πάντουκα Πούτζα (Paduka Pooja): τελετή λατρείας που απευθύνεται προς τον γκούρου χρησιμοποιώντας τα ξύλινα σαντάλια του, που συμβολίζουν τα πόδια του

Πάντσα Βρίτι (Pancha Vritti): οι πέντε τύποι διακυμάνσεων του νου, σύμφωνα με τον Πατάντζαλι

Πάντσα Τάτουα (Pancha Tattwa): τα πέντε στοιχεία

Παντσάγκνι (Panchagni): υψηλή αρχαία βεδική σάντανα κατά την οποία ο σάντακ διαλογίζεται ανάμεσα σε τέσσερις φωτιές, με τον ήλιο στον ρόλο της πέμπτης φωτιάς

Παραμάτμαν (Paramatman): συμπαντική ψυχή (άτμαν) ή συνειδητότητα

Παραμαχάμσα (Paramahamsa): κυριολεκτικά, ο υπέρτατος κύκνος· σαννυάσιν της υψηλότερης βαθμίδας πνευματικής εξέλιξης, όπου βιώνεται η ένωση με την υπέρτατη πραγματικότητα

Πάραμ Γκούρουντεβ (Param Gurudev): αναφέρεται στον Σουάμι Σιβανάναντα

Παραμπάρα (Parampara): πνευματική παράδοση που δημιουργείται από την αδιάκοπη διαδοχή από γκούρου σε μαθητή

Παρασουράμα (Parashurama): το όνομα ενός μεγάλου πολεμιστή· έκτη ενσάρκωση του Βίσνου

Παριβρατζάκα (Parivrajaka): περιπλανώμενος ασκητής· στάδιο που διαρκεί δώδεκα έτη στην παραδοσιακή εκπαίδευση ενός σαννυάσιν

Παρίκραμα (Parikrama): δεξιόστροφη περιφορά γύρω από κάποιο ιερό

Πατσθάαλα (Patsthaala): σχολείο

Πουράνα (Purana): κυριολεκτικά σημαίνει αρχαίο· δεκαοκτώ αρχαία ιερά κείμενα, τα οποία πιστεύεται ότι γράφηκαν από τον Σοφό Βυάσα· εξιστορούν την παλαιότερη μυθολογία των ταντρικών και βεδικών παραδόσεων

Πούρβασραμ (Poorvashram): το τρίτο στάδιο (ασράμα) της ζωής πριν από της σαννυάσα, σύμφωνα με τη βεδική φιλοσοφία

Πούρνα Σαννυάς (Poorna Sannyas): το μονοπάτι της ολοκληρωτικής αφιέρωσης

Πούρναχουτι (Poornahuti): προσφορές σε θεότητες μέσω της φωτιάς

Πουρντά (Purdah): πρακτική σε ορισμένες μουσουλμανικές και ινδουιστικές κοινωνίες για να προστατεύονται οι γυναίκες από άντρες ή αγνώστους, συνήθως μέσω υφάσματος που αποκρύπτει το μεγαλύτερο μέρος του σώματός τους

Πουρούσα (Purusha): αγνή συνειδητότητα

Πουσπάντζαλι (Pushpanjali): κυριολεκτικά, ενωμένα χέρια γεμάτα άνθη· προσφορά λουλουδιών σε θεότητες

Πούστι Μάργκι (Pushti Margis): παράδοση που εστιάζει στον Κρίσνα

Πούτζα (Pooja): λατρευτικό τελετουργικό

Πουτζάρι (Poojari): ιερείς που τελούν πούτζα

Πράγκυα Σάκτι (Prajna Shakti): η δύναμη της γνώσης με επίγνωση

Πράνα (Prana): ζωτική ενέργεια· η ουσία της ζωής, που διέπει τον μακρόκοσμο και τον μικρόκοσμο

Πράνα Βίντυα (Prana Vidya): σύστημα αφύπνισης και διαχείρισης της πράνα

Πράνα Πρατίστα (Prana Pratishta): ταντρική τελετή μέσω της οποίας ενεργοποιείται ένα σύμβολο του Θεού ή μιας θεότητας

Πραναγιάμα (Pranayama): σειρά τεχνικών που χρησιμοποιούν την αναπνοή για να ελέγξουν τη ροή της πράνα στο σώμα

Πρανάμ (Pranam): χαιρετισμός με σεβασμό, κατά τον οποίο ενώνονται οι παλάμες μεταξύ τους ή ακόμα και αγγίζονται τα πόδια αυτού που χαιρετίζεται

Πρασάντ (Prasad): ευλογημένο δώρο ή αντικείμενο· φαγητό αφιερωμένο στον Θεό, το οποίο μετά τρώγεται ως ιερό

Πρατυαχάρα (Pratyahara): απόσυρση και απελευθέρωση του νου από την κυριαρχία των αισθήσεων και των αισθητηριακών αντικειμένων· το πέμπτο σκαλοπάτι στο οκταπλό μονοπάτι της αστάνγκα γιόγκα του Πατάντζαλι

Πρεμ (Prem): πνευματική αγάπη

Ρ

Ράγκα Ντβέσα (Raga Dwesa): όρος που αναφέρεται στην έννοια του ζεύγους αντιθέτων (θετικό/αρνητικό, αγάπη/μίσος, αρέσκεια/απαρέσκεια, κ.ο.κ.)

Ρακσάσα (Rakshasha): αρσενικός δαίμονας

Ράκσασι (Rakshashi): θηλυκός δαίμονας

Ραμαγιάνα (Ramayana): ένα από τα γνωστότερα ινδικά έπη, το οποίο εξιστορεί τη ζωή του Ράμα

Ραμακρίσνα (Ramakrishna): μεγάλος Ινδός σοφός και άγιος του 19ου αιώνα από τη Βεγγάλη

Ραματσαριταμάνας (Ramacharitamanas): εκδοχή της *Ραμαγιάνα* γραμμένη στα χίντι από τον σοφό Τούλσιντας

Ράντα (Radha): η αγαπημένη γκόπι του Κρίσνα και σύμβολο της μπάκτι

Ράσα Λίλα (Rasa Lila): κυριολεκτικά, το παιχνίδι των συναισθημάτων· η γλυκιά δράση του Κρίσνα· χορός της θεϊκής αγάπης

Ράσι (Rashi): ζώδιο

Ρίκσω (Rickshaw): μικρό όχημα (στο παρελθόν τρίκυκλο ποδήλατο και στο παρόν τρίκυκλο μηχανοκίνητο), συνήθως για έναν ή δύο επιβάτες

Ρίσι (Rishi): οραματιστής· σοφός

Σ

Σάκτι (Shakti): η πρωταρχική ενέργεια

Σάκτιπατ (Shaktipat): η μετάδοση υψηλής ενέργειας ή εμπειρίας από τον γκούρου στον άξιο μαθητή

Σάκτιπιτ (Shaktipheeth): μέρος όπου εδρεύει και λατρεύεται η Σάκτι

Σαμάντι (Samadhi): πολύ υψηλή κατάσταση συνειδητότητας

Σαμάντι Στάαλ (Samadhi Sthaal): μέρος όπου τοποθετείται το νεκρό σώμα

Σάμαρπαν (Samarpan): ολοκληρωτική παράδοση

Σάμελαν (Sammelan): συνέδριο· συνάντηση διαρκείας κάποιων ημερών

Σάμκυα (Samkhya): ένα από τα έξι συστήματα της ινδικής φιλοσοφίας

Σαμπραντάγια (Sampradaya): παράδοση, έθιμο

Σαμσκάρα (Samskara): εντυπώσεις που έχουν αποτυπωθεί και αποθηκευτεί στον νου

Σανάτανα Ντάρμα (Sanatana Dharma): το σύστημα των αιώνιων αξιών που υποβαστάζουν τον βεδικό πολιτισμό

Σάνγκαμ (Sangam): σημείο συνάντησης ποταμών, ειδικά του Γάγγη και του Γιαμούνα στο Αλάχαμπαντ

Σάνκα (Sanka): κοχύλι· ο ήχος που παράγεται μέσω του κοχυλιού κατά την διάρκεια τελετής εξαγνίζει τη φυσική και νοητική ατμόσφαιρα

Σανκαρατσάρυα (Shankaracharya): ο τίτλος του κάθε ηγούμενου καθενός από τα τέσσερα ινδουιστικά ιδρύματα,

επίσης γνωστά ως Μαθ (Math) ή Πιτ (Peeth)· βρίσκονται στην Ινδία, στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα

Σαννυάσα (Sannyasa): απάρνηση, αφιέρωση· απάρνηση των εγκόσμιων προσκολλήσεων· το τέταρτο στάδιο της ζωής (ασράμα), σύμφωνα με τη βεδική αντίληψη

Σαννυάσα Γκούρου (Sannyasa Guru): γκούρου που καθοδηγεί κάποιον στο μονοπάτι της σαννυάσα

Σάντανα (Sadhana): τακτική πνευματική πρακτική ή πειθαρχία που οδηγεί στην εσωτερική εμπειρία και αυτοπραγμάτωση

Σάντανα Σταλ (Sadhana Sthal): μέρος όπου ένας σαννυάσιν ζει και ασκείται στη σάντανά του

Σάντιπαθ (Shanti Path): μάντρα της ειρήνης

Σάντου (Sadhu): ο τετελειωμένος· ο καλός ή ενάρετος ή άγιος άνθρωπος

Σάνυαμ (Sanyam): εγκράτεια, αυτοπειθαρχία

Σαρασουάτι (Saraswati): η θεά της γνώσης, του λόγου και της μάθησης· το όνομα ενός από τα δέκα τάγματα σαννυάσιν, που θεμελιώθηκαν από τον Άντι Σανκαρατσάρυα, αφιερωμένο στη διατήρηση της πνευματικής σοφίας

Σάρναθ (Sarnath): δέκα χιλιόμετρα από το Βαρανάσι, εκεί όπου έγινε το πρώτο κήρυγμα του Βούδα (ένα από τα ιερότερα μέρη στον κόσμο για τους βουδιστές)

Σατ Γκούρου (Sat Guru): ο γκούρου που κατευθύνει τον μαθητή προς την αλήθεια, εσωτερικός γκούρου

Σατβικό (Sattwic): έχει να κάνει με τη φωτεινή, ισορροπημένη, αρμονική κατάσταση σάτβα· μια από τις τρεις γκούνα, τις ποιότητες που διέπουν τη δημιουργία

Σάτσανγκ (Satsang): συγκέντρωση γύρω από τον πνευματικό δάσκαλο, στην οποία συζητιούνται οι αρχές της αλήθειας· συναναστροφή με την αλήθεια

Σατ-τσάντι Γιάγκια (Shatchandi Yajna): ισχυρή βεδική τελετή φωτιάς (γιάγκια) αφιερωμένη στην Τσάντι

Σατ-τσιτ-ανάντα (Sat-chit-ananda): η υπέρτατη πραγματικότητα ως αυθύπαρκτη ύπαρξη-συνειδητότητα-ευδαιμονία

Σάτυαμ Σίβαμ Σούνταραμ (Satyam Shivam Sundaram):

κυριολεκτικά, το αληθινό, το ευοίωνο, το όμορφο· τρεις θεμελιώδεις ποιότητες της συνειδητότητας

Σάτυανταμ (Satyadham): ουράνια οικία της αλήθειας

Σάχασραρ (Sahasrara): το υψηλότερο τσάκρα στον άνθρωπο, στην κορυφή του κεφαλιού· συμβολίζει το όριο ανάμεσα στα ψυχικά και τα πνευματικά πεδία

Σβαχά, Σβαντά (Svaha, Svadha): μάντρα που χρησιμοποιούνται για προσφορές σε τελετές

Σέβα (Seva): αφοσιωμένη υπηρεσία

Σίβα (Shiva): σύμβολο της συνειδητότητας, της υπερβατικής κατάστασης· ο ευοίωνος· ο πρώτος γιόγκι· θεότητα της ινδουιστικής τριάδας

Σιβαλίνγκαμ (Shivalingam): αρχετυπικό σύμβολο της συνειδητότητας

Σιβαράτρι (Sivaratri): η νύχτα του Σίβα, που πέφτει Φεβρουάριο ή Μάρτιο· σ' αυτήν εορτάζεται ο γάμος του Σίβα με τη Σάκτι και ό,τι αυτό συμβολίζει· η σκοτεινή νύχτα της ψυχής, που προηγείται της φώτισης

Σίβασταν (Shivastan): μέρος όπου εδρεύει και λατρεύεται ο Σίβα

Σιβίρ (Sivir): καταυλισμός

Σίντα (Siddha): τελειοποιημένος άνθρωπος που χαρακτηρίζεται από τις οκτώ υπερφυσικές ικανότητες, τα σίντι

Σίντι (Siddhi): υπερφυσικά επιτεύγματα, ικανότητες που αποκτούν οι γιόγκι ως αποτέλεσμα μακράς άσκησης

Σίσου Σάνγκαμ (Shishu Sangham): μαθητική ένωση

Σλόκα (Sloka): δίστιχο, στα σανσκριτικά· ειδικά τα δίστιχα των οποίων η κάθε αράδα αποτελείται από δεκαέξι συλλαβές

Σμάσαν Μπούμι (Smashan Bhoomi): χώρος καύσης νεκρών, αποτεφρωτήριο

Σομαβάτι Αμαβάσυα (Somavati Amavasya): νέα σελήνη που πέφτει Δευτέρα

Σουαγιάμβαρα (Swayamvara): αρχαίο ινδικό έθιμο όπου μια γυναίκα σε ηλικία γάμου επέλεγε τον γαμπρό από έναν κατάλογο μνηστήρων

Σουάμι (Swami): τίτλος σαννυάσιν που έχει λάβει Πούρνα Σαννυάς και υποδηλώνει κυριαρχία επί του νου

Σουαντυάγια (Swadhyaya): μελέτη του εαυτού· μελέτη των γραφών της γιόγκα

Σουάρα (Swara): κύκλος αναπνοής· ροή της αναπνοής στα ρουθούνια

Σουκαντέβα (Shukadeva): ο Σοφός Σουκαντέβα, γιός του Σοφού Βυάσα, επιτυχημένος σαννυάσιν στο μονοπάτι της απελευθέρωσης και αφηγητής της *Μπαγκαβάτα Πουράνα*

Σούτρα (Sutra): στίχος

Σράντα (Shraddha): πίστη· θρησκευτική πίστη· μια από τις έξι αρετές

Σράβαν Πουρνίμα (Shravan Poornima): η ευοίωνη πανσέληνος του μήνα Σράβαν, ιερού μήνα του Σίβα

Στότρα (Stotra): σύνθεση από μάντρα που υμνούν μια πτυχή του θείου

Τ

Ταντάβα Νρίτυα (Tandava Nritya): ο χορός της καταστροφής και της δημιουργίας, που χορεύει ο Σίβα

Ταντάι (Thandai): γλυκό ποτό με βάση το γάλα

Τάντρα (Tantra): αρχαία οικουμενική επιστήμη και τρόπος ζωής· έχει να κάνει με τον μετασχηματισμό της ανθρώπινης φύσης από το παρόν επίπεδο εξέλιξης και κατανόησης σε άλλο, υπερβατικό

Τάτβαμ Ασί (Tattvamasi): μια από τις τέσσερις μεγάλες βεδικές δηλώσεις, που σημαίνει «Εσύ Είσαι Αυτό (το Υπέρτατο)»

Τάτουα (Tattwa): πρωταρχικό στοιχείο της δημιουργίας

Ταπάσυα (Tapasya): η άσκηση στη λιτότητα και τη σκληραγωγία

Ταπομπούμι (Tapobhoomi): μέρος πνευματικής άσκησης, σκληραγωγίας

Τάτουα Σούντι (Tattwa Shuddhi): εξαγνισμός των στοιχείων· ταντρική επιστήμη εξαγνισμού των στοιχείων

Τζαγκάτγκουρου (Jagadguru): συμπαντικός γκούρου, λ.χ. ο Ράμα ή ο Κρίσνα

Τζαγκράτ (Jagrat): κυριολεκτικά ξύπνιος· αφυπνισμένος

Τζαλ (Jal): νερό

Τζανμοτσάβ (Janmotsav): γιορτή γενεθλίων

Τζάπα (Japa): περιφορά ή συνεχής επανάληψη, συνήθως ενός μάντρα

Τζίβανμουκτα (Jivanmukta): μια ψυχή που έχει απελευθερωθεί εν ζωή

Τζέι Χο (Jaya Ho): επιφώνημα που υποδηλώνει θρίαμβο, νίκη

Τζυότιρλινγκα (Jyotirlinga): το φωτεινό σιβαλίνγκα· φυσικά διαμορφωμένη πέτρα, σχήματος οβάλ, που λατρεύεται ως Σίβα· το τζυότιρλινγκα στο σάχασραρ συμβολίζει την πεφωτισμένη κατάσταση συνειδητότητας

Τίλακ Τζαγιάντι (Tilak Jayanti): εορτασμός για τη γέννηση του ομώνυμου ηγέτη του κινήματος για την ινδική ανεξαρτησία από τη βρετανική κυριαρχία

Τίρτα (Tirtha): άγιος ή ιερός τόπος· τόπος προσκυνήματος

Τιρτ Γιάτρα (Tirtha Yatra): ταξίδι σε ιερά μέρη, σε προσκυνήματα

Τόνγκα Γουάλα (Tonga Wallah): οδηγός άμαξας

Τούλσι (Tulsi): το ιερό φυτό βασιλικός

Τούλσιντας (Tulsidas): ο συγγραφέας μιας εκ των εκδοχών του έπους *Ραματσαριταμάνας*, το οποίο περιγράφει τη ζωή του Κυρίου Ράμα· καθώς έχει ποιητική μορφή, απαγγέλλεται από αφοσιωμένους σε όλη την Ινδία

Τρατάκ (Tratak): μια πρακτική συγκέντρωσης και εστίασης των ματιών σε ένα σύμβολο ή σημείο, που αργότερα γίνεται νοητικά και οδηγεί στην ανάπτυξη της συγκέντρωσης του νου

Τρέτα Γιούγκα (Treta Yuga): η δεύτερη από τις τέσσερις μεγάλες περιόδους του κόσμου, αμέσως μετά τη «χρυσή»· διαρκεί 1.296.000 έτη

Τρίπιτακ (Tripitak): αρχαίες συλλογές βουδιστικών ιερών γραφών

Τσάκρα (Chakra): παραψυχικό ή ενεργειακό κέντρο που βρίσκεται στο ενεργειακό σώμα

Τσάντραβανσι (Chandravanshi): η δυναστεία της Σελήνης· ο οίκος αυτών που προέρχονται από τον Σρι Κρίσνα

Τσακραβάρτι (Chakravarti): ιδανικός συμπαντικός κυβερνήτης

Τσάνταν Τίλακ (Chandan Tilak): ευοίωνο σημάδι στο μέτωπο από σανταλόξυλο

Τσάνταρ (Chadar): μεγάλο κομμάτι ύφασμα που τυλίγουν οι γυναίκες γύρω από το κεφάλι και τον κορμό, αφήνοντας μόνο το πρόσωπο εκτεθειμένο

Τσάραναμριτ (Charanamrit): κυριολεκτικά νέκταρ από τα πόδια του Θεού· πρόσφορο στο τέλος ινδουιστικών τελετών

Τσατούρμα (Chaturmas): οι τέσσερις μήνες των μουσώνων· τότε γίνεται παραδοσιακά κάποια σάντανα (η περίοδος ξεκινάει την επομένη της Γκούρου Πουρνίμα)

Τσίλαμ (Chillum): πίπα για κάπνισμα κάνναβης

Τσίνταν (Chindan): περισυλλογή

Τσίτα Μπούμι (Chita Bhoomi): τόπος ταφής ή αποτέφρωσης

Τσότε Γκούρου (Chote Guru): μικρός γκούρου

Τυάγκι (Tyagi): απαρνητής

Χ

Χάβαν (Havan): τελετή φωτιάς με προσφορές, που τελείται περιστασιακά

Χάμσα (Hamsa): κυριολεκτικά κύκνος· υψηλός τίτλος για κάποιον που είναι σε θέση να διακρίνει ανάμεσα στο τι είναι πραγματικό και τι όχι

Χιράνυαγκαρμπα (Hiranyagarbha): το χρυσό αυγό της δημιουργίας· ο χρυσός σπόρος της ενότητας της ζωής· η πρώτη μορφή εκδήλωσης από το άμορφο, η αρχή όλου του χωροχρόνου που εκτείνεται από το κέντρο του απροσμέτρητου παρόντος

Χριντέγιαπιτ (Hridayapeeth): το μέρος όπου κατέληξε η καρδιά της Σάτι / Σάκτι, σύμφωνα με τη μυθολογία, όταν το σώμα της διαμελίστηκε σε εξήντα τέσσερα κομμάτια που κατέληξαν σε διάφορα μέρη της ινδικής υπο-ηπείρου

Η Σουάμι Νταρμασάκτι Σαρασουάτι γεννήθηκε το 1924 στο Σάχασπουρ Λοχάρα (Μάντυα Πραντές) της Ινδίας κατά την ευοίωνη ημέρα της Μπούντα Πουρνίμα. Ήρθε για πρώτη φορά σε επαφή με τον Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι το 1953 και τον αποδέχτηκε άμεσα ως γκούρου της. Ξεκίνησε έτσι μια ζωή απαρέγκλιτης αφοσίωσης στην αποστολή του.

Το 1958 υλοποιήθηκε η διακαής επιθυμία της να λάβει μάντρα ντίκσα από τον Σρι Σουάμιτζι, αποκτώντας έτσι την ξεχωριστή θέση της πρώτης μαθήτριάς του. Είχε την τύχη να μείνει σε στενή επαφή με τον Σρι Σουάμιτζι από τα πρώτα βήματα της αποστολής του.

Από το 1963 ως το 1976 υπήρξε επιμελήτρια, εκδότρια και διανομέας των περιοδικών *Yoga* και *Yoga Vidya* στο Ρατζναντγκαόν. Το 1967 έλαβε μύηση στη σαννυάσα και το 1972 ορίστηκε υποστηρίκτρια της Σχολής Γιόγκα του Ρατζναντγκαόν και γραμματέας του International Yoga Fellowship Movement.

Το 1990 διορίστηκε ατσάρυα και πρόεδρος του Sri Panch Dashnam Paramahamsa Alakh Bara.

Η Σουάμι Νταρμασάκτι, στοργικά αποκαλούμενη Άματζι, μένει στο Γκάνγκα Ντάρσαν του Μονγκύρ από το 1985. Η ζωή της αποτελεί παράδειγμα απάρνησης και ολοκληρωτικής αφοσίωσης στην αποστολή του γκούρου της. Είναι μια ανεξάντλητη πηγή έμπνευσης για όλους τους πνευματικούς μαθητές και αφοσιωμένους, που αναζητούν την καθοδήγηση και την υποστήριξή της.

BIHAR YOGA

Αυτή η συλλογή εμπνευσμένων περιστατικών και άγνωστων ιστοριών από τη ζωή του Σρι Σουάμι Σατυανάντα Σαρασουάτι είναι θησαυρός για τον ειλικρινή πνευματικό ταξιδιώτη. Οι βίοι των αγίων αποτελούσαν πάντα αστείρευτη πηγή έμπνευσης για την ανθρωπότητα, και ο Σρι Σουάμιτζι δεν αποτελεί εξαίρεση. Ο Σουάμι Σατυανάντα είναι ένας μοναδικός άγιος και γιόγκι. Ακόμα και όταν ανήλθε στην κορυφή της γιόγκα όπου και απέκτησε τους αναμενόμενους καρπούς, δεν πέρασε τη ζωή του σε μια κατάσταση ειδυλλιακού σαμάντι, αλλά χρησιμοποίησε ακατάπαυστα και ακούραστα τις δυνάμεις που απέκτησε για την εξύψωση και την καλυτέρευση της ανθρωπότητας. Παρόλα αυτά παρέμεινε αποστασιοποιημένος. Με τις μεγαλόψυχες πράξεις του αυτός ο απαράμιλλος γιόγκι κατέκτησε τις καρδιές εκατομμυρίων σε όλη την υδρόγειο. Κάθε άνθρωπος που ερχόταν σε επαφή μαζί του άλλαζε άμεσα και αμετάκλητα.

Από πνευματική σκοπιά, η αξία του *Mere Aradhya: Ο Αγαπημένος μου Γκούρου* δεν υπολείπεται από καμία αρχαία ινδική γραφή. Ελπίζουμε και ευχόμαστε από καρδιάς αυτά τα πνευματικά πετράδια από τη ζωή του Σρι Σουάμιτζι να φέρουν φως, χαρά και σοφία στη ζωή κάθε ειλικρινούς ταξιδιώτη στο πνευματικό μονοπάτι.

YOGA PUBLICATIONS TRUST